

Lagrådsremiss

Ändringar i regelverket om hantering av finansiella företag i kris

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 11 februari 2021

Åsa Lindhagen

Erik Eldhagen
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

Regeringen föreslår åtgärder för att stärka regelverket om hantering av finansiella företag i kris. Förslagen anpassar svensk rätt till nya bestämmelser i EU:s tillsynsförordning och genomför i svensk rätt nya regler i EU:s krishanteringsdirektiv.

Vid en kris kan ett finansiellt företag försättas i resolution i stället för i likvidation eller konkurs och det är ägarna och borgenärerna, inte skattebetalarna, som ska bära förlusterna i ett sådant företag. Det sker i huvudsak genom att kapital och skulder får skrivas ned eller konverteras i resolution. Nedskrivning eller konvertering av skulder får också ske utanför resolution. För att det ska finnas kapital och skulder att skriva ned eller konvertera ska företagen uppfylla ett minimikrav på nedskrivningsbara skulder (MREL-kravet).

Regeringen föreslår i korthet att det nuvarande MREL-kravet ska ersättas av ett nytt krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. I förhållande till det nuvarande MREL-kravet innebär det att fler företag ska omfattas av det nya kravet, en uttömmande reglering av hur kravet ska uttryckas, bestämmas och uppfyllas samt att storleken på kravet ska vara beroende av om företaget är en systemviktig resolutionsenhet eller en resolutionsenhet som inte är systemviktig, ett företag som inte är en resolutionsenhet men som ingår i en resolutionsgrupp eller ett företag som varken är en resolutionsenhet eller ingår i en resolutionsgrupp. Avsikten med förslagen är att underlätta för nedskrivning eller konvertering av kapital och skulder utanför och i resolution.

Lagändringarna föreslås i huvudsak träda i kraft den 1 juli 2021.

Innehållsförteckning

1	Beslut	5
2	Lagtext	6
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution.....	6
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden	52
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder	54
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.....	55
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	58
3	Ärendet och dess beredning	62
4	Regelverket om hantering av finansiella företag i kris i huvuddrag	63
5	Ansvariga myndigheter	64
6	Nya definitioner	64
7	Resolutionsplaner.....	70
7.1	Den rättsliga regleringen	70
7.2	Upprättande av resolutionsplaner	71
7.3	Gränsöverskridande koncern eller resolutionsgrupp	73
7.4	Befogenheter att åtgärda eller avlägsna resolutionshinder	74
7.4.1	Ett företag som inte ingår i en finansiell koncern	74
7.4.2	En koncern.....	76
8	Krav på kapitalbas och kvalificerade skulder	78
8.1	Företag som omfattas av kravet eller undantas från det.....	78
8.2	Vad kravet innebär	81
8.3	Hur kravet bestäms.....	82
8.3.1	Globalt systemviktiga resolutionsenheter och större dotterföretag i EES till globalt systemviktiga institut hemmahörande utanför EES	82
8.3.2	Övriga resolutionsenheter.....	84
8.3.3	Övriga företag som inte är resolutionsenheter.....	87
8.3.4	Vissa gemensamma bestämmelser om beräkningen	88
8.4	Hur kravet uppfylls.....	89
8.4.1	Resolutionsenheter och dotterföretag	89
8.4.2	Efterställningskrav.....	94
8.4.3	Alternativt efterställningskrav	98

8.5	Nivåer	102
8.6	Frister	103
8.7	Offentliggörande	105
8.8	Övervakning av kravet	106
	8.8.1 Utdelningsrestriktioner	106
	8.8.2 Ingripanden.....	108
8.9	Gränsöverskridande fall.....	109
9	Förberedande arbete.....	112
	9.1 Avtalsenligt erkännande av nedskrivning och konvertering.....	112
	9.2 Avtalsenligt erkännande av befogenheten att vidta tillfälliga åtgärder	117
10	Nedskrivning och konvertering utanför resolution.....	118
11	Inledande av resolution	123
	11.1 Den rättsliga regleringen	123
	11.2 Förutsättningar för resolution av holdingföretag	123
12	Beslut om tillfälliga åtgärder.....	125
	12.1 Befogenheten att besluta om vissa tillfälliga förbud	125
	12.2 Befogenhet att besluta om tillfälliga åtgärder utanför resolution.....	127
	12.2.1 Förbud mot att fullgöra vissa förpliktelser ...	127
	12.2.2 Förbud mot att ta i anspråk säkerheter och att utöva vissa rättshandlingar	129
	12.3 Tillfälliga åtgärder får inte beslutas både före och efter ett beslut om resolution	130
	12.4 Hinder respektive förbud mot att utöva vissa rättshandlingar	130
13	Skuldnedskrivningsverktyget.....	131
14	Samarbete och informationsutbyte.....	133
15	Avveckling under ordnade former för företag som inte ska försättas i resolution	135
16	Investerarskydd för icke-professionella kunder	136
17	Deltagare i avvecklingssystem	139
18	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	140
19	Konsekvensanalys.....	143
20	Författningskommentar.....	148
	20.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution.....	148
	20.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden	201
	20.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder	202
	20.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.....	202

20.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.....	204
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/20.....	207
Bilaga 2	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och om direktiv 98/26/EG.....	432
Bilaga 3	Sammanfattning av betänkandet EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder (SOU 2019:60).....	481
Bilaga 4	Lagförslagen i betänkandet EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder (SOU 2019:60).....	483
Bilaga 5	Förteckning över remissinstanserna	545
Bilaga 6	Parallelluppställning över genomförandet i svensk rätt av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879.....	546

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution,
2. lag om ändring i lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,
3. lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
4. lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
5. lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2015:1016) om resolution

dels att 4 kap. och 8 kap. 10 § ska upphöra att gälla,

dels att 1 kap. 2–4 §§, 2 kap. 1–3 §§, 3 kap. 1–3, 5, 11–13, 15–18 och 21–24 §§, 5 kap. 1 och 2 §§, 6 kap. 1, 2, 5, 7 och 14–16 §§, 8 kap. 7 och 8 §§, 11 kap. 3 §, 13 kap. 1, 5, 11 och 12 §§, 16 kap. 5 §, 21 kap. 2, 15, 27, 28 och 30 §§, 27 kap. 13 §, 28 kap. 7 och 8 §§, 29 kap. 1 och 2 §§, och rubrikerna närmast före 3 kap. 12 § och 6 kap. 1 och 14 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 3 kap. 14 § ska lyda ”Åtgärder för att hantera väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla en gränsöverskridande koncern”,

dels att det ska införas ett nytt kapitel, 4 kap., 12 nya paragrafer, 2 kap. 2 a och 2 b §§, 3 kap. 12 a §, 5 kap. 3 a–3 c och 7–10 §§, 6 kap. 1 a § och 13 kap. 18 §, och närmast före 5 kap. 7 och 9 §§ och 13 kap. 18 § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §²

Innehållet i denna lag är uppdelat enligt följande.

AVDELNING I. INLEDANDE BESTÄMMELSER

1 kap. – Övergripande om lagen

2 kap. – Definitioner

AVDELNING II. ÅTGÄRDER FÖR ATT FÖRBEREDA RESOLUTION OCH UNDVIKA FALLISSEMANG

3 kap. – Resolutionsplaner

4 kap. – *Minimikravet* på *nedskrivningsbara* skulder

4 kap. – *Kravet på kapitalbas och kvalificerade* skulder

5 kap. – Ytterligare åtgärder för att förbereda resolution och undvika fallissemang

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879.

² Senaste lydelse 2017:1310.

6 kap. – Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument utanför resolution

6 kap. – Nedskrivning eller konvertering av *relevanta* kapitalinstrument och *kvalificerade skulder* utanför resolution

7 kap. – Värdering

AVDELNING III. RESOLUTION

8 kap. – Inledande av resolution

9 kap. – Beslutsförfarande för gränsöverskridande koncerner

10 kap. – Följder av ett beslut om resolution för ägare och ledning

11 kap. – Hinder mot exekutiva åtgärder och vissa rättshandlingar knutna till resolution

12 kap. – Resolutionsåtgärder

13 kap. – Beslut om ändring av vissa avtalsvillkor och om förbud mot att fullgöra förpliktelser, ta i anspråk säkerheter och att utöva vissa rätts-handlingar

14 kap. – Kompletterande befogenheter

15 kap. – Särskild förvaltare

16 kap. – Åtgärder mot ägare

17 kap. – Försäljningsverktyget

18 kap. – Broinstitutsvetktyget

19 kap. – Avskiljandeverktyget

20 kap. – Kompletterande befogenheter vid överföring

21 kap. – Skuldnedskrivningsverktyget

22 kap. – De statliga stabiliseringsverktygen

23 kap. – Skyddsåtgärder

24 kap. – Konkurs, likvidation och avslutande av resolution

25 kap. – Verkan av vissa beslut fattade av resolutionsmyndigheter i andra länder inom EES

26 kap. – Erkännande och verkställighet av resolution i tredjeland

27 kap. – Finansiering av resolution

AVDELNING IV. AVSLUTANDE BESTÄMMELSER

28 kap. – Samarbete och informationsutbyte

29 kap. – Bemyndiganden

30 kap. – Överklagande och verkställighet av beslut m.m.

3 §

Frågor om åtgärder enligt denna lag prövas av Riksgäldskontoret (resolutionsmyndigheten), om inte annat följer av 4 eller 5 §.

Riksgäldskontoret får ta ut avgifter för prövning av ansökningar enligt artikel 78a i tillsynsförordningen.

Om Riksgäldskontoret överväger en åtgärd som kan få direkta budget- eller systemeffekter, ska Riksgäldskontoret, med ett eget yttrande i saken, till regeringen överlämna frågan om huruvida åtgärden med hänsyn till risken för sådana effekter kan godtas.

4 §

Frågor om nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument

Frågor om nedskrivning eller konvertering av *relevanta* kapitalinstrument och *kvalificerade skul-*

utanför resolution enligt 6 kap. *der* utanför resolution enligt 6 kap.
prövas av Finansinspektionen. prövas av Finansinspektionen.

2 kap.

1 §³

I denna lag avses med

anmält avvecklingsystem: ett anmält avvecklingsystem enligt 2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

bankdag: en dag som inte är en lördag, en söndag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton eller en allmän helgdag,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

berörd myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES, den myndighet som länderna identifierat enligt artikel 61.2 i krishanteringsdirektivet,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

central motpart: en central motpart enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister som har auktoriserats enligt artikel 14 eller godkänts enligt artikel 25 i samma förordning,

det kombinerade buffertkravet: det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar,

dotterföretag: ett dotterföretag enligt artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-filial: en filial till ett tredjelandsinstitut som är etablerad i ett land inom EES,

EES-institut: ett institut enligt artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen som är hemmahörande i ett annat land inom EES än Sverige,

europiskt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i tillsynsförordningen och som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro eller ingår i en resolutionsgrupp som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro,

filial: en filial enligt artikel 4.1.17 i tillsynsförordningen,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett företag enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

finansieringsplan: en plan enligt artikel 107 i krishanteringsdirektivet,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

finansieringsarrangemang: ett arrangemang för finansiering av kostnader för resolution som upprättats av ett land inom EES enligt artikel 100 i krishanteringsdirektivet,

förordningen om resolutionsavgifter: kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 21 oktober 2014 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution,

garanterad insättning: en insättning som omfattas av insättningsgarantin enligt 4 och 4 c §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

globalt systemviktigt institut: ett globalt systemviktigt institut enligt artikel 4.1.133 i tillsynsförordningen,

globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES: ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES enligt artikel 4.1.134 i tillsynsförordningen,

globalt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som är ett globalt systemviktigt institut eller del av ett sådant,

gruppbaserad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen,

gränsöverskridande koncern: en koncern med moder- och dotterföretag i flera länder inom EES,

holdingföretag med blandad verksamhet: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

institut: kreditinstitut och värdepappersbolag,

kapitalbas: detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878,

koncern: ett moderföretag och dess dotterföretag,

koncernresolutionsordning: en plan enligt artikel 91.6 i krishanteringsdirektivet,

kreditinstitut: banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

krisavvärjande åtgärd:

a) en åtgärd för att undanröja väsentliga brister eller väsentliga hinder för återhämtning enligt 6 a kap. 6 och 7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 7 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

b) en åtgärd för att undanröja eller minska väsentliga hinder för rekonstruktion eller avveckling enligt 3 kap. 3–5 och 12–24 §§,

c) en åtgärd som enligt beslut av Finansinspektionen är en krisavvärjande åtgärd enligt 15 kap. 2 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 c § lagen om värdepappersmarknaden,

d) ett beslut av Finansinspektionen om att tillsätta en tillfällig förvaltare enligt 15 a kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 a kap. lagen om värdepappersmarknaden, eller

e) nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument enligt 6 kap.,

krishanteringsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

krishanteringsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

kritisk verksamhet: en tjänst eller en transaktion som, om den upphörde, sannolikt skulle leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

kvalificerad insättning: en insättning enligt lagen om insättningsgaranti som inte är undantagen enligt 4 b eller 5 § den lagen,

kärnprimärkapital: kapital som avses i artikel 50 i tillsynsförordningen,

kärnprimärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i tillsynsförordningen,

moderföretag: ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 a i tillsynsförordningen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderföretag i tredjeland: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är hemmahörande i ett land utanför EES,

moderinstitut inom EES: ett institut eller ett EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat institut eller ett EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

nationellt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som inte är en globalt systemviktig resolutionsenhet eller en europeiskt systemviktig resolutionsenhet men som Riksgäldskontoret bedömer vara en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang,

relevanta kapitalinstrument: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument,

resolutionsenhet: en juridisk person inom EES som enligt en resolutionsplan ska vara föremål för resolutionsåtgärder,

resolutionsförfarande i tredjeland: en åtgärd som enligt rätten i ett land utanför EES syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller i ett moderföretag i tredjeland, om åtgärden är jämförbar med sådana resolutionsåtgärder som får vidtas enligt denna lag i fråga om ändamål och förväntat resultat,

resolutionsgrupp: en resolutionsenhet och dess dotterföretag som inte är

a) en resolutionsenhet,

b) ett dotterföretag till en annan resolutionsenhet, eller

c) ett dotterföretag i ett tredjeland som enligt resolutionsplanen inte ingår i resolutionsgruppen och dess dotterföretag,

resolutionskollegium: ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i krishanteringsdirektivet,

resolutionsåtgärd: någon av de åtgärder som anges i 12 kap. 1 §,

samordnande berörd myndighet: den berörda myndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande resolutionsmyndighet: resolutionsmyndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

större dotterföretag: ett större dotterföretag enligt artikel 4.1.135 i tillsynsförordningen,

supplementärkapitalinstrument: kapitalinstrument och efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i tillsynsförordningen,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet,

tredjelandsinstitut: ett företag som har sitt huvudkontor i ett land utanför EES och som skulle vara ett institut om det var hemmahörande inom EES,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd

a) för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3, 6, 7, 8 och 9 den lagen,

b) att som sidotjänst förvara finansiella instrument för kunders räkning och ta emot medel med redovisningsskyldighet enligt 2 kap. 2 § första stycket 1 den lagen, eller

c) att som sidotjänst ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen enligt 2 kap. 2 § första stycket 8 den lagen, och

c) att som sidotjänst ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen enligt 2 kap. 2 § första stycket 8 den lagen,

värdepappersbolagsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen,

värdepappersbolagsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU)

övriga primärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i tillsynsförordningen.

2 §

En *kvalificerad skuld* är en skuld som inte räknas som ett primärkapitalinstrument eller ett supplementärkapitalinstrument, och som inte är

En *nedskrivningsbar skuld* är en skuld som inte räknas som ett primärkapitalinstrument eller ett supplementärkapitalinstrument, och som inte är

1. en garanterad insättning,
2. en skuld som är säkerställd, till den del skulden täcks av säkerhet,
3. en skuld som hänför sig till kundtillgångar eller kundmedel förutsatt att kunden är skyddad vid konkurs eller ett motsvarande utländskt förfarande,
4. en skuld som hänför sig till ett kommissionsavtal eller annat avtal som innebär att institutet är redovisningsskyldigt för anförtrödda medel,
5. en skuld till ett institut eller ett EES-institut som inte ingår i samma koncern som institutet eller det företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2, med en ursprunglig löptid som är kortare än sju dagar,
6. en skuld med en kortare återstående löptid än sju dagar, som hänför sig till system eller operatörer i ett anmält avvecklingssystem eller deras deltagare,
6. en skuld med en kortare återstående löptid än sju dagar, som hänför sig till system eller operatörer i ett anmält avvecklingssystem eller deras deltagare *eller till centrala motparter*,
7. en skuld till anställda avseende inarbetad lön, pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag för den rörliga delen av ersättningen
 - a) som inte regleras av kollektivavtal, eller
 - b) som avser en risktagare med väsentlig inverkan,
8. en skuld till en borgenär inom affärs- eller handelssektorn, där skulden hänför sig till att institutet eller det företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 har tillhandahållits varor eller tjänster som är kritiska för dess löpande verksamhet,
9. en skuld till en skatte- eller en socialförsäkringsmyndighet, förutsatt att myndighetens fordran har förmånsrätt, *eller*
9. en skuld till en skatte- eller en socialförsäkringsmyndighet, förutsatt att myndighetens fordran har förmånsrätt,
10. en skuld till garantimyndigheten till följd av avgifter som ska betalas i enlighet med 12 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.
10. en skuld till garantimyndigheten till följd av avgifter som ska betalas i enlighet med 12 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, *eller*
11. en skuld till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 som inte är en resolutionsenhet men som ingår i samma resolutionsgrupp, utom när det gäller skulder som avses i 21 kap. 15 § 2, 3 a och 3 b.

Som en *kvalificerad* skuld räknas även en skuld som enligt lagen i ett annat land inom EES eller tredje-land inte motsvarar en sådan skuld som anges i första stycket.

Som en *nedskrivningsbar* skuld räknas även en skuld som enligt lagen i ett annat land inom EES eller tredjeland inte motsvarar en sådan skuld som anges i första stycket.

2 a §

En kvalificerad skuld är en sådan nedskrivningsbar skuld som uppfyller villkoren i 4 kap. 9–12 §§.

2 b §

Ett efterställt kvalificerat instrument är ett instrument som uppfyller villkoren i artikel 72a i tillsynsförordningen utom när det gäller hänvisningarna till artiklarna 72b.3–72b.5.

3 §

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck finns i nedan angivna paragrafer:

- *minimikrav på nedskrivningsbara* skulder i 4 kap. 1 §
- *krav på kapitalbas och kvalificerade* skulder i 4 kap. 1 §
- försäljningsverktyget i 17 kap. 1 §
- broinstitutetsverktyget i 18 kap. 1 §
- broinstitut i 18 kap. 2 §
- avskiljandeverktyget i 19 kap. 1 §
- tillgångsförvaltningsbolag i 19 kap. 2 §
- skuldnedskrivningsverktyget i 21 kap. 1 §
- statliga stabiliseringsverktyg i 22 kap. 1 §
- arrangemang om strukturerad finansiering i 23 kap. 1 §
- arrangemang om säkerheter i 23 kap. 1 §
- arrangemang om säkerhetsöverlåtelser i 23 kap. 1 §
- kvittningsarrangemang i 23 kap. 1 §
- nettningsarrangemang i 23 kap. 1 §
- partiell överföring i 23 kap. 1 §.

3 kap.

1 §

Riksgäldskontoret ska upprätta en resolutionsplan för varje institut. Planen ska ange de resolutionsåtgärder som Riksgäldskontoret avser att vidta om institutet försätts i resolution. *Riksgäldskontoret ska hålla planen aktuell.*

Riksgäldskontoret ska upprätta en resolutionsplan för varje institut *och hålla den aktuell.* Planen ska ange
1. de resolutionsåtgärder som Riksgäldskontoret avser att vidta om institutet försätts i resolution, *och*

2. de åtgärder som Finansinspektionen avser att vidta enligt 6 kap.

Resolutionsplanen ska upprättas efter *samråd med* Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där institutet har betydande filialer.

Resolutionsplanen ska upprättas efter *att* Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där institutet har betydande filialer *fått tillfälle att lämna synpunkter.*

En resolutionsplan ska inte upprättas för institut som tillsammans med andra koncernföretag inom EES är föremål för gruppbaserad tillsyn.

2 §

Ett institut som tillsammans med andra koncernföretag inom EES är föremål för gruppbaserad tillsyn, ska omfattas av en *av Riksgäldskontoret antagen* koncernresolutionsplan. Planen ska ange vilka åtgärder som Riksgäldskontoret, eller i förekommande fall en utländsk resolutionsmyndighet, avser att vidta om institutet eller ett annat koncernföretag försätts i resolution.

Ett institut som tillsammans med andra koncernföretag inom EES är föremål för gruppbaserad tillsyn, ska omfattas av en koncernresolutionsplan *som antagits av Riksgäldskontoret.* Planen ska ange

1. vilka åtgärder som Riksgäldskontoret, eller i förekommande fall en utländsk resolutionsmyndighet, avser att vidta om institutet eller ett annat koncernföretag försätts i resolution,

2. resolutionsenheter och resolutionsgrupper i koncernen, och

3. de åtgärder som Finansinspektionen avser att vidta enligt 6 kap.

Av koncernresolutionsplanen ska det också framgå hur resolutionen ska finansieras. Planen ska ange hur kostnaderna för åtgärderna fördelas mellan resolutionsreserven och de övriga finansieringsarrangemangen.

För en koncern som inte är gränsöverskridande ska koncernresolutionsplanen upprättas, och vid behov uppdateras, av Riksgäldskontoret efter *samråd med* Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där det finns betydande filialer.

För en koncern som inte är gränsöverskridande ska koncernresolutionsplanen upprättas, och vid behov uppdateras, av Riksgäldskontoret efter *att* Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där det finns betydande filialer *fått tillfälle att lämna synpunkter.*

För en gränsöverskridande koncern ska koncernresolutionsplanen upprättas, och vid behov uppdateras, av Riksgäldskontoret, om myndigheten är samordnande resolutionsmyndighet i resolutionskollegiet, tillsammans med berörda resolutionsmyndigheter och efter *samråd med* relevanta behöriga myndigheter.

För en gränsöverskridande koncern ska koncernresolutionsplanen upprättas, och vid behov uppdateras, av Riksgäldskontoret, om myndigheten är samordnande resolutionsmyndighet i resolutionskollegiet, tillsammans med berörda resolutionsmyndigheter och efter *att* relevanta behöriga

myndigheter *fått tillfälle att lämna synpunkter.*

3 §

Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet för en gränsöverskridande koncern, ska myndigheten lämna över den information som myndigheten fått från moderföretaget inom EES till relevanta utländska resolutionsmyndigheter. Riksgäldskontoret ska därefter inom fyra månader från det att informationen överlämnats, försöka komma överens med dessa resolutionsmyndigheter om att anta koncernresolutionsplanen.

Om Riksgäldskontoret inte är samordnande myndighet, ska myndigheten inom fyra månader från det att den samordnande myndigheten har sänt över informationen, försöka komma överens med de utländska resolutionsmyndigheterna om att anta koncernresolutionsplanen.

Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet, ska myndigheten göra en ny bedömning av planen, om myndigheten underlämnas av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES om att den myndigheten bedömer att en omtvistad fråga avseende koncernresolutionsplanen kan få väsentlig finanspolitisk inverkan i det landet. Riksgäldskontoret ska då också göra en ny bedömning av *minimikravet* på *nedskrivningsbara skulder* enligt 4 kap.

Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet, ska myndigheten göra en ny bedömning av planen, om myndigheten underlämnas av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES om att den myndigheten bedömer att en omtvistad fråga avseende koncernresolutionsplanen kan få väsentlig finanspolitisk inverkan i det landet. Riksgäldskontoret ska då också göra en ny bedömning av *kravet* på *kapitalbas och kvalificerade skulder* enligt 4 kap.

5 §

Om Riksgäldskontoret inte är den samordnande resolutionsmyndigheten *och en överenskommelse enligt 3 § inte har träffats inom fyra månader*, ska *Riksgäldskontoret* fatta beslut om en resolutionsplan för de dotterföretag som *myndigheten* ansvarar för.

Om Riksgäldskontoret inte är den samordnande resolutionsmyndigheten, ska *myndigheten* fatta beslut om en resolutionsplan för de dotterföretag som *den* ansvarar för, om

1. *myndigheten* invänder mot den *samordnade myndighetens resolutionsplan*, och

2. *en överenskommelse enligt 3 § inte har träffats inom fyra månader.*

När Riksgäldskontoret fattar beslut, ska myndigheten beakta synpunkter och reservationer från de utländska resolutionsmyndigheterna och från behöriga myndigheter.

11 §

När Riksgäldskontoret upprättar en koncernresolutionsplan enligt 2 §, ska *Riksgäldskontoret* pröva i vilken utsträckning det är möjligt att rekonstruera eller avveckla kon-

När Riksgäldskontoret upprättar en koncernresolutionsplan enligt 2 §, ska *myndigheten* pröva i vilken utsträckning det är möjligt att *på ett sätt som inte leder till en allvarlig*

cernföretagen genom konkurs, likvidation eller resolution eller motsvarande utländska förfaranden på ett sätt som inte leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet i EES. Riksgäldskontoret får inte förutsätta att det lämnas likviditetsstöd på särskilda villkor från Riksbanken eller någon annan centralbank eller annat statligt stöd än medel ur något finansieringsarrangemang.

Prövningen ska göras efter samråd med de behöriga myndigheterna för dotterföretagen och resolutionsmyndigheter i de länder inom EES där koncernföretagen har betydande filialer. För en gränsöverskridande koncern ska prövningen göras tillsammans med resolutionsmyndigheterna för andra koncernföretag.

Åtgärder för att hantera väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla institut som inte ingår i en finansiell koncern

Om Riksgäldskontoret finner att det finns väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett institut, ska Riksgäldskontoret under rätta institutet, Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där institutet har betydande filialer. Riksgäldskontoret ska samtidigt förelägga institutet att inom fyra månader ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska de väsent-

störning i det finansiella systemet inom EES rekonstruera eller avveckla

1. koncernföretagen genom konkurs, likvidation eller motsvarande utländska förfaranden, eller

2. koncernen eller en resolutionsgrupp genom resolution.

Riksgäldskontoret får inte förutsätta att det lämnas likviditetsstöd på särskilda villkor från Riksbanken eller någon annan centralbank eller annat statligt stöd än medel ur något finansieringsarrangemang.

Prövningen ska göras efter att de behöriga myndigheterna för dotterföretagen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där koncernföretagen har betydande filialer fått tillfälle att lämna synpunkter. För en gränsöverskridande koncern ska prövningen göras tillsammans med resolutionsmyndigheterna för andra koncernföretag.

Åtgärder för att hantera väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett företag som inte ingår i en finansiell koncern

Om Riksgäldskontoret finner att det finns väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett företag, ska Riksgäldskontoret under rätta företaget, Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där företaget har betydande filialer.

12 §

liga hinder som Riksgäldskontoret funnit.

Om Riksgäldskontoret har funnit att det finns väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett institut, får Riksgäldskontoret inte upprätta en resolutionsplan för institutet förrän åtgärder enligt 13 § har vidtagits eller Riksgäldskontoret har funnit att sådana åtgärder inte är nödvändiga.

Riksgäldskontoret ska samtidigt förelägga företaget att inom fyra månader ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska hindren.

Företagets tidsfrist ska i stället vara två veckor om hindren beror på att företaget

1. inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten enligt 4 kap. 1 §, eller

2. inte uppfyller kraven enligt artiklarna 92a och 494 i tillsynsförordningen eller 4 kap. 2–10 §§.

12 a §

Om Riksgäldskontoret har funnit att det finns väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett institut, får en resolutionsplan för institutet inte upprättas förrän åtgärder enligt 13 § har vidtagits eller Riksgäldskontoret har funnit att sådana åtgärder inte är nödvändiga.

13 §

Om Riksgäldskontoret, efter samråd med Finansinspektionen, bedömer att de åtgärder som institutet anger inte effektivt undanröjer eller minskar de väsentliga hindren mot att rekonstruera eller avveckla institutet, ska Riksgäldskontoret besluta om vilka andra åtgärder som institutet ska vidta för att undanröja eller minska dessa hinder. Ett sådant beslut får dock bara avse sådana åtgärder som anges i 24 §.

När Riksgäldskontoret prövar vilka åtgärder som institutet ska vidta, ska Riksgäldskontoret ta hänsyn till det hot som hindren

Om Riksgäldskontoret, efter att Finansinspektionen fått tillfälle att lämna synpunkter, bedömer att de åtgärder som ett företag anger enligt 12 § inte effektivt undanröjer eller minskar hindret mot att rekonstruera eller avveckla företaget, ska Riksgäldskontoret besluta om vilka andra åtgärder som företaget ska vidta inom fyra veckor från beslutet för att undanröja eller minska detta hinder. Ett sådant beslut får dock bara avse sådana åtgärder som anges i 24 §.

När Riksgäldskontoret prövar vilka åtgärder som företaget ska vidta, ska Riksgäldskontoret ta hänsyn till det hot som hindren

utgör för det finansiella systemet och den inverkan åtgärderna har på *institutet*, det finansiella systemet, den inre marknaden och samhällsekonomin. Åtgärderna ska stå i proportion till de hinder som ska undanröjas eller begränsas.

utgör för det finansiella systemet och den inverkan åtgärderna har på *företaget*, det finansiella systemet, den inre marknaden och samhällsekonomin. Åtgärderna ska stå i proportion till de hinder som ska undanröjas eller begränsas.

15 §

Om Riksgäldskontoret vid en prövning enligt 11 § finner att det finns väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla en gränsöverskridande koncern, ska Riksgäldskontoret *samråda med tillsynskollegiet och resolutionsmyndigheterna* i de länder inom EES där betydande filialer är belägna och därefter försöka komma överens med de utländska resolutionsmyndigheterna om vilka åtgärder som ska vidtas beträffande *samtliga institut* i koncernen. Riksgäldskontorets bedömning av möjligheten att rekonstruera eller avveckla koncernen ska tjäna som utgångspunkt för beslut i frågan om vilka åtgärder som ska vidtas.

Om Riksgäldskontoret vid en prövning enligt 11 § finner att det finns väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla en gränsöverskridande koncern, ska Riksgäldskontoret *ge tillsynskollegiet och resolutionsmyndigheterna* i de länder inom EES där betydande filialer är belägna *tillfälle att lämna synpunkter* och därefter försöka komma överens med de utländska resolutionsmyndigheterna om vilka åtgärder som ska vidtas beträffande koncernen. Riksgäldskontorets bedömning av möjligheten att rekonstruera eller avveckla koncernen ska tjäna som utgångspunkt för beslut i frågan om vilka åtgärder som ska vidtas.

16 §

När Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet för en gränsöverskridande koncern och företagen som ingår i koncernen ska bli föremål för åtgärder *enligt beslut* enligt 15 §, ska Riksgäldskontoret tillsammans med den samordnande tillsynsmyndigheten och Europeiska bankmyndigheten ta fram en rapport som ska innehålla en analys av de väsentliga hindren mot att vidta effektiva resolutionsåtgärder beträffande koncernen. Rapporten ska belysa vilka effekter olika åtgärder har på *institutets* affärsmodell och ge förslag på sådana proportionella och riktade åtgärder som enligt Riksgäldskontoret är nödvändiga och

När Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet för en gränsöverskridande koncern och företagen som ingår i koncernen ska bli föremål för åtgärder enligt 15 §, ska Riksgäldskontoret tillsammans med den samordnande tillsynsmyndigheten och Europeiska bankmyndigheten ta fram en rapport som ska innehålla en analys av de väsentliga hindren mot att vidta effektiva resolutionsåtgärder beträffande koncernen *och dess resolutionsgrupper*. Rapporten ska belysa vilka effekter olika åtgärder har på *koncernens eller en resolutionsgrupps* affärsmodell och ge förslag på sådana proportionella och riktade åtgärder som enligt Riksgäldskontoret är nödvändiga

lämpliga för att undanröja eller begränsa hindren.

och lämpliga för att undanröja eller begränsa hindren.

17 §

En rapport enligt 16 § ska lämnas till moderföretaget inom EES med möjlighet att inom fyra månader från mottagandet av rapporten lämna synpunkter och föreslå alternativa åtgärder för att undanröja eller begränsa de hinder som identifierats i rapporten.

Om Riksgäldskontoret finner att ett hinder enligt första stycket beror på att ett koncernföretag befinner sig i en sådan situation som avses i 12 § tredje stycket, ska Riksgäldskontoret, efter att övriga resolutionsmyndigheter fått tillfälle att lämna synpunkter, förelägga moderföretaget att inom två veckor ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska det aktuella hindret.

18 §

När moderföretaget har yttrat sig enligt 17 § eller den tid för yttrande som anges i den paragrafen har löpt ut, ska Riksgäldskontoret, efter samråd med behöriga myndigheter och med resolutionsmyndigheter i länder inom EES där moderföretaget, dotterföretag eller betydande filialer till institut i koncernen finns, försöka komma överens med resolutionsmyndigheterna om

1. vilka väsentliga hinder som finns,
2. hur de åtgärder som föreslagits av moderföretaget inom EES ska bedömas, och
3. vilka ytterligare åtgärder som krävs för att undanröja eller begränsa hindren.

Överenskommelsen ska träffas inom fyra månader från det att moderföretaget yttrat sig över rapporten eller, om moderföretaget inte yttrat sig, vid utgången av den fyramånadersperiod som anges i 17 §.

När moderföretaget har yttrat sig enligt 17 § eller den tid för yttrande som anges i den paragrafen har löpt ut, ska Riksgäldskontoret, efter att behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter i länder inom EES där moderföretaget, dotterföretag eller betydande filialer till institut i koncernen finns fått tillfälle att lämna synpunkter, försöka komma överens med resolutionsmyndigheterna om

2. hur de åtgärder som föreslagits av moderföretaget ska bedömas, och

Överenskommelsen ska träffas inom fyra månader från det att moderföretaget yttrat sig över rapporten, eller om moderföretaget inte yttrat sig, inom en månad från utgången av den fyramånadersperiod som anges i 17 § första stycket.

En överenskommelse om ett hinder som avses i 17 § andra stycket ska träffas inom två veckor

från det att moderföretaget yttrat sig.

21 §

Om en överenskommelse enligt 18 § inte har träffats inom föreskriven tid *och Riksgäldskontoret inte är samordnande resolutionsmyndighet*, ska Riksgäldskontoret med tillämpning av 12 och 13 §§ och med hänsyn tagen till synpunkter och reservationer från de övriga resolutionsmyndigheterna fatta beslut om åtgärder som ska vidtas mot *ett institut*.

Om en överenskommelse enligt 18 § inte har träffats inom föreskriven tid, ska Riksgäldskontoret med tillämpning av 12 och 13 §§ och med hänsyn tagen till synpunkter och reservationer från de övriga resolutionsmyndigheterna fatta beslut om åtgärder som ska vidtas mot *en resolutionsenhet eller ett dotterföretag som inte är en resolutionsenhet men som Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för*.

22 §

Om myndigheterna inte har kommit överens om någon av de åtgärder som anges i 24 § första stycket 7, 8 eller 10, och någon berörd utländsk resolutionsmyndighet inom tidsfristen i 18 § andra stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska Riksgäldskontoret skjuta upp sitt beslut enligt 20 eller 21 § med en månad och invänta det beslut som Europeiska bankmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Riksgäldskontoret ska följa ett beslut i saken från Europeiska bankmyndigheten.

Riksgäldskontoret får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten enligt 28 kap. 7 § om *fyramånadersfristen* i 18 § andra stycket har löpt ut eller en överenskommelse har träffats.

Om myndigheterna inte har kommit överens om någon av de åtgärder som anges i 24 § första stycket 7, 8 eller 10, och någon berörd utländsk resolutionsmyndighet inom tidsfristen i 18 § andra *eller tredje* stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska Riksgäldskontoret skjuta upp sitt beslut enligt 20 eller 21 § med en månad och invänta det beslut som Europeiska bankmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Riksgäldskontoret ska följa ett beslut i saken från Europeiska bankmyndigheten.

Riksgäldskontoret får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten enligt 28 kap. 7 § om *tidsfristen* i 18 § andra *eller tredje* stycket har löpt ut eller en överenskommelse har träffats.

23 §

Ett beslut enligt 18 § av en utländsk samordnande resolutionsmyndighet gäller i Sverige, om det fattats efter en överenskommelse med en eller flera resolutionsmyn-

Ett beslut enligt 18 § av en utländsk samordnande resolutionsmyndighet gäller i Sverige, om det fattats efter en överenskommelse med en eller flera resolutionsmyn-

digheter eller på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom *fyra månader*.

digheter eller på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom *tidsfristen i 18 § andra eller tredje stycket*.

24 §

För att undanröja eller begränsa väsentliga hinder som har identifierats enligt 13 eller 18 § får Riksgäldskontoret

1. förelägga företaget att skaffa eller se över sina koncerninterna arrangemang för finansiering, eller ingå serviceavtal som säkrar att företaget kan tillhandahålla kritiska verksamheter,

2. förelägga företaget att begränsa sina största enskilda eller totala exponeringar,

3. införa kompletterande informationskrav som är relevanta för resolutionsändamålen,

4. förelägga företaget att avyttra särskilda tillgångar,

5. förelägga företaget att begränsa eller upphöra med en viss verksamhet,

6. förelägga företaget att begränsa eller förhindra utveckling av vissa affärsområden eller försäljning av vissa produkter,

7. förelägga företaget att minska komplexiteten i de juridiska eller operativa strukturerna i företaget eller i ett koncernföretag som direkt eller indirekt står under företagets kontroll för att säkerställa att det går att med resolutionsverket juridiskt och operativt avskilja kritiska verksamheter från övriga verksamheter,

8. förelägga *ett institut* eller *ett moderföretag* att inrätta ett finansiellt moderholdingföretag i Sverige eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EES,

9. förelägga *ett institut eller ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket* 2 att öka sina kvalificerade skulder eller att vidta åtgärder för att uppfylla *minimikravet* på *nedskrivningsbara* skulder, *eller*

10. förelägga ett holdingföretag med blandad verksamhet som är moderföretag till *ett institut* att inrätta ett finansiellt holdingföretag för att kontrollera *institutet*, om det är nödvändigt för att underlätta resolution och undvika att resolutionen får negativ effekt på den icke-finansiella delen av koncernen.

8. förelägga *företaget* eller *moderföretaget* att inrätta ett finansiellt moderholdingföretag i Sverige eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EES,

9. förelägga *företaget* att öka sina kvalificerade skulder eller att vidta *andra* åtgärder för att uppfylla *kravet enligt 4 kap. 1 §*,

10. förelägga ett holdingföretag med blandad verksamhet som är moderföretag till *företaget* att inrätta ett finansiellt holdingföretag för att kontrollera *företaget*, om det är nödvändigt för att underlätta resolution och undvika att resolutionen får negativ effekt på den icke-finansiella delen av koncernen,

11. förelägga *företaget* att uppfylla *kravet enligt 4 kap. 1 § och, i förekommande fall, det kombinerade buffertkravet, eller*

12. förelägga företaget att, i fråga om kravet enligt 4 kap. 1 §, ändra löptidsprofilen för

a) kärnprimärkapitalinstrument och relevanta kapitalinstrument, efter godkännande av Finansinspektionen, och

b) kvalificerade skulder.

När Riksgäldskontoret meddelar ett föreläggande enligt första stycket, ska myndigheten samtidigt förelägga företaget att inom en månad ta fram en plan för hur företaget avser att genomföra de åtgärder som föreläggandet avser.

4 kap. Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder

Kravet och hur det ska uttryckas

1 § I syfte att ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 ska ha kapital och skulder som kan skrivas ned eller konverteras enligt 6 eller 21 kap., ska Riksgäldskontoret, efter att Finansinspektionen fått tillfälle att lämna synpunkter, besluta att företaget ska uppfylla ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Kravet ska beslutas i anslutning till resolutionsplaneringen enligt 3 kap. och uttryckas som procentandelar av

1. det totala riskvägda exponeringsbeloppet enligt artikel 92.3 i tillsynsförordningen eller kapitalbaskravet enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen multiplicerat med 12,5 (den riskvägda kvoten), och

2. det totala exponeringsmåttet enligt artiklarna 429 och 429a i samma förordning (bruttosoliditetskvoten).

Hur kravet ska bestämmas

Globalt systemviktiga resolutionsenheter och större dotterföretag till globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES

2 § För en globalt systemviktig resolutionsenhet och ett större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES, ska Riksgäldskontoret besluta om ett ytterligare krav, utöver den riskvägda kvoten och bruttosoliditetskvoten enligt artiklarna 92a, 92b och 494 i tillsynsförordningen, om det är nödvändigt för att uppfylla villkoren i artikel 45c i krishanteringsdirektivet.

Övriga resolutionsenheter

3 § För en resolutionsenhet som inte är en globalt systemviktig resolutionsenhet ska täljaren för

1. den riskvägda kvoten bestämmas till summan av

a) kapitalbaskravet enligt artikel 92.1 c i tillsynsförordningen eller enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen och de särskilda kapitalbaskraven enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller enligt artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet, och

b) ett belopp som gör det möjligt att på nytt uppfylla kraven enligt a efter genomförande av resolution, och

2. bruttosoliditetskvoten bestämmas till summan av

a) kravet på bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i tillsynsförordningen, och

b) ett belopp som gör det möjligt att på nytt uppfylla kravet enligt a efter genomförande av resolution.

För en europeiskt systemviktig resolutionsenhet får

1. den riskvägda kvoten inte understiga 13,5 procent, och

2. bruttosoliditetskvoten inte understiga 5 procent.

Riksgäldskontoret får besluta att andra stycket ska gälla också för en nationellt systemviktig resolutionsenhet. Vid ett sådant beslut ska Riksgäldskontoret beakta följande omständigheter:

1. förekomsten av garanterade insättningar och avsaknaden av skuldinstrument,

2. om tillgången till marknaden för kvalificerade skulder är begränsad, och

3. i vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla kravet.

Övriga företag som inte är resolutionsenheter

4 § För ett företag som inte är en resolutionsenhet och som inte är ett större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES ska täljaren för

1. den riskvägda kvoten bestämmas till summan av

a) kapitalbaskravet enligt artikel 92.1 c i tillsynsförordningen eller enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen och de särskilda kapitalbaskraven enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller enligt artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet, och

b) ett belopp som gör det möjligt att på nytt uppfylla kraven enligt a efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. eller resolution av resolutionsgruppen, och

2. bruttosoliditetskvoten bestämmas till summan av

a) kravet på bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i tillsynsförordningen, och

b) ett belopp som gör det möjligt att på nytt uppfylla kravet enligt a efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. eller resolution av resolutionsgruppen.

För ett företag som enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas genom konkurs eller likvidation, får Riksgäldskontoret besluta att kravet bara ska bestämmas enligt första stycket 1 a och 2 a.

Gemensamma bestämmelser

5 § Riksgäldskontoret ska vid tillämpning av

1. 3 § första stycket 2 och 4 § första stycket 2 ta hänsyn till kraven enligt 21 kap. 30 § och 22 kap. 2 §, och

2. 3 § första stycket 1 b och 2 b och 4 § första stycket 1 b och 2 b utgå från de senast rapporterade värdena för det totala riskexponeringsbeloppet

och det totala exponeringsmättet enligt artiklarna 92.3, 429 och 429a i tillsynsförordningen och artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen.

6 § Riksgäldskontoret får höja beloppen enligt 3 § första stycket 1 b och 4 § första stycket 1 b för att säkerställa att företaget kan upprätthålla marknadsförtroendet under en lämplig tidsperiod, dock längst ett år.

Ett tilläggsbelopp enligt första stycket ska, med avdrag för det kontryckliga buffertkravet enligt 6 kap. 1 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, motsvara det kombinerade buffertkravet efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. eller resolution.

Tilläggsbeloppet enligt andra stycket får dock justeras om Riksgäldskontoret bedömer att ett högre eller lägre belopp är lämpligt för att upprätthålla marknadsförtroendet och för att säkerställa att företaget kan tillhandahålla kritisk verksamhet utan stöd enligt lagen (2015:1017) om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut.

7 § Om Riksgäldskontoret bedömer att vissa skulder helt eller delvis kommer att undantas från nedskrivning eller konvertering enligt 21 kap. 27 § eller att skulderna kommer att överföras till ett annat företag, ska kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfyllas med kapitalbas eller kvalificerade skulder som täcker de skulder som kan komma att undantas eller överföras.

8 § Riksgäldskontoret ska

1. löpande och utan dröjsmål anpassa kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder till de särskilda kapitalbaskraven enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller enligt artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet, och

2. utgå från tillämpningen av artiklarna 465–491 och 493–501 i tillsynsförordningen.

Hur kravet ska uppfyllas

Gemensamma bestämmelser

9 § En resolutionsenhet ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med

1. kapitalbas, och

2. skulder som uppfyller villkoren i artikel 72a, artikel 72b, utom när det gäller punkt 2 d, och artikel 72c i tillsynsförordningen.

Första stycket gäller i tillämpliga delar även för ett företag som varken är en resolutionsenhet eller ett dotterföretag till en resolutionsenhet men som enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas genom konkurs eller likvidation.

10 § Om en skuld enligt 9 § första stycket avser ett skuldinstrument som innefattar derivat får skulden användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, om

1. kapitalbeloppet för skuldinstrumentet vid tidpunkten för utfärdandet är fast eller ökande och inte påverkas av någon derivatkomponent och det totala skuldbeloppet dagligen kan värderas på motsvarande sätt som ett

likvärdigt instrument utan kreditrisk på en aktiv och likvid marknad enligt artiklarna 104 och 105 i tillsynsförordningen, eller

2. värdet av motsvarande fordran vid borgenärens obestånd eller resolution är fast eller ökande och inte överstiger det belopp som ursprungligen betalades för skuldinstrumentet.

Skuldinstrumentet får inte omfattas av något nettningssavtal.

En skuld enligt första stycket får användas för att uppfylla kravet till den del skulden motsvarar ett kapitalbelopp enligt första stycket 1 eller ett fast eller ökande belopp enligt första stycket 2.

11 § En resolutionsenhet får också uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med skulder enligt 12 § första stycket 1 som ett inom EES etablerat dotterföretag till resolutionsenheten har till en delägare av dotterföretaget som inte ingår i samma resolutionsgrupp som dotterföretaget och resolutionsenheten, om

1. resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget inte påverkas av nedskrivning eller konvertering av skulderna enligt 6 eller 21 kap., och

2. skulderna inte överskrider ett belopp som motsvarar kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för dotterföretaget, efter avdrag för summan av de skulder som företaget, direkt eller genom andra företag inom samma resolutionsgrupp, har till resolutionsenheten och kapitalbas enligt 12 § första stycket 2.

12 § Ett företag som inte är en resolutionsenhet men som ingår i en resolutionsgrupp får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med

1. skulder

a) som företaget har till resolutionsenheten i resolutionsgruppen, eller som, utan att det påverkar resolutionsenhetens kontroll av företaget vid genomförande av nedskrivning eller konvertering av skulderna enligt 6 eller 21 kap., företaget har till en annan av företagets delägare,

b) som uppfyller villkoren i artikel 72a i tillsynsförordningen utom när det gäller hänvisningarna till artiklarna 72b.2 b, c, k, l och m och 72b.3–72b.5,

c) som har sämre prioritet enligt förmånsrättsordningen än skulder som inte uppfyller villkoren i a och som inte får ingå i kapitalbaskraven,

d) som enligt resolutionsplanen ska omfattas av nedskrivning eller konvertering enligt 6 eller 21 kap. utan att resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget påverkas,

e) vars förvärv inte finansierats av företaget,

f) som inte ska lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg av företaget utom vid företagets konkurs eller likvidation,

g) som inte ger borgenären rätt att tidigarelägga planerade utbetalningar av ränta eller kapitalbelopp utom när det gäller företagets konkurs eller likvidation, och

h) för vilka storleken på ränta eller annan avkastning inte är beroende av kreditvärdigheten hos företaget eller dess moderföretag, eller

2. kapitalbas som är

a) kärnprimärkapital, eller

b) annan kapitalbas som företaget har emitterat till ett företag i samma resolutionsgrupp, eller som, utan att det påverkar resolutionsenhetens kontroll av företaget vid genomförande av nedskrivning eller konvertering

enligt 6 eller 21 kap., företaget har emitterat till ett företag utanför resolutionsgruppen.

Första stycket gäller, med undantag för 1 a och d, även för ett företag som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet och som enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas genom konkurs eller likvidation.

Ett företag som avses i 23 § första stycket 2 eller 3 eller andra stycket 2 ska uppfylla kravet med instrument som avses i artikel 89.2 fjärde stycket i krishanteringsdirektivet, om villkoren i den artikeln är uppfyllda.

Delkrav för vissa resolutionsenheter

13 § En globalt systemviktig resolutionsenhet, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet och en nationellt systemviktig resolutionsenhet som omfattas av ett beslut enligt 3 § tredje stycket ska delvis uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument och skulder som avses i 11 §.

Delkravet ska uppgå till ett belopp som motsvarar 8 procent av totala skulder och eget kapital.

Riksgäldskontoret får, under förutsättning att villkoren i artikel 72b.3 i tillsynsförordningen är uppfyllda och på ansökan av resolutionsenheten, medge en lägre procentandel än den som anges i andra stycket, om andelen överstiger ett belopp som motsvarar $(1-X1/X2) \times 8$ procent av totala skulder och eget kapital

1. där X1 motsvarar 3,5 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet enligt artikel 92.3 i tillsynsförordningen eller av kapitalbaskravet enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen multiplicerat med 12,5, och

2. där X2 motsvarar summan av

- a) 18 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, och
- b) det kombinerade buffertkravet.

14 § För en europeiskt systemviktig resolutionsenhet får delkravet enligt 13 § inte överstiga ett belopp som motsvarar 27 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, om

1. resolutionsplanen inte förutsätter användning av resolutionsreserven och förutsättningarna enligt 21 kap. 30 och 32 §§ kan uppfyllas, eller

2. delkravet påverkar resolutionsenhetens affärsmodell på ett oproportionerligt sätt.

Alternativt delkrav för vissa resolutionsenheter

15 § Riksgäldskontoret får besluta att en globalt systemviktig resolutionsenhet, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet som omfattas av ett beslut enligt 3 § tredje stycket, i stället för det som anges i 13 §, delvis ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument och skulder som avses i 11 § med ett belopp som inte överstiger det högsta av

1. 8 procent av totala skulder och eget kapital, eller

2. summan av

- a) det kombinerade buffertkravet,

b) två gånger kapitalbaskravet enligt artikel 92.1 c i tillsynsförordningen eller enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen, och

c) två gånger de särskilda kapitalbaskraven enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller enligt artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet.

Första stycket gäller om

1. det finns ett väsentligt hinder för genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. eller resolution, och

a) hindret inte undanröjts eller begränsats i enlighet med ett föreläggande från Riksgäldskontoret, eller

b) Riksgäldskontorets befogenheter enligt denna lag inte är tillräckliga för att hindret helt eller delvis ska undanröjas eller begränsas och tillämpning av denna paragraf bedöms vara en alternativ åtgärd för att avhjälpa hindret,

2. resolutionsenhetens storlek, juridiska form eller ägarstruktur, verksamhetens art och omfattning, risker eller komplexitet eller resolutionsenhetens kopplingar till andra företag eller den finansiella marknaden kan begränsa förutsättningarna för att genomföra nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. eller resolution, eller

3. resolutionsenheten, med hänsyn till de särskilda kapitalbaskraven enligt 2 kap. 1 § lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller enligt artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet, tillhör den kategori av företag som har högst riskvärde och som motsvarar 20 procent, avrundat uppåt till närmaste heltal, av de företag som omfattas av detta kapitel.

16 § Riksgäldskontoret får besluta att 15 § första stycket ska gälla också för en annan resolutionsenhet än som anges i den paragrafen, om

1. resolutionsenheten har kvalificerade skulder som avses i 9 och 10 §§ med samma prioritet enligt förmånsrättsordningen som skulder som inte utgör nedskrivningsbara skulder eller som undantas från nedskrivning eller konvertering enligt 21 kap. 27 §,

2. det finns en risk för att det ekonomiska utfallet för borgenärer blir sämre än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation på grund av nedskrivning eller konvertering enligt 6 eller 21 kap. av skulder som inte avser efterställda skulder och som inte undantas från nedskrivning eller konvertering enligt 21 kap. 27 §, och

3. kapitalbasen och andra efterställda skulder inte är tillräckliga för att säkerställa att borgenärer inte orsakas en sådan förlust som avses i 2.

17 § Vid beslut enligt 15 eller 16 § ska Riksgäldskontoret beakta följande omständigheter:

1. marknadsdjupet för och prissättningen på resolutionsenhetens kärnprimärkapitalinstrument, relevanta kapitalinstrument och efterställda kvalificerade instrument och den tid som behövs för att verkställa de transaktioner som krävs,

2. storleken på resolutionsenhetens kvalificerade skuldinstrument enligt artikel 72a i tillsynsförordningen som har en kvarvarande löptid som understiger ett år vid tidpunkten för beslutet,

3. resolutionsenhetens tillgång till de instrument som avses i 2 utom när det gäller hänvisningen till artikel 72b.2 d i tillsynsförordningen,

4. om andelen skulder som inte är nedskrivningsbara skulder och som har samma eller sämre prioritet enligt förmånsrättsordningen som de högst prioriterade kvalificerade skulderna överstiger 5 procent av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder,

5. resolutionsenhetens affärs- och finansieringsmodell, riskprofil, stabilitet och förmåga att bidra till ekonomin, och

6. hur omstruktureringskostnader påverkar resolutionsenhetens återkapitalisering.

Miniminivå för delkravet

18 § För en europeiskt systemviktig resolutionsenhet får andelen kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i 12 § inte understiga 13,5 procent i fråga om den riskvägda kvoten och 5 procent i fråga om bruttosoliditetskvoten.

19 § Riksgäldskontoret får besluta att 18 § ska gälla också för en nationellt systemviktig resolutionsenhet som omfattas av ett beslut enligt 3 § tredje stycket.

Särskilda bestämmelser för dotterföretag

20 § Riksgäldskontoret får besluta att ett institut som inte är en resolutionsenhet ska undantas från kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, om

1. institutet är ett dotterföretag till

a) ett moderföretag som är en resolutionsenhet, eller

b) ett moderföretag som inte är en resolutionsenhet och som uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad basis,

2. dotterföretaget och moderföretaget är etablerade i Sverige och ingår i samma resolutionsgrupp,

3. det inte finns några hinder för moderföretaget att snabbt överföra medel från kapitalbasen eller betala tillbaka sina skulder till dotterföretaget om förutsättningarna för nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. är uppfyllda,

4. moderföretaget uppfyller krav på ansvarsfull ledning av dotterföretaget och har rätt att åta sig att svara för dotterföretagets åtaganden,

5. riskkontrollen hos moderföretaget omfattar dotterföretaget, och

6. moderföretaget innehar mer än hälften av rösterna för samtliga andelar i dotterföretaget eller har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse.

21 § Riksgäldskontoret får medge att ett institut som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet och som uppfyller villkoren i 20 § 1 och 2 helt eller delvis får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med en garanti som resolutionsenheten tillhandahåller, om

1. det garanterade beloppet minst motsvarar det krav som ska ersättas,

2. garantin utfaller när

a) dotterföretaget inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning, eller

b) förutsättningarna för nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. är uppfyllda,

3. garantin säkerställs genom pantavtal eller avtal om säkerhetsöverlåtelse som motsvarar minst 50 procent av beloppet,

4. de säkerheter som ställs för garantin uppfyller kraven enligt artikel 197 i tillsynsförordningen, vilket efter lämpliga nedsättningar ska vara tillräckligt för att täcka det säkerställda beloppet enligt 3,

5. de säkerheter som ställs för garantin inte är belastade av panträtter eller andra säkerhetsrätter,

6. säkerheterna har en effektiv löptid som uppfyller samma betalningsvillkor som avses enligt artikel 72c.1 i tillsynsförordningen, och

7. det inte finns några hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till dotterföretaget, oavsett om resolutionsenheten har försatts i resolution.

Vid tillämpningen av första stycket 7 får Riksgäldskontoret begära att resolutionsenheten tillhandahåller ett skriftligt yttrande eller på annat sätt visar att det inte finns några sådana hinder som avses där.

22 § Ett företag enligt 1 kap. 1 § första stycket 2 som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet omfattas inte av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, om inte Riksgäldskontoret beslutar om det.

På vilken nivå kravet ska bestämmas och uppfyllas

23 § För följande företag ska kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder bestämmas och uppfyllas på individuell nivå:

1. en resolutionsenhet som inte ingår i en resolutionsgrupp,
2. ett institut som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet eller ett företag i tredjeland,
3. ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet, och
4. ett företag som enligt en resolutions- eller concernresolutionsplan ska avvecklas enligt konkurs eller likvidation.

För följande företag ska kravet bestämmas och uppfyllas på konsoliderad nivå:

1. en resolutionsenhet som ingår i en resolutionsgrupp, och
2. ett moderföretag inom EES som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till ett företag i tredjeland.

Frister

24 § En globalt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla kraven enligt 13–15 §§ tre år efter att enheten har fastställts som en sådan.

25 § En europeiskt systemviktig resolutionsenhet och en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla

1. kraven enligt 13, 15, 18 och 19 §§ tre år efter att enheten uppfyller förutsättningarna för att omfattas av dem, eller
2. kraven enligt 18 och 19 §§ två år efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 eller 21 kap eller en sådan alternativ åtgärd som avses i artikel 45m.3b i krishanteringsdirektivet.

26 § Riksgäldskontoret ska fastställa en lämplig frist för när

1. en resolutionsenhet ska uppfylla kraven enligt 8 §, 13–16 och 23 §§ efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 eller 21 kap., och

2. ett företag som inte är en resolutionsenhet ska uppfylla kraven enligt 12 och 20–23 §§ efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 eller 21 kap.

27 § Riksgäldskontoret får förlänga eller förkorta en frist enligt 26 §.

Riksgäldskontoret ska var tolfte månad under en tidsperiod som avses i 24–26 §§ underrätta företaget om en lämplig nivå på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Riksgäldskontoret får inom tolv månadersperioden underrätta företaget om en ny nivå.

Offentliggörande

28 § Ett företag ska årligen offentliggöra hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfylls.

Första stycket gäller inte

1. under en frist enligt 26 §, eller

2. för ett företag som enligt resolutionsplanen ska avvecklas genom konkurs eller likvidation.

Övervakning

29 § Riksgäldskontoret får, efter att Finansinspektionen fått tillfälle att lämna synpunkter, förbjuda ett företag att dela ut mer än ett högsta belopp som företaget får förfoga över, om företaget inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten.

Med förbud enligt första stycket avses att

1. göra en värdeöverföring kopplad till företagets kärnprimärkapital,

2. förbinda sig att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut sådan rörlig ersättning där skyldigheten att betala uppstod vid en tidpunkt då företaget inte uppfyllde det kombinerade buffertkravet, eller

3. göra utbetalningar kopplade till instrument som räknas som primärkapitaltillskott enligt artikel 52 i tillsynsförordningen.

30 § Ett företag ska omedelbart underrätta Riksgäldskontoret om det befinner sig i en situation som avses i 29 § första stycket.

31 § Ett beslut enligt 29 § första stycket ska fattas nio månader efter att Riksgäldskontoret har tagit emot en underrättelse enligt 30 §.

Riksgäldskontoret ska avstå från att fatta ett sådant beslut om minst två av följande förutsättningar är uppfyllda:

1. bristen beror på allvarliga störningar av den finansiella marknadens funktionssätt,

2. störningarna enligt 1 medför

a) ökad prisvolatilitet för företagets kärnprimärkapitalinstrument, relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument, eller

b) ökade kostnader för företaget, och

c) att handelsplatserna helt eller delvis är stängda så att företaget inte kan ge ut sådana instrument som avses i a,

3. en stängning av handelsplatsen enligt 2 drabbar fler företag,

4. störningarna enligt 1 hindrar det berörda företaget från att ge ut sådana instrument som avses i 2 a i den omfattning som krävs för att avhjälpa bristen, och

5. ett beslut enligt första stycket kan medföra allvarliga konsekvenser för stabiliteten i det finansiella systemet.

Om Riksgäldskontoret avstår från att fatta ett beslut enligt första stycket, ska Finansinspektionen underrättas.

32 § Riksgäldskontoret ska varje månad göra en ny bedömning av om förutsättningarna enligt 31 § andra stycket är uppfyllda.

33 § Riksgäldskontoret ska övervaka att företagen uppfyller sina skyldigheter enligt detta kapitel. Riksgäldskontoret ska samordna sin övervakning med den tillsyn som utövas av Finansinspektionen.

Om ett företag inte uppfyller sina skyldigheter enligt detta kapitel, får Finansinspektionen, efter att Riksgäldskontoret fått tillfälle att lämna synpunkter, ingripa mot företaget.

För företag som avses i 1 § första stycket 1 finns bestämmelser om ingripande i 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och 25 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. För företag som avses i 1 § första stycket 2 gäller 15 kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse i tillämpliga delar.

Gränsöverskridande fall

34 § För en gränsöverskridande koncern ska Riksgäldskontoret fatta ett gemensamt beslut med berörda utländska resolutionsmyndigheter och, om Riksgäldskontoret inte är den samordnande resolutionsmyndigheten, den samordnande resolutionsmyndigheten, om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder

1. på konsoliderad nivå för respektive resolutionsenhet, och

2. på individuell nivå för företag som inte är resolutionsenheter men som ingår i en resolutionsgrupp.

Riksgäldskontoret ska meddela ett gemensamt beslut i fråga om

1. de företag som Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för, och

2. koncernens moderföretag, om Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för en resolutionsenhet och om moderföretaget inte är en resolutionsenhet i samma resolutionsgrupp.

I ett gemensamt beslut får det bestämmas att ett dotterföretag som inte är en resolutionsenhet delvis får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med instrument som har utfärdats till och förvärvats av företag som inte ingår i resolutionsgruppen, om det överensstämmer med resolutionsplanen och en resolutionsenhet i samma resolutionsgrupp inte har förvärvat tillräckligt med instrument enligt 13 §.

35 § Om minst två G-SII-enheter enligt artikel 4.1.136 i tillsynsförordningen tillhör samma globalt systemviktiga institut och är resolutionsenheter, ska Riksgäldskontoret, om Riksgäldskontoret är

resolutionsmyndighet för en av resolutionsenheterna eller samordnande resolutionsmyndighet, fatta ett gemensamt beslut med berörda utländska resolutionsmyndigheter om att tillämpa artikel 72e i tillsynsförordningen och om justeringar för att begränsa eller undanröja skillnader mellan kraven enligt

1. 36 § 1 och artikel 12a i tillsynsförordningen, och
2. 36 § 2 och artikel 12a i tillsynsförordningen.

Justeringar enligt första stycket får göras om förutsättningarna enligt artikel 45h.2 andra och tredje styckena i krishanteringsdirektivet är uppfyllda.

36 § Vid tillämpningen av 35 § ska kraven enligt 2 § första stycket bestämmas för

1. respektive resolutionsenhet, och
2. ett moderföretag inom EES som om det utgjorde den enda resolutionsenheten inom det globalt systemviktiga institutet.

37 § Om ett gemensamt beslut enligt 34 § inte har fattats inom fyra månader på grund av olika uppfattningar om kraven enligt 34 § första stycket, ska Riksgäldskontoret, efter att berörda utländska resolutionsmyndigheter och, om Riksgäldskontoret inte är den samordnande resolutionsmyndigheten, den samordnande resolutionsmyndigheten fått tillfälle att lämna synpunkter, fatta beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder för de företag som myndigheten är resolutionsmyndighet för.

38 § Om någon av de berörda utländska resolutionsmyndigheterna inom tidsfristen enligt 37 § första stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska Riksgäldskontoret skjuta upp sitt beslut en månad och följa Europeiska bankmyndighetens beslut.

Om Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för en resolutionsenhet eller samordnande resolutionsmyndighet får myndigheten inte hänskjuta ärendet till Europeiska bankmyndigheten efter att tidsfristen enligt 37 § första stycket löpt ut eller att ett gemensamt beslut har fattats. Riksgäldskontoret får inte heller hänskjuta ärendet om den nivå som fastställts av dotterföretagets resolutionsmyndighet

1. är högst 2 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet enligt artikel 92.3 i tillsynsförordningen eller enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen multiplicerat med 12,5 i fråga om kravet enligt 23 §, och
2. motsvarar kravet enligt 4–6 §§.

39 § Ett gemensamt beslut enligt 34 § och ett beslut som en berörd utländsk resolutionsmyndighet fattar på grund av att ett gemensamt beslut inte har fattats inom tidsfristen enligt 37 § gäller i Sverige.

Ett gemensamt beslut enligt 34 § och Riksgäldskontorets beslut enligt 37 § ska regelbundet granskas och vid behov uppdateras.

5 kap.

1 §⁴

För en motpart till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket gäller 11 kap. 3–7 §§ beträffande ett beslut om en krisavvärjande åtgärd eller en händelse som har direkt koppling till ett sådant beslut. Det som anges om ett beslut om resolution eller resolutionsåtgärder ska då avse ett beslut om krisavvärjande åtgärder.

För en motpart till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket gäller 11 kap. 3–7 §§ beträffande ett beslut om en krisavvärjande åtgärd eller tillfällig åtgärd eller en händelse som har direkt koppling till ett sådant beslut. Det som anges om ett beslut om resolution eller resolutionsåtgärder ska då avse ett beslut om en krisavvärjande åtgärd eller tillfällig åtgärd.

2 §

Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 ska i avtal som avser relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder och som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ta in villkor som innebär att skulden kan komma att skrivas ned eller konverteras och att borgenärerna accepterar

Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 ska i avtal som avser relevanta kapitalinstrument och nedskrivningsbara skulder och som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ta in villkor som innebär att skulden kan komma att skrivas ned eller konverteras och att borgenärerna accepterar

1. en eventuell minskning av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, eller

2. konverteringar eller indragningar som kan bli följden av ett beslut om resolution eller av ett beslut om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument.

2. de konverteringar eller indragningar som kan bli följden av ett beslut om resolution eller av ett beslut om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder.

Kravet enligt första stycket gäller dock inte

1. kvalificerade insättningar från fysiska personer,
2. kvalificerade insättningar från mikroföretag samt små och medelstora företag enligt kriteriet för årsomsättning i artikel 2.1 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003,

3. insättningar genom en filial utanför EES till ett svenskt institut och som skulle betraktas som insättningar avseende personer eller företag som avses i 1 eller 2 om de inte hade gjorts via filialen, eller

4. om det framgår av tekniska standarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 55.3 i krishanteringsdirek-

4. om det framgår av tekniska standarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 55.5 i krishanterings-

tivet att sådana avtalsvillkor inte krävs.

direktivet att sådana avtalsvillkor inte krävs.

Riksgäldskontoret får besluta att kravet enligt första stycket inte ska gälla för ett företag för vilket kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder har fastställts till ett belopp enligt 4 kap. 4 § andra stycket.

3 a §

Om det av någon anledning inte är möjligt att ta in ett villkor enligt 2 § första stycket i ett avtal som avser nedskrivningsbara skulder med säkerhet, ska företaget underrätta Riksgäldskontoret om det och till vilken skuldklass skulden hör.

När Riksgäldskontoret har tagit emot underrättelsen gäller inte 2 § första stycket. Om Riksgäldskontoret bedömer att det är möjligt att ta in villkoret i avtalet, ska Riksgäldskontoret dock inom rimlig tid kräva det.

Riksgäldskontoret ska bedöma om underrättelsen påverkar möjligheten att försätta företaget i resolution.

3 b §

Riksgäldskontoret ska bedöma hur möjligheten att försätta ett företag i resolution påverkas av att skulder inom en och samma skuldklass, inbegripet kvalificerade skulder, till mer än 10 procent består av skulder som

1. undantas från kravet på avtalsvillkor enligt 3 a §,

2. inte är nedskrivningsbara enligt 2 kap. 2 § första stycket 1–11, och

3. sannolikt kommer att undantas från nedskrivning eller konvertering enligt 21 kap. 27 §.

3 c §

En skuld får inte användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och

kvalificerade skulder enligt 4 kap. 1 § om

1. företaget låter bli att ta in villkor som krävs enligt 2 § första stycket, eller

2. ett sådant krav som avses i 1 inte gäller enligt 2 § tredje stycket eller 3 a §.

Tillfälliga åtgärder

7 §

Riksgäldskontoret får, efter att Finansinspektionen fått tillfälle att lämna synpunkter, besluta att ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 tillfälligt inte ska fullgöra en betalnings- eller leveransförpliktelse som följer av ett avtal som har ingåtts av företaget.

Ett sådant beslut får fattas, om

1. Finansinspektionen har fastställt att företaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

2. det inte finns några omedelbart tillgängliga alternativa åtgärder från den privata sektorn som skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang i företaget,

3. åtgärden bedöms nödvändig för att undvika ytterligare försämring av de finansiella villkoren för företaget, och

4. åtgärden är nödvändig

a) med hänsyn till det allmännas intresse,

b) för att välja lämpliga resolutionsåtgärder, eller

c) för att säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av ett eller flera resolutionsverktyg.

Vid beslut enligt första stycket gäller 12 kap. 5 § och 13 kap. 2 § andra stycket och 3–6 a §§.

8 §

Om Riksgäldskontoret beslutar om en åtgärd enligt 7 § första stycket, får Riksgäldskontoret

avseende samma period också besluta att

1. en borgenär till företaget som omfattas av förbudet inte får ta i anspråk en säkerhet som har ställts ut i tillgångar som tillhör företaget, och

2. en motpart till företaget som omfattas av förbudet inte får

a) säga upp eller häva ett avtal med företaget,

b) ändra villkoren i ett avtal med företaget,

c) ställa in fullgörelsen mot företaget,

d) kvitta

– en fordran som företaget har på motparten mot en fordran som motparten har på företaget, eller

– en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten mot en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,

e) omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse, eller

f) tillämpa en slutavräkningsklausul.

Vid beslut enligt första stycket 1 gäller 13 kap. 8–10 §§.

Vid beslut enligt första stycket 2 gäller 13 kap. 12–17 §§.

Erkännande av tillfälliga åtgärder

9 §

Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 ska i finansiella avtal som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ta in villkor som innebär att

1. avtalet kan bli föremål för tillfälliga åtgärder enligt 7 och 8 §§ och 13 kap. 2, 7, 8, 11 och 12 §§, och

2. ett beslut om resolution, en resolutionsåtgärd eller en tillfällig åtgärd utgör hinder mot att utöva

rättshandlingar enligt 11 kap. 3–7 §§.

10 §

Ett moderföretag inom EES ska säkerställa att dotterföretag i tredjeland i finansiella avtal tar in ett villkor om att en åtgärd som avses i 11 kap. 3 § inte får vidtas på grund av ett beslut om tillfälliga åtgärder enligt 7 och 8 §§ och 13 kap. 2, 7, 8, 11 och 12 §§ avseende moderföretaget.

Första stycket gäller om dotterföretaget i hemlandet motsvarar ett

1. kreditinstitut,
2. värdepappersbolag, eller
3. finansiellt institut.

6 kap.

Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument utanför resolution

Nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder utanför resolution

1 §

När Finansinspektionen ska pröva en fråga om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument utanför resolution, ska inspektionen se till att det görs en värdering motsvarande den som föreskrivs i 7 kap. av företaget eller koncernen i fråga.

Värderingen ska ligga till grund för Finansinspektionens prövning av om relevanta kapitalinstrument ska skrivas ned eller konverteras. Värderingen ska också ligga till grund för inspektionens beslut i fråga om

1. minskning av kärnprimärkapital,
2. omfattning av indragning eller överföring av kärnprimärkapitalinstrument, eller
3. minskning av ägandet för existerande ägare genom konvertering av relevanta kapitalinstrument till kärnprimärkapitalinstrument.

När Finansinspektionen ska pröva en fråga om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder utanför resolution, ska inspektionen se till att det görs en värdering motsvarande den som föreskrivs i 7 kap. av företaget eller koncernen i fråga.

Värderingen ska ligga till grund för Finansinspektionens prövning av om relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder ska skrivas ned eller konverteras. Värderingen ska också ligga till grund för inspektionens beslut i fråga om

3. minskning av ägandet för existerande ägare genom konvertering av relevanta kapitalinstrument eller kvalificerade

skulder till kärnprimärkapitalinstrument.

Efter nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder ska Finansinspektionen se till att det görs en värdering motsvarande den som föreskrivs i 7 kap. 10 §.

1 a §

Med kvalificerade skulder avses i detta kapitel skulder enligt 4 kap. 12 § första stycket 1 utom när det gäller kriteriet i artikel 72c.1 i tillsynsförordningen.

2 §

Finansinspektionen ska skyndsamt besluta att relevanta kapitalinstrument som har getts ut av ett institut eller ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 ska skrivas ned eller konverteras, om

Finansinspektionen ska, på eget initiativ eller på begäran av Riksgäldskontoret, skyndsamt besluta att relevanta kapitalinstrument som har getts ut av ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 och kvalificerade skulder ska skrivas ned eller konverteras, om

1. företaget fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt 8 kap. 2 och 3 §§, och

2. åtgärden är nödvändig och tillräcklig för att avhjälpa eller förhindra fallissemang i företaget och det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang.

Inför ett beslut enligt första stycket ska Riksgäldskontoret ha fått tillfälle att lämna synpunkter.

Om en resolutionsenhet inte har förvärvat relevanta kapitalinstrument eller kvalificerade skulder direkt från det företag som har gett ut dem utan indirekt från ett annat företag inom samma resolutionsgrupp, ska ett beslut enligt första stycket fattas samtidigt som ett motsvarande beslut för

1. moderföretaget till det företag som gett ut kapitalinstrumenten eller skulderna, eller

2. ett annat moderföretag inom resolutionsgruppen, om det inte är en resolutionsenhet.

5 §

Om ett *institut eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket* behöver statligt stöd, ska relevanta kapitalinstrument som *institutet eller företaget* gett ut skrivas ned eller konverteras.

Om det krävs för att stödet ska vara förenligt med unionsrätten, får Finansinspektionen besluta att andra efterställda skulder än de relevanta kapitalinstrumenten ska skrivas ned eller konverteras.

Nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument eller andra efterställda skulder får inte ske, om det statliga stödet uppfyller villkoren i 8 kap. 3 § första stycket 3 och en sådan nedskrivning eller konvertering skulle hota den finansiella stabiliteten eller leda till oproportionerliga resultat.

Om ett företag behöver statligt stöd, ska relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder* som företaget gett ut skrivas ned eller konverteras.

Om det krävs för att stödet ska vara förenligt med unionsrätten, får Finansinspektionen besluta att andra efterställda skulder än de relevanta kapitalinstrumenten *och de kvalificerade skulderna* ska skrivas ned eller konverteras.

7 §

När Finansinspektionen överväger att fatta beslut avseende ett dotterföretag enligt 2, 3 eller 5 §, ska inspektionen *skyndsamt* underrätta den samordnande tillsynsmyndigheten och den samordnande berörda myndigheten.

När inspektionen överväger att fatta ett beslut enligt 3 §, ska inspektionen dessutom *skyndsamt* underrätta den behöriga myndighet som är ansvarig för det *institut eller företag* som har gett ut de relevanta kapitalinstrument som eventuellt ska skrivas ned eller konverteras *och* den berörda myndigheten i samma land inom EES som den nämnda behöriga myndigheten *samt* den samordnande berörda myndigheten.

När Finansinspektionen överväger att fatta beslut avseende ett dotterföretag enligt 2, 3 eller 5 §, ska inspektionen *ge resolutionsmyndigheten för berörd resolutionsenhet tillfälle att lämna synpunkter och inom 24 timmar därefter* underrätta

1. den samordnande tillsynsmyndigheten,
2. den samordnande berörda myndigheten, *och*
3. *resolutionsmyndigheterna för andra företag inom samma resolutionsgrupp som har förvärvat kvalificerade skulder.*

När inspektionen överväger att fatta ett beslut enligt 3 §, ska inspektionen dessutom *skyndsamt* underrätta

1. den behöriga myndighet som är ansvarig för det företag som har gett ut de relevanta kapitalinstrument som eventuellt ska skrivas ned eller konverteras,
2. den berörda myndigheten i samma land inom EES som den nämnda behöriga myndigheten, *och*

3. den samordnande berörda myndigheten.

Av underrättelsen ska det framgå vilket beslut Finansinspektionen överväger att fatta och skälen för detta.

Nedskrivning och konvertering av relevanta kapitalinstrument

Nedskrivning och konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder

14 §

När kärnprimärkapitalet har minskats i proportion till förlusterna, ska Finansinspektionen skriva ned kapitalbeloppet för relevanta kapitalinstrument eller konvertera relevanta kapitalinstrument till kärnprimärkapitalinstrument i den utsträckning som krävs för att företaget eller koncernen inte längre ska bedömas falla eller sannolikt komma att falla.

När kärnprimärkapitalet har minskats i proportion till förlusterna, ska Finansinspektionen skriva ned kapitalbeloppet för relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder* eller konvertera relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder* till kärnprimärkapitalinstrument i den utsträckning som krävs för att företaget eller koncernen inte längre ska bedömas falla eller sannolikt komma att falla.

Relevanta kapitalinstrument ska skrivas ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument i följande ordning:

Relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder* ska skrivas ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument i följande ordning:

1. övriga primärkapitalinstrument,
2. supplementärkapitalinstrument.

2. supplementärkapitalinstrument,

3. kapitalbeloppet för kvalificerade skulder.

15 §

Vid konvertering av relevanta kapitalinstrument gäller följande:

Vid konvertering av relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder* gäller följande:

1. De kärnprimärkapitalinstrument som konverteringen ska ske till ska vara utgivna av företaget i fråga eller av dess moderföretag, beroende på vad Finansinspektionen beslutar. Finansinspektionen får dock besluta att instrumenten ska ges ut av moderföretaget, bara om det har godkänts av resolutionsmyndigheten för moderföretaget.

2. Kärnprimärkapitalinstrumenten ska ha getts ut innan företaget ger ut aktier eller andra äganderättsinstrument i syfte att få kapital från staten eller ett offentligt organ.

3. Kärnprimärkapitalinstrumenten ska tilldelas och överföras utan dröjsmål efter beslutet att konvertera de relevanta kapitalinstrumenten.

4. Konverteringskursen för de relevanta kapitalinstrumentens konvertering till kärnprimärkapital-

4. Konverteringskursen för de relevanta kapitalinstrumentens *och de kvalificerade skuldernas* kon-

instrument bestäms enligt de principer som anges i 21 kap. 19 och 20 §§.

vertering till kärnprimärkapitalinstrument bestäms enligt de principer som anges i 21 kap. 19 och 20 §§.

16 §

Ett beslut om nedskrivning eller konvertering är bindande för företaget och innehavare av kärnprimärkapitalinstrument *och* relevanta kapitalinstrument. Den som berörs av nedskrivningen eller konverteringen förlorar inte sin rätt mot borgensmän eller andra som förutom gäldenären svarar för fordringen.

Ett beslut om nedskrivning eller konvertering är bindande för företaget och innehavare av kärnprimärkapitalinstrument, relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder*. Den som berörs av nedskrivningen eller konverteringen förlorar inte sin rätt mot borgensmän eller andra som förutom gäldenären svarar för fordringen.

En av Finansinspektionen beslutad kapitalökning eller kapitalminskning är fastställd när den har registrerats i aktiebolagsregistret, föreningsregistret eller bankregistret.

Beloppet enligt 11 eller 14 § ska ingå i beräkningen av de tröskelvärden som avses i 21 kap. 30 § och 22 kap. 2 §.

8 kap.

7 §⁵

Riksgäldskontoret får försätta ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 b–2 d i resolution, om

Riksgäldskontoret *ska* försätta ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 b–2 d i resolution, om holdingföretaget uppfyller de förutsättningar för resolution som anges i 5 §.

1. ett institut, ett EES-institut eller ett tredjelandsinstitut som är dotterföretag till holdingföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution, och

2. holdingföretaget uppfyller de förutsättningar för resolution som anges i 5 §.

I fråga om ett EES-institut eller tredjelandsinstitut ska den utländska myndighet som ansvarar för institutet ha konstaterat att förutsättningarna för resolution är uppfyllda enligt lagstiftningen i det landet.

8 §

Riksgäldskontoret får försätta ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 b–2 d i resolution trots att det inte uppfyller förutsättningarna för resolution i 5 §, om

1. ett institut eller ett EES-institut som är dotterföretag till holdingföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution,

2. institutets eller EES-institutets fallissemang hotar *koncernen som helhet eller insolvensrätten kräver att koncernen behandlas som en helhet*, och

3. resolutionsåtgärder mot holdingföretaget är nödvändiga för resolutionen av *ett institut eller ett EES-institut* eller av *hela koncernen*.

I fråga om ett EES-institut ska den utländska myndighet som ansvarar för institutet ha konstaterat att förutsättningarna för resolution är uppfyllda enligt lagstiftningen i det landet.

1. *holdingföretaget är en resolutionsenhet*,

2. *holdingföretaget är moderföretag till ett institut eller ett EES-institut som uppfyller förutsättningarna för resolution men som inte är en resolutionsenhet*,

3. institutets eller EES-institutets fallissemang hotar *hela resolutionsgruppen*, och

4. resolutionsåtgärder mot holdingföretaget är nödvändiga för resolutionen av *institutet eller EES-institutet* eller av *hela resolutionsgruppen*.

11 kap.

3 §

En motpart till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket får på grund av ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd, eller en händelse som har ett direkt samband med ett sådant beslut, inte

1. säga upp eller häva ett avtal med företaget,

2. ändra villkoren i ett avtal med företaget,

3. ställa in fullgörelse av en förpliktelse mot företaget,

4. kvitta en fordran som företaget har på motparten, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,

5. omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse (nettning),

6. tillämpa en slutavräkningsklausul, eller

7. ta emot, förfoga över eller ta i anspråk en säkerhet i tillgångar som tillhör företaget.

Ett sådant beslut eller en sådan händelse som anges i första stycket utgör inte ett kollektivt obeståndsförfarande enligt lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden.

Första och andra styckena gäller endast om

1. företaget fortsätter att fullgöra väsentliga skyldigheter enligt avtalet i förhållande till motparten, eller

2. företaget inte kan fullgöra dessa skyldigheter till följd av ett beslut av Riksgäldskontoret enligt 13 kap. 2, 7, 8, 11 eller 12 §.

2. företaget inte kan fullgöra dessa skyldigheter till följd av ett beslut enligt 5 kap. 7 § eller 8 § första stycket 1 eller 13 kap. 2, 7 eller 8 §.

13 kap.

1 §

I fråga om *kvalificerade* skulder och relevanta kapitalinstrument som tillkommit innan ett företag försatts i resolution får Riksgäldskontoret besluta att

I fråga om *nedskrivningsbara* skulder och relevanta kapitalinstrument som tillkommit innan ett företag försatts i resolution får Riksgäldskontoret besluta att

1. ändra löptiden för skulden,
2. ändra den ränta som ska betalas för skulden, eller
3. ändra dagen då räntan förfaller till betalning.

Första stycket gäller inte för en skuld som är säkerställd.

5 §

Ett beslut enligt 2 § första stycket får inte avse

1. *kvalificerade insättningar*,

2. överföringsuppdrag avseende betalningar eller leveranser av finansiella instrument som har lagts in i ett anmält avvecklingssystem,

3. betalnings- eller leveransförpliktelser som ska fullgöras mot centrala motparter och centralbanker, *eller*

4. *finansiella instrument och medel som omfattas av lagen (1999:158) om investerarskydd.*

1. överföringsuppdrag avseende betalningar eller leveranser av finansiella instrument som har lagts in i ett anmält avvecklingssystem, *eller*

2. betalnings- eller leveransförpliktelser som ska fullgöras mot centrala motparter och centralbanker.

Om ett beslut enligt 2 § första stycket gäller kvalificerade insättningar, ska Riksgäldskontoret se till att en insättare dagligen får tillgång till ett lämpligt belopp av sina insättningar.

11 §

Riksgäldskontoret får besluta att en motpart till ett företag i resolution inte får

1. säga upp eller häva ett avtal med företaget,
2. ändra villkoren i ett avtal med företaget,
3. ställa in fullgörelsen mot företaget,
4. kvitta en fordran som företaget har på motparten, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,

5. omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse, eller

6. tillämpa en slutavräkningsklausul.

Första stycket gäller endast om företaget fortsätter att fullgöra väsentliga avtalsförpliktelser i förhållande till motparten.

Första stycket gäller endast om

1. företaget fortsätter att fullgöra väsentliga avtalsförpliktelser i förhållande till motparten, *eller*
2. *företaget inte kan fullgöra dessa förpliktelser till följd av ett beslut enligt 5 kap. 7 § eller 8 § första stycket 1 eller 13 kap. 2, 7 eller 8 §.*

Förbudet får gälla från offentliggörandet enligt 12 kap. 5 § och som längst till klockan 24.00 den bankdag som följer närmast efter dagen för offentliggörandet.

12 §

Riksgäldskontoret får besluta att en motpart till ett dotterföretag till ett företag i resolution inte får vidta en sådan åtgärd som anges i 11 § första stycket beträffande ett avtal med dotterföretaget, om

1. företaget i resolution svarar för fullgörelse av dotterföretagets förpliktelser, och

2. grunden för att vidta åtgärden är obestånd hos företaget i resolution eller dess finansiella ställning i övrigt.

Vid ett beslut enligt första stycket gäller 11 § andra och tredje styckena.

Vid ett beslut enligt första stycket gäller 11 § andra *stycket 1* och tredje *stycket*.

Tidigare beslut om tillfälliga åtgärder utanför resolution

18 §

Riksgäldskontoret får inte besluta om en tillfällig åtgärd enligt 2–17 §§ om Riksgäldskontoret tidigare har beslutat om en motsvarande åtgärd enligt 5 kap. 7 eller 8 §.

16 kap.

5 §

Beslut som Riksgäldskontoret fattar enligt 1–4 §§ är bindande för företaget i resolution och för berörda ägare och borgenärer.

En av Riksgäldskontoret beslutad kapitalminskning ska antecknas i aktiebolagsregistret, föreningsregistret eller bankregistret.

Kapitalminskningen ska ingå i beräkningen av de tröskelvärden som avses i 21 kap. 30 § och 22 kap. 2 §.

21 kap.

2 §

Följande skulder får skrivas ned eller konverteras genom skuld-nedskrivningsverktyget:

1. relevanta kapitalinstrument, och
2. kvalificerade skulder.
2. nedskrivningsbara skulder.

15 §⁶

För att skuldnedskrivning eller konvertering ska ske med totalbeloppet enligt 13 §, ska Riksgäldskontoret vidta följande åtgärder:

1. Först ska någon av de åtgärder som anges i 16 kap. vidtas beträffande aktier eller andelar i företaget i resolution.

2. Därefter ska de relevanta kapitalinstrumenten skrivas ned eller konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument i följande ordning:

- a) övriga primärkapitalinstrument,
- b) supplementärkapitalinstrument.

3. Om åtgärderna i 1 och 2 inte är tillräckliga, ska de kvalificerade skulderna skrivas ned eller konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument i följande ordning:

3. Om åtgärderna i 1 och 2 inte är tillräckliga, ska de nedskrivningsbara skulderna skrivas ned eller konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument i följande ordning:

- a) andra efterställda skulder än de relevanta kapitalinstrumenten,

b) skuldinstrument som inte är derivat eller innefattar derivat och vars ursprungliga löptid är minst ett år, om borgenärens rätt till betalning enligt 18 § första stycket andra meningen förmånsrättslagen (1970:979) för en fordran som är hänförlig till ett sådant instrument framgår av det fordringsavtal och, i förekommande fall, prospekt som avser emissionen av instrumentet,

- c) enligt förmånsrättsordningen i omvänd ordning.

27 §

Riksgäldskontoret får helt eller delvis undanta kvalificerade skulder från nedskrivning eller konvertering, om

1. det inte är möjligt att skriva ned eller konvertera den kvalificerade skulden inom rimlig tid,

2. det är nödvändigt och proportionellt för att företaget eller någon som har övertagit verksamheten från företaget ska kunna upprätthålla kritisk verksamhet eller affärsverksamhet som är viktig för företagets intjäning eller lönsamhet,

3. det är nödvändigt och proportionellt för att undvika omfattande spridning av negativa effekter som leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet, eller

4. det krävs för att undvika värdeförstörelse som innebär att förlusterna för andra borgenärer blir högre än om skulderna undantas.

Riksgäldskontoret får helt eller delvis undanta nedskrivningsbara skulder från nedskrivning eller konvertering, om

1. det inte är möjligt att skriva ned eller konvertera den nedskrivningsbara skulden inom rimlig tid,

28 §

När Riksgäldskontoret prövar frågan om undantag för *kvalificerade* skulder enligt 27 §, ska myndigheten beakta

1. principen att förluster i första hand ska drabba ägarna och därefter borgenärerna i företaget i resolution i prioritetsordning,

2. vilken förlustabsorberingskapacitet företaget i resolution har kvar, om skulderna undantas, och

3. behovet av att behålla tillräckliga resurser för finansiering av resolution.

När Riksgäldskontoret prövar frågan om undantag för *nedskrivningsbara* skulder enligt 27 §, ska myndigheten beakta

2. vilken förlustabsorberingskapacitet företaget i resolution har kvar, om skulderna undantas,

3. behovet av att behålla tillräckliga resurser för finansiering av resolution, och

4. om skulder som inte omfattas av 2 kap. 2 § första stycket 11 helt eller delvis bör undantas från nedskrivning eller konvertering enligt 27 § för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolution.

30 §⁷

Om Riksgäldskontoret beslutar att undanta *kvalificerade* skulder, får myndigheten använda medel från resolutionsreserven eller alternativa finansieringskällor enligt vad som anges i 27 kap. 1 och 6 §§, om det behövs för att absorbera förluster i eller ge kapitaltillskott till företaget i resolution. Det får dock bara göras om innehavare av aktier eller andra äganderättsinstrument eller innehavare av relevanta kapitalinstrument eller *kvalificerade skulder*, genom nedskrivning, konvertering eller på annat sätt, har absorberat förluster i eller bidragit till kapitaliseringen av företaget med ett belopp som minst motsvarar

1. 8 procent av totala skulder och eget kapital i företaget i resolution baserat på värderingen enligt 7 kap., eller

2. 20 procent av det berörda företagens riskvägda tillgångar, baserat på värderingen enligt 7 kap.

Alternativet i första stycket 2 får användas bara om

1. resolutionsreserven har tillgång till ett belopp som anskaffats genom resolutionsavgift enligt 27 kap. 13 § motsvarande minst 3 procent av de garanterade insättningarna, och

Om Riksgäldskontoret beslutar att undanta *nedskrivningsbara* skulder, får myndigheten använda medel från resolutionsreserven eller alternativa finansieringskällor enligt vad som anges i 27 kap. 1 och 6 §§, om det behövs för att absorbera förluster i eller ge kapitaltillskott till företaget i resolution. Det får dock bara göras om innehavare av aktier eller andra äganderättsinstrument eller innehavare av relevanta kapitalinstrument eller *nedskrivningsbara* skulder, genom nedskrivning, konvertering eller på annat sätt, har absorberat förluster i eller bidragit till kapitaliseringen av företaget med ett belopp som minst motsvarar

⁷ Senaste lydelse 2017:1310.

2. det berörda företagens konsoliderade tillgångar är mindre än motsvarande 900 miljarder euro.

27 kap.

13 §⁸

Avgiftsskyldiga ska betala årliga resolutionsavgifter. De sammanlagda resolutionsavgifterna för ett år ska uppgå till 0,05 procent av det totala underlag för samtliga avgiftsskyldiga som beräknas enligt 14 § (avgiftsunderlaget).

Om inte annat följer av tredje stycket fastställs den resolutionsavgift som en avgiftsskyldig ska betala i enlighet med förordningen om resolutionsavgifter.

Det som i artiklarna 4.1, 6–9, 12.1, 14.2, 14.3, 14.6 och 17.2 i förordningen om resolutionsavgifter anges om metoden för riskjustering av resolutionsavgift och om uppgiftsskyldighet, ska inte tillämpas för EES-filialer och värdepappersbolag som omfattas av definitionen i artikel 96.1 a eller b i tillsynsförordningen eller som bedriver verksamhet nr 8 i avsnitt A i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG, men som inte bedriver verksamheterna nr 3 eller 6 i samma avsnitt i den bilagan. För en sådan avgiftsskyldig ska riskjustering av resolutionsavgift ske i enlighet med de kriterier som anges i artikel 103.7 i krishanteringsdirektivet och föreskrifter som har meddelats med stöd av 29 kap. 1 § 8.

Det som i artiklarna 4.1, 6–9, 12.1, 14.2, 14.3, 14.6 och 17.2 i förordningen om resolutionsavgifter anges om metoden för riskjustering av resolutionsavgift och om uppgiftsskyldighet, ska inte tillämpas för EES-filialer och värdepappersbolag som omfattas av definitionen i artikel 96.1 a eller b i tillsynsförordningen eller som bedriver verksamhet nr 8 i avsnitt A i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG, men som inte bedriver verksamheterna nr 3 eller 6 i samma avsnitt i den bilagan. För en sådan avgiftsskyldig ska riskjustering av resolutionsavgift ske i enlighet med de kriterier som anges i artikel 103.7 i krishanteringsdirektivet och föreskrifter som har meddelats med stöd av 29 kap. 1 § 11.

Resolutionsavgift ska betalas så länge som behållningen i resolutionsreserven vid utgången av det år avgiften avser understiger tre procent av de garanterade insättningarna.

28 kap.

7 §

Riksgäldskontoret får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av följande artiklar i krishanteringsdirektivet:

- 13.5 andra stycket och 13.6 andra stycket.
- 18.6 tredje stycket och 18.7 andra stycket.
- 18.6 tredje stycket, 18.6a tredje stycket och 18.7 tredje stycket.

– 45.9 tredje stycket och 45.10 femte stycket.

– 45h.4 andra stycket och 45h.5 andra stycket.

8 §

Riksgäldskontoret får begära att Europeiska bankmyndigheten ska bistå myndigheterna att nå en överenskommelse i de fall som framgår av följande artiklar i krishanteringsdirektivet:

– 13.4 tredje stycket.

– 13.4 fjärde stycket.

– 18.5 andra stycket.

– 18.5 fjärde stycket.

– 91.7 andra stycket.

– 92.3 andra stycket.

29 kap.

1 §⁹

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka kvalificerade skulder är medräkningsbara vid beräkningen av om minimikravet på nedskrivningsbara skulder enligt 4 kap. 1 § är uppfyllt,

1. avgifter enligt 1 kap. 3 § andra stycket,

2. vilka kriterier som ska ligga till grund för ett beslut om storleken på minimikravet på nedskrivningsbara skulder enligt 4 kap. 3 §,

2. hur det högsta förfogandebeloppet enligt 4 kap. 29 § ska beräknas,

3. hur stor andel av globalt systemviktiga resolutionsenheter, europeiskt systemviktiga resolutionsenheter eller nationellt systemviktiga resolutionsenheter som får omfattas av kravet enligt 4 kap. 15 §,

4. offentliggörande enligt 4 kap. 28 §,

3. vilken information om nedskrivningsbara skulder ett företag ska lämna till Riksgäldskontoret och när den ska lämnas,

5. vilken information om nedskrivningsbara skulder ett företag ska lämna till Riksgäldskontoret och när den ska lämnas,

4. undantag enligt 5 kap. 3 § från skyldigheten i 5 kap. 2 § om att ta in vissa villkor i avtalen för sina skulder,

6. undantag från skyldigheten i 5 kap. 2 § om att ta in vissa villkor i avtalen för sina skulder enligt

– 5 kap. 3 §, och

– 5 kap. 3 a § när det gäller vilka kategorier av skulder som kan undantas,

5. vilka företag som ska upprätta register som avses i 5 kap. 5 §, vad registren ska innehålla och när

7. vilka företag som ska upprätta register som avses i 5 kap. 5 §, vad registren ska innehålla och när

⁹ Senaste lydelse 2020:184.

företagen ska ge in register för olika typer av avtal,

6. vad en omstruktureringsplan enligt 21 kap. 5 § ska innehålla,

7. hur storleken på de skulder som är hänförliga till derivat enligt 21 kap. 17 § ska beräknas,

8. metoden för riskjustering av resolutionsavgift enligt 27 kap. 13 § tredje stycket,

9. vilka uppgifter en avgiftsskyldig ska lämna till Riksgäldskontoret enligt 27 kap. 20 §,

10. vilka upplysningar ett institut eller något annat koncernföretag ska lämna till Riksgäldskontoret för dess verksamhet enligt denna lag, och

11. att vissa uppgifter som enligt 27 kap. 20 § och 28 kap. 1 § ska lämnas till Riksgäldskontoret i stället ska lämnas till Finansinspektionen.

företagen ska ge in register för olika typer av avtal,

8. hur beloppet enligt 13 kap. 5 § andra stycket ska fastställas och betalas ut,

9. vad en omstruktureringsplan enligt 21 kap. 5 § ska innehålla,

10. hur storleken på de skulder som är hänförliga till derivat enligt 21 kap. 17 § ska beräknas,

11. metoden för riskjustering av resolutionsavgift enligt 27 kap. 13 § tredje stycket,

12. vilka uppgifter en avgiftsskyldig ska lämna till Riksgäldskontoret enligt 27 kap. 20 §,

13. vilka upplysningar ett institut eller något annat koncernföretag ska lämna till Riksgäldskontoret för dess verksamhet enligt denna lag, och

14. att vissa uppgifter som enligt 27 kap. 20 § och 28 kap. 1 § ska lämnas till Riksgäldskontoret *också eller* i stället ska lämnas till Finansinspektionen.

2 §

Regeringen får meddela föreskrifter om

1. innehållet i en resolutionsplan och en koncernresolutionsplan enligt 3 kap. och vad som ska beaktas vid planernas utformning liksom när de ska upprättas och hur ofta de behöver uppdateras,

2. vilka omständigheter Riksgäldskontoret ska beakta vid sin prövning av en resolutionsplan enligt 3 kap. 10 och 11 §§, och

3. när och var ett beslut om resolution enligt 8 kap. 13 § och ett beslut om resolutionsåtgärder enligt 12 kap. 5 § ska offentliggöras och vad offentliggörandet ska innehålla,

2. vilka omständigheter Riksgäldskontoret ska beakta vid sin prövning av en resolutionsplan enligt 3 kap. 10 och 11 §§,

3. bedömningsgrunder för fastställandet av frister enligt 4 kap. 26 §,

4. bedömningsgrunder enligt 4 kap. 31 §, och

5. när och var ett beslut om resolution enligt 8 kap. 13 § och ett beslut om resolutionsåtgärder enligt 12 kap. 5 § ska offentliggöras och vad offentliggörandet ska innehålla.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2021.
 2. Riksgäldskontoret ska fatta beslut om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 4 kap. i den nya lydelsen som gäller från och med den 1 januari 2024, eller, om villkoren i artiklarna 45m.1 tredje stycket och 45m.7 i krishanteringsdirektivet är uppfyllda, den senare tidpunkt som Riksgäldskontoret beslutar för ett företag.
 3. Riksgäldskontoret ska fatta beslut om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som gäller från och med den 1 januari 2022 enligt
 - a) 4 kap. 3 § andra stycket och 18 § i den nya lydelsen för en europeiskt systemviktig resolutionsenhet, och
 - b) 4 kap. 3 § tredje stycket och 19 § i den nya lydelsen för en nationellt systemviktig resolutionsenhet.
 4. För att möjliggöra en linjär uppbyggnad av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska Riksgäldskontoret fram till den 1 januari 2024 eller den senare tidpunkt som Riksgäldskontoret beslutar enligt 2
 - a) för ett företag besluta en målnivå på kapitalbas och kvalificerade skulder som gäller från och med den 1 januari 2022, och
 - b) åtminstone var tolfte månad underrätta företaget om en lämplig nivå på kapitalbas och kvalificerade skulder.
 5. Ett beslut om minimikrav för nedskrivningsbara skulder som har fattats enligt 4 kap. i den äldre lydelsen gäller till dess att ett beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 2, 3 eller 4 a gäller. För ett beslut om minimikrav för nedskrivningsbara skulder gäller bestämmelsen i 3 kap. 24 § i den äldre lydelsen.
 6. Bestämmelserna i 5 kap. 9 och 10 §§ tillämpas inte på avtal som har ingåtts före ikraftträdandet.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelse på finansmarknaden

Härigenom föreskrivs¹ att 2 och 8 §§ lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

I denna lag avses med

administratör: ett företag som är ansvarigt för verksamheten i ett avvecklingssystem; företaget anses som deltagare i systemet,

anmält avvecklingssystem: ett avvecklingssystem som en stat inom EES har anmält till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten eller till Eftas övervakningsmyndighet, eller ett likställt avvecklingssystem,

clearingorganisation: ett företag som har tillstånd att driva clearingverksamhet enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

clearingorganisation: ett företag som har tillstånd att driva clearingverksamhet enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden eller förordning (EU) nr 648/2012,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

kollektivt obeståndsförfarande: konkurs, företagsrekonstruktion eller annat därmed jämförbart förfarande,

likställt avvecklingssystem: ett avvecklingssystem som Finansinspektionen enligt 9 a § har beslutat att likställa med ett avvecklingssystem som en stat inom EES har anmält till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten eller till Eftas övervakningsmyndighet,

samverkande system: två eller flera anmälda avvecklingssystem vars administratörer har ingått ett ömsesidigt arrangemang som innebär att överföringsuppdrag verkställs mellan systemen, och

värdepapperscentral: detsamma som i artikel 2.1.1 i förordning (EU) nr 909/2014, i den ursprungliga lydelsen.

8 §³

Deltagare i ett avvecklingssystem får vara:

1. Riksbanken och andra centralbanker,
2. Riksgäldskontoret och utländska offentliga institutioner som i sitt hemland driver verksamhet som är jämförbar med kontorets,
3. clearingorganisationer,
4. svenska värdepapperscentraler,
5. företag som har tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879.

² Senaste lydelse 2018: 2019.

³ Senaste lydelse 2016:54.

6. företag som har tillstånd enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

7. utländska företag som i hemlandet driver sådan verksamhet som avses i 3–6, *samt*

8. *annan juridisk person* som för egen räkning avvecklar förpliktelser att leverera finansiella instrument i systemet.

7. utländska företag som i hemlandet driver sådan verksamhet som avses i 3–6,

8. *andra juridiska personer* som för egen räkning avvecklar förpliktelser att leverera finansiella instrument i systemet, *och*

9. *clearingmedlemmar som avses i förordning (EU) nr 648/2012.*

Utländska företag som avses i första stycket 7 ska i hemlandet stå under betryggande tillsyn av en myndighet eller något annat behörigt organ.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2021.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

Härigenom föreskrivs¹ att 7 kap. 3 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder² ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

3 §³

Ett fondbolag som utför diskretionär portföljförvaltning avseende finansiella instrument ska i denna förvaltning och när det utför tjänster enligt 1 § första stycket tillämpa 8 kap. 9–12, 14–16 och 22 §§ och 9 kap. 1, 3–6, 9, 10, 12–23, 26–29, 30 a och 40 §§, 41 § första stycket och 43 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Ett fondbolag som utför diskretionär portföljförvaltning avseende finansiella instrument ska i denna förvaltning och när det utför tjänster enligt 1 § första stycket tillämpa 8 kap. 9–12, 14–16 och 22 §§ och 9 kap. 1, 3–6, 9, 10, 12–23, 25 a–29, 30 a och 40 §§, 41 § första stycket och 43 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2021.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2013:563.

³ Senaste lydelse 2019:287.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs¹ att 15 kap. 1 a § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse ska ha följande lydelse.

15 kap.

1 a §²

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett kreditinstituts styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om kreditinstitutet

1. har fått tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. i strid med 14 kap. 4 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

3. i strid med 14 kap. 4 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i institutet samt storleken på innehaven,

4. inte uppfyller kraven i 6 kap. 1–3 c, 4, 4 a, 4 c eller 5 § eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 5,

5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 430.1 i den förordningen,

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 430a i tillsynsförordningen,

7. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

8. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 och 430.2 i tillsynsförordningen,

10. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

11. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

12. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879.

² Senaste lydelse 2020:1209.

13. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen,

16. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006,

17. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i institutet eller kvarstå i institutet trots att kraven i 3 kap. 2 § första stycket 4 eller 5, 10 kap. 8 a–8 c §§, 12 kap. 6 a–6 c §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 3 inte är uppfyllda,

18. i strid med 6 a kap. 1 eller 2 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

19. i strid med 6 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

20. i strid med 13 kap. 4 a och 5 a §§ låter bli att underrätta Finansinspektionen om institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla,

21. i strid med 28 kap. 1 § *lagen (2015:1016) om resolution* låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret, eller

21. *inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 4 kap. lagen (2015:1016) om resolution eller i strid med 28 kap. 1 § samma lag* låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret, eller

22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och inte uppfyller kraven i del tre, fyra, sex eller sju i den förordningen eller 2 kap. 1 eller 2 §§ lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag på grupp- eller undergruppsnivå.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 14 kap. 1 eller 3 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i institutet, ska första stycket 2 och 3 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om institutets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktksamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett kreditinstitut, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2021.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

dels att 25 kap. 1 d § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 9 kap. 25 a och 25 b §§, och närmast före 9 kap. 25 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

Vissa skuldinstrument

25 a §

Ett värdepappersinstitut får bara sälja relevanta kapitalinstrument enligt 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution och efterställda kvalificerade instrument enligt 2 kap. 2 b § samma lag till en icke-professionell kund, om institutet

1. har gjort en prövning enligt 23 §,

2. på grundval av prövningen enligt 1 har förvissat sig om att instrumenten är lämpliga för kunden, och

3. har lämnat kunden en lämplighetsförklaring enligt 28 §.

25 b §

Ett värdepappersinstitut ska kräva att den icke-professionella kunden lämnar institutet information om sin portfölj av finansiella instrument. I portföljen ska räknas med insättningar av kontanta medel men inte innehav av sådana finansiella instrument som har lämnats som säkerhet.

Om portföljen vid tidpunkten för en försäljning inte överstiger 500 000 euro, ska värdepappers-

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879.

institutet säkerställa att kunden inte investerar mer än 10 procent av portföljen i instrument som avses i 25 a § och att det ursprungliga investeringsbeloppet i fråga om dessa instrument är minst 10 000 euro.

25 kap.

1 d §²

Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,

3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6, 8 eller 8 f §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,

5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

11. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

11. inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 4 kap. lagen (2015:1016) om resolution eller i strid med 28 kap. 1 § samma lag låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och

² Senaste lydelse 2020:1210.

finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 430.1 i den förordningen,

14. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 430a i tillsynsförordningen,

15. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

16. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

17. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 och 430.2 i tillsynsförordningen,

18. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

19. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen, eller

22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och inte uppfyller kraven i del tre, fyra, sex eller sju i den förordningen samt kraven i 2 kap. 1 eller 2 §§ i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag efterlevs på gruppnivå eller undergruppsnivå.

Om en sådan person som avses i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 8 och 9 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktksamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2021.
 2. Bestämmelserna i 9 kap. 25 a och 25 b §§ tillämpas inte på relevanta kapitalinstrument och efterställda kvalificerade instrument som har getts ut före ikraftträdandet.

3 Ärendet och dess beredning

Det unionsrättsliga regelverket om kapitaltäckning finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (kapitaltäckningsdirektivet).

Det unionsrättsliga regelverket om krishantering finns i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 (krishanteringsdirektivet).

I maj 2019 antogs

- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012, se *bilaga 1*,
- Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder, och
- Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och om direktiv 98/26/EG, se *bilaga 2*.

Regeringen gav den 20 december 2018 en särskild utredare i uppdrag bl.a. att lämna de författningsförslag som krävs för att anpassa svensk rätt till ändringarna i tillsynsförordningen och genomföra ändringarna i kapitaltäckningsdirektivet och krishanteringsdirektivet i svensk rätt (dir. 2018:116). Utredningen antog namnet Utredningen om EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder.

Utredningen har redovisat sitt uppdrag i betänkandet EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder (SOU 2019:60). I det lämnas de författningsförslag som krävs för att anpassa svensk rätt till ändringarna i tillsynsförordningen och genomföra ändringarna i kapitaltäckningsdirektivet och krishanteringsdirektivet i svensk rätt.

En sammanfattning av betänkandet och utredningens lagförslag finns i *bilagorna 3 och 4*.

Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 5*. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats (www.regeringen.se) och i Finansdepartementet (Fi2019/04231).

Förslaget om investerarskydd för icke-professionella kunder (avsnitt 16) har beretts under hand med Finansbolagens förening, som inte har haft något att invända mot det. Svaret finns tillgängligt i Finansdepartementet (Fi2019/04231). Under arbetet med lagrådsremissen har dessutom underhandskontakter tagits med Finansinspektionen och Riksgäldskontoret.

I lagrådsremissen behandlas utredningens förslag när det gäller regelverket om krishantering. Utredningens förslag när det gäller regelverket om kapitaltäckning har redan genomförts (prop. 2020/21:36, bet. 2020/21:FiU37, rskr. 2020/21:116).

4 Regelverket om hantering av finansiella företag i kris i huvuddrag

Den globala finanskrisen under 2008–2009 visade att det fanns brister i förutsättningarna för att hantera kreditinstitut och värdepappersbolag (institut) i kris.

Krishanteringsdirektivet – som antogs i maj 2014 – skapar förutsättningar för avveckling eller rekonstruktion av institut i kris som alternativ till likvidation och konkurs (s.k. resolution) och syftar till att öka motståndskraften hos instituten, minska riskerna för framtida finanskriser och minska kostnaderna för skattebetalarna i händelse av en finanskris. Resolution innebär att resolutionsmyndigheten (i Sverige Riksgäldskontoret) får ta kontroll över ett institut i kris för en rekonstruktion eller avveckling om det behövs för att värna den finansiella stabiliteten.

Regelverket om krishantering bygger på att ett instituts ägare och borgenärer, inte staten, ska bära förlusterna i ett institut som försätts i resolution. Det sker framför allt genom att eget kapital och skulder konverteras eller skrivs ned (det s.k. skuldnedskrivningsverktyget). Tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget förutsätter att institutet har tillräckligt med kapital och skulder att konvertera eller skriva ned. På så sätt kan förluster absorberas och institutet återkapitaliseras. I regelverket finns därför regler om ett minimikrav på eget kapital och skulder som kan användas för nedskrivning eller konvertering (eng. Minimum Requirement for own funds and Eligible Liabilities, i det följande benämnt MREL-kravet).

Efter att krishanteringsdirektivet antogs kom G20-länderna överens om ett särskilt minimikrav på nedskrivningsbara skulder och eget kapital för globalt systemviktiga institut, s.k. total förlustabsorberingsförmåga (eng. Total Loss Absorbing Capacity, i det följande benämnt TLAC-standarden).

Under våren 2019 antog Europaparlamentet och rådet ändringar i rättsakterna på området, det s.k. bankpaketet. Ändringarna innebär i huvudsak att MREL-kravet ersätts av ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder och TLAC-standarden genomförs på EU-nivå.

Krishanteringsdirektivet har i svensk rätt framför allt genomförts i lagen (2015:1016) om resolution, förkortad LOR.

I det följande behandlas ändringarna i krishanteringsdirektivet med utgångspunkt i kapitelindelningen i lagen om resolution.

5 Ansvariga myndigheter

Regeringens förslag: Riksgäldskontoret ska få ta ut avgifter för prövning av ansökningar enligt tillsynsförordningen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om sådana avgifter.

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Av ändringarna i tillsynsförordningen följer att resolutionsmyndigheterna ska ha de befogenheter och följa de förfaranden som, utöver krishanteringsdirektivet, följer av tillsynsförordningen (artikel 2.2). Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet i Sverige (1 kap. 3 § LOR och 4.1.130 i tillsynsförordningen).

Enligt ändringarna i tillsynsförordningen ska Riksgäldskontoret hantera ansökningar om tillstånd för återköp m.m. av kvalificerade skuldinstrument (artikel 78a). Riksgäldskontoret bör därför få ta ut avgifter för prövningen av sådana ansökningar. Därutöver bör regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bemyndigas att meddela föreskrifter beträffande sådana avgifter.

6 Nya definitioner

Regeringens förslag: Det ska införas nya definitioner i lagen om resolution.

Med central motpart ska avses en central motpart som har auktoriserats eller godkänts enligt förordning (EU) nr 648/2012.

Uttrycket nedskrivningsbara skulder ska ersätta uttrycket kvalificerade skulder och avse skulder som inte undantas från nedskrivning eller konvertering. Definitionen ändras på så sätt att också följande skulder inte ska vara nedskrivningsbara:

- En skuld till en central motpart med kortare löptid än sju dagar.
- En skuld till ett annat företag inom samma resolutionsgrupp men som inte är resolutionsenhet, såvida inte skulden vid konkurs eller likvidation är efterställd andra skulder till prioriterade borgenärer.

Om en sådan skuld är att betrakta som nedskrivningsbar skuld ska Riksgäldskontoret bedöma om den ändå bör undantas från nedskrivning eller konvertering för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolution.

Med kvalificerade skulder ska avses de nedskrivningsbara skulder som får användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Med efterställda kvalificerade instrument ska avses kvalificerade skulder som får användas för att uppfylla ett krav på viss andel av efterställda skulder inom ramen för kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

En resolutionsenhet ska avse en juridisk person med säte inom EES som enligt en resolutionsplan är föremål för resolutionsåtgärder.

En resolutionsgrupp ska avse en resolutionsenhet och dess dotterföretag som inte själva utgör resolutionsenheter, dotterföretag till andra resolutionsenheter eller dotterföretag i tredjeland som enligt resolutionsplanen står utanför resolutionsgruppen eller dotterföretag till ett sådant dotterföretag.

Med globalt systemviktigt institut, globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES och större dotterföretag ska avses detsamma som i tillsynsförordningen.

Med globalt systemviktig resolutionsenhet ska avses en resolutionsenhet som är ett globalt systemviktigt institut eller en del av ett sådant.

Med europeiskt systemviktig resolutionsenhet ska avses en resolutionsenhet som inte utgör ett globalt systemviktigt institut och som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro eller ingår i en resolutionsgrupp som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro.

Med nationellt systemviktig resolutionsenhet ska avses en resolutionsenhet som inte är en globalt systemviktig resolutionsenhet eller en europeiskt systemviktig resolutionsenhet men som Riksgäldskontoret bedömer vara en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang.

Med kärnprimärkapital ska avses detsamma som i tillsynsförordningen.

Med det kombinerade buffertkravet ska avses detsamma som i lagen om kapitalbuffertar.

Det ska också införas definitioner av EU:s värdepappersbolagsförordning och EU:s värdepappersbolagsdirektiv.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Central motpart

Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet förtydligas att de centrala motparter som avses i reglerna ska ha auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 eller godkänts av Esma enligt artikel 25 i förordningen (EU) nr

648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (artiklarna 69.4, 70.2 och 71.3).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution. Hänvisningarna i krishanteringsdirektivet till förordning (EU) nr 648/2012 är dynamiska. Det innebär att också hänvisningen till förordningen i lagen om resolution bör vara dynamisk, dvs. avse förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Nedskrivningsbar skuld, kvalificerad skuld och efterställda kvalificerade instrument

Artikel 2 i krishanteringsdirektivet innehåller definitioner, vilka i svensk rätt framför allt har genomförts i lagen om resolution. I lagen om resolution finns bl.a. en definition av en kvalificerad skuld (2 kap. 2 §). Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet införs tre nya definitioner av skulder.

Det nuvarande uttrycket ”kvalificerade skulder”, som avser sådana skulder som inte är uttryckligen undantagna från att användas i ett resolutionsförfarande (artikel 2.1.71 i krishanteringsdirektivet), ersätts med uttrycket nedskrivningsbara skulder (artikel 2.1.71 i krishanteringsdirektivet). Det nya uttrycket tar sikte på samtliga skulder som kan användas inom ett resolutionsförfarande och an knyter till att det rör sig om skulder som kan skrivas ned eller konverteras.

Uttrycket kvalificerade skulder ska avse sådana skulder som får användas för att uppfylla det i avsnitt 8 föreslagna kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder (artikel 2.1.71a i krishanteringsdirektivet).

Uttrycket efterställda kvalificerade instrument, ska avse vissa efterställda skulder som vissa företag ska använda för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder (artikel 2.1.71b i krishanteringsdirektivet).

Ändringarna i fråga om dessa uttryck har medfört ett stort antal följdändringar i krishanteringsdirektivet, innebärande att uttrycket kvalificerade skulder har ersatts med uttrycket nedskrivningsbara skulder (bl.a. artiklarna 46, 47.1 och 63.1).

Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet görs det dessutom vissa tillägg beträffande vilka skulder som inte får skrivas ned eller konverteras. För det första ska en skuld med en återstående löptid på mindre än sju dagar till en central motpart inte kunna skrivas ned eller konverteras (artikel 44.2 f). För det andra ska en skuld till ett institut eller sådant annat företag som avses i artikel 1.1 b, c eller d i samma resolutionsgrupp men som inte är resolutionsenhet inte vara nedskrivningsbar, såvida inte skulden vid konkurs eller likvidation är efterställd andra skulder till oprioriterade borgenärer (artikel 44.2 h). För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet, bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Om skulder till företag i samma resolutionsgrupp är att betrakta som nedskrivningsbar skuld eftersom den är efterställd andra skulder till oprioriterade borgenärer behöver resolutionsmyndigheten enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet bedöma om den ändå bör undantas från nedskrivning eller konvertering för att säkerställa ett effektivt

genomförande av resolutionsstrategin (artikel 44.3 andra stycket). Resolutionsmyndigheten ska för dotterföretag som inte är en resolutionsenhet särskilt bedöma om de skulder och kapital som kan användas för att uppfylla kraven i artikel 45f.2 är tillräckliga för att genomföra resolutionsstrategin (artikel 44.2 h).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Resolutionsenhet och resolutionsgrupp

Ändringarna i krishanteringsdirektivet innehåller nya definitioner som är avsedda att underlätta identifieringen av de företag som ska försättas i resolution: resolutionsenhet och resolutionsgrupp. Bakgrunden till behovet av dessa nya definitioner är tanken att resolutionsstrategier med flera s.k. ingångspunkter ska möjliggöras. Enligt resolutionsstrategier med en ingångspunkt försätts en koncernenhet, vanligtvis moderföretaget, i resolution medan andra koncernenheter, vanligtvis dotterföretag, inte försätts i resolution medan dotterföretagens förluster och återkapitaliseringsbehov överförs till moderföretaget. Enligt resolutionsstrategier med flera ingångspunkter skulle också dotterföretag kunna försättas i resolution.

För att den önskvärda resolutionsstrategin ska bli ändamålsenlig är det enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet viktigt att de företag som ska kunna försättas i resolution (resolutionsenheter) och dessas dotterföretag kan identifieras. Denna identifiering är också relevant vid tillämpningen av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Mot denna bakgrund definieras en resolutionsenhet (artikel 2.1.83a i krishanteringsdirektivet) som

a) en i unionen etablerad juridisk person som av resolutionsmyndigheten i enlighet med artikel 12 identifieras som en enhet för vilken resolutionsplanen föreskriver resolutionsåtgärder, eller

b) ett institut som inte utgör en del av en koncern som är föremål för gruppbasead tillsyn enligt artiklarna 111 och 112 i kapitaltäckningsdirektivet, för vilken resolutionsplanen föreskriver resolutionsåtgärder.

En resolutionsgrupp (artikel 2.1.83b i krishanteringsdirektivet) definieras som

a) en resolutionsenhet och dess dotterföretag som inte själva utgör
- resolutionsenheter,
- dotterföretag till resolutionsenheter, eller
- enheter som har sitt säte i ett tredjeland och som inte ingår i resolutionsgruppen i enlighet med resolutionsplanen och deras dotterföretag, eller

b) kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ och själva det centrala organet om minst ett av dessa kreditinstitut eller det centrala organet är en resolutionsenhet, tillsammans med deras respektive dotterföretag.

De nya definitionerna bör genomföras i lagen om resolution.

I Sverige finns inga kreditinstitut som är underställda centrala organ och centrala organ är inte en unionsrättslig associationsform eller motsvarande. Mot den bakgrunden bör definitionen av en resolutionsgrupp

som avser en resolutionsenhet i form av ett centralt organ med underliggande kreditinstitut inte genomföras i svensk rätt.

Globalt systemviktiga institut, större dotterföretag och globalt systemviktiga resolutionsenheter

Ändringarna i krishanteringsdirektivet innehåller definitioner av globalt systemviktiga institut och större dotterföretag, som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Med större dotterföretag och globalt systemviktiga institut avses detsamma som i tillsynsförordningen (artikel 2.1.5a och 2.1.83c i krishanteringsdirektivet).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution. I förhållande till krishanteringsdirektivet bör också införas en definition av globalt systemviktiga resolutionsenheter, dvs. en resolutionsenhet som är ett globalt systemviktigt institut eller del av ett sådant.

Med resolutionsenheter som är en del av ett globalt systemviktigt institut avses företag som ingår i en grupp som identifierats som ett globalt systemviktigt institut enligt kapitaltäckningsdirektivet (artikel 131.1 a). Med grupp i detta sammanhang avses en grupp av företag för vilka den behöriga myndigheten tillämpar kapitalkraven i tillsynsförordningen på konsoliderad nivå, dvs. mot ett av företagen i gruppen som om det företaget, tillsammans med de övriga i gruppen, utgjorde ett enda institut (artikel 4.1.47 och 48 i tillsynsförordningen).

Dotterföretag

Med dotterföretag avses detsamma som i tillsynsförordningen (artikel 2.1.5 i krishanteringsdirektivet). Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet har definitionen av dotterföretag utvidgats till att, om lämpligt och på lämpligt sätt, också omfatta kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ, själva det centrala organet och dessas respektive dotterföretag, med beaktande av hur dessa resolutionsgrupper uppfyller kravet i artikel 45.e.3 i detta direktiv.

Utvidgningen har koppling till definitionen av resolutionsgrupp i krishanteringsdirektivet.

I tillsynsförordningen behandlas centrala organ bl.a. i bestämmelser om möjlighet till nationella undantag från vissa solvens- och likviditetskrav ”för kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ som övervakar dem och som är etablerat i samma medlemsstat” (artikel 10). I skälen till ändringarna i krishanteringsdirektivet beskrivs den angivna ordningen som ett nätverk för samarbete. För att resolutionsmyndigheterna ska kunna beakta särdragen hos sådana företeelser bör de också kunna bevilja undantag från kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som tillämpas på sådana kreditinstitut och för det centrala organet på liknande villkor som de som anges i tillsynsförordningen, om kreditinstituten och det centrala organet är etablerade i samma medlemsstat. Resolutionsmyndigheterna bör också kunna behandla kreditinstituten och det centrala organet som en helhet när de bedömer villkoren för resolution på grundval av solidaritetsmekanismens utformning (skäl 22 i ändringarna i krishanteringsdirektivet).

I Sverige finns inga centrala organ och centrala organ är inte en unionsrättslig associationsform eller motsvarande. Definitionen av dotterföretag bör därför inte genomföras i svensk rätt (jfr också SOU 2013:65 s. 606 och prop. 2013/14:228 s. 640).

Globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES

Ändringarna i krishanteringsdirektivet innehåller inte någon definition av ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU. En definition av ett sådant institut finns dock i tillsynsförordningen, dvs. en globalt systemviktig bankgrupp eller bank som inte är ett globalt systemviktigt institut och som anges i den förteckning över globalt systemviktiga banker som offentliggörs och regelbundet uppdateras av Financial Stability Board (artikel 4.1.134).

I ändringarna i krishanteringsdirektivet finns regler om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder avseende större dotterföretag till sådana institut (artikel 45d i krishanteringsdirektivet). En definition av ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES bör därför föras in i lagen om resolution.

Europeiskt systemviktig resolutionsenhet

Ändringarna i krishanteringsdirektivet innehåller regler om kravet om kapitalbas och kvalificerade skulder för en resolutionsenhet som inte omfattas av TLAC-standarden och som ingår i en resolutionsgrupp vars sammanlagda tillgångar överstiger 100 miljarder euro.

En definition av dessa resolutionsenheter bör därför införas i lagen om resolution. I ändringarna i krishanteringsdirektivet betecknas enheterna som toppnivåbanker (se t.ex. skäl 10). För att avgränsa dessa mot globalt systemviktiga resolutionsenheter och nationellt systemviktiga resolutionsenheter (se nedan), bör i stället beteckningen europeiskt systemviktiga resolutionsenheter användas.

Ändringarna i krishanteringsdirektivet bör inte förstås så att endast en resolutionsenhet som ingår i en resolutionsgrupp ska kunna omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Också en resolutionsenhet som inte ingår i en resolutionsgrupp vars tillgångar överstiger 100 miljarder euro ska kunna omfattas av dessa krav (se avsnitt 8). Definitionen av europeiskt systemviktig resolutionsenhet ska därför även kunna omfatta resolutionsenheter som inte ingår i en resolutionsgrupp.

Nationellt systemviktig resolutionsenhet

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet (artikel 45c.6) får resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, besluta att tillämpa kraven på efterställning som gäller för en europeiskt systemviktig resolutionsenhet även på en resolutionsenhet som varken är ett globalt systemviktigt institut eller som uppfyller kriterierna för en europeiskt systemviktig resolutionsenhet, men som bedöms utgöra en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang (artikel 45c.6).

En definition av dessa resolutionsenheter bör därför införas i lagen om resolution. Mot bakgrund av att det rör sig om en möjlighet att på nationell nivå låta dessa krav gälla för dessa resolutionsenheter, framstår beteckningen nationellt systemviktig resolutionsenhet som lämplig.

Liksom för en europeiskt systemviktig resolutionsenhet bör en nationellt systemviktig resolutionsenhet även kunna avse en resolutionsenhet som inte ingår i en resolutionsgrupp.

Kärnprimärkapital och det kombinerade buffertkravet

Ändringarna i krishanteringsdirektivet innehåller regler om kärnprimärkapital och det kombinerade buffertkravet vid tillämpning av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Med kärnprimärkapital avses detsamma som i tillsynsförordningen (artikel 2.1.68a i krishanteringsdirektivet).

Med det kombinerade buffertkravet avses detsamma som i kapitaltäckningsdirektivet (artikel 2.1.109 i krishanteringsdirektivet), dvs. summan av 1) kapitalkonserveringsbufferten, 2) den institutspecifika kontracykliska kapitalbufferten, 3) systemriskbufferten och 4) tillämplig kapitalbuffert enligt 5 kap. 6 § (2 kap. 2 § lagen [2014:966] om kapitalbuffertar (2 kap. 2 §).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet

I november 2019 antogs Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (värdepappersbolagsförordningen) och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (värdepappersbolagsdirektivet).

Rättsakterna, som reglerar ett nytt regelverk om kapitaltäckning för värdepappersbolag, påverkar krishanteringsdirektivet. Definitioner av värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet bör därför införas.

Hänvisningen till värdepappersbolagsdirektivet ger lagen om resolution materiellt innehåll och ska därmed vara statisk, dvs. avse den ursprungliga lydelsen. Hänvisningarna i krishanteringsdirektivet till värdepappersbolagsförordningen är dynamiska. Det innebär att också hänvisningen till förordningen i lagen om resolution bör vara dynamisk, dvs. avse förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

7 Resolutionsplaner

7.1 Den rättsliga regleringen

Riksgäldskontoret genomför planering för hur krishantering ska genomföras för varje institut. Den analys och de bedömningar som görs för respektive institut samlas i en s.k. resolutionsplan. Resolutionsplanen

ska beskriva hur institutet ska hanteras om det försätts i resolution. För vissa institut ska det i stället antas en koncernresolutionsplan. För gränsöverskridande koncerner är flera resolutionsmyndigheter involverade i upprättandet av en koncernresolutionsplan och det finns därför även regler om den processen och vad som händer om myndigheterna inte kommer överens.

När Riksgäldskontoret upprättar en resolutionsplan ska myndigheten, efter att Finansinspektionen fått tillfälle att lämna synpunkter, göra en resolutionsbarhetsbedömning, dvs. pröva om ett institut eller koncernföretag kan rekonstrueras eller avvecklas genom konkurs, likvidation eller resolution på ett sätt som inte leder till allvarlig störning i det finansiella systemet.

Bestämmelser om resolutionsplaner finns i 3 kap. LOR.

7.2 Upprättande av resolutionsplaner

Regeringens förslag: Riksgäldskontoret ska i samband med att en koncernresolutionsplan fastställs identifiera koncernens resolutionsenheter och resolutionsgrupper.

En resolutionsplan och en koncernresolutionsplan ska utöver resolutionsåtgärder innehålla åtgärder avseende nedskrivning eller konvertering utanför resolution.

När en koncernresolutionsplan upprättas ska Riksgäldskontoret pröva möjligheten att försätta koncernen eller en resolutionsgrupp i resolution. Detta ska också gälla i fråga om en gränsöverskridande koncern.

Regeringens bedömning: Krishanteringsdirektivets övriga krav i fråga om när en resolutionsplan ska omprövas, vad en resolutionsplan och en koncernresolutionsplan ska innehålla och prövningen av förutsättningar för resolution bör genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer i sak med regeringens förslag och bedömning. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Resolutionsplaner

Krishanteringsdirektivet innehåller regler om när en resolutionsplan ska ses över och uppdateras och vad den ska innehålla (artiklarna 10.6 och 10.7, som i svensk rätt har genomförts i 3 kap. 1 § LOR och 3, 4 och 7 §§ förordningen [2015:1034] om resolution).

Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet införs mer specifika regler om när en resolutionsplan ska ses över och uppdateras och vad den ska innehålla (artiklarna 10.6 och 10.7).

Ändringarna i krishanteringsdirektivet bör, med stöd av befintligt bemyndigande (29 kap. 2 § LOR) genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Koncernresolutionsplaner

För en koncern ska resolutionsmyndigheterna för koncernen respektive för dotterföretag tillsammans upprätta en koncernresolutionsplan. I planen ska det anges vilka åtgärder som ska vidtas (artikel 12 i krishanteringsdirektivet, som i svensk rätt har genomförts i bl.a. 3 kap. 2 § LOR och 5 § förordningen om resolution).

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska resolutionsmyndigheterna identifiera resolutionsenheter och resolutionsgrupper inom varje koncern för att den resolutionsstrategi som valts ska bli ändamålsenlig (skäl 4 och artikel 12.1). Resolutionsåtgärder ska bestämmas i förhållande till resolutionsenheter, i stället för som tidigare koncernenheter och om en koncern inbegriper fler än en resolutionsgrupp, ska resolutionsåtgärder bestämmas för resolutionsenheterna i varje resolutionsgrupp. Resolutionsmyndigheterna ska dessutom överväga effekterna av varje planerad åtgärd inom koncernen i syfte att säkerställa en effektiv resolution på koncernnivå och, om en koncern inbegriper fler än en resolutionsgrupp, också effekterna av planerade resolutionsåtgärder på andra enheter inom samma resolutionsgrupp och andra resolutionsgrupper inom koncernen (artikel 12.3).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör det i lagen om resolution anges att Riksgäldskontoret ska identifiera resolutionsenheter och resolutionsgrupper inom respektive koncern. Övriga ändringar bör, med stöd av befintligt bemyndigande (29 kap. 2 § LOR), genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Nedskrivning och konvertering utanför resolution

Enligt krishanteringsdirektivet ska resolutionsmyndigheten i en resolutionsplan och en koncernresolutionsplan ange de åtgärder som myndigheten avser att vidta om institutet eller ett annat koncernföretag försätts i resolution (artiklarna 10.1 och 11.3, som i svensk rätt har genomförts i 3 kap. 1 och 2 §§ LOR).

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska en resolutionsplan och en koncernresolutionsplan också innehålla sådana eventuella åtgärder som avser nedskrivning och konvertering av kapital och skulder utanför resolution (jfr artikel 45c.2 första stycket). För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör det i lagen om resolution framgå att nedskrivning eller konvertering utanför resolution – som Finansinspektionen avser att vidta – ska anges i planen.

Prövning av förutsättningar för resolution

När en resolutionsmyndighet upprättar en koncernresolutionsplan ska myndigheten pröva i vilken utsträckning det är möjligt att rekonstruera eller avveckla koncernföretagen på ett sätt som inte leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet (artikel 16.1 i krishanteringsdirektivet, som i svensk rätt har genomförts i 3 kap. 11 § LOR).

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska bedömningen av en koncerns möjlighet till resolution inte längre göras utifrån de individuella koncernföretagen. I stället ska resolutionsmyndigheten pröva möjligheten att försätta koncernen eller en resolutionsgrupp i resolution (artikel 16.1). I denna resolutionsbarhetsprövning ska det bedömas om resolution kan genomföras genom att tillämpa resolutionsåtgärder på resolutionsenheten och, att i fråga om ett dotterföretag i en resolutionsgrupp, genomföra nedskrivning eller konvertering utanför resolution. Omfattar koncernen flera resolutionsgrupper ska prövningen avse både koncernen som helhet och dess resolutionsgrupper (artikel 16.4). En sådan prövning ska också gälla för en gränsöverskridande koncern. För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet ska motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska prövningen dessutom omfatta förutsättningarna att undvika negativa effekter på den finansiella stabiliteten i medlemsstater där koncernföretag är belägna och medlemsstater där koncernen har filialer (artikel 16.1) och sådant som resolutionsmyndigheten ska beakta i sin prövning (punkt 17 i bilaga C). Ändringarna bör, med stöd av befintligt bemyndigande (29 kap. 2 § LOR) genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

7.3 Gränsöverskridande koncern eller resolutionsgrupp

Regeringens förslag: Om det råder oenighet om en resolutionsplan för en gränsöverskridande koncern eller resolutionsgrupp och Riksgäldskontoret har invänt mot den samordnande resolutionsmyndighetens resolutionsplan, får Riksgäldskontoret upprätta en egen resolutionsplan.

Regeringens bedömning: Krishanteringsdirektivets krav i fråga om vad som ska ingå i ett gemensamt beslut av flera resolutionsmyndigheter bör genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer i sak med regeringens förslag och bedömning. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Det är flera resolutionsmyndigheter involverande i upprättande av en koncernresolutionsplan för en gränsöverskridande koncern. Resolutionsmyndigheterna i de länder där koncernen är etablerad ska då enas om en gemensam resolutionsplan. Det är resolutionsenhetens resolutionsmyndighet som är samordnande myndighet och som har till uppgift att leda arbetet med att ta fram en plan som alla resolutionsmyndigheter kan enas om. Själva antagandet av planen sker genom en överenskommelse mellan den samordnande resolutionsmyndigheten och resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen. En sådan överenskommelse ska träffas inom fyra månader från det att den samordnande myndigheten översänt information om koncernen till de övriga berörda myndigheterna. Har en sådan

överenskommelse inte träffats inom fyra månader, ska den samordnande resolutionsmyndigheten besluta om koncensresolutionsplanen och, enligt nuvarande ordning, de andra resolutionsmyndigheterna upprätta separata resolutionsplaner för sina respektive företag (artikel 13 i krishanteringsdirektivet, som i svensk rätt har genomförts i 3 kap. 3–5 §§ LOR).

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet är det bara de resolutionsmyndigheter som invänder mot den samordnande resolutionsmyndighetens koncensresolutionsplan som har rätt att upprätta en separat plan för det dotterföretag som de ansvarar för (artikel 13.6). Övriga resolutionsmyndigheter anses ha kommit överens om den samordnande myndighetens plan och den planen gäller då för dem. För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet görs dessutom ett tillägg i fråga om vad som ska ingå i ett gemensamt beslut av flera resolutionsmyndigheter (artikel 13.4). Ändringarna bör, med stöd av befintligt bemyndigande (29 kap. 2 § LOR), genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

7.4 Befogenheter att åtgärda eller avlägsna resolutionshinder

7.4.1 Ett företag som inte ingår i en finansiell koncern

Regeringens förslag: Riksgäldskontorets befogenheter att åtgärda eller avlägsna väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla företag ska utökas till att, utöver institut, också omfatta andra finansiella företag som kan ingå i en koncern.

Om Riksgäldskontoret finner att det finns väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett företag, ska Riksgäldskontoret underrätta företaget, Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där företaget har betydande filialer.

Riksgäldskontoret ska samtidigt förelägga företaget att inom fyra månader ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska hindren.

Företagets tidsfrist ska i stället vara två veckor om hindren beror på att företaget 1. inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver de riskvägda kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder, eller

2. inte uppfyller det särskilda kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som gäller för globalt systemviktiga resolutionsenheter eller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Om Riksgäldskontoret, efter att Finansinspektionen fått tillfälle att lämna synpunkter, bedömer att de åtgärder som företaget angett inte effektivt undanröjer eller minskar de väsentliga hindren mot att rekonstruera eller avveckla företaget, ska Riksgäldskontoret besluta om vilka andra åtgärder som företaget, inom fyra veckor från beslutet, ska vidta för att undanröja eller minska dessa hinder.

De åtgärder Riksgäldskontoret får kräva att företaget ska vidta utökas till att omfatta möjligheten att förelägga företaget att uppfylla kraven

om kapitalbas och kvalificerade skulder eller ändra löptidsprofilen för kärnprimärkapitalinstrument och relevanta kapitalbasinstrument eller vissa kvalificerade skulder.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt krishanteringsdirektivet ska resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten bedöma om det finns väsentliga hinder mot resolution som behöver undanröjas (artikel 17). I enlighet med ett särskilt förfarande ska resolutionsmyndigheten meddela det berörda institutet, den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten i jurisdiktioner där betydande filialer är belägna om så är fallet (artikel 17.1). Efter ett sådant meddelande ska kravet på resolutionsmyndigheterna att upprätta resolutionsplaner tillfälligt upphävas, till dess att resolutionsmyndigheten antingen godtagit de åtgärder som institutet föreslagit eller beslutat att det krävs ytterligare åtgärder (artikel 17.2). Institutet ska inom fyra månader från mottagandet av ett sådant meddelande föreslå alternativa åtgärder för att undanröja de väsentliga hinder som angetts i meddelandet (artikel 17.3). Om resolutionsmyndigheten bedömer att de åtgärder som ett institut föreslår inte effektivt minskar eller avlägsnar de aktuella hindren, ska den, antingen direkt eller indirekt genom den behöriga myndigheten, kräva att institutet vidtar alternativa åtgärder. Institutet ska inom en månad föreslå en plan för att genomföra de alternativa åtgärderna (artikel 17.4). Direktivet räknar upp de alternativa åtgärder som står till resolutionsmyndighetens förfogande i detta avseende. Resolutionsmyndighetens beslut om ytterligare åtgärder tar sikte på bl.a. institutets finansiering, tillgångar och exponeringar, ytterligare informationskrav och ändringar i såväl institutets verksamhet som dess organisatoriska struktur (artikel 17.5).

Bestämmelser om förfarandet för hanteringen av väsentliga resolutionshinder finns i lagen om resolution (3 kap.).

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet utökas förfarandets tillämpningsområde till att i vissa avseenden också gälla andra finansiella företag i en koncern (artiklarna 17.1, 17.4, 17.5 a–b, 17.5 d–e, 17.5 g–h och 17.5 k och 17.7). Det införs också en snabbare hantering om det väsentliga resolutionshindret beror på att institutet eller företaget uppfyller det kombinerade buffertkravet enligt lagen om kapitalbuffertar, men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver företagets riskvägda krav på kapitalbas och kvalificerade skulder, om institutet eller företaget inte uppfyller de särskilda kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder som gäller för globalt systemviktiga resolutionsenheter, eller om institutet eller företaget inte uppfyller kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder. Företaget eller institutet ska i dessa fall ha två veckor på sig att återkomma med möjliga åtgärder och en tidsplan för att åtgärda hindren (artikel 17.3).

Därtill har åtgärds katalogen utökats (artiklarna 17.5ha och 17.5ja). Resolutionsmyndigheterna ska kunna kräva att ett institut eller ett företag lämnar in en plan för att återställa efterlevnad av kraven om kapitalbas och kvalificerade skulder (artiklarna 45e eller 45f), uttryckt dels som en procentandel av det totalt riskvägda exponeringsbeloppet beräknat enligt

tillsynsförordningen (artikel 92.3) eller av kapitalbaskravet enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen multiplicerat med 12,5, och, i tillämpliga fall, av det kombinerade buffertkravet, dels som en procentandel av det totala exponeringsmått enligt tillsynsförordningen (artiklarna 429 och 429a). Resolutionsmyndigheterna får också kräva att ett institut eller företag ändrar löptidsprofilen dels för kapitalbasinstrument efter att ha fått godkännande från den behöriga myndigheten, dels för vissa kvalificerade skulder (artiklarna 45b och 45f.2 a). Institutet eller företaget ska inom en månad föreslå en plan för att genomföra de alternativa åtgärderna som resolutionsmyndigheten föreslagit (artikel 17.4).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

7.4.2 En koncern

Regeringens förslag: Riksgäldskontorets befogenheter att åtgärda eller avlägsna väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla en koncern ska ändras utifrån att en koncern kan bestå av flera resolutionsgrupper och företag som är resolutionsenheter respektive inte är resolutionsenheter.

Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet ska Riksgäldskontoret förelägga moderföretaget att inom två veckor ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska de väsentliga hinder som Riksgäldskontoret funnit om hindret beror på att ett koncernföretag

1. inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver de riskvägda kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder, eller

2. inte uppfyller det särskilda kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som gäller för globalt systemviktiga resolutionsenheter eller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Riksgäldskontoret, ska, efter att behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter i länder inom EES där moderföretaget, dotterföretag eller betydande filialer till institut i koncernen finns fått tillfälle att lämna synpunkter, inom två veckor från det att moderföretaget yttrat sig försöka komma överens med resolutionsmyndigheterna om vilka väsentliga hinder som finns, hur de åtgärder som föreslagits av moderföretaget ska bedömas, och vilka ytterligare åtgärder som krävs för att undanröja eller begränsa hindren.

Överenskommelsen ska, i fråga om övriga hinder mot rekonstruktion och avveckling, träffas inom fyra månader från det att moderföretaget yttrat sig över rapporten, eller om moderföretaget inte yttrat sig, inom en månad från utgången av den fyramånadersperiod inom vilken moderföretaget hade möjlighet att yttra sig.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt krishanteringsdirektivet ska resolutionsmyndigheterna, när det gäller en gränsöverskridande koncern,

försöka komma överens med de utländska resolutionsmyndigheter som ansvarar för företag i koncernen om vilka åtgärder som ska vidtas beträffande varje koncernföretag för att kunna hantera dem inom ramen för resolution (artikel 18.1). Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska i samarbete med den samordnande tillsynsmyndigheten och Europeiska bankmyndigheten (Eba) utarbeta och överlämna en rapport till moderföretaget och relevanta resolutionsmyndigheter. Rapporten ska analysera de väsentliga hindren för en effektiv tillämpning av resolutionsverktygen och utövatet av resolutionsbefogenheterna för koncernen (artikel 18.2). Inom fyra månader från mottagandet av rapporten får moderföretaget inkomma med synpunkter och, för resolutionsmyndigheten på koncernnivå, föreslå alternativa åtgärder för att lösa de hinder som konstaterats i rapporten (artikel 18.3).

Resolutionsmyndigheten på koncernnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen ska efter samråd med bl.a. de behöriga tillsynsmyndigheterna nå ett gemensamt beslut om fastställandet av de väsentliga hindren och om så krävs bedömningen av de åtgärder som har föreslagits av moderföretaget samt de åtgärder som krävts av myndigheterna för att åtgärda eller avlägsna hindren (artikel 18.4). Det gemensamma beslutet ska nås inom fyra månader från det att moderföretaget inkommit med yttrandet eller vid utgången av den fyramånadersperiod under vilken moderföretaget har på sig att lämna synpunkter, beroende på vilket som inträffar först. Eba får om en resolutionsmyndighet begär det bistå med s.k. icke bindande medling (artikel 18.5). Om myndigheterna inte kan enska resolutionsmyndigheten på koncernnivå besluta om vilka åtgärder som bör vidtas på koncernnivå och de övriga resolutionsmyndigheterna ska besluta om vilka åtgärder som ska vidtas beträffande de individuella instituten. Om beslut inte fattats vid fyramånadersperiodens slut får resolutionsmyndigheterna hänskjuta ärendet till Eba för bindande medling (artiklarna 18.6 och 18.7).

Bestämmelser om förfarandet för hanteringen av väsentliga resolutionshinder i en koncern finns i lagen om resolution (3 kap.).

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet förtydligas att det inom en koncern kan finnas flera resolutionsgrupper, resolutionsenheter och företag som inte är resolutionsenheter (artiklarna 18.1, 18.2, 18.6a och 18.7). Det införs också en snabbare hantering om det väsentliga resolutionshindret beror på att ett koncernföretag uppfyller det kombinerade buffertkravet enligt lagen om kapitalbuffertar, men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver företagets riskvägda krav på kapitalbas och kvalificerade skulder, om företaget inte uppfyller det särskilda kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som gäller för globalt systemviktiga resolutionsenheter eller om företaget inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Resolutionsmyndigheten ska i dessa fall meddela moderföretaget sin bedömning av det hindret och moderföretaget har två veckor på sig att återkomma med möjliga åtgärder och en tidplan för att åtgärda hindren (artiklarna 18.2 och 18.3). Det gemensamma beslutet ska därefter nås inom två veckor (artikel 18.5).

I fråga om övriga hinder ska det gemensamma beslutet alltjämt nås in om fyra månader från det att moderföretaget inkommit med synpunkter på rapporten men om moderföretaget inte inkommit med synpunkter

förtydligas att det gemensamma beslutet ska nås inom en månad från det att tidsfristen för att yttra sig löpt ut (artikel 18.5).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

8 Krav på kapitalbas och kvalificerade skulder

8.1 Företag som omfattas av kravet eller undantas från det

Regeringens förslag: Det nya kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska regleras i ett nytt kapitel i lagen om resolution.

Kravet ska omfatta

1. institut,
2. vissa finansiella institut,
3. finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet, och
4. finansiella moderholdingföretag och blandade finansiella moderholdingföretag.

Under vissa förutsättningar ska Riksgäldskontoret få besluta att ett institut som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag ska undantas från kravet.

Bortsett från ett moderföretag inom EES som är dotterföretag till ett företag i tredjeland, ska ett företag enligt 2–4 som inte är en resolutionsenhet men som är dotterföretag till en resolutionsenhet undantas från kravet, om inte Riksgäldskontoret beslutar något annat.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningen föreslår att det nya kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska regleras två kapitel i lagen om resolution. Utredningens förslag har också i övrigt en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Riksgäldskontoret anser att det behöver förtydligas vilka företag som ska omfattas av kravet. Enligt Riksgäldskontoret är det önskvärt om ett sådant krav bara behöver beslutas för företag som antingen är resolutionsenheter eller ingår i en resolutionsgrupp.

Skälen för regeringens förslag

Ett nytt kapitel

Vid en kris kan ett institut försättas i resolution i stället för i likvidation eller konkurs och det är ägarna och borgenärerna, inte skattebetalarna, som ska bära förlusterna i ett sådant institut. Det sker i huvudsak genom att kapital och skulder konverteras eller skrivs ned i resolution. För att det ska

finnas kapital och skulder att konvertera eller skriva ned ska instituten uppfylla ett minimikrav på nedskrivningsbara skulder (MREL-kravet).

Regler om MREL-kravet finns i krishanteringsdirektivet (artikel 45), som i svensk rätt har genomförts i lagen om resolution (4 kap.). I kapitlet finns bestämmelser om hur kravet ska beräknas (1 §), hur beslut om kravets storlek ska fattas (2–4 §§), gränsöverskridande fall (5–10 §§), vissa undantag från kravet (11 §) och Riksgäldskontorets övervakning av kravet (12 §).

Ändringarna i krishanteringsdirektivet innebär i korthet att det nuvarande MREL-kravet ska ersättas av ett nytt krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. I förhållande till det nuvarande MREL-kravet innebär det att fler typer av företag kommer att omfattas av det nya kravet, att kravet gäller kapital och olika slag av skulder och att storleken på kravet är beroende av om företaget är en systemviktig resolutionsenhet, en resolutionsenhet som inte är systemviktig, ett företag som inte är en resolutionsenhet men som ingår i en resolutionsgrupp eller ett företag som varken är en resolutionsenhet eller ingår i en resolutionsgrupp. Avsikten med det nya kravet är att underlätta för konvertering eller nedskrivning av kapital och skulder utanför och i resolution.

Mot den bakgrunden bör det nya kravet regleras i ett nytt kapitel i lagen om resolution (4 kap.).

Företag som omfattas

Ändringarna i krishanteringsdirektivet innebär att kretsen av företag som ska omfattas av det nya kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder utökas i förhållande till det nuvarande MREL-kravet, dvs. från att gälla institut till att även omfatta vissa finansiella institut, finansiella holdingföretag, blandade finansiella företag och holdingföretag med blandad verksamhet samt finansiella moderholdingföretag och blandade finansiella moderholdingföretag (artikel 45.1).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Den krets av företag som omfattas av kravet motsvarar flertalet av de företag som omfattas av lagen om resolution (1 kap. 1 § första stycket 1 och 2). Det ska i det avseendet framhållas att finansiella moderholdingföretag och blandade finansiella moderholdingföretag i grunden utgör finansiella holdingföretag respektive blandade finansiella holdingföretag (artikel 4.1 20, 21 och 30–33 i tillsynsförordningen).

Företag som undantas

Resolutionsmyndigheten får enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet besluta att ett institut som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet men som inte självt utgör en resolutionsenhet ska vara undantaget från ett MREL-krav (artikel 45f.3). Ett sådant beslut förutsätter att följande villkor är uppfyllda:

- a) Både dotterföretaget och resolutionsenheten är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.
- b) Resolutionsenheten uppfyller kravet på konsoliderad basis på resolutionsgruppsnivå.

- c) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder för att resolutionsenheten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till ett dotterföretag för vilket förutsättningar för nedskrivning och konvertering av kapitalinstrument fastställts, särskilt när resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.
- d) Resolutionsenheten uppfyller den behöriga myndighetens krav på ansvarsfull ledning av dotterföretaget och har åtagit sig att, med den behöriga myndighetens samtycke, svara för dotterföretagets åtaganden, alternativt löper dotterföretaget endast försumbara risker.
- e) Resolutionsenhetens förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget.
- f) Resolutionsenheten innehar mer än 50 procent av rösträtten knuten till aktier och andelar i dotterföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i dotterföretagets ledningsorgan.

Som alternativ till att undanta ett dotterföretag enligt ovan från kravet, kan resolutionsmyndigheten under vissa villkor tillåta att MREL-kravet för dotterföretaget helt eller delvis uppfylls med en garanti från resolutionsenheten.

Resolutionsmyndigheten får för ett institut som är ett dotterföretag men inte självt en resolutionsenhet besluta om ett undantag från kravet även när följande villkor är uppfyllda (artikel 45f.4):

- a) Både dotterföretaget och dess moderföretag är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.
- b) Moderföretaget uppfyller kravet på konsoliderad basis, i den medlemsstaten.
- c) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till ett dotterföretag för vilket förutsättningar för nedskrivning och konvertering av kapitalinstrument fastställts, särskilt när resolutionsåtgärder eller befogenheter att nedskryva eller konvertera kapitalinstrument vidtas i fråga om resolutionsenheten.
- d) Moderföretaget uppfyller behöriga myndigheters krav på sund förvaltning av dotterföretaget och har åtagit sig att, med den behöriga myndighetens samtycke, svara för dotterföretagets åtaganden, alternativt löper dotterföretaget endast försumbara risker.
- e) Moderföretagets förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget.
- f) Moderföretaget innehar mer än 50 procent av rösträtten knuten till aktier och andelar i dotterföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i dotterföretagets ledningsorgan.

Andra dotterföretag är som huvudregel undantagna från kravet, men resolutionsmyndigheten får besluta om att kravet ska gälla även för dessa (artikel 45f.1 andra stycket).

Dock är kravet obligatoriskt för såväl institut som för övriga typer av företag, om det är ett moderföretag inom EU som inte självt utgör en resolutionsenhet och som är dotterföretag till enheter i tredjeland (artikel 45f.1 tredje stycket).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Riksgäldskontoret anser att det behöver förtydligas vilka företag som ska omfattas av kravet. Enligt Riksgäldskontoret är det önskvärt om ett sådant krav bara behöver beslutas för företag som antingen är resolutionsenheter eller ingår i en resolutionsgrupp. Regeringen konstaterar att kretsen av företag som omfattas av kravet följer av krishanteringsdirektivet och att det inte finns utrymme att avvika från direktivet (se ovan). Om ett företag (1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 LOR) inte undantas från kravet ska Riksgäldskontoret besluta om ett krav för företaget, även i de fall resolutionsplanen föreskriver att företaget ska avvecklas genom likvidation eller konkurs.

8.2 Vad kravet innebär

Regeringens förslag: I syfte att ett företag ska ha kapital och skulder som kan konverteras eller skrivas ned i eller utanför resolution ska Riksgäldskontoret, efter att Finansinspektionen fått tillfälle att lämna synpunkter, besluta att ett företag ska uppfylla ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Kravet ska beslutas i anslutning till resolutionsplaneringen enligt 3 kap och uttryckas som procentandelar av

1. det totala riskvägda exponeringsbeloppet enligt artikel 92.3 i tillsynsförordningen eller av kapitalbaskravet enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen multiplicerat med 12,5 (den riskvägda kvoten), och

2. det totala exponeringsmättet enligt artiklarna 429 och 429a i samma förordning (bruttosoliditetskvoten).

Utredningens förslag överensstämmer med regeringens förslag. Utredningen föreslår dock att den samverkan som ska ske mellan myndigheterna ska uttryckas som ett krav på samråd.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Svenska Bankföreningen anser att samrådsskyldigheten bör förtydligas. *Riksgäldskontoret* anser inte att ändringarna av krishanteringsdirektivet innebär att de rättsliga förutsättningarna för att tillämpa en skuldandelsprincip har ändrats. Svenska Bankföreningen anser att det bör förtydligas att Riksgäldskontoret inte ska få besluta att företag, helt eller delvis, ska uppfylla kravet med vissa typer av kvalificerade skulder. Svenska Bankföreningen anser vidare.

Skälen för regeringens förslag: Ändringarna i krishanteringsdirektivet innebär att kravet dels ska uttryckas som en procentandel av företagets totala riskvägda exponeringsbelopp beräknat i enlighet med artikel 92.3 i tillsynsförordningen eller, såvitt avser värdepappersföretag enligt artikel 2.1.3 i krishanteringsdirektivet som inte träffas av undantag enligt artikel 1.2 eller 1.5 i värdepappersbolagsförordningen, enligt kravet i artikel 11.1 i den förordningen multiplicerat med 12,5 (artikel 45.3 i krishanteringsdirektivet) (den riskvägda kvoten), dels som en procentandel av det totala exponeringsmättet beräknat i enlighet med måttet på bruttosoliditet i

artiklarna 429 och 429a i tillsynsförordningen (bruttosoliditetskvoten) (artikel 45.2 i krishanteringsdirektivet). Ändringarna har skett i syfte att harmonisera uttrycket av kravet till TLAC-standarden (skäl 6 i krishanteringsdirektivet). Att kravet ska uttryckas som två olika kvoter innebär att vilken kvot som kommer att motsvara det högsta nominella beloppet kan komma att variera över tid.

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

När det gäller samverkan mellan myndigheterna finns det, som *Svenska Bankföreningen* framhåller, anledning att förtydliga vad som avses. Regeringen anser att kravet på samverkan mellan myndigheterna lämpligen bör uttryckas som en rätt för Finansinspektionen att lämna synpunkter. Innebörden av en sådan rätt är att Finansinspektionen ska beredas tillfälle att yttra sig i saken för att bredda Riksgäldskontorets beslutsunderlag. I andra delar av lagen som inte omfattas av denna översyn används fortfarande ordet samråd för att beskriva att en myndighet ska få tillfälle att lämna synpunkter (se t.ex. prop. 2015/16:5 s. 796).

Vid tillämpning av det nuvarande MREL-kravet får Riksgäldskontoret besluta att ett företag, helt eller delvis, ska uppfylla kravet med vissa typer av kvalificerade skulder (4 kap. 4 § LOR, som i svensk rätt genomför artiklarna 45.2 fjärde stycket och 45.13 i krishanteringsdirektivet), framför allt olika typer av efterställda skulder. Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet ersätts det nuvarande MREL-kravet med ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder (se avsnitten 8.3 och 8.4). De nya reglerna innehåller en uttömmande reglering av hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska uppfyllas. Det innebär att kravet ska uppfyllas med eget kapital och skulder. En sådan ordning framstår, som *Finansinspektionen* framhåller, också som ändamålsenlig, eftersom eget kapital är den mest robusta formen av finansiering av finansiella företag och underlättar för delägare att vid en krissituation undvika resolution genom att skjuta till eget kapital. Till skillnad från *Riksgäldskontoret* anser regeringen därför, i likhet med Finansinspektionen och Svenska Bankföreningen, att ändringarna i krishanteringsdirektivet inte längre ger utrymme för Riksgäldskontoret att besluta att kravet, helt eller delvis, ska uppfyllas med vissa skulder. Vad gäller begränsningar för möjligheten att använda kapitalbas som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, se avsnitt 8.4.2.

8.3 Hur kravet bestäms

8.3.1 Globalt systemviktiga resolutionsenheter och större dotterföretag i EES till globalt systemviktiga institut hemmahörande utanför EES

Regeringens förslag: För en globalt systemviktig resolutionsenhet och för och ett större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES, får Riksgäldskontoret, utöver den

riskvägda kvoten och bruttosoliditetskvoten som gäller för dessa företag enligt tillsynsförordningen, besluta om ett ytterligare krav, om det är nödvändigt för att uppfylla vissa villkor i krishanteringsdirektivet.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Enligt utredningens förslag ska reglerna om kravet i krishanteringsdirektivet som avser globalt systemviktiga resolutionsenheter och större dotterföretag till globalt systemviktiga institut hemmahörande utanför EES genomföras på lägre nivå än lag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Riksgäldskontoret anser att kravet fullt ut bör regleras i lag och inte delvis i lag, delvis i föreskrifter på lägre nivå än lag. Riksgäldskontoret anser också att regler i krishanteringsdirektivet som gäller för andra resolutionsenheter bör gälla även för globalt systemviktiga institut och dotterföretag till utländska globalt systemviktiga institut.

Skälen för regeringens förslag: Tillsynsförordningen innehåller regler om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder för en globalt systemviktig resolutionsenhet och för större dotterföretag till globalt systemviktiga institut hemmahörande utanför EES (artiklarna 92a och 92b i den förordningen). Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska kravet på en globalt systemviktig resolutionsenhet bestå av kapitalbaskraven och kraven på kvalificerade skulder enligt tillsynsförordningen (artiklarna 92a och 494) och det eventuellt ytterligare krav som resolutionsmyndigheten får ställa för att säkerställa att resolutionsenheten kan genomgå resolution på ett ändamålsenligt sätt (artiklarna 45d.1 och 3).

Kravet för globalt systemviktiga resolutionsenheter är utformat i enlighet med TLAC-standarden. Förutsättningarna för att resolutionsmyndigheten ska få besluta om ett krav utöver TLAC-standarden är att nivån enligt denna inte räcker till för att ”uppfylla villkoren i artikel 45c” och att det ytterligare kravet blir i en utsträckning som säkerställer att dessa villkor uppfylls (artikel 45d.3 i krishanteringsdirektivet). I skälen till ändringarna i krishanteringsdirektivet uttrycks detta principiellt som att ett tilläggskrav får beslutas när nivån enligt TLAC-standarden inte är tillräcklig för att absorbera förluster och återkapitalisera ett globalt systemviktigt institut enligt den valda resolutionsstrategin (skäl 17).

Även för ett större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES ska kravet bestå av det kapitalbaskrav och krav på kvalificerade skulder som gäller enligt tillsynsförordningen (artiklarna 92b och 494), och det eventuellt ytterligare krav som Riksgäldskontoret får besluta om, om detta är nödvändigt för att uppfylla villkoren i artikel 45c. De större dotterföretag som träffas av artikel 92b i tillsynsförordningen avser företag som inte är resolutionsenheter. Ett ytterligare krav för dessa dotterföretag ska följaktligen uppfyllas med samma typ av kapitalbas och skulder som gäller för icke-resolutionsenheter enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet (artikel 45d.2b).

I likhet med *Riksgäldskontoret* anser regeringen att innebörden av kravet för nu berörda företag fullt ut bör anges i lag. För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Riksgäldskontoret anser att samtliga regler gällande beräkningen av kravet, som gäller för andra resolutionsenheter, bör bli gällande även för globalt systemviktiga resolutionsenheter och dotterföretag till utländska globalt systemviktiga institut. Regeringen konstaterar att direktivet, tillsammans med reglerna i tillsynsförordningen, innebär en särreglering av globalt systemviktiga resolutionsenheter och dotterföretag till utländska globalt systemviktiga institut. Ett tilläggsbelopp för ett globalt systemviktigt institut eller för ett större dotterföretag till utländska globalt systemviktiga institut, ska, som skälen anger (17), ge möjlighet till förlustabsorbering och återkapitalisering, och ska också ta hänsyn till t.ex. företagets storlek, affärsmodell och finansieringsprofil (artikel 45c.1 d). Om Riksgäldskontoret för att nå till detta resultat finner det lämpligt att tillämpa en beräkning som gäller för andra typer av företag finns det i princip ingenting som hindrar detta. Med denna utgångspunkt anser regeringen att utrymmet för Riksgäldskontoret att beräkna ett lämpligt tilläggsbelopp för globalt systemviktiga resolutionsenheter och för större dotterföretag till utländska globalt systemviktiga institut inte bör kringgärdas av andra bestämmelser i lag än det som ändringarna i krishanteringsdirektivet ger uttryck för.

8.3.2 Övriga resolutionsenheter

Regeringens förslag: För resolutionsenheter som inte är globalt systemviktiga resolutionsenheter ska täljaren för

1. den riskvägda kvoten vara summan av
 - a) kapitalbaskravet enligt tillsynsförordningen och de särskilda kapitalbaskraven, och
 - b) ett belopp som gör det möjligt att på nytt uppfylla kraven enligt a efter genomförandet av resolution, och
2. bruttosoliditetskvoten vara summan av
 - a) kravet på bruttosoliditetsgrad enligt tillsynsförordningen, och
 - b) ett belopp som gör det möjligt att på nytt uppfylla kravet enligt a efter genomförandet av resolution.

Vid fastställande av beloppet enligt 2 ska Riksgäldskontoret ta hänsyn till kraven för bidrag från resolutionsreserven och tillämpning av de statliga stabiliseringsverktygen.

Beräkningen av beloppet enligt 1 b och 2 b ska utgå från de senast rapporterade värdena för det relevanta totala riskexponeringsbeloppet eller det totala exponeringsmåttet enligt tillsynsförordningen. Resolutionsmyndigheten ska också justera återkapitaliseringsbeloppet motsvarande de särskilda kapitalbaskraven, så att det anpassas efter vad den behöriga myndigheten kommer att tillämpa efter genomförande av resolution.

Riksgäldskontoret ska få höja beloppet enligt 1 b för att säkerställa att företaget kan upprätthålla marknadsförtroendet under en lämplig tidsperiod, dock längst ett år.

Ett tilläggsbelopp ska, med avdrag för det kontracykliska buffertkravet, motsvara det kombinerade buffertkravet efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. eller resolution.

Tilläggsbeloppet ska dock få justeras om Riksgäldskontoret bedömer att ett högre eller lägre belopp är lämpligt för att upprätthålla marknadsförtroendet och för att säkerställa att företaget kan tillhandahålla kritisk verksamhet utan stöd enligt lagen om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut.

För en europeiskt systemviktig resolutionsenhet får

1. den riskvägda kvoten inte understiga 13,5 procent, och
2. bruttosoliditetskvoten inte understiga 5 procent.

Resolutionsmyndigheten får besluta att tillämpa samma minimikrav på nationellt systemviktiga resolutionsenheter.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Riksgäldskontoret anser att det är oklart hur förslaget förhåller sig till krishanteringsdirektivets krav på att kraven ska tjäna vissa övergripande syften.

Skälen för regeringens förslag: För andra resolutionsenheter än globalt systemviktiga resolutionsenheter innebär ändringarna i krishanteringsdirektivet (artikel 45c.3 första stycket a) att täljaren för den riskvägda kvoten ska utgöras av summan av a) det förlustbelopp som ska absorberas vid resolution och som motsvarar kapitalbaskravet på en total kapitalrelation på 8 procent enligt tillsynsförordningen (artikel 92.1 c) eller, såvitt avser värdepappersbolag enligt artikel 2.1.3 i krishanteringsdirektivet vilka inte omfattas av undantag enligt artikel 1.2 eller 1.5 i värdepappersbolagsförordningen, enligt artikel 11.1 i den förordningen, och särskilda kapitalbaskrav (pelare 2-krav) enligt regelverket om kapitaltäckning för resolutionsenheten och b) ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för den resolutionsgrupp som blir resultatet av resolution att återigen uppfylla kravet vad gäller total kapitalrelation enligt tillsynsförordningen (artikel 92.1 c) eller värdepappersbolagsförordningen (artikel 11.1) och pelare 2-krav enligt regelverket om kapitaltäckning efter genomförandet av den resolutionsstrategi som resolutionsplanen anger. Vad avser pelare 2-krav ska dessa beräknas enligt artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet gällande värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 2.1.3 i krishanteringsdirektivet i lydelsen enligt värdepappersbolagsdirektivet, med undantag för sådana värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 eller 1.5 i värdepappersbolagsförordningen.

Täljaren för bruttosoliditetskvoten ska för samma resolutionsenheter enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet (artikel 45c.3 första stycket b) utgöras av summan av a) det förlustbelopp som ska absorberas vid resolution och som motsvarar kravet på en bruttosoliditetsgrad enligt tillsynsförordningen (artikel 92.1 d), och b) ett kapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för den resolutionsgrupp som blir resultatet av resolution att återigen uppfylla kravet på bruttosoliditetsgrad enligt tillsynsförordningen (artikel 92.1 d) efter genomförandet av den resolutionsstrategi som resolutionsplanen anger.

Vid fastställande av bruttosoliditetskvoten ska resolutionsmyndigheten även beakta kraven för bidrag från resolutionsreserven och användande av statliga stabiliseringsverktyg (artikel 45c.3 fjärde stycket). Med detta

menas att bruttosoliditetskvoten ska bestämmas med hänsyn till de nivåer av finansiering som bidrag från resolutionsreserven och användande av statliga stabiliseringsverktyg är villkorade av.

När resolutionsmyndigheten beräknar de rekapitaliseringsbelopp som ingår i beräkningen av den riskvägda kvoten respektive bruttosoliditetskvoten ska myndigheten använda de senast rapporterade värdena för det relevanta totala riskexponeringsbeloppet eller det totala exponeringsmåttet, efter justering för förändringar till följd av resolutionsåtgärder som föreskrivs i resolutionsplanen (artikel 45c.3 femte stycket a). En sådan justering kan t.ex. avse att enbart lägga halva exponeringsbeloppen till grund för en beräkning av rekapitaliseringsbeloppet, om resolutionsstrategin bygger på att enbart halva verksamheten ska hanteras genom resolution och återkapitaliseras.

Resolutionsmyndigheten ska också justera återkapitaliseringsbeloppet motsvarande de särskilda kapitalbaskraven, så att det anpassas efter vad den behöriga myndigheten kommer att tillämpa efter genomförande av resolution.

Resolutionsmyndigheten ska kunna höja det rekapitaliseringsbelopp som ingår i beräkningen av den riskvägda kvoten för att säkerställa att resolutionsenheten efter resolution kan bibehålla tillräckligt marknadsförtroende under en lämplig tidsperiod, dock längst för ett år (artikel 45c.3 sjätte stycket).

Beloppet ska motsvara beloppet enligt det kombinerade buffertkravet efter tillämpning av resolutionsverktygen, minus beloppet enligt det kontracykliska buffertkravet (artikel 45c.3 sjunde stycket).

Beloppet får dock justeras uppåt eller neråt, om resolutionsmyndigheten bedömer att ett högre eller lägre belopp är tillräckligt för att upprätthålla marknadsförtroendet och för att säkerställa att resolutionsenheten, med undantag för filialer till institut etablerade utanför unionen, efter ett genomförande av resolutionsstrategin dels kan fortsätta att tillhandahålla kritiska funktioner, dels kan ha tillgång till finansiering utan att behöva ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från resolutionsreserven (artikel 45c.3 åttonde stycket).

För europeiskt systemviktiga resolutionsenheter anger krishanteringsdirektivet ett minimikrav, innebärande att beloppet inte får motsvara mindre än 13,5 procent av företagets riskvägda exponeringsbelopp, respektive 5 procent av företagets totala exponeringsbelopp.

Resolutionsmyndigheten får besluta att tillämpa samma minimikrav på nationellt systemviktiga resolutionsenheter. När resolutionsmyndigheten fattar ett sådant beslut ska den beakta följande omständigheter (artikel 45c.6 andra stycket):

- a) Förekomsten, i finansieringsmodellen, av insättningar respektive avsaknaden av skuldinstrument.
- b) I vilken utsträckning tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder är begränsad.
- c) I vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla kravet, på konsoliderad basis på resolutionsgruppsnivå.

Riksgäldskontoret anser att det är oklart hur förslagets detaljerade bestämmelser om hur kravet ska bestämmas förhåller sig till krishanteringsdirektivets mer allmänt ställda kriterier om att kravet ska tjäna

vissa övergripande syften. Krishanteringsdirektivets krav på att kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska tjäna vissa övergripande syften, som kommer till uttryck i ändringarna i krishanteringsdirektivet (artiklarna 45c.1 och 45c.2 första och andra styckena), får anses genomförda genom förslaget om hur kravet ska bestämmas för de aktuella resolutionsenheterna. Det saknas därför utrymme för sådana klargöranden som Riksgäldskontoret efterfrågar.

8.3.3 Övriga företag som inte är resolutionsenheter

Regeringens förslag: För ett företag som inte är en resolutionsenhet och som inte är ett större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES, ska täljaren för

1. den riskvägda kvoten vara av summan av

a) kapitalbaskravet enligt artikel 92.1 c i tillsynsförordningen eller artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen och de särskilda kapitalbaskraven enligt 2 kap. 1 § lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller enligt artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet, och

b) ett belopp som gör det möjligt för företaget att på nytt uppfylla kraven enligt a efter genomförandet av nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. eller resolution av resolutionsgruppen.

2. bruttosoliditetskvoten vara summan av

a) kravet på bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i tillsynsförordningen, och

b) ett belopp som gör det möjligt för företaget att på nytt uppfylla kravet enligt a efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. för företaget eller resolution av resolutionsgruppen.

Vid fastställande av beloppet enligt 2 ska Riksgäldskontoret ta hänsyn till bidrag från resolutionsreserven och tillämpning av de statliga stabiliseringsverktygen.

Beräkningen av beloppet enligt 1 b och 2 b ska utgå från de senast rapporterade värdena för det relevanta totala riskexponeringsbeloppet eller det totala exponeringsmättet enligt tillsynsförordningen. Resolutionsmyndigheten ska också justera återkapitaliseringsbeloppet motsvarande de särskilda kapitalbaskraven, så att det anpassas efter vad den behöriga myndigheten kommer att tillämpa efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. för företaget eller resolution av resolutionsgruppen.

Riksgäldskontoret ska få höja beloppet enligt 1 b för att säkerställa att företaget kan upprätthålla marknadsförtroendet under en lämplig tidsperiod, dock längst ett år.

Ett tilläggsbelopp ska, med avdrag för det kontracykliska buffertkravet, motsvara det kombinerade buffertkravet efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. eller resolutionsgruppens resolution.

Tilläggsbeloppet ska dock få justeras om Riksgäldskontoret bedömer att ett högre eller lägre belopp är lämpligt för att upprätthålla marknadsförtroendet och för att säkerställa att företaget kan tillhandahålla

kritisk verksamhet utan stöd enligt lagen om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut.

För ett företag som enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas enligt likvidation eller konkurs ska Riksgäldskontoret få besluta att kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder endast ska motsvara ett förlustabsorberingsbelopp. Vid ett sådant beslut ska Riksgäldskontoret särskilt ta hänsyn till påverkan på den finansiella stabiliteten.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Ändringarna i krishanteringsdirektivet innebär att företag som inte är resolutionsenheter och som inte är större dotterföretag till globalt systemviktiga institut hemmahörande utanför EES i huvudsak ska tillämpa samma beräkningsregler som resolutionsenheter som inte är globalt systemviktiga (se avsnitt 8.3.2). Företagets situation i förhållande till vilken rekapitalisering ska beräknas utgörs emellertid av situationen efter avslutad nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument utanför resolution eller efter resolution av resolutionsgruppen (artikel 45c.7).

Om resolutionsplanen föreskriver att företaget ska avvecklas enligt normala insolvensförfaranden ska resolutionsmyndigheten bedöma om det är motiverat att begränsa kravet till att endast omfatta ett förlustabsorberingsbelopp (artikel 45c.2 andra stycket).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

8.3.4 Vissa gemensamma bestämmelser om beräkningen

Regeringens förslag: Om Riksgäldskontoret bedömer att vissa skulder helt eller delvis kommer att undantas från nedskrivning eller konvertering vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget eller att skulderna kommer att överföras till ett annat företag, ska kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfyllas med kapitalbas eller kvalificerade skulder som täcker skulder som kan komma att skrivas ned, konverteras eller överföras.

Riksgäldskontoret ska löpande och utan dröjsmål anpassa kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder till de särskilda kapitalbaskraven, inbegripet efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. eller resolution.

Vid bestämmande av kravet ska Riksgäldskontoret utgå från Finansinspektionens tillämpning av övergångsbestämmelserna i artiklarna 465–491 och 493–501 tillsynsförordningen.

Regeringens bedömning: Svensk rätt uppfyller redan krishanteringsdirektivets krav på att resolutionsmyndigheten ska motivera beslut.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Utredningens förslag har dock en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag: Om resolutionsmyndigheten förutser att vissa skulder helt eller delvis kommer att undantas från nedskrivning eller att de kommer att överföras till ett annat företag, ska kravet uppnås med användande av kapitalbas eller andra kvalificerade skulder som är tillräckliga för att täcka beloppet av de skulder som förutses skrivas ned eller överföras (artikel 45c.8).

Ändringarna i krishanteringsdirektivet innehåller ett krav på att resolutionsmyndigheten utan dröjsmål ska se över kravet i förhållande till ändringar av pelare 2-krav enligt regelverket om kapitaltäckning (artiklarna 45c.9 och 45d.5).

Vid bestämningen av kravet ska kapitalkraven tolkas i enlighet med Finansinspektionens tillämpning av tillsynsförordningens övergångsbestämmelser (i artiklarna 465–491 och 493–501) och de bestämmelser i nationell lagstiftning där de valmöjligheter genomförs som i kraft av den förordningen beviljas behöriga myndigheter (artikel 45c.10). Valmöjligheterna i övergångsbestämmelserna har införts i svensk rätt genom bemyndiganden till Finansinspektionen (10 kap. 1 § 2, 5, 10, 12 och 13 lagen (2014:968) lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag (16 § 2, 5, 10, 12 och 13 förordningen [2014:993] om särskild tillsyn och kapitalbuffertar), se Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2014:12) om tillsynskrav och kapitalbuffertar.

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet anser regeringen att motsvarande bestämmelser bör införas i lagen om resolution.

Kravet enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet (artikel 45c.9) på att resolutionsmyndigheten måste motivera beslut om kravet får anses uppfyllt genom kravet på motiverade beslut enligt 32 § förvaltningslagen (2017:900).

8.4 Hur kravet uppfylls

8.4.1 Resolutionsenheter och dotterföretag

Regeringens förslag: En resolutionsenhet ska uppfylla kravet med kapitalbas enligt tillsynsförordningen och med kvalificerade skulder som uppfyller kriterierna för kvalificerade skuldposter och kvalificerade skuldinstrument enligt samma förordning. Kravet enligt tillsynsförordningen på ett kvalificerat skuldinstrument att vara efterställt viss annan skuld ska dock inte gälla som krav för en kvalificerad skuld.

För en resolutionsenhet ska en kvalificerad skuld under vissa villkor även kunna utgöras av skuldinstrument som innefattar derivat. Även skuldinstrument som utfärdats av ett dotterföretag som tillhör resolutionsenheten i samma resolutionsgrupp till en ägare av ett

dotterföretag som inte ingår i samma resolutionsgrupp, får under vissa villkor räknas som en kvalificerad skuld för resolutionsenheten.

Kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder för en resolutionsenhet gäller även i tillämpliga delar för ett företag som varken är en resolutionsenhet eller ett dotterföretag till en resolutionsenhet men som enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas genom konkurs eller likvidation.

Ett företag som inte är en resolutionsenhet men som ingår i en resolutionsgrupp får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med

1. skulder

a) som, direkt eller indirekt, har utfärdats till och förvärvats av resolutionsenheten i resolutionsgruppen, eller som, utan att det påverkar resolutionsenhetens kontroll av företaget vid genomförande av nedskrivning eller konvertering av skulderna enligt 6 eller 21 kap., har utfärdats till och förvärvats av en annan av företagets delägare,

b) som uppfyller villkoren enligt artikel 72a i tillsynsförordningen utom när det gäller hänvisningarna till artiklarna 72b.2 b, c, k, l och m och 72b.3–72b.5,

c) som har sämre prioritet enligt förmånsrättsordningen än skulder som inte uppfyller villkoren i a och som inte får ingå i kapitalbaskraven,

d) som enligt resolutionsplanen ska omfattas av nedskrivning eller konvertering enligt 6 eller 21 kap. utan att resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget påverkas,

e) vars förvärv inte finansierats direkt eller indirekt av företaget,

f) som inte ska lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg av företaget utom vid företagets konkurs eller likvidation,

g) som inte ger borgenären rätt att tidigarelägga planerade utbetalningar av ränta eller kapitalbelopp utom när det gäller företagets konkurs eller likvidation, och

h) för vilka storleken på ränta eller annan avkastning inte är beroende av kreditvärdigheten hos företaget eller dess moderföretag, eller

2. kapitalbas som är

a) kärnprimärkapital, eller

b) annan kapitalbas som uppfyller villkoren i 1 a.

Kraven enligt 1 och 2 gäller, med undantag för punkten 1 a och d, även för ett företag som är ett dotterföretag och som enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas genom konkurs eller likvidation.

Ett företag ska uppfylla kravet genom att ge ut instrument enligt 1 och 2 till dess yttersta moderföretag som är etablerat i tredjeland, eller till dotterföretagen till det yttersta moderbolaget som är etablerade i samma tredjeland, eller till andra företag enligt villkoren i 1 a, om företaget är

a) ett institut som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet eller ett företag i tredjeland,

b) ett moderföretag inom EES som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till ett företag i tredjeland.

Om dotterföretaget och resolutionsenheten är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp får resolutions-

myndigheten under vissa villkor tillåta att kravet på dotterföretaget helt eller delvis uppfylls med en garanti från resolutionsenheten.

Utredningens förslag: överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har dock en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända emot det.

Riksgäldskontoret anser att villkoren för kvalificerade skulder för globalt systemviktiga institut och för större dotterföretag till globalt systemviktiga institut hemmahörande utanför EES ska regleras på lagnivå.

Skälen för regeringens förslag

Kvalificerade skuldposter eller kvalificerade skuldinstrument i tillsynförordningen

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska kvalificerade skulder för en resolutionsenhet uppfylla villkoren för kvalificerade skuldposter eller kvalificerade skuldinstrument i tillsynförordningen (artikel 45b.1). Regeln i tillsynförordningen som anger att ett kvalificerat skuldinstrument måste vara efterställt viss annan skuld (artikel 72b.2b), är dock undantagen, och utgör alltså enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet inte ett villkor för att skulden ska vara kvalificerad.

Skuldinstrument med inbäddade derivat

Även skuldinstrument med inbäddade derivat som uppfyller ovanstående kriterier i tillsynförordningen, bortsett från regeln i artikel 72a.2.1, ska enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet (artikel 45b.2) utgöra kvalificerade skulder för en resolutionsenhet, under förutsättning antingen att a) kapitalbeloppet för den skuld som hänför sig till skuldinstrumentet vid tidpunkten för emissionen, är fast eller ökande och inte påverkas av någon inbäddad derivatenskap, och det totala belopp för skulden som hänför sig till skuldinstrumentet inbegripet det inbäddade derivatet kan värderas dagligen genom hänvisning till en aktiv och likvid tvåvägs-marknad för ett likvärdigt instrument utan kreditrisk i enlighet med artiklarna 104 och 105 i tillsynförordningen, eller b) skuldinstrumentet omfattar ett avtalsvillkor som anger att värdet av fordran i fall av emittentens insolvens och av att emittenten försätts i resolution är fast eller ökande, och inte överstiger det belopp som ursprungligen betalades för skulden.

Sådana skuldinstrument, inbegripet deras inbäddade derivat, ska inte omfattas av något avtal om sluträkning (nettningsavtal) och deras värdering ska inte omfattas av reglerna om värdering av derivat-transaktioner som omfattas av nettningsavtal.

Skuldinstrument med inbäddade derivat ska bara räknas med i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder i fråga om den del av skulderna som motsvarar det kapitalbelopp som avses i a) ovan eller det fasta eller ökande belopp som avses i b) ovan.

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Skulder emitterade av ett dotterbolag

En resolutionsenhet kan enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet (artikel 45b.3) även uppfylla kravet med skulder emitterade av ett dotterföretag etablerat i EU och som ingår i samma resolutionsgrupp som resolutionsenheten, och om skulderna förvärvats av en ägare till dotterbolaget som inte ingår i samma resolutionsgrupp under följande förutsättningar:

- a) Skulderna har emitterats i enlighet med de krav som gäller för att ett dotterföretag till en resolutionsenhet själv ska kunna tillgodoräkna sig skulderna mot kravet.
- b) Resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget inte påverkas av nedskrivning eller konvertering av skulderna.
- c) Beloppet inte överskrider dotterföretagets krav, efter avdrag för de skulder som utfärdats till och förvärvats av resolutionsenheten och den kapitalbas som dotterföretaget har för att uppfylla kravet.

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Globalt systemviktiga resolutionsenheter och större dotterföretag till globalt systemviktiga institut hemmahörande utanför EES

Resolutionsenheter som är globalt systemviktiga resolutionsenheter ska, såvitt avser det tilläggskrav som beslutas för dessa företag utöver det krav som gäller enligt tillsynsförordningen, uppfylla kravet med sådan kapitalbas och sådana skulder som gäller för resolutionsenheter enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet. Sådana större dotterföretag till globalt systemviktiga institut hemmahörande utanför EES som inte är resolutionsenheter, ska uppfylla tilläggskravet med sådan kapitalbas och sådana skulder som gäller för företag som inte är resolutionsenheter enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet. För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet anser regeringen, i likhet med Riksgäldskontoret, att motsvarande bestämmelser bör införas i lagen om resolution.

Den del av kravet för nu aktuella företag som följer av tillsynsförordningen, ska uppfyllas med kapitalbas och kvalificerade skulder enligt tillsynsförordningen (del två avdelning I kapitel 5a).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet anser regeringen att motsvarande bestämmelser bör införas i lagen om resolution.

Företag som inte är dotterföretag till en resolutionsenhet och som ska avvecklas genom konkurs eller likvidation

Krishanteringsdirektivet innehåller inte några uttryckliga regler för vad ett företag som ska avvecklas genom konkurs eller likvidation ska uppfylla kravet med. Kommissionen har dock gett uttryck för att reglerna gällande resolutionsenheter ska tillämpas analogt på ett företag som inte är ett dotterföretag till en resolutionsenhet och som ska avvecklas genom konkurs eller likvidation (tillkännagivande från kommissionen om tolkning av vissa rättsliga bestämmelser i den reviderade ramen för resolution av banker, som svar på frågor som ställts av medlemsstaternas myndigheter (kommissionens andra tillkännagivande) (2020/C 417/02)). Att reglerna för resolutionsenheter gäller i tillämpliga delar för ett sådant

företag innebär t.ex. att förbudet i artikel 72b.2.b.i i tillsynsförordningen mot att en skuld ägs av ett annat företag i resolutionsgruppen i detta fall inte blir tillämpligt.

Dotterföretag

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet (artikel 45b.3) ska ett dotterföretag till en resolutionsenhet uppfylla kravet med

1. skulder
 - a) som har utfärdats till och direkt eller indirekt förvärvats av resolutionsenheten eller som, utan att det påverkar resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget i händelse av nedskrivning eller konvertering, utfärdats till och förvärvats av en annan av dotterföretagets aktieägare,
 - b) som har sämre rätt enligt förmånsrättslagen än skulder som inte uppfyller kriterierna enligt a) och som inte får medräknas i kapitalbaskraven,
 - c) som omfattas av nedskrivning eller konvertering i överensstämmelse med resolutionsstrategin för resolutionsgruppen utan att resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget påverkas,
 - d) som med vissa undantag uppfyller kriterierna för kvalificerade skuldposter i tillsynsförordningen,
 - e) vars förvärv inte finansierats direkt eller indirekt av dotterföretaget,
 - f) som inte kan lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg av dotterföretaget utom i händelse av det företags insolvens eller likvidation,
 - g) som inte ger innehavaren av skulden rätt att tidigarelägga framtida planerade utbetalningar av ränta eller kapital, utom om dotterföretaget blir föremål för konkurs eller försätts i likvidation, och
 - h) för vilken storleken på ränta eller utdelning inte är beroende av kreditvärdigheten hos vare sig företaget som avses i första stycket eller dess moderföretag, eller
2. kapitalbas bestående av
 - a) kärnprimärkapital, eller
 - b) annan kapitalbas som
 - emitteras till och förvärvas av andra företag i samma resolutionsgrupp, eller
 - emitteras till och förvärvas av företag som inte ingår i samma resolutionsgrupp utan att det påverkar resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget i händelse av nedskrivning eller konvertering.

Kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder gäller, med undantag för punkt 1 a och d, även för ett företag som enligt resolutionsplanen ska avvecklas genom likvidation eller konkurs och som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet.

Ett företag ska uppfylla kravet genom att ge ut instrument enligt 1 och 2 till dess yttersta moderföretag som är etablerat i tredjeland, eller till dotterföretagen till det yttersta moderbolaget som är etablerade i samma

tredjeland, eller till andra företag enligt villkoren i 1 a (artiklarna 45f.1 femte stycket och 89.2 fjärde stycket i krishanteringsdirektivet), om det är

a) ett institut som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet eller ett företag i tredjeland,

b) ett moderföretag inom EES som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till ett företag i tredjeland.

Om dotterföretaget och resolutionsenheten är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp och resolutionsenheten uppfyller kravet på konsoliderad basis på resolutionsgruppsnivå, får resolutionsmyndigheten tillåta att kravet på dotterföretaget helt eller delvis uppfylls med en garanti från resolutionsenheten (artikel 45f.5). En sådan garanti måste uppfylla följande villkor:

- a) Garantibeloppet är minst ett belopp som lika med beloppet av det krav som garantin ersätter.
- b) Garantin utlöses om dotterföretaget inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden när dessa förfaller till betalning eller om ett fastställande gällande förutsättningar för nedskrivning eller konvertering görs beträffande dotterföretaget, beroende på vad som infaller först.
- c) Garantin säkerställs genom pantavtal eller avtal om säkerhetsöverlåtelse till en andel på minst 50 procent av beloppet.
- d) De säkerheter som ställs för garantin uppfyller kraven i artikel 197 i tillsynsförordningen, vilket efter lämpliga nedsättningar är tillräckligt för att täcka det säkerställda belopp som avses i led c.
- e) De säkerheter som ställs för garantin är inte belastade av inteckningar och används i synnerhet inte som säkerhet för någon annan garanti.
- f) Säkerheterna har en effektiv löptid som uppfyller samma förfallovillkor som det som avses i artikel 72c.1 i tillsynsförordningen.
- g) Det finns inga rättsliga, regleringsmässiga eller operativa hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till det berörda dotterföretaget, även om resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.

Resolutionsmyndigheten får enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet begära att resolutionsenheten ger in ett opartiskt, skriftligt och motiverat juridiskt yttrande eller att den på annat sätt tillfredsställande styrker att det inte finns några sådana hinder som avses i g) (artikel 45h.5 andra stycket).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

8.4.2 Efterställningskrav

Regeringens förslag: Globalt systemviktiga resolutionsenheter, europeiskt systemviktiga resolutionsenheter och, efter beslut av Riksgäldskontoret, nationellt systemviktiga resolutionsenheter, ska uppfylla ett efterställningskrav med kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller sådana skulder som anges i artikel 45b.3 i krishanteringsdirektivet till ett belopp som motsvarar 8 procent av företagets totala skulder och eget kapital. Efterställningskravet ska dock

inte få vara högre än det övergripande kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Riksgäldskontoret ska, efter ansökan från resolutionsenheter, få justera efterställningskravet nedåt. Riksgäldskontoret ska dessutom få begränsa efterställningskravet för en europeiskt systemviktig resolutionsenhet. En sådan begränsning ska få göras till motsvarande 27 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet utifrån en bedömning av resolutionsenhetens finansiella förutsättningar i händelse av resolution.

För europeiskt systemviktiga institut och, efter beslut av Riksgäldskontoret, nationellt systemviktiga institut, får dock efterställningskravet inte understiga 13,5 procent såvitt avser den riskvägda kvoten, och 5 procent såvitt avser bruttosoliditetskvoten.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Utredningen föreslår att bestämmelser om de närmare förutsättningarna för att ansöka om ett lägre krav på kapitalbas och efterställda skulder än motsvarande 8 procent av totala skulder och eget kapital, och beräkningarna av ett sådant lägre krav, ska meddelas på en lägre nivå än lag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Riksgäldskontoret anser att det är oklart om efterställningskravet ska begränsas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, inklusive det kombinerade buffertkravet. *Svenska Bankföreningen* anser att förslaget om undantag från efterställningskravet motsvarande 8 procent av de totala skulderna ska regleras på lagnivå.

Skälen för regeringens förslag

Efterställningskrav

Ändringarna i krishanteringsdirektivet innehåller detaljerade regler om att en del av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska uppfyllas med kapitalbas och efterställda skulder (efterställningskrav). Motivet till detta är att ett sådant krav ökar förutsättningarna för genomförandet av resolution. Företag bör uppfylla ett efterställningskrav i den mån detta krävs för att förhindra att deras borgenärer orsakas förluster som överstiger de förluster som borgenärerna annars skulle orsakas i ett vanligt insolvensförfarande (skäl 9).

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska europeiskt systemviktiga resolutionsenheter uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som ett dotterföretag i samma resolutionsgrupp har till aktieägare utanför resolutionsgruppen (efterställda skulder), till vissa bestämda nivåer. Kapitalbasen och de efterställda skulderna ska uppgå till 13,5 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet och 5 procent av exponeringsbeloppet. (artikel 45c.5 andra stycket). Detta utgör ett minimikrav på andel av efterställda skulder.

Resolutionsmyndigheten får besluta att tillämpa samma minimikrav på nationellt systemviktiga resolutionsenheter som omfattas av ett beslut enligt 4 kap. 3 § tredje stycket. (artikel 45c.6).

Utöver regler om detta minimikrav innehåller ändringarna i krishanteringsdirektivet regler om ett minimikrav på efterställning för globalt systemviktiga resolutionsenheter. Huvudregeln är att det minimikrav på kapitalbas och kvalificerade skulder som resolutionsenheten ska efterleva på konsoliderad basis på resolutionsgruppsnivå (artikel 45e), ska uppfyllas med kapitalbas och efterställda skulder till en andel motsvarande 8 procent av de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen (artikel 45b.4).

Reglerna om detta minimikrav på efterställning för globalt systemviktiga resolutionsenheter gäller enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet även för europeiskt systemviktiga resolutionsenheter och, efter beslut, nationellt systemviktiga resolutionsenheter. Detta reser frågan om hur detta minimikrav motsvarande 8 procent av de totala skulderna, liksom möjligheten till ett alternativt efterställningskrav (enligt artikel 45b.5–9, se avsnitt 8.4.3) ska tillämpas i förhållande till de krav som bestäms i förhållande till ett företags exponeringsbelopp (riskvägt respektive icke-riskvägt) enligt artikel 45c. Det gäller såväl det övergripande kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som det minimikrav på efterställning som bestäms i förhållande till exponeringsbeloppet för europeiskt systemviktiga resolutionsenheter och nationellt systemviktiga resolutionsenheter.

Ändringarna i krishanteringsdirektivet får anses innebära att efterställningskravet utgör en del av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, och att det därför inte kan sättas till ett högre belopp än det övergripande kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som bestäms i förhållande till företagets exponeringsbelopp enligt artikel 45c. (Tillkännagivande från kommissionen om tolkning av vissa rättsliga bestämmelser i den reviderade ramen för återhämtning och resolution av banker, som svar på frågor som ställts av medlemsstaternas myndigheter (2020/C 321/01), fråga 32). Sammanfattningsvis gäller att nivån enligt kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder bestämt i förhållande till företagets exponeringsbelopp enligt artikel 45c ska utgöra ett tak för hur högt efterställningskravet motsvarande 8 procent av de totala skulderna eller det alternativa efterställningskravet kan sättas (se dock nedan om i vilken mån som kapital som används för att möta det kombinerade buffertkravet får användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder).

För europeiskt systemviktiga resolutionsenheter och nationellt systemviktiga resolutionsenheter innebär detta att ett krav på efterställning bestämt i förhållande till företagets totala skulder enligt huvudregeln eller enligt reglerna om ett alternativt efterställningskrav inte kan sättas högre än det krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som bestäms i förhållande till dessa företags exponeringsbelopp, och inte lägre än det minimikrav på efterställning som bestäms i förhållande till dessa företags exponeringsbelopp (enligt artikel 45c.5 och 6).

För att genomföra de nu beskrivna ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Riksgäldskontoret anser att det är oklart om efterställningskravet ska begränsas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, inklusive det kombinerade buffertkravet. Enligt regeringens mening innebär de nya reglerna i krishanteringsdirektivet att kapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet inte får tillgodoräknas ett företag vad gäller

kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt den riskvägda kvoten, vilket även omfattar kravet på efterställning, som också, såsom del av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, ska uttryckas som en riskvägd kvot respektive en bruttosoliditetskvot (tillkännagivande från kommissionen om tolkning av vissa rättsliga bestämmelser i den reviderade ramen för återhämtning och resolution av banker, som svar på frågor som ställts av medlemsstaternas myndigheter (2020/C 321/01)).

Undantag från efterställningskravet motsvarande 8 procent av de totala skulderna

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet får resolutionsmyndigheten medge ett undantag från efterställningskravet enligt huvudregeln på 8 procent av de totala skulderna. Myndigheten får tillåta en nivå på efterställda skulder lägre än 8 procent av de totala skulderna, men högre än det belopp som blir resultatet av en beräkning enligt formeln $(1-X1/X2) \times 8$ procent av de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, där

$X1 = 3,5$ procent av det riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 tillsynsförordningen, och

$X2 =$ summan av 18 procent av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 tillsynsförordningen, och det kombinerade buffertkravet.

Undantaget gäller för globalt systemviktiga resolutionsenheter, europeiskt systemviktiga resolutionsenheter och nationellt systemviktiga resolutionsenheter. Undantaget förutsätter att samtliga villkor som anges i artikel 72b.3 tillsynsförordningen är uppfyllda (artikel 45b.4).

Regeringen delar Svenska Bankföreningens bedömning att det är lämpligt att reglera undantaget i lag.

Tak på 27 procent av totala riskvägda exponeringsbeloppet för europeiskt systemviktiga resolutionsenheter

Om det belopp som motsvarar 8 procent av totala skulder och eget kapital eller tillämpningen av en ansökan om ett lägre belopp enligt ovan resulterar i ett belopp som överstiger 27 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet för en europeiskt systemviktig resolutionsenhet, ska resolutionsmyndigheten enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet (artikel 45b.4 andra stycket) begränsa kravet på efterställda skulder på resolutionsgruppsnivå till ett belopp motsvarande 27 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet. En sådan begränsning förutsätter dock att

- a) tillgång till finansieringsarrangemanget för resolution inte övervägs som ett alternativ i resolution av den resolutionsenheten i resolutionsplanen, och
- b) om led a inte är tillämpligt, att kravet på resolutionsgruppsnivå gör det möjligt för resolutionsenheten att uppfylla kraven för att erhålla bidrag från finansieringsarrangemanget för resolution till institutet, beroende på vad som är tillämpligt.

Vid den bedömningen ska resolutionsmyndigheten även beakta risken för att i oproportionerlig utsträckning påverka den berörda resolutionsenhetens affärsmodell (artikel 45b.4 tredje stycket, jfr skäl 11 till ändringarna i tillsynsförordningen).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Derivatskulder och kapitalbas enligt det kombinerade buffertkravet ska få användas för att uppfylla kravet på efterställning

När ett krav på efterställning beräknas ska enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet derivatskulder inkluderas i de totala skulderna på grundval av att nettningrättigheter gentemot motparter erkänns fullt ut (artikel 45b.6 första stycket). Vidare ska en resolutionsenhets kapitalbas som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet räknas med bland de skulder som uppfyller kravet på efterställning (artikel 45b.6 andra stycket). Med det senare avses följande.

Varje del av kapitalbasen får enligt krishanteringsdirektivet användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, inklusive kravet på efterställning (skäl 8). Avseende det kapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet gäller detta med ett viktigt undantag. Innebörden av att en resolutionsenhets kapitalbas som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet ska räknas med i uppfyllandet av kravet på efterställning (artikel 45b.6 andra stycket) ska, enligt förtydligande från kommissionen, förstås mot bakgrund av att kapitältäckningsdirektivet inte tillåter att kapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet kan tillgodoräknas för uppfyllande av någon del av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt enligt den riskvägda kvoten. I svensk rätt har denna regel genomförts i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, där det anges att kärnprimärkapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet inte får användas för att uppfylla de riskbaserade komponenterna i kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder i artiklarna 92a och 92b i tillsynsförordningen, och artiklarna 45c och 45d i krishanteringsdirektivet. Därav följer att kapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet får tillgodoräknas ett företag vid uppfyllande av bruttosoliditetskvoten, inklusive kravet på efterställning uttryckt som del av denna, men inte vid uppfyllande av någon del av den riskvägda kvoten (tillkännagivande från kommissionen om tolkning av vissa rättsliga bestämmelser i den reviderade ramen för återhämtning och resolution av banker, som svar på frågor som ställts av medlemsstaternas myndigheter (2020/C 321/01)).

8.4.3 Alternativt efterställningskrav

Regeringens förslag: Riksgäldskontoret ska ha möjlighet att under vissa förutsättningar besluta om ett alternativt efterställningskrav för en globalt systemviktig resolutionsenhet, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om hur stor andel av resolutionsenheter som är globalt systemviktiga resolutionsenheter, europeiskt systemviktiga resolutionsenheter eller nationellt systemviktiga resolutionsenheter som får omfattas av ett sådant alternativt krav.

Riksgäldskontoret ska även ha möjlighet att under vissa förutsättningar besluta om ett alternativt efterställningskrav för en resolutionsenhet som varken är en globalt systemviktig resolutionsenhet, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet.

För såväl systemviktiga som icke-systemviktiga resolutionsenheter ska det alternativa efterställningskravet avse ett belopp som inte får överstiga det högre av

1. 8 procent av företagets totala skulder och egna kapital, eller
2. det kombinerade buffertkravet, två gånger kapitalbaskravet enligt artikel 92.1 c i tillsynsförordningen eller artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen och två gånger de särskilda kapitalbaskraven.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Utredningen föreslår att det alternativa efterställningskravet för globalt systemviktiga resolutionsenheter, europeiskt systemviktiga resolutionsenheter och nationellt systemviktiga resolutionsenheter ska motsvara det högsta beloppet som det får uppgå till. Utredningen föreslår också att det alternativa efterställningskravet för dessa företag får gälla högst 30 procent av dem eller den högre andel som bestäms i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Näringslivets Regelnämnd efterlyser en förklaring till vad det är för särdrag hos den svenska banksektorn som motiverar möjligheten att besluta om att det alternativa efterställningskravet för en globalt systemviktig resolutionsenhet, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska gälla för en högre andel än 30 procent av företagen. *Riksgäldskontoret* och *Svenska Bankföreningen* anser att det högre av de två beloppen ska utgöra ett tak, och inte i något fall ett belopp som det alternativa efterställningskravet måste motsvara. Svenska Bankföreningen avstyrker förslaget om att det i föreskrifter på lägre nivå än lag ska kunna bestämmas att det alternativa efterställningskravet för en globalt systemviktig resolutionsenhet, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska kunna gälla för mer än 30 procent av företagen.

Skälen för regeringens förslag

Alternativt efterställningskrav för systemviktiga banker

Resolutionsmyndigheten ska enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet kunna besluta om ett alternativt efterställningskrav för en globalt systemviktig resolutionsenhet, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet utifrån en individuell bedömning (artikel 45b.7 och 45b.9).

En förutsättning för ett beslut om ett sådant alternativt krav är att något av följande villkor är uppfyllt (artikel 45b.8).

1. Att ett väsentligt hinder för resolution, eller nedskrivning eller konvertering utanför resolution har identifierats av resolutionsmyndigheten och

a) att hindret inte undanröjts eller begränsats i enlighet med ett föreläggande från resolutionsmyndigheten, eller

b) att resolutionsmyndighetens befogenheter inte är tillräckliga för att hindret helt eller delvis kan undanröjas.

2. Att resolutionsenheten har egenskaper som begränsar genomförbarheten och tillförlitligheten i resolutionsåtgärder och nedskrivning eller konvertering utanför resolution.

3. Att resolutionsenheten utifrån den riskbedömning som ligger till grund för pelare 2-krav enligt regelverket om kapitaltäckning finns bland de 20 procent som har högst riskvärde av alla företag som kan komma i fråga för ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet kan ett alternativt efterställningskrav gällande systemviktiga resolutionsenheter som huvudregel beslutas för högst 30 procent av alla resolutionsenheter som bestämmelsen omfattar (artikel 45b.8). Dock finns en möjlighet att besluta om en högre högsta nivå än 30 procent utifrån vissa nationella förutsättningar. Beslut om en högre högsta nivå får ske efter beaktande av särdragen för den nationella banksektorn, särskilt antalet resolutionsenheter som är globalt systemviktiga resolutionsenheter, europeiskt systemviktiga resolutionsenheter eller nationellt systemviktiga resolutionsenheter.

Regeringen anser att en högre högstanivå bör vara möjlig. *Svenska Bankföreningen* avstyrker föreslaget. Svenska Bankföreningen anför att det inte finns några specifika särdrag i den svenska banksektorn som motiverar en högre nivå och att om det i framtiden skulle uppkomma behov av en högre nivå så bör det ske genom en ändring av lagen. *Näringslivets Regelnämnd* efterlyser en förklaring till vad det är för särdrag hos den svenska banksektorn som motiverar en sådan ordning. Regeringen vill här framhålla att en möjlighet för Riksgäldskontoret att kunna besluta om en högre nivå syftar till att myndigheten vid var tid ska kunna besluta om ett alternativt krav på efterställning efter vad som bedöms nödvändigt för ett ändamålsenligt resolutionsförfarande. Mot denna bakgrund framstår det enligt regeringen som lämpligt att Riksgäldskontoret ges möjlighet att besluta om en högre nivå.

Utredningen föreslår att en högsta nivå på 30 procent ska bestämmas i lag och att en möjlighet att besluta om en högre högstanivå ska kunna bestämmas i föreskrifter på lägre nivå än lag. Syftet med en sådan reglering är att ge Riksgäldskontoret möjlighet att bestämma om en högstanivå efter vad som framstår som motiverat utifrån vid var tid aktuella förhållanden hos den svenska banksektorn. Enligt regeringen framstår det därför som lämpligare att bestämmelser om högstanivå bestäms i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Ändringarna i krishanteringsdirektivet anger två belopp mot vilka det alternativa kravet på efterställning ska beräknas (artikel 45.b.7). Innebörden av regeln är att det alternativa kravet på efterställning får fastställas till ett belopp som inte får överstiga det högre av

a) 8 procent av företagets totala skulder och egna kapital inklusive derivatskulder efter slutavräkning (netting), eller

b) ett belopp som motsvarar det dubbla kapitaltäckningskravet enligt tillsynsförordningen (artikel 92.1 c) eller värdepappersbolagsförord-

ningen (artikel 11.1) och pelare 2-krav enligt regelverket om kapitaltäckning samt det kombinerade buffertkravet.

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Enligt utredningens förslag ska det alternativa efterställningskravet för en globalt systemviktig resolutionsenhet, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet motsvara det högsta av de två beloppen. I likhet med *Riksgäldskontoret* och *Svenska Bankföreningen* anser regeringen att innebörden av bestämmelsen bör vara att kravet inte får överstiga det högsta av dessa två belopp, dock att det inte måste motsvara det.

Alternativt efterställningskrav för icke systemviktiga banker

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet får resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, besluta om ett individuellt krav om efterställning för en resolutionsenhet som varken är en globalt systemviktig resolutionsenhet, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet (artikel 45b.5).

Ett sådant beslut får fattas under förutsättning att

1. resolutionsenheten har kvalificerade skulder med inbördes lika rätt enligt förmånsrättslagen som skulder som inte utgör nedskrivningsbara skulder eller undantas från nedskrivning och konvertering,

2. det till följd av ett förhållande som avses i 1 finns risk för att borgenärer med en fordran som hänför sig till en sådan kvalificerad skuld som inte undantas, åsamkas större förluster till följd av en planerad tillämpning av nedskrivning och konvertering än vad borgenären hade gjort till följd av likvidation eller konkurs, och

3. att det befintliga beloppet kapitalbas och efterställda skulder inte är tillräckligt stort för att säkerställa att det förhållande som avses i 2 inte inträffar.

Om värdet av de skulder som är undantagna eller sannolikt kommer att undantas från nedskrivning inom en viss kategori kvalificerade skulder uppgår till mer än 10 procent inom den kategorin, ska resolutionsmyndigheten bedöma risken enligt 2.

Beräkningen av det belopp kravet ska uppgå till ska ske på samma sätt som för systemviktiga resolutionsenheter.

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Gemensamma bestämmelser

Inför ett beslut om ett alternativt krav på efterställning ska Riksgäldskontoret enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet (artikel 45.b.9) även beakta

1. marknadsdjupet för resolutionsenhetens kapitalbasinstrument och efterställda kvalificerade instrument, prissättning för sådana instrument, i den mån det förekommer, samt den tid som behövs för att verkställa de transaktioner som krävs för att uppfylla beslutet,

2. beloppet av resolutionsenhetens kvalificerade skuldinstrument som uppfyller samtliga kriterier i artikel 72a i tillsynsförordningen och som har

en kvarvarande löptid under ett år vid tidpunkten för beslutet i syfte att göra kvantitativa justeringar av kravet på efterställning,

3. resolutionsenhetens tillgång till de instrument som uppfyller samtliga krav i artikel 72a i tillsynsförordningen med undantag för artikel 72b.2 d i den förordningen, och dessas belopp,

4. om andelen skulder som inte är nedskrivningsbara enligt 2 kap. 2 § lagen om resolution och som, vid normala insolvensförfaranden, rangordnas lika högt som eller under de högst rangordnade kvalificerade skulderna är betydande jämfört med resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder,

5. resolutionsenhetens affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil samt dess stabilitet och förmåga att bidra till ekonomin, och

6. den inverkan som eventuella omstruktureringskostnader kan ha på resolutionsenhetens rekapitalisering.

Om beloppet av undantagna skulder enligt punkt 4 inte överstiger 5 procent av beloppet av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder, ska det undantagna beloppet inte betraktas som betydande. Över det tröskelvärdet ska de undantagna skuldernas betydelsegrad bedömas av resolutionsmyndigheterna.

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Derivatskulder ska även vid ett alternativt krav om efterställning räknas med i de totala skulderna på grundval av att nettningsrättigheter gentemot motparter erkänns fullt ut, och kapitalbas som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet ska räknas med bland de skulder som uppfyller ett alternativt krav på efterställning som del av bruttosoliditetskvoten, se avsnitt 8.4.2.

8.5 Nivåer

Regeringens förslag: Följande företag ska beräkna och uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på individuell nivå:

1. en resolutionsenhet som inte ingår i en resolutionsgrupp,
2. ett institut som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet eller ett företag i tredjeland,
3. ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 lagen om resolution som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet, och
4. ett företag som enligt resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas enligt konkurs och likvidation.

Följande företag ska beräkna och uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå:

1. en resolutionsenhet som ingår i en resolutionsgrupp, och
2. ett moderföretag inom EES som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till ett företag i tredjeland.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska resolutionsenheter som ingår i en resolutionsgrupp uppfylla kravet på konsoliderad basis på resolutionsgruppsnivå (artikel 45e.1). Tanken bakom detta är att endast resolutionsenheten ska behöva bli föremål för resolution, och att resolutionsenheten därför ska ha kapitalbas och kvalificerade skulder motsvarande resolutionsgruppens behov. Resolutionsenhetens dotterbolag i sin tur ska uppfylla kravet på individuell nivå, se nedan. Detta medför att de skuldinstrument som resolutionsenheten använder för att uppfylla kravet på gruppnivå behöver emitteras till borgenärer utanför resolutionsgruppen och att de skuldinstrument som resolutionsenhetens dotterbolag använder för att uppfylla kravet på individuell nivå behöver emitteras till resolutionsenheten. Vid resolution riktas resolutionsåtgärder endast mot resolutionsenheten, medan dotterbolagens kvalificerade skuldinstrument som emitterats till resolutionsenheten skrivs ner eller konverteras till äganderättsinstrument, utan att dotterbolagen försätts i resolution (skälen 19 och 20).

Definitionen av en resolutionsenhet omfattar även ett institut som inte utgör del av resolutionsgrupp, för vilken resolutionsplanen föreskriver resolutionsåtgärder (artikel 2.1.83a i krishanteringsdirektivet). Ändringarna i krishanteringsdirektivet saknar en uttrycklig regel angående på vilken nivå som kravet ska uppfyllas av en sådan resolutionsenhet. Av naturliga skäl är dock endast ett krav på individuell nivå aktuellt i sådant fall.

Företag som inte utgör resolutionsenheter, och som inte är undantagna från tillämpningen av kravet, ska uppfylla kravet på individuell nivå (jfr artikel 45c.7). Ett företag som enligt resolutionsplanen ska avvecklas enligt likvidation eller konkurs ska endast stå för sina egna förluster och ska således uppfylla kravet på individuell nivå. Ett uppfyllande av kravet på individuell nivå gäller även institut som är dotterföretag till en resolutionsenhet eller till ett företag i tredjeland men som inte självt utgör en resolutionsenhet (artikel 45f.1 första och andra stycket). Med undantag från detta ska dock moderföretag inom EU som inte själva utgör resolutionsenheter och som är dotterföretag till företag i tredjeland uppfylla MREL-kravet på konsoliderad nivå (artikel 45f.1 tredje stycket).

Krishanteringsdirektivets regler om på vilken nivå kravet ska uppfyllas är harmoniserade med vad som gäller för kravet enligt tillsynsförordningen. För globalt systemviktiga resolutionsenheter och för större dotterföretag till globalt systemviktiga institut hemmahörande utanför EES innebär att det att reglerna om på vilken nivå kravet ska uppfyllas är likalydande avseende kravet enligt tillsynsförordningen och det eventuella tilläggskravet enligt krishanteringsdirektivet.

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

8.6 Frister

<p>Regeringens förslag: Globalt systemviktiga resolutionsenheter ska uppfylla efterställningskravet tre år efter att enheten har fastställts som en sådan. Europeiskt systemviktiga resolutionsenheter och nationellt</p>
--

systemviktiga resolutionsenheter ska uppfylla kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder och efterställningskravet tre år efter att de har uppfyllt förutsättningarna för att vara en europeiskt eller nationellt systemviktig resolutionsenhet.

En europeiskt eller nationellt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla minimikravet på kapitalbas och kvalificerade skulder och efterställningskravet två år efter genomförandet av nedskrivning, konvertering eller en alternativ åtgärd från privat sektor som innebär nedskrivning eller konvertering.

Riksgäldskontoret ska fastställa en lämplig frist för när

1. en resolutionsenhet ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på gruppnivå och efterställningskravet efter genomförandet av nedskrivning och konvertering,
2. ett företag som inte är en resolutionsenhet ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder efter genomförandet av nedskrivning eller konvertering.

Riksgäldskontoret ska var tolfte månad under den tid som fristerna löper underrätta företaget om en lämplig nivå på kraven.

Riksgäldskontoret får revidera fristerna enligt 1 och 2 och de lämpliga nivåerna.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om bedömningsgrunder vid fastställandet av fristerna.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Utredningens förslag innehåller inte något uttryckligt bemyndigande i fråga om bedömningsgrunder vid fastställandet av fristerna. Utredningens förslag har dessutom en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Riksgäldskontoret anser att en globalt systemviktig resolutionsenhet eller en europeiskt eller nationellt systemviktig resolutionsenhet ska omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder vid en tidigare tidpunkt. Riksgäldskontoret anser dessutom att det att bedömningsgrunderna vid fastställande av fristerna behöver klargöras.

Skälen för regeringens förslag: Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska kraven på efterställning för globalt systemviktiga resolutionsenheter, europeiskt systemviktiga och, nationellt systemviktiga resolutionsenheter (som efter beslut omfattas av samma krav som europeiskt systemviktiga resolutionsenheter) inte tillämpas inom en treårsperiod från den dag då resolutionsenheten eller den koncern som resolutionsenheten är en del av identifierades som globalt systemviktig respektive uppfyllde förutsättningarna för att vara en europeisk eller nationell systemviktig resolutionsenhet (artikel 45m.4). Detsamma gäller avseende kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för europeiskt och nationellt systemviktiga resolutionsenheter.

Vidare ska ett företag inte uppfylla kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder och efterställning omedelbart efter att resolutionsmyndigheten vidtagit vissa åtgärder eller använt vissa verktyg mot företaget (artiklarna 45m.3 och 45m.5). Om resolutionsmyndigheten

använt skuldnedskrivningsverktyget på en europeisk eller nationell systemviktig resolutionsenhet eller verkställt en alternativ åtgärd från privat sektor genom vilket företagets kapitalinstrument och andra skulder har skrivits ner eller konverterats, ska företagen inte uppfylla de minimikrav på kapitalbas och kvalificerade skulder samt efterställningskrav som ställs på dem förrän efter två år (artikel 45m.3).

För övriga företag som varit föremål för resolutionsverktyg eller då resolutionsmyndighetens skuldnedskrivnings- eller konverteringsbefogenhet tillämpats på företaget ska resolutionsmyndigheterna fastställa en lämplig övergångsperiod för dels när resolutionsenheter ska uppfylla kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder på gruppnivå och efterställning, dels när företag som inte själva är resolutionsenheter ska uppnå kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder (artikel 45m.5). Vid fastställandet av övergångsperioderna ska resolutionsmyndigheten beakta vissa omständigheter (artikel 45m.7).

Resolutionsmyndigheten ska meddela företaget ett planerat krav på kapitalbas och kvalificerade skulder var tolfte månad under de respektive perioderna. Syftet är att underlätta en gradvis uppbyggnad av företagets kapacitet för förlustabsorbering och rekapisering (artikel 45m.6). Det planerade kravet och övergångsperioden får revideras (artikel 45m.8).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution. *Riksgäldskontoret* anser att bedömningsgrunderna vid fastställande av fristerna behöver klargöras. Enligt regeringen bör de omständigheter som resolutionsmyndigheten ska beakta vid fastställande av fristerna regleras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Riksgäldskontoret anser att ett globalt systemviktigt institut eller en europeiskt eller nationellt systemviktig resolutionsenhet ska omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder vid en tidigare tidpunkt. Regeringen konstaterar att krishanteringsdirektivet inte ger utrymme för en sådan ordning.

8.7 Offentliggörande

Regeringens förslag: Ett företag ska årligen offentliggöra hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfylls.

Kravet på offentliggörande ska inte gälla under den tidsfrist som ett företag efter genomförd nedskrivning eller konvertering inte behöver uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Det ska inte heller gälla för ett företag som enligt resolutionsplanen ska avvecklas genom likvidation eller konkurs.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om kravet på offentliggörande.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Utredningens förslag innehåller inte något uttryckligt undantag från kravet på offentliggörande. Utredningens förslag har dessutom en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska ett företag minst en gång per år offentliggöra information om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfylls (artikel 45i.3).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör ett motsvarande krav på offentliggörande införas i lagen om resolution.

Kravet på offentliggörande gäller enligt krishanteringsdirektivet inte under den tidsfrist som ett företag efter genomförd nedskrivning eller konvertering inte behöver uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder (artikel 45i.7). Det gäller inte heller för ett företag som enligt resolutionsplanen ska avvecklas enligt normala insolvensförfaranden (artikel 45i.4).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande undantag införas i lagen om resolution.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör bemyndigas att meddela föreskrifter som kompletterar kravet på offentliggörande.

8.8 Övervakning av kravet

8.8.1 Utdelningsrestriktioner

Regeringens förslag: Riksgäldskontoret ska, efter att Finansinspektionen fått tillfälle att lämna synpunkter, få förbjuda ett företag att dela ut mer än ett högsta belopp som företaget får förfoga över, om företaget inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten.

Ett sådant förbud ska avse att

1. göra en värdeöverföring kopplad till institutets kärnprimärkapital,
2. förbinda sig att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut sådan rörlig ersättning där skyldigheten att betala uppstod vid en tidpunkt då institutet inte uppfyllde det kombinerade buffertkravet, eller
3. göra utbetalningar kopplade till primärkapitaltillskottsinstrument.

Ett företag ska omedelbart underrätta Riksgäldskontoret när det inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten.

Ett beslut om restriktioner ska fattas nio månader efter att företaget har underrättat Riksgäldskontoret.

Riksgäldskontoret får avstå från att fatta ett sådant beslut om minst två av följande förutsättningar är uppfyllda:

1. bristen beror på allvarliga störningar av den finansiella marknadens funktionssätt,
2. störningarna enligt 1 medför,
 - ökad prisvolatilitet för företagets kärnprimärkapitalinstrument, relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument, eller
 - ökade kostnader för företaget, och
 - att handelsplatserna helt eller delvis är stängda så att företaget inte kan ge ut kärnprimärkapitalinstrument, relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument,

3. en stängning av handelsplatsen enligt 2 drabbar fler företag,
4. störningarna enligt 1 hindrar det berörda företaget från att ge ut sådana instrument som avses i 2,
5. ett beslut enligt första stycket kan medföra allvarliga konsekvenser för stabiliteten i det finansiella systemet.

Riksgäldskontoret ska varje månad göra en förnyad bedömning om undantagets tillämplighet. Riksgäldskontoret ska underrätta Finansinspektionen om undantagsmöjligheten tillämpas.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om beräkningen av det högsta förfogandebeloppet och bedömningsgrunder vid beslut om restriktionerna.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Finansinspektionen anför skäl för att inspektionen bör ansvara för beslut om restriktioner.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska resolutionsmyndigheten kunna vidta vissa restriktioner om ett företag uppfyller det kombinerade buffertkravet enligt kapitaltäckningsdirektivet men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver företagets riskvägda krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. Ett företag ska omedelbart underrätta resolutionsmyndigheten om så är fallet. Resolutionsmyndigheten ska i dessa fall ha befogenhet att förbjuda företaget att vidta värdeöverföringar som överstiger ett visst belopp, det högsta utdelningsbara beloppet (artikel 16a.1). Ändringarna i krishanteringsdirektivet innehåller detaljerade krav på hur det högsta förfogandebeloppet ska beräknas (artiklarna 16a.4–6).

Resolutionsmyndigheten ska i samråd med den behöriga myndigheten utan onödigt dröjsmål bedöma om restriktionerna ska vidtas. Vid denna bedömning ska vissa instituttspecifika aspekter beaktas. Resolutionsmyndigheten ska upprepa sin prövning om den ska fatta beslut om restriktioner åtminstone en gång i månaden så länge företaget inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver företagets riskvägda krav på kapitalbas och kvalificerade skulder (artikel 16a.2).

Ett beslut om restriktioner ska fattas nio månader efter att företaget underrättat resolutionsmyndigheten om att det inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver företagets riskvägda krav på kapitalbas och kvalificerade skulder och så alltså är fallet. Resolutionsmyndigheten får under vissa förutsättningar avstå från att fatta beslut om restriktioner. Om resolutionsmyndigheten avstår från att fatta beslut om restriktioner, ska myndigheten underrätta den behöriga myndigheten om sitt beslut och lämna en skriftlig förklaring till sin bedömning. Resolutionsmyndigheten ska varje månad upprepa sin bedömning om undantag är tillämpligt (artikel 16a.3).

För att genomföra de nya reglerna bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt. De bedömningsgrunder som ska beaktas vid beslut om restriktioner och beräkningen av det högsta förfogandebeloppet bör,

med hänsyn till detaljeringsgraden, genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

Finansinspektionen anför skäl för att myndigheten bör besluta om de aktuella restriktionerna. Utifrån det beredningsunderlag som finns i detta ärende gör regeringen dock bedömningen att förändringar i utredningens förslag angående ansvarsfördelningen mellan myndigheterna vid tillämpning av det aktuella verktyget inte ryms inom ramen för detta lagstiftningsärende.

8.8.2 Ingripanden

Regeringens förslag: Finansinspektionens ingripandemöjligheter enligt rörelselagstiftningen ska utökas till att även omfatta andra finansiella företag som ingår i samma koncern som ett institut när det företaget inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Finansinspektionen ska i de fallen även kunna vidta åtgärder mot någon som ingår i ett sådant företags styrelse eller är dess verkställande direktör eller ersättare för någon av dem.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Riksgäldskontoret anser att det bör förtydligas vilka åtgärder som kan vidtas om ett företag inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Skälen för regeringens förslag: Berörda myndigheter har i dag möjlighet att ingripa mot institut som inte uppfyller kraven i krishanteringsdirektivet. Det innebär att myndigheterna kan åtgärda eller avlägsna resolutionshinder (artiklarna 17 och 18), vidta tillsynsåtgärder enligt kapitaltäckningsdirektivet (artikel 104), vidta tidiga ingripanden (artikel 27) och vidta administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder (artiklarna 110 och 111).

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska berörda myndigheter kunna vidta ingripandeåtgärder om såväl ett institut som ett annat företag inom koncernen inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder (artikel 45k). De åtgärder som kan komma i fråga är åtminstone de redan befintliga befogenheterna (artiklarna 17, 18, 27, 104, 110 och 111 i kapitaltäckningsdirektivet) och den nya befogenheten att förbjuda vissa utdelningar (artikel 16a). Åtgärderna blir tillämpbara om deras respektive förutsättningar är uppfyllda. Resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna ska samråda med varandra när de utövar sina respektive befogenheter (artikel 45k.2).

Bestämmelser om ingripanden mot institut finns i rörelselagstiftningen (15 kap. LBF och 25 kap. LVM). De gäller också vid överträdelser av lagen om resolution. Det saknas emellertid bestämmelser som ger Finansinspektionen möjlighet att ingripa mot andra finansiella företag som ingår i samma koncern som ett institut vid överträdelser av lagen om resolution. För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Vidare saknas möjlighet för Finansinspektionen att vidta åtgärder mot någon som ingår i ett instituts eller företags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, även när ett institut eller företag inte uppnår kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder (artikel 111). För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet i detta avseende bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt.

Riksgäldskontoret anser att det bör förtydligas vilka åtgärder som kan vidtas om ett företag inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Regeringen konstaterar att det av ändringarna i krishanteringsdirektivet följer att ett företag som inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder kan bli föremål för någon av de uppräknade ingripande-befogenheterna.

8.9 Gränsöverskridande fall

Regeringens förslag: För en gränsöverskridande koncern ska Riksgäldskontoret fatta ett gemensamt beslut med berörda utländska resolutionsmyndigheter och, om Riksgäldskontoret inte är den samordnande resolutionsmyndigheten, den samordnande resolutionsmyndigheten om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på individuell och konsoliderad nivå. Riksgäldskontoret ska meddela de företag som myndigheten är resolutionsmyndighet för och i vissa fall koncernens moderföretag ett gemensamt beslut.

För globalt systemviktiga institut ska särskilda bestämmelser gälla.

Om ett gemensamt beslut inte har fattats inom fyra månader på grund av olika uppfattningar om kravet ska Riksgäldskontoret, efter att berörda utländska resolutionsmyndigheter och, om Riksgäldskontoret inte är den samordnande resolutionsmyndigheten, den samordnande resolutionsmyndigheten fått tillfälle att lämna synpunkter, fatta beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder för de företag som myndigheten är resolutionsmyndighet för.

Grunderna för att Riksgäldskontoret inte ska få hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten för bindande medling ska utökas till att även omfatta situationen då Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för en resolutionsenhet.

Riksgäldskontoret får inte heller, som samordnande resolutionsmyndighet eller resolutionsmyndighet för en resolutionsenhet, hänskjuta ärendet till Europeiska bankmyndigheten för bindande medling i de fall där den nivå som fastställts av dotterföretagets resolutionsmyndighet faller inom 2 procent av den riskvägda kvoten på kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsenheter och uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för företag som inte är en resolutionsenhet.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Gemensamma beslut

Enligt krishanteringsdirektivet ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå och resolutionsmyndigheterna som ansvarar för dotterföretagen på individuell nivå fatta ett gemensamt beslut om både minimikravet på nedskrivningsbara skulder på konsoliderad nivå och om kravet på individuell nivå inom fyra månader (artiklarna 45.9 och 45.10). Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna det gemensamma beslutet om det konsoliderade kravet till moderföretaget inom EU (artikel 45.9). Resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen och resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna det gemensamma besluten avseende de individuella kraven till dotterföretagen respektive moderföretaget inom EU (artikel 45.10).

Bestämmelser om de gemensamma besluten i gränsöverskridande fall finns i lagen om resolution (4 kap. 5–9 §§). I svensk rätt har resolutionsmyndighet på koncernnivå benämnts samordnande resolutionsmyndighet.

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska de gemensamma besluten fattas utifrån de nya kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder samt utifrån de nya begreppen resolutionsenheter och resolutionsgrupper (artiklarna 45h.1 och 45h.2). De berörda resolutionsmyndigheterna i gränsöverskridande fall, dvs. resolutionsmyndigheten för en resolutionsenhet, resolutionsmyndigheten på koncernnivå, om den inte är desamma som den föregående, och de resolutionsmyndigheter som ansvarar för de dotterföretag i en resolutionsgrupp som inte är resolutionsenheter, ska göra allt de kan för att fatta ett gemensamt beslut om

1. storleken av det krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som ska tillämpas på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, för respektive resolutionsenhet, och

2. storleken av det krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som ska tillämpas på individuell basis för företag i en resolutionsgrupp som inte är resolutionsenheter (artikel 45h.1 första stycket).

Det gemensamma beslutet ska vara motiverat och säkerställa efterlevnaden av kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsenheter och på företag som inte själva är resolutionsenheter. Resolutionsmyndigheten ska lämna det gemensamma beslutet till resolutionsenheten, de enheter i resolutionsgruppen som inte är resolutionsenheter som myndigheten ansvarar för och till koncernens moderföretag om moderföretaget inte självt är en resolutionsenhet inom samma resolutionsgrupp (artikel 45h.1 andra stycket).

Det gemensamma beslutet får föreskriva att ett dotterföretag som inte är en resolutionsenhet delvis får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med instrument som emitterats till och förvärvats av företag som inte tillhör resolutionsgruppen. Detta förutsätter dock att en sådan möjlighet står i överensstämmelse med resolutionsplanen och att resolutionsenheten inte direkt eller indirekt har förvärvat tillräckligt med sådana instrument för att uppfylla sitt krav på kapitalbas och kvalificerade skulder (artikel 45h.1 tredje stycket).

Det införs vidare vissa särskilda bestämmelser för det fall då det finns fler än en G-SII-enhet som tillhör samma globalt systemviktiga institut och om dessa företag också är resolutionsenheter (artikel 45h.2). De berörda

resolutionsmyndigheterna ska i dessa fall diskutera storleken på kraven enligt 1 och 2. Resolutionsmyndigheterna ska även, i tillämpliga fall, komma överens om att tillämpa avdragsmöjligheten enligt tillsynsförordningen (artikel 72e) och att göra justeringar för att minimera eller undanröja skillnader mellan summan av

- a) de belopp om ytterligare krav på kapitalbas och kvalificerade skulder, enligt krishanteringsdirektivet (artikel 45d.4a), och den gruppbaseade beräkningen för globalt systemviktiga institut med flera resolutionsenheter, enligt tillsynsförordningen (artikel 12a), beräknat för respektive resolutionsenhet, och
- b) de belopp om ytterligare krav på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt krishanteringsdirektivet (artikel 45d.4b) och den gruppbaseade beräkningen för globalt systemviktiga institut med flera resolutionsenheter, enligt tillsynsförordningen (artikel 12a), beräknat för moderföretaget inom EU (artikel 45h.2 första stycket).

Justeringarna får göras för skillnader i beräkningen av de totala riskvägda exponeringsbeloppen mellan de berörda medlemsstaterna, genom att justera nivån på kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Justeringar får dock inte göras för att utjämna skillnader som beror på exponeringar mellan resolutionsgrupper (artikel 45h.2 andra stycket).

Summan enligt a får inte vara lägre än summan enligt b (artikel 45h.2 tredje stycket).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Om gemensamma beslut inte kan fattas

Enligt krishanteringsdirektivet ska, om resolutionsmyndigheterna inte kommer överens, resolutionsmyndigheten på koncernnivå fatta beslut om kravet på konsoliderad nivå och de myndigheter som ansvarar för enskilda institut ska fatta beslut om kravet på individuell nivå. Om frågan inom fyramånadersperioden hänskjuts till Eba för bindande medling, ska resolutionsmyndigheterna följa Ebas beslut (artiklarna 45.9 och 45.10). Detta gäller dock inte avseende MREL-kravet i dotterföretag, om den bedömning av kravets omfattning som gjorts av dotterföretagets resolutionsmyndighet endast i liten utsträckning – med mindre än en procentenhet – avviker från den bedömning som gjorts på konsoliderad nivå. I sådana fall får resolutionsmyndigheten på koncernnivå inte hänskjuta ärendet till Eba för bindande medling (artikel 45.10).

Det gemensamma besluten, liksom de beslut som fattas i avsaknad av gemensamma beslut, är bindande och ska uppdateras regelbundet (artiklarna 45.9 och 45.10).

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska förfarandet av när de gemensamma besluten inte kan nås justeras i förhållande till de nya kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder samt utifrån de nya begreppen resolutionsenheter och resolutionsgrupper (artiklarna 45h.3–8).

Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader till följd av olika uppfattningar om det konsoliderade kravet ska ett beslut fattas om detta krav av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten med hänsyn tagen till

- den relevanta resolutionsmyndighetens bedömning om enheter i resolutionsgruppen som inte är en resolutionsenhet, och
- yttrandet från resolutionsmyndigheten på koncernnivå, om den myndigheten inte är densamma som resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten (artiklarna 45h.3 och 45h.4 första stycket).

Om någon av de berörda resolutionsmyndigheterna vid utgången av fyramånadersperioden har hänskjutit ärendet till Eba för bindande medling ska resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut från Eba och därefter fatta beslut i enlighet med Ebas beslut. Ärendet får inte hänskjutas till Eba efter att fyramånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats. Om Eba inte fattar ett beslut inom en månad efter hänskjutandet ska det beslut som fattats av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten tillämpas (artiklarna 45h.4 andra stycket och 45h.6).

Liknande förfarande gäller för om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader till följd av olika uppfattningar om nivån på kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för företag som inte är resolutionsenheter (artiklarna 45h.5 och 45h.6). Undantaget från möjligheten att hänskjuta ärendet till Eba har formulerats om (artikel 45h femte stycket). Resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten eller resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska inte hänskjuta ärendet till Eba för bindande medling i de fall där den nivå som fastställts av dotterföretagens resolutionsmyndigheter

- faller inom 2 procent av den riskvägda kvoten för resolutionsenheter, och
- uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för företag som inte är en resolutionsenhet.

Det gemensamma besluten, liksom de beslut som fattas i avsaknad av gemensamma beslut, ska alltså vara bindande och uppdateras regelbundet (artikel 45h.7).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

9 Förberedande arbete

9.1 Avtalsenligt erkännande av nedskrivning och konvertering

Regeringens förslag: Riksgäldskontoret ska få besluta att kravet att företag i avtal som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ska ta in avtalsvillkor om erkännande av nedskrivning eller konvertering inte ska gälla för ett företag för vilket kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder har fastställts till förlustabsorberingsbeloppet.

Kravet att ta in ett avtalsvillkor om erkännande av nedskrivning eller konvertering ska inte gälla om det inte är möjligt att ta in ett sådant

villkor i ett avtal som avser nedskrivningsbara skulder med säkerhet. Riksgäldskontoret ska bedöma vilken inverkan ett sådant undantag från kravet har på möjligheterna att försätta företaget i resolution. Myndigheten ska särskilt bedöma vilken påverkan det har på möjligheten att försätta ett företag i resolution om företagets skulder inom en och samma skuldklass, inbegripet kvalificerade skulder, till en betydande andel av fordringsklassen utgörs av skulder som myndigheten inte kan räkna med att kunna använda vid en skuldnedskrivning.

Om ett företag låter bli att ta in ett avtalsvillkor om erkännande av nedskrivning eller konvertering i de fall där detta krävs, ska skulden inte få användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Detsamma gäller om Riksgäldskontoret beslutat att ett företag vars krav har fastställts till förlustabsorberingsbeloppet inte behöver ta in ett sådant villkor eller om ett företag inte tar in villkoret eftersom det inte är möjligt.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om vilka kategorier av skulder som kan undantas från skyldigheten att ta in avtalsvillkor om erkännande av nedskrivning eller konvertering på grund av att det inte är möjligt att ta in ett sådant villkor.

Regeringens bedömning: Svensk rätt uppfyller redan krishanteringsdirektivets krav på att Riksgäldskontoret ska vidta lämpliga åtgärder för att undanröja ett väsentligt resolutionshinder, också om hindret uppkommit till följd av att skulder hänförliga till en viss fordringsklass till mer än 10 procent består av skulder som myndigheten inte kan räkna med att kunna använda vid en skuldnedskrivning, och på att sådana skulder som inte omfattas av kravet på villkor om nedskrivning och konvertering på grund av att det inte bedömts som möjligt att ta in villkoret, ska rangordnas före vissa efterställda skulder.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer delvis med regeringens förslag och bedömning. Utredningens förslag innehåller inte några uttryckliga bestämmelser om att kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder inte ska få uppfyllas med skulder som inte omfattas av ett avtalsvillkor om nedskrivning eller konvertering. Utredningens förslag har dessutom en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet av remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Riksgäldskontoret anser att det behöver klargöras att kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder inte ska få uppfyllas med skulder som inte omfattas av ett avtalsvillkor om nedskrivning eller konvertering. Enligt Riksgäldskontoret bör myndigheten dessutom få meddela föreskrifter om undantag från skyldigheten att ta in ett sådant villkor för de företag vars krav har fastställts till förlustabsorberingsbeloppet. *Svenska Bankföreningen* anser att det bör förtydligas att undantaget från skyldigheten att ta in ett avtalsvillkor om nedskrivning eller konvertering ska gälla om det inte är praktiskt möjligt för ett företag att ta in ett sådant villkor.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Krishanteringsdirektivet innehåller regler som syftar till att företag hemmahörande inom EES som ingår ett avtal om vissa skulder (relevanta kapitalinstrument och nedskrivningsbara skulder) och som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ska ta in villkor som bl.a. innebär att borgenärerna erkänner att skulden kan komma att skrivas ned eller konverteras. Från kravet på att ta in de angivna villkoren görs vissa undantag (artikel 55, som i svensk rätt har genomförts i 5 kap. 2 och 3 §§ LOR).

Ändringarna i krishanteringsdirektivet innebär bl.a. att det görs vissa ytterligare undantag från kravet att ta in ett avtalsvillkor om nedskrivning och konvertering.

Hänvisning till tekniska tillsynsstandarder och flyttade regler

Kravet i krishanteringsdirektivet på att ett företag ska ta in avtalsvillkor om nedskrivning och konvertering gäller inte i vissa särskilt angivna fall, bl.a. om det framgår av tekniska standarder som antagits av kommissionen att sådana villkor inte krävs (artikel 55.3). Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet har bemyndigandet att utfärda dessa standarder flyttats (artikel 55.5). För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande ändringar göras i lagen om resolution.

Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet flyttas samtidigt reglerna om resolutionsmyndighetens möjlighet att begära att ett företag lämnar ett rättsutlåtande om ett sådant villkors verkställbarhet och verkan (från artikel 55.1 till artikel 55.3) och att en underlåtenhet att ta in ett avtalsvillkor inte hindrar resolutionsmyndighet från att genomföra nedskrivning eller konvertering (från artikel 55.2 till artikel 55.4). Dessa regler har i svensk rätt redan genomförts i lagen om resolution (5 kap. 2 och 3 §§).

Undantag för företag som bedöms kunna avvecklas genom konkurs eller likvidation

Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet införs ett nytt undantag från skyldigheten att ta in ett avtalsvillkor om nedskrivning och konvertering, som innebär att resolutionsmyndigheten får besluta att skyldigheten att ta in ett sådant villkor inte ska gälla för ett företag vars krav på kapitalbas och kvalificerade skulder har fastställts till förlustabsorberingsbeloppet. Om ett företag undantas från denna skyldighet får en skuld som annars hade omfattats av skyldigheten inte medräknas i kravet (artikel 55.1 andra stycket).

Ändringarna får uppfattas så att en förutsättning för undantaget bör vara att företaget uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder utan att den aktuella skulden räknas med.

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution. Till skillnad från *Riksgäldskontoret* anser regeringen att det inte behövs något bemyndigande på området, eftersom det handlar om bedömningar i enskilda fall.

Undantag om det inte är möjligt att ta med ett avtalsvillkor

Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet har det beaktats att det kan finnas fall där ett företag inte i ett avtal kan ta in villkor om nedskrivning och konvertering. Sådana fall kan t.ex. bero på rättsordningen i tredjeland, företagets bristande möjligheter att påverka avtalsvillkoren eller omständigheter kopplade till skulden som sådan. Under sådana förhållanden ska företaget inte heller vara skyldigt att ta in ett sådant villkor. Det förhållandet att motparten inte vill gå med på att vara bunden av villkoret bör emellertid inte i sig anses som ett sådant fall där skyldigheten att införa villkoret ska bortfalla (skäl 26 och artikel 55.2). För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Svenska Bankföreningen anser att det bör förtydligas att undantaget från skyldigheten att ta med ett avtalsvillkor om nedskrivning eller konvertering ska gälla om det inte är praktiskt möjligt för ett företag att ta in ett sådant villkor. Regeringen konstaterar att ändringarna i krishanteringsdirektivet inte ger utrymme för något sådant förtydligande. Till det kommer att de närmare förutsättningarna för tillämpning av undantaget ska specificeras i de tekniska standarder för tillsyn som kommissionen ska anta (artikel 55.6).

Vissa typer av kapital- och skuldinstrument omfattas inte av detta undantag från skyldigheten att ta in ett villkor om nedskrivning och konvertering. De instrument som inte omfattas är övriga primärkapitalinstrument, supplementärkapitalinstrument och skuldinstrument utan säkerhet. Med skuldinstrument avses obligationer och andra former av överlåtbara skuldförbindelser samt instrument som skapar eller bekräftar en skuld (artikel 2.1.48 ii). Av ändringarna i krishanteringsdirektivet följer vidare att sådana skulder som inte omfattas av aktuellt villkor på grund av det inte bedöms som möjligt att ta in villkoret ska rangordnas före de skulder som avses i artiklarna 108.2 a, b och c och 108.3 (artikel 55.2 fjärde stycket). Denna ordning gäller redan i dag i svensk rätt (18 § första stycket andra och tredje meningarna förmånsrättslagen [1970:979]).

Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet har det införts nya detaljerade regler för förfarandet när ett företag bedömer att det inte är möjligt att införa ett villkor om nedskrivning och konvertering (artikel 55.2 första–tredje styckena). Reglerna innebär i korthet följande. Företaget ska underrätta resolutionsmyndigheten om situationen och då ange vilken skuldklass som den aktuella skulden tillhör samt skälen för sin bedömning. Myndigheten kan inom en rimlig tid begära ytterligare information och företaget ska förse myndigheten med all den information som den begär. När myndigheten har tagit emot en sådan underrättelse upphör företagens skyldighet att ta med villkoret i avtalet. Om myndigheten dock bedömer att det är möjligt att ta med villkoret ska myndigheten inom en rimlig tid från företagens underrättelse kräva att företaget inför det. Myndigheten får då också kräva att företaget ändrar sin praxis avseende tillämpning av undantag från avtalsenligt erkännande av nedskrivning. För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution. Syftet med att företaget ska lämna information till Riksgäldskontoret är att myndigheten ska kunna bedöma vilken inverkan företagens underrättelse har på

möjligheterna att försätta det i resolution. En sådan skyldighet att lämna information följer redan av svensk rätt (28 kap. 1 § LOR).

Kommissionen ska i tekniska tillsynsstandarder specificera de villkor som ska gälla för resolutionsmyndighetens krav på införande av avtalsvillkor och den rimliga tidsramen för myndighetens krav (artikel 55.6).

Av ändringarna i krishanteringsdirektivet framgår vidare att resolutionsmyndigheten, där det är nödvändigt, ska ange de kategorier av skulder som kan undantas från skyldigheten att ta in avtalsvillkor om nedskrivning och konvertering på grund av att det inte är möjligt att ta med ett sådant avtalsvillkor (artikel 55.7). Detta ska göras utifrån de tekniska standarder för tillsyn som kommissionen ska anta. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela föreskrifter i saken.

Riksgäldskontoret ska bedöma vad det innebär att en viss andel skulder inte kan skrivas ned eller konverteras

Om ett företag inom en och samma skuldklass, som inbegriper kvalificerade skulder, har skulder som till mer än 10 procent består av skulder som har undantagits från skyldigheten att ta in avtalsvillkor om nedskrivning och konvertering på grund av att det inte är möjligt att ta med ett sådant avtalsvillkor, ska resolutionsmyndigheten enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet bedöma vilken inverkan detta har på möjligheten att försätta företaget i resolution. I beräkningen ska också sådana skulder som inte är nedskrivningsbara eller som sannolikt kommer att undantas från nedskrivning eller konvertering tas med (artikel 55.2 femte stycket). För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Om detta förhållande bedöms skapa ett väsentligt resolutionshinder ska resolutionsmyndigheten vidta de åtgärder som är lämpliga för att undanröja hindret (artikel 55.2 sjätte stycket). En sådan skyldighet för Riksgäldskontoret att vidta åtgärder följer redan av svensk rätt (3 kap. 12–24 §§ LOR).

Skulder som inte omfattas av ett avtalsvillkor får inte användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet följer att skulder som omfattas av lagstiftningen i tredjeland, och för vilka ett företag inte i enlighet med direktivets krav tar in ett avtalsvillkor om nedskrivning och konvertering eller ett sådant villkor inte tas med eftersom det inte bedöms som möjligt, inte får användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder (artikel 55.2 sjunde stycket).

Utredningens förslag innehåller inte några uttryckliga bestämmelser om att kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder inte ska få uppfyllas med skulder som inte omfattas av ett avtalsvillkor om erkännande av nedskrivning eller konvertering. Som *Riksgäldskontoret* framför bör det i lagen om resolution införas en särskild bestämmelse om att sådana skulder inte får användas för att uppfylla kravet, i likhet med det ovan behandlade fallet beträffande ett företag vars krav har fastställts till förlustabsorberingsbeloppet.

9.2 Avtalsenligt erkännande av befogenheten att vidta tillfälliga åtgärder

Regeringens förslag: Ett företag ska i finansiella avtal som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ta in villkor som innebär att avtalet kan bli föremål för tillfälliga åtgärder och att ett beslut om resolution, resolutionsåtgärd eller tillfälliga åtgärder utgör hinder mot att utöva vissa rättshandlingar, bl.a. att säga upp eller ändra villkoren i ett avtal med företaget.

Ett moderföretag ska säkerställa att dess dotterföretag i tredjeland som motsvarar ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller finansiellt institut, i finansiella avtal tar in ett villkor om att vissa rättshandlingar inte får utövas på grund av ett beslut om tillfälliga åtgärder avseende moderföretaget.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Ett företag ska ta med villkor om avtalsenligt erkännande av befogenheten att vidta tillfälliga åtgärder

En viktig aspekt i en effektiv resolution är att säkerställa att en motpart i ett finansiellt avtal inte kan säga upp sina skyldigheter enbart på grund av att ett företag försätts i resolution eller blir föremål för tillfälliga åtgärder. På samma sätt är det av vikt att resolutionsmyndigheten under vissa förutsättningar tillfälligt kan upphäva en betalnings- eller leveransskyldighet enligt ett avtal eller annars begränsa en motparts rätt att slutavräkna, påskynda eller på annat sätt avsluta finansiella avtal av betydelse (se avsnitt 12). Det kan dock bli svårt att verkställa sådana åtgärder om ett avtal regleras av rättsordningen i tredjeland.

Det har därför vid ändringarna i krishanteringsdirektivet ansetts att företag i finansiella avtal som regleras av rättsordningen i tredjeland också behöver ta med villkor som innebär att motparten erkänner att avtalet kan komma att bli föremål för resolutionsmyndighetens utövande av tillfälliga åtgärder, t.ex. om förbud mot att fullgöra vissa förpliktelser, och begränsar motparten från att vidta åtgärder med anledning av det (skäl 31 och artikel 71a). För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Skyldigheten för ett företag att ta med aktuellt villkor gäller bara om avtalet skulle kunna bli föremål för tillfälliga åtgärder om det finansiella avtalet reglerades enligt nationell lagstiftning (artikel 71a.3 b). För svensk del innebär det bl.a. att ett företag inte är skyldigt att införa ett villkor avseende ett tillfälligt förbud att ta i anspråk säkerheter och företa vissa rättshandlingar i fråga om avtal med centrala motparter, eftersom Riksgäldskontoret beträffande sådana avtal inte skulle ha haft dessa befogenheter om avtalet hade reglerats i svensk rätt. Reglerna bör dock tolkas extensivt med beaktande av att flera av bestämmelserna om

tillfälliga åtgärder som utgångspunkt är tillämpliga på alla typer av avtal som innehåller en betalnings- eller leveransförpliktelse. Det är inte nödvändigt att uttryckligen ange detta i lagen om resolution.

Förekomsten av ett avtalsvillkor av detta slag är inte någon förutsättning för att resolutionsmyndigheten ska kunna tillämpa de aktuella befogenheterna (artikel 71a.4). Inte heller detta behöver komma till uttryck i lagen om resolution (jfr prop. 2015/16:5 s. 284).

Ett moderföretag ska säkerställa att dotterföretag i tredjeland tar med villkor om avtalsenligt erkännande

Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet ges medlemsstaterna möjlighet att kräva att ett moderföretag inom EES säkerställer att dess dotterföretag i tredjeland i sina finansiella avtal tar med ett villkor om att vissa rättshandlingar inte får utövas på grund av ett beslut om tillfälliga åtgärder avseende moderföretaget (artikel 71a.2). Syftet med detta är att utesluta att dotterföretagets motparter kan vidta åtgärder, t.ex. att säga upp avtalet, på grund av att resolutionsmyndigheten tillfälligt upphäver eller begränsar rättigheter och skyldigheter för moderföretaget. En sådan åtgärd mot ett dotterföretag skulle kunna innebära försämrade möjligheter att vidta resolutionsåtgärder avseende moderföretaget. Detta talar för att utnyttja det nationella valet. Samtidigt bör det beaktas att det skulle kunna innebära ökade kostnader för ett dotterföretag att ta med ett sådant villkor i sina avtal. Dessa eventuella kostnader kan emellertid inte antas bli betydande. Inte heller i övrigt skulle en sådan ordning medföra negativa konsekvenser som överstiger nyttan av den. Sammantaget bör ändringarna i krishanteringsdirektivet i denna del genomföras i lagen om resolution. Denna skyldighet för moderföretag ska bara gälla i fråga om dotterföretag som i hemlandet motsvarar kreditinstitut, värdepappersbolag eller finansiella institut (artikel 71a.2 andra stycket).

10 Nedskrivning och konvertering utanför resolution

Regeringens förslag: Finansinspektionens befogenhet att utanför resolution besluta om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument ska utökas till att också omfatta nedskrivning eller konvertering av kvalificerade skulder. Det är bara vissa kvalificerade skulder som ska kunna skrivas ned eller konverteras på detta sätt. Sådan nedskrivning och konvertering är bara möjlig avseende ett företag i en resolutionsgrupp som inte är en resolutionsenhet och skulderna ska kunna räknas med vid bedömningen av om företaget uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Finansinspektionen ska på eget initiativ eller på begäran av Riksgäldskontoret få besluta om relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder ska skrivas ned eller konverteras utanför resolution. Riksgäldskontoret och, om det aktuella dotterföretaget ingår i en gränsöverskridande koncern, resolutionsmyndigheten för berörd

resolutionsenhet ska inför ett sådant beslut ha fått tillfälle att lämna synpunkter.

Finansinspektionen ska se till att det görs en värdering före nedskrivning eller konvertering av kvalificerade skulder. Det ska därutöver införas en skyldighet för Finansinspektionen att se till att det görs en värdering också efter att relevanta kapitalinstrument eller kvalificerade skulder har skrivits ned.

Kvalificerade skulder ska skrivas ned efter relevanta kapitalinstrument.

Belopp som har minskats, skrivits ned eller konverterats utanför resolution eller vid åtgärder mot ägare ska få medräknas i de tröskelvärden som behöver vara uppfyllda för att de statliga stabiliseringsverktygen ska få användas och för att bidrag ska få lämnas från resolutionsreserven eller från alternativa finansieringskällor.

Regeringens bedömning: Svensk rätt uppfyller redan krishanteringsdirektivets krav på att nedskrivning och konvertering ska göras i enlighet med principen att det ekonomiska utfallet för en ägare och borgenär inte ska bli sämre än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation och på vilka myndigheter som Finansinspektionen ska ge tillfälle att lämna synpunkter beträffande nedskrivning eller konvertering i en gränsöverskridande koncern.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer delvis med regeringens förslag och bedömning. I utredningens förslag omfattas inte kvalificerade skulder som har getts ut av ett institut av Finansinspektionens befogenhet att konvertera eller skriva ned skulderna utanför resolution. Av utredningens förslag framgår inte heller hur konverteringskursen för kvalificerade skulder ska bestämmas. En värdering efter nedskrivning eller konvertering ska vidare enligt utredningens förslag bara göras om resolutionsenheten förvärvat de relevanta kapitalinstrumenten eller kvalificerade skulderna indirekt genom ett annat företag i samma resolutionsgrupp. Utredningens förslag har dessutom en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Finansinspektionen anser att nedskrivning och konvertering av skulder utanför resolution men inom en resolutionsgrupp bör ses som ett resolutionsverktyg, trots att åtgärden vidtas i ett företag som i sig inte är satt i resolution. Inspektionen anser därför att det är mer ändamålsenligt om Riksgäldskontoret får ansvaret för nedskrivning och konvertering av skulder i dessa fall.

Skälen för regeringens förslag

Vissa kvalificerade skulder ska kunna skrivas ned utanför resolution

Enligt gällande rätt ska Finansinspektionen utanför resolution besluta att relevanta kapitalinstrument som har getts ut av ett företag som kan bli föremål för resolution ska skrivas ned eller konverteras om vissa förutsättningar är uppfyllda, bl.a. att företaget eller den koncern som den ingår i fallerar eller sannolikt kommer att falla (artikel 59–62 i krishanteringsdirektivet, som i svensk rätt har genomförts huvudsakligen

i 6 kap. LOR). I en särskild situation – om ett företag behöver statligt stöd och det krävs för att stödet ska vara förenligt med unionsrätten – får också efterställda skulder som inte räknas in i kapitalbasen skrivas ned eller konverteras (6 kap. 5 § LOR). Syftet med nedskrivning och resolution utanför resolution är att stärka kapitalbasen och därigenom förhindra resolution.

Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet utökas befogenheten att skriva ned eller konvertera kapital utanför resolution till att också omfatta vissa kvalificerade skulder (se särskilt artikel 59). Den utökade befogenheten begränsas till att avse kvalificerade skulder som ett dotterföretag i resolutionsgruppen har gentemot resolutionsenheten eller, i tillämpliga fall, ett mellanliggande moderföretag.

Syftet med ändringarna i krishanteringsdirektivet är att undvika resolution i ett fallerande rörelsedrivande företag vid en resolutionsstrategi med en enda ingångspunkt. I en sådan strategi har resolutionsmyndigheten bedömt att resolution ska ske av moderbolaget, och inte av dotterföretaget. Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska därför dotterföretagets förluster genom nedskrivning eller konvertering av dess skulder kunna föras över till resolutionsenheten, typiskt sett moderbolaget, för att återställa kapitalet i dotterföretaget.

Mot bakgrund av det angivna syftet har det också införts regler för det fallet att resolutionsenheten inte förvärvat de relevanta kapitalinstrumenten eller de kvalificerade skulderna direkt från det fallerande dotterföretag som har gett ut dem, utan indirekt från ett annat företag i samma resolutionsgrupp. För att förlusterna ska överföras till resolutionsenheten och för att den ska rekapitalisera dotterföretaget vid en nedskrivning eller konvertering, behöver i ett sådant fall nedskrivning eller konvertering utövas samtidigt i moderföretaget för det aktuella dotterföretaget (artikel 59.1 andra stycket).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Nedskrivning och konvertering ska göras i enlighet med principen att det ekonomiska utfallet för en ägare och borgenär inte ska bli sämre än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation (artikel 59.1a andra stycket). Detta följer redan av svensk rätt (1 kap. 8 § LOR).

Finansinspektionen ska ansvara också för nedskrivning och konvertering av kvalificerade skulder

Det är i dag Finansinspektionen som ansvarar för såväl fastställande som verkställande av nedskrivning eller konvertering utanför resolution. Skälet till detta är att regeringen bedömt att detta är att anse som tillsynsåtgärder (se prop. 2015/16:5 s. 327 f.).

Finansinspektionen anser dock att det i stället bör vara Riksgäldskontoret som bör få mandat att besluta om nedskrivning och konvertering av skulder utanför resolution. Inspektionen framhåller att nedskrivning eller konvertering av kvalificerade skulder utanför resolution i praktiken sannolikt kommer ingå i resolution av en företagsgrupp där resolutionsmyndigheten försätter moderbolaget i resolution och samtidigt håller i gång verksamheten i dotterföretagen. Regeringen anser att frågan om

förändringar av ansvarsfördelningen mellan myndigheterna vid tillämpning av det aktuella verktyget inte ryms inom ramen för detta lagstiftningsärende (se också avsnitt 8.8.1).

Denna uppdelning av ansvaret – där Riksgäldskontoret ansvarar för resolutionsverktygen medan Finansinspektionen ansvarar för nedskrivning och konvertering utanför resolution – förutsätter emellertid ett nära samarbete mellan de två myndigheterna. I Riksgäldskontorets prövning av resolutionsbarhet ska det t.ex. ingå en bedömning om resolution kan genomföras genom att tillämpa resolutionsåtgärder på resolutionsenheten och skriva ned eller konvertera kapitalinstrument eller skulder utanför resolution i fråga om ett dotterföretag i resolutionsgruppen. Finansinspektionen bör därför även på begäran av Riksgäldskontoret ha att pröva om ett dotterföretags kapital eller skulder ska skrivas ned eller konverteras utanför resolution. Innan inspektionen fattar ett beslut om sådan nedskrivning eller konvertering bör den ge Riksgäldskontoret tillfälle att lämna synpunkter.

Förfaranderegler för en gränsöverskridande koncern

Krishanteringsdirektivet innehåller vissa förfarandekrav vid beslut om nedskrivning och konvertering i fråga om ett dotterföretag i en gränsöverskridande koncern (artikel 62, som i svensk rätt bl.a. har genomförts i 6 kap. 7 § LOR). Dessa krav innebär bl.a. att en berörd myndighet i en medlemsstat som bedömer om villkoren för nedskrivning eller konvertering avseende ett dotterföretag är uppfyllda ska underrätta andra relevanta myndigheter.

Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet görs vissa tillägg avseende dessa förfarandekrav, bl.a. ska resolutionsmyndigheten inför en nedskrivning eller konvertering samråda med resolutionsmyndigheten för berörd resolutionsenhet (artikel 62.1). För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet regleras vilka myndigheter som det i övrigt ska samrådas med (artikel 62.4). Svensk rätt uppfyller redan krishanteringsdirektivets krav (6 kap. 8 § LOR).

Värdering

Krishanteringsdirektivet innehåller regler om värdering beträffande nedskrivning och konvertering utanför resolution. Av dessa följer i huvudsak att det före nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument utanför resolution ska genomföras en värdering av tillgångarna och skulderna i företaget (artiklarna 36 och 59.10, som i svensk rätt har genomförts i 6 kap. 1 § LOR). Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet ska denna värdering inte bara omfatta relevanta kapitalinstrument utan också kvalificerade skulder. För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Krishanteringsdirektivet innehåller vidare regler om att en särskild värdering ska genomföras efter att resolutionsåtgärder har vidtagits (artikel 74, som i svensk rätt har genomförts i 7 kap. 10 § LOR). Syftet med denna värdering är att bedöma om det ekonomiska utfallet för ägare,

borgenärer och insättningsgarantisystemet skulle ha blivit bättre om företaget i stället för att försättas i resolution hade försatts i konkurs eller gått i likvidation. Krishanteringsdirektivet innehåller också krav på skyddsåtgärder för det fall det ekonomiska utfallet för aktieägare, borgenärer eller insättningsgarantisystemet blivit sämre än vad det hade blivit om företaget i stället hade avvecklats genom normala insolvensförfaranden (artikel 75, som i svensk rätt har genomförts i 23 kap. 8 § LOR). Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska en sådan värdering genomföras också när relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder har skrivits ned utanför resolution (artikel 59.1 tredje stycket). Även i denna situation ska det finnas en motsvarande rätt till ersättning vid sämre ekonomiskt utfall än vid normala insolvensförfaranden. För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution. Eftersom värderingen i denna situation görs med anledning av åtgärder som vidtagits utanför resolution bör det dock vara Finansinspektionen, i stället för Riksgäldskontoret, som ska se till att en värdering genomförs.

Åtgärdernas ordningsföljd och andra följdändringar

Krishanteringsdirektivet innehåller regler som anger i vilken ordningsföljd kapital och skulder ska skrivas ned eller konverteras utanför resolution (artikel 60, som i svensk rätt har genomförts i 6 kap. 14 § LOR).

Eftersom också kvalificerade skulder ska kunna skrivas ned eller konverteras, ska genom ändringarna i krishanteringsdirektivet, kvalificerade skulder skrivas ned eller konverteras efter att kärnprimärkapitalet har minskats i proportion till förlusterna. Kvalificerade skulder skrivs ned efter relevanta kapitalinstrument.

Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet görs dessutom flera justeringar som en följd av att också kvalificerade skulder ska kunna skrivas ned och konverteras utanför resolution, t.ex. kompletteras förutsättningarna för konvertering med kvalificerade skulder. För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt.

Krishanteringsdirektivet innehåller regler om villkor för att försätta ett företag i resolution (artikel 32.1, som i svensk rätt har genomförts i 8 kap. 5 §). Ett sådant villkor är att det inte ska finnas några alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang i institutet. Sådana åtgärder kan utgöras av nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument. Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet utökas dessa åtgärder till nedskrivning eller konvertering av kvalificerade skulder. Det är inte nödvändigt att uttryckligen ange detta i lagen om resolution.

Beräkning av tröskelvärden

I krishanteringsdirektivet finns regler om förutsättningarna för att ge bidrag från finansieringsarrangemanget för resolution (resolutionsreserven) eller från alternativa finansieringskällor till ett företag i resolution och för att använda de statliga stabiliseringsverktygen, bl.a. behöver vissa tröskelvärden uppnås (artiklarna 37.10, 44.5 a och 44.8 a, som i svensk rätt har genomförts i 21 kap. 30 § och 22 kap. 2 § LOR).

Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet införs nya regler om vilka belopp som ska ingå i beräkningen av tröskelvärdena (artikel 59.1b). De nya reglerna innebär att också kapital eller skulder som har minskats, skrivits ned eller konverterats utanför resolution ska tas med i denna beräkning. För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt.

11 Inledande av resolution

11.1 Den rättsliga regleringen

Ett institut eller holdingföretag ska anses fallera, om 1) institutet eller företaget åsidosätter sina skyldigheter på ett sätt som medför att dess tillstånd ska återkallas, 2) värdet på institutets eller företagens tillgångar understiger värdet på dess skulder, 3) institutet eller företaget inte kan betala sina skulder i takt med att de förfaller till betalning eller 4) institutet eller företaget behöver statligt stöd (8 kap. 2 § LOR). Det är Finansinspektionen som ansvarar för fallissemangsprövningen och Riksgäldskontoret som prövar om företaget ska försättas i resolution (8 kap. 1 och 4 §§ LOR).

Ett institut ska försättas i resolution om 1) Finansinspektionen har fastställt att institutet fallerar eller att det är sannolikt att institutet kommer att fallera, 2) det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang i institutet och 3) resolution är nödvändig med hänsyn till det allmännas intresse (8 kap. 5 § LOR).

För finansiella institut och holdingföretag finns speciella bestämmelser om förutsättningar för resolution (8 kap. 6–9 §§ LOR).

11.2 Förutsättningar för resolution av holdingföretag

Regeringens förslag: Riksgäldskontoret ska försätta ett holdingföretag i resolution om holdingföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution.

Villkoren för att försätta ett holdingföretag i resolution även om det inte uppfyller förutsättningarna för resolution ändras på följande sätt:

- Holdingföretaget ska, som ett tillkommande villkor, vara en resolutionsenhet.
- Holdingföretagets dotterföretag, som ska uppfylla förutsättningarna för resolution, får inte vara en resolutionsenhet.
- Ett fallissemang av dotterföretaget ska hota resolutionsgruppen, i stället för koncernen, som helhet.
- Det nuvarande villkoret om att insolvensrätten kräver att koncernen behandlas som en helhet tas bort.

Möjligheten att bortse från koncerninterna överföringar vid bedömningen av om ett dotterföretag till holdingföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution tas bort.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Holdingföretag som uppfyller förutsättningarna för resolution

Enligt krishanteringsdirektivet får resolutionsmyndigheten försätta ett holdingföretag i resolution om både det företaget och ett institut som är dotterföretag till företaget uppfyller förutsättningarna för resolution (artikel 33.2, som i svensk rätt har genomförts i 8 kap. 7 § LOR).

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska resolutionsmyndigheten försätta holdingföretaget i resolution redan om företaget uppfyller förutsättningarna för det (artikel 33.2).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet, bör motsvarande ändringar göras i lagen om resolution.

Holdingföretag som inte uppfyller förutsättningarna för resolution

Enligt krishanteringsdirektivet får resolutionsmyndigheten försätta ett holdingföretag i resolution trots att det inte uppfyller förutsättningarna för resolution, om vissa villkor är uppfyllda (artikel 33.4 första stycket, som i svensk rätt har genomförts i 8 kap. 8 och 10 §§ LOR). För det första ska ett institut eller ett EES-institut som är dotterföretag till holdingföretaget uppfylla förutsättningarna för resolution. För det andra ska institutets eller EES-instituts fallissemang hota koncernen som helhet eller så ska insolvensrätten kräva att koncernen behandlas som en helhet. För det tredje ska resolutionsåtgärder mot holdingföretaget vara nödvändiga för resolutionen av institutet, EES-institut eller av hela koncernen.

Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet görs vissa tillägg och justeringar i de villkor som ska vara uppfyllda för att försätta ett holdingföretag i resolution trots att det inte uppfyller förutsättningarna för det (artikel 33.4). Det görs för det första ett tillägg om att holdingföretaget – men inte dotterföretaget – ska vara en resolutionsenhet. Dessutom tas det alternativa villkoret om att insolvensrätten kräver att koncernen behandlas som en helhet bort. Slutligen ska ett fallissemang av dotterföretaget hota resolutionsgruppen, i stället för koncernen, som helhet. För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande ändringar göras i lagen om resolution.

Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet tas slutligen möjligheten bort att bortse från koncerninterna överföringar vid bedömningen av om ett institut som är dotterföretag till holdingföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution (artikel 33.4 andra stycket, som i svensk rätt har genomförts i 8 kap. 10 § LOR). För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet, bör de svenska bestämmelserna tas bort i den delen.

Mellanliggande finansiellt holdingföretag

I krishanteringsdirektivet finns regler som i huvudsak innebär att ett holdingföretag med blandad verksamhet inte får försättas i resolution om det institut eller EES-institut som är dotterföretag till holdingföretaget innehas direkt eller indirekt av ett mellanliggande finansiellt holdingföretag. I stället får det finansiella holdingföretaget försättas i resolution (artikel 33.3, som i svensk rätt har genomförts i 8 kap. 9 § LOR).

Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet görs ett tillägg om att det i resolutionsplanen ska föreskrivas att det mellanliggande finansiella holdingföretaget ska identifieras som en resolutionsenhet (artikel 33.3). I avsnitt 7.2 föreslås att koncernresolutionsplanen ska ange koncernens resolutionsenheter. Eftersom resolutionsåtgärder ska vidtas i förhållande till det mellanliggande finansiella holdingföretaget ska det därför identifieras som resolutionsenhet i resolutionsplanen.

12 Beslut om tillfälliga åtgärder

12.1 Befogenheten att besluta om vissa tillfälliga förbud

Regeringens förslag: Kvalificerade insättningar och finansiella instrument och medel som omfattas av investerarskydd ska inte längre undantas från Riksgäldskontorets befogenhet att tillfälligt förbjuda fullgörandet av förpliktelser för ett företag som är försatt resolution.

Om ett fullgörelseförbud gäller kvalificerade insättningar ska Riksgäldskontoret se till att en insättare dagligen får tillgång till ett lämpligt belopp från dessa insättningar. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om detta.

Regeringens bedömning: Svensk rätt uppfyller redan krishanteringsdirektivets krav på att resolutionsmyndigheten ska beakta omständigheterna i det enskilda fallet när myndigheten fastställer omfattningen av ett fullgörelseförbud.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer delvis med regeringens förslag och bedömning. I utredningens förslag finns det inte något bemyndigande för regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer att meddela föreskrifter i fråga om att en insättare av kvalificerade insättningar vid ett fullgörelseförbud dagligen ska få tillgång till ett lämpligt belopp. Utredningens förslag har dessutom en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet av remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Riksgäldskontoret anser att det i lag bör införas bestämmelser som motsvarar artikel 69.5 andra stycket i krishanteringsdirektivet.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Enligt krishanteringsdirektivet har resolutionsmyndigheten befogenhet att besluta om vissa

tillfälliga åtgärder beträffande ett företag i resolution och företagets borgenärer och motparter, bl.a. om förbud mot att fullgöra vissa förpliktelser (artiklarna 69–71, som i svensk rätt har genomförts i 13 kap. LOR). Från resolutionsmyndighetens befogenhet görs vissa undantag, bl.a. får resolutionsmyndigheten inte utöva denna befogenhet mot centrala motparter (artiklarna 69.4, 70.2 och 71.3, som i svensk rätt har genomförts i 13 kap. 5, 9 och 14 §§ LOR).

I krishanteringsdirektivet undantas kvalificerade insättningar och fordringar som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare, som i svensk rätt har genomförts i lagen (1999:158) om investerarskydd, från resolutionsmyndighetens befogenhet att tillfälligt förbjuda fullgörandet av förpliktelser (artikel 69.4, som i svensk rätt har genomförts i 13 kap. 5 § LOR). Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska dock dessa insättningar och fordringar inte längre undantas. Detta innebär att kvalificerade insättningar och finansiella instrument och medel som omfattas av investerarskydd inte längre ska undantas från Riksgäldskontorets möjlighet att besluta om fullgörelseförbud. För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande ändringar göras i lagen om resolution.

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet införs därutöver ett tillägg som innebär att resolutionsmyndigheten ska beakta omständigheterna i det enskilda fallet vid fastställandet av omfattningen av ett fullgörelseförbud. Mot bakgrund av att ett sådant beslut kan vara särskilt ingripande i fråga om kvalificerade insättningar – inte minst om de gjorts av fysiska personer, mikroföretag eller små och medelstora företag – ska resolutionsmyndigheten i synnerhet utreda om det är lämpligt att ett beslut omfattar sådana insättningar (artikel 69.5 andra stycket). Det följer redan av svensk rätt att en åtgärd inte ska vara mer långtgående än vad som behövs och endast vidtas om det avsedda resultatet står i rimligt förhållande till de olägenheter som kan antas uppstå för den som åtgärden riktas mot (5 § tredje stycket förvaltningslagen och 12 kap. 2 § LOR). Till skillnad från *Riksgäldskontoret* anser regeringen därför att någon särskild bestämmelse som motsvarar direktivet i den delen inte behöver införas (jfr prop. 2015/16:5 s. 452).

Utrymmet för att låta kvalificerade insättningar omfattas av ett förbud mot fullgörelse är som ovan angetts begränsat. Medlemsstaterna har dessutom enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet en möjlighet att föreskriva att resolutionsmyndigheten ska säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag om befogenheten utövas på kvalificerade insättningar (artikel 69.5 tredje stycket). Syftet är att skydda sådana insättare från att råka i finansiella svårigheter under den period som fullgörelseförbudet gäller. Med hänsyn till det ingrepp som det kan innebära om kvalificerade insättningar blir föremål för förbudet är det lämpligt att möjligheten utnyttjas och att en bestämmelse med denna innebörd införs i lagen om resolution. Vad som ska anses utgöra ett lämpligt belopp per dag får avgöras av Riksgäldskontoret utifrån omständigheterna i det enskilda fallet med beaktande av både insättarens behov och förutsättningarna för att uppnå syftet med förbudet. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör bemyndigas att

meddela föreskrifter för hur beloppet ska fastställas och hur det kan säkerställas att insättare får tillgång till detta belopp.

12.2 Befogenhet att besluta om tillfälliga åtgärder utanför resolution

12.2.1 Förbud mot att fullgöra vissa förpliktelser

Regeringens förslag: Riksgäldskontoret ska få besluta att ett företag som inte har försatts i resolution tillfälligt inte ska fullgöra en betalnings- eller leveransförpliktelse som följer av ett avtal som ingåtts av företaget. Ett sådant fullgörelseförbud får bara fattas om vissa förutsättningar är uppfyllda och gälla under en begränsad tid.

Vid sådana beslut ska de bestämmelser som gäller för motsvarande beslut inom resolution tillämpas.

Regeringens bedömning: Svensk rätt uppfyller redan krishanteringsdirektivets krav på att resolutionsmyndigheten ska beakta omständigheterna i det enskilda fallet när myndigheten fastställer omfattningen av ett fullgörelseförbud.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer i sak med regeringens förslag och bedömning. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet av remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Riksgäldskontoret anser att det i lag bör införas bestämmelser som motsvarar artikel 33a.2 andra stycket i krishanteringsdirektivet.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Ny bestämmelse om tillfälligt fullgörelseförbud utanför resolution

Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet har det införts en ny regel som ger resolutionsmyndigheten befogenhet att tillfälligt förbjuda vissa företag som inte har försatts i resolution att fullgöra en betalnings- eller leveransförpliktelse som följer av ett avtal som ingåtts av företaget (artikel 33a).

Det finns redan bestämmelser i svensk rätt som ger Riksgäldskontoret möjlighet att besluta att ett företag som är försatt i resolution – dvs. efter ett beslut om resolution – tillfälligt inte ska fullgöra en betalnings- eller en leveransförpliktelse (13 kap. 2–6 §§ LOR). Det finns däremot inte några bestämmelser som ger Riksgäldskontoret möjlighet att vidta sådana åtgärder mot ett företag utan att ett beslut om resolution har fattats. För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Bestämmelserna bör vara utformade så att de inte begränsar någon möjlighet att enligt andra bestämmelser i svensk rätt vidta åtgärder innan det har fastställts att företaget fallerar eller sannolikt kommer att falla eller mot ett företag som ska avvecklas under normala insolvensförfaranden (jfr artikel 33a.9).

Förutsättningar för ett fullgörelseförbud

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet får resolutionsmyndigheten utnyttja befogenheten att tillfälligt förbjuda fullgörandet av betalnings- eller leveransskyldigheter för ett företag som inte har försatts i resolution bara om vissa förutsättningar är uppfyllda (skäl 27 och artikel 33a.1). För det första ska det ha fastställts att företaget fallerar eller sannolikt kommer att falla. För det andra ska det inte finnas någon omedelbart tillgänglig åtgärd från den privata sektorn som skulle kunna förhindra att företaget fallerar. Denna förutsättning kan vara uppfylld också om resolutionsmyndigheten inte är nöjd med den föreslagna åtgärden från den privata sektorn. För det tredje ska utövandet av befogenheten bedömas vara nödvändig för att undvika ytterligare försämring av de finansiella villkoren för företaget. För det fjärde ska utövandet av befogenheten vara antingen nödvändig med hänsyn till det allmännas intresse eller för att välja lämpliga resolutionsåtgärder eller för att säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av ett eller flera resolutionsverktyg. För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Det bör också, i enlighet med ändringarna i krishanteringsdirektivet (artikel 33a.1), framgå att Riksgäldskontoret ska fatta ett beslut först efter att Finansinspektionen fått tillfälle att lämna synpunkter. Detta innebär att Finansinspektionen ges en möjlighet att lämna synpunkter i ärendet innan Riksgäldskontoret fattar beslut. Myndigheternas samverkansskyldighet följer av gällande rätt (8 § förvaltningslagen).

Vad som i övrigt ska gälla beträffande ett fullgörelseförbud

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska resolutionsmyndigheten utforma omfattningen av ett beslut om ett tillfälligt fullgörelseförbud utifrån omständigheterna i det enskilda fallet (artikel 33a.2 andra stycket). Resolutionsmyndigheten ska därvid också ta ställning till de tänkbara effekterna av ett fullgörelseförbud innan myndigheten fattar sitt beslut (artikel 33a.5). Myndigheten ska särskilt beakta vilken effekt beslutet kan få på de finansiella marknadernas funktionssätt, befintliga nationella regler samt tillsynsbefogenheter och rättsliga befogenheter för att skydda borgenärernas rättigheter och likabehandling av borgenärer i normala insolvensförfaranden. Denna skyldighet följer redan av svensk rätt (5 § tredje stycket förvaltningslagen och 12 kap. 2 § LOR). Till skillnad från *Riksgäldskontoret* anser regeringen därför att någon särskild bestämmelse i den delen inte behöver införas.

På motsvarande sätt som vid beslut om fullgörelseförbud för företag i resolution har medlemsstaterna enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet en möjlighet att föreskriva att resolutionsmyndigheten ska säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag om befogenheten utövas på kvalificerade insättningar (artikel 33a.3). Samma överväganden som vid utövandet av denna befogenhet för ett företag i resolution gör sig här gällande och det är därmed lämpligt att möjligheten utnyttjas. För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

Också i övrigt bör samma bestämmelser som gäller i resolution gälla för åtgärder utanför resolution. Det innebär bl.a. att ett beslut om fullgörelse-

förbud ska offentliggöras (12 kap. 5 § LOR). När det gäller ett sådant beslut utanför resolution får det anses ligga i skyldigheten att offentliggöra villkoren att också offentliggöra beslut om förbud mot att ta i anspråk säkerheter och att utöva vissa avtalsrättigheter (se avsnitt 12.2.2). De närmare bestämmelserna om tillvägagångssättet för offentliggörandet och underrättelser till företaget och myndigheter bör, med stöd av befintligt bemyndigande (29 kap. 2 § LOR), genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag.

12.2.2 Förbud mot att ta i anspråk säkerheter och att utöva vissa rättshandlingar

Regeringens förslag: Om Riksgäldskontoret beslutar att ett företag som inte har försatts i resolution tillfälligt inte ska fullgöra en betalnings- eller leveransförpliktelse, ska Riksgäldskontoret under samma period också få besluta att

- en borgenär till företaget inte får ta i anspråk säkerheter som ställts ut i tillgångar som tillhör företaget, och
- en motpart till företaget inte får utöva vissa rättigheter som följer av ett avtal som ingåtts med företaget.

Vid sådana beslut ska de bestämmelser som gäller för motsvarande beslut inom resolution tillämpas.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Av ändringarna i krishanteringsdirektivet följer att en resolutionsmyndighet som beslutar att ett företag som inte har försatts i resolution tillfälligt inte ska fullgöra en betalnings- eller leveransförpliktelse också har möjlighet att under samma period besluta dels att företagets borgenärer inte får göra säkerhetsrätter gällande beträffande företagets tillgångar, dels att tillfälligt upphäva företagets motparters uppsägningsrätter (artikel 33a.10).

Motsvarande bestämmelser finns sedan tidigare beträffande företag i resolution (artiklarna 70 och 71, som i svensk rätt har genomförts i 13 kap. 7–17 §§ LOR).

Det bör i lagen om resolution införas en möjlighet för Riksgäldskontoret att fatta sådana beslut också beträffande ett företag som inte är försatt i resolution. Ett sådant beslut ska dock bara få fattas om myndigheten har beslutat att tillfälligt förbjuda fullgörandet av betalnings- eller leveransförpliktelser. Beslutet ska få gälla under samma period som ett sådant fullgörelseförbud. I likhet med det som gäller inom resolution bör bestämmelserna genomföras så att Riksgäldskontorets befogenhet omfattar fler typer av avtalsrättigheter än motparters s.k. uppsägningsrätter. Också i övrigt bör samma bestämmelser som inom resolution gälla för åtgärderna utom resolution.

12.3 Tillfälliga åtgärder får inte beslutas både före och efter ett beslut om resolution

Regeringens förslag: Riksgäldskontoret ska efter ett beslut om resolution inte få besluta om ett tillfälligt förbud mot att fullgöra förpliktelser, ta i anspråk säkerheter eller företa vissa rättshandlingar om Riksgäldskontoret före beslutet om resolution fattat motsvarande beslut.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Av ändringarna i krishanteringsdirektivet följer att om resolutionsmyndigheten före ett beslut om resolution har fattat ett beslut om förbud mot att fullgöra förpliktelser, ta i anspråk säkerheter eller företa vissa rättshandlingar får myndigheten inte också efter beslutet om resolution fatta ett sådant beslut (artikel 33a.11).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

12.4 Hinder respektive förbud mot att utöva vissa rättshandlingar

Regeringens förslag: Ett beslut om tillfälliga åtgärder för ett företag som inte har försatts i resolution ska inte i sig ge en motpart till det företaget rätt att utöva vissa rättigheter enligt avtalet.

Ett beslut om förbud för en motpart till ett företag i resolution att utöva vissa rättshandlingar ska inte bara gälla om företaget fortsätter att fullgöra väsentliga skyldigheter enligt avtalet utan också om företaget inte kan fullgöra dessa skyldigheter till följd av ett beslut av Riksgäldskontoret.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Enligt utredningens förslag ska, i fråga om tillfälliga åtgärder utanför resolution, bara beslut om att företaget inte ska fullgöra en betalnings- eller en leveransförpliktelse anses som en sådan omständighet som inte utgör underlåtenhet för företaget att fullgöra en avtalsförpliktelse. Utredningens förslag har dessutom en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Hinder mot att utöva vissa rättshandlingar

Av krishanteringsdirektivet följer att en krisförebyggande åtgärd eller en krishanteringsåtgärd, och händelser som har direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd, inte ska utgöra grund för en motpart till ett företag i resolution att utöva vissa rättigheter enligt avtalet, t.ex. uppsäg-

nings- eller kvittningsrätt, förutsatt att företaget fortsätter att fullgöra väsentliga skyldigheter enligt avtalet eller inte kan fullgöra dessa skyldigheter till följd av vissa angivna beslut av resolutionsmyndigheten (artiklarna 68.3 och 68.5, som i svensk rätt har genomförts i 5 kap. 1 § och 11 kap. 3 och 5–7 §§ LOR).

Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet görs ett tillägg om att inte heller tillfälliga åtgärder utanför resolution ska kunna utgöra grund för en motpart att utöva sådana rättigheter gentemot företaget (artikel 68.3). Dessutom ska ett beslut om en tillfällig åtgärd utanför resolution enligt artikel 33a inte anses utgöra underlåtenhet att fullgöra väsentliga avtalskyldigheter (artikel 68.5). Det bör rimligen vara samma typ av beslut som i resolution som omfattas, dvs. beslut om förbud för ett företag att fullgöra en betalnings- eller en leveransförpliktelse och förbud mot att ta i anspråk säkerheter.

Vidare ska, enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet, inte längre ett förbud mot att utöva vissa rättshandlingar enligt artikel 71 anses som en sådan omständighet som inte utgör underlåtenhet för företaget att fullgöra en avtalsförpliktelse (artikel 68.5). Detta förbud mot att utöva rättshandlingar handlar dock om att en motpart till företaget får förbjudas att utöva rättshandlingar, dvs. inte om att företaget begränsas i utövandet av sina förpliktelser och att detta har angetts som en omständighet som inte innebär underlåtenhet för företaget har inte fyllt någon materiell funktion.

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande ändringar göras i lagen om resolution.

Förbud mot att utöva vissa rättshandlingar

Resolutionsmyndigheten får besluta att en motpart till ett företag i resolution inte får utöva vissa rättigheter som följer av ett avtal som ingåtts med företaget (artikel 71 i krishanteringsdirektivet, som i svensk rätt har genomförts i 13 kap. 11 § LOR).

En förutsättning också för denna ordning är att företaget fortsätter att fullgöra väsentliga avtalsförpliktelser i förhållande till motparten. Till skillnad från vad som gäller beträffande hinder mot att utöva rättshandlingar (11 kap. 3 § LOR) har det dock inte funnits något uttryckligt undantag från denna förutsättning. Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet införs motsvarande uttryckliga undantag från kravet på företagets fullgörelse som gäller vid hinder mot att utöva rättshandlingar (artikel 68.5). För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om resolution.

13 Skuldnedskrivningsverktyget

<p>Regeringens bedömning: Det följer redan av svensk rätt att</p> <ul style="list-style-type: none">– fordringar som härrör från relevanta kapitalinstrument har en lägre prioritet vid konkurs än andra efterställda fordringar,
--

- nedskrivning och konvertering ska inkludera sådana skulder som anges i artikel 108.3 i krishanteringsdirektivet, och
- en fordran som är hänförlig till ett relevant kapitalinstrument i sin helhet ska anses utgöra en sådan fordran också om instrumentet bara delvis får räknas in i kapitalbasen.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer delvis med regeringens bedömning. Utredningen föreslår att det i föreskrifter på lägre nivå än lag ska regleras att en fordran som är hänförlig till ett relevant kapitalinstrument i sin helhet ska anses utgöra en sådan fordran också om instrumentet bara delvis får räknas in i kapitalbasen.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Riksgäldskontoret ifrågasätter förslaget om föreskrifter på lägre nivå än lag.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska medlemsstaterna säkerställa att fordringar som härrör från kapitalbasposter – primärkapital och supplementärkapital – har en lägre rangordning än andra efterställda fordringar enligt den nationella insolvensordningen (artikel 48.7 första stycket). Syftet är att kunna minska, skriva ned och konvertera kapitalbasposter på ett ändamålsenligt sätt som inte bryter mot principen att ingen borgenär får ett sämre utfall än som hade varit fallet i konkurs eller likvidation.

Förmånsrättsordningen, dvs. i vilken ordning borgenärerna får betalt vid konkurs, regleras i svensk rätt i huvudsak av förmånsrättslagen. Enligt den lagen indelas fordringar i prioriterade fordringar, med särskild eller allmän förmånsrätt, och fordringar utan förmånsrätt, s.k. oprioriterade fordringar. Fordringar med särskild förmånsrätt har som huvudregel företräde framför fordringar med allmän förmånsrätt som i sin tur har företräde framför de oprioriterade fordringarna (15 § första stycket). Borgenärer med oprioriterade fordringar har som utgångspunkt inbördes lika rätt (18 § första stycket första meningen). Fordringar som är hänförliga till skuldinstrument som avses i 21 kap. 15 § 3 b LOR medför dock rätt till betalning efter fordringar enligt första meningen (18 § första stycket andra meningen). En borgenär kan dock enligt fordringsavtalet ha rätt till betalning först efter övriga borgenärer, s.k. efterställda fordringar (18 § första stycket tredje meningen). Böter, viten och fordringar på grund av förverkande eller annan särskild rättsverkan av brott får utdelning efter andra fordringar (19 §).

Kapitalbasen består av primärkapital och supplementärkapital (2 kap. 1 § LOR och artikel 72 i tillsynsförordningen). Fordringar som är hänförliga till skuldinstrument som får räknas som primärkapital är per definition mer efterställda än sådana fordringar som är hänförliga till skuldinstrument som får räknas som supplementärkapital (artiklarna 28 och 52 i tillsynsförordningen och 18 § förmånsrättslagen) Sist nämnda fordringar är i sin tur per definition mer efterställda än andra fordringar, prioriterade fordringar respektive kvalificerade skuldinstrument (artikel 63 i tillsynsförordningen i den ursprungliga lydelsen respektive i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning [EU] 2019/876 och 18 § förmånsrättslagen).

Svensk rätt uppfyller därmed redan krishanteringsdirektivets krav i denna del.

Krishanteringsdirektivet innehåller vidare regler om ordningsföljden för nedskrivning och konvertering av skulder vid tillämpning av skuldnedskrivningsverket (artiklarna 48.1 och 48.2, som i svensk rätt har genomförts i 21 kap. 15 § LOR). Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet förtydligas ordningsföljden vid nedskrivning och konvertering av skulder i vissa avseenden (artikel 48.1). Detta följer redan av svensk rätt.

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska instrument som bara delvis betraktas som relevanta kapitalinstrument i sin helhet ändå behandlas som fordringar som härrör från sådana instrument och ges en sådan lägre prioritet enligt den nationella insolvensordningen (artikel 48.7 andra stycket). Att ett instrument betraktas på det sättet kan t.ex. bero på att instrumentet delvis inte längre ingår i kapitalbasen (se t.ex. skäl 35 till ändringarna i krishanteringsdirektivet; jfr artikel 64 i tillsynsförordningen).

Regleringen i förmånsrättslagen innebär att en efterställd fordrans ställning i förmånsrättsläge inte påverkas av i vilken utsträckning en mot fordringen svarande skuld får räknas in i kapitalbasen vid tillämpning av tillsynsförordningen. En sådan fordran kommer alltså i sin helhet att vara efterställd enligt förmånsrättslagen, även om den bara delvis betraktas som ett relevant kapitalinstrument enligt tillsynsförordningen. Svensk rätt uppfyller därmed krishanteringsdirektivets krav i det avseendet. Det innebär att det inte finns något behov av sådana föreskrifter som utredningen föreslår.

14 Samarbete och informationsutbyte

Regeringens förslag: Riksgäldskontoret ska i vissa ytterligare fall när enighet inte har kunnat nås med andra resolutionsmyndigheter få hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten för bindande medling.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om att vissa uppgifter som ska lämnas till Riksgäldskontoret också ska lämnas till Finansinspektionen.

Regeringens bedömning: Krishanteringsdirektivets krav på tillsynsrapportering bör genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag. Det följer redan av svensk rätt att Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska samarbeta med och lämna information till Europeiska bankmyndigheten i den utsträckning som följer av krishanteringsdirektivet och att det kan inrättas resolutionskollegier.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer i sak med regeringens förslag och bedömning. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Samarbete och uppgiftsskyldighet

Enligt krishanteringsdirektivet ska resolutionsmyndigheten ha rätt att begära att institut lämnar vissa upplysningar direkt till myndigheten eller genom den behöriga myndigheten, bl.a. all nödvändig information för att upprätta och genomföra resolutionsplaner (artikel 11.1, som i svensk rätt har genomförts i 28 kap. 1 § LOR).

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska ett företag regelbundet rapportera viss information om kapitalbas och nedskrivningsbara skulder, s.k. tillsynsrapportering, till den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten (artiklarna 45i.1, 45i.2 och 45i.4).

Det följer redan av svensk rätt att ett företag ska lämna Riksgäldskontoret de upplysningar om sin verksamhet som myndigheten begär. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får dessutom meddela föreskrifter om att vissa uppgifter som ska lämnas till Riksgäldskontoret i stället ska lämnas till Finansinspektionen (28 kap. 1 § och 29 kap. 1 § LOR). Ändringarna bör därmed, med stöd av befintligt bemyndigande (29 kap. 1 § LOR), genomföras i föreskrifter på lägre nivå än lag. Det bör dock förtydligas att uppgifter från den s.k. tillsynsrapporteringen som ska lämnas till Riksgäldskontoret också ska kunna lämnas till Finansinspektionen i dess egenskap av tillsynsmyndighet (behörig myndighet).

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska vidare resolutionsmyndigheten underrätta Eba om de krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som har beslutats (artikel 45j.1). Dessutom ska Eba i samarbete med de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna årligen till kommissionen rapportera hur kravet på kapitalbas har fastställts och uppfyllts (artikel 45l.1). Det följer redan av svensk rätt att Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska samarbeta och utbyta information med Eba i den utsträckning som följer av krishanteringsdirektivet (28 kap. 5 § LOR).

Enligt krishanteringsdirektivet ska slutligen resolutionsmyndigheterna på concernnivå inrätta s.k. resolutionskollegier (artiklarna 89 och 90, som i svensk rätt har genomförts i 28 kap. 5 § LOR). Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet görs vissa ändringar beträffande när ett resolutionskollegium ska inrättas och vilka ärenden som det ska hantera (artiklarna 89.1 och 90). Det följer redan av svensk rätt att resolutionskollegier, också enligt de ändrade reglerna, kan inrättas.

Ärenden till Europeiska bankmyndigheten

Enligt krishanteringsdirektivet får resolutionsmyndigheten i vissa fall då enighet inte har kunnat nås med andra resolutionsmyndigheter hänskjuta ärendet till Eba för bindande medling (bl.a. artiklarna 18.7 andra stycket, 45.9 tredje stycket och 45.10 femte stycket, som i svensk rätt har genomförts i 28 kap. 7 § LOR). Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet har dessa regler flyttats och ändrats (artikel 18.7 tredje stycket, 45h.4 andra stycket och 45h.5 andra stycket). Det har dessutom införts en möjlighet för resolutionsmyndigheten att på motsvarande sätt hänskjuta ett ärende som rör åtgärder som ska vidtas på resolutionsgruppsnivå för att åtgärda eller avlägsna resolutionshinder (artikel 18.6a tredje stycket).

Enligt krishanteringsdirektivet får dessutom Eba på begäran av en resolutionsmyndighet bistå myndigheterna att nå en överenskommelse, s.k. icke-bindande medling (bl.a. artiklarna 13.4 tredje stycket och 18.5 andra stycket, som i svensk rätt har genomförts i 28 kap. 8 § LOR). Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet har dessa regler flyttats (artiklarna 13.4 fjärde stycket och 18.5 fjärde stycket).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande ändringar göras i lagen om resolution.

15 Avveckling under ordnade former för företag som inte ska försättas i resolution

Regeringens bedömning: Det följer redan av svensk rätt att ett företag som uppfyller samtliga förutsättningar för resolution, med undantag för att resolution är nödvändig med hänsyn till det allmännas intresse, ska avvecklas under ordnade former.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens förslag: Genom ändringarna i krishanteringsdirektivet ska medlemsstaterna säkerställa att ett institut, finansiellt institut eller holdingföretag som resolutionsmyndigheten anser uppfyller förutsättningarna för resolution – med undantag för att resolution inte anses nödvändigt med hänsyn till det allmännas intresse – avvecklas under ordnade former i enlighet med tillämplig nationell rätt (artikel 32b). Med avveckling i krishanteringsdirektivet avses avveckling av företagets tillgångar (artikel 2.1.54). Den allmänna insolvensrättsliga lagstiftningen i medlemsstaterna – likvidation och konkurs eller motsvarande utländska företeelser – är nationell. Det innebär att förutsättningarna för likvidation eller konkurs av svenska företag avviker från förutsättningarna för fallissemang och resolution. Ändringarna i krishanteringsdirektivet får därför uppfattas som ett allmänt hållet krav på att medlemsstaterna ska säkerställa att de aktuella företagen kan avveckla sin verksamhet under ordnade former.

Stämman beslutar om att försätta ett företag i likvidation och Bolagsverket eller allmän domstol beslutar om att försätta ett företag i tvångslikvidation, t.ex. vid kapitalbrist. Likvidation innebär att ett företag löses upp efter att skulderna betalats och eventuellt överskott fördelats. Under likvidationen ska bolagets egendom förvandlas till pengar, t.ex. genom försäljning på offentlig auktion. Detta ska ske så snart det är möjligt. Bolagets rörelse får bara fortsättas om det behövs för en ändamålsenlig avveckling eller för att de anställda ska få skäligen tid att skaffa nya anställningar. Vid likvidation eller tvångslikvidation av ett företag ansvarar en likvidator för avvecklingen av verksamheten. Vid likvidation av ett kreditinstitut har Finansinspektionen dessutom samma

befogenheter över likvidator och stämma i likvidation som över styrelse och stämma utanför likvidation.

Allmän domstol beslutar om att försätta ett företag i konkurs. Genom konkurs tar en gäldenärs samtliga borgenärer i ett sammanhang tvångsvis i anspråk gäldenärens samlade tillgångar för betalning av sina fordringar. Vid konkurs ansvarar konkursförvaltaren för avvecklingen av verksamheten. Gäldenärens egendom ska som huvudregel säljas så snart det lämpligen kan ske. Vid konkurs av ett kreditinstitut ska Finansinspektionen dessutom förordna ett allmänt ombud, som har samma ställning som konkursförvaltaren.

Finansinspektionen ska återkalla ett kreditinstituts tillstånd, om institutet förklarar sig avstå från tillståndet, överläter rörelsen eller försätts i konkurs eller tvångslikvidation. Finansinspektionen får bestämma hur avvecklingen av rörelsen ska ske. Bestämmelserna finns i bl.a. aktiebolagslagen (2005:551) och lagen om bank- och finansieringsrörelse.

Sammanfattningsvis uppfyller svensk rätt redan krishanteringsdirektivets krav på att ett institut eller företag som uppfyller samtliga förutsättningar för resolution, med undantag för att resolution är nödvändig med hänsyn till det allmännas intresse, ska avvecklas under ordnade former.

16 Investerar skydd för icke-professionella kunder

Regeringens förslag: Ett värdepappersinstitut ska bara få sälja relevanta kapitalinstrument och efterställda kvalificerade instrument till en icke-professionell kund om ett sådant företag

- har utfört en lämplighetsprövning,
- på grundval av lämplighetsprövningen har förvässat sig om att instrumenten är lämpliga för kunden, och
- har lämnat kunden en lämplighetsförklaring.

Samma krav ska gälla ett fondbolag eller en AIF-förvaltare som utför diskretionär portföljförvaltning och lämnar investeringsråd.

Ett sådant företag ska kräva att den icke-professionella kunden lämnar företaget information om sin portfölj av finansiella instrument. I portföljen ska räknas med insättningar av kontanta medel men inte innehav av sådana finansiella instrument som har lämnats som säkerhet.

Om den icke-professionella kundens portfölj vid tidpunkten för köpet inte överstiger 500 000 euro, ska ett sådant företag säkerställa att kunden inte investerar mer än totalt 10 procent av portföljen i de aktuella instrumenten och det ursprungliga investeringsbeloppet i fråga om dessa instrument är minst 10 000 euro.

Regeringens bedömning: De nationella valen att fastställa ett minimibelopp för denominering på minst 50 000 euro och att undanta vissa mindre företag från bestämmelser om investerar skydd bör inte utnyttjas.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer delvis med regeringens förslag och bedömning. Utredningen föreslår inte att fondbolag ska omfattas av bestämmelserna om investerarskydd. Utredningens förslag har dessutom en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Finansinspektionen anser att förslaget bör omfatta försäkringsförmedlare.

Skälen för regeringens förslag och bedömning:

Försäljning av vissa instrument till icke-professionella kunder

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet införs ett särskilt skydd för konsumenter och andra icke-professionella kunder vid köp av efterställda kvalificerade skulder (artikel 44a).

Skyddet innebär att efterställda kvalificerade instrument (artikel 72a med undantag för artiklarna 72a.1 b och 72b.3–5 tillsynsförordningen) enbart får säljas till icke-professionella kunder under förutsättning att tre villkor är uppfyllda. Det första villkoret är att säljaren ska ha utfört ett lämplighetstest i enlighet rölse regleringen för värdepappersbolag (artikel 25.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i det följande benämnt MiFID II). Enligt det andra villkoret ska säljaren på grundval av lämplighetstestet ha förvässat sig om att de kvalificerade skulderna är lämpliga för den icke-professionella kunden och för det tredje så ska säljaren ha dokumenterat lämpligheten (artikel 25.6 i MiFID II). Tillämpningen av dessa villkor får utökas till att också gälla andra instrument som räknas som kapitalbas eller nedskrivningsbara skulder (artikel 44a.1).

Bestämmelser om skydd för icke-professionella kunder finns i rörelselagstiftningen för värdepappersbolag (9 kap. lagen [2007:528] om värdepappersmarknaden, förkortad LVM). Den regleringen har emellertid inte bedömts tillräcklig i förhållande till instrument som får räknas med för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder (skäl 15 och 16 i ändringarna i krishanteringsdirektivet).

För att genomföra ändringarna bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt.

Skyddet bör ta sikte på sådana instrument som innehåller för komplexa villkor för att en icke-professionell kund ska kunna förstå riskerna med investeringen eller som annars kan vara olämpliga för dessa kunder. Primärkapitaltillskottsinstrument är en sådan mer komplicerad produkt för vilken det är lämpligt att den omfattas av investerarskyddet. Även supplementärkapitalinstrument kan i vissa fall anses vara mindre lämpliga för icke-professionella kunder att köpa. Investerarskyddet bör därför utökas till att även omfatta dessa instrument.

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska investerarskyddet gälla ”säljare” av de aktuella instrumenten. Direktivet anger inte vilka företag som omfattas av begreppet säljare men kommissionen har gett uttryck för att med begreppet säljare – utöver kreditinstitut som har tillstånd att driva värdepappersrörelse och värdepappersbolag

(värdepappersinstitut) – ska avses fondbolag och förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) som utför investeringstjänster (tillkännagivande från kommissionen om tolkning av vissa rättsliga bestämmelser i den reviderade ramen för återhämtning och resolution av banker, som svar på frågor som ställts av medlemsstaternas myndigheter [2020/C 321/01]).

Som utredningen föreslår bör värdepappersinstitut omfattas av de nya reglerna om investerarskydd. Förslaget medför att också AIF-förvaltare som erbjuder och tillhandahåller diskretionär förvaltning av investeringsportföljer och lämnar investeringsråd omfattas av förslaget (3 kap. 2 § lagen [2013:561] om förvaltare av alternativa investeringsfonder). För att också fondbolag som utför diskretionär portföljförvaltning och lämnar investeringsråd ska omfattas av kravet på investerarskydd bör en hänvisning till de nya bestämmelserna i LVM införas i lagen (2004:46) om värdepappersfonder.

Finansinspektionen anser att förslaget bör omfatta försäkringsförmedlare.

Enligt kommissionen ska försäkringsförmedlare inte omfattas av begreppet säljare (se ovan). Regeringen anser därför att därför att frågan om – utöver de företag som direktivet tar sikte på – också försäkringsförmedlare bör omfattas av det föreslagna investeringskyddet inte rymms inom ramen för detta lagstiftningsärende.

Försäljning till icke-professionella kunder med en begränsad portfölj

Enligt ändringar i krishanteringsdirektivet införs också ett nytt ytterligare skydd för icke-professionella kunder som har en mindre portfölj med finansiella instrument, dvs. som inte överstiger 500 000 euro (artikel 44a.2). Säljaren ska i sådana fall säkerställa, på grundval av den information som kunden lämnat, att kunden inte investerar mer än 10 procent av sin portfölj i de aktuella instrumenten och att det ursprungliga investeringsbelopp som investeras i ett eller flera skuldinstrument är minst 10 000 euro.

Den icke-professionella kunden ska i detta sammanhang lämna korrekt information om sin portfölj med finansiella instrument och eventuella investeringar till säljaren (artikel 44a.3). Den icke-professionella kundens portfölj ska i det avseendet och vid tillämpningen av säkerställandet att kunden inte investerar mer än ett visst belopp inkludera kontanta depositioner och finansiella instrument men exkludera eventuella finansiella instrument som har lämnats som säkerhet (artikel 44a.4).

Medlemsstaterna får medge vissa nationella undantag från detta skydd (artikel 44a.5 och 44a.6). Det ena nationella undantaget går ut på att medlemsstaterna får, med beaktande av marknadsvillkor och marknadspraxis samt befintliga konsumentskyddsåtgärder, fastställa ett minimibelopp för denomineringen till minst 50 000 euro, dvs. att medlemsstaterna, under vissa förutsättningar, får kräva att ett instrument som ska kunna räknas in bland efterställda instrument måste ha ett nominellt belopp över 50 000 euro (artikel 44a.5). Enligt det andra nationella undantaget får medlemsstater med en mindre och inte så likvid marknad undanta företag från vissa av reglerna. I dessa medlemsstater behöver företagen bara säkerställa att den icke-professionella kundens ursprungliga investerings-

belopp i de aktuella skuldinstrumenten är minst 10 000 euro. En förutsättning för att få tillämpa detta undantag är att kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder för medlemsstatens resolutionsenheter vid genomförandet av ändringarna i krishanteringsdirektivet inte överstiger 50 miljarder euro (artikel 44a.6).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt.

Det är emellertid inte lämpligt att en kund med en relativt begränsad portfölj som uppgår till ett minimibelopp ska kunna investera hela sin portfölj i de aktuella instrumenten, varför det nationella valet om att fastställa ett minimibelopp för denominering inte bör utnyttjas.

Storleken på marknaden motiverar inte en begränsning av investerarskyddet, oavsett om förutsättningarna för att tillämpa det nationella valet – att storleken på de totala kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsenheterna understiger 50 miljarder euro – kommer att vara uppfylla eller inte. Det nationella valet att kräva att bara resolutionsenheter behöver säkerställa att den icke-professionella kundens ursprungliga investeringsbelopp i de aktuella skuldinstrumenten är minst 10 000 euro bör därför inte heller utnyttjas.

17 Deltagare i avvecklingssystem

Regeringens förslag: Det ska förtydligas att med clearingorganisation ska också avses ett företag som har tillstånd att driva clearingverksamhet enligt unionsrätten.

Clearingmedlemmar i en central motpart ska få vara deltagare i avvecklingssystem.

Utredningens förslag överensstämmer i sak med regeringen förslag. Utredningens förslag har emellertid en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt ändringar i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltigt avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper, i det följande benämnt finality-direktivet, ska med central motpart avses detsamma som i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (artikel 2.1).

Med deltagare avses utöver ett institut, en central motpart, en avvecklingsagent, en clearingorganisation, en systemoperatör även en clearingmedlem i en central motpart som auktoriserats enligt samma förordning (artikel 17). Vidare tas det nationella valet bort att tillämpa direktivet även på en indirekt deltagare om det är påkallat av systemriskhänsyn (artikel 2.1).

Bestämmelser om avvecklingssystem finns i lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden, förkortad avvecklingslagen.

En definition av clearingorganisationer finns i avvecklingslagen (2 §). Med clearingorganisation ska också avses en central motpart (prop. 2013/14:111 s. 57 och 1 kap. 4 b § LVM). Det bör förtydligas i avvecklingslagen.

I avvecklingslagen finns bestämmelser om deltagare i avvecklings-system (8 §). Medlemskretsen i en central motpart och deltagarkretsen i ett avvecklingssystem överensstämmer inte nödvändigtvis (prop. 2013/14:111 s. 57). För att genomföra ändringarna i finality-direktivet bör också clearingmedlemmar få vara deltagare i avvecklingssystem.

18 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2021.

Bestämmelserna om investerarskydd för icke-professionella kunder ska tillämpas på relevanta kapitalinstrument och efterställda kvalificerade instrument som har utfärdats efter ikraftträdandet.

Riksgäldskontoret ska fatta beslut om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som gäller från och med den 1 januari 2024, eller, om vissa villkor är uppfyllda, den senare tidpunkt som Riksgäldskontoret beslutar för ett företag.

För en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska Riksgäldskontoret fatta beslut om det krav som ska gälla för dessa från och med den 1 januari 2022.

För att möjliggöra en linjär uppbyggnad av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska Riksgäldskontoret fram till den 1 januari 2024 eller den senare tidpunkt som Riksgäldskontoret beslutar

a) för ett företag besluta en målnivå på kapitalbas och kvalificerade skulder som gäller från och med den 1 januari 2022, och

b) åtminstone var tolfte månad underrätta företaget om en lämplig nivå på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Ett beslut om minimikrav för nedskrivningsbara skulder gäller till dess att ett beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder gäller. För beslutet om minimikrav för nedskrivningsbara skulder ska bestämmelsen om åtgärder för att undanröja eller minska väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett företag eller en koncern gälla i den äldre lydelsen.

Bestämmelserna om villkor om avtalsenligt erkännande ska inte tillämpas på avtal som har ingåtts före ikraftträdandet.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Utredningen föreslår att de mellanliggande målnivåerna ska få sättas vid fler tillfällen än den 1 januari 2022 och att skyldigheten att offentliggöra viss information om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska tillämpas från och med den 1 januari 2024. Utredningens förslag innehåller inte någon uttrycklig reglering av vilka avtal som kravet på villkor om

avtalsenligt erkännande ska tillämpas på eller vad som gäller för redan fattade beslut om nedskrivningsbara skulder. Utredningens förslag har dessutom en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

AB Svensk Exportkredit och *Svenska Bankföreningen* anser att det, för att säkerställa en linjär uppbyggnad av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, bör framgå att det bindande mellanliggande målet per den 1 januari 2022 ska vara 50 procent av de slutliga kraven. *Riksgäldskontoret* anser att beslut om MREL-krav som har fattats före ikraftträdandet ska gälla till dess att beslut om kapitalbas och kvalificerade skulder har fattats och att sådana beslut dessutom ska få fattas före den 1 januari 2024. Dessutom behöver det, enligt Riksgäldskontoret, regleras vilka avtal som kravet på villkor om avtalsenligt erkännande ska tillämpas.

Skälen för regeringens förslag: Ändringarna i krishanteringsdirektivet ska tillämpas från och med den 28 december 2020 (artikel 3 i Europaparlamentet och rådets direktiv (EU) 2019/879 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och om direktiv 98/26/EG, i det följande benämnt genomföranddirektivet).

För att genomföra direktivet bör lagändringarna träda i kraft så fort som möjligt, vilket bedöms vara den 1 juli 2021.

Resolutionsmyndigheterna ska fastställa lämpliga övergångsperioder för när företagen ska uppfylla kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder fram till den 1 januari 2024 (artikel 45m.1 första stycket i krishanteringsdirektivet). Övergångsperioderna omfattar kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder på resolutionsenheter på gruppnivå och företag som inte själva är resolutionsenheter, samt kravet på efterställning (artiklarna 45e, 45f, 45b.4, 45b.5 och 45b.7 i krishanteringsdirektivet). Resolutionsmyndigheten får med beaktande av vissa omständigheter fastställa en övergångsperiod som löper ut efter den 1 januari 2024 (artiklarna 45m.1 tredje stycket och 45m.7 i krishanteringsdirektivet).

Resolutionsmyndigheten ska vidare fastställa mellanliggande målnivåer, per den 1 januari 2022, för kraven som ska vara uppfyllda den 1 januari 2024. De mellanliggande målnivåerna syftar till att säkerställa en linjär uppbyggnad av kapitalbas och kvalificerade skulder samt efterställda kvalificerade instrument i riktning mot ett uppfyllande av kravet (artikel 45m.1 andra stycket).

Europeiskt och nationellt systemviktiga resolutionsenheter ska uppfylla minimikraven på kapitalbas och kvalificerade skulder och efterställning den 1 januari 2022 (artikel 45m.2).

Resolutionsmyndigheten ska meddela företagen ett planerat krav på kapitalbas och kvalificerade skulder för varje tolv månadersperiod under perioderna till dess att kraven är uppfyllda. Syftet är att underlätta en gradvis uppbyggnad av företagets kapacitet för förlustabsorbering och rekapitalisering (artikel 45m.6). Det planerade kravet och övergångsperioden får revideras (artikel 45m.8).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande ikraftträdande- och övergångsbestämmelser införas i svensk rätt.

Kommissionen har gett uttryck för att nuvarande beslut om MREL-krav ska gälla till dess att beslut om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder fattas (tillkännagivande från kommissionen om tolkning av vissa rättsliga bestämmelser i den reviderade ramen för återhämtning och resolution av banker, som svar på frågor som ställts av medlemsstaternas myndigheter [2020/C 321/01]). I likhet med *Riksgäldskontoret* anser regeringen därför att det av övergångsbestämmelserna bör framgå att ett beslut om MREL-krav ska gälla till dess att ett beslut om kapitalbas och kvalificerade skulder gäller. Riksgäldskontoret bör beträffande ett sådant beslut om MREL-krav kunna vidta åtgärder för att undanröja eller minska väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett företag eller en koncern, däribland förelägga företaget att vidta åtgärder för att uppfylla MREL-kravet (3 kap. 24 § LOR).

Ändringarna i krishanteringsdirektivet innebär att beslut om kapitalbas och kvalificerade skulder ska gälla först per den 1 januari 2022 respektive den 1 januari 2024, beroende på företag och krav. Regeringen anser därför, till skillnad från Riksgäldskontoret, att direktivet inte ger möjlighet att fatta beslut om att kraven ska gälla före dessa datum. Det får i stället anses ankomma på Riksgäldskontoret att, inom ramen för de föreslagna ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna, fastställa mellanliggande målnivåer och underrätta företagen om lämpliga nivåer på kapitalbas och kvalificerade skulder under övergången.

I likhet med *AB Svensk Exportkredit* och *Svenska Bankföreningen* anser regeringen att uppbyggnaden av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder bör vara linjär men konstaterar att krishanteringsdirektivet inte ger något utrymme för att bestämma att de mellanliggande målnivåer per den 1 januari 2022 ska vara 50 procent av de slutliga kraven.

Regeringen anser i likhet med Riksgäldskontoret att det i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna uttryckligen bör regleras vilka avtal som kravet på villkor om avtalsenligt erkännande ska tillämpas på. Detta krav bör inte tillämpas på avtal som har ingåtts före ikraftträdandet. Ett avtal som har ändrats efter ikraftträdandet bör anses ha ingåtts efter den tidpunkten (jfr artikel 71a.3 i krishanteringsdirektivet).

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska skyldigheten för företagen att offentliggöra viss information om sin kapitalbas och kvalificerade skulder som huvudregel tillämpas från och med den 1 januari 2024. Om medlemsstaterna emellertid fastställt ett senare datum för när vissa företag ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska skyldigheten att offentliggöra de aktuella uppgifterna sammanfalla med det datumet (artiklarna 45i.3 och 45m.1 i krishanteringsdirektivet och artikel 3 i genomförandedirektivet).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt.

Enligt ändringarna i krishanteringsdirektivet ska reglerna om investerarskydd för icke-professionella kunder tillämpas på relevanta kapitalinstrument och efterställda kvalificerade instrument som har utfärdats efter den 27 december 2020 (artikel 44a.7).

För att genomföra ändringarna i krishanteringsdirektivet bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt.

19 Konsekvensanalys

Regeringens bedömning: Förslagen har positiva effekter för samhälls-ekonomin, de företag som berörs och för icke-professionella investerare (konsumenter).

De eventuella merkostnader som förslagen medför för Finansinspektionen och Riksgäldskontoret rymms inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslagen medför inga merkostnader för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Utredningens bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Regelrådet anser att konsekvensanalysen är bristfällig i fråga om beskrivningarna av företagets antal och storlek, påverkan på företagets administrativa och andra kostnader, om företagen behöver vidta förändringar i sin verksamhet, påverkan på konkurrensen mellan företagen, särskild hänsyn till små företag, alternativa lösningar och överensstämmelse med unionsrätten. *Förvaltningsrätten i Stockholm* anser att effekterna för de allmänna förvaltningsdomstolarna av olika ändringar i lagstiftningen på finansmarknadsområdet bör behandlas samlat.

Skälen för regeringens bedömning

Offentligfinansiella och samhällsekonomiska effekter

Förslagen om ändringar i regelverket om krishantering har i sig inga offentligfinansiella effekter.

När det gäller de samhällsekonomiska effekterna av förslagen medför en ökad harmonisering av tillämpningen av regelverket positiva effekter för samhällsekonomin. Detta uppnås genom ökad tydlighet i hur Riksgäldskontoret ska bedöma risker och bestämma dessas krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Det kan i detta sammanhang även konstateras att finansiella kriser är kostsamma. Dels kan de direkta kostnaderna för staten bli höga om staten måste vidta åtgärder för att säkra den finansiella stabiliteten, t.ex. genom att täcka förluster med skattemedel och bidra med nytt kapital i finansiella företag i syfte att minska risken för att en kris ska sprida sig i ekonomin. Dels kan en kris leda till stora samhällsekonomiska kostnader om den finansiella krisen också leder till en nedgången i den ekonomiska konjunkturen. Perioden efter en finansiell kris präglas ofta av utdragna perioder av minskad produktion och lägre sysselsättning, försämrade offentliga finanser och en ökad skuldsättning i den offentliga sektorn. Regelverket om krishantering syftar till att försöka minska risken för och konsekvenserna för finansiella kriser såväl skattebetalarna som samhälls-ekonomin i stort. Förslaget om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder syftar i sig till att säkerställa att det finns tillräckligt med kapital och skulder hos företagen så att deras kritiska verksamhet kan upprätthållas i en kris. Ett centralt verktyg i resolution är skuldnedskrivning. Kravet på att en viss del av de systemviktiga institutens skulder

ska vara efterställda andra skulder utgör i sig en viktig komponent för en effektiv tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget och i förlängningen en effektiv resolution. Kravet på efterställda skulder minskar också risken för att skulder högre upp i förmånsrättsordningen, så som insättningar, behöver skrivas ner och kan därigenom även leda till en ökad förutsägbarhet för hur förluster fördelas vid ett fallissemang. Detta är i första hand positivt för investerare i företagens skuldinstrument, men bidrar också till ett ökat förtroende för regelverket. Finansinspektionen och Riksgäldskontoret ges samtidigt utökade befogenheter att ingripa om ett institut inte uppfyller MREL-kravet och Riksgäldskontoret ges vissa ytterligare befogenheter att vidta tillfälliga åtgärder, så som att införa förbud för banken i resolution mot att fullgöra vissa förpliktelser. Möjligheten till dessa befogenheter stärker Riksgäldskontorets förmåga att genomföra en effektiv resolution. Förslagen innebär också att det tydliggörs vilka företag inom en koncern som kan komma ifråga för resolution. Sammantaget syftar förslaget till att säkerställa en effektiv hantering av finansiella företag i en kris.

Effekter för berörda företag

Regelrådet anser att beskrivningen av berörda företag utifrån antal och storlek är bristfällig.

Förslagen omfattar kreditinstitut och värdepappersbolag. Dessutom omfattas finansiella institut och vissa holdingföretag av förslagen.

För flertalet företag (ca 170) har förslaget liten eller ingen praktisk betydelse.

I Sverige finns tre banker som i dag skulle klassificeras som europeiskt systemviktiga resolutionsenheter. Utöver dessa bedömer Riksgäldskontoret i dag att sex ytterligare kreditinstitut är systemviktiga, vilka därmed skulle klassificeras som nationellt systemviktiga resolutionsenheter. Det finns i dag inga globalt systemviktiga institut i Sverige. För de systemviktiga instituten har förslaget följande effekter.

Kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder uttrycks i förhållande till företagets riskvägda tillgångar och i förhållande till bruttosoliditetetsmättet. De båda kraven ska uppfylla parallellt. Samtidigt införs en miniminivå för respektive krav. Effekterna av dessa förändringar för de berörda instituten kommer till viss del att bero på resolutionsmyndighetens tillämpning. Dessa förändringar bedöms dock generellt sett inte påverka de svenska institutens krav i någon betydande omfattning jämfört med i dag.

Förslagen påverkar även hur kravet ska uppfyllas. Det införs bindande miniminivåer när det gäller efterställda instrument. Att ett instrument är efterställt innebär att det i förmånsrättsordningen kommer efter andra skulder. Syftet med att införa en miniminivå för efterställda skulder är att underlätta för skuldnedskrivning om ett företag fallerar. Flertalet företag kommer att behöva emittera efterställda instrument för att uppfylla miniminivån. Det innebär att förslagen bedöms innebära ökade kostnader för företagen i denna del. Det kan dock noteras att behovet att utfärda efterställda skulder också finns i dag och dessutom generellt sett är något större enligt nuvarande ordning. Samtidigt innebär en ökad mängd efterställda skulder att risken för att innehavare av icke-efterställda skulder

får bära förluster minskar. Det borde i sig leda till ett minskat krav på kompensation i form av ränta på de icke-säkerställda instrumenten från dessa investerare och därmed minska företagens finansieringskostnader. Förslagen innebär också att företagen kommer att kunna uppfylla kravet med sin befintliga kapitalbas i större utsträckning, vilket även det borde innebära en kostnadsbesparing. Vilken effekt som förslagen sammantaget får på finansieringskostnaderna är emellertid inte möjligt att bedöma då dessa även påverkas av andra faktorer.

Effekter för icke-professionella investerare

Förslagen innebär att det införs ett särskilt skydd för konsumenter och andra icke-professionella investerare vid försäljning av efterställda kvalificerade skulder samt primär- och supplementärkapitalinstrument. Dessa instrument är i regel komplexa och innebär risker som kan vara svåröverblickbara. Skyddet innebär att sådana instrument enbart får säljas till konsumenter och icke-professionella investerare efter att ett test bekräftat att detta är lämpligt. Krav på dokumentation införs också. Sammantaget innebär det ett ökat konsumentskydd.

Konkurrensen mellan företagen

Regelrådet anser att beskrivningen av förslagets påverkan på konkurrensförhållanden för berörda företag är bristfällig. Enligt *Regelrådet* är det inte tydligt hur svenska institut påverkas konkurrensmässigt till följd av att svensk rätt anpassas till internationella standarder.

Harmoniseringen av regelverket om krishantering utjämnar konkurrensförhållanden för svenska företag inom EES och globalt. Bland annat innebär förslagen att svenska företags krav på kapitalbas och kvalificerade skulder kommer att vara mer jämförbara med kraven för utländska företag. För Sverige som ett litet land med en stor finanssektor bedöms det som positivt med internationellt överenskomna standarder och regelverk, vilket bidrar till en jämnare spelplan, där svenska och utländska aktörer möter likartade regler och minimikrav. Detta gäller särskilt på EU:s inre marknad.

Administrativa kostnader

Regelrådet anser att beskrivningen av förslagets påverkan på de berörda företagens administrativa kostnader är bristfällig.

Det uppstår emellertid inte några nya administrativa kostnader avseende uppgifter som ska tas fram, lagras eller överföras.

Andra kostnader

Regelrådet anser att beskrivningen av förslagets påverkan på berörda företags andra kostnader och verksamhet är bristfällig.

Det kan uppstå kostnader för utbildning avseende ändringarna i regelverket om krishantering. Eftersom företagen redan i dag, direkt eller indirekt, omfattas av regelverket bedöms kostnaderna för utbildning bli begränsade. Det kan uppskattas att 80 arbetstimmar per företag behöver investeras för utbildning; kostnaden skulle då uppgå till ca 50 000 (80 timmar x 645 kronor) per företag. Beräkningen är baserad på SCB:s

yrkeskategori ”jurist” med en genomsnittlig månadslön på 56 100 kronor och ett totalt lönepåslag om 84 procent. Det innebär en kostnad på 645 kronor per timme. Det bedöms inte uppstå några behov och därmed inga kostnader för implementering av nya it-system men vissa kostnader kan uppstå för anpassning av befintliga system.

Effekter för myndigheter och domstolar

Förslagen innebär att Riksgäldskontoret får vissa nya arbetsuppgifter, bl.a. ska Riksgäldskontoret enligt tillsynsförordningen godkänna återköp av kvalificerade skuldinstrument. Därtill innebär förändringarna av regelverket att Riksgäldskontoret behöver uppdatera befintliga föreskrifter, processer och interna metoddokument samt ta fram nya föreskrifter. Det handlar i huvudsak om sedvanliga uppgifter vid tillämpningen av regelverken på finansmarknadsområdet. De ekonomiska konsekvenserna bedöms därmed vara begränsade. De kostnader som uppstår i samband med prövningar av återköp ska finansieras av de företag som ansöker om prövningar genom att Riksgäldskontoret får ta ut en avgift som myndigheten disponerar. Avgiftsuttaget för prövningarna beräknas uppgå till ca 250 000 kronor per år, vilket inte utgör en väsentlig förändring av myndighetens samlade avgiftsuttag. För Finansinspektionen kan förslaget innebära ökat samarbete med Riksgäldskontoret, exempelvis i frågor om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. De ekonomiska konsekvenserna för Finansinspektionen av detta bedöms begränsade och inte medföra någon väsentlig merkostnad jämfört med i dag. Eventuella merkostnader ska därför hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förvaltningsrätten i Stockholm anser att effekterna för de allmänna förvaltningsdomstolarna av olika ändringar i lagstiftningen på finansmarknadsområdet bör behandlas samlat.

Förslagen innebär att fler företag omfattas av de krav på kapital och skulder som ska uppfyllas i syfte att kunna skrivas ned eller konverteras utanför eller i resolution jämfört med i dag. Dessa beslut kan överklagas. Det är emellertid mycket ovanligt att Riksgäldskontorets beslut på området överklagas. Med hänsyn till att det sällan inträffar att ett företag drabbas av så allvarliga finansiella problem eller försätts i resolution att en tillämpning av fullgörelseförbudet (moratorium) skulle aktualiseras och att de nuvarande möjligheter att besluta om detta inom resolution inte har använts förväntas inte heller den nya möjligheten resultera i något större antal överklagade beslut. Förslagen bedöms sammanfattningsvis inte bidra till annat än en mycket begränsad måltillströmning och de merkostnader som förslagen kan medföra för domstolarna ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Speciella informationsinsatser

Tillämpningen av ändringarna av regelverket om krishantering hanteras framför allt av berörda myndigheter. Riksgäldskontoret anordnar regelbundet informationsträffar för att bl.a. informera om nya eller ändrade regler som påverkar instituten och Eba tar tillsammans med de nationella tillsynsmyndigheterna, i Sverige Finansinspektionen, fram skriftliga svar på frågor från företagen avseende nya eller ändrade regelverk. Dessa

frågor och svar publiceras på Ebas webbplats (eba.europa.eu) i syfte att främja en enhetlig tolkning och tillämpning.

Alternativa lösningar

Regelrådet anser att beskrivningen av alternativa lösningar är bristfällig. *Regelrådet* anser att det saknas en beskrivning av om finns utrymme för nationella särbestämmelser.

Förslagen genomför i huvudsak ett EU-direktiv och det finns därför inte utrymme för alternativa lösningar. I detta sammanhang är det värt att lyfta fram vikten av gemensamma standarder på den inre marknaden för finansiella tjänster för ett litet land som Sverige med en stor finansiell sektor med omfattande gränsöverskridande verksamhet.

I ett fåtal begränsade delar av direktivet ges möjlighet till nationella val. För det första innebär förslagen att Riksgäldskontorets möjlighet att meddela förbud mot att fullgöra en leverans- eller betalningsförpliktelse utsträcks till att omfatta även kvalificerade insättningar. Direktivet medger en möjlighet att föreskriva att insättare i ett sådant fall ska få del av en lämplig summa per dag. Denna möjlighet utnyttjas i förslaget. Syftet är att skydda insättare från att råka i finansiella svårigheter under den period som förbudet gäller.

För det andra innebär förslagen att det införs ett särskilt skydd för konsumenter och andra icke-professionella kunder vid försäljning av vissa nedskrivningsbara instrument. I förslaget har möjligheten att, förutom kvalificerade efterställda skulder, även inkludera primär- och sekundärkapitalinstrument inkluderats. Valet medför ett starkare skydd för icke-professionella kunder än om dessa instrument inte inkluderats.

För det tredje ger direktivet möjlighet att kräva att institut med dotterföretag i tredjeland i sina finansiella avtal tar med villkor som gör att dotterföretagets motparter inte kan säga upp avtal eller utföra vissa andra handlingar på grund av att resolutionsmyndigheten fattat vissa beslut. Detta val utnyttjas eftersom avsaknaden av sådana villkor skulle kunna försvåra resolution. En konsekvens av det nationella valet skulle kunna vara ökade kostnader för dotterföretagen. Dessa merkostnader bedöms dock inte bli betydande, och därmed inte överstiga nyttan av förslaget.

Slutligen medger direktivet en möjlighet att ha en högre högsta andel för hur många företag som kan omfattas av ett alternativt krav på efterställning än huvudregeln på 30 procent. Förslaget innebär att huvudregeln införs tillsammans med en möjlighet för Riksgäldskontoret att höja nivån vid behov.

Överensstämmelse med unionsrätten

Regelrådet anser att beskrivningen av förslagets överensstämmelse med unionsrätten är bristfällig.

Krishanteringsdirektivet är ett EU-direktiv som ska genomföras i medlemsstaterna. Genom förslagen genomförs ändringarna i direktivet i svensk rätt. Genomförandet av direktivet innebär en ökad harmonisering av regelverket om krishantering inom EES. Direktivet ger möjlighet till ett mindre antal nationella val. I övrigt finns det begränsade möjligheter för medlemsstaterna att anpassa direktivets krav till nationella förhållanden.

20 Författningskommentar

20.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution

1 kap. Övergripande om lagen

2 § Innehållet i denna lag är uppdelat enligt följande.

AVDELNING I. INLEDANDE BESTÄMMELSER

1 kap. – Övergripande om lagen

2 kap. – Definitioner

AVDELNING II. ÅTGÄRDER FÖR ATT FÖRBEREDA RESOLUTION OCH UNDVIKA FALLISSEMANG

3 kap. – Resolutionsplaner

4 kap. – *Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder*

5 kap. – Ytterligare åtgärder för att förbereda resolution och undvika fallissemang

6 kap. – Nedskrivning eller konvertering av *relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder* utanför resolution

7 kap. – Värdering

AVDELNING III. RESOLUTION

8 kap. – Inledande av resolution

9 kap. – Beslutsförfarande för gränsöverskridande koncerner

10 kap. – Följder av ett beslut om resolution för ägare och ledning

11 kap. – Hinder mot exekutiva åtgärder och vissa rättshandlingar knutna till resolution

12 kap. – Resolutionsåtgärder

13 kap. – Beslut om ändring av vissa avtalsvillkor och om förbud mot att fullgöra förpliktelser, ta i anspråk säkerheter och att utöva vissa rättshandlingar

14 kap. – Kompletterande befogenheter

15 kap. – Särskild förvaltare

16 kap. – Åtgärder mot ägare

17 kap. – Försäljningsverktyget

18 kap. – Broinstitutets verktyget

19 kap. – Avskiljande verktyget

20 kap. – Kompletterande befogenheter vid överföring

21 kap. – Skuldnedskrivningsverktyget

22 kap. – De statliga stabiliseringsverktygen

23 kap. – Skyddsåtgärder

24 kap. – Konkurs, likvidation och avslutande av resolution

25 kap. – Verkan av vissa beslut fattade av resolutionsmyndigheter i andra länder inom EES

26 kap. – Erkännande och verkställighet av resolution i tredjeland

27 kap. – Finansiering av resolution

AVDELNING IV. AVSLUTANDE BESTÄMMELSER

28 kap. – Samarbete och informationsutbyte

29 kap. – Bemyndiganden

30 kap. – Överklagande och verkställighet av beslut m.m.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur innehållet i lagen är uppdelat.

Ändringarna i paragrafen är en följd av att 4 och 6 kap. har fått nya rubriker.

3 § Frågor om åtgärder enligt denna lag prövas av Riksgäldskontoret (resolutionsmyndigheten), om inte annat följer av 4 eller 5 §.

Riksgäldskontoret får ta ut avgifter för prövning av ansökningar enligt artikel 78a i tillsynsförordningen.

Om Riksgäldskontoret överväger en åtgärd som kan få direkta budget- eller systemeffekter, ska Riksgäldskontoret, med ett eget yttrande i saken, till regeringen överlämna frågan om huruvida åtgärden med hänsyn till risken för sådana effekter kan godtas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka frågor som Riksgäldskontoret ansvarar för. Övervägandena finns i avsnitt 5.

I det nya *andra stycket* anges att Riksgäldskontoret får ta ut en avgift i samband med att myndigheten prövar en ansökan om tillstånd för återköp m.m. av skuldinstrument enligt artikel 78a i tillsynsförordningen. Av 29 kap. 1 § följer att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter enligt det nya stycket.

4 § Frågor om nedskrivning eller konvertering av *relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder* utanför resolution enligt 6 kap. prövas av Finansinspektionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka frågor som Finansinspektionen ansvarar för. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artikel 59.1a första stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.

Utvidgningen av paragrafen till kvalificerade skulder är en följd av att 6 kap. omfattar kvalificerade skulder.

Övriga ändringar är redaktionella.

2 kap. Definitioner

1 § I denna lag avses med

anmält avvecklingssystem: ett anmält avvecklingssystem enligt 2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

bankdag: en dag som inte är en lördag, en söndag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton eller en allmän helgdag,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

berörd myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES, den myndighet som länderna identifierat enligt artikel 61.2 i krishanteringsdirektivet,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

central motpart: en central motpart enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister som har auktoriserats enligt artikel 14 eller godkänts enligt artikel 25 i samma förordning,

det kombinerade buffertkravet: det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar,

dotterföretag: ett dotterföretag enligt artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-filial: en filial till ett tredjelandsinstitut som är etablerad i ett land inom EES,

EES-institut: ett institut enligt artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen som är hemmahörande i ett annat land inom EES än Sverige,

europiskt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i tillsynsförordningen och som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro eller ingår i en resolutionsgrupp som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro,

filial: en filial enligt artikel 4.1.17 i tillsynsförordningen,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett företag enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

finansieringsplan: en plan enligt artikel 107 i krishanteringsdirektivet,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

finansieringsarrangemang: ett arrangemang för finansiering av kostnader för resolution som upprättats av ett land inom EES enligt artikel 100 i krishanteringsdirektivet,

förordningen om resolutionsavgifter: kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 21 oktober 2014 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution,

garanterad insättning: en insättning som omfattas av insättningsgarantin enligt 4 och 4 c §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

globalt systemviktigt institut: ett globalt systemviktigt institut enligt artikel 4.1.133 i tillsynsförordningen,

globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES: ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES enligt artikel 4.1.134 i tillsynsförordningen,

globalt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som är ett globalt systemviktigt institut eller del av ett sådant,

gruppbasead: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen,

gränsöverskridande koncern: en koncern med moder- och dotterföretag i flera länder inom EES,

holdingföretag med blandad verksamhet: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

institut: kreditinstitut och värdepappersbolag,

kapitalbas: detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv

2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878,

koncern: ett moderföretag och dess dotterföretag,

koncernresolutionsordning: en plan enligt artikel 91.6 i krishanteringsdirektivet,

kreditinstitut: banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

krisavvärjande åtgärd:

a) en åtgärd för att undanröja väsentliga brister eller väsentliga hinder för återhämtning enligt 6 a kap. 6 och 7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 7 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

b) en åtgärd för att undanröja eller minska väsentliga hinder för rekonstruktion eller avveckling enligt 3 kap. 3–5 och 12–24 §§,

c) en åtgärd som enligt beslut av Finansinspektionen är en krisavvärjande åtgärd enligt 15 kap. 2 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 c § lagen om värdepappersmarknaden,

d) ett beslut av Finansinspektionen om att tillsätta en tillfällig förvaltare enligt 15 a kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 a kap. lagen om värdepappersmarknaden, eller

e) nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument enligt 6 kap.,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

kritisk verksamhet: en tjänst eller en transaktion som, om den upphörde, sannolikt skulle leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

kvalificerad insättning: en insättning enligt lagen om insättningsgaranti som inte är undantagen enligt 4 b eller 5 § den lagen,

kärnprimärkapital: kapital som avses i artikel 50 i tillsynsförordningen,

kärnprimärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i tillsynsförordningen,

moderföretag: ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 a i tillsynsförordningen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderföretag i tredjeland: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är hemmahörande i ett land utanför EES,

moderinstitut inom EES: ett institut eller ett EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat institut eller ett EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

nationellt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som inte är en globalt systemviktig resolutionsenhet eller en europeiskt systemviktig resolutionsenhet men som Riksgäldskontoret bedömer vara en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang,

relevanta kapitalinstrument: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument,

resolutionsenhet: en juridisk person inom EES som enligt en resolutionsplan ska vara föremål för resolutionsåtgärder,

resolutionsförfarande i tredjeland: en åtgärd som enligt rätten i ett land utanför EES syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller i ett moderföretag i

tredjeland, om åtgärden är jämförbar med sådana resolutionsåtgärder som får vidtas enligt denna lag i fråga om ändamål och förväntat resultat,

resolutionsgrupp: en resolutionsenhet och dess dotterföretag som inte är

a) en resolutionsenhet,

b) ett dotterföretag till en annan resolutionsenhet, eller

c) ett dotterföretag i ett tredjeland som enligt resolutionsplanen inte ingår i resolutionsgruppen och dess dotterföretag.

resolutionskollegium: ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i krishanteringsdirektivet,

resolutionsåtgärd: någon av de åtgärder som anges i 12 kap. 1 §,

samordnande berörd myndighet: den berörda myndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande resolutionsmyndighet: resolutionsmyndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

större dotterföretag: ett större dotterföretag enligt artikel 4.1.135 i tillsynsförordningen,

supplementärkapitalinstrument: kapitalinstrument och efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i tillsynsförordningen,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet,

tredjelandsinstitut: ett företag som har sitt huvudkontor i ett land utanför EES och som skulle vara ett institut om det var hemmahörande inom EES,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd

a) för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3, 6, 7, 8 och 9 den lagen,

b) att som sidotjänst förvara finansiella instrument för kunders räkning och ta emot medel med redovisningsskyldighet enligt 2 kap. 2 § första stycket 1 den lagen, eller

c) att som sidotjänst ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen enligt 2 kap. 2 § första stycket 8 den lagen,

värdepappersbolagsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen,

värdepappersbolagsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014, och

övriga primärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i tillsynsförordningen.

Paragrafen innehåller definitioner. Ändringarna i paragrafen genomför artiklarna 2.1.5, 2.1.5a, 2.1.68a, 2.1.83a, 2.1.83b, 2.1.83c och 2.1.109, 70.2 och 71.3 och delvis artiklarna 33a.2 första stycket, 45c.5 första stycket och 69.4 i krishanteringsdirektivet. Överväganden finns i avsnitt 6.

I paragrafen införs nya definitioner av central motpart, europeiskt systemviktig resolutionsenhet, globalt systemviktigt institut, globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES, globalt systemviktigt

resolutionsenhet, det kombinerade buffertkravet, kärnprimärkapital, nationellt systemviktig resolutionsenhet, resolutionsenhet, resolutionsgrupp större dotterföretag, värdepappersbolagsdirektivet och värdepappersbolagsförordningen. Hänvisningen till värdepappersbolagsdirektivet är statisk, dvs. avser den ursprungliga lydelsen. Hänvisningarna till förordning (EU) nr 648/2012 i definitionen av central motpart och värdepappersbolagsförordningarna är dynamiska, dvs. avser förordningarna i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Ändringarna av definitionerna av krishanteringsdirektivet innebär att den statistiska hänvisningen till direktivet avser lydelsen enligt det angivna ändringsdirektivet.

2 § En *nedskrivningsbar skuld* är en skuld som inte räknas som ett primärkapitalinstrument eller ett supplementärkapitalinstrument, och som inte är

1. en garanterad insättning,
2. en skuld som är säkerställd, till den del skulden täcks av säkerhet,
3. en skuld som hänför sig till kundtillgångar eller kundmedel förutsatt att kunden är skyddad vid konkurs eller ett motsvarande utländskt förfarande,
4. en skuld som hänför sig till ett kommissionsavtal eller annat avtal som innebär att institutet är redovisningsskyldigt för anförtrödda medel,
5. en skuld till ett institut eller ett EES-institut som inte ingår i samma concern som institutet eller det företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2, med en ursprunglig löptid som är kortare än sju dagar,
6. en skuld med en kortare återstående löptid än sju dagar, som hänför sig till system eller operatörer i ett anmält avvecklingssystem eller deras deltagare *eller till centrala motparter*,
7. en skuld till anställda avseende inarbetad lön, pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag för den rörliga delen av ersättningen
 - a) som inte regleras av kollektivavtal, eller
 - b) som avser en risktagare med väsentlig inverkan,
8. en skuld till en borgenär inom affärs- eller handelssektorn, där skulden hänför sig till att institutet eller det företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 har tillhandahållits varor eller tjänster som är kritiska för dess löpande verksamhet,
9. en skuld till en skatte- eller en socialförsäkringsmyndighet, förutsatt att myndighetens fordran har förmånsrätt,
10. en skuld till garantimyndigheten till följd av avgifter som ska betalas i enlighet med 12 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, *eller*
11. *en skuld till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 som inte är en resolutionsenhet men som ingår i samma resolutionsgrupp, utom när det gäller skulder som avses i 21 kap. 15 § 2, 3 a och 3 b.*

Som en *nedskrivningsbar* skuld räknas även en skuld som enligt lagen i ett annat land inom EES eller tredjeland inte motsvarar en sådan skuld som anges i första stycket.

Paragrafen innehåller en definition av vissa skulder. Ändringarna i paragrafen genomför artiklarna 2.1.71 och 44.2 första stycket f och delvis artikel 44.2 första stycket h i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.

Ändringen i *första stycket* innebär att det införs en definition av nedskrivningsbar skuld som ersätter uttrycket kvalificerad skuld. En ny definition av kvalificerad skuld finns i 2 a §.

Undantaget i *punkt 6* utvidgas till att även avse centrala motparter.

Genom *punkt 11*, som är ny, undantas vissa skulder till andra företag i samma resolutionsgrupp.

Ändringen i *andra stycket* är en följd av att det nuvarande uttrycket kvalificerad skuld, som får en ny innebörd, ersätts med uttrycket nedskrivningsbar skuld.

Övriga ändringar är redaktionella.

2 a § *En kvalificerad skuld är en sådan nedskrivningsbar skuld som uppfyller villkoren i 4 kap. 9–12 §§.*

Paragrafen, som är ny, innehåller en definition av kvalificerad skuld. Paragrafen genomför delvis artikel 2.1.71a i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.

I paragrafen införs en ny definition av kvalificerad skuld.

2 b § *Ett efterställt kvalificerat instrument är ett instrument som uppfyller villkoren i artikel 72a i tillsynsförordningen utom när det gäller hänvisningarna till artiklarna 72b.3–72b.5.*

Paragrafen, som är ny, innehåller en definition av efterställt kvalificerat instrument. Paragrafen genomför artikel 2.1.71b i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.

I paragrafen införs en ny definition av efterställt kvalificerat instrument.

3 § Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck finns i nedan angivna paragrafer:

- *krav på kapitalbas och kvalificerade* skulder i 4 kap. 1 §
- försäljningsverktyget i 17 kap. 1 §
- broinstitutsverktyget i 18 kap. 1 §
- broinstitut i 18 kap. 2 §
- avskiljandeverktyget i 19 kap. 1 §
- tillgångsförvaltningsbolag i 19 kap. 2 §
- skuldnedskrivningsverktyget i 21 kap. 1 §
- statliga stabiliseringsverktyg i 22 kap. 1 §
- arrangemang om strukturerad finansiering i 23 kap. 1 §
- arrangemang om säkerheter i 23 kap. 1 §
- arrangemang om säkerhetsöverlåtelse i 23 kap. 1 §
- kvittningsarrangemang i 23 kap. 1 §
- nettningsarrangemang i 23 kap. 1 §
- partiell överföring i 23 kap. 1 §.

Paragrafen innehåller hänvisningar till definitioner av begrepp, termer och uttryck.

Ändringarna i paragrafen är en följd av att det införs ett nytt kapitel, 4 kap.

3 kap. Resolutionsplaner

1 § Riksgäldskontoret ska upprätta en resolutionsplan för varje institut *och hålla den aktuell*. Planen ska ange

1. de resolutionsåtgärder som Riksgäldskontoret avser att vidta om institutet försätts i resolution, *och*

2. de åtgärder som Finansinspektionen avser att vidta enligt 6 kap.

Resolutionsplanen ska upprättas efter att Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där institutet har betydande filialer *fått tillfälle att lämna synpunkter*.

En resolutionsplan ska inte upprättas för institut som tillsammans med andra koncernföretag inom EES är föremål för gruppbasead tillsyn.

Paragrafen innehåller bestämmelser om resolutionsplanen för ett institut som inte ingår i en resolutionsgrupp. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 45c.2 första stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Ändringen i *första stycket* innebär att resolutionsplanen också ska innehålla åtgärder som avser nedskrivning och konvertering av kapital eller skulder utanför resolution, som Finansinspektionen ansvarar för (6 kap.).

Övriga ändringar är redaktionella.

2 § Ett institut som tillsammans med andra koncernföretag inom EES är föremål för gruppbasead tillsyn, ska omfattas av en koncernresolutionsplan *som antagits av Riksgäldskontoret*. Planen ska ange

1. vilka åtgärder som Riksgäldskontoret, eller i förekommande fall en utländsk resolutionsmyndighet, avser att vidta om institutet eller ett annat koncernföretag försätts i resolution,

2. *resolutionsenheter och resolutionsgrupper i koncernen, och*

3. *de åtgärder som Finansinspektionen avser att vidta enligt 6 kap.*

Av koncernresolutionsplanen ska det också framgå hur resolutionen ska finansieras. Planen ska ange hur kostnaderna för åtgärderna fördelas mellan resolutionsreserven och de övriga finansieringsarrangemangen.

För en koncern som inte är gränsöverskridande ska koncernresolutionsplanen upprättas, och vid behov uppdateras, av Riksgäldskontoret efter *att* Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där det finns betydande filialer *fått tillfälle att lämna synpunkter*.

För en gränsöverskridande koncern ska koncernresolutionsplanen upprättas, och vid behov uppdateras, av Riksgäldskontoret, om myndigheten är samordnande resolutionsmyndighet i resolutionskollegiet, tillsammans med berörda resolutionsmyndigheter och efter *att* relevanta behöriga myndigheter *fått tillfälle att lämna synpunkter*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om resolutionsplanen för en koncern och dess resolutionsgrupper. Ändringarna i paragrafen genomför artiklarna 12.1 och 33.3 och delvis artikel 13.6 första stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

I *första stycket 2*, som är ny, införs en skyldighet för Riksgäldskontoret att identifiera koncernens resolutionsenheter och resolutionsgrupper. Det innebär t.ex. att i fråga om ett dotterinstitut till ett holdingföretag med blandad verksamhet som innehas direkt eller indirekt av ett mellanvarande finansiellt holdingföretag ska det mellanvarande finansiella holdingföretaget i resolutionsplanen identifieras som resolutionsenhet (artikel 33.3 i krishanteringsdirektivet).

Första stycket 3, som är ny, motsvarar ändringen i 1 §.

Övriga ändringar är redaktionella.

3 § Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet för en gränsöverskridande koncern, ska myndigheten lämna över den information som myndigheten fått från moderföretaget inom EES till relevanta utländska resolutionsmyndigheter. Riksgäldskontoret ska därefter inom fyra månader från

det att informationen överlämnats, försöka komma överens med dessa resolutionsmyndigheter om att anta koncernresolutionsplanen.

Om Riksgäldskontoret inte är samordnande myndighet, ska myndigheten inom fyra månader från det att den samordnande myndigheten har sänt över informationen, försöka komma överens med de utländska resolutionsmyndigheterna om att anta koncernresolutionsplanen.

Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet, ska myndigheten göra en ny bedömning av planen, om myndigheten underrättas av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES om att den myndigheten bedömer att en omtvistad fråga avseende koncernresolutionsplanen kan få väsentlig finanspolitisk inverkan i det landet. Riksgäldskontoret ska då också göra en ny bedömning av *kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder* enligt 4 kap.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Riksgäldskontorets uppgift som samordnande resolutionsmyndighet.

Ändringarna i *tredje stycket* är en följd av att det införs ett nytt kapitel, 4 kap.

5 § Om Riksgäldskontoret inte är den samordnande resolutionsmyndigheten, ska *myndigheten* fatta beslut om en resolutionsplan för de dotterföretag som *den* ansvarar för, *om*

1. myndigheten invänder mot den samordnade myndighetens resolutionsplan, och

2. en överenskommelse enligt 3 § inte har träffats inom fyra månader.

När Riksgäldskontoret fattar beslut, ska myndigheten beakta synpunkter och reservationer från de utländska resolutionsmyndigheterna och från behöriga myndigheter.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som gäller om myndigheterna inte kommer överens och Riksgäldskontoret inte är samordnande resolutionsmyndighet. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artikel 13.6 första stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.3.

Ändringarna i *första stycket* innebär att Riksgäldskontoret ska fatta beslut om resolutionsplanen för det dotterföretag som det ansvarar för, bara om myndigheten invänder mot den samordnande resolutionsmyndighetens koncernresolutionsplan och en överenskommelse enligt 3 § inte har träffats inom fyra månader.

Övriga ändringar är redaktionella.

11 § När Riksgäldskontoret upprättar en koncernresolutionsplan enligt 2 §, ska *myndigheten* pröva i vilken utsträckning det är möjligt att *på ett sätt som inte leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet inom EES* rekonstruera eller avveckla

1. koncernföretagen genom konkurs, likvidation eller motsvarande utländska förfaranden, eller

2. koncernen eller en resolutionsgrupp genom resolution.

Riksgäldskontoret får inte förutsätta att det lämnas likviditetsstöd på särskilda villkor från Riksbanken eller någon annan centralbank eller annat statligt stöd än medel ur något finansieringsarrangemang.

Prövningen ska göras efter att de behöriga myndigheterna för dotterföretagen och *resolutionsmyndigheterna* i de länder inom EES där koncernföretagen har betydande filialer *fått tillfälle att lämna synpunkter*. För en gränsöverskridande

koncern ska prövningen göras tillsammans med resolutionsmyndigheterna för andra koncernföretag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om möjligheten att rekonstruera eller avveckla en koncern. Ändringarna i paragrafen genomför artiklarna 16.1 andra stycket och 16.4 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Ändringarna i *första stycket* innebär att Riksgäldskontoret ska pröva möjligheten att avveckla eller rekonstruera koncernen genom resolution. Om koncernen omfattar flera resolutionsgrupper, ska både koncernen som helhet och dess resolutionsgrupper prövas.

Andra stycket motsvarar hittillsvarande första stycket andra meningen och *tredje stycket* motsvarar hittillsvarande andra stycket.

Övriga ändringar är redaktionella.

12 § Om Riksgäldskontoret finner att det finns väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett *företag*, ska Riksgäldskontoret underrätta *företaget*, Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där företaget har betydande filialer.

Riksgäldskontoret ska samtidigt förelägga företaget att inom fyra månader ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska hindren.

Företagets tidsfrist ska i stället vara två veckor om hindren beror på att företaget

1. inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten enligt 4 kap. 1 §, eller

2. inte uppfyller kraven enligt artiklarna 92a och 494 i tillsynsförordningen eller 4 kap. 2–10 §§.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att åtgärda resolutionshinder för ett företag. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 17.1 och delvis artikel 17.3 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.1.

I paragrafen utökas tillämpningsområdet till att utöver institut också omfatta andra finansiella företag i en koncern.

Andra stycket motsvarar hittillsvarande första stycket andra meningen och innebär att Riksgäldskontoret ska förelägga företaget att yttra sig inom fyra månader om vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska hindren.

Genom *tredje stycket* påskyndas hanteringen av väsentliga resolutionshinder i de angivna fallen. Företaget ska då istället inom två veckor ange åtgärder som kan undanröja eller minska det väsentliga hinder som Riksgäldskontoret finner, inbegripet en tidplan för när åtgärderna ska vidtas. I det ligger att tidplanen ska ta hänsyn till orsaken till hindret.

12 a § *Om Riksgäldskontoret har funnit att det finns väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett institut, får en resolutionsplan för institutet inte upprättas förrän åtgärder enligt 13 § har vidtagits eller Riksgäldskontoret har funnit att sådana åtgärder inte är nödvändiga.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om att åtgärda resolutionshinder för ett företag.

Paragrafen motsvarar hittillsvarande 12 § andra stycket.

13 § Om Riksgäldskontoret, efter att Finansinspektionen *fått tillfälle att lämna synpunkter*, bedömer att de åtgärder som *ett företag* anger enligt 12 § inte effektivt undanröjer eller minskar hindret mot att rekonstruera eller avveckla *företaget*, ska Riksgäldskontoret besluta om vilka andra åtgärder som *företaget* ska vidta inom *fyra veckor från beslutet* för att undanröja eller minska detta hinder. Ett sådant beslut får dock bara avse sådana åtgärder som anges i 24 §.

När Riksgäldskontoret prövar vilka åtgärder som *företaget* ska vidta, ska Riksgäldskontoret ta hänsyn till det hot som hindren utgör för det finansiella systemet och den inverkan åtgärderna har på *företaget*, det finansiella systemet, den inre marknaden och samhällsekonomin. Åtgärderna ska stå i proportion till de hinder som ska undanröjas eller begränsas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om resolutionsmyndighetens beslut om alternativa åtgärder. Ändringarna i paragrafen genomför artiklarna 17.4 och 17.7 och delvis artikel 45k.2 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 7.4.1 och 8.8.2.

Tillämpningsområdet utökas till att utöver institut även omfatta vissa andra finansiella företag i en koncern och tidsramen för de aktuella åtgärderna förtydligas.

Övriga ändringar är redaktionella.

15 § Om Riksgäldskontoret vid en prövning enligt 11 § finner att det finns väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla en gränsöverskridande koncern, ska Riksgäldskontoret *ge* tillsynskollegiet och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där betydande filialer är belägna *tillfälle att lämna synpunkter* och därefter försöka komma överens med de utländska resolutionsmyndigheterna om vilka åtgärder som ska vidtas beträffande koncernen. Riksgäldskontorets bedömning av möjligheten att rekonstruera eller avveckla koncernen ska tjäna som utgångspunkt för beslut i frågan om vilka åtgärder som ska vidtas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att åtgärda resolutionshinder för en gränsöverskridande koncern. Ändringen i paragrafen genomför artikel 18.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.2.

Ändringen, som innebär att institut har utmönstrats ur paragrafen, är en följd av ändringarna i 2 §, se författningskommentaren till den paragrafen.

Övriga ändringar är redaktionella.

16 § När Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet för en gränsöverskridande koncern och företagen som ingår i koncernen ska bli föremål för åtgärder enligt 15 §, ska Riksgäldskontoret tillsammans med den samordnande tillsynsmyndigheten och Europeiska bankmyndigheten ta fram en rapport som ska innehålla en analys av de väsentliga hindren mot att vidta effektiva resolutionsåtgärder beträffande koncernen *och dess resolutionsgrupper*. Rapporten ska belysa vilka effekter olika åtgärder har på *koncernens eller en resolutionsgrupps* affärsmodell och *ge* förslag på sådana proportionella och riktade åtgärder som enligt Riksgäldskontoret är nödvändiga och lämpliga för att undanröja eller begränsa hindren.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att åtgärda resolutionshinder för en gränsöverskridande koncern. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artikel 18.2 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.2.

Ändringarna i paragrafen är en följd av ändringarna i 2 §, se författningskommentaren till den paragrafen.

17 § En rapport enligt 16 § ska lämnas till moderföretaget inom EES med möjlighet att inom fyra månader från mottagandet av rapporten lämna synpunkter och föreslå alternativa åtgärder för att undanröja eller begränsa de hinder som identifierats i rapporten.

Om Riksgäldskontoret finner att ett hinder enligt första stycket beror på att ett koncernföretag befinner sig i en sådan situation som avses i 12 § tredje stycket, ska Riksgäldskontoret, efter att övriga resolutionsmyndigheter fått tillfälle att lämna synpunkter, förelägga moderföretaget att inom två veckor ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska det aktuella hindret.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att åtgärda resolutionshinder för en gränsöverskridande koncern. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artiklarna 18.2 och 18.3 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.2.

Genom *andra stycket*, som är nytt, påskyndas hanteringen av väsentliga resolutionshinder i de angivna fallen. Moderföretaget ska inom två veckor ange åtgärder som kan undanröja eller minska det väsentliga hinder som Riksgäldskontoret finner, inbegripet en tidplan för när åtgärderna ska vidtas. I det ligger att tidplanen ska ta hänsyn till orsaken till hindret.

18 § När moderföretaget har yttrat sig enligt 17 § eller den tid för yttrande som anges i den paragrafen har löpt ut, ska Riksgäldskontoret, efter att behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter i länder inom EES där moderföretaget, dotterföretag eller betydande filialer till institut i koncernen finns *fått tillfälle att lämna synpunkter*, försöka komma överens med resolutionsmyndigheterna om

1. vilka väsentliga hinder som finns,
2. hur de åtgärder som föreslagits av moderföretaget ska bedömas, och
3. vilka ytterligare åtgärder som krävs för att undanröja eller begränsa hindren.

Överenskommelsen ska träffas inom fyra månader från det att moderföretaget yttrat sig över rapporten, eller om moderföretaget inte yttrat sig, *inom en månad från utgången av den fyramånadersperiod som anges i 17 § första stycket.*

En överenskommelse om ett hinder som avses i 17 § andra stycket ska träffas inom två veckor från det att moderföretaget yttrat sig.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att åtgärda resolutionshinder för en gränsöverskridande koncern. Ändringarna i paragrafen genomför artiklarna 18.4 och 18.5 första–tredje styckena och delvis artiklarna 18.3 och 45k.2 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 7.4.2 och 8.8.2.

I *andra stycket* förtydligas när överenskommelsen ska träffas i det angivna fallet.

I *tredje stycket*, som är nytt, införs en tidsram för den angivna överenskommelsen.

Övriga ändringar är redaktionella.

21 § Om en överenskommelse enligt 18 § inte har träffats inom föreskriven tid ska Riksgäldskontoret med tillämpning av 12 och 13 §§ och med hänsyn tagen till synpunkter och reservationer från de övriga resolutionsmyndigheterna fatta beslut om åtgärder som ska vidtas mot *en resolutionsenhet eller ett dotterföretag som inte är en resolutionsenhet men som Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om att åtgärda resolutionshinder för en gränsöverskridande koncern. Ändringarna i paragrafen genomför

artiklarna 18.6a första och andra styckena och artikel 18.7 första och andra styckena i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.2.

Ändringarna i paragrafen är en följd av ändringarna i 2 och 12 §§, se författningskommentaren till de paragraferna. Beslut om åtgärder mot ett dotterföretag fattas på individuell nivå och beslut mot en resolutionsenhet fattas på resolutionsgruppsnivå.

22 § Om myndigheterna inte har kommit överens om någon av de åtgärder som anges i 24 § första stycket 7, 8 eller 10, och någon berörd utländsk resolutionsmyndighet inom tidsfristen i 18 § andra *eller tredje* stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska Riksgäldskontoret skjuta upp sitt beslut enligt 20 eller 21 § med en månad och invänta det beslut som Europeiska bankmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Riksgäldskontoret ska följa ett beslut i saken från Europeiska bankmyndigheten.

Riksgäldskontoret får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten enligt 28 kap. 7 § om *tidsfristen* i 18 § andra *eller tredje* stycket har löpt ut eller en överenskommelse har träffats.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att åtgärda resolutionshinder för en gränsöverskridande koncern. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artiklarna 18.6 tredje stycket, 18.6a tredje stycket och 18.7 tredje stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.2.

Ändringarna i paragrafen är en följd av ändringarna i 18 §, se författningskommentaren till den paragrafen.

23 § Ett beslut enligt 18 § av en utländsk samordnande resolutionsmyndighet gäller i Sverige, om det fattats efter en överenskommelse med en eller flera resolutionsmyndigheter eller på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom *tidsfristen i 18 § andra eller tredje stycket*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att åtgärda resolutionshinder för en gränsöverskridande koncern. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artiklarna 18.6 tredje stycket och 18.6a tredje stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.2.

Ändringarna i paragrafen är en följd av ändringarna i 18 §, se författningskommentaren till den paragrafen.

24 § För att undanröja eller begränsa väsentliga hinder som har identifierats enligt 13 eller 18 § får Riksgäldskontoret

1. förelägga företaget att skaffa eller se över sina koncerninterna arrangemang för finansiering, eller ingå serviceavtal som säkrar att företaget kan tillhandahålla kritiska verksamheter,

2. förelägga företaget att begränsa sina största enskilda eller totala exponeringar,

3. införa kompletterande informationskrav som är relevanta för resolutionsändamålen,

4. förelägga företaget att avyttra särskilda tillgångar,

5. förelägga företaget att begränsa eller upphöra med en viss verksamhet,

6. förelägga företaget att begränsa eller förhindra utveckling av vissa affärsområden eller försäljning av vissa produkter,

7. förelägga företaget att minska komplexiteten i de juridiska eller operativa strukturerna i företaget eller i ett koncernföretag som direkt eller indirekt står under

företagets kontroll för att säkerställa att det går att med resolutionsverktygen juridiskt och operativt avskilja kritiska verksamheter från övriga verksamheter,

8. förelägga *företaget* eller *moderföretaget* att inrätta ett finansiellt moderholdingföretag i Sverige eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EES,

9. förelägga *företaget* att öka sina kvalificerade skulder eller att vidta *andra* åtgärder för att uppfylla *kravet enligt 4 kap. 1 §*,

10. förelägga ett holdingföretag med blandad verksamhet som är moderföretag till *företaget* att inrätta ett finansiellt holdingföretag för att kontrollera *företaget*, om det är nödvändigt för att underlätta resolution och undvika att resolutionen får negativ effekt på den icke-finansiella delen av koncernen,

11. förelägga *företaget* att uppfylla *kravet enligt 4 kap. 1 § och, i förekommande fall, det kombinerade buffertkravet, eller*

12. förelägga *företaget* att, i fråga om *kravet enligt 4 kap. 1 §, ändra löptidsprofilen för*

a) kärnprimärkapitalinstrument och relevanta kapitalinstrument, efter godkännande av Finansinspektionen, och

b) kvalificerade skulder.

När Riksgäldskontoret meddelar ett föreläggande enligt första stycket, ska myndigheten samtidigt förelägga *företaget* att inom en månad ta fram en plan för hur *företaget* avser att genomföra de åtgärder som förelägget avser.

Paragrafen innehåller bestämmelser om åtgärder mot resolutionshinder. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 17.5 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.1.

Ändringarna i *första stycket* är en följd av att det införs ett nytt kapitel, 4 kap.

4 kap. Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder

Kapitlet är nytt och innehåller bestämmelser om krav för finansiella företag på innehav av kapitalbas och kvalificerade skulder i syfte att möjliggöra för förlustabsorbering och återkapitalisering inom eller utom resolution. I kapitlet finns bestämmelser om

- hur kravet ska bestämmas i 2–8 §§,
- hur kravet ska uppfyllas i 9–19 §§
- särskilda bestämmelser om dotterföretag i 20–22 §§,
- på vilken nivå som kravet ska bestämmas och uppfyllas i 23 §,
- frister i 24–27 §§,
- offentliggörande i 28 §, – övervakning i 29–33 §§, och
- gränsöverskridande fall i 34–39 §§.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

1 § I syfte att ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 ska ha kapital och skulder som kan skrivas ned eller konverteras enligt 6 eller 21 kap., ska Riksgäldskontoret, efter att Finansinspektionen fått tillfälle att lämna synpunkter, besluta att *företaget* ska uppfylla ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Kravet ska beslutas i anslutning till resolutionsplaneringen enligt 3 kap. och uttryckas som procentandel av

1. det totala riskvägda exponeringsbeloppet enligt artikel 92.3 i tillsynsförordningen eller kapitalbaskravet enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen multiplicerat med 12,5 (den riskvägda kvoten), och

2. det totala exponeringsmättet enligt artiklarna 429 och 429a i samma förordning (bruttosoliditetskvoten).

Paragrafen innehåller bestämmelser om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder och hur det ska uttryckas. Paragrafen genomför artikel 45 och delvis artikel 45c.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.2.

Vid en kris kan ett företag försättas i resolution i stället för i likvidation eller konkurs och det är ägarna och borgenärna, inte skattebetalarna, som ska bära förlusterna i institutet. Det sker i huvudsak genom att kapital och skulder konverteras eller skrivs ned utanför resolution (6 kap.) eller i resolution (21 kap.). För att det ska finnas kapital och skulder att konvertera eller skriva ned ska företag enligt *första stycket* uppfylla ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Med företag avses institut (1 kap. 1 § första stycket 1) och olika former av finansiella institut och holdingföretag (1 kap. 1 § första stycket 2).

Det är Riksgäldskontoret, som är resolutionsmyndighet, som fattar beslut om kravet. Inför beslutet ska Finansinspektionen, som är tillsynsmyndighet, få tillfälle att lämna synpunkter.

Av *andra stycket* följer att kravet ska beslutas i anslutning till resolutionsplaneringen enligt 3 kap. och att det ska uttryckas som procentandelar av det totala riskvägda exponeringsbeloppet enligt det unionsrättsliga regelverket om kapitaltäckning (den riskvägda kvoten) och det totala exponeringsmåttet enligt samma regelverk (bruttosoliditetskvoten). I praktiken kommer den riskvägda kvoten att rymmas inom bruttosoliditetskvoten eller tvärtom, dvs. någon av kvoterna kommer att motsvara ett belopp som är högre än beloppet enligt den andra kvoten. Kravet ska bestämmas enligt 2–4 §§ och uppfyllas med kapital och skulder enligt 9–19 §§. I 2 kap. 1 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar finns bestämmelser om hur kapitalbas som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet får användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Hur kravet ska bestämmas och uppfyllas är beroende av om ett företag är en resolutionsenhet eller inte. Definitioner av centrala uttryck – såsom kapitalbas, kvalificerade skulder, resolutionsenhet samt globalt, europeiskt eller nationellt systemviktigt resolutionsenhet – finns i 2 kap. 2 och 2 a §§. I ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna finns bestämmelser om hur kravet ska fasas in.

2 § För en globalt systemviktig resolutionsenhet och ett större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES, ska Riksgäldskontoret, besluta om ett ytterligare krav, utöver den riskvägda kvoten och bruttosoliditetskvoten enligt artiklarna 92a, 92b och 494 i tillsynsförordningen, om det är nödvändigt för att uppfylla villkoren i artikel 45c i krishanteringsdirektivet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska bestämmas. Paragrafen genomför artikel 45d.1–3 och delvis artikel 45c.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.3.1.

Paragrafen gäller globalt systemviktiga resolutionsenheter och större dotterföretag till globalt systemviktiga institut hemmahörande utanför EES, som inte är resolutionsenheter.

I grunden regleras hur kravet ska bestämmas – genom beräkningar av den riskvägda kvoten och bruttosoliditetskvoten – för dessa företag i det

unionsrättsliga regelverket om kapitaltäckning (artiklarna 92a, 92b och 494 i tillsynsförordningen), varvid uttrycket en resolutionsenhet som är ett globalt systemviktigt institut eller del av ett sådant motsvarar terminologin i det regelverket. Därutöver gäller att Riksgäldskontoret ska besluta om ett ytterligare krav för dessa företag, om det är nödvändigt för att uppfylla villkoren enligt artikel 45c i krishanteringsdirektivet.

För globalt systemviktiga resolutionsenheter ska ett sådant ytterligare krav uppfyllas med sådan kapitalbas och sådana skulder som gäller för resolutionsenheter enligt 9 §.

För ett större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES ska ett sådant krav uppfyllas med sådan kapitalbas och sådana kvalificerade skulder som gäller för företag som inte är resolutionsenheter enligt 12 §.

3 § För en resolutionsenhet som inte är en globalt systemviktig resolutionsenhet ska täljaren för

1. den riskvägda kvoten bestämmas till summan av

a) kapitalbaskravet enligt artikel 92.1 c i tillsynsförordningen eller enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen och de särskilda kapitalbaskraven enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller enligt artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet, och

b) ett belopp som gör det möjligt att på nytt uppfylla kraven enligt a efter genomförande av resolution, och

2. bruttosoliditetskvoten bestämmas till summan av

a) kravet på bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i tillsynsförordningen, och

b) ett belopp som gör det möjligt att på nytt uppfylla kravet enligt a efter genomförande av resolution.

För en europeiskt systemviktig resolutionsenhet får

1. den riskvägda kvoten inte understiga 13,5 procent, och

2. bruttosoliditetskvoten inte understiga 5 procent.

Riksgäldskontoret får besluta att andra stycket ska gälla också för en nationellt systemviktig resolutionsenhet. Vid ett sådant beslut ska Riksgäldskontoret beakta följande omständigheter:

1. förekomsten av garanterade insättningar och avsaknaden av skuldinstrument,

2. om tillgången till marknaden för kvalificerade skulder är begränsad, och

3. i vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla kravet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska bestämmas. Paragrafen genomför artikel 45c.3 första–tredje styckena och femte stycket b och delvis artiklarna 45c.1, 45c.6 och 45c.5 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.3.2.

Paragrafen gäller resolutionsenheter som inte är globalt systemviktiga resolutionsenheter såsom europeiskt och nationellt systemviktiga resolutionsenheter.

Första stycket innebär att kvoterna ska bestämmas till ett förlustabsorberingsbelopp (*punkterna 1 a och 2 a*) och ett återkapitaliseringsbelopp (*punkterna 1 b och 2 b*). Det görs med tillämpning av det unionsrättsliga regelverket om kapitaltäckning.

Andra stycket innehåller en miniminivå för det totala kravet för europeiskt systemviktiga resolutionsenheter.

Riksgäldskontoret får enligt *tredje stycket* besluta att miniminivån för det totala kravet ska gälla också för nationellt systemviktiga resolutionsenheter.

4 § För ett företag som inte är en resolutionsenhet och som inte är ett större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES ska täljaren för

1. den riskvägda kvoten bestämmas till summan av

a) kapitalbaskravet enligt artikel 92.1 c i tillsynsförordningen eller enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen och de särskilda kapitalbaskraven enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller enligt artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet, och

b) ett belopp som gör det möjligt att på nytt uppfylla kraven enligt a efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. eller resolution av resolutionsgruppen, och

2. bruttosoliditetskvoten bestämmas till summan av

a) kravet på bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i tillsynsförordningen, och

b) ett belopp som gör det möjligt att på nytt uppfylla kravet enligt a efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. eller resolution av resolutionsgruppen.

För ett företag som enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas genom konkurs eller likvidation, får Riksgäldskontoret besluta att kravet bara ska bestämmas enligt första stycket 1 a och 2 a.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur kravet ska bestämmas för företag som inte utgör resolutionsenheter. Paragrafen genomför artiklarna 45c.2 andra och tredje styckena och 45c.7 första–tredje styckena och femte stycket b och delvis artikel 45c.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.3.3.

Paragrafen gäller företag som inte är resolutionsenheter och som inte är större dotterföretag till globalt systemviktiga institut hemmahörande utanför EES.

Första stycket innebär att kvoterna ska bestämmas till ett förlustabsorberingsbelopp (*punkterna 1 a och 2 a*) och ett återkapitaliseringsbelopp (*punkterna 1 b och 2 b*). Det görs med tillämpning av det unionsrättsliga regelverket om kapitaltäckning.

Andra stycket gäller företag som ska avvecklas genom konkurs eller likvidation. För ett sådant företag får Riksgäldskontoret besluta att kravet ska bestämmas till ett förlustabsorberingsbelopp. Vid ett sådant beslut ska Riksgäldskontoret särskilt ta hänsyn till hur den finansiella stabiliteten påverkas.

5 § Riksgäldskontoret ska vid tillämpning av

1. 3 § första stycket 2 och 4 § första stycket 2 ta hänsyn till kraven enligt 21 kap. 30 § och 22 kap. 2 §, och

2. 3 § första stycket 1 b och 2 b och 4 § första stycket 1 b och 2 b utgå från de senast rapporterade värdena för det totala riskexponeringsbeloppet och det totala exponeringsmättet enligt artiklarna 92.3, 429 och 429a i tillsynsförordningen och artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen.

Paragrafen innehåller gemensamma bestämmelser för resolutionsenheter som inte är globalt systemviktiga resolutionsenheter och för företag som inte är resolutionsenheter och som inte är större dotterföretag till globalt

systemviktigt institut hemmahörande utanför EES. Paragrafen genomför artiklarna 45c.3 fjärde stycket och femte stycket a och 45c.7 fjärde stycket och femte stycket a och delvis artikel 45c.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.3.2.

Punkt 1 innebär att Riksgäldskontoret vid bestämmandet av bruttosoliditetskvoten ska ta hänsyn till kraven för att ett företag ska kunna få bidrag från resolutionsreserven eller från alternativa finansieringskällor enligt 21 kap. 30 § och för att använda de statliga stabiliseringsverktygen för att uppnå resolutionsmålen enligt 22 kap. 2 §. Det innebär att de aktuella beloppen ska bestämmas så att det kan tillgodose de nivåer av finansiering som bidrag från resolutionsreserven och användande av statliga stabiliseringsverktyg är villkorade av.

Punkt 2 innebär att Riksgäldskontoret vid bestämmandet av återkapitaliseringsbeloppen ska utgå från de senast rapporterade värdena enligt det unionsrättsliga regelverket om kapitaltäckning.

6 § Riksgäldskontoret får höja beloppen enligt 3 § första stycket 1 b och 4 § första stycket 1 b för att säkerställa att företaget kan upprätthålla marknadsförtroendet under en lämplig tidsperiod, dock längst ett år.

Ett tilläggsbelopp enligt första stycket ska, med avdrag för det kontracykliska buffertkravet enligt 6 kap. 1 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, motsvara det kombinerade buffertkravet efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. eller resolution.

Tilläggsbeloppet enligt andra stycket får dock justeras om Riksgäldskontoret bedömer att ett högre eller lägre belopp är lämpligt för att upprätthålla marknadsförtroendet och för att säkerställa att företaget kan tillhandahålla kritisk verksamhet utan stöd enligt lagen (2015:1017) om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut.

Paragrafen innehåller gemensamma bestämmelser för resolutionsenheter som inte är globalt systemviktiga resolutionsenheter och för företag som inte är resolutionsenheter och som inte är större dotterföretag till globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES. Paragrafen genomför artiklarna 45c.3 sjätte–åttonde styckena och 45c.7 sjätte–åttonde styckena och delvis artikel 45c.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.3.2.

Första stycket innebär att återkapitaliseringsbeloppen enligt den riskvägda kvoten får höjas för att säkerställa att företagen kan upprätthålla marknadsförtroendet under en lämplig tidsperiod (den s.k. marknadsförtroendebufferten). Tidsperioden får inte överstiga ett år och det är Riksgäldskontoret som avgör om en marknadsförtroendebuffert behövs.

Andra stycket innebär att tilläggsbeloppet enligt första stycket – med avdrag för det kontracykliska buffertvärdet – som utgångspunkt ska motsvara det kombinerade buffertkravet enligt det unionsrättsliga regelverket om kapitaltäckning.

Tredje stycket innebär att tilläggsbeloppet enligt andra stycket får justeras nedåt eller uppåt, om det är lämpligt för att upprätthålla marknadsförtroendet och för att säkerställa att företaget kan tillhandahålla kritiska funktioner utan förebyggande statligt stöd.

7 § Om Riksgäldskontoret bedömer att vissa skulder helt eller delvis kommer att undantas från nedskrivning eller konvertering enligt 21 kap. 27 § eller att

skulderna kommer att överföras till ett annat företag, ska kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfyllas med kapitalbas eller kvalificerade skulder som täcker de skulder som kan komma att undantas eller överföras.

Paragrafen innehåller gemensamma bestämmelser. Paragrafen genomför artikel 45c.8 och delvis artikel 45c.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.3.4.

Paragrafen innebär krav på kompensation för skulder som kommer att undantas från nedskrivning eller konvertering enligt 21 kap. 27 § eller som kommer att överföras till ett annat företag. Kompensationen ska säkerställa att villkoren i artikel 45c.2 i krishanteringsdirektivet uppfylls, dvs. förlustabsorbering och återkapitalisering.

8 § Riksgäldskontoret ska

1. löpande och utan dröjsmål anpassa kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder till de särskilda kapitalbaskraven enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller enligt artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet, och

2. utgå från tillämpningen av artiklarna 465–491 och 493–501 i tillsynsförordningen.

Paragrafen innehåller gemensamma bestämmelser. Paragrafen genomför artiklarna, 45c.9, 45c.10, 45d.5 och 45e.2 och delvis artikel 45c.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.3.4.

Punkt 1 innebär att kravet ska anpassas till det unionsrättsliga regelverket om kapitaltäckning.

Punkt 2 innebär att Riksgäldskontoret ska utgå från vissa övergångsbestämmelser i det unionsrättsliga regelverket om kapitaltäckning. Av Finansinspektionens föreskrifter om tillsynskrav och kapitalbuffertar (FFFS 2014:12) följer vilka övergångsbestämmelser som tillämpas i svensk rätt.

9 § En resolutionsenhet ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med

1. kapitalbas, och

2. skulder som uppfyller villkoren i artikel 72a, artikel 72b, utom när det gäller punkt 2 d, och artikel 72c i tillsynsförordningen.

Första stycket gäller i tillämpliga delar även för ett företag som varken är en resolutionsenhet eller ett dotterföretag till en resolutionsenhet men som enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas genom konkurs eller likvidation.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur kravet ska uppfyllas. Paragrafen genomför artikel 45b.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.4.1.

Första stycket reglerar vad en resolutionsenhet ska uppfylla kravet med, dvs. den del av kravet som inte ska uppfyllas med efterställda skulder enligt 13–19 §§.

För en globalt systemviktig resolutionsenhet är första stycket endast tillämpligt på det ytterligare krav som Riksgäldskontoret får besluta om enligt 2 §.

Andra stycket reglerar vad ett företag som inte är ett dotterföretag till en resolutionsenhet och som ska avvecklas genom konkurs eller likvidation ska uppfylla kravet med.

10 § Om en skuld enligt 9 § första stycket avser ett skuldinstrument som innefattar derivat får skulden användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, om

1. kapitalbeloppet för skuldinstrumentet vid tidpunkten för utfärdandet är fast eller ökande och inte påverkas av någon derivatkomponent och det totala skuldbeloppet dagligen kan värderas på motsvarande sätt som ett likvärdigt instrument utan kreditrisk på en aktiv och likvid marknad enligt artiklarna 104 och 105 i tillsynsförordningen, eller

2. värdet av motsvarande fordran vid borgenärens obestånd eller resolution är fast eller ökande och inte överstiger det belopp som ursprungligen betalades för skuldinstrumentet.

Skuldinstrumentet får inte omfattas av något nettningsavtal.

En skuld enligt första stycket får användas för att uppfylla kravet till den del skulden motsvarar ett kapitalbelopp enligt första stycket 1 eller ett fast eller ökande belopp enligt första stycket 2.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur kravet ska uppfyllas. Paragrafen genomför artikel 45b.2 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.4.1.

Första stycket reglerar förutsättningarna för att ett derivatinstrument ska få användas för att uppfylla kravet.

Punkt 1 innebär att kapitalbeloppet för skulden ska vara fast eller ökande och inte påverkas av någon derivatkomponent. Den totala skulden ska kunna värderas på en s.k. aktiv och likvid marknad. Med detta avses en marknad där det är enkelt att köpa och sälja derivatinstrumentet utan att priset på derivatinstrumentet ändras.

Punkt 2 innebär att värdet av motsvarande fordran ska vara fast eller ökande och inte överstiga det belopp som ursprungligen betalades för instrumentet.

Derivatsinstrumentet får enligt *andra stycket* inte omfattas av något nettningsavtal. Uttrycket nettningsavtal har samma innebörd som i 21 kap. 17 §.

Tredje stycket reglerar i vilken utsträckning derivatskulden får användas för att uppfylla kravet. Det gäller till den del skulden motsvarar ett kapitalbelopp enligt första stycket 1 eller ett fast eller ökande belopp enligt första stycket 2.

11 § En resolutionsenhet får också uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med skulder enligt 12 § första stycket 1 som ett inom EES etablerat dotterföretag till resolutionsenheten har till en delägare av dotterföretaget som inte ingår i samma resolutionsgrupp som dotterföretaget och resolutionsenheten, om

1. resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget inte påverkas av nedskrivning eller konvertering av skulderna enligt 6 eller 21 kap., och

2. skulderna inte överskrider ett belopp som motsvarar kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för dotterföretaget, efter avdrag för summan av de skulder som företaget, direkt eller genom andra företag inom samma resolutionsgrupp, har till resolutionsenheten och kapitalbas enligt 12 § första stycket 2.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur kravet ska uppfyllas. Paragrafen genomför artikel 45b.3 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.4.1.

Paragrafen reglerar förutsättningarna för att resolutionsenheter ska få använda dotterföretags skulder för att uppfylla kravet.

Punkt 1 ställer krav på att resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget inte påverkas av nedskrivning eller konvertering av skulderna utanför resolution (6 kap.) eller i resolution (21 kap.).

Punkt 2 ställer krav på skuldernas storlek. Dessa får, efter vissa avdrag, inte överstiga kravet för dotterföretaget.

12 § Ett företag som inte är en resolutionsenhet men som ingår i en resolutionsgrupp får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med

1. skulder

a) som företaget har till resolutionsenheten i resolutionsgruppen, eller som, utan att det påverkar resolutionsenhetens kontroll av företaget vid genomförande av nedskrivning eller konvertering av skulderna enligt 6 eller 21 kap., företaget har till en annan av företagets delägare,

b) som uppfyller villkoren i artikel 72a i tillsynsförordningen utom när det gäller hänvisningarna till artiklarna 72b.2 b, c, k, l och m och 72b.3–72b.5,

c) som har sämre prioritet enligt förmånsrättsordningen än skulder som inte uppfyller villkoren i a och som inte får ingå i kapitalbaskraven,

d) som enligt resolutionsplanen ska omfattas av nedskrivning eller konvertering enligt 6 eller 21 kap. utan att resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget påverkas,

e) vars förvärv inte finansierats av företaget,

f) som inte ska lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg av företaget utom vid företagets konkurs eller likvidation,

g) som inte ger borgenären rätt att tidigare lägga planerade utbetalningar av ränta eller kapitalbelopp utom när det gäller företagets konkurs eller likvidation, och

h) för vilka storleken på ränta eller annan avkastning inte är beroende av kreditvärdigheten hos företaget eller dess moderföretag, eller

2. kapitalbas som är

a) kärnprimärkapital, eller

b) annan kapitalbas som företaget har emitterat till ett företag i samma resolutionsgrupp, eller som, utan att det påverkar resolutionsenhetens kontroll av företaget vid genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 eller 21 kap., företaget har emitterat till ett företag utanför resolutionsgruppen.

Första stycket gäller, med undantag för 1 a och d, även för ett företag som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet och som enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas genom konkurs eller likvidation.

Ett företag som avses i 23 § första stycket 2 eller 3 eller andra stycket 2 ska uppfylla kravet med instrument som avses i artikel 89.2 fjärde stycket i krishanteringsdirektivet, om villkoren i den artikeln är uppfyllda.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur kravet ska uppfyllas. Paragrafen genomför delvis artiklarna 45f.1 femte stycket och 45f.2 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.4.1.

Paragrafen gäller företag som inte är en resolutionsenhet men som ingår i en resolutionsgrupp.

Första stycket 1 reglerar vilka skulder som får användas för att uppfylla kravet. Resolutionsenhetens innehav av skulderna enligt led a) avser innehav genom direkt förvärv eller indirekt genom andra företag i samma

resolutionsgrupp. Led e) innebär att företaget inte får delta i finansieringen av sin egen skuld.

Första stycket 2 reglerar vilken kapitalbas som får användas för att uppfylla kravet. Vad som avses med kapitalbas och kärnprimärkapital följer av 2 kap. 1 §.

Andra stycket reglerar vad kravet får uppfyllas med av ett företag som enligt resolutionsplanen ska avvecklas genom konkurs eller likvidation och som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet.

Enligt *andra stycket* ska vissa företag uppfylla kravet med vissa instrument, om de aktuella villkoren är uppfyllda.

13 § En globalt systemviktig resolutionsenhet, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet och en nationellt systemviktig resolutionsenhet som omfattas av ett beslut enligt 3 § tredje stycket ska delvis uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument och skulder som avses i 11 §.

Delkravet ska uppgå till ett belopp som motsvarar 8 procent av totala skulder och eget kapital.

Riksgäldskontoret får, under förutsättning att villkoren i artikel 72b.3 i tillsynsförordningen är uppfyllda och på ansökan av resolutionsenheten, medge en lägre procentandel än den som anges i andra stycket, om andelen överstiger ett belopp som motsvarar $(1-X1/X2) \times 8$ procent av totala skulder och eget kapital

1. där X1 motsvarar 3,5 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet enligt artikel 92.3 i tillsynsförordningen eller av kapitalbaskravet enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen multiplicerat med 12,5, och

2. där X2 motsvarar summan av

a) 18 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, och

b) det kombinerade buffertkravet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur kravet ska uppfyllas. Paragrafen genomför artikel 45b.4 första stycket och delvis artiklarna 45b.6 och artikel 45c.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.4.2.

Paragrafen gäller globalt, europeiskt och nationellt systemviktiga resolutionsenheter.

Första stycket innebär att företagen – inom ramen för det totala kravet – ska uppfylla ett delkrav med kapital och skulder av vissa slag.

Andra stycket reglerar storleken på delkravet, dvs. 8 procent av totala skulder och eget kapital.

Enligt *tredje stycket* får Riksgäldskontoret, om vissa förutsättningar är uppfyllda och på ansökan av resolutionsenheten, medge en lägre procentsandel. Det är Riksgäldskontoret som avgör om undantag från huvudregeln ska medges.

14 § För en europeiskt systemviktig resolutionsenhet får delkravet enligt 13 § inte överstiga ett belopp som motsvarar 27 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, om

1. resolutionsplanen inte förutsätter användning av resolutionsreserven och förutsättningarna enligt 21 kap. 30 och 32 §§ kan uppfyllas, eller

2. delkravet påverkar resolutionsenhetens affärsmodell på ett oproportionerligt sätt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur kravet ska uppfyllas. Paragrafen genomför artikel 45b.4 andra–fjärde styckena och delvis artiklarna 45b.6 och 45c.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.4.2.

Paragrafen innebär att delkravet för europeiskt systemviktiga resolutionsenheter inte får överstiga ett visst belopp, om vissa förutsättningar är uppfyllda.

Förutsättningarna i *punkt 1* är kumulativa.

Det är Riksgäldskontoret som avgör om förutsättningarna i *punkt 2* är uppfyllda. Bestämmelsen får ses i ljuset av att för högt krav kan ha en större hämmande inverkan på vissa affärsmodeller och affärsområden än på andra (skäl 11 i ändringarna i tillsynsförordningen).

Paragrafen gäller inte globalt eller nationellt systemviktiga resolutionsenheter.

15 § Riksgäldskontoret får besluta att en globalt systemviktig resolutionsenhet, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet som omfattas av ett beslut enligt 3 § tredje stycket, i stället för det som anges i 13 §, delvis ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument och skulder som avses i 11 § med ett belopp som inte överstiger det högsta av

1. 8 procent av totala skulder och eget kapital, eller

2. summan av

a) det kombinerade buffertkravet,

b) två gånger kapitalbaskravet enligt artikel 92.1 c i tillsynsförordningen eller enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen, och

c) två gånger de särskilda kapitalbaskraven enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller enligt artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet.

Första stycket gäller om

1. det finns ett väsentligt hinder för genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. eller resolution, och

a) hindret inte undanröjts eller begränsats i enlighet med ett föreläggande från Riksgäldskontoret, eller

b) Riksgäldskontorets befogenheter enligt denna lag inte är tillräckliga för att hindret helt eller delvis ska undanröjas eller begränsas och tillämpning av denna paragraf bedöms vara en alternativ åtgärd för att avhjälpa hindret,

2. resolutionsenhetens storlek, juridiska form eller ägarstruktur, verksamhetens art och omfattning, risker eller komplexitet eller resolutionsenhetens kopplingar till andra företag eller den finansiella marknaden kan begränsa förutsättningarna för att genomföra nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. eller resolution, eller

3. resolutionsenheten, med hänsyn till de särskilda kapitalbaskraven enligt 2 kap. 1 § lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller enligt artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet, tillhör den kategori av företag som har högst riskvärde och som motsvarar 20 procent, avrundat uppåt till närmaste heltal, av de företag som omfattas av detta kapitel.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska uppfyllas. Paragrafen genomför artikel 45b.7 och delvis artiklarna 45b.6, 45b.8, 45b.9 första stycket och 45c.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.4.2.

Paragrafen gäller globalt, europeiskt och nationellt systemviktiga resolutionsenheter.

Första stycket innehåller ett alternativt delkrav i förhållande till delkravet i 15 §.

Andra stycket reglerar förutsättningarna för det alternativa delkravet. Det är Riksgäldskontoret som avgör om det alternativa delkravet ska tillämpas. Vid beslut om det alternativa delkravet ska Riksgäldskontoret beakta de omständigheter som anges i 17 §.

16 § Riksgäldskontoret får besluta att 15 § första stycket ska gälla också för en annan resolutionsenhet än som anges i den paragrafen, om

1. resolutionsenheten har kvalificerade skulder som avses i 9 och 10 §§ med samma prioritet enligt förmånsrättsordningen som skulder som inte utgör nedskrivningsbara skulder eller som undantas från nedskrivning eller konvertering enligt 21 kap. 27 §,

2. det finns en risk för att det ekonomiska utfallet för borgenärer blir sämre än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation på grund av nedskrivning eller konvertering enligt 6 eller 21 kap. av skulder som inte avser efterställda skulder och som inte undantas från nedskrivning eller konvertering enligt 21 kap. 27 §, och

3. kapitalbasen och andra efterställda skulder inte är tillräckliga för att säkerställa att borgenärer inte orsakas en sådan förlust som avses i 2.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska uppfyllas. Paragrafen genomför artiklarna 45b.5 och delvis artiklarna 45b.6, 45b.9 första stycket och artikel 45c.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.4.3.

Paragrafen gäller resolutionsenheter som inte är globalt, europeiskt eller nationellt systemviktiga resolutionsenheter.

Paragrafen innebär att Riksgäldskontoret får besluta att det alternativa delkravet får gälla också övriga resolutionsenheter, om vissa förutsättningar är uppfyllda (*punkterna 1–3*). Det är Riksgäldskontoret som avgör om det alternativa delkravet ska tillämpas. Vid beslut om det alternativa delkravet ska Riksgäldskontoret beakta de omständigheter som anges i 17 §.

Om en skuldkategori, som inkluderar kvalificerade skulder, innehåller över tio procent av skulder som är undantagna eller sannolikt kommer att undantas från nedskrivning eller konvertering, ska det enligt krishanteringsdirektivet föranleda en bedömning av en sådan risk som avses i punkt 2 (artikel 45b.5 andra stycket).

17 § Vid beslut enligt 15 eller 16 § ska Riksgäldskontoret beakta följande omständigheter:

1. marknadsdjupet för och prissättningen på resolutionsenhetens kärnprimärkapitalinstrument, relevanta kapitalinstrument och efterställda kvalificerade instrument och den tid som behövs för att verkställa de transaktioner som krävs,

2. storleken på resolutionsenhetens kvalificerade skuldinstrument enligt artikel 72a i tillsynsförordningen som har en kvarvarande löptid som understiger ett år vid tidpunkten för beslutet,

3. resolutionsenhetens tillgång till de instrument som avses i 2 utom när det gäller hänvisningen till artikel 72b.2 d i tillsynsförordningen,

4. om andelen skulder som inte är nedskrivningsbara skulder och som har samma eller sämre prioritet enligt förmånsrättsordningen som de högst prioriterade kvalificerade skulderna överstiger 5 procent av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder,

5. resolutionsenhetens affärs- och finansieringsmodell, riskprofil, stabilitet och förmåga att bidra till ekonomin, och

6. hur omstruktureringskostnader påverkar resolutionsenhetens återkapitalisering.

Paragrafen innehåller bestämmelser om det alternativa delkravet, gällande för alla typer av resolutionsenheter. Paragrafen genomför artikel 45b.9 andra stycket och delvis artikel 45c.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.4.3.

Paragrafen innehåller omständigheter som ska beaktas av Riksgäldskontoret vid ett beslut om det alternativa delkravet. Det är Riksgäldskontoret som avgör hur omständigheterna ska beaktas vid ett beslut.

18 § För en europeiskt systemviktig resolutionsenhet får andelen kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i 12 § inte understiga 13,5 procent i fråga om den riskvägda kvoten och 5 procent i fråga om bruttosoliditetskvoten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur kravet ska uppfyllas. Paragrafen genomför delvis artiklarna och 45c.1 och 45c.5 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.4.2.

Paragrafen reglerar miniminivån för delkravet och det alternativa delkravet för europeiskt systemviktiga resolutionsenheter. I 2 § finns en miniminivå för det totala kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

19 § Riksgäldskontoret får besluta att 18 § ska gälla också för en nationellt systemviktig resolutionsenhet som omfattas av ett beslut enligt 3 § tredje stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur kravet ska uppfyllas. Paragrafen genomför delvis artiklarna 45c.1 och 45c.6 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.4.2.

Paragrafen innebär att Riksgäldskontoret får besluta att miniminivån för delkravet eller det alternativa delkravet för europeiskt systemviktiga resolutionsenheter ska gälla också för nationellt systemviktiga resolutionsenheter som omfattas av ett beslut enligt 3 § tredje stycket, dvs. omfattas av miniminivån för det totala kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

20 § Riksgäldskontoret får besluta att ett institut som inte är en resolutionsenhet ska undantas från kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, om

1. institutet är ett dotterföretag till

a) ett moderföretag som är en resolutionsenhet, eller

b) ett moderföretag som inte är en resolutionsenhet och som uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad basis,

2. dotterföretaget och moderföretaget är etablerade i Sverige och ingår i samma resolutionsgrupp,

3. det inte finns några hinder för moderföretaget att snabbt överföra medel från kapitalbasen eller betala tillbaka sina skulder till dotterföretaget om förutsättningarna för nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. är uppfyllda,

4. moderföretaget uppfyller krav på ansvarsfull ledning av dotterföretaget och har rätt att åta sig att svara för dotterföretagets åtaganden,

5. riskkontrollen hos moderföretaget omfattar dotterföretaget, och

6. moderföretaget innehar mer än hälften av rösterna för samtliga andelar i dotterföretaget eller har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från kravet. Paragrafen genomför artiklarna 45f.3 och 45f.4 och delvis artikel 45c.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.1.

Paragrafen reglerar förutsättningarna för att institut som inte är resolutionsenheter ska få undantas från kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Punkterna 1, 2 och 6 gäller faktiska omständigheter.

Punkt 3 gäller koncerninterna transaktioner om förutsättningar för nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. föreligger, särskilt om moderföretaget försätts i resolution enligt 8 kap.

Punkterna 4 och 5 gäller tillämpning av Finansinspektionens tillsynsbefogenheter.

21 § Riksgäldskontoret får medge att ett institut som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet och som uppfyller villkoren i 20 § 1 och 2 helt eller delvis får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med en garanti som resolutionsenheten tillhandahåller, om

1. det garanterade beloppet minst motsvarar det krav som ska ersättas,
2. garantin utfaller när
 - a) dotterföretaget inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning, eller
 - b) förutsättningarna för nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. är uppfyllda,
3. garantin säkerställs genom pantavtal eller avtal om säkerhetsöverlåtelse som motsvarar minst 50 procent av beloppet,
4. de säkerheter som ställs för garantin uppfyller kraven enligt artikel 197 i tillsynsförordningen, vilket efter lämpliga nedläggningar ska vara tillräckligt för att täcka det säkerställda beloppet enligt 3,
5. de säkerheter som ställs för garantin inte är belastade av panträtter eller andra säkerhetsrätter,
6. säkerheterna har en effektiv löptid som uppfyller samma betalningsvillkor som avses enligt artikel 72c.1 i tillsynsförordningen, och
7. det inte finns några hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till dotterföretaget, oavsett om resolutionsenheten har försatts i resolution.

Vid tillämpningen av första stycket 7 får Riksgäldskontoret begära att resolutionsenheten tillhandahåller ett skriftligt yttrande eller på annat sätt visar att det inte finns några sådana hinder som avses där.

Paragrafen innehåller bestämmelser om garantier. Paragrafen genomför artikel 45f.5 och delvis artikel 45c.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.4.1.

Första stycket innebär att de aktuella dotterföretagen får uppfylla kravet med garantier under vissa förutsättningar.

Ett skriftligt yttrande enligt *andra stycket* ska vara ett opartiskt och motiverat juridiskt yttrande, vilket torde motsvara ett s.k. rättsutlåtande (jfr legal opinion i den engelska versionen av krishanteringsdirektivet). Frågan om yttrandets opartiskhet och motivering utgör del av myndighetens fria

prövning av om resolutionsenheten lyckats visa frånvaron av relevanta hinder.

22 § Ett företag enligt 1 kap. 1 § första stycket 2 som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet omfattas inte av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, om inte Riksgäldskontoret beslutar om det.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från kravet. Paragrafen genomför artikel 45f.1 andra stycket och delvis artikel 45c.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.1.

Paragrafen innebär att ett företag enligt 1 kap. 1 § första stycket 2 som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet som huvudregel undantas från kravet. Om Riksgäldskontoret beslutar att företaget ska omfattas av kravet, ska det bestämmas enligt 4 §.

23 § För följande företag ska kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder bestämmas och uppfyllas på individuell nivå:

1. en resolutionsenhet som inte ingår i en resolutionsgrupp,
2. ett institut som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet eller ett företag i tredjeland,
3. ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet, och
4. ett företag som enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas enligt konkurs eller likvidation.

För följande företag ska kravet bestämmas och uppfyllas på konsoliderad nivå:

1. en resolutionsenhet som ingår i en resolutionsgrupp, och
2. ett moderföretag inom EES som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till ett företag i tredjeland.

Paragrafen innehåller bestämmelser om på vilken nivå som kravet ska bestämmas och uppfyllas. Paragrafen genomför artiklarna 45e.1 och 45f.1 första och tredje styckena och delvis artikel 45c.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.5.

Första stycket gäller individuell nivå. För ett företag som avses i *punkt 3* gäller bestämmelsen under förutsättning att det över huvud taget omfattas av kravet, se författningskommentaren till 22 §.

Andra stycket gäller konsoliderad nivå, dvs. konsoliderad resolutionsgruppsnivå (*punkt 1*) eller konsoliderad basis (*punkt 2*).

Uttrycken konsoliderad resolutionsgruppsnivå och konsoliderad basis har samma innebörd som i artikel 45e.1 och 45f.1 tredje stycket krishanteringsdirektivet.

24 § En globalt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla kraven enligt 13–15 §§ tre år efter att enheten har fastställts som en sådan.

Paragrafen innehåller bestämmelser om frister. Paragrafen genomför delvis artikel 45m.4 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.6.

Paragrafen gäller frister för företag som först efter ikraftträdandet uppfyller förutsättningarna för att behandlas som globalt systemviktiga resolutionsenheter. Dessa företag ska uppfylla de aktuella kraven tre år efter det.

25 § En europeiskt systemviktig resolutionsenhet och en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla

1. kraven enligt 13, 15, 18 och 19 §§ tre år efter att enheten uppfyller förutsättningarna för att omfattas av dem, eller

2. kraven enligt 18 och 19 §§ två år efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 eller 21 kap eller en sådan alternativ åtgärd som avses i artikel 45m.3b i krishanteringsdirektivet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om frister. Paragrafen genomför artikel 45m.3 och delvis artikel 45m.4 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.6.

Paragrafen gäller frister för europeiskt och nationellt systemviktiga resolutionsenheter.

Punkt 1 gäller företag som först efter den 1 januari 2022 uppfyller förutsättningarna enligt 4 kap. 3 § andra eller tredje stycket, se ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna (punkt 3). Dessa företag ska uppfylla de aktuella kraven från och med tre år efter den tidpunkten.

Punkt 2 innebär att europeiskt eller nationellt systemviktiga institut som har varit föremål för konvertering eller nedskrivning av kapital och skulder utanför resolution (6 kap.) eller i resolution (21 kap.) ska uppfylla de aktuella kraven två år efter genomförandet av sådana åtgärder.

Artikel 45m.3b avser konvertering eller nedskrivning av kapital och skulder på frivilliga grunder.

Definitioner av dessa systemviktiga företag finns i 2 kap. 1 §.

26 § Riksgäldskontoret ska fastställa en lämplig frist för när

1. en resolutionsenhet ska uppfylla kraven enligt 8 §, 13–16 och 23 §§ efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 eller 21 kap., och

2. ett företag som inte är en resolutionsenhet ska uppfylla kraven enligt 12 och 20–23 §§ efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 eller 21 kap.

Paragrafen innehåller bestämmelser om frister. Paragrafen genomför artikel 45m.5 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.6.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när Riksgäldskontoret ska fastställa en frist för att uppfylla de aktuella kraven i fråga om resolutionsenheter och företag som inte är resolutionsenheter.

27 § Riksgäldskontoret får förlänga eller förkorta en frist enligt 26 §.

Riksgäldskontoret ska var tolfte månad under en tidsperiod som avses i 24–26 §§ underrätta företaget om en lämplig nivå på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Riksgäldskontoret får inom tolv månadersperioden underrätta företaget om en ny nivå.

Paragrafen innehåller bestämmelser om frister. Paragrafen genomför delvis artiklarna 45m.6 och 45m.8 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.6.

Enligt *första stycket* får Riksgäldskontoret förlänga eller förkorta en frist.

Riksgäldskontoret ska enligt *andra stycket* underrätta företaget om en lämplig nivå på kapitalbas och kvalificerade skulder.

En sådan underrättelse får enligt *tredje stycket* revideras.

28 § Ett företag ska årligen offentliggöra hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfylls.

Första stycket gäller inte

1. under en frist enligt 26 §, eller
2. för ett företag som enligt resolutionsplanen ska avvecklas genom konkurs eller likvidation.

Paragrafen innehåller bestämmelser om offentliggörande av hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfylls. Paragrafen genomför artikel 45i.7 och delvis artiklarna 45i.3 och 45i.4 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.7.

Enligt *första stycket* ska ett företag offentliggöra hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfylls.

Andra stycket innehåller vissa undantag från kravet på offentliggörande.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter i fråga om offentliggörandet, se författningskommentaren till 29 kap. 1 §.

29 § Riksgäldskontoret får, efter att Finansinspektionen fått tillfälle att lämna synpunkter, förbjuda ett företag att dela ut mer än ett högsta belopp som företaget får förfoga över, om företaget inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten.

Med förbud enligt första stycket avses att

1. göra en värdeöverföring kopplad till företagets kärnprimärkapital,
2. förbinda sig att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut sådan rörlig ersättning där skyldigheten att betala uppstod vid en tidpunkt då företaget inte uppfyllde det kombinerade buffertkravet, eller
3. göra utbetalningar kopplade till instrument som räknas som primärkapitaltillskott enligt artikel 52 i tillsynsförordningen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om inskränkningar att vidta värdeöverföringar. Paragrafen genomför delvis artiklarna 16a.1 och 45k.2 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 8.8.1 och 8.8.2.

Enligt *första stycket* får Riksgäldskontoret, efter att Finansinspektionen fått tillfälle att yttra sig i saken, besluta om vissa restriktioner om företaget inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten.

Av *andra stycket* regleras innebörden av förbudet.

30 § Ett företag ska omedelbart underrätta Riksgäldskontoret om det befinner sig i en situation som avses i 29 § första stycket.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om underrättelseskyldighet för företagen. Paragrafen genomför delvis artikel 16a.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.8.1.

Av paragrafen följer att ett företag som inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten ska underrätta Riksgäldskontoret.

31 § Ett beslut enligt 29 § första stycket ska fattas nio månader efter att Riksgäldskontoret har tagit emot en underrättelse enligt 30 §.

Riksgäldskontoret ska avstå från att fatta ett sådant beslut om minst två av följande förutsättningar är uppfyllda:

1. bristen beror på allvarliga störningar av den finansiella marknadens funktionssätt,

2. störningarna enligt 1 medför

a) ökad prisvolatilitet för företagets kärnprimärkapitalinstrument, relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument, eller

b) ökade kostnader för företaget, och

c) att handelsplatserna helt eller delvis är stängda så att företaget inte kan ge ut sådana instrument som avses i a,

3. en stängning av handelsplatsen enligt 2 drabbar fler företag,

4. störningarna enligt 1 hindrar det berörda företaget från att ge ut sådana instrument som avses i 2 a i den omfattning som krävs för att avhjälpa bristen, och

5. ett beslut enligt första stycket kan medföra allvarliga konsekvenser för stabiliteten i det finansiella systemet.

Om Riksgäldskontoret avstår från att fatta ett beslut enligt första stycket, ska Finansinspektionen underrättas.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när beslut om inskränkningar att vidta värdeöverföringar kan fattas. Paragrafen genomför delvis artiklarna 16a.2 andra stycket och 16a.3 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.8.1.

Av *första stycket* följer att Riksgäldskontoret ska besluta om restriktioner nio månader efter det att företaget har underrättat Riksgäldskontoret om att det inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder, under förutsättning att så fortfarande är fallet. Riksgäldskontoret förutsätts att inom tidsperioden göra den prövning som avses i artikel 16a.2 andra stycket i krishanteringsdirektivet.

Av *andra stycket* följer när Riksgäldskontoret ska avstå från att fatta ett sådant beslut. Med handelsplats avses en sådan reglerad marknad eller handelsplattform som avses i kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Av *tredje stycket* följer att Riksgäldskontoret ska underrätta Finansinspektionen om Riksgäldskontoret avstår från att fatta beslut om förbud mot vissa värdeöverföringar.

Av 32 § förvaltningslagen (2017:900) följer att Riksgäldskontorets beslut ska motiveras.

32 § Riksgäldskontoret ska varje månad göra en ny bedömning av om förutsättningarna enligt 31 § andra stycket är uppfyllda.

Paragrafen innehåller bestämmelser om krav på förnyad prövning och en underrättelseskyldighet om Riksgäldskontoret inte fattar beslut om förbud mot vissa värdeöverföringar. Paragrafen genomför delvis artiklarna 16a.2 andra stycket och 16a.3 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.8.1.

Av paragrafen följer hur ofta Riksgäldskontoret ska göra en förnyad prövning av om förutsättningar för att inte fatta beslut om förbud mot vissa värdeöverföringar fortfarande föreligger.

33 § Riksgäldskontoret ska övervaka att företagen uppfyller sina skyldigheter enligt detta kapitel. Riksgäldskontoret ska samordna sin övervakning med den tillsyn som utövas av Finansinspektionen.

Om ett företag inte uppfyller sina skyldigheter enligt detta kapitel, får Finansinspektionen, efter att Riksgäldskontoret fått tillfälle att lämna synpunkter, ingripa mot företaget.

För företag som avses i 1 § första stycket 1 finns bestämmelser om ingripande i 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och 25 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. För företag som avses i 1 § första stycket 2 gäller 15 kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse i tillämpliga delar.

Paragrafen innehåller bestämmelser om övervakning och ingripande vid överträdelse av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Paragrafen genomför artiklarna 45.2 och 45h.8 och delvis artiklarna 45k.1 och 45k.2 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.8.2.

Första stycket motsvarar hittillsvarande 4 kap. 12 §.

Enligt *andra stycket* ska Finansinspektionen, efter att Riksgäldskontoret fått tillfälle att yttra sig i saken, ingripa vid överträdelse av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Tredje stycket första meningen gäller institut. Bestämmelser om ingripande mot institut finns i rörelselagstiftningen för dessa företag.

Genom *tredje stycket andra meningen* kan Finansinspektionen ingripa mot andra finansiella företag som ingår i samma koncern som ett institut.

34 § För en gränsöverskridande koncern ska Riksgäldskontoret fatta ett gemensamt beslut med berörda utländska resolutionsmyndigheter och, om Riksgäldskontoret inte är den samordnande resolutionsmyndigheten, den samordnande resolutionsmyndigheten, om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder

1. på konsoliderad nivå för respektive resolutionsenhet, och
2. på individuell nivå för företag som inte är resolutionsenheter men som ingår i en resolutionsgrupp.

Riksgäldskontoret ska meddela ett gemensamt beslut i fråga om

1. de företag som Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för, och
2. koncernens moderföretag, om Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för en resolutionsenhet och om moderföretaget inte är en resolutionsenhet i samma resolutionsgrupp.

I ett gemensamt beslut får det bestämmas att ett dotterföretag som inte är en resolutionsenhet delvis får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med instrument som har utfärdats till och förvärvat av företag som inte ingår i resolutionsgruppen, om det överensstämmer med resolutionsplanen och en resolutionsenhet i samma resolutionsgrupp inte har förvärvat tillräckligt med instrument enligt 13 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om gränsöverskridande koncerner. Paragrafen genomför artikel 45h.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.9.

Paragrafen innehåller bestämmelser om gränsöverskridande samarbete mellan resolutionsmyndigheter vid fastställande av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för företag som ingår i gränsöverskridande koncerner.

Vid tillämpning av paragrafen och 35–39 §§ ska hänsyn tas till om koncernens dotterföretag i tredjeland ingår i resolutionsgruppen.

35 § Om minst två G-SII-enheter enligt artikel 4.1.136 i tillsynsförordningen tillhör samma globalt systemviktigt institut och är resolutionsenheter, ska Riksgäldskontoret, om Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för en av resolutionsenheterna eller samordnande resolutionsmyndighet, fatta ett gemensamt beslut med berörda utländska resolutionsmyndigheter om att tillämpa artikel 72e i tillsynsförordningen och om justeringar för att begränsa eller undanröja skillnader mellan kraven enligt

1. 36 § 1 och artikel 12a i tillsynsförordningen, och

2. 36 § 2 och artikel 12a i tillsynsförordningen.

Justeringar enligt första stycket får göras om förutsättningarna enligt artikel 45h.2 andra och tredje styckena i krishanteringsdirektivet är uppfyllda.

Paragrafen innehåller bestämmelser om gränsöverskridande koncerner. Paragrafen genomför artikel 45h.2 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.9.

Paragrafen innehåller bestämmelser om gemensamt beslut om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska fastställas i fall av en gränsöverskridande koncern med fler än en s.k. G-SII-enhet som utgör en resolutionsenhet.

36 § Vid tillämpningen av 35 § ska kraven enligt 2 § första stycket bestämmas för

1. respektive resolutionsenhet, och

2. ett moderföretag inom EES som om det utgjorde den enda resolutionsenheten inom det globalt systemviktiga institutet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om gränsöverskridande koncerner. Paragrafen genomför artikel 45d.4 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.9.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur de aktuella kraven ska beräknas vid tillämpningen av 35 §.

37 § Om ett gemensamt beslut enligt 34 § inte har fattats inom fyra månader på grund av olika uppfattningar om kraven enligt 34 § första stycket ska Riksgäldskontoret, efter att berörda utländska resolutionsmyndigheter och, om Riksgäldskontoret inte är den samordnande resolutionsmyndigheten, den samordnande resolutionsmyndigheten fått tillfälle att lämna synpunkter, fatta beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder för de företag som myndigheten är resolutionsmyndighet för.

Paragrafen innehåller bestämmelser om gränsöverskridande koncerner. Paragrafen genomför artiklarna 45h.4 första stycket, 45h.5 första stycket och 45h.6 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.9.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur Riksgäldskontoret ska agera om ett gemensamt beslut inte kan fattas.

38 § Om någon av de berörda utländska resolutionsmyndigheterna inom tidsfristen enligt 37 § första stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska

Riksgäldskontoret skjuta upp sitt beslut en månad och följa Europeiska bankmyndighetens beslut.

Om Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för en resolutionsenhet eller samordnande resolutionsmyndighet får myndigheten inte hänskjuta ärendet till Europeiska bankmyndigheten efter att tidsfristen enligt 37 § första stycket löpt ut eller att ett gemensamt beslut har fattats. Riksgäldskontoret får inte heller hänskjuta ärendet om den nivå som fastställts av dotterföretagets resolutionsmyndighet

1. är högst 2 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet enligt artikel 92.3 i tillsynsförordningen eller enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen multiplicerat med 12,5 i fråga om kravet enligt 23 §, och

2. motsvarar kravet enligt 4–6 §§.

Paragrafen innehåller bestämmelser om gränsöverskridande koncerner. Paragrafen genomför artiklarna 45h.4 fjärde stycket och 45h.5 fjärde och femte styckena och delvis artiklarna 45h.4 andra stycket och 45h.5 andra stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.9.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur Riksgäldskontoret ska agera vid hänskjutande av ärenden till Europeiska bankmyndigheten.

39 § Ett gemensamt beslut enligt 34 § och beslut som en berörd utländsk resolutionsmyndighet fattar på grund av att ett gemensamt beslut inte har fattats inom tidsfristen enligt 37 § gäller i Sverige.

Ett gemensamt beslut enligt 34 § och Riksgäldskontorets beslut enligt 37 § ska regelbundet granskas och vid behov uppdateras.

Paragrafen innehåller bestämmelser om gränsöverskridande koncerner. Paragrafen genomför artiklarna 45h.5 sjunde stycket och 45h.7 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.9.

Första stycket innehåller bestämmelser om giltighet av gemensamt beslut och av sådant beslut som en utländsk resolutionsmyndighet fattat i anledning av att ett gemensamt beslut inte fattats inom den aktuella tidsfristen.

Andra stycket innebär att Riksgäldskontoret ska se över gemensamma och egna beslut. I fråga om gemensamma beslut får det ske i samverkan med de myndigheter som avses i 34 §.

5 kap. Ytterligare åtgärder för att förbereda resolution och undvika fallissemang

1 § För en motpart till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket gäller 11 kap. 3–7 §§ beträffande ett beslut om en krisavvärjande åtgärd *eller tillfällig åtgärd* eller en händelse som har direkt koppling till ett sådant beslut. Det som anges om ett beslut om resolution eller resolutionsåtgärder ska då avse ett beslut om *en* krisavvärjande åtgärd *eller tillfällig åtgärd*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hinder mot att utöva vissa rättshandlingar. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 68.3 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

Ändringarna i paragrafen innebär att 11 kap. 3–7 §§ om hinder mot att utöva vissa rättshandlingar också gäller beträffande ett beslut om en tillfällig åtgärd enligt 7 och 8 §§, se författningskommentarerna till de paragraferna. En sådan åtgärd utgör därmed hinder för en motpart till företaget att utöva de rättshandlingar som följer av bestämmelserna i

11 kap. Motparten får t.ex. inte säga upp eller häva ett avtal med företaget, ändra villkoren i ett avtal med företaget eller ställa in fullgörelse av en förpliktelse mot företaget.

Övriga ändringar är redaktionella.

2 § Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 *eller* 2 ska i avtal som avser relevanta kapitalinstrument och *nedskrivningsbara* skulder och som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ta in villkor som innebär att skulden kan komma att skrivas ned eller konverteras och att borgenärerna accepterar

1. en eventuell minskning av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, eller

2. *de* konverteringar eller indragningar som kan bli följden av ett beslut om resolution eller av ett beslut om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och *kvalificerade skulder*.

Kravet enligt första stycket gäller dock inte

1. kvalificerade insättningar från fysiska personer,

2. kvalificerade insättningar från mikroföretag samt små och medelstora företag enligt kriteriet för årsomsättning i artikel 2.1 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003,

3. insättningar genom en filial utanför EES till ett svenskt institut och som skulle betraktas som insättningar avseende personer eller företag som avses i 1 eller 2 om de inte hade gjorts via filialen, eller

4. om det framgår av tekniska standarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 55.5 i krishanteringsdirektivet att sådana avtalsvillkor inte krävs.

Riksgäldskontoret får besluta att kravet enligt första stycket inte ska gälla för ett företag för vilket kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder har fastställts till ett belopp enligt 4 kap. 4 § andra stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om avtalsenlig nedskrivning och konvertering. Ändringarna i paragrafen genomför artiklarna 55.1 första stycket och 55.5 och delvis artikel 55.1 andra stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 9.1 och 10.

Ändringen i *första stycket* är en följd av att det nuvarande uttrycket kvalificerade skulder, som får en ny innebörd, ersätts med uttrycket nedskrivningsbara skulder, se författningskommentarerna till 2 kap. 2 och 2 a §§.

Ändringen i *första stycket 2* är en följd av att 6 kap. har utvidgats till kvalificerade skulder. Genom tillägget av uttrycket tydliggörs att en eventuell minskning av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet enligt första stycket 1 ska ske till följd av ett beslut om resolution eller ett beslut om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder.

Ändringen i *andra stycket 4* är en följd av att bemyndigandet att utfärda aktuella tekniska standarder har flyttats till artikel 55.5 i krishanteringsdirektivet.

Tredje stycket, som är nytt, innebär att Riksgäldskontoret får besluta att kravet på ett villkor om avtalsenligt erkännande inte ska gälla för företag vars krav på kapitalbas och kvalificerade skulder är begränsat till förlustabsorberingsbeloppet. En förutsättning för undantaget är därmed att företaget uppfyller kravet utan att skulder som inte innehåller ett sådant villkor räknas med, se författningskommentaren till 3 c §.

Övriga ändringar är redaktionella.

3 a § Om det av någon anledning inte är möjligt att ta in ett villkor enligt 2 § första stycket i ett avtal som avser nedskrivningsbara skulder med säkerhet, ska företaget underrätta Riksgäldskontoret om det och till vilken skuldklass skulden hör.

När Riksgäldskontoret har tagit emot underrättelsen gäller inte 2 § första stycket. Om Riksgäldskontoret bedömer att det är möjligt att ta in villkoret i avtalet, ska Riksgäldskontoret dock inom rimlig tid kräva det.

Riksgäldskontoret ska bedöma om underrättelsen påverkar möjligheten att försätta företaget i resolution.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om när det inte är möjligt att i ett avtal ta in ett villkor om erkännande av nedskrivning och konvertering. Paragrafen genomför artikel 55.2 första–tredje styckena i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 9.1.

Av första stycket följer att ett företag ska underrätta Riksgäldskontoret om det bedömer att det av någon – rättslig eller annan – anledning inte är möjligt att ta med ett avtalsvillkor enligt 2 § första stycket i ett avtal som inte avser relevanta kapitalinstrument eller skuldinstrument utan säkerhet. Med uttrycket skuldinstrument avses obligationer och andra former av överlåtbara skuldförbindelser samt instrument som skapar eller bekräftar en skuld (artikel 2.1.48 ii i krishanteringsdirektivet). Ett exempel på när det inte skulle kunna vara möjligt att ta med ett avtalsvillkor är att det enligt regleringen i tredjeland är olagligt att ha med villkoret. Bestämmelsen kan t.ex. också omfatta fall där företaget inte kan ta med avtalsvillkoret på grund av företagets bristande möjligheter att påverka avtalsvillkoret eller omständigheter kopplade till skulden som sådan. Enbart svårigheter eller ovilja från motparten att ta med villkoret innebär dock inte att det inte är möjligt att ta med det. I underrättelsen ska företaget ange den skuldklass som skulden tillhör. Med skuldklass avses motsvarande fordringsklass i den svenska förmånsrättsordningen som skulderna hänför sig till, dvs. särskild förmånsrätt, allmän förmånsrätt, oprioriterade fordringar, fordringar som avses i 18 § första stycket andra meningen förmånsrättslagen och olika slag av efterställda fordringar.

Av andra stycket följer att kravet på ett villkor om avtalsenligt erkännande i 2 § första stycket upphör att gälla i samband med att Riksgäldskontoret mottagit underrättelsen. Riksgäldskontoret ska bedöma om myndigheten anser att företagets bedömning är riktig. Om Riksgäldskontoret bedömer att den inte är det ska myndigheten inom rimlig tid från företagets underrättelse kräva att företaget inför villkoret. Om företagets bedömning grundar sig på företagets egen praxis avseende undantag från avtalsenligt erkännande av nedskrivning och konvertering behöver praxis ändras.

Av tredje stycket följer att Riksgäldskontoret ska bedöma vilken inverkan en underrättelse har på möjligheten att försätta företaget i resolution.

I tekniska tillsynsstandarder som kommissionen ska anta kommer tillämpningen av motsvarande regler i krishanteringsdirektivet, dvs. de villkor som ska gälla för resolutionsmyndighetens krav på införande av avtalsvillkor och den rimliga tidsramen för myndighetens krav, att närmare specificeras.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka kategorier av skulder som kan undantas från

skyldigheten att ta in avtalsvillkor, se författningskommentaren till 29 kap. 1 §.

3 b § Riksgäldskontoret ska bedöma hur möjligheten att försätta ett företag i resolution påverkas av att skulder inom en och samma skuldklass, inbegripet kvalificerade skulder, till mer än 10 procent består av skulder som

- 1. undantas från kravet på avtalsvillkor enligt 3 a §,*
- 2. inte är nedskrivningsbara enligt 2 kap. 2 § första stycket 1–11, och*
- 3. sannolikt kommer att undantas från nedskrivning eller konvertering enligt 21 kap. 27 §.*

Paragrafen, som är ny, innehåller särskilda bestämmelser om vad Riksgäldskontoret ska beakta vid bedömningen av möjligheterna att försätta ett företag i resolution. Paragrafen genomför artikel 55.2 femte stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 9.1.

Av paragrafen följer att Riksgäldskontoret ska bedöma möjligheten att försätta ett företag i resolution om företaget inom en och samma skuldklass, som inbegriper kvalificerade skulder, har skulder som till mer än tio procent består av skulder som myndigheten inte kan räkna med att kunna använda vid en skuldnedskrivning. Ordet skuldklass har samma innebörd som i 3 a §.

En sådan bedömning kan göras i samband med en bedömning enligt 3 kap. 10 och 11 §§ eller vid varje annan tidpunkt det kan bli aktuellt. Riksgäldskontoret ska bl.a. bedöma vilken effekt det har på möjligheten att försätta företaget i resolution när det finns en andel skulder som inte är nedskrivnings- eller konverteringsbara. Detta inbegriper effekten som följer av ett avsteg från principen om att det ekonomiska utfallet för ägare och borgenärer vid resolution inte får bli sämre än om företaget hade avvecklats genom konkurs eller likvidation (12 kap. 10 och 11 §§ och 23 kap. 8 §). Om Riksgäldskontoret bedömer att det finns ett väsentligt resolutionshinder enligt 3 kap. 12 § ska myndigheten tillämpa bestämmelserna i 3 kap. och vidta de åtgärder som är lämpliga för att undanröja hindret.

3 c § En skuld får inte användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 4 kap. 1 § om

- 1. företaget låter bli att ta in villkor som krävs enligt 2 § första stycket, eller*
- 2. ett sådant krav som avses i 1 inte gäller enligt 2 § tredje stycket eller 3 a §.*

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om att vissa skulder inte får räknas med vid uppfyllandet av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Paragrafen genomför artikel 55.2 sjunde stycket och delvis artikel 55.1 andra stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 9.1.

Av paragrafen följer att en skuld inte får användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder om ett företag underlåter att ta in ett villkor om avtalsenligt erkännande i ett avtal som avser skulden och som omfattas av lagstiftningen i tredjeland (2 § första stycket). En skuld får inte heller användas på detta sätt om företaget inte behöver ta in ett sådant villkor enligt 2 § tredje stycket eller 3 a §. Däremot exkluderas inte en skuld från att få användas om villkoret inte behöver tas med eftersom

ett beslut om att skriva ned eller konvertera skulden får verkställas i tredje land (3 §).

7 § Riksgäldskontoret får, efter att Finansinspektionen fått tillfälle att lämna synpunkter, besluta att ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 tillfälligt inte ska fullgöra en betalnings- eller leveransförpliktelse som följer av ett avtal som har ingåtts av företaget.

Ett sådant beslut får fattas, om

1. Finansinspektionen har fastställt att företaget fallerar eller sannolikt kommer att falla,

2. det inte finns några omedelbart tillgängliga alternativa åtgärder från den privata sektorn som skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang i företaget,

3. åtgärden bedöms nödvändig för att undvika ytterligare försämring av de finansiella villkoren för företaget, och

4. åtgärden är nödvändig

a) med hänsyn till det allmännas intresse,

b) för att välja lämpliga resolutionsåtgärder, eller

c) för att säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av ett eller flera resolutionsverktyg.

Vid beslut enligt första stycket gäller 12 kap. 5 § och 13 kap. 2 § andra stycket och 3–6 a §§.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förutsättningarna för att besluta om tillfälligt förbud mot att fullgöra vissa förpliktelser. Paragrafen genomför artiklarna 33a.1, 33a.4, 33a.5, 33a.6, 33a.7, 33a.8 och 33a.9 och delvis artiklarna 33a.2 första stycket och 33a.3 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.2.1.

Av *första stycket* följer att Riksgäldskontoret tillfälligt får förbjuda ett företag att fullgöra en betalnings- eller leveransförpliktelse. Denna åtgärd motsvarar den åtgärd som kan vidtas mot ett företag i resolution (13 kap. 2 § första stycket, se författningskommentaren till den bestämmelsen i prop. 2015/16:5 s. 816). Ett beslut enligt bestämmelsen får fattas först efter att Finansinspektionen fått tillfälle att yttra sig i saken. Bestämmelsen är tillämplig innan ett beslut om resolution har fattats. Om ett beslut om resolution har fattats ska i stället 13 kap. 2 § tillämpas. Vid tillämpning av bestämmelsen ska Riksgäldskontoret ta hänsyn till hur de finansiella marknadernas funktionssätt kan påverkas av beslutet samt beakta befintliga nationella regler, tillsynsbefogenheter och rättsliga befogenheter för att skydda borgenärernas rättigheter och likabehandling (artikel 33a.5 i krishanteringsdirektivet).

Enligt *andra stycket* krävs – till skillnad från när det gäller ett företag i resolution – att samtliga förutsättningar i punkterna 1–4 är uppfyllda för att Riksgäldskontoret ska få fatta ett beslut enligt första stycket.

Av *tredje stycket* följer att vad som gäller i fråga om motsvarande beslut inom resolution också ska tillämpas vid beslut enligt paragrafen. Det innebär bl.a. att ett beslut enligt första stycket ska offentliggöras (12 kap. 5 §). De närmare bestämmelserna om tillvägagångssättet för offentliggörandet och underrättelser till företaget och myndigheter följer av 15 och 16 §§ förordningen (2015:1034) om resolution (29 kap. 2 §). Vid bestämmande av den längsta tiden för beslutet (13 kap. 3 §) behöver det beaktas att ett beslut enligt denna paragraf ska gälla under så kort tid som möjligt och får inte överskrida den period som Riksgäldskontoret anser är

nödvändig med hänsyn till de syften som avses i andra stycket 3 och 4 (artikel 33a.4 i krishanteringsdirektivet).

8 § Om Riksgäldskontoret beslutar om en åtgärd enligt 7 § första stycket, får Riksgäldskontoret avseende samma period också besluta att

1. en borgenär till företaget som omfattas av förbudet inte får ta i anspråk en säkerhet som har ställts ut i tillgångar som tillhör företaget, och

2. en motpart till företaget som omfattas av förbudet inte får

a) säga upp eller häva ett avtal med företaget,

b) ändra villkoren i ett avtal med företaget,

c) ställa in fullgörelsen mot företaget,

d) kvitta

– en fordran som företaget har på motparten mot en fordran som motparten har på företaget, eller

– en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten mot en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,

e) omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse, eller

f) tillämpa en slutavräkningsklausul.

Vid beslut enligt första stycket 1 gäller 13 kap. 8–10 §§.

Vid beslut enligt första stycket 2 gäller 13 kap. 12–17 §§.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förbud mot att ta i anspråk säkerheter och att utöva vissa rättshandlingar. Paragrafen genomför artikel 33a.10 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.2.2.

Av första stycket följer att Riksgäldskontoret kan besluta att tillfälligt förbjuda en borgenär att ta i anspråk säkerheter i tillgångar som tillhör ett företag och tillfälligt förbjuda en motpart till företaget att utöva vissa rättigheter som följer av ett avtal som motparten ingått med företaget. Dessa åtgärder motsvarar de åtgärder som kan vidtas mot en borgenär eller motpart till ett företag i resolution (13 kap. 7 § första stycket och 11 § första stycket, se författningskommentarerna till de bestämmelserna i prop. 2015/16:5 s. 817–819). En förutsättning för att vidta åtgärder enligt denna paragraf – till skillnad mot när det gäller ett företag i resolution – är att Riksgäldskontoret beslutar om en åtgärd enligt 7 § första stycket. Ett beslut som fattats med stöd av denna paragraf får dessutom bara gälla under den period som beslutet enligt 7 §.

Av andra och tredje styckena följer att vad som gäller i fråga om motsvarande beslut inom resolution också ska tillämpas vid beslut enligt paragrafen. Det innebär bl.a., i fråga om beslut enligt första stycket 1, att Riksgäldskontoret under vissa omständigheter ska fatta ett särskilt beslut om förbud att ta i anspråk säkerheter även med avseende på andra företag inom koncernen och, i fråga om beslut enligt första stycket 2, att Riksgäldskontoret under vissa omständigheter också får förbjuda motparter till ett dotterföretag till företaget att vidta motsvarande åtgärder.

9 § Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 ska i finansiella avtal som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ta in villkor som innebär att

1. avtalet kan bli föremål för tillfälliga åtgärder enligt 7 och 8 §§ och 13 kap. 2, 7, 8, 11 och 12 §§, och

2. ett beslut om resolution, en resolutionsåtgärd eller en tillfällig åtgärd utgör hinder mot att utöva rättshandlingar enligt 11 kap. 3–7 §§.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om avtalsenligt erkännande av befogenhet att vidta tillfälliga åtgärder. Paragrafen genomför artiklarna 71a.1 och 71a.4 och delvis 71a.3 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 9.2.

Av paragrafen följer att angivna företag i finansiella avtal som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ska ta in villkor som innebär att avtalet kan bli föremål för tillfälliga åtgärder och att ett beslut om resolution, en resolutionsåtgärd eller en tillfällig åtgärd innebär hinder mot att utöva de rättshandlingar som följer av 11 kap. 3–7 §§. Kravet att ta med villkoret gäller bara om 7 eller 8 § eller 13 kap. 2, 7, 8, 11 eller 12 § skulle vara tillämpliga om det finansiella avtalet reglerades enligt svensk lagstiftning. Det förhållandet att ett företag inte tar med det aktuella avtalsvillkoret innebär dock inte i sig hinder mot att Riksgäldskontoret tillämpar sina befogenheter.

10 § Ett moderföretag inom EES ska säkerställa att dotterföretag i tredjeland i finansiella avtal tar in ett villkor om att en åtgärd som avses i 11 kap. 3 § inte får vidtas på grund av ett beslut om tillfälliga åtgärder enligt 7 och 8 §§ och 13 kap. 2, 7, 8, 11 och 12 §§ avseende moderföretaget.

Första stycket gäller om dotterföretaget i hemlandet motsvarar ett

1. kreditinstitut,
2. värdepappersbolag, eller
3. finansiellt institut.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om skyldighet för moderföretag inom EES att kräva att dotterföretag inför vissa villkor i avtal. Paragrafen genomför artikel 71a.2 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 9.2.

Av första stycket följer att ett moderföretag i EES ska säkerställa att dess dotterföretag i tredjeland i finansiella avtal tar in ett villkor om att dotterföretagets motparter inte får vidta vissa åtgärder, såsom att säga upp avtalet, på grund av ett beslut avseende moderföretaget om tillfälliga åtgärder.

Skyldigheten gäller dock bara om dotterföretaget är ett sådant företag som anges i andra stycket.

6 kap. Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument

1 § När Finansinspektionen ska pröva en fråga om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder utanför resolution, ska inspektionen se till att det görs en värdering motsvarande den som föreskrivs i 7 kap. av företaget eller koncernen i fråga.

Värderingen ska ligga till grund för Finansinspektionens prövning av om relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder ska skrivas ned eller konverteras. Värderingen ska också ligga till grund för inspektionens beslut i fråga om

1. minskning av kärnprimärkapital,
2. omfattning av indragning eller överföring av kärnprimärkapitalinstrument, eller
3. minskning av ägandet för existerande ägare genom konvertering av relevanta kapitalinstrument eller kvalificerade skulder till kärnprimärkapitalinstrument.

Efter nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder ska Finansinspektionen se till att det görs en värdering motsvarande den som föreskrivs i 7 kap. 10 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om värdering i samband med nedskrivning och konvertering utanför resolution. Ändringarna i paragrafen genomför artiklarna 36.1, 36.4, 36.5, 36.12 och 36.13, 59.1 tredje stycket och 59.10 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.

Ändringen i *första stycket* innebär att Finansinspektionen ska se till att det görs en värdering också när inspektionen ska pröva en fråga om nedskrivning eller konvertering av kvalificerade skulder.

Andra stycket, om ändamålet med värderingen, kompletteras med nedskrivning och konvertering av kvalificerade skulder.

Tredje stycket, som är nytt, innebär att Finansinspektionen efter nedskrivning eller konvertering utanför resolution ska låta genomföra en sådan särskild värdering som anges i 7 kap. 10 § för att bedöma det ekonomiska utfallet. Bestämmelserna om ersättning vid sämre ekonomiskt utfall i 23 kap. 8 § gäller vid värderingen.

1 a § Med kvalificerade skulder avses i detta kapitel skulder enligt 4 kap. 12 § första stycket 1 utom när det gäller kriteriet i artikel 72c.1 i tillsynsförordningen.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse som preciserar vilka kvalificerade skulder som kan skrivas ned eller konverteras enligt 6 kap. Paragrafen genomför delvis artikel 59.1a första stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.

Av paragrafen följer att nedskrivning och konvertering av kvalificerade skulder enligt 6 kap. bara kan tillämpas på sådana skulder som uppfyller kriterierna i 4 kap. 12 §, förutom kriteriet om skuldens återstående löptid i artikel 72c.1 i tillsynsförordningen (del av punkt 1 b). Det innebär att sådan nedskrivning och konvertering bara är möjlig avseende ett företag i en resolutionsgrupp som inte är en resolutionsenhet, se författningskommentaren till 4 kap. 12 §.

2 § Finansinspektionen ska, *på eget initiativ eller på begäran av Riksgäldskontoret*, skyndsamt besluta att relevanta kapitalinstrument som har getts ut av ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 och kvalificerade skulder ska skrivas ned eller konverteras, om

1. företaget fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt 8 kap. 2 och 3 §§, och

2. åtgärden är nödvändig och tillräcklig för att avhjälpa eller förhindra fallissemang i företaget och det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang.

Inför ett beslut enligt första stycket ska Riksgäldskontoret ha fått tillfälle att lämna synpunkter.

Om en resolutionsenhet inte har förvärvat relevanta kapitalinstrument eller kvalificerade skulder direkt från det företag som har gett ut dem utan indirekt från ett annat företag inom samma resolutionsgrupp, ska ett beslut enligt första stycket fattas samtidigt som ett motsvarande beslut för

1. moderföretaget till det företag som gett ut kapitalinstrumenten eller skulderna, eller

2. ett annat moderföretag inom resolutionsgruppen, om det inte är en resolutionsenhet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens prövning och beslut om nedskrivning eller konvertering utanför resolution. Ändringarna i paragrafen genomför artiklarna 59.1 första och andra styckena, 59.2, 59.4 och 61.3 andra stycket och delvis artikel 59.3 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.

Första stycket ändras på så sätt att Finansinspektionen utöver relevanta kapitalinstrument också ska kunna skriva ned eller konvertera kvalificerade skulder som avses i 1 a §. Finansinspektionen ska också på begäran av Riksgäldskontoret pröva om relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder ska skrivas ned eller konverteras.

Enligt *andra stycket*, som är nytt, ska Finansinspektionen inför ett beslut om nedskrivning och konvertering ge Riksgäldskontoret tillfälle att yttra sig i saken.

I *tredje stycket*, som är nytt, finns bestämmelser som reglerar det fall där en resolutionsenhet inte förvärvat tillämpliga kapitalinstrument eller kvalificerade skulder direkt av det fallerande dotterföretaget, utan genom ett annat företag inom samma resolutionsgrupp. I det fallet ska Finansinspektionen se till att ett beslut om nedskrivning och konvertering fattas samtidigt som ett beslut om nedskrivning av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder för moderföretaget för det dotterföretag som har gett ut instrumenten.

Övriga ändringar är redaktionella.

5 § Om ett företag behöver statligt stöd, ska relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder som företaget gett ut skrivas ned eller konverteras.

Om det krävs för att stödet ska vara förenligt med unionsrätten, får Finansinspektionen besluta att andra efterställda skulder än de relevanta kapitalinstrumenten och de kvalificerade skulderna ska skrivas ned eller konverteras.

Nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument eller andra efterställda skulder får inte ske, om det statliga stödet uppfyller villkoren i 8 kap. 3 § första stycket 3 och en sådan nedskrivning eller konvertering skulle hota den finansiella stabiliteten eller leda till oproportionerliga resultat.

Paragrafen innehåller bestämmelser om nedskrivning eller konvertering som förutsättning för statligt stöd. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artikel 59.3 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.

Genom ändringarna i *första* och *andra styckena* ska också nedskrivning och konvertering av kvalificerade skulder som avses i 1 a §, utöver relevanta kapitalinstrument, utgöra en förutsättning för statligt stöd.

Övriga ändringar är redaktionella.

7 § När Finansinspektionen överväger att fatta beslut avseende ett dotterföretag enligt 2, 3 eller 5 §, ska inspektionen ge resolutionsmyndigheten för berörd resolutionsenhet tillfälle att lämna synpunkter och inom 24 timmar därefter underrätta

1. den samordnande tillsynsmyndigheten,
2. den samordnande berörda myndigheten, och

3. *resolutionsmyndigheterna för andra företag inom samma resolutionsgrupp som har förvärvat kvalificerade skulder.*

När inspektionen överväger att fatta ett beslut enligt 3 §, ska inspektionen dessutom skyndsamt underrätta

1. den behöriga myndighet som är ansvarig för det företag som har gett ut de relevanta kapitalinstrument som eventuellt ska skrivas ned eller konverteras,

2. den berörda myndigheten i samma land inom EES som den nämnda behöriga myndigheten, *och*

3. den samordnande berörda myndigheten.

Av underrättelsen ska det framgå vilket beslut Finansinspektionen överväger att fatta och skälen för detta.

Paragrafen innehåller bestämmelser om beslutsprocessen avseende en gränsöverskridande koncern. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 62.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.

Ändringarna i paragrafen innebär att Finansinspektionen, när den överväger att besluta om nedskrivning eller konvertering, dels ska ge resolutionsmyndigheten för berörd resolutionsenhet tillfälle att yttra sig i saken, dels inom 24 timmar från det att synpunkterna inkommit eller skulle ha inkommit ska underrätta samordnande myndigheter och resolutionsmyndigheterna för andra enheter inom samma resolutionsgrupp som direkt eller indirekt förvärvat kvalificerade skulder som avses i 1 a §.

Övriga ändringar i paragrafen är redaktionella.

14 § När kärnprimärkapitalet har minskats i proportion till förlusterna, ska Finansinspektionen skriva ned kapitalbeloppet för relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder* eller konvertera relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder* till kärnprimärkapitalinstrument i den utsträckning som krävs för att företaget eller koncernen inte längre ska bedömas falla eller sannolikt komma att falla.

Relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder* ska skrivas ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument i följande ordning:

1. övriga primärkapitalinstrument,
2. supplementärkapitalinstrument,
3. kapitalbeloppet för kvalificerade skulder.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ordningsföljden för nedskrivning och konvertering efter att kärnprimärkapitalet minskats i proportion med företagets förluster. Ändringarna i paragrafen genomför artiklarna 60.1 d och 60.2 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.

Enligt ändringarna i *första stycket* ska, utöver relevanta kapitalinstrument, också kvalificerade skulder som avses i 1 a § skrivas ned eller konverteras efter att kärnprimärkapitalet har minskats i proportion till förlusterna.

Andra stycket anger den ordning enligt vilken nedskrivning och konvertering ska ske. Ändringen innebär att kvalificerade skulder skrivs ned efter relevanta kapitalinstrument.

15 § Vid konvertering av relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder* gäller följande:

1. De kärnprimärkapitalinstrument som konverteringen ska ske till ska vara utgivna av företaget i fråga eller av dess moderföretag, beroende på vad Finansinspektionen beslutar. Finansinspektionen får dock besluta att instrumenten

ska ges ut av moderföretaget, bara om det har godkänts av resolutionsmyndigheten för moderföretaget.

2. Kärnprimärkapitalinstrumenten ska ha getts ut innan företaget ger ut aktier eller andra äganderättsinstrument i syfte att få kapital från staten eller ett offentligt organ.

3. Kärnprimärkapitalinstrumenten ska tilldelas och överföras utan dröjsmål efter beslutet att konvertera de relevanta kapitalinstrumenten.

4. Konverteringskursen för de relevanta kapitalinstrumentens *och de kvalificerade skuldernas* konvertering till kärnprimärkapitalinstrument bestäms enligt de principer som anges i 21 kap. 19 och 20 §§.

Paragrafen innehåller särskilda bestämmelser om konvertering. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 60.3 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.

Ändringarna i paragrafen innebär att bestämmelserna också omfattar sådana kvalificerade skulder som avses i 1 a §.

16 § Ett beslut om nedskrivning eller konvertering är bindande för företaget och innehavare av kärnprimärkapitalinstrument, relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder*. Den som berörs av nedskrivningen eller konverteringen förlorar inte sin rätt mot borgensmän eller andra som förutom gäldenären svarar för fordringen.

En av Finansinspektionen beslutad kapitalökning eller kapitalminskning är fastställd när den har registrerats i aktiebolagsregistret, föreningsregistret eller bankregistret.

Beloppet enligt 11 eller 14 § ska ingå i beräkningen av de tröskelvärden som avses i 21 kap. 30 § och 22 kap. 2 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om rättsverkan av ett beslut om nedskrivning eller konvertering. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artikel 59.1b i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 10.

Ändringen i *första stycket* innebär att också kvalificerade skulder som avses i 1 a § ska omfattas av paragrafen.

Av *tredje stycket*, som är nytt, följer att det belopp som minskas, skrivs ned eller konverteras genom tillämpning av 11 och 14 §§ ska tas med i beräkningen av de tröskelvärden som behöver uppfyllas för att kunna ge bidrag från resolutionsreserven eller från alternativa finansieringskällor (21 kap. 30 §) eller för att använda de statliga stabiliseringsverktygen (22 kap. 2 §).

8 kap. Inledande av resolution

7 § Riksgäldskontoret ska försätta ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 b–2 d i resolution, om holdingföretaget uppfyller de förutsättningar för resolution som anges i 5 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om resolution i fråga om holdingföretag som träffas av lagens tillämpningsområde. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 33.2 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 11.2.

Ändringarna i paragrafen innebär dels att Riksgäldskontoret ska försätta ett holdingföretag i resolution om förutsättningarna för det är uppfyllda,

dels att det för ett beslut om resolution räcker att holdingföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution.

8 § Riksgäldskontoret får försätta ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 b–2 d i resolution trots att det inte uppfyller förutsättningarna för resolution i 5 §, om

1. *holdingföretaget är en resolutionsenhet,*
2. *holdingföretaget är moderföretag till ett institut eller ett EES-institut som uppfyller förutsättningarna för resolution men som inte är en resolutionsenhet,*
3. *institutets eller EES-institutets fallissemang hotar hela resolutionsgruppen,* och
4. *resolutionsåtgärder mot holdingföretaget är nödvändiga för resolutionen av institutet eller EES-institutet eller av hela resolutionsgruppen.*

I fråga om ett EES-institut ska den utländska myndighet som ansvarar för institutet ha konstaterat att förutsättningarna för resolution är uppfyllda enligt lagstiftningen i det landet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när ett holdingföretag som träffas av lagens tillämpningsområde får försättas i resolution trots att det inte självt uppfyller förutsättningarna för det. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 33.4 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 11.2.

Genom *första stycket 1*, som är nytt, införs ett villkor att holdingföretaget ska vara en resolutionsenhet. Detta ska framgå av resolutionsplanen (3 kap. 2 §).

Ändringarna i *första stycket 2*, som motsvarar hittillsvarande första stycket 1, innebär att det dotterföretag som uppfyller förutsättningarna för resolution inte vara en resolutionsenhet.

Ändringarna i *första stycket 3*, som motsvarar hittillsvarande första stycket 2, tas det alternativa villkoret, som innebär en möjlighet att grunda ett resolutionsbeslut på att insolvensrätten kräver att koncernen behandlas som en helhet, bort. För att villkoret i denna punkt ska vara uppfyllt krävs att dotterföretagets fallissemang hotar hela resolutionsgruppen.

Ändringarna i *första stycket 4*, som motsvarar hittillsvarande första stycket 3, innebär att resolutionsåtgärder mot holdingföretaget ska vara nödvändiga för resolution av hela resolutionsgruppen eller, såsom redan gäller, för dotterföretaget.

Övriga ändringar är redaktionella.

11 kap. Hinder mot exekutiva åtgärder och vissa rättshandlingar knutna till resolution

3 § En motpart till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket får på grund av ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd, eller en händelse som har ett direkt samband med ett sådant beslut, inte

1. säga upp eller häva ett avtal med företaget,
2. ändra villkoren i ett avtal med företaget,
3. ställa in fullgörelse av en förpliktelse mot företaget,
4. kvitta en fordran som företaget har på motparten, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,

5. omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse (nettning),

6. tillämpa en slutavräkningsklausul, eller

7. ta emot, förfoga över eller ta i anspråk en säkerhet i tillgångar som tillhör företaget.

Ett sådant beslut eller en sådan händelse som anges i första stycket utgör inte ett kollektivt obeståndsförfarande enligt lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden.

Första och andra styckena gäller endast om

1. företaget fortsätter att fullgöra väsentliga skyldigheter enligt avtalet i förhållande till motparten, eller

2. företaget inte kan fullgöra dessa skyldigheter till följd av ett beslut enligt 5 kap. 7 § eller 8 § första stycket 1 eller 13 kap. 2, 7 eller 8 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hinder mot att utöva vissa rättshandlingar. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artikel 68.5 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

Ändringarna i *tredje stycket* innebär att också ett beslut om en tillfällig åtgärd utanför resolution enligt 5 kap. 7 eller 8 § första stycket 1 inte betraktas som bristande fullgörelse av företaget vid tillämpning av bestämmelserna 11 kap. Ett beslut om att en borgenär inte får utöva vissa rättshandlingar enligt 13 kap. 11 eller 12 § ska dock inte längre anses som en sådan omständighet som inte betraktas som bristande fullgörelse av företaget.

Paragrafen gäller också vid ett beslut om krisavvärjande åtgärder eller tillfälliga åtgärder utanför resolution, se författningskommentaren till 5 kap. 1 §.

Övriga ändringar är redaktionella.

13 kap. Beslut om ändring av vissa avtalsvillkor och om förbud mot att fullgöra förpliktelser, ta i anspråk säkerheter och att företa vissa rättshandlingar

1 § I fråga om *nedskrivningsbara* skulder och relevanta kapitalinstrument som tillkommit innan ett företag försatts i resolution får Riksgäldskontoret besluta att

1. ändra löptiden för skulden,
2. ändra den ränta som ska betalas för skulden, eller
3. ändra dagen då räntan förfaller till betalning.

Första stycket gäller inte för en skuld som är säkerställd.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ändring av löptider och räntevillkor. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 63.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.1.

Ändringen i *första stycket* är en följd av att det nuvarande uttrycket kvalificerade skulder, som får en ny innebörd, ersätts med uttrycket nedskrivningsbara skulder, se författningskommentarerna till 2 kap. 2 och 2 a §§.

5 § Ett beslut enligt 2 § första stycket får inte avse

1. överföringsuppdrag avseende betalningar eller leveranser av finansiella instrument som har lagts in i ett anmält avvecklingssystem, *eller*

2. betalnings- eller leveransförpliktelser som ska fullgöras mot centrala motparter och centralbanker.

Om ett beslut enligt 2 § första stycket gäller kvalificerade insättningar, ska Riksgäldskontoret se till att en insättare dagligen får tillgång till ett lämpligt belopp av sina insättningar.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förpliktelser som inte får omfattas av ett beslut om tillfälligt förbud mot att fullgöra vissa förpliktelser och om skydd för kvalificerade insättningar. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artiklarna 69.4 och 69.5 tredje stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.1.

Ändringarna i *första stycket* innebär att kvalificerade insättningar samt finansiella instrument och medel som omfattas av investerarskydd inte längre ska undantas från Riksgäldskontorets befogenhet att besluta om ett tillfälligt fullgörelseförbud (2 §). Riksgäldskontoret behöver dock beakta att ett sådant beslut inte ska vara mer långtgående än vad som behövs och bara vidtas om det avsedda resultatet står i rimligt förhållande till de olägenheter som kan antas uppstå för den som åtgärden riktas mot (5 § tredje stycket förvaltningslagen och 12 kap. 2 §). Detta ska särskilt tas i beaktande i fråga om beslut som omfattar kvalificerade insättningar, inte minst sådana som gjorts av fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag.

Andra stycket, som är nytt, innebär att om ett beslut enligt 2 § omfattar kvalificerade insättningar ska Riksgäldskontoret se till att en insättare dagligen får tillgång till ett lämpligt belopp från dessa insättningar. Vad som anses med lämpligt belopp får avgöras av Riksgäldskontoret och är beroende av omständigheterna i det enskilda fallet. Av 29 kap. 1 § följer att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela kompletterande föreskrifter om detta.

11 § Riksgäldskontoret får besluta att en motpart till ett företag i resolution inte får

1. säga upp eller häva ett avtal med företaget,
2. ändra villkoren i ett avtal med företaget,
3. ställa in fullgörelsen mot företaget,
4. kvitta en fordran som företaget har på motparten, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,
5. omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse, eller
6. tillämpa en slutavräkningsklausul.

Första stycket gäller endast om

1. företaget fortsätter att fullgöra väsentliga avtalsförpliktelser i förhållande till motparten, *eller*
2. företaget inte kan fullgöra dessa förpliktelser till följd av ett beslut enligt 5 kap. 7 § eller 8 § första stycket 1 eller 13 kap. 2, 7 eller 8 §.

Förbudet får gälla från offentliggörandet enligt 12 kap. 5 § och som längst till klockan 24.00 den bankdag som följer närmast efter dagen för offentliggörandet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förbud mot att utöva vissa rättshandlingar. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artikel 68.5 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.4.

Tillägget i *andra stycket* innebär att villkoret om att företaget ska fullgöra sina förpliktelser för att motparten ska kunna förbjudas att vidta vissa rättigheter enligt första stycket inte tillämpas om företaget inte kan

fullgöra sina förpliktelser till följd av ett beslut av Riksgäldskontoret enligt 5 kap. 7 § eller 8 § första stycket 1 eller 13 kap. 2, 7 eller 8 § (jfr 11 kap. 3 § och prop. 2015/16:5 s. 819).

Övriga ändringar är redaktionella.

12 § Riksgäldskontoret får besluta att en motpart till ett dotterföretag till ett företag i resolution inte får vidta en sådan åtgärd som anges i 11 § första stycket beträffande ett avtal med dotterföretaget, om

1. företaget i resolution svarar för fullgörelse av dotterföretagets förpliktelser, och

2. grunden för att vidta åtgärden är obestånd hos företaget i resolution eller dess finansiella ställning i övrigt.

Vid ett beslut enligt första stycket gäller 11 § andra *stycket 1* och tredje *stycket*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förbud för motparter till företagets dotterföretag att utöva vissa rättshandlingar.

Ändringen i *andra stycket* är en följd av ändringarna i 11 §.

18 § Riksgäldskontoret får inte besluta om en tillfällig åtgärd enligt 2–17 §§ om Riksgäldskontoret tidigare har beslutat om en motsvarande åtgärd enligt 5 kap. 7 eller 8 §.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om att tillfälliga åtgärder inte får vidtas både före och efter ett beslut om resolution. Paragrafen genomför artikel 33a.11 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 12.3.

Av paragrafen följer att Riksgäldskontoret inte får besluta om samma typ av tillfälliga åtgärder både utanför och i resolution. Har ett beslut om tillfälliga åtgärder redan beslutats enligt 5 kap. 7 eller 8 § är myndigheten därmed förhindrad att besluta om motsvarande tillfälliga åtgärder enligt 13 kap. 2, 7 eller 11 §§. Det är därmed inte möjligt att förlänga tidsfristerna genom dubbla förbud. Ett beslut före resolution kan dock fortsätta att gälla efter resolutionsbeslutet så länge tidsfristerna för fullgörelsebeslutet varar. Att vidta samma typ av åtgärd både före och efter resolution är därför inte tillåtet, t.ex. att meddela ett förbud mot att ta i anspråk säkerheter både före och efter resolution. Bestämmelsen hindrar dock inte att ett sådant beslut meddelas före resolution och ett beslut om förbud mot att utöva vissa rättshandlingar meddelas efter resolution.

16 kap. Åtgärder mot ägare

5 § Beslut som Riksgäldskontoret fattar enligt 1–4 §§ är bindande för företaget i resolution och för berörda ägare och borgenärer.

En av Riksgäldskontoret beslutad kapitalminskning ska antecknas i aktiebolagsregistret, föreningsregistret eller bankregistret.

Kapitalminskningen ska ingå i beräkningen av de tröskelvärden som avses i 21 kap. 30 § och 22 kap. 2 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om rättsverkan av ett beslut enligt 16 kap. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artikel 59.1b i krishanteringsdirektivet. Överväganden finns i avsnitt 10.

Tredje stycket, som är nytt, motsvarar 6 kap. 16 § tredje stycket, se författningskommentaren till den paragrafen.

21 kap. Skuldnedskrivningsverktyget

2 § Följande skulder får skrivas ned eller konverteras genom skuldnedskrivningsverktyget:

1. relevanta kapitalinstrument, och
2. *nedskrivningsbara* skulder.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilka kapitalbasinstrument och skulder som kan bli föremål för nedskrivning eller konvertering. Ändringen i paragrafen genomför artikel 44.2 femte stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.

Ändringen i paragrafen är en följd av att det nuvarande uttrycket kvalificerade skulder, som får en ny innebörd, ersätts med uttrycket nedskrivningsbara skulder, se författningskommentarerna till 2 kap. 2 och 2 a §§.

15 § För att skuldnedskrivning eller konvertering ska ske med totalbeloppet enligt 13 §, ska Riksgäldskontoret vidta följande åtgärder:

1. Först ska någon av de åtgärder som anges i 16 kap. vidtas beträffande aktier eller andelar i företaget i resolution.

2. Därefter ska de relevanta kapitalinstrumenten skrivas ned eller konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument i följande ordning:

- a) övriga primärkapitalinstrument,
- b) supplementärkapitalinstrument.

3. Om åtgärderna i 1 och 2 inte är tillräckliga, ska de *nedskrivningsbara* skulderna skrivas ned eller konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument i följande ordning:

- a) andra efterställda skulder än de relevanta kapitalinstrumenten,
- b) skuldinstrument som inte är derivat eller innefattar derivat och vars ursprungliga löptid är minst ett år, om borgenärens rätt till betalning enligt 18 § första stycket andra meningen förmånsrättslagen (1970:979) för en fordran som är hänförlig till ett sådant instrument framgår av det fordringsavtal och, i förekommande fall, prospekt som avser emissionen av instrumentet,
- c) enligt förmånsrättsordningen i omvänd ordning.

Paragrafen innehåller bestämmelser om turordningen vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget. Ändringen i paragrafen genomför artikel 48.2 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.

Ändringen i paragrafen är en följd av att det nuvarande uttrycket kvalificerade skulder, som får en ny innebörd, ersätts med uttrycket nedskrivningsbara skulder, se författningskommentarerna till 2 kap. 2 och 2 a §§.

27 § Riksgäldskontoret får helt eller delvis undanta *nedskrivningsbara* skulder från nedskrivning eller konvertering, om

1. det inte är möjligt att skriva ned eller konvertera den *nedskrivningsbara* skulden inom rimlig tid,

2. det är nödvändigt och proportionellt för att företaget eller någon som har övertagit verksamheten från företaget ska kunna upprätthålla kritisk verksamhet eller affärsverksamhet som är viktig för företagets intjäning eller lönsamhet,

3. det är nödvändigt och proportionellt för att undvika omfattande spridning av negativa effekter som leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet, eller

4. det krävs för att undvika värdeförstörelse som innebär att förlusterna för andra borgenärer blir högre än om skulderna undantas.

Av paragrafen följer under vilka förutsättningar kvalificerade skulder får undantas från nedskrivning eller konvertering. Övervägandena finns i avsnitt 6.

Ändringarna i paragrafen är en följd av att det nuvarande uttrycket kvalificerade skulder, som får en ny innebörd, ersätts med uttrycket nedskrivningsbara skulder, se författningskommentarerna till 2 kap. 2 och 2 a §§.

28 § När Riksgäldskontoret prövar frågan om undantag för *nedskrivningsbara* skulder enligt 27 §, ska myndigheten beakta

1. principen att förluster i första hand ska drabba ägarna och därefter borgenärerna i företaget i resolution i prioritetsordning,

2. vilken förlustabsorberingskapacitet företaget i resolution har kvar, om skulderna undantas,

3. behovet av att behålla tillräckliga resurser för finansiering av resolution, och

4. om skulder som inte omfattas av 2 kap. 2 § första stycket 11 helt eller delvis bör undantas från nedskrivning eller konvertering enligt 27 § för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolution.

Paragrafen innehåller omständigheter som Riksgäldskontoret ska beakta när myndigheten överväger att undanta vissa skulder från nedskrivning eller konvertering enligt 27 §. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 44.3 andra och tredje styckena och delvis artikel 44.2 första stycket h och i krishanteringsdirektivet. Överväganden finns i avsnitt 6.

Ändringen i paragrafen är en följd av att det nuvarande uttrycket kvalificerade skulder, som får en ny innebörd, ersätts med uttrycket nedskrivningsbara skulder, se författningskommentarerna till 2 kap. 2 och 2 a §§.

Genom *punkt 4*, som är ny, ska Riksgäldskontoret i sin prövning också beakta om en skuld som är att betrakta som en nedskrivningsbar skuld trots att den är till ett företag som inte är en resolutionsenhet men som ingår i samma resolutionsgrupp, bör undantas från nedskrivning eller konvertering för att effektivt kunna genomföra resolutionsstrategin i enlighet med resolutionsplanen. När en sådan skuld är nedskrivningsbar framgår av 2 kap. 2 § första stycket 11.

Övriga ändringar är redaktionella.

30 § Om Riksgäldskontoret beslutar att undanta *nedskrivningsbara* skulder, får myndigheten använda medel från resolutionsreserven eller alternativa finansieringskällor enligt vad som anges i 27 kap. 1 och 6 §§, om det behövs för att absorbera förluster i eller ge kapitaltillskott till företaget i resolution. Det får dock bara göras om innehavare av aktier eller andra äganderättsinstrument eller innehavare av relevanta kapitalinstrument eller *nedskrivningsbara* skulder, genom nedskrivning, konvertering eller på annat sätt, har absorberat förluster i eller bidragit till kapitaliseringen av företaget med ett belopp som minst motsvarar

1. 8 procent av totala skulder och eget kapital i företaget i resolution baserat på värderingen enligt 7 kap., eller

2. 20 procent av det berörda företagets riskvägda tillgångar, baserat på värderingen enligt 7 kap.

Alternativet i första stycket 2 får användas bara om

1. resolutionsreserven har tillgång till ett belopp som anskaffats genom resolutionsavgift enligt 27 kap. 13 § motsvarande minst 3 procent av de garanterade insättningarna, och

2. det berörda företags konsoliderade tillgångar är mindre än motsvarande 900 miljarder euro.

Paragrafen innehåller förutsättningar för att ge bidrag från resolutionsreserven eller från alternativa finansieringskällor. Paragrafen genomför artiklarna 44.4 och 44.5 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.

Ändringen i paragrafen är en följd av att det nuvarande uttrycket kvalificerade skulder, som får en ny innebörd, ersätts med uttrycket nedskrivningsbara skulder, se författningskommentarerna till 2 kap. 2 och 2 a §§.

27 kap. Finansiering av resolution

13 § Avgiftsskyldiga ska betala årliga resolutionsavgifter. De sammanlagda resolutionsavgifterna för ett år ska uppgå till 0,05 procent av det totala underlag för samtliga avgiftsskyldiga som beräknas enligt 14 § (avgiftsunderlaget).

Om inte annat följer av tredje stycket fastställs den resolutionsavgift som en avgiftsskyldig ska betala i enlighet med förordningen om resolutionsavgifter.

Det som i artiklarna 4.1, 6–9, 12.1, 14.2, 14.3, 14.6 och 17.2 i förordningen om resolutionsavgifter anges om metoden för riskjustering av resolutionsavgift och om uppgiftsskyldighet, ska inte tillämpas för EES-filialer och värdepappersbolag som omfattas av definitionen i artikel 96.1 a eller b i tillsynsförordningen eller som bedriver verksamhet nr 8 i avsnitt A i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG, men som inte bedriver verksamheterna nr 3 eller 6 i samma avsnitt i den bilagan. För en sådan avgiftsskyldig ska riskjustering av resolutionsavgift ske i enlighet med de kriterier som anges i artikel 103.7 i krishanteringsdirektivet och föreskrifter som har meddelats med stöd av 29 kap. 1 § 11.

Resolutionsavgift ska betalas så länge som behållningen i resolutionsreserven vid utgången av det år avgiften avser understiger tre procent av de garanterade insättningarna.

Paragrafen innehåller bestämmelser om resolutionsavgifter.

Ändringen i *tredje stycket* är en följd av ändringarna i 29 kap. 1 §.

28 kap. Samarbete och informationsutbyte

7 § Riksgäldskontoret får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av följande artiklar i krishanteringsdirektivet:

- 13.5 andra stycket och 13.6 andra stycket.
- 18.6 tredje stycket, 18.6a tredje stycket och 18.7 tredje stycket.
- 45h.4 andra stycket och 45h.5 andra stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Riksgäldskontorets möjlighet att hänskjuta frågor till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artiklarna 18.6 tredje stycket, 18.6a tredje stycket, 18.7 tredje stycket, 45h.4 andra stycket och 45h.5 andra stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 14.

Ändringarna i paragrafen är en följd av att reglerna om tvistlösning i krishanteringsdirektivet har flyttats och ändrats.

8 § Riksgäldskontoret får begära att Europeiska bankmyndigheten ska bistå myndigheterna att nå en överenskommelse i de fall som framgår av följande artiklar i krishanteringsdirektivet:

- 13.4 fjärde stycket.
- 18.5 fjärde stycket.
- 91.7 andra stycket.
- 92.3 andra stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Riksgäldskontorets möjlighet att begära att Europeiska bankmyndigheten ska bistå med att nå en överenskommelse med resolutionsmyndigheter i andra länder. Ändringarna i paragrafen genomför artiklarna 13.4 och 18.5 fjärde stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 14.

Ändringarna i paragrafen är en följd av att reglerna i krishanteringsdirektivet om Europeiska bankmyndighetens bistånd när det gäller att nå en överenskommelse har flyttats.

29 kap. Bemyndigande

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. *avgifter enligt 1 kap. 3 § andra stycket,*
2. *hur det högsta förfogandebeloppet enligt 4 kap. 29 § ska beräknas,*
3. *hur stor andel av globalt systemviktiga resolutionsenheter, europeiskt systemviktiga resolutionsenheter eller nationellt systemviktiga resolutionsenheter som får omfattas av kravet enligt 4 kap. 15 §,*
4. *offentliggörande enligt 4 kap. 28 §,*
5. vilken information om nedskrivningsbara skulder ett företag ska lämna till Riksgäldskontoret och när den ska lämnas,
6. undantag från skyldigheten i 5 kap. 2 § om att ta in vissa villkor i avtalen för sina skulder enligt
 - 5 kap. 3 §, och
 - 5 kap. 3 a § när det gäller vilka kategorier av skulder som kan undantas,
7. vilka företag som ska upprätta register som avses i 5 kap. 5 §, vad registren ska innehålla och när företagen ska ge in register för olika typer av avtal,
8. *hur beloppet enligt 13 kap. 5 § andra stycket ska fastställas och betalas ut,*
9. vad en omstruktureringsplan enligt 21 kap. 5 § ska innehålla,
10. hur storleken på de skulder som är hänförliga till derivat enligt 21 kap. 17 § ska beräknas,
11. metoden för riskjustering av resolutionsavgift enligt 27 kap. 13 § tredje stycket,
12. vilka uppgifter en avgiftsskyldig ska lämna till Riksgäldskontoret enligt 27 kap. 20 §,
13. vilka upplysningar ett institut eller något annat koncernföretag ska lämna till Riksgäldskontoret för dess verksamhet enligt denna lag, och
14. att vissa uppgifter som enligt 27 kap. 20 § och 28 kap. 1 § ska lämnas till Riksgäldskontoret *också eller* i stället ska lämnas till Finansinspektionen.

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Ändringarna i paragrafen genomför artiklarna 16a.4–6, 45i.1, 45i.2 och 55.7 och delvis artiklarna 45b.8, 33a.3, 45i.3, 45i.4 och 69.5 tredje stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 5, 8.4.3, 9.1, 12.1 och 12.2.1.

Punkt 1, som är ny, gäller avgifter som Riksgäldskontoret ska få ta ut enligt 1 kap. 3 § andra stycket.

Punkt 2, som är ny, gäller hur det högsta förfogandebeloppet ska beräknas.

Punkt 3, som är ny, gäller hur stor andel av globalt systemviktiga resolutionsenheter, europeiskt systemviktiga resolutionsenheter eller nationellt systemviktiga resolutionsenheter som får omfattas av kravet enligt 4 kap. 15 §.

Punkt 4, som är ny, gäller offentliggörande enligt 4 kap. 28 §, bl.a. vilken information som ett företag ska offentliggöra och hur den ska offentliggöras.

Ändringen i *punkt 6* innebär att bemyndigandet utvidgas till vilka kategorier av skulder som ett företag med stöd av 5 kap. 3 a § kan bedöma att det inte är möjligt att ta in ett villkor om erkännande av nedskrivning och konvertering.

Punkt 8, som är ny, gäller det belopp som en insättare ska få tillgång till när ett fullgörelseförbud omfattar kvalificerade insättningar ska fastställas och betalas ut till insättaren.

Genom ändringen i *punkt 14* klargörs att bemyndigandet också omfattar den situationen att uppgifter ska lämnas till både Riksgäldskontoret och Finansinspektionen.

Övriga punkter numreras om.

2 § Regeringen får meddela föreskrifter om

1. innehållet i en resolutionsplan och en koncernresolutionsplan enligt 3 kap. och vad som ska beaktas vid planernas utformning liksom när de ska upprättas och hur ofta de behöver uppdateras,

2. vilka omständigheter Riksgäldskontoret ska beakta vid sin prövning av en resolutionsplan enligt 3 kap. 10 och 11 §§,

3. *bedömningsgrunder för fastställandet av frister enligt 4 kap. 26 §,*

4. *bedömningsgrunder enligt 4 kap. 31 §, och*

5. *när och var ett beslut om resolution enligt 8 kap. 13 § och ett beslut om resolutionsåtgärder enligt 12 kap. 5 § ska offentliggöras och vad offentliggörandet ska innehålla.*

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 16a.2 första stycket och delvis artikel 45m.7 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.6 och 8.8.1.

Punkt 3, som är ny, gäller bedömningsgrunder för fastställandet av frister enligt 4 kap. 26 §.

Punkt 4, som är ny, gäller vad som ska beaktas vid bedömning om beslut att förbjuda vissa värdeöverföringar ska fattas.

Punkt 5 motsvarar hittillsvarande punkt 3.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2021.

2. Riksgäldskontoret ska fatta beslut om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 4 kap. i den nya lydelsen som gäller från och med den 1 januari 2024, eller, om villkoren i artiklarna 45m.1 tredje stycket och 45m.7 i krishanteringsdirektivet är uppfyllda, den senare tidpunkt som Riksgäldskontoret beslutar för ett företag.

3. Riksgäldskontoret ska fatta beslut om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som gäller från och med den 1 januari 2022 enligt

a) 4 kap. 3 § andra stycket och 18 § i den nya lydelsen för en europeiskt systemviktig resolutionsenhet, och

b) 4 kap. 3 § tredje stycket och 19 § i den nya lydelsen för en nationellt systemviktig resolutionsenhet.

4. För att möjliggöra en linjär uppbyggnad av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska Riksgäldskontoret fram till den 1 januari 2024 eller den senare tidpunkt som Riksgäldskontoret beslutar enligt 2

a) för ett företag besluta en målnivå på kapitalbas och kvalificerade skulder som gäller från och med den 1 januari 2022, och

b) åtminstone var tolfte månad underrätta företaget om en lämplig nivå på kapitalbas och kvalificerade skulder.

5. Ett beslut om minimikrav för nedskrivningsbara skulder som har fattats enligt 4 kap. i den äldre lydelsen gäller till dess att ett beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 2, 3 eller 4 a gäller. För ett beslut om minimikrav för nedskrivningsbara skulder gäller bestämmelsen i 3 kap. 24 § i den äldre lydelsen.

6. Bestämmelserna i 5 kap. 9 och 10 §§ tillämpas inte på avtal som har ingåtts före ikraftträdandet.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelserna genomför artiklarna 45m.1 och 45m.2 och delvis artiklarna 45m. 6–8 och 71a.3 i krishanteringsdirektivet och artikel 3.1 i genomförandedirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 18.

Lagen träder i kraft den 1 juli 2021 (*punkt 1*).

Riksgäldskontoret ska fatta beslut om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som gäller fr.o.m. den 1 januari 2024, eller, om vissa förutsättningar i krishanteringsdirektivet är uppfyllda (artiklarna 45m.1 tredje stycket och 45m.7), den senare tidpunkt som Riksgäldskontoret beslutar (*punkt 2*).

En europeiskt eller nationellt systemviktig resolutionsenhet ska emellertid uppfylla kravet enligt 4 kap. 3 § andra stycket och 18 § respektive 3 § tredje stycket och 19 § redan fr.o.m. den 1 januari 2022 (*punkt 3*). Bestämmelsen gäller de europeiskt och nationellt systemviktiga resolutionsenheter som före den 1 januari 2022 uppfyller förutsättningarna enligt 4 kap 3 § andra eller tredje stycket. För de företag som först efter den 1 januari 2022 uppfyller förutsättningarna enligt 4 kap. 3 § andra eller tredje stycket gäller i stället fristen enligt 4 kap. 25 §.

Riksgäldskontoret ska under tidsperioden fram till den 1 januari 2024, eller, om vissa förutsättningar i krishanteringsdirektivet är uppfyllda den senare tidpunkt som Riksgäldskontoret beslutar, för ett företag besluta en målnivå att gälla fr.o.m. den 1 januari 2022 som möjliggör en linjär uppbyggnad av kravet (*punkt 4 a*) och åtminstone var tolfte månad underrätta företaget om en lämplig nivå på kapitalbas och kvalificerade skulder (*punkt 4 b*). I uttrycket åtminstone ligger dels att Riksgäldskontoret inom tolv månadersperioden får underrätta företaget om en ny lämplig nivå, dels att underrättelsen får ske samtidigt som målnivån bestäms.

Det senaste fattade beslutet om minimikravet på nedskrivningsbara skulder (MREL-kravet) för ett företag ska gälla till dess att ett beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 2, 3 eller 4 a gäller i fråga om företaget (*punkt 5*). Dessa skulder omfattas också i fortsättningen av skuldnedskrivningsverktyget i resolution (21 kap. 2 §), om de uppfyller kraven i 2 kap. 2 §. För beslutet om MREL-kravet gäller den äldre lydelsen av bestämmelsen om åtgärder för att undanröja eller minska väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett företag eller en koncern.

Villkoren om avtalsenligt erkännande ska inte tillämpas på avtal som har ingåtts före ikraftträdandet (*punkt 6*). Ett avtal som har ändrats efter ikraftträdandet bör anses ha ingåtts efter den tidpunkten (jfr artikel 71a.3 i krishanteringsdirektivet).

20.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden

2 § I denna lag avses med

administratör: ett företag som är ansvarigt för verksamheten i ett avvecklingssystem; företaget anses som deltagare i systemet,

anmält avvecklingssystem: ett avvecklingssystem som en stat inom EES har anmält till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten eller till Eftas övervakningsmyndighet, eller ett likställt avvecklingssystem,

clearingorganisation: ett företag som har tillstånd att driva clearingverksamhet enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden *eller förordning (EU) nr 648/2012*,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

kollektivt obeståndsförfarande: konkurs, företagsrekonstruktion eller annat därmed jämförbart förfarande,

likställt avvecklingssystem: ett avvecklingssystem som Finansinspektionen enligt 9 a § har beslutat att likställa med ett avvecklingssystem som en stat inom EES har anmält till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten eller till Eftas övervakningsmyndighet,

samverkande system: två eller flera anmälda avvecklingssystem vars administratörer har ingått ett ömsesidigt arrangemang som innebär att överföringsuppdrag verkställs mellan systemen, och

värdepapperscentral: detsamma som i artikel 2.1.1 i förordning (EU) nr 909/2014, i den ursprungliga lydelsen.

Paragrafen innehåller definitioner. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (finality-direktivet). Övervägandena finns i avsnitt 16.

Ändringen innebär att definitionen av clearingorganisation anpassas till definitionen i 1 kap. 4 b § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

8 § Deltagare i ett avvecklingssystem får vara:

1. Riksbanken och andra centralbanker,
2. Riksgäldskontoret och utländska offentliga institutioner som i sitt hemland driver verksamhet som är jämförbar med kontorets,
3. clearingorganisationer,
4. svenska värdepapperscentraler,
5. företag som har tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
6. företag som har tillstånd enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
7. utländska företag som i hemlandet driver sådan verksamhet som avses i 3–6,
8. *andra juridiska personer* som för egen räkning avvecklar förpliktelser till leverera finansiella instrument i systemet, *och*

9. clearingmedlemmar som avses i förordning (EU) nr 648/2012.

Utländska företag som avses i första stycket 7 ska i hemlandet stå under betryggande tillsyn av en myndighet eller något annat behörigt organ.

Paragrafen innehåller bestämmelser om deltagare i avvecklingssystem. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 2.1 i finality-direktivet. Övervägandena finns i avsnitt 16.

Första stycket 9, som är ny, innebär att clearingmedlemmar i en central motpart kan vara deltagare i ett avvecklingssystem.

20.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

7 kap.

3 § Ett fondbolag som utför diskretionär portföljförvaltning avseende finansiella instrument ska i denna förvaltning och när det utför tjänster enligt 1 § första stycket tillämpa 8 kap. 9–12, 14–16 och 22 §§ och 9 kap. 1, 3–6, 9, 10, 12–23, 25 a–29, 30 a och 40 §§, 41 § första stycket och 43 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

I paragrafen finns bestämmelser om diskretionär portföljförvaltning avseende finansiella instrument. Ändringen i paragrafen genomför delvis artiklarna 44a.1–44a.4 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 16.

Ändringen innebär att det tas in en hänvisning till 9 kap. 25 a och b §§ lagen (2017:580) om värdepappersmarknaden.

20.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

15 kap.

1 a § Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett kreditinstitutets styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om kreditinstitutet

1. har fått tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. i strid med 14 kap. 4 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

3. i strid med 14 kap. 4 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i institutet samt storleken på innehaven,

4. inte uppfyller kraven i 6 kap. 1–3 c, 4, 4 a, 4 c eller 5 § eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 5,

5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 430.1 i den förordningen,

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 430a i tillsynsförordningen,

7. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

8. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 och 430.2 i tillsynsförordningen,

10. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

11. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

12. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

13. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen,

16. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006,

17. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i institutet eller kvarstå i institutet trots att kraven i 3 kap. 2 § första stycket 4 eller 5, 10 kap. 8 a–8 c §§, 12 kap. 6 a–6 c §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 3 inte är uppfyllda,

18. i strid med 6 a kap. 1 eller 2 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

19. i strid med 6 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

20. i strid med 13 kap. 4 a och 5 a §§ låter bli att underrätta Finansinspektionen om institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla,

21. *inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 4 kap. lagen (2015:1016) om resolution eller* i strid med 28 kap. 1 § *samma lag* låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret, eller

22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och inte uppfyller kraven i del tre, fyra, sex eller sju i den förordningen och 2 kap. 1 eller 2 §§ lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag på grupp- eller undergrupps-nivå.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 14 kap. 1 eller 3 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i institutet, ska första stycket 2 och 3 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om institutets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett kreditinstitut, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot vissa fysiska personer.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripanden mot vissa fysiska personer. Ändringen i paragrafen genomför delvis artikel 45k.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.8.2.

Ändringen i *punkt 21* innebär att Finansinspektionen kan ingripa mot ledningen för ett institut om det inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder i 4 kap. lagen (2016:1016) om resolution. Av 4 kap. 1 § den lagen följer att ett sådant beslut ska fattas efter att Riksgäldskontoret fått tillfälle att lämna synpunkter.

20.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

9 kap.

25 a § *Ett värdepappersinstitut får bara sälja relevanta kapitalinstrument enligt 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution och efterställda kvalificerade instrument enligt 2 kap. 2 b § samma lag till en icke-professionell kund, om institutet*

1 har gjort en prövning enligt 23 §,

2. på grundval av prövningen enligt 1 har förvässat sig om att instrumenten är lämpliga för kunden, och

3. har lämnat kunden en lämplighetsförklaring enligt 28 §.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om investerarskydd vid försäljning av vissa skuldinstrument till icke-professionella kunder. Paragrafen genomför delvis artikel 44a.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 20.

Av paragrafen framgår under vilka förutsättningar ett värdepappersinstitut får sälja relevanta kapitalinstrument och efterställda kvalificerade instrument till icke-professionella kunder. Med icke-professionella kunder avses en kund som inte är en professionell kund, dvs. en kund som inte uppfyller 9 kap. 4 eller 5 § LVM. En s.k. amorterad del av ett supplementärkapitalinstrument enligt artikel 72a.1 b i krishanteringsdirektivet kan inte bli föremål för försäljning och omfattas därmed inte av bestämmelsen.

25 b § *Ett värdepappersinstitut ska kräva att den icke-professionella kunden lämnar institutet information om sin portfölj av finansiella instrument. I portföljen ska räknas med insättningar av kontanta medel men inte innehav av sådana finansiella instrument som har lämnats som säkerhet.*

Om portföljen vid tidpunkten för en försäljning inte överstiger 500 000 euro, ska värdepappersinstitutet säkerställa att kunden inte investerar mer än 10 procent av portföljen i instrument som avses i 25 a § och att det ursprungliga investeringsbeloppet i fråga om dessa instrument är minst 10 000 euro.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om information om den icke-professionella kundens portfölj. Paragrafen genomför delvis

artiklarna 44a.2–4 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 20.

Av *första stycket* framgår att ett värdepappersinstitut ska kräva att en icke-professionell kund lämnar institutet information om sin portfölj. Uttrycket finansiella instrument har samma innebörd som i 1 kap. 4 §, inbegripet relevanta kapitalinstrument enligt 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution och efterställda kvalificerade instrument enligt 2 kap. 2 b § samma lag.

Andra stycket innebär ett krav på värdepappersinstitutet att säkerställa att portföljen har en viss sammansättning innan försäljning.

25 kap.

1 d § Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,

3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6, 8 eller 8 f §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,

5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat inne-hav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

11. inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 4 kap. lagen (2015:1016) om resolution eller i strid med 28 kap. 1 § samma lag låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 430.1 i den förordningen,

14. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 430a i tillsynsförordningen,

15. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

16. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

17. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 och 430.2 i tillsynsförordningen,

18. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

19. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen, eller

22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och inte uppfyller kraven i del tre, fyra, sex eller sju i tillsynsförordningen samt kraven i 2 kap. 1 eller 2 §§ i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag efterlevs på grupp- eller undergrupp-nivå.

Om en sådan person som avses i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 8 och 9 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ingripande mot vissa fysiska personer. Ändringen i paragrafen genomför delvis artikel 45k.1 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 8.8.2.

Ändringarna i *punkt 11* motsvarar dem i 15 kap. 1 a § 21 lagen (2004:297) om bank och finansieringsrörelse.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2021.

2. Bestämmelserna i 9 kap. 25 a och 25 b §§ tillämpas inte på relevanta kapitalinstrument och efterställda kvalificerade instrument som har getts ut före ikraftträdandet.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna genomför artikel 44a.7 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 18.

Lagen träder i kraft den 1 juli 2021 (*punkt 1*).

Bestämmelserna om investerarskydd i 9 kap. 25 a och 25 b §§ ska tillämpas på instrument som har getts ut efter ikraftträdandet (*punkt 2*).

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/876

av den 20 maj 2019

om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾,

av följande skäl:

- (1) Efter den finanskris som bröt ut 2007–2008 genomförde unionen en genomgripande reform av regelverket för finansiella tjänster för att stärka motståndskraften hos sina finansiella institut. Reformen baserades till största delen på de internationella standarder som fastställdes 2010 av Baselkommittén för banktillsyn (nedan kallad *Baselkommittén*), även kallade Basel III-ramen. En av många åtgärder som ingick i reformpaketet var att anta Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽⁵⁾, vilka stärkte tillsynskraven för kreditinstitut och värdepappersföretag (nedan kallade *institut*).
- (2) Även om reformen har gjort det finansiella systemet mer stabilt och motståndskraftigt mot många typer av chocker och kriser som kan tänkas inträffa i framtiden har den inte åtgärdat alla problem som har konstaterats. Ett viktigt skäl till detta var att internationella standardiseringsaktörer som Baselkommittén och rådet för finansiell stabilitet (nedan kallat *FSB*) vid den tidpunkten inte hade slutfört sitt arbete med att hitta internationellt överenskomna lösningar på dessa problem. I dag har arbetet med ytterligare viktiga reformer slutförts och det är därför lämpligt att åtgärda utestående problem.

⁽¹⁾ EUT C 34, 31.1.2018, s. 5.

⁽²⁾ EUT C 209, 30.6.2017, s. 36.

⁽³⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 maj 2019.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (3) I sitt meddelande med titeln Mot ett fullbordande av bankunionen av den 24 november 2015 framhöll kommissionen behovet av ytterligare riskreducering och åtog sig att lägga fram ett lagstiftningsförslag som skulle baseras på internationellt överenskomna standarder. Behovet av att ytterligare konkreta lagstiftningsåtgärder vidtas för att minska riskerna inom den finansiella sektorn framhölls även av rådet i dess slutsatser av den 17 juni 2016 och av Europaparlamentet i dess resolution av den 10 mars 2016 om bankunionen – årsrapport 2015 ⁽⁶⁾.
- (4) Riskreducerande åtgärder bör inte bara stärka motståndskraften hos det europeiska banksystemet och marknadernas förtroende för det, utan även lägga grunden för fortsatta framsteg mot ett fullbordande av bankunionen. Åtgärderna bör även ta hänsyn till de mer allmänna utmaningar som unionens ekonomi står inför, i synnerhet behovet av att främja tillväxt och sysselsättning i en tid där de ekonomiska utsikterna är osäkra. Flera stora politiska initiativ har i detta sammanhang lanserats för att stärka unionens ekonomi, t.ex. investeringsplanen för Europa och kapitalmarknadsunionen. Det är därför viktigt att alla riskreducerande åtgärder fungerar på ett problemfritt sätt tillsammans med dessa politiska initiativ och de mer övergripande reformer som på senare tid har genomförts inom den finansiella sektorn.
- (5) Bestämmelserna i denna förordning bör vara likvärdiga med internationellt överenskomna standarder och säkerställa fortsatt likvärdighet med Basel III-reglerna för direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013. Riktade justeringar för att ta hänsyn till unionens särdrag och även mer allmänna politiska överväganden bör vara begränsade i fråga om omfattning och giltighet i tiden för att inte undergräva tillsynsregelverkets allmänna effektivitet.
- (6) Befintliga riskreducerande åtgärder och särskilt rapporteringskraven och kraven för offentliggörande av information bör dessutom förbättras så att de kan tillämpas mer proportionerligt och inte leder till att regelefterlevnaden blir alltför betungande, i synnerhet för små och mindre komplexa institut.
- (7) Det krävs en exakt definition av små och icke-komplexa institut för att på ett riktat sätt underlätta tillämpningen av kraven i ljuset av proportionalitetsprincipen. Ett enda absolut tröskelvärde är i sig inte tillräckligt för att ta hänsyn till de nationella bankmarknadernas särdrag. Medlemsstaterna måste därför ha handlingsutrymme att anpassa tröskelvärdet till inhemska omständigheter och vid behov justera ned det. Eftersom enbart ett instituts storlek inte är avgörande för dess riskprofil är det dessutom nödvändigt att med hjälp av ytterligare kvalitativa kriterier säkerställa att ett institut endast betraktas som ett litet och icke-komplext institut som kan dra fördel av mer proportionella regler om institutet uppfyller alla relevanta kriterier.
- (8) Bruttosoliditetsgrader bidrar till finansiell stabilitet genom att fungera som en säkerhetsmekanism (*backstop*) för riskbaserade kapitalkrav och genom att begränsa uppbyggnaden av en alltför hög skuldsättningsgrad under konjunkturuppgångar. Baselkommittén har reviderat den internationella standarden för bruttosoliditetsgraden för att närmare ange vissa aspekter av dess utformning. Förordning (EU) nr 575/2013 bör anpassas till den reviderade standarden för att säkerställa lika villkor internationellt för institut som är etablerade i unionen men som är verksamma utanför unionen och för att säkerställa att bruttosoliditetsgraden fortsätter att vara ett effektivt komplement till de riskbaserade kapitalbaskraven. Ett bruttosoliditetskrav bör därför införas som ett komplement till det nuvarande systemet där bruttosoliditetsgraden rapporteras och offentliggörs.
- (9) För att bruttosoliditetskravet inte ska ha en onödigt stor hämmande inverkan på institutens utlåning till företag och hushåll och för att förhindra oönskade negativa effekter på marknadens likviditet bör bruttosoliditetskravet fastställas på en nivå där det fungerar som en trovärdig säkerhetsmekanism mot risken för en alltför låg bruttosoliditet men inte hindrar den ekonomiska tillväxten.
- (10) Den europeiska tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽⁷⁾, slog i sin rapport av den 3 augusti 2016 fast att en bruttosoliditetsgrad beräknad på primärkapitalet som kalibreras till 3 % för alla typer av kreditinstitut skulle fungera som en trovärdig säkerhetsmekanism. Även på internationell nivå har Baselkommittén enats om ett bruttosoliditetskrav på 3 %. Bruttosoliditetskravet bör därför kalibreras till 3 %.

⁽⁶⁾ EUT C 50, 9.2.2018, s. 80.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (11) Ett bruttosoliditetskrav på 3 % skulle emellertid ha en större hämmande inverkan på vissa affärsmodeller och affärsområden än andra. Offentliga utvecklingsbankers utlåning och statsstödda exportkrediter skulle till exempel påverkas i oproportionerligt hög grad. Bruttosoliditetsgraden bör därför justeras för dessa typer av exponeringar. För att underlätta fastställandet av det offentliga mandatet för dessa kreditinstitut bör därför tydliga kriterier upprättas som omfattar aspekter såsom kreditinstitutens etablering, verksamhetstyper och mål samt offentliga organs garantisystem och begränsningar för inlåningsverksamhet. Det bör emellertid fortfarande vara upp till staten eller en regional eller lokal myndighet i medlemsstaten att fatta beslut om ett sådant kreditinstituts etableringsform och etableringssätt, som kan bestå av de offentliga myndigheternas inrättande av ett nytt kreditinstitut eller förvärv eller uppköp, bland annat genom koncessioner och i samband med resolutionsförfaranden, av en redan befintlig enhet.
- (12) Bruttosoliditetsgraden bör dessutom inte undergräva institutens tillhandahållande av centrala clearingtjänster för sina kunder. Initiala marginalsäkerheter för centralt clearade derivattransaktioner som institut mottar från sina kunder och sedan vidarebefordrar till centrala motparter bör därför undantas från det totala exponeringsmättet.
- (13) Under exceptionella omständigheter som föranleder att vissa exponeringar mot centralbanker undantas från bruttosoliditetsgraden och för att underlätta genomförandet av penningpolitiken bör de behöriga myndigheterna tillfälligt kunna undanta sådana exponeringar från det totala exponeringsmättet. För detta ändamål bör de, efter samråd med den berörda centralbanken, offentligt förklara att det föreligger sådana exceptionella omständigheter. Bruttosoliditetskravet bör omkalibreras i motsvarande mån för att kvitta effekten av undantaget. En sådan omkalibrering bör säkerställa att risker för den finansiella stabiliteten som påverkar banksektorn undantas och att den motståndskraft som bruttosoliditetsgraden ger upprätthålls.
- (14) Det är lämpligt att tillämpa ett krav på en bruttosoliditetsbuffert för institut som identifieras som globala systemviktiga institut (G-SII) i enlighet med direktiv 2013/36/EU och med Baselkommitténs standard om en bruttosoliditetsbuffert för globala systemviktiga banker (G-SIB) som offentliggjordes i december 2017. Bruttosoliditetsbufferten kalibrerades av Baselkommittén i det särskilda syftet att dämpa de jämförelsevis större risker för den finansiella stabiliteten som globala systemviktiga banker utgör och bör mot denna bakgrund endast gälla för globala systemviktiga institut i detta skede. Ytterligare analyser bör dock göras för att fastställa huruvida det skulle vara lämpligt att tillämpa kravet på en bruttosoliditetsbuffert på andra systemviktiga institut enligt definitionen i direktiv 2013/36/EU och, om så är fallet, på vilket sätt kalibreringen bör anpassas efter dessa instituts särdrag.
- (15) Den 9 november 2015 offentliggjorde FSB ett dokument med villkor rörande den totala förlustabsorberingskapaciteten (nedan kallad *TLAC-standard*) som antogs vid G20-ländernas toppmöte i Turkiet i november 2015. Enligt TLAC-standarderna ska globala systemviktiga banker hålla tillräckligt mycket starkt förlustabsorberande (nedskrivningsbara) skulder för att säkerställa en smidig och snabb förlustabsorbering och rekapitalisering i händelse av resolution. TLAC-standarderna bör genomföras i unionsrätten.
- (16) Vid ett genomförande av TLAC-standarderna i unionsrätten måste hänsyn tas till det befintliga institutionsspecifika minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder (nedan kallat *MREL-kravet*) som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU⁽⁸⁾. Eftersom TLAC-standarderna och MREL-kravet eftersträvar samma mål, dvs. att säkerställa att institut har tillräcklig förlustabsorberingskapacitet, bör de utgöra kompletterande delar av en gemensam ram. I praktiskt hänseende bör TLAC-standardens harmoniserade miniminivå införas i förordning (EU) nr 575/2013 genom ett nytt krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, medan det institutspecifika tillägget för globala systemviktiga institut och det institutspecifika kravet för institut som inte är globala systemviktiga institut bör införas genom riktade ändringar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014⁽⁹⁾. Bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013, genom vilka TLAC-standarderna införs, bör läsas tillsammans med de bestämmelser som införs i direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014 samt med direktiv 2013/36/EU.

(8) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

(9) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

- (17) I enlighet med TLAC-standarden, som endast omfattar globala systemviktiga banker (G-SIB), bör det minimikrav för kapitalbas och starkt förlustabsorberande skulder som införs genom denna förordning endast tillämpas på globala systemviktiga institut. De regler om kvalificerade skulder som införs genom denna förordning bör emellertid tillämpas på alla institut i överensstämmelse med de kompletterande justeringarna och kraven i direktiv 2014/59/EU.
- (18) I överensstämmelse med TLAC-standarden bör kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder tillämpas på resolutionsenheter som antingen själva är globala systemviktiga institut eller tillhör en grupp som fastställts vara ett globalt systemviktigt institut. Kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör antingen tillämpas på individuell nivå eller på gruppnivå, beroende på om resolutionsenheterna är fristående institut utan dotterinstitut, eller moderföretag.
- (19) Enligt direktiv 2014/59/EU får resolutionsverktyg inte bara användas i fråga om institut utan även i fråga om finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag. Precis som moderinstitut bör finansiella moderholdingföretag och blandade finansiella moderholdingföretag därför ha tillräcklig förlustabsorberingskapacitet.
- (20) För att kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder ska vara effektivt måste de instrument som hålls för att uppfylla detta krav ha en hög förlustabsorberingskapacitet. Skulder som är undantagna från det skuldnedskrivningsverktyg som avses i direktiv 2014/59/EU har inte den kapaciteten, vilket även gäller andra skulder som även om de i princip är nedskrivningsbara kan vara svåra att skriva ned i praktiken. Dessa skulder bör därför inte kunna räknas in i kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Kapitalinstrument har liksom efterställda skulder hög förlustabsorberingskapacitet. Förlustabsorberingspotentialen hos skulder som likställs med vissa undantagna skulder bör dessutom medräknas upp till ett visst tak i överensstämmelse med TLAC-standarden.
- (21) För att skulder inte ska räknas två gånger vid uppfyllandet av kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör bestämmelser införas om avdrag för innehav av kvalificerade skuldposter som motsvarar den avdragsmetod för kapitalinstrument som redan beskrivs i förordning (EU) nr 575/2013. Enligt den metoden bör innehav av kvalificerade skuldinstrument först dras av från kvalificerade skulder och i den mån det inte finns tillräckliga skulder bör dessa kvalificerade skuldinstrument dras av från supplementärkapitalinstrumenten.
- (22) TLAC-standarden innehåller vissa kvalificeringskriterier för skulder som är strängare än de nuvarande kvalificeringskriterierna för kapitalinstrument. Kvalificeringskriterierna för kapitalinstrument bör anpassas för att säkerställa samstämmighet med avseende på det faktum att instrument som emitteras genom specialföretag fr.o.m. den 1 januari 2022 inte ska vara kvalificerade.
- (23) Det är nödvändigt att föreskriva en tydlig och öppen tillståndsprocess för kärnprimärkapitalinstrument som kan bidra till att upprätthålla en hög kvalitet på dessa instrument. För detta ändamål bör behöriga myndigheter ha ansvaret för att godkänna dessa instrument innan instituten kan klassificera dem som kärnprimärkapitalinstrument. Behöriga myndigheter behöver däremot inte kräva förhandstillstånd för kärnprimärkapitalinstrument som emitteras på grundval av juridisk dokumentation som redan godkänts av den behöriga myndigheten och som regleras i stort sett av samma bestämmelser som de som gäller kapitalinstrument för vilka institutet erhållit förhandstillstånd från den behöriga myndigheten att klassificera dem som kärnprimärkapitalinstrument. I stället för att begära ett förhandstillstånd bör instituten i sådana situationer ha möjlighet att underrätta sina behöriga myndigheter om avsikten att emittera sådana instrument. De bör göra detta i tillräckligt god tid innan instrumenten klassificeras som kärnprimärkapitalinstrument för att de behöriga myndigheterna ska hinna se över instrumenten, om så krävs. Med tanke på att EBA ska verka för konvergens mellan tillsynsmetoderna och höja kvaliteten på kapitalbasinstrument bör de behöriga myndigheterna samråda med EBA innan de godkänner nya former av kärnprimärkapitalinstrument.
- (24) Kapitalinstrument kan endast kvalificeras som primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument om de uppfyller relevanta kvalificeringskriterier. Sådana kapitalinstrument får bestå av eget kapital eller skulder, inbegripet efterställda lån som uppfyller dessa kriterier.
- (25) Kapitalinstrument eller delar av kapitalinstrument bör endast räknas som kapitalbasinstrument i den utsträckning de är betalda. Så länge delar av ett instrument inte är betalda bör dessa delar inte räknas som kapitalbasinstrument.

- (26) Kapitalbasinstrument och kvalificerade skulder bör inte omfattas av några kvittnings- eller nettningsarrangemang som skulle kunna undergräva deras förmåga att absorbera förluster i samband med resolution. Detta bör inte innebära att de avtalsbestämmelser som reglerar skulderna bör innehålla en klausul där det uttryckligen anges att instrumentet inte omfattas av några kvittnings- eller nettningsrättigheter.
- (27) Genom banksektorns utveckling mot en ännu mer digitaliserad miljö blir programvara en allt viktigare typ av tillgång. Forsiktigt värderade programvarutillgångar vilkas värde inte i väsentlig grad påverkas av ett instituts resolution, insolvens eller likvidation bör inte dras av som immateriella tillgångar från kärnprimärkapitalposterna. Denna specificering är viktig eftersom programvara är ett vitt begrepp som täcker många olika slags tillgångar som inte alla behåller sitt värde vid en avveckling (*gone concern*). I det sammanhanget bör man ta hänsyn till skillnader i värderingen och amorteringen av programvarutillgångar och faktisk försäljning av sådana tillgångar. Dessutom bör den internationella utvecklingen beaktas och internationella skillnader vad gäller tillsynsbehandlingen av investeringar i programvara, olika tillsynsregler som gäller för institut och försäkringsbolag samt mångfalden inom den finansiella sektorn i unionen, inbegripet oreglerade enheter som till exempel finansteknikföretag.
- (28) För att undvika tröskeeffekter måste befintliga instrument omfattas av äldre regler med avseende på vissa kvalificeringskriterier. För skulder som emitterats före den 27 juni 2019 bör vissa kvalificeringskriterier för kapitalbasinstrument och kvalificerade skulder undantas från tillämpningen. Sådan reglering enligt äldre regler bör, i förekommande fall, tillämpas både för skulder som rör den efterställda delen av TLAC-standarden och den efterställda delen av MREL-kravet enligt direktiv 2014/59/EU och, i förekommande fall, för den icke-efterställda delen av TLAC-standarden och den icke-efterställda delen av MREL-kravet enligt direktiv 2014/59/EU. För kapitalbasinstrument bör äldre regler sluta tillämpas den 28 juni 2025.
- (29) Kvalificerade skuldinstrument, inbegripet instrument med en återstående löptid på mindre än ett år, kan endast lösas in efter det att resolutionsmyndigheten har gett sitt förhandstillstånd. Ett sådant förhandstillstånd kan även vara ett allmänt förhandstillstånd och inlösen måste i så fall äga rum inom den begränsade tidsperiod som omfattas av det allmänna förhandstillståndet och till ett i det allmänna förhandstillståndet fastställt belopp.
- (30) Sedan förordning (EU) nr 575/2013 antogs har den internationella standarden för hur instituts exponeringar mot centrala motparter ska behandlas ur tillsynssynpunkt ändrats för att förbättra behandlingen av instituts exponeringar mot kvalificerade centrala motparter. Viktiga revideringar av denna standard är bl.a. användningen av en gemensam metod för att fastställa kapitalbaskravet för exponeringar till följd av bidrag till obeståndsfonder, ett uttryckligt tak för de samlade kapitalbaskrav som tillämpas på exponeringar mot kvalificerade centrala motparter och en mer riskkänslig metod för att fastställa värdet på derivat vid beräkning av en kvalificerad central motparts hypotetiska resurser. Behandlingen av exponeringar mot centrala motparter som inte är kvalificerade ändrades emellertid inte. Genom de reviderade internationella standarderna infördes en behandling som är bättre anpassad till en miljö med central clearing och unionsrätten bör ändras för att införliva dessa standarder.
- (31) För att säkerställa att instituten hanterar sina exponeringar i form av andelar eller aktier i fondföretag på ett tillfredsställande sätt bör bestämmelserna om hur sådana exponeringar ska behandlas vara riskkänsliga och öka transparensen när det gäller fondföretags underliggande exponeringar. Baselkommittén har därför antagit en reviderad standard som fastställer en tydlig hierarki av metoder för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp när det gäller sådana exponeringar. Hierarkin beaktar graden av transparens när det gäller de underliggande exponeringarna. Förordning (EU) nr 575/2013 bör anpassas till dessa internationellt överenskomna regler.
- (32) För ett institut som tillhandahåller ett minimivärdebaserat åtagande till slutgiltig förmån för icke-professionella kunder för en investering i andelar eller aktier i ett fondföretag, inbegripet som en del av en statsstödd privat pensionsförsäkring, krävs ingen betalning av institut eller företag som ingår i samma tillämpningsområde för konsoliderad tillsyn om värdet av kundens aktier eller andelar i fondföretaget inte hamnar under det garanterade beloppet vid en eller flera tidpunkter som anges i avtalet. I praktiken är därför sannolikheten låg för att åtagandet verkligen ska verkställas. Om ett instituts minimivärdebaserade åtagande är begränsat till en viss procentandel av det belopp som en kund ursprungligen hade investerat i aktier eller andelar i ett fondföretag (minimivärdebaserat åtagande till ett fast belopp) eller till ett belopp som beror på finansiella indikatorer eller marknadsindex fram till

en viss tidpunkt, utgör eventuell befintlig positiv skillnad mellan värdet av kundens aktier eller andelar och nuvärdet av det garanterade beloppet vid en viss tidpunkt en buffert och minskar risken för att ett institut ska behöva betala ut det garanterade beloppet. Alla dessa skäl motiverar en sänkt konverteringsfaktor.

- (33) För att beräkna exponeringsvärdet för derivattransaktioner enligt motpartskreditriskreglerna kan instituten enligt förordning (EU) nr 575/2013 för närvarande välja mellan tre olika standardiserade metoder: schablonmetoden, marknadsvärderingsmetoden och den ursprungliga åtagandemetoden.
- (34) Dessa standardiserade metoder beaktar emellertid inte den riskreducerande effekt som säkerheter har när det gäller exponeringarna. Kalibreringen av metoderna är föråldrad och tar inte hänsyn till den betydande volatilitet som observerades under finanskrisen. De beaktar inte heller de positiva effekterna av netting. För att åtgärda dessa brister beslutade Baselkommittén att schablonmetoden och marknadsvärderingsmetoden skulle ersättas med en ny standardiserad metod för beräkning av värdet av derivatexponeringar, den s.k. schablonmetoden för motpartskreditrisk. Genom de reviderade internationella standarderna infördes en ny standardiserad metod som är bättre anpassad till en miljö med central clearing och unionsrätten bör ändras för att införliva dessa standarder.
- (35) Schablonmetoden för motpartskreditrisk är mer riskkänslig än schablonmetoden och marknadsvärderingsmetoden och bör därför leda till kapitalbaskrav som bättre avspeglar de risker som är förbundna med institutens derivattransaktioner. Samtidigt kan schablonmetoden för motpartskreditrisk visa sig vara alltför komplicerad och betungande för vissa av de institut som för närvarande använder marknadsvärderingsmetoden. För institut som uppfyller förhandsdefinierade kvalificeringskriterier, och för institut som ingår i en grupp som uppfyller dessa kriterier på gruppnivå, bör en förenklad version av schablonmetoden för motpartskreditrisk införas. Eftersom en sådan förenklad version är mindre riskkänslig än schablonmetoden för motpartskreditrisk bör den kalibreras på ett sätt som säkerställer att den inte underskattar exponeringsvärdet av derivattransaktioner.
- (36) För institut med begränsade derivatexponeringar och som för närvarande använder marknadsvärderingsmetoden eller den ursprungliga åtagandemetoden kan både schablonmetoden för motpartskreditrisk och den förenklade schablonmetoden för motpartskreditrisk vara alltför komplexa att tillämpa. Den ursprungliga åtagandemetoden bör därför vara förbehållen sådana institut som uppfyller förhandsdefinierade kvalificeringskriterier och institut som ingår i en grupp som uppfyller dessa kriterier på gruppnivå, men bör revideras för att åtgärda de största bristerna.
- (37) Tydliga kriterier bör införas för att vägleda institut i valet av metod. Kriterierna bör baseras på omfattningen av ett instituts derivatverksamhet, eftersom den visar med vilken komplexitetsgrad institutet bör kunna beräkna exponeringsvärdet.
- (38) Under finanskrisen drabbades vissa institut etablerade i unionen av betydande förluster i handelslagret. För några av dem visade sig kapitalkravet vara otillräckligt för att täcka dessa förluster och de tvingades begära extraordinärt offentligt finansiellt stöd. Dessa iakttagelser fick Baselkommittén att åtgärda ett antal brister i tillsynsbehandlingen av positioner i handelslagret avseende kapitalbaskraven för marknadsrisk.
- (39) En första omgång reformer överenskomms på internationell nivå 2009 och införlivades i unionsrätten genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU⁽¹⁰⁾. Reformen från 2009 åtgärdade emellertid inte de strukturella bristerna i standarderna när det gäller kapitalbaskrav för marknadsrisk. Bristen på tydlighet när det gäller gränsen mellan handelslager och bankbok skapade utrymme för regelarbiterage, medan bristen på riskkänslighet hos kapitalbaskravet för marknadsrisk innebar att det inte var möjligt att beakta samtliga risker som institut var exponerade mot.

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG vad gäller kapitalkrav för handelslager, värdepapperisering och samlad tillsynsbedömning av ersättningspolitik (EUT L 329, 14.12.2010, s. 3).

- (40) För att åtgärda de strukturella bristerna i standarderna för kapitalbaskraven för marknadsrisk gjorde Baselkommittén en grundlig genomgång av handelslagret (en s.k. Fundamental review of the trading book – FRTB). Det arbetet ledde till att en reviderad ram för marknadsrisker offentliggjordes i januari 2016. I december 2017 enades gruppen av centralbankschefer och tillsynschefer om att förlänga tidsfristen för genomförandet av den reviderade ramen för marknadsrisker för att ge instituten ytterligare tid till att utveckla nödvändiga infrastruktursystem och för att Baselkommittén skulle kunna ta itu med vissa specifika frågor beträffande reglerna. Arbetet omfattar en översyn av kalibreringarna av metoderna för standardiserade och interna modeller för att säkerställa överensstämmelse med Baselkommitténs ursprungliga förväntningar. När denna översyn har avslutats och innan en konsekvensbedömning genomförs för att utvärdera vilka effekter de därav följande revideringarna av FRTB-ramen får för instituten i unionen, bör samtliga institut i unionen som omfattas av FRTB-ramen börja rapportera de beräkningar som grundar sig på den reviderade schablonmetoden. I detta syfte, och för att göra beräkningarna för rapporteringskraven fullt operativa i linje med den internationella utvecklingen, bör befogenheten att anta en akt i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen. Kommissionen bör anta den delegerade akten senast den 31 december 2019. Institutet bör börja rapportera denna beräkning senast ett år efter antagandet av den delegerade akten. Dessutom bör de institut som får tillstånd att i rapporteringssyfte använda FRTB-ramens reviderade metod för interna modeller även rapportera beräkningen enligt metoden för interna modeller tre år efter dess fullständiga genomförande.
- (41) Införandet av rapporteringskrav för FRTB-metoderna bör betraktas som ett första steg mot ett fullständigt genomförande av FRTB-ramen i unionen. Med hänsyn till de slutliga revideringar av FRTB-ramen som utförs av Baselkommittén och följdverkningarna av dessa revideringar för institut i unionen och för de FRTB-metoder som med avseende på rapporteringskrav redan anges i denna förordning, bör kommissionen, i förekommande fall, förelägga Europaparlamentet och rådet ett lagstiftningsförslag senast den 30 juni 2020 om hur FRTB-ramen bör genomföras i unionen för att fastställa kapitalbaskraven för marknadsrisk.
- (42) En proportionerlig behandling av marknadsrisk bör även tillämpas på institut med begränsad verksamhet i handelslagret, så att fler institut med mindre handelsverksamhet kan tillämpa kreditriskreglerna för positioner i bankboken på det sätt som anges i en reviderad version av undantaget för mindre verksamhet i handelslagret. Proportionalitetsprincipen bör också beaktas när kommissionen gör en ny bedömning av hur institut med medelstor verksamhet i handelslagret bör beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk. Särskilt bör kalibreringen av kapitalbaskraven för marknadsrisk för institut med medelstor verksamhet i handelslagret ses över mot bakgrund av utvecklingen på internationell nivå. Under tiden bör institut med medelstor verksamhet i handelslagret samt institut med mindre verksamhet i handelslagret undantas från rapporteringskraven enligt FRTB.
- (43) Regelverket för stora exponeringar bör förstärkas för att förbättra institutens förmåga att absorbera förluster och bättre uppfylla internationella standarder. Kapital av högre kvalitet bör därför användas som kapitalbas vid beräkning av gränsen för stora exponeringar, och exponeringar mot kreditderivat bör beräknas i enlighet med schablonmetoden för motpartskreditrisk. Gränsen för exponeringar som globala systemviktiga institut (G-SII) får ha gentemot andra globala systemviktiga institut bör dessutom sänkas för att minska de systemriskerna som är förknippade med kopplingarna mellan stora institut och de följer ett globalt systemviktigt instituts fallissemang kan få för den finansiella stabiliteten.
- (44) Likviditetstäckningskvoten säkerställer att instituten kommer att kunna stå emot allvarlig stress på kort sikt men säkerställer inte att dessa institut har en stabil finansieringsstruktur på längre sikt. Det har därför blivit uppenbart att ett detaljerat bindande krav på stabil finansiering som ska uppfyllas fortlöpande bör utformas på unionsnivå för att förhindra alltför stora löptidsobalanser mellan tillgångar och skulder och ett alltför starkt beroende av kortfristig marknadsfinansiering.
- (45) Regler bör därför antas som är förenliga med Baselkommitténs standard för stabil finansiering i syfte att definiera ett krav på stabil finansiering som utgörs av kvoten mellan den stabila finansiering som är tillgänglig för ett institut och dess behov av stabil finansiering över en ettårsperiod. Detta bindande krav bör kallas för kravet på stabil nettofinansieringskvot (NSFR). Tillgänglig stabil finansiering bör beräknas genom att institutets skulder och kapitalbas multipliceras med lämpliga faktorer som tar hänsyn till hur säkra de är som finansieringskällor över

den stabila nettofinansieringskvotens ettårsperspektiv. Behovet av stabil finansiering bör beräknas genom att institutets tillgångar och exponeringar utanför balansräkningen multipliceras med lämpliga faktorer som tar hänsyn till deras likviditetsegenskaper och återstående löptid med den stabila nettofinansieringskvotens ettårsperspektiv.

- (46) Den stabila nettofinansieringskvoten bör uttryckas i procent och vara lägst 100 %, vilket visar att ett institut har tillräcklig stabil finansiering för att i ett ettårsperspektiv täcka sina finansieringsbehov under båda normala och stressade förhållanden. Skulle den stabila nettofinansieringskvoten sjunka under 100-procentsgränsen bör institutet uppfylla de särskilda krav som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013 för att utan dröjsmål återställa sin stabila nettofinansieringskvot till miniminivån. Om kravet på stabil nettofinansieringskvot inte uppfylls bör tillämpningen av tillsynsåtgärder inte ske automatiskt. Behöriga myndigheter bör i stället bedöma orsakerna till att NSFR-kravet inte är uppfyllt innan de beslutar om eventuella tillsynsåtgärder.
- (47) I enlighet med EBA:s rekommendationer i rapporten av den 15 december 2015 om kraven på stabil nettofinansiering enligt artikel 510 i förordning (EU) nr 575/2013, bör reglerna för beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten ligga nära Baselkommitténs standarder, inbegripet dessa standarders utveckling när det gäller behandlingen av derivattransaktioner. Vikten av att ta hänsyn till vissa europeiska särdrag för att säkerställa att NSFR-kravet inte hindrar finansieringen av den europeiska reala ekonomin gör det emellertid motiverat att vid fastställandet av det europeiska NSFR-kravet göra vissa justeringar av den stabila nettofinansieringskvot som utarbetats av Baselkommittén. Sådana justeringar av hänsyn till det europeiska sammanhanget rekommenderas av EBA och handlar främst om den särskilda behandlingen av pass through-modeller i allmänhet och emission av säkerställda obligationer i synnerhet, handelsfinansieringsverksamhet, centraliserat reglerat sparande, garanterade bostadslån, kreditföreningar, centrala motparter och värdepapperscentraler som inte genomför någon betydande löptidstransformering. Den särskilda behandling som föreslås motsvarar i stort sett förmånsbehandlingen av dessa aktiviteter i den europeiska likviditetstäckningskvoten jämfört med den likviditetstäckningskvot som utarbetats av Baselkommittén. Eftersom den stabila nettofinansieringskvoten utgör ett komplement till likviditetstäckningskvoten bör dessa två kvoter överensstämja i fråga om definition och kalibrering. Detta gäller särskilt de faktorer avseende behovet av stabil finansiering som tillämpas på högkvalitativa likvida tillgångar i likviditetstäckningskvoten vid beräkningen av den stabila nettofinansieringskvoten, som bör ta hänsyn till definitioner och nedsättningar i den europeiska likviditetstäckningskvoten, oberoende av uppfyllandet av de allmänna och operativa krav som fastställts för beräkningen av likviditetstäckningskvoten, men som inte är lämpliga med tanke på ettårsperspektivet i beräkningen av den stabila nettofinansieringskvoten.
- (48) Utöver hänsynen till europeiska särdrag kan behandlingen av derivattransaktioner i den stabila nettofinansieringskvot som Baselkommittén utarbetat ha en betydande inverkan på institutens derivatverksamhet och följaktligen även på de europeiska finansmarknaderna och slutanvändarnas möjligheter att göra vissa transaktioner. Införandet av det NSFR-krav som Baselkommittén utarbetat kan i olämplig och oproportionerlig grad påverka derivattransaktioner och vissa sammankopplade transaktioner, inbegripet clearingverksamhet, om det sker utan omfattande kvantitativa konsekvensbedömningar och offentligt samråd. Det tillkommande kravet att 5–20 % i stabil finansiering ska hållas mot bruttoderivatskulder betraktas allmänt som ett grovt mått när det gäller att täcka in de tillkommande finansieringsrisker som följer av en potentiell ökning av derivatskulden över en ettårsperiod och håller på att ses över på Baselkommitténivå. Detta krav, som införts på en 5 %-nivå i enlighet med den rätt som Baselkommittén gett till jurisdiktionerna att besluta om att sänka den krävda faktorn för beräkning av kravet på stabil finansiering för bruttoderivatskulder, kan då justeras för att ta hänsyn till utvecklingen på Baselkommitténivå och för att undvika sådana möjliga oavsedda konsekvenser som störningar av de europeiska finansmarknadernas funktion och tillhandahållandet av risksäkringsverktyg för institut och slutanvändare, däribland företag, i syfte att säkerställa deras finansiering som ett av kapitalmarknadsunionens mål.
- (49) Syftet med Baselkommitténs asymmetriska behandling av kortfristig finansiering, t.ex. repor (vilka inte anses bidra med stabil finansiering) och kortfristig utlåning, t.ex. omvända repor (visst behov av stabil finansiering – 10 % om säkerhet ställs i form av högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 1 såsom de definieras i likviditetstäckningskvoten och 15 % för övriga transaktioner) med finansiella kunder, är att motverka alltför omfattande kopplingar avseende kortfristig upplåning mellan finansiella kunder, eftersom sådana kopplingar gör det svårare att försätta ett visst institut i resolution utan riskspridning till det övriga finansiella systemet i händelse av fallissemang. Kalibreringen av denna asymmetri är överdrivet försiktig och kan påverka likviditeten hos värdepapper som vanligtvis används som säkerhet i kortfristiga transaktioner, i synnerhet statsobligationer, eftersom instituten förmodligen kommer att minska sin verksamhet på repomarknaderna. Den kan även undergräva marknadsgarantverksamheten, eftersom repomarknaderna underlättar hanteringen av nödvändig inventering, och därmed motverkar målen med kapitalmarknadsunionen. För att ge instituten tillräckligt mycket tid för att successivt anpassa sig till denna försiktiga kalibrering bör en övergångsperiod införas, under vilken faktorerna för beräkning av kravet på stabil finansiering kan sänkas tillfälligt. Storleken på den tillfälliga sänkningen av faktorerna för beräkning av kravet på stabil finansiering bör bero på typen av transaktioner och på typen av säkerhet som används i de transaktionerna.

- (50) Förutom den tillfälliga ändringen av kalibreringen av Baselkommitténs faktor för beräkning av kravet på stabil finansiering som tillämpas på kortfristiga omvända repor med finansiella kunder som har statsobligationer som säkerhet har det visat sig krävas vissa andra justeringar för att säkerställa att införandet av kravet på stabil nettofinansieringskvot inte hämmar likviditeten på statsobligationsmarknaderna. Baselkommitténs faktor på 5 % för beräkning av kravet på stabil finansiering, som tillämpas på högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 1, inbegripet statsobligationer, innebär att instituten skulle behöva ha denna procentuella andel långfristig finansiering utan säkerhet oavsett hur länge de räknar med att hålla sådana statsobligationer. Detta kan potentiellt skapa ytterligare incitament för institut att placera likviditet hos centralbanker i stället för att agera som primary dealer och tillföra likviditet till statsobligationsmarknaderna. Den är dessutom inte förenlig med likviditetstäckningskvoten, där dessa tillgångars fullständiga likviditet är medräknad även under perioder av allvarlig likviditetsstress (0 % nedsättning). Faktorn för beräkning av kravet på stabil finansiering för högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 1 enligt definitionen i den europeiska likviditetstäckningskvoten, exklusive säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet, bör därför sänkas från 5 % till 0 %.
- (51) Alla högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 1 enligt definitionen i den europeiska likviditetstäckningskvoten, exklusive säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet, som ställs som variationsmarginaler i derivatkontrakt bör dessutom kvittas mot derivattillgångar, medan den NSFR som tagits fram av Baselkommittén endast godtar kontanter som respekterar bruttosoliditetsreglernas villkor för kvittning av derivattillgångar. Denna utökade omfattning av tillgångar som ställs som variationsmarginaler kommer att bidra till likviditeten på statsobligationsmarknaderna och till undvikande av bestraffning av slutanvändare som håller stora volymer statsobligationer men inte mycket kontanter (t.ex. pensionsfonder) och förhindrar ytterligare spänningar när det gäller efterfrågan på kontanter på repemarknaderna.
- (52) NSFR-kravet bör tillämpas på institut både individuellt och på gruppnivå, såvida inte behöriga myndigheter beviljar undantag från tillämpning av NSFR-kravet i enskilda fall. Om undantag från tillämpningen av NSFR-kravet inte har beviljats individuellt bör transaktioner mellan två institut som tillhör samma grupp eller samma institutionella skyddssystem i princip vara föremål för symmetriska faktorer avseende tillgänglig stabil finansiering och behov av stabil finansiering för att undvika förlust av finansiering på den inre marknaden och för att inte försvåra en effektiv likviditetsförvaltning i europeiska grupper med central likviditetsförvaltning. En sådan symmetrisk förmånsbehandling bör endast tillåtas för gruppinterna transaktioner om alla nödvändiga skyddsåtgärder finns på plats, på grundval av ytterligare kriterier för gränsöverskridande transaktioner och bara med de berörda behöriga myndigheternas förhandsgodkännande, eftersom det inte kan förutsättas att institut som har svårt att uppfylla sina betalningsskyldigheter alltid kommer att få finansiellt stöd från andra företag som tillhör samma grupp eller samma institutionella skyddssystem.
- (53) Små och icke-komplexa institut bör ges möjlighet att använda en förenklad version av NSFR-kravet. En förenklad och mindre detaljerad version av detta NSFR-krav bör innebära att ett begränsat antal uppgifter samlas in, vilket gör att beräkningen för dessa institut i enlighet med proportionalitetsprincipen blir mindre komplicerad, samtidigt som det säkerställs att dessa institut fortfarande upprätthåller en tillräckligt stabil finansieringsfaktor, genom en kalibrering som bör vara minst lika försiktig som för det fullständiga NSFR-kravet. Behöriga myndigheter bör dock kunna begära av små och icke-komplexa institut att de tillämpar det fullständiga NSFR-kravet i stället för den förenklade versionen.
- (54) Konsolideringen av dotterföretag i tredjeländer bör ta vederbörlig hänsyn till de krav på stabil finansiering som tillämpas i dessa länder. Konsolideringsreglerna i unionen bör följaktligen inte införa en mer gynnsam behandling för tillgänglig stabil finansiering och behov av stabil finansiering i dotterföretag i tredjeländer än behandlingen enligt dessa tredjeländers nationella rätt.
- (55) Institutet bör vara skyldiga att till sina behöriga myndigheter rapportera det bindande, detaljerade NSFR-kravet i rapporteringsvalutan för alla poster och separat för poster uttryckt i varje väsentlig valuta för att säkerställa en lämplig kontroll av möjliga valutaobalanser. NSFR-kravet bör inte innebära att instituten underkastas dubbla rapporteringskrav eller rapporteringskrav som inte överensstämmer med gällande regler, och instituten bör få tillräckligt med tid på sig för att förbereda sig för införandet av nya rapporteringskrav.
- (56) Eftersom en grundläggande förutsättning för ett sunt banksystem är att marknaden får användbar och jämförbar information om institutens gemensamma viktiga riskmått är det nödvändigt att minska informationsasymmetrin så mycket som möjligt och göra det lättare att jämföra kreditinstitutens riskprofiler inom och mellan jurisdiktioner. I januari 2015 offentliggjorde Baselkommittén reviderade krav på offentliggörande av information i pelare 3 som ska förbättra jämförbarheten, kvaliteten och enhetligheten i den regulatoriska information som instituten måste lämna till marknaden. Nuvarande krav på offentliggörande av information bör därför ändras för genomförandet av dessa nya internationella standarder.

- (57) I kommissionens remissförfarande om EU:s regelverk för finansiella tjänster visade svaren att de nuvarande kraven på offentliggörande av information ansågs vara oproportionerliga och betungande för mindre institut. Utan att det påverkar ytterligare anpassning av kraven på offentliggörande av information till internationella standarder bör små och icke-komplexa institut inte behöva offentliggöra lika detaljerad information och inte lika ofta som deras större motsvarigheter, vilket skulle minska den administrativa bördan för dem.
- (58) Vissa förtydliganden bör göras när det gäller kraven på offentliggörande av ersättningar. De krav på offentliggörande av ersättning som anges i denna förordning bör vara förenliga med målet för ersättningsreglerna, nämligen att inrätta och upprätthålla en ersättningspolicy och en ersättningspraxis som stämmer överens med en effektiv riskhantering för personalkategorier vars yrkesutövning har en väsentlig inverkan på institutens riskprofil. Institut som omfattas av ett undantag från vissa ersättningsregler bör dessutom vara skyldiga att offentliggöra information om detta undantag.
- (59) Små och medelstora företag utgör en av stöttepelarna i unionens ekonomi eftersom de spelar en viktig roll när det gäller att skapa ekonomisk tillväxt och sysselsättning. Eftersom små och medelstora företag medför en lägre systemrisk än större företag bör kapitalkraven för små och medelstora företags exponeringar vara lägre än för stora företag för att säkerställa en optimal bankfinansiering av små och medelstora företag. För närvarande omfattas små och medelstora företags exponeringar upp till 1,5 miljoner EUR av en reduktion av det riskvägda exponeringsbeloppet med 23,81 %. Eftersom gränsen på 1,5 miljoner EUR när det gäller små och medelstora företags exponeringar inte är knuten till en ökad risk för företaget bör sänkningen av kapitalkraven utvidgas till att omfatta små och medelstora företags exponeringar upp till 2,5 miljoner EUR och för den del av en sådan exponering som överstiger 2,5 miljoner EUR bör kapitalkraven minskas med 15 %.
- (60) Infrastrukturinvesteringar är avgörande för att stärka Europas konkurrensförmåga och stimulera skapandet av arbetstillfällen. Den ekonomiska återhämtningen och framtida tillväxt i unionen är i hög grad beroende av tillgången till kapital för strategiska infrastrukturinvesteringar av europeisk betydelse, i synnerhet investeringar i bredbands- och energinät samt i transportinfrastruktur, inbegripet infrastruktur för elektromobilitet, framför allt i industricentrum, utbildning, forskning och innovation samt förnybar energi och energieffektivitet. Syftet med investeringsplanen för Europa är att stimulera ytterligare finansiering av bärkraftiga infrastrukturprojekt, bland annat genom mobilisering av flera privata finansieringskällor. För flera potentiella investerare är det största problemet den upplevda bristen på bärkraftiga projekt och, på grund av projektens inneboende komplexitet, den begränsade möjligheten att göra lämpliga riskbedömningar.
- (61) För att uppmuntra privata och offentliga investeringar i infrastrukturprojekt är det nödvändigt att skapa en regelmiljö som gynnar infrastrukturprojekt av hög kvalitet och minskar risken för investerare. Framför allt bör kapitalbaskraven för exponeringar mot infrastrukturprojekt sänkas, förutsatt att projekten uppfyller ett antal kriterier som minskar deras riskprofil och gör kassaflödet mer förutsägbart. Kommissionen bör se över bestämmelsen om infrastrukturprojekt av hög kvalitet för att bedöma dess inverkan på volymen av infrastrukturinvesteringar som görs av institut och investeringarnas kvalitet i ljuset av unionens mål att övergå till en koldioxidneutral och klimattålig kretsloppsekonomi, och dess lämplighet ur ett tillsynsperspektiv. Kommissionen bör även överväga om tillämpningsområdet för dessa bestämmelser bör utvidgas till att även omfatta företags infrastrukturinvesteringar.
- (62) I enlighet med rekommendationerna från EBA, den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma) inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽¹¹⁾ och Europeiska centralbanken, bör centrala motparter på grund av sin särskilda affärsmodell undantas från bruttosoliditetskravet eftersom de måste erhålla en banklicens bara för att kunna beviljas tillgång till centralbankstjänster över natten och för att kunna fullgöra sina roller som centrala resurser för att uppnå viktiga politiska och regleringsmässiga mål inom finanssektorn.

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (63) Exponeringar av värdepapperscentraler som är auktoriserade som kreditinstitut och exponeringar av kreditinstitut som utsetts i enlighet med artikel 54.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014⁽¹²⁾, såsom likviditetssaldo som härrör från tillhandahållande av balanskonton till och mottagande av insättningar från deltagare i ett värdepappersavvecklingssystem och innehavare av värdepapperskonton, bör dessutom undantas från det totala exponeringsmättet då de inte medför någon risk för alltför låg bruttosoliditet eftersom det likviditetssaldot endast används för att avveckla transaktioner i värdepappersavvecklingssystem.
- (64) Eftersom riktlinjerna om ytterligare kapitalbas enligt direktiv 2013/36/EU utgör ett kapitalmål som återspeglar tillsynsmässiga förväntningar bör de varken vara föremål för obligatoriskt utlämnande av uppgifter eller för förbud mot utlämnande av uppgifter av behöriga myndigheter enligt förordning (EU) nr 575/2013 eller det direktivet.
- (65) För att säkerställa en lämplig definition av vissa särskilda tekniska bestämmelser i förordning (EU) nr 575/2013 och för att ta hänsyn till utvecklingen på internationell nivå bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att ändra förteckningen över produkter eller tjänster vars tillgångar och skulder kan anses vara beroende av varandra, när det gäller att ändra förteckningen över multilaterala utvecklingsbanker, när det gäller att ändra kraven på rapportering av marknadsrisk, och när det gäller att specificera ytterligare likviditetskrav. Innan dessa akter antas är det särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹³⁾. I synnerhet bör rådet och Europaparlamentet, för att likvärdig delaktighet i utarbetandet av delegerade akter ska säkerställas, erhålla alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter bör systematiskt ges tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som utarbetar delegerade akter.
- (66) En enhetlig harmonisering av kraven i förordning (EU) nr 575/2013 bör säkerställas genom tekniska standarder. Då EBA är ett organ som har mycket specialiserad sakkunskap bör myndigheten få i uppgift att utarbeta och förelägga kommissionen förslag till tekniska standarder för tillsyn, i fall som inte inbegriper politiska beslut. Tekniska standarder för tillsyn bör tas fram för konsoliderad tillsyn, kapitalbas, TLAC, hantering av exponeringar säkrade genom panträtt i fast egendom, aktieinvesteringar i fonder, beräkning av förlust vid fallissemang enligt internmetoden för kreditrisk, marknadsrisk, stora exponeringar och likviditet. Kommissionen bör ges befogenhet att anta dessa tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010. Kommissionen och EBA bör se till att dessa standarder och krav kan tillämpas av alla berörda institut på ett sätt som står i proportion till institutens och deras verksameters karaktär, storlek och komplexitet.
- (67) För att göra det lättare att jämföra den information som offentliggörs bör EBA få i uppdrag att utarbeta utkast till tekniska standarder för genomförande för fastställande av standardiserade mallar för offentliggörande av information som omfattar alla väsentliga krav på offentliggörande i förordning (EU) nr 575/2013. Vid utarbetandet av dessa standarder bör EBA ta hänsyn till institutens storlek och komplexitet, liksom till typen av risk och risknivån i deras verksamhet. EBA bör rapportera om hur proportionaliteten i unionens samlade regler om tillsynsrapportering kan förbättras i fråga om tillämpningsområde, detaljnivå och frekvens och åtminstone ge konkreta rekommendationer om hur de genomsnittliga efterlevnadskostnaderna för små institut skulle kunna minska med helst 20 % eller mer men minst 10 % genom lämplig förenkling av kraven. EBA bör ges i uppdrag att utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som ska medfölja den rapporten. Kommissionen bör ges befogenhet att anta dessa tekniska standarder för genomförande genom genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- (68) För att göra det lättare för instituten att följa reglerna i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU, samt de tekniska standarder för tillsyn, tekniska standarder för genomförande, riktlinjer och mallar som antas för att genomföra dessa regler, bör EBA utveckla ett it-verktyg som kan vägleda instituten när det gäller relevanta bestämmelser, standarder, riktlinjer och mallar utifrån deras storlek och affärsmodell.

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).

⁽¹³⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (69) Utöver rapporten om möjliga kostnadsminskningar bör EBA senast den 28 juni 2020 – i samarbete med alla relevanta myndigheter, det vill säga de myndigheter som ansvarar för tillsyn, resolution och insättningsgarantisystem och i synnerhet Europeiska centralbankssystemet (ECBS) – utarbeta en genomförbarhetsrapport om utvecklingen av ett enhetligt och integrerat system för insamling av statistiska data och data om resolution och tillsyn. Denna rapport bör beakta ECBS tidigare arbete om integrerad datainsamling och innehålla en kostnadsnyttoanalys av upprättandet av en central datainsamlingspunkt för ett integrerat rapporteringssystem när det gäller statistiska data och tillsynsdata för alla institut som är belägna i unionen. Ett sådant system bör bland annat använda enhetliga definitioner och standarder för de data som ska samlas in och garantera ett tillförlitligt och permanent informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna och därvid säkerställa sträng sekretess för de data som samlas in, stark autentisering och hantering av åtkomsträttigheter till systemet samt cybersäkerhet. Målet är att genom en sådan centralisering och harmonisering av det europeiska rapporteringslandskapet förhindra att liknande eller samma data efterfrågas upprepade gånger av olika myndigheter och därmed avsevärt minska den administrativa och finansiella bördan både för de behöriga myndigheterna och för instituten. Kommissionen bör vid behov, och med beaktande av EBA:s genomförbarhetsrapport, lämna ett lagstiftningsförslag till Europaparlamentet och rådet.
- (70) De berörda behöriga eller utsedda myndigheterna bör sträva efter att undvika alla former av överlappande eller icke samstämmigt utövande av de makrotillsynsbefogenheter som anges i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU. I synnerhet bör de relevanta behöriga eller utsedda myndigheterna vederbörligen beakta huruvida de åtgärder som vidtas enligt artiklarna 124, 164 eller 458 i förordning (EU) nr 575/2013 överlappar eller inte är samstämmiga med andra befintliga eller kommande åtgärder enligt artikel 133 i direktiv 2013/36/EU.
- (71) Med tanke på de ändringar som fastställs i denna förordning av behandlingen av exponeringar mot kvalificerade centrala motparter, närmare bestämt institutens bidrag till kvalificerade centrala motparters obeståndsfonder, bör motsvarande ändring även göras av relevanta bestämmelser i förordning (EU) nr 648/2012⁽¹⁴⁾ som infördes i den förordningen genom förordning (EU) nr 575/2013 och som närmare fastställde beräkningen av det hypotetiska kapital hos centrala motparter som instituten därefter använder för att beräkna sina kapitalbaskrav.
- (72) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att stärka och förbättra redan befintliga unionsrättsakter som säkerställer enhetliga tillsynskrav som tillämpas på institut i hela unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går [denna förordning/detta direktiv/beslut] inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (73) För att tillåta ordnad avyttring av försäkringsinnehav som inte är föremål för extra tillsyn bör en ändrad version av övergångsbestämmelserna i förhållande till undantag från avdrag för andelar i försäkringsbolag tillämpas med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2019.
- (74) Förordning (EU) nr 575/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av förordning (EU) nr 575/2013

Förordning (EU) nr 575/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artiklarna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs enhetliga regler för allmänna tillsynskrav som institut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som omfattas av direktiv 2013/36/EU ska uppfylla med avseende på följande punkter:

- a) Kapitalbaskrav rörande fullkomligt mätbara, enhetliga och standardiserade delar av kreditrisk, marknadsrisk, operativ risk, avvecklingsrisk och bruttosoliditet.

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

- b) Krav på begränsning av stora exponeringar.
- c) Likviditetskrav som rör fullständigt mätbara, enhetliga och standardiserade delar av likviditetsrisk.
- d) Rapporteringskrav i fråga om leden a, b och c.
- e) Krav på offentliggörande.

I denna förordning fastställs enhetliga regler för kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder som resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut, en del av globala systemviktiga institut eller väsentliga dotterföretag till globala systemviktiga institut hemmahörande utanför EU ska uppfylla.

Denna förordning reglerar inte de offentliggörandekrav för behöriga myndigheter inom området reglering och tillsyn av institut som anges i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 2

Tillsynsbefogenheter

1. För att säkerställa att denna förordning efterlevs ska de behöriga myndigheterna ha de befogenheter och följa de förfaranden som fastställs i direktiv 2013/36/EU och i denna förordning.
2. För att säkerställa att denna förordning efterlevs ska resolutionsmyndigheterna ha de befogenheter och följa de förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*) och i denna förordning.
3. För att säkerställa att kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder efterlevs ska de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna samarbeta.
4. För att säkerställa efterlevnad inom deras respektive behörighetsområden ska den gemensamma resolutionsnämnd som inrättades genom artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 (**) och Europeiska centralbanken, när det gäller frågor som rör de uppgifter som den ges genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 (***), säkerställa det regelbundna och tillförlitliga utbytet av relevanta uppgifter.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

(***) Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63)."

2. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

- i) Led 7 ska ersättas med följande:

"7. företag för kollektiva investeringar eller fond: ett fondföretag enligt definitionen i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG (*) eller en alternativ investeringsfond (AIF) enligt definitionen i artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU (**).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1)."

- ii) Led 20 ska ersättas med följande:

"20. *finansiellt holdingföretag*: ett finansiellt institut vars dotterföretag enbart eller huvudsakligen är institut eller finansiella institut och som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag; finansiella instituts dotterföretag är huvudsakligen institut eller finansiella institut om åtminstone ett av dem är ett institut och mer än 50 % av det finansiella institutets egna kapital, konsoliderade tillgångar, inkomster, personal eller någon annan indikator som bedöms vara relevant av den myndighet som är behörig har anknytning till dotterföretag som är institut eller finansiella institut."

- iii) Led 26 ska ersättas med följande:

"26. *finansiellt institut*: ett företag som inte är ett institut eller ett renodlat industriellt holdingföretag men vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva aktier eller andelar eller att bedriva en eller flera av de verksamheter som anges i punkterna 2–12 och 15 i bilaga I till direktiv 2013/36/EU, inbegripet finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, betalningsinstitut enligt definitionen i artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 (*) och kapitalförvaltningsbolag, men däremot inte försäkringsholdingföretag och försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet enligt definitionerna i artikel 212.1 f och g i direktiv 2009/138/EG.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG, 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35)."

- iv) Led 28 ska ersättas med följande:

"28. *moderinstitut i en medlemsstat*: ett institut i en medlemsstat som har ett institut, ett finansiellt institut eller ett anknutet företag som dotterföretag, eller som har ett ägarintresse i ett institut, finansiellt institut eller anknutet företag, och som inte självt är ett dotterföretag till ett annat institut som auktoriserats i samma medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat."

- v) Följande led ska införas:

"29a. *modervärdepappersföretag i en medlemsstat*: ett moderinstitut i en medlemsstat som är ett värdepappersföretag.

29b. *modervärdepappersföretag inom EU*: ett moderinstitut inom EU som är ett värdepappersföretag.

29c. *moderkreditinstitut i en medlemsstat*: ett moderinstitut i en medlemsstat som är ett kreditinstitut.

29d. *moderkreditinstitut inom EU*: ett moderinstitut inom EU som är ett kreditinstitut."

- vi) I punkt 39 ska följande stycke läggas till:

"Två eller flera fysiska eller juridiska personer som på grund av sin direkta exponering mot samma centrala motpart i samband med clearingverksamhet uppfyller villkoren i led a eller b anses inte utgöra en grupp av kunder med inbördes anknytning."

- vii) Led 41 ska ersättas med följande:

"41. *samordnande tillsynsmyndighet*: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn i enlighet med artikel 111 i direktiv 2013/36/EU."

- viii) I led 71 ska inledningsfrasen i led b ersättas med följande:

"b) vid tillämpning av artikel 97, summan av".

ix) Led 72 a ska ersättas med följande:

"a) Den är en reglerad marknad eller en marknad i tredjeland som anses vara likvärdig med en reglerad marknad i enlighet med förfarandet i artikel 25.4 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (*).

(* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349)."

x) Led 86 ska ersättas med följande:

"86. *handelslager*: alla positioner i finansiella instrument och råvaror som innehas av ett institut, antingen i avsikt att bedriva handel eller för att säkra positioner som innehas i avsikt att bedriva handel i enlighet med artikel 104."

xi) Led 91 ska ersättas med följande:

"91. *handelsexponering*: nuvarande exponering, inbegripet en variationsmarginal som ska ställas till en clearingmedlem men som denne ännu inte mottagit, och en clearingmedlems eller kunds potentiella framtida exponering mot en central motpart till följd av sådana kontrakt och transaktioner som anges i artikel 301.1 a, b och c, samt initial marginalsäkerhet."

xii) Led 96 ska ersättas med följande:

"96. *intern säkring*: en position som i väsentlig grad täcker komponentriskdelen mellan en position i ett handelslager och en eller flera positioner utanför handelslagret eller mellan två handlarbord."

xiii) Led 127 a ska ersättas med följande:

"a) Institutet omfattas av samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7 eller är varaktigt knutna till ett nätverk i ett centralt organ."

xiv) Led 128 ska ersättas med följande:

"128. *utdelningsbara medel*: vinsten vid slutet av föregående räkenskapsår plus balanserad vinst och reserver som får användas för det ändamålet före utdelning till innehavare av kapitalbasinstrument minus balanserad förlust, vinst som inte är utdelningsbar enligt unionsrätten, nationell rätt eller institutets bolagsordning och summor som placerats i icke utdelningsbara reserver i enlighet med nationell rätt eller institutets stadgar, i samtliga fall med hänsyn till den specifika kategori av kapitalbasinstrument som unionsrätten, den nationella rätten eller institutets bolagsordning eller stadgar avser. Sådana vinster, förluster och reserver ska fastställas på grundval av institutets enskilda redovisning och inte på grundval av den sammanställda redovisningen."

xv) Följande led ska läggas till:

"130. *resolutionsmyndighet*: en resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.1 led 18 i direktiv 2014/59/EU.

131. *resolutionsenhet*: en resolutionsenhet enligt definitionen i artikel 2.1 led 83a i direktiv 2014/59/EU.

132. *resolutionsgrupp*: en resolutionsgrupp enligt definitionen i artikel 2.1 led 83b i direktiv 2014/59/EU.

133. *globalt systemviktigt institut* eller *G-SII*: ett globalt systemviktigt institut fastställt i enlighet med artikel 131.1 och 131.2 i direktiv 2013/36/EU.

134. *globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU*: globalt systemviktig bankgrupp eller bank som inte är ett globalt systemviktigt institut och som anges i den förteckning över globala systemviktiga banker som offentliggörs och regelbundet uppdateras av FSB.

135. *större dotterföretag*: ett dotterföretag som på individuell nivå eller gruppnivå uppfyller något av följande villkor:
- Dotterföretaget innehar mer än 5 % av det ursprungliga moderföretagets konsoliderade riskvägda tillgångar.
 - Dotterföretaget genererar mer än 5 % av det ursprungliga moderföretagets totala rörelseintäkter.
 - Dotterföretagets totala exponeringsmått, som avses i artikel 429.4 i denna förordning, utgör mer än 5 % av det ursprungliga moderföretagets konsoliderade totala exponeringsmått.
- Vid bestämning av det större dotterföretaget ska, i de fall där artikel 21b.2 i direktiv 2013/36/EU är tillämplig, de två intermediära moderföretagen inom EU räknas som ett enda dotterföretag på grundval av deras konsoliderade situation.
136. *G-SII-enhet*: en juridisk person som är ett globalt systemviktigt institut, en del av ett globalt systemviktigt institut eller en del av ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU.
137. *skuldnedskrivningsverktyg*: ett skuldnedskrivningsverktyg enligt definitionen i artikel 2.1 led 57 i direktiv 2014/59/EU.
138. *grupp*: en grupp av företag, varav minst ett är ett institut och som består av ett moderföretag och dess dotterföretag, eller av företag som är knutna till varandra som avses i artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU (*).
139. *transaktion för värdepappersfinansiering*: repa, värdepappers- eller råvarulån eller marginalutlånings-transaktion.
140. *initial marginalsäkerhet*: varje säkerhet, med undantag för variationsmarginaler, som mottas av eller ställs till ett företag för att täcka en transaktions eller en transaktionsportföljs nuvarande och potentiella framtida exponering under den period som krävs för att avveckla dessa transaktioner, eller återsäkra deras marknadsrisk, när motparten i transaktionen eller transaktionsportföljen har fallerat.
141. *marknadsrisk*: risken för förluster till följd av marknadsprisrörelser, inbegripet till följd av valutakursrörelser eller råvaruprisrörelser.
142. *valutarisk*: risken för förluster till följd av växelkursrörelser.
143. *råvarurisk*: risken för förluster till följd av råvaruprisrörelser.
144. *handlarbord*: en tydligt fastställd grupp av handlare som institutet har inrättat för att gemensamt förvalta en portfölj av handelslagerpositioner i enlighet med en väldefinierad och sammanhållen affärsstrategi och som agerar inom ramen för samma riskhanteringsstruktur.
145. *litet och icke-komplex institut*: ett institut som uppfyller samtliga nedanstående villkor:
- Det är inte ett stort institut:
 - Det totala värdet av dess tillgångar på individuell nivå eller, i tillämpliga fall, på konsoliderad nivå i enlighet med denna förordning och direktiv 2013/36/EU har under de fyra år som föregår den aktuella årliga rapporteringsperioden i genomsnitt varit lika med eller mindre än tröskelvärdet 5 miljarder EUR. Medlemsstaterna får sänka det tröskelvärdet.
 - Det omfattas inte av några skyldigheter eller omfattas av förenklade skyldigheter avseende planer för återhämtning och resolution i enlighet med artikel 4 i direktiv 2014/59/EU.
 - Dess handelslagerverksamhet är att betrakta som liten i enlighet med artikel 94.1.
 - Det totala värdet av dess derivatpositioner som innehas i avsikt att bedriva handel är inte högre än 2 % av de totala tillgångarna i och utanför balansräkningen, och det totala värdet av derivatpositioner är inte högre än 5 %, varvid båda värdena beräknas i enlighet med artikel 273a.3.

- f) Över 75 % av både institutets totala tillgångar och skulder på grupp nivå, i båda fallen exklusive exponeringar inom gruppen, är kopplade till verksamheter där motparterna är belägna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.
- g) Institutet använder inte internmodeller för att uppfylla tillsynskraven i enlighet med denna förordning utom för dotterbolag som använder interna modeller utvecklade på grupp nivå, förutsatt att gruppen omfattas av de krav på offentliggörande som fastställs i artikel 433a eller artikel 433c på grupp nivå.
- h) Institutet har inte invänt mot en klassificering som ett litet och icke-komplext institut till den behöriga myndigheten.
- i) Den behöriga myndigheten har inte beslutat att institutet på grundval av en analys av dess storlek, sammankopplingar, komplexitet eller riskprofil inte kan betraktas som ett litet och icke-komplext institut.

146. *stort institut*: ett institut som uppfyller något av följande villkor:

- a) Det är ett globalt systemviktigt institut.
- b) Det har identifierats som annat systemviktigt institut i enlighet med artikel 131.1 och 131.3 i direktiv 2013/36/EU.
- c) Det hör till de tre största instituten i den medlemsstat där det är etablerat, räknat i sammanlagt värde på tillgångarna.
- d) Det sammanlagda värdet på dess tillgångar på individuell nivå eller, i tillämpliga fall, på grundval av den konsoliderade situationen i enlighet med denna förordning och direktiv 2013/36/EU är lika med eller större än 30 miljarder EUR.

147. *stort dotterföretag*: ett dotterföretag som definieras som stort institut.

148. *ej börsnoterat institut*: ett institut som inte har emitterat värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU.

149. *redovisning*: vid tillämpningen av del åtta en redovisning i samma betydelse som i artiklarna 4 och 5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG (**).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38)."

b) Följande punkt ska läggas till:

"4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare anger under vilka omständigheter villkoren i punkt 1 led 39 är uppfyllda.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

3. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Instituterna ska uppfylla kraven i delarna två, tre, fyra, sju, sju a och åtta i denna förordning och i kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402 på individuell nivå, med undantag för artikel 430.1 d i den här förordningen."

b) Följande punkt ska införas:

”1a. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska bara institut som fastställts vara resolutionsenheter, som även är globala systemviktiga institut eller som tillhör ett globalt systemviktigt institut och som inte har några dotterföretag uppfylla kravet i artikel 92a på individuell nivå.

Större dotterföretag till globala systemviktiga institut hemmahörande utanför EU ska uppfylla kraven i artikel 92b på individuell nivå om de uppfyller samtliga nedanstående villkor:

- a) De utgör inte resolutionsenheter.
- b) De har inga dotterföretag.
- c) De är inte dotterföretag till moderinstitut inom EU.”

c) Punkterna 3, 4 och 5 ska ersättas med följande:

”3. Inget institut som antingen är ett moderföretag eller ett dotterföretag, och inget institut som ingår i konsolideringen enligt artikel 18, ska vara skyldigt att uppfylla kraven i del åtta på individuell nivå.

Genom undantag från första stycket i denna punkt ska de institut som avses i punkt 1a i den här artikeln uppfylla artikel 437a och led h i artikel 447 på individuell nivå.”

4. Kreditinstitut och värdepappersföretag som auktoriserats att tillhandahålla de investeringstjänster och den investeringsverksamhet som anges i punkterna 3 och 6 i avsnitt A i bilaga I till direktiv 2014/65/EU ska uppfylla kraven i del sex och artikel 430.1 d i denna förordning på individuell nivå.

Följande institut ska inte vara skyldiga att uppfylla artikel 413.1 och de därtill hörande rapporteringskraven på likviditet som fastställs i del sju A i denna förordning:

- a) Institut som också har auktoriserats i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012.
- b) Institut som också har auktoriserats i enlighet med artikel 16 och artikel 54.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 (*), förutsatt att de inte genomför någon betydande löptidstransformering.
- c) Institut som inte har utsetts i enlighet med artikel 54.2 b i förordning (EU) nr 909/2014, förutsatt
 - i) att deras verksamhet är begränsad till att erbjuda banktjänster, som förtecknas i leden a–e i avsnitt C i bilagan till den förordningen, till värdepapperscentraler som har auktoriserats i enlighet med artikel 16 i samma förordning, och
 - ii) att de inte genomför någon betydande löptidstransformering.

I avvaktan på kommissionens rapport i enlighet med artikel 508.3 får behöriga myndigheter undanta värdepappersföretag från uppfyllandet av de krav som fastställs i del sex och artikel 430.1 d med beaktande av arten och omfattningen av deras verksamhet och deras komplexitetsgrad.

5. Värdepappersföretag som avses i artiklarna 95.1 och 96.1 i denna förordning, institut för vilka behöriga myndigheter begärt undantag enligt artikel 7.1 eller 7.3 i denna förordning och institut som också auktoriserats i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 ska inte vara skyldiga att uppfylla kraven i del sju och de därtill hörande rapporteringskraven på bruttosoliditetsgrad som fastställs i del sju A i denna förordning på individuell nivå.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EGT L 257 28.8.2014, s. 1).”

4. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) punkt 1 b ska ändras på följande sätt:

”b) På gruppnivå ansvarar moderinstitutet, och på undergruppsnivå dotterinstitutet, fortlöpande för övervakningen av och tillsynen över likviditetspositionerna, och de finansieringspositioner för vilka undantag beviljats för det krav på stabila nettofinansieringskvot som fastställs i del sex avdelning IV, hos alla institut i gruppen eller undergruppen som omfattas av undantaget och säkerställer en tillräcklig likviditetsnivå och stabil finansiering i de fall där undantag beviljats från det krav på stabil nettofinansieringskvot som fastställs i del sex avdelning IV för alla dessa institut.”

b) I punkt 3 ska leden b och c ersättas med följande:

”b) Fördelningen av belopp, lokalisering och ägande när det gäller de nödvändiga likvida tillgångarna inom den enskilda likviditetsundergruppen, där undantag beviljats från kravet på likviditetstäckningskvot enligt definitionen i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, och fördelningen av belopp och lokaliseringen av tillgänglig stabil finansiering inom den enskilda likviditetsundergrupp för vilken undantag beviljats för NSFR-kravet som fastställs i del sex avdelning IV.

c) Fastställandet av de minimibelopp av likvida tillgångar som måste innehas av institut som ska undantas från tillämpningen av kravet på likviditetstäckningskvot enligt definitionen i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 och fastställandet av de minimibelopp för tillgänglig stabil finansiering som ska innehas av de institut för vilka undantag beviljas från tillämpning av det NSFR-krav som fastställs i del sex avdelning IV i denna förordning.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”6. När, i enlighet med den här artikeln, en behörig myndighet helt eller delvis beviljar undantag från tillämpningen av del sex för en institution, får den även bevilja undantag från tillämpningen av de därtill hörande rapporteringskraven på likviditet enligt artikel 430.1 d för den institutionen.”

5. Artikel 10.1 första stycket ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna får, i enlighet med nationell rätt, helt eller delvis bevilja undantag från kraven i delarna två till åtta i denna förordning och kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402 för ett eller flera kreditinstitut i samma medlemsstat som permanent underställts ett centralt organ som övervakar dem och som är etablerat i samma medlemsstat, om följande villkor är uppfyllda:”

6. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Moderinstitut i en medlemsstat ska, i den omfattning och på det sätt som fastställs i artikel 18, uppfylla de skyldigheter som föreskrivs i delarna två, tre, fyra, sju och sju A på grundval av institutens konsoliderade situation, med undantag för artikel 430.1 d. Moderföretag och dotterföretag till dessa som omfattas av denna förordning ska inrätta en lämplig organisationsstruktur och lämpliga interna kontrollmekanismer för att säkerställa att de data som krävs för konsolidering behandlas och översänds på vederbörligt sätt. De ska i synnerhet se till att dotterföretag som inte omfattas av denna förordning genomför arrangemang, processer och rutiner som säkerställer korrekt konsolidering.

2. För att säkerställa att kraven i denna förordning tillämpas på gruppnivå ska termerna *institut*, *moderinstitut* i en medlemsstat, *moderinstitut inom EU* och *moderföretag*, beroende på vad som är fallet, även avse

a) ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som har godkänts i enlighet med artikel 21a i direktiv 2013/36/EU,

b) ett utsett institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag om ett sådant moderföretag inte är föremål för godkännande i enlighet med artikel 21a.4 i direktiv 2013/36/EU,

c) ett finansiellt holdingföretag, blandat finansiellt holdingföretag eller institut som utsetts i enlighet med artikel 21a.6 d i direktiv 2013/36/EU.

Den konsoliderade situationen för ett företag som avses i led b) i det första stycket i denna punkt ska vara den konsoliderade situation för det finansiella moderholdingföretaget eller det blandade finansiella moderholdingföretaget som inte måste godkännas i enlighet med artikel 21a.4 i direktiv 2013/36/EU. Den konsoliderade situationen för ett företag som avses i led c) i det första stycket i denna punkt ska vara den konsoliderade situationen för dess finansiella moderholdingföretag eller blandade finansiella moderholdingföretag.”

b) Punkt 3 ska utgå.

c) Följande punkt ska införas:

”3a. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska endast moderinstitut som fastställts vara resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut, en del av ett globalt systemviktigt institut eller en del av ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU uppfylla kraven i artikel 92a i denna förordning på grupp nivå, i den utsträckning och på det sätt som fastställs i artikel 18 i denna förordning.

Bara moderföretag inom EU som är större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU och som inte är resolutionsenheter ska uppfylla kraven i artikel 92b i denna förordning på grupp nivå i den utsträckning och på det sätt som fastställs i artikel 18 i denna förordning. Om artikel 21b.2 i direktiv 2013/36/EU är tillämplig ska de två mellanvarande moderföretag inom EU som gemensamt identifierats som ett större dotterföretag var för sig uppfylla artikel 92b i denna förordning på grundval av sin konsoliderade situation.”

d) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

”4. Moderinstitut inom EU ska uppfylla kraven i del sex och artikel 430.1 d i denna förordning på grupp nivå om gruppen består av ett eller flera kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserade att tillhandahålla de investeringstjänster och den investeringsverksamhet som anges i punkterna 3 och 6 i avsnitt A i bilaga I till direktiv 2014/65/EU. I avvaktan på den rapport från kommissionen som avses i artikel 508.2 i denna förordning, och om gruppen endast består av värdepappersföretag, får behöriga myndigheter undanta moderinstitutet hemmahörande i EU från uppfyllandet av de krav som fastställs i del sex och artikel 430.1 d i denna förordning på grupp nivå, med hänsyn till dess verksamhets karaktär, storlek och komplexitet.

Om ett undantag har beviljats enligt artikel 8.1–8.5 ska institut och, i tillämpliga fall, finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som ingår i en likviditetsundergrupp, uppfylla kraven i del sex och i artikel 430.1 d på grupp nivå eller på likviditetsundergruppens undergrupps nivå.

5. Om artikel 10 i den här förordningen tillämpas ska det centrala organ som avses i den artikeln uppfylla kraven i del två till åtta i den här förordningen och kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402 på grundval av den konsoliderade situationen i den helhet som utgörs av det centrala organet tillsammans med dess underställda institut.

6. Utöver de krav som fastställs i punkt 1–5 i den här artikeln, och utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU, får de behöriga myndigheterna, om det är motiverat av tillsynsskäl på grund av omständigheterna kring risken eller institutets kapitalstruktur, eller om medlemsstaterna antar nationell rätt som kräver en strukturell uppdelning av verksamheterna inom en bankgrupp, kräva att ett institut fullgör de skyldigheter som föreskrivs i del två– åtta i denna förordning samt i avdelning VII i direktiv 2013/36/EU på undergrupps nivå.

Tillämpning av den metod som avses i första stycket ska inte påverka en effektiv tillsyn på grupp nivå och får inte medföra oproportionerligt negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet och den får inte heller utgöra eller skapa ett hinder för den inre marknadens funktion.”

7. Artikel 12 ska utgå.

8. Följande artikel ska införas:

”Artikel 12a

Gruppbaserad beräkning för globala systemviktiga institut med flera resolutionsenheter

Om minst två globala systemviktiga institutsenheter som tillhör samma globala systemviktiga institut är resolutionsenheter ska moderinstitutet inom EU för detta globala systemviktiga institut beräkna den kapitalbas och de kvalificerade skulder som avses i artikel 92a.1 a i denna förordning. Beräkningen ska göras på grundval av den konsoliderade ställningen för moderinstitutet inom EU, som om detta var det globala systemviktiga institutets enda resolutionsenhet.

Om det belopp som beräknas i enlighet med första stycket i denna artikel är lägre än summan av de kapitalbasmedel och kvalificerade skulder som avses i artikel 92a.1 a i denna förordning för alla resolutionsenheter som tillhör detta globala systemviktiga institut ska resolutionsmyndigheterna handla i enlighet med artiklarna 45d.3 och 45h.2 i direktiv 2014/59/EU.

Om det belopp som beräknas i enlighet med första stycket i denna artikel är högre än summan av de kapitalbasmedel och kvalificerade skulder som avses i artikel 92a.1 a i denna förordning för alla resolutionsenheter som tillhör det globala systemviktiga institutet får resolutionsmyndigheterna handla i enlighet med artiklarna 45d.3 och 45h.2 i direktiv 2014/59/EU.”

9. Artiklarna 13 och 14 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Tillämpning av krav på offentliggörande av information på gruppnivå

1. Moderinstitut inom EU ska uppfylla kraven i del åtta på grundval av sin konsoliderade situation.

Stora dotterföretag till moderinstitut inom EU ska offentliggöra den information som anges i artiklarna 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451a och 453 på individuell nivå eller, i tillämpliga fall, i enlighet med denna förordning och direktiv 2013/36/EU, på undergruppsnivå.

2. Institut som fastställts vara resolutionsenheter och som är globala systemviktiga institut eller som är delar av globala systemviktiga institut ska uppfylla artikel 437a och artikel 447 h på grundval av resolutionsgruppens konsoliderade ställning.

3. Punkt 1 första stycket ska inte tillämpas på moderinstitut inom EU, finansiella moderholdingföretag inom EU, blandade finansiella moderholdingföretag inom EU eller resolutionsenheter om de inkluderas i likvärdig information som offentliggörs på gruppnivå av ett moderföretag som är etablerat i tredjeland.

Punkt 1 andra stycket ska tillämpas på dotterföretag till moderföretag som är etablerade i tredjeland om dessa dotterföretag uppfyller kriterierna för stora dotterföretag.

4. Om artikel 10 tillämpas ska det centrala organ som avses i den artikeln uppfylla kraven i del åtta på grundval av det centrala organets konsoliderade situation. Artikel 18.1 ska tillämpas på det centrala organet och de underställda instituten ska behandlas som dotterföretag till det centrala organet.

Artikel 14

Tillämpning av kraven i artikel 5 i förordning (EU) 2017/2402 på gruppnivå

1. Moderföretag och deras dotterföretag som omfattas av denna förordning ska vara skyldiga uppfylla skyldigheterna i artikel 5 i förordning (EU) 2017/2402 på grupp- eller undergruppsnivå för att säkerställa att de arrangemang, processer och rutiner som krävs enligt dessa bestämmelser är enhetliga och väl integrerade och att alla data och upplysningar som är relevanta för tillsynen kan tas fram. Företagen ska i synnerhet se till att dotterföretag som inte omfattas av denna förordning genomför sådana arrangemang, processer och rutiner som säkerställer att dessa bestämmelser efterlevs.

2. Institut ska tillämpa en extra riskvikt i enlighet med artikel 270a i denna förordning vid tillämpningen av artikel 92 i den här förordningen på grupp- eller undergruppsnivå, om kraven som föreskrivs i artikel 5 i förordning (EU) 2017/2402 inte uppfylls av en enhet etablerad i tredjeland som ingår i gruppen i enlighet med artikel 18 i den här förordningen om överträdelsen är betydande ställd i relation till gruppens samlade riskprofil.”

10. I artikel 15.1 ska inledningsfrasen i första stycket ersättas med följande:

”1. Den samordnande tillsynsmyndigheten får genom beslut i varje enskilt fall avstå från att tillämpa del tre, de därtill hörande rapporteringskraven i del sju A i denna förordning och avdelning VII kapitel 4 i direktiv 2013/36/EU, med undantag för artikel 430.1 d i denna förordning, på gruppnivå, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:”.

11. Artikel 16 ska ersättas med följande:

"Artikel 16

Undantag från tillämpningen av kraven avseende bruttosoliditetsgraden på gruppnivå för grupper av värdepappersföretag

När alla enheter i en grupp av värdepappersföretag, inbegripet moderenheten, är värdepappersföretag som är undantagna från tillämpningen av kraven i del sju på individuell nivå enligt artikel 6.5. får modervärdepappersföretaget besluta att inte tillämpa kraven i del sju och de därtill hörande kraven avseende bruttosoliditetsgraden i del sju A på gruppnivå."

12. Artikel 18 ska ersättas med följande:

"Artikel 18

Metoder för konsoliderad tillsyn

1. Institut, finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som är skyldiga att uppfylla de krav som avses i avsnitt 1 i detta kapitel på grundval av sin konsoliderade ställning ska genomföra en fullständig konsolidering av alla institut och finansiella institut som är deras dotterföretag. Punkterna 3–6 och punkt 9 i denna artikel ska inte tillämpas om del sex och artikel 430.1 d är tillämplig på grundval av den konsoliderade ställningen för ett institut, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, eller på undergruppsnivå för en likviditetsundergrupp enligt artiklarna 8 och 10.

Vid tillämpningen av artikel 11.3a ska institut som är skyldiga att uppfylla kraven i artiklarna 92a eller 92b på gruppnivå genomföra en fullständig konsolidering av alla institut och finansiella institut som är deras dotterföretag i de relevanta resolutionsgrupperna.

2. Anknutna företag ska ingå i konsolideringen i de fall och i enlighet med de metoder som fastställs i denna artikel.

3. Om företagen är närstående som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU ska behöriga myndigheter avgöra hur konsolideringen ska ske.

4. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska kräva proportionell konsolidering enligt den andel av kapitalet som innehas av ägarintressen i institut och finansiella institut som leds av ett företag som ingår i konsolideringen, jämte ett eller flera företag som inte ingår i konsolideringen, när dessa företags ansvar är begränsat till den andel av kapitalet som de innehar.

5. Om det finns andra ägarintressen eller andra former av kapitalbindningar än de som avses i punkterna 1 och 4, ska de behöriga myndigheterna avgöra om och hur konsolidering ska ske. De får i synnerhet tillåta eller kräva att kapitalandelsmetoden används. Tillämpning av den metoden ska dock inte innebära att företagen i fråga omfattas av den gruppbaseade tillsynen.

6. De behöriga myndigheterna ska avgöra om och hur konsolidering ska ske i följande fall:

a) Om de behöriga myndigheterna bedömer att ett institut utövar ett väsentligt inflytande över ett eller flera institut eller finansiella institut, utan att institutet innehar ett ägarintresse eller andra kapitalbindningar till dessa institut.

b) Om två eller flera institut eller finansiella institut har samma ledning utan att detta följer av avtal eller bestämmelser i stiftelseurkund, bolagsordning eller motsvarande.

De behöriga myndigheterna får i synnerhet tillåta eller kräva att den metod som föreskrivs i artikel 22.7, 22.8 och 22.9 i direktiv 2013/34/EU ska användas. Tillämpning av den metoden ska dock inte innebära att företagen i fråga omfattas av den gruppbaseade tillsynen.

7. Om ett institut har ett dotterföretag som är ett företag som inte är ett institut, ett finansiellt institut eller ett anknutet företag eller har ett ägarintresse i ett sådant företag, ska det tillämpa kapitalandelsmetoden på det dotterföretaget eller ägarintresset. Tillämpning av den metoden ska dock inte innebära att företagen i fråga omfattas av den grubbaserade tillsynen.

Genom undantag från första stycket får behöriga myndigheter tillåta eller kräva att institut tillämpar en annan metod på sådana dotterföretag eller ägarintressen, inbegripet den metod som krävs enligt de tillämpliga redovisningsreglerna, under förutsättning att

- a) institutet inte redan tillämpar kapitalandelsmetoden den 28 december 2020,
- b) det vore orimligt betungande att tillämpa kapitalandelsmetoden, eller kapitalandelsmetoden inte korrekt återspeglar de risker som det företag som avses i första stycket innebär för institutet, och
- c) den tillämpade metoden inte resulterar i en fullständig eller proportionell konsolidering av det företaget.

8. De behöriga myndigheterna får kräva fullständig eller proportionell konsolidering av ett dotterföretag eller ett företag i vilket institutet har ägarintresse, förutsatt att det dotterföretaget eller företaget inte är ett institut, ett finansiellt institut eller ett anknutet företag och förutsatt att samtliga följande villkor uppfylls:

- a) Företaget är inte ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredjeland, ett återförsäkringsföretag, ett återförsäkringsföretag i tredjeland, ett försäkringsholdingföretag eller ett företag som är undantaget från tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG i enlighet med artikel 4 i det direktivet.
- b) Det föreligger en betydande risk för att institutet beslutar att lämna ekonomiskt stöd till det företaget i stressituationer i avsaknad av kontraktsförpliktelser eller utöver vad som enligt kontraktsförpliktelser gäller för tillhandahållande av sådant stöd.

9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de villkor i enlighet med vilka konsolidering ska ske i de fall som avses i punkterna 3–6 och punkt 8.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

13. Artikel 22 ska ersättas med följande:

”Artikel 22

Undergruppskonsolidering av företag i tredjeländer

1. Dotterinstitut ska tillämpa kraven i artiklarna 89, 90 och 91 samt delarna tre, fyra och sju och de därtill hörande rapporteringskraven som fastställs i del sju A på undergruppsbasis om dessa institut har ett institut eller ett finansiellt institut som dotterföretag i ett tredjeland eller har ett ägarintresse i ett sådant företag.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel kan dotterinstitut välja att inte tillämpa kraven i artiklarna 89, 90 och 91 samt delarna tre, fyra och sju och de därtill hörande rapporteringskraven som fastställs i del sju A på undergruppsbasis om de totala tillgångarna och posterna utanför balansräkningen hos deras dotterföretag och ägarintresse i tredjeländer utgör mindre än 10 % av det totala värdet av dotterinstitutets tillgångar och poster utanför balansräkningen.”

14. Rubriken på del två ska ersättas med följande:

”KAPITALBAS OCH KVALIFICERADE SKULDER”.

15. I artikel 26 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. De behöriga myndigheterna ska bedöma huruvida emitterade kapitalinstrument uppfyller de kriterier som anges i artikel 28 eller, i tillämpliga fall, artikel 29. Institutet ska klassificera emitterade kapitalinstrument som kärnprimärkapitalinstrument endast om tillstånd beviljas av de behöriga myndigheterna.

Genom undantag från första stycket får institut klassificera efterföljande emissioner av en form av kärnprimärkapitalinstrument för vilka de redan beviljats sådant tillstånd som kärnprimärkapitalinstrument, förutsatt att båda följande villkor uppfylls:

- a) De efterföljande emissionerna regleras av bestämmelser som i huvudsak är likalydande som de bestämmelser som reglerar de emissioner för vilka institutet redan har beviljats tillstånd.
- b) Institutet har underrättat de efterföljande emissionerna till de behöriga myndigheterna i tillräckligt god tid före klassificeringen av dessa som kärnprimärkapitalinstrument.

De behöriga myndigheterna ska samråda med EBA innan de beviljar tillstånd för nya former av kapitalinstrument som ska klassificeras som kärnprimärkapitalinstrument. De behöriga myndigheterna ska ta vederbörlig hänsyn till EBA:s yttrande och, om de beslutar att avvika från det, skriva till EBA inom tre månader från dagen för mottagandet av EBA:s yttrande och ange skälen för avvikelser från det relevanta yttrandet. Detta stycke är inte tillämpligt på de kapitalinstrument som avses i artikel 31.

På grundval av den information som samlas in från behöriga myndigheter ska EBA upprätta, uppdatera och offentliggöra en förteckning över samtliga former av kapitalinstrument i varje medlemsstat som räknas som kärnprimärkapitalinstrument. I enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1093/2010 får EBA inhämta den information som hör samman med kärnprimärkapitalinstrument som myndigheten anser nödvändig för att fastställa om kriterierna i artikel 28 eller, i tillämpliga fall, artikel 29 i denna förordning är uppfyllda och för att upprätthålla och uppdatera den förteckning som avses i detta stycke.

Efter en sådan granskningsprocess som föreskrivs i artikel 80 och om det föreligger tillräckliga bevis för att relevanta kapitalinstrument inte uppfyller eller inte längre uppfyller de kriterier som anges i artikel 28 eller, i tillämpliga fall, artikel 29, får EBA besluta att inte lägga till dessa instrument på den förteckning som avses i fjärde stycket eller avföra dem från den, beroende på vad som är fallet. EBA ska i detta syfte göra ett tillkännagivande som också ska hänvisa till den relevanta behöriga myndighetens ståndpunkt i frågan. Detta stycke är inte tillämpligt på de kapitalinstrument som avses i artikel 31."

16. Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska ersättas med följande:

"b) Instrumenten är till fullo betalda och förvärvet av äganderätten till dessa instrument finansieras inte direkt eller indirekt av institutet."

ii) Följande stycke ska läggas till:

"Vid tillämpningen av led b i första stycket ska endast den del av ett kapitalinstrument som är till fullo betald räknas som kärnprimärkapitalinstrument."

b) I punkt 3 ska följande stycken läggas till:

"Villkoret som fastställs i punkt 1 första stycket h v ska anses vara uppfyllt oaktat om dotterföretaget omfattas av ett avtal om resultatöverföring med sitt moderföretag, enligt vilket dotterföretaget är skyldigt att, efter att dess årsredovisning har utarbetats, till moderföretaget överföra sitt årsresultat, förutsatt att alla följande villkor uppfylls:

- a) Moderföretaget innehar 90 % eller mer av dotterföretagets rösträtter och kapital.
- b) Moderföretaget och dotterföretaget är belägna i samma medlemsstat.
- c) Avtalet slöts för berättigade skatteändamål.
- d) Dotterföretaget har vid utarbetandet av årsredovisningen rätt att minska utdelningsbeloppet genom att hänföra hela eller delar av vinsten till sina egna reserver eller reserveringar för allmänna risker i bankrörelse innan någon betalning görs till moderföretaget.

- e) Moderföretaget är enligt avtalet skyldigt att fullt ut ersätta dotterföretaget för alla dotterföretagets förluster.
- f) Avtalet är föremål för en uppsägningsperiod enligt vilken avtalet kan upphävas först vid slutet av ett räkenskapsår, med verkan tidigast från och med början av följande räkenskapsår, varvid moderföretagets skyldighet att ersätta dotterföretaget fullt ut för alla förluster som uppstått under det innevarande räkenskapsåret är oförändrad.

Om ett institut har ingått ett avtal om resultatöverföring ska det utan dröjsmål meddela detta till den behöriga myndigheten och lämna en kopia av avtalet till den behöriga myndigheten. Institutet ska även utan dröjsmål meddela den behöriga myndigheten om eventuella ändringar i avtalet om resultatöverföring och om upphävandet av det. Ett institut får inte ingå fler än ett avtal om resultatöverföring.”

17. I artikel 33.1 ska led c ersättas med följande:

”c) Vinst och förlust i verkligt värde avseende institutets derivatskulder som härrör från förändringar i institutets egen kreditrisk.”

18. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led b ska ersättas med följande:

”b) Immateriella tillgångar, med undantag för försiktigt värderade programvarutillgångar vilkas värde inte påverkas negativt av ett instituts resolution, insolvens eller likvidation.”

ii) Följande led ska läggas till:

”n) För ett minimivärdebaserat åtagande som avses i artikel 132c.2, det belopp med vilket det aktuella marknadsvärdet av de andelar eller aktier i det minimivärdebaserade åtagandets underliggande fonder är lägre än det minimivärdebaserade åtagandets befintliga värde och för vilket institutet hittills inte har medräknat en minskning av kärnprimärkapitalposterna.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”4. EBA ska utarbeta ett förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera tillämpningen av de avdrag som avses i punkt 1 b, inbegripet väsentligheten av negativa värdeeffekter som inte ger upphov till några tillsynsmässiga hänsyn.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

19. I artikel 37 ska följande led läggas till:

”c) Det belopp som ska dras av ska minskas med beloppet för den redovisningsmässiga omvärdering av dotterföretagets immateriella tillgångar som är en följd av den konsolidering av dotterföretag som kan hänföras till andra personer än de företag som ingår i konsolideringen enligt del ett avdelning II kapitel 2.”

20. I artikel 39.2 första stycket ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”Uppskjutna skattefordringar som inte är beroende av framtida lönsamhet ska vara begränsade till uppskjutna skattefordringar som har uppkommit före den 23 november 2016 och som är en följd av temporära skillnader, om samtliga följande villkor är uppfyllda:”.

21. I artikel 45 ska led a i ersättas med följande:

”i) Förfallodagen för de korta positionerna är antingen samma dag eller senare än förfallodagen för de långa positionerna, eller de korta positionernas återstående löptid är minst ett år.”

22. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Denna punkt ska inte tillämpas vid beräkning av kapitalbasmedel enligt kraven som fastställs i artiklarna 92a och 92b, som ska beräknas i enlighet med den ram för avdrag som fastställs i artikel 72e.4.”

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) I led a iv ska sista meningen ersättas med följande:

”Den sammanställda balansräkningen eller den utvidgade aggregerade beräkningen ska rapporteras till de behöriga myndigheterna med den frekvens som fastställs i tekniska standarder för genomförande som avses i artikel 430.7.”

ii) I led a v ska första meningen ersättas med följande:

”v) De institut som ingår i ett institutionellt skyddssystem uppfyller tillsammans på gruppnivå eller utvidgad aggregerad nivå kraven i artikel 92 och rapporterar om efterlevnaden av dessa krav i enlighet med artikel 430.”

23. Artikel 52.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) Instrumenten har emitterats direkt av ett institut och är till fullo betalda.”

b) I led b ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”b) Instrumenten innehas inte av någon av följande:”.

c) Led c ska ersättas med följande:

”c) Förvärvet av äganderätten till instrumenten har inte direkt eller indirekt finansierats av institutet.”

d) Led h ska ersättas med följande:

”h) Om instrumenten omfattar en eller flera optioner om förtida inlösen, inbegripet köpoptioner, beslutar emittenten ensam om dessa ska utnyttjas.”

e) Led j ska ersättas med följande:

”j) De bestämmelser som reglerar instrumenten anger inte uttryckligen eller implicit att instrumenten skulle kunna lösas in, eller återköpas, beroende på vad som är tillämpligt, av institutet, utom om institutet blir insolvent eller försätts i likvidation, och institutet ger inte på annat sätt någon sådan indikation.”

f) Led p ska ersättas med följande:

”p) Om emittenten är etablerad i ett tredjeland och har utsetts i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del i en resolutionsgrupp vars resolutionsenhet är etablerad i unionen eller om emittenten är etablerad i en medlemsstat ska, enligt lagar eller avtalsbestämmelser som reglerar instrumenten och efter resolutionsmyndighetens beslut att utöva de nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter som avses i artikel 59 i det direktivet, instrumentens kapitalbelopp skrivas ned på permanent basis eller instrumenten konverteras till kärnprimärkapitalinstrument.

Om emittenten är etablerad i ett tredjeland och inte har utsetts i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del i en resolutionsgrupp vars resolutionsenhet är etablerad i unionen ska, enligt rätt eller avtalsbestämmelser som reglerar instrumenten och efter beslut av relevant myndighet i tredjeland, instrumentens kapitalbelopp skrivas ned på permanent basis eller instrumenten konverteras till kärnprimärkapitalinstrument.”

g) Följande led ska läggas till:

”q) Om emittenten är etablerad i ett tredjeland och har utsetts i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del i en resolutionsgrupp vars resolutionsenhet är etablerad i unionen eller om emittenten är etablerad i en medlemsstat får instrumenten bara emitteras enligt, eller på annat sätt vara underkastade, rätten i ett tredjeland om utövandet av de nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter som avses i artikel 59 i det direktivet, i enlighet med den rätten, har rättsverkan och är verkställbar enligt lagstadgade bestämmelser eller rättsligt verkställbara avtalsbestämmelser som erkänner resolution eller andra nedskrivnings- eller konverteringsåtgärder.

r) Instrumenten omfattas inte av något kvittnings- eller nettningsarrangemang som skulle undergräva deras förmåga att absorbera förluster.”

h) Följande stycke ska läggas till:

”Vid tillämpningen av led a i första stycket ska endast den del av ett kapitalinstrument som är till fullo betald räknas som kärnprimärkapitalinstrument.”

24. I artikel 54.1 ska följande led läggas till:

”e) Om primärkapitaltillskottinstrumenten har emitterats av ett dotterföretag som är etablerat i ett tredjeland ska den utlösande tröskel på 5,125 % eller högre som avses i led a beräknas enligt det tredjelandets nationella rätt eller avtalsbestämmelser som reglerar instrumenten, förutsatt att den behöriga myndigheten efter att ha samrått med EBA konstaterar att bestämmelserna minst motsvarar de krav som uppställs i denna artikel.”

25. I artikel 59 ska led a i ersättas med följande:

”i) Förfallodagen för de korta positionerna är antingen samma dag eller senare än förfallodagen för de långa positionerna, eller de korta positionernas återstående löptid är minst ett år.”

26. I artikel 62 ska led a ersättas med följande:

”a) kapitalinstrument, under förutsättning att villkoren som fastställs i artikel 63 är uppfyllda och i den utsträckning som närmare anges i artikel 64.”

27. Artikel 63 ska ändras på följande sätt:

a) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Kapitalinstrument ska räknas som supplementärkapitalinstrument om följande villkor är uppfyllda:”.

b) Led a ska ersättas med följande:

”a) Instrumenten har emitterats direkt av ett institut och är till fullo betalda.”

c) I led b ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”b) Instrumenten innehas inte av någon av följande:”.

d) Leden c och d ska ersättas med följande:

”c) Förvärvet av äganderätten till instrumenten har inte direkt eller indirekt finansierats av institutet.”

d) Fordran på instrumentens kapitalbelopp enligt de bestämmelser som reglerar instrumenten är efterställd alla fordringar som härrör från kvalificerade skuldinstrument.”

e) I led e ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”e) Instrumenten är utan säkerhet eller är inte föremål för en garanti som ökar förmånsrätten för fordringarna, vilken lämnats av”.

f) Leden f–n ska ersättas med följande:

”f) Instrumenten omfattas inte av några arrangemang som på något annat sätt ökar förmånsrätten för fordringarna på instrumenten.

- g) Instrumentens ursprungliga löptid är minst fem år.
- h) De bestämmelser som reglerar instrumenten innehåller inget incitament för institutet att lösa in eller återbetala kapitalbeloppet, beroende på vad som är tillämpligt, innan de löper ut.
- i) Om instrumenten omfattar en eller flera optioner om återbetalning i förväg, inbegripet köpoptioner, beslutar emittenten ensam om dessa ska utnyttjas.
- j) Instrumenten får bara köpas, lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg om villkoren som fastställs i artikel 77 är uppfyllda, och tidigast fem år efter utgivningsdatum, utom då villkoren i artikel 78.4 är uppfyllda.
- k) De bestämmelser som reglerar instrumenten anger inte uttryckligen eller implicit att instrumenten skulle kunna köpas, lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg, beroende på vad som är tillämpligt, av institutet, utom om institutet blir insolvent eller försätts i likvidation, och institutet ger inte på annat sätt någon sådan indikation.
- l) De bestämmelser som reglerar instrumenten ger inte innehavaren rätt att tidigarelägga framtida planerade utbetalningar av ränta eller kapital, utom om institutet blir insolvent eller försätts i likvidation.
- m) Storleken på ränta eller utdelning, beroende på vad som är tillämpligt, från instrumenten ändras inte beroende på kreditvärdigheten hos institutet eller dess moderföretag.
- n) Om emittenten är etablerad i ett tredjeland och har utsetts i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del i en resolutionsgrupp vars resolutionsenhet är etablerad i unionen eller om emittenten är etablerad i en medlemsstat ska, enligt rätt eller avtalsbestämmelser som reglerar instrumenten och efter resolutionsmyndighetens beslut att utöva de nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter som avses i artikel 59 i det direktivet, instrumentens kapitalbelopp skrivas ned på permanent basis eller instrumenten konverteras till kärnprimärkapitalinstrument.

Om emittenten är etablerad i ett tredjeland och inte har utsetts i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del i en resolutionsgrupp vars resolutionsenhet är etablerad i unionen ska, enligt rätt eller avtalsbestämmelser som reglerar instrumenten och efter beslut av relevant myndighet i tredjeland, instrumentens kapitalbelopp skrivas ned på permanent basis eller instrumenten konverteras till kärnprimärkapitalinstrument.”

g) Följande led ska läggas till:

”o) Om emittenten är etablerad i ett tredjeland och har utsetts i enlighet med artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del i en resolutionsgrupp vars resolutionsenhet är etablerad i unionen eller om emittenten är etablerad i en medlemsstat får instrumenten bara emitteras enligt, eller på annat sätt vara underkastade, rätten i ett tredjeland om utövandet av de nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter som avses i artikel 59 i det direktivet, i enlighet med den rätten, har rättsverkan och är verkställbar enligt lagstadgade bestämmelser eller rättsligt verkställbara avtalsbestämmelser som erkänner resolution eller andra nedskrivnings- eller konverteringsåtgärder.

p) Instrumenten omfattas inte av något kvittnings- eller nettningsarrangemang som skulle undergräva deras förmåga att absorbera förluster.”

h) Följande stycke ska läggas till:

”Vid tillämpningen av led a i första stycket ska endast den del av ett kapitalinstrument som är till fullo betald räknas som supplementärkapitalinstrument.”

28. Artikel 64 ska ersättas med följande:

”Artikel 64

Avskrivning av supplementärkapitalinstrument

1. Supplementärkapitalinstrument med en återstående löptid på mer än fem år ska till hela sitt värde räknas som supplementärkapitalposter.

2. I vilken grad supplementärkapitalinstrument ska räknas som supplementärkapitalposter under de sista fem åren av sin löptid ska beräknas genom att resultatet av den beräkning som avses i led a multipliceras med summan i led b enligt följande:

- a) Instrumentens bokförda värde den första dagen av den avtalade löptidens sista femårsperiod, dividerat med antal dagar under denna period.
- b) Antalet återstående dagar av instrumentens återstående avtalade löptid.”

29. I artikel 66 ska följande led läggas till:

”e) Summan av de poster som måste dras av från kvalificerade skuldposter enligt artikel 72e och som överstiger institutets kvalificerade skuldposter.”

30. I artikel 69 ska led a i ersättas med följande:

”i) Förfallodagen för den korta positionen är antingen samma dag eller senare än förfallodagen för den långa positionen, eller den korta positionens återstående löptid är minst ett år.”

31. Följande kapitel ska införas efter artikel 72:

”KAPITEL 5a

Kvalificerade skulder

Avsnitt 1

Kvalificerade skuldposter och skuldinstrument

Artikel 72a

Kvalificerade skuldposter

1. Följande ska utgöra kvalificerade skuldposter, såvida de inte omfattas av någon av de kategorier av undantagna skulder som fastställs i punkt 2 i denna artikel, och i den utsträckning som närmare anges i artikel 72c:

- a) Kvalificerade skuldinstrument, om villkoren som fastställs i artikel 72b är uppfyllda, såvida de inte räknas som kärnprimärkapitalposter, övrigt primärkapital eller supplementärkapitalposter.
- b) Supplementärkapitalinstrument med en återstående löptid på minst ett år, i den utsträckning de inte räknas som supplementärkapitalposter i enlighet med artikel 64.

2. Följande skulder ska undantas från kvalificerade skuldposter:

- a) Garanterade insättningar.
- b) Avistainlåning och kortfristig inlåning med en ursprunglig löptid på mindre än ett år.
- c) Den del av kvalificerade insättningar från fysiska personer, mikroföretag och små och medelstora företag som överstiger den garantinivå som avses i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU (*).
- d) Insättningar som skulle utgöra kvalificerade insättningar från fysiska personer, mikroföretag och små och medelstora företag om de inte hade gjorts genom filialer belägna utanför unionen av institut som är etablerade i unionen.
- e) Skulder med säkerhet, inbegripet säkerställda obligationer och skulder i form av finansiella instrument som används för risksäkringsändamål och som utgör en integrerad del av säkerhetsmassan, och som säkrats i enlighet med nationell rätt på liknande sätt som säkerställda obligationer, under förutsättning att alla de säkrade tillgångar som hänför sig till en säkerställd obligations säkerhetsmassa inte påverkas och förblir separerade med tillräcklig finansiering och med undantag för del av skuld med säkerhet eller en skuld för vilken säkerhet har ställts som överstiger värdet av de tillgångar, den panträtt, den företagsinteckning eller annan säkerhet som ställts för den.

- f) Skulder som hänför sig till kundtillgångar eller kundmedel, inbegripet kundtillgångar eller kundmedel som innehas på uppdrag av fondföretag, under förutsättning att kunderna är skyddade enligt gällande insolvensrätt.
- g) Skulder som hänför sig till en förtroenderelation mellan resolutionsenheten eller något av dess dotterföretag (som förvaltare) och en annan person (som mottagare), under förutsättning att en sådan mottagare är skyddad enligt gällande insolvensrätt eller civilrätt.
- h) Skulder till institut, med undantag för skulder till enheter inom samma grupp, med en ursprunglig löptid på mindre än sju dagar.
- i) Skulder med en återstående löptid på mindre än sju dagar till
 - i) system eller systemoperatörer som har betecknats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG (**),
 - ii) deltagare i system som har betecknats i enlighet med direktiv 98/26/EG och som uppstår till följd av deltagandet i ett sådant system, eller
 - iii) centrala motparter från tredjeland som godkänts i enlighet med artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012.
- j) En skuld till någon av följande:
 - i) En anställd, vad gäller inarbetad lön, pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag för den rörliga delen av ersättning som inte regleras av kollektivavtal och med undantag för den rörliga delen av ersättning till sådana risktagare med väsentlig inverkan som avses i artikel 92.2 i direktiv 2013/36/EU.
 - ii) En borgenär inom affärs- eller handelssektorn där skulden hänför sig till att institutet eller moderföretaget har tillhandhållits varor eller tjänster som är kritiska för institutets eller moderföretagets löpande verksamhet, däribland it-tjänster, försörjningstjänster och hyra, förvaltning och underhåll av lokaler.
 - iii) Skatte- och socialförsäkringsmyndigheter, förutsatt att de skulderna är prioriterade enligt tillämplig rätt.
 - iv) Insättningsgarantisystem om skulden hänför sig till bidrag som ska betalas i enlighet med direktiv 2014/49/EU.
- k) Skulder som hänför sig till derivat.
- l) Skulder som hänför sig till skuldinstrument med inbäddade derivat.

Vid tillämpningen av första stycket l ska skuldinstrument som innefattar optioner om förtida inlösen vilkas utnyttjande emittenten eller innehavaren beslutar om och skuldinstrument med rörlig ränta som härletts från en allmänt använd referensränta, såsom Euribor eller Libor, inte anses vara skuldinstrument med inbäddade derivat endast på grund av dessa egenskaper.

Artikel 72b

Kvalificerade skuldinstrument

1. Skulder ska räknas som kvalificerade skuldinstrument, under förutsättning att de uppfyller villkoren som fastställs i denna artikel och endast i den utsträckning som fastställs i denna artikel.
2. Skulder ska räknas som kvalificerade skuldinstrument, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Skulderna har emitterats eller tagits upp, beroende på vad som är tillämpligt, direkt av ett institut och är fullt betalda.
 - b) Skulderna ägs inte av någon av följande:
 - i) Institutet eller en enhet som ingår i samma resolutionsgrupp.
 - ii) Ett företag i vilket institutet har ett direkt eller indirekt ägarintresse i form av ett innehav, direkt eller genom kontroll, av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i det företaget.
 - c) Förvärvet av äganderätten till skulderna har inte direkt eller indirekt finansierats av resolutionsenheten.

- d) Fordran på skuldernas kapitalbelopp enligt de bestämmelser som reglerar instrumenten är helt efterställd sådana fordringar som hänför sig till de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2, det efterställningskravet ska anses vara uppfyllt i någon av följande situationer:
- i) De avtalsbestämmelser som reglerar skulderna anger att fordran på instrumentens kapitalbelopp i normala insolvensförfaranden enligt definitionen i artikel 2.1.47 i direktiv 2014/59/EU har lägre prioritet än fordringar som hänför sig till någon av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 i denna förordning.
 - ii) Den tillämpliga rätten anger att fordran på instrumentens kapitalbelopp i normala insolvensförfaranden enligt definitionen i artikel 2.1.47 i direktiv 2014/59/EU har lägre prioritet än fordringar som hänför sig till någon av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 i denna förordning.
 - iii) Instrumenten emitteras av en resolutionsenhet som i sin balansräkning inte har några av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 i denna förordning som är likställda med eller har lägre prioritet än kvalificerade skuldinstrument.
- e) Skulderna är utan säkerhet och omfattas inte av någon garanti eller annat arrangemang som ökar förmånsrätten för
- i) institutet eller dess dotterföretag,
 - ii) institutets moderföretag eller dess dotterföretag,
 - iii) varje företag som har nära förbindelser med de enheter som avses i leden i och ii.
- f) Skulderna omfattas inte av något kvittnings- eller nettningsarrangemang som skulle undergräva deras förmåga att absorbera förluster under resolution.
- g) De bestämmelser som reglerar skulderna innehåller inget incitament för institutet att före förfallodagen köpa, lösa in eller återköpa eller återbetala kapitalbeloppet, beroende på vad som är tillämpligt, utom i de fall som avses i artikel 72c.3.
- h) Innehavarna av instrumenten kan inte lösa in skulderna före förfallodagen utom i de fall som avses i artikel 72c.2.
- i) Med förbehåll för artikel 72c.3 och 72c.4, om skulderna omfattar en eller flera optioner om återbetalning i förväg, inbegripet köpoptioner, beslutar emittenten ensam om dessa ska utnyttjas, utom i de fall som avses i artikel 72c.2.
- j) Skulderna får bara köpas, lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg om villkoren i artiklarna 77 och 78a är uppfyllda.
- k) De bestämmelser som reglerar skulderna anger inte uttryckligen eller implicit att skulderna skulle köpas, lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg, beroende på vad som är tillämpligt, av resolutionsenheten, utom om institutet blir insolvent eller försätts i likvidation, och institutet ger inte på annat sätt någon sådan indikation.
- l) De bestämmelser som reglerar skulderna ger inte innehavaren rätt att tidigarelägga framtida planerade utbetalningar av ränta eller kapital, utom om resolutionsenheten blir insolvent eller försätts i likvidation.
- m) Storleken på ränta eller utdelning, beroende på vad som är tillämpligt, som ska betalas på skulderna ändras inte beroende på kreditvärdigheten hos resolutionsenheten eller dess moderföretag.
- n) För instrument som ges ut efter den 28 juni 2021 hänvisar den relevanta avtalsenliga dokumentationen och, i tillämpliga fall, de prospekt som avser emissionen uttryckligen till möjligheten att utöva nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 48 i direktiv 2014/59/EU.

Vid tillämpningen av första stycket a ska endast de delar av skulderna som är till fullo betalda räknas som kvalificerade skuldinstrument.

Vid tillämpning av första stycket d i denna artikel ska, i de fall där vissa av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 enligt nationell insolvensrätt är efterställda ordinarie fordringar utan säkerhet, bland annat på grund av att de innehas av en borgenär som har nära förbindelser till gäldenären eftersom denne är eller har varit aktieägare, i ett kontroll- eller koncernförhållande, ledamot i ledningsorganet eller är släkt med någon av dessa personer, fordringar som härrör från sådana undantagna skulder inte beaktas vid efterställningsbedömningen.

3. Förutom de skulder som avses i punkt 2 i denna artikel får resolutionsmyndigheten tillåta att skulder räknas som kvalificerade skuldinstrument upp till ett totalt värde som inte överstiger 3,5 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 och 92.4, under förutsättning att

- a) alla villkor i punkt 2, med undantag för villkoret i punkt 2 första stycket d, är uppfyllda,
- b) skulderna är likställda med de lägst rankade undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 med undantag för sådana undantagna skulder som enligt nationell insolvensrätt är efterställda ordinarie fordringar utan säkerhet och som avses i tredje stycket i punkt 2 i denna artikel, och
- c) inkluderingen av dessa skulder i de kvalificerade skuldposterna inte skulle leda till en betydande risk för en framgångsrik rättslig prövning eller giltiga fordringar på ersättning enligt resolutionsmyndighetens bedömning när det gäller de principer som avses i artikel 34.1 g och artikel 75 i direktiv 2014/59/EU.

4. Resolutionsmyndigheten får tillåta att skulderna räknas som kvalificerade skuldinstrument utöver de skulder som avses i punkt 2, under förutsättning att

- a) institutet inte har tillstånd att inkludera de skulder som avses i punkt 3 i de kvalificerade skuldposterna,
- b) alla villkor i punkt 2, med undantag för villkoret i punkt 2 första stycket d, är uppfyllda,
- c) skulderna är likställda med eller rankas högre än de lägst rankade undantagna skulder som avses i artikel 72a.2, med undantag för de undantagna skulder som enligt nationell insolvensrätt är efterställda ordinarie fordringar utan säkerhet och som avses i punkt 2 tredje stycket i denna artikel,
- d) värdet, på institutets balansräkning, av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2 som är likställda med eller rankas lägre än sådana skulder i ett insolvensförfarande, inte överstiger 5 % av värdet av institutets kapitalbas och kvalificerade skulder,
- e) inkluderingen av dessa skulder i de kvalificerade skuldposterna inte skulle leda till en betydande risk för en framgångsrik rättslig prövning eller giltiga fordringar på ersättning enligt resolutionsmyndighetens bedömning när det gäller de principer som avses i artikel 34.1 g och artikel 75 i direktiv 2014/59/EU.

5. Resolutionsmyndigheten får endast tillåta att ett institut inkluderar skulder som avses i antingen punkt 3 eller punkt 4 som kvalificerade skuldposter.

6. Resolutionsmyndigheten ska samråda med den behöriga myndigheten vid bedömningen av om villkoren i denna artikel är uppfyllda.

7. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

- a) tillämplig form och art för indirekt finansiering av kvalificerade skuldinstrument,
- b) form och art för incitament till inlösen vid tillämpningen av de villkor som fastställs i punkt 2 första stycket led g i denna artikel samt artikel 72c.3.

Dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska vara helt anpassade till den delegerade akt som avses i artikel 28.5 a och artikel 52.2 a.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 72c

Avskrivning av kvalificerade skuldinstrument

1. Kvalificerade skuldinstrument med en återstående löptid på minst ett år ska till fullo räknas som kvalificerade skuldposter.

Kvalificerade skuldinstrument med en återstående löptid på mindre än ett år ska inte räknas som kvalificerade skuldposter.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska, om ett kvalificerat skuldinstrument innefattar en inlösenoption för innehavaren som kan utnyttjas före instrumentets ursprungliga förfallodag, instrumentets förfallodag definieras som den dag då innehavaren tidigast kan utnyttja inlösenoptionen och begära inlösen eller återbetalning av instrumentet.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 ska, om ett kvalificerat skuldinstrument innefattar ett incitament till köp, inlösen, återbetalning eller återköp för emittenten som kan utnyttjas före instrumentets ursprungliga förfallodag, instrumentets förfallodag definieras som den dag då emittenten tidigast kan utnyttja denna option och begära inlösen eller återbetalning av instrumentet.

4. Vid tillämpningen av punkt 1 ska, om ett kvalificerat skuldinstrument innefattar optioner om förtida inlösen vars utnyttjande emittenten ensam beslutar om före instrumentets ursprungligt angivna förfallodag, men om de bestämmelser som reglerar instrumentet inte innefattar incitament till köp, inlösen, återbetalning eller återköp för instrumentet före dess förfallodag och inte innefattar optioner för inlösen eller återbetalning vars utnyttjande innehavarna beslutar om, ska instrumentets förfallodag definieras som den ursprungligt angivna förfallodagen.

Artikel 72d

Följder av att kvalificeringsvillkoren inte längre uppfylls

Om tillämpliga villkor som fastställs i artikel 72b inte längre uppfylls i fråga om ett kvalificerat skuldinstrument ska skulderna omedelbart upphöra att räknas som kvalificerade skuldinstrument.

De skulder som avses i artikel 72b.2 får fortsätta att räknas som kvalificerade skuldinstrument, under förutsättning att de räknas som kvalificerade skuldinstrument enligt artikel 72b.3 eller 72b.4.

Avsnitt 2

Avdrag från kvalificerade skuldposter

Artikel 72e

Avdrag från kvalificerade skuldposter

1. Institut som omfattas av artikel 92a ska från kvalificerade skuldposter dra av följande:
 - a) Institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av egna kvalificerade skuldinstrument, inbegripet egna skulder som det institutet kan vara skyldigt att köpa på grund av befintliga kontraktsförpliktelser.
 - b) Institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter med vilka institutet har ett korsvist ägande som enligt den behöriga myndigheten är avsett att på konstlad väg blåsa upp resolutionsenhetens förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet.
 - c) Tillämpligt belopp, fastställt i enlighet med artikel 72i, av direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter, om institutet inte har ett väsentligt innehav i dessa enheter.
 - d) Institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter, om institutet har ett väsentligt innehav i dessa enheter, undantaget emissionsgarantipositioner som innehas i fem eller färre bankdagar.
2. Vid tillämpningen av detta avsnitt ska alla instrument som likställs med kvalificerade skuldinstrument behandlas som kvalificerade skuldinstrument, med undantag för instrument som likställs med instrument som räknas som kvalificerade skulder enligt artikel 72b.3 och 72b.4.
3. Vid tillämpningen av detta avsnitt får instituten beräkna värdet av innehav av de kvalificerade skuldinstrument som avses i artikel 72b.3 på följande sätt:

$$h \frac{1}{4} \times H_i \frac{1}{L_i}$$

där

h = värdet av innehav av de kvalificerade skuldinstrument som avses i artikel 72b.3,

i = index som anger det emitterande institutet,

H_i = det totala värdet av de kvalificerade skulder hos det emitterande institutet i som avses i artikel 72b.3,

I_i = värdet av skulder som det emitterande institutet i har inkluderat i de kvalificerade skuldposterna upp till de taksom anges i artikel 72b.3 enligt den senaste information som har offentliggjorts av detta institut, och

L_i = det totala värdet av de utestående skulder hos det emitterande institutet i som avses i artikel 72b.3 enligt den senaste information som har offentliggjorts av detta institut.

4. Om ett moderinstitut inom EU eller ett moderinstitut i en medlemsstat som omfattas av artikel 92a har direkta, indirekta eller syntetiska innehav av kapitalbasinstrument eller kvalificerade skuldinstrument i ett eller flera dotterföretag som inte ingår i samma resolutionsgrupp som moderinstitutet, får resolutionsmyndigheten för moderinstitutet, efter att vederbörligen ha beaktat yttrandet från resolutionsmyndigheten för eventuellt berörda dotterföretag, tillåta att moderinstitutet drar av sådana innehav genom att dra av ett lägre belopp som fastställs av resolutionsmyndigheten för moderinstitutet. Detta justerade belopp ska åtminstone vara likvärdigt med beloppet (m), som beräknas på följande sätt:

$$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - r_i \cdot aRWA_i]\}\}$$

där

i = index som anger dotterföretaget,

OP_i = värdet av kapitalbasinstrument som har emitterats av dotterföretag i och som innehas av moderinstitutet,

LP_i = värdet av kvalificerade skuldposter som har emitterats av dotterföretag i och som innehas av moderinstitutet,

β = procentuell andel kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldposter som har emitterats av dotterföretag i och som innehas av moderföretaget,

O_i = värdet av kapitalbasen för dotterföretaget i, utan hänsyn till det avdrag som beräknats i enlighet med denna punkt,

L_i = värdet av kvalificerade skulder hos dotterföretag i, utan hänsyn till det avdrag som beräknats i enlighet med denna punkt,

r_i = den kvot som ska tillämpas på dotterföretag i på resolutionsgruppsnivå i enlighet med artikel 92a.1 a i denna förordning och artikel 45d i direktiv 2014/59/EU, och

$aRWA_i$ = det totala riskvägda exponeringsbeloppet för den globalt systemviktiga institutsenheten i, beräknad i enlighet med artikel 92.3 och 92.4 med beaktande av de justeringar som anges i artikel 12a.

Om moderinstitutet får dra av det justerade beloppet i enlighet med första stycket ska dotterföretaget dra av mellanskillnaden mellan beloppet av innehav av kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som avses i första stycket och det justerade beloppet.

Artikel 72f

Avdrag för innehav i egna kvalificerade skuldinstrument

Vid tillämpning av artikel 72e.1 a ska instituten beräkna innehav grundat på bruttobeloppet för långa positioner, med följande undantag:

- a) Institutet får beräkna summan av innehav grundat på nettobeloppet för långa positioner, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:
 - i) De långa och korta positionerna har samma underliggande exponering och de korta positionerna innebär inte någon motpartsrisk.
 - ii) Såväl de långa som de korta positionerna finns antingen i handelslagret eller utanför handelslagret.
- b) Institutet ska fastställa det belopp som ska dras av för direkta, indirekta och syntetiska innehav av indexvärdepapper genom att beräkna den underliggande exponeringen för egna kvalificerade skuldinstrument i dessa index.

- c) Institutet får *netta* bruttovärdet av långa positioner i egna kvalificerade skuldinstrument som härrör från innehav av indexvärdepapper mot korta positioner i egna kvalificerade skuldinstrument som härrör från korta positioner i underliggande index, inbegripet i de fall de korta positionerna innebär en motpartsrisk, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:
- i) De långa och korta positionerna har samma underliggande index.
 - ii) Såväl de långa som de korta positionerna finns antingen i handelslagret eller utanför handelslagret.

Artikel 72g

Avdragsunderlag för kvalificerade skuldposter

Vid tillämpning av artikel 72e.1 b, c och d ska instituten dra av bruttovärdet av långa positioner med beaktande av de undantag som anges i artiklarna 72h och 72i.

Artikel 72h

Avdrag för innehav av kvalificerade skulder i andra globalt systemviktiga instituts enheter

Institut som inte tillämpar det undantag som anges i artikel 72j ska göra de avdrag som avses i artikel 72e.1 c och d enligt följande:

- a) Direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument får beräknas på grundval av nettovärdet för långa positioner med samma underliggande exponering, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:
 - i) Förfallodagen för den korta positionen infaller antingen samma dag, eller senare än förfallodagen för den långa positionen, eller den korta positionens återstående löptid är minst ett år.
 - ii) Såväl de korta som de långa positionerna innehas antingen i handelslagret eller utanför handelslagret.
- b) De belopp som ska dras av för direkta, indirekta och syntetiska innehav av indexvärdepapper ska fastställas genom en genomlysning av den underliggande exponeringen för kvalificerade skuldinstrument i dessa index.

Artikel 72i

Avdrag av kvalificerade skulder om institutet inte har ett väsentligt innehav i globalt systemviktiga instituts enheter

1. Vid tillämpning av artikel 72e.1 c ska instituten beräkna den summa som ska dras av genom att beloppet i led a i denna punkt multipliceras med den faktor som erhålls från beräkningen i led b i denna punkt:
 - a) Det totala belopp med vilket institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn och kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter – där institutet inte har ett väsentligt innehav – överstiger 10 % av institutets kärnprimärkapitalposter beräknat genom tillämpning av
 - i) artiklarna 32–35,
 - ii) artikel 36.1 a–g, 36.1 k ii–k v och 36.1 l, exklusive den summa som ska dras av för uppskjutna skattetillgångar som är beroende av framtida lönsamhet och som uppstår till följd av temporära skillnader,
 - iii) artiklarna 44 och 45.
 - b) Summan av institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter i vilka institutet inte har ett väsentligt innehav, delat med totalsumman av institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument i enheter i den finansiella sektorn och kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter, i resolutionsenheten inte har ett väsentligt innehav.
2. Institutet ska inte inräkna sådana emissionsgarantipositioner som innehas i fem eller färre bankdagar i den summa som avses i punkt 1 a och vid beräkning av faktorn i enlighet med punkt 1 b.

3. Den summa som ska dras av enligt punkt 1 ska fördelas mellan alla de kvalificerade skuldinstrument i en globalt systemviktiga institutsenhet som institutet innehar. Institutet ska fastställa det belopp för varje kvalificerat skuldinstrument som ska dras av enligt punkt 1 genom att multiplicera den summa som anges i led a i denna punkt med den andel som anges i led b i denna punkt:

- a) Summan av det innehav som måste dras av enligt punkt 1.
- b) Andelen av den totala summan av institutets direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument i globalt systemviktiga instituts enheter i vilka institutet inte har något väsentligt innehav, representerat av varje kvalificerat skuldinstrument som institutet innehar.

4. Summan av de innehav som avses i artikel 72e.1 c och som uppgår till högst 10 % av institutets kärnprimärkapitalposter efter tillämpning av bestämmelserna i punkt 1 a i, ii och iii i denna artikel, får inte dras av och ska åsättas den tillämpliga riskvikten i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3 och kraven i del tre avdelning IV, beroende på vad som är tillämpligt.

5. Institutet ska fastställa det belopp för varje kvalificerat skuldinstrument som är riskviktat enligt punkt 4 genom att multiplicera det innehav som måste riskviktas enligt punkt 4 med den andel som erhålls från den beräkning som anges i punkt 3 b.

Artikel 72j

Undantag för handelslagret avseende avdrag från kvalificerade skuldposter

1. Institutet får besluta att inte dra av en viss del av sina direkta, indirekta och syntetiska innehav av kvalificerade skuldinstrument, som sammanlagt och enligt det beräknade bruttobeloppet för långa positioner utgör högst 5 % av institutets kärnprimärkapitalposter efter tillämpning av artiklarna 32–36, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Innehaven finns i handelslagret.
- b) De kvalificerade skuldinstrumenten har innehafts i högst 30 bankdagar.

2. Beloppen för de poster som inte dragits av enligt punkt 1 ska omfattas av kapitalbaskraven för poster i handelslagret.

3. Om innehav inte har dragits av i enlighet med punkt 1 inte längre uppfyller de villkor som fastställs i den punkten ska innehaven dras av i enlighet med artikel 72g utan tillämpning av de undantag som anges i artiklarna 72h och 72i.

Avsnitt 3

Kapitalbas och kvalificerade skulder

Artikel 72k

Kvalificerade skulder

Ett instituts kvalificerade skulder ska utgöras av institutets kvalificerade skuldposter efter de avdrag som avses i artikel 72e.

Artikel 72l

Kapitalbas och kvalificerade skulder

Ett instituts kapitalbas och kvalificerade skulder ska utgöras av summan av dess kapitalbas och kvalificerade skulder.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45)."

32. Rubriken på kapitel 6 i del två avdelning I ska ersättas med följande:

"Allmänna krav för kapitalbas och kvalificerade skulder".

33. Artikel 73 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"UTDELNING PÅ INSTRUMENT".

b) Punkterna 1–4 ska ersättas med följande:

"1. Kapitalinstrument och skulder för vilka ett institut har ensamrätt att besluta att betala utdelning i annan form än kontanter eller kapitalbasinstrument ska inte räknas som kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument eller kvalificerade skuldinstrument om inte institutet har fått förhandstillstånd av de behöriga myndigheterna.

2. De behöriga myndigheterna ska bevilja det förhandstillstånd som avses i punkt 1 endast om de anser att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Institutets förmåga att inställa betalningarna enligt instrumentet skulle inte påverkas negativt av den beslutanderätt som avses i punkt 1 eller av den form i vilken utdelningen kan ske.
- b) Kapitalinstrumentets eller skuldens förmåga att absorbera förluster skulle inte påverkas negativt av den beslutanderätt som avses i punkt 1 eller av den form i vilken utdelningen kan ske.
- c) Kapitalinstrumentets eller skuldens kvalitet skulle inte på annat sätt minskas genom den beslutanderätt som avses i punkt 1 eller genom den form i vilken utdelningen kan ske.

Den behöriga myndigheten ska samråda med resolutionsmyndigheten avseende institutets efterlevnad av dessa villkor innan den beviljar det förhandstillstånd som avses i punkt 1.

3. Kapitalinstrument och skulder för vilka en annan juridisk person än det institut som ger ut dem har rätt att besluta eller kräva att betalning av utdelning på dessa instrument eller skulder ska göras i annan form än kontanter eller kapitalbasinstrument ska inte räknas som kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument eller kvalificerade skuldinstrument.

4. Institutet får använda ett brett marknadsindex som en av baserna för att fastställa utdelningsnivån för primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument."

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Institutet ska rapportera och offentliggöra de breda marknadsindex som deras kapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument är beroende av."

34. I artikel 75 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"Löptidskraven för korta positioner enligt artiklarna 45 a, 59 a, 69 a och 72h a ska anses vara uppfyllda för positioner om samtliga följande villkor är uppfyllda:".

35. I artikel 76 ska punkterna 1, 2 och 3 ersättas med följande:

"1. Vid tillämpning av artiklarna 42 a, 45 a, 57 a, 59 a, 67 a, 69 a och 72h a får institutet reducera summan av en lång position i ett kapitalinstrument med den del av indexet som utgörs av samma underliggande exponering som säkras, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Såväl den långa säkrade positionen som den korta positionen i ett index som används för att säkra den långa positionen finns i handelslagret eller båda finns utanför handelslagret.
- b) De positioner som avses i led a har sitt verkliga värde på institutets balansräkning.
- c) Den korta position som avses i led a uppfyller kraven för en effektiv säkring enligt institutets interna kontrollprocesser.
- d) De behöriga myndigheterna bedömer tillräckligheten hos de interna kontrollprocesser som avses i led c åtminstone en gång om året och är övertygade om att de fortfarande är lämpliga.

2. Om den behöriga myndigheten har beviljat förhandstillstånd får ett institut använda en konservativ skattning av institutets underliggande exponering mot instrument som är inkluderade i index som alternativ till att ett institut beräknar sin exponering mot de poster som avses i ett eller flera av följande led:

- a) Egna kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument som är inkluderade i index.
- b) Kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument som är utgivna av enheter i den finansiella sektorn och är inkluderade i index.
- c) Institutets kvalificerade skuldinstrument som är inkluderade i index.

3. De behöriga myndigheterna ska endast bevilja det förhandstillstånd som avses i punkt 2 om de finner det styrkt att det skulle vara operativt betungande för institutet att övervaka den underliggande exponeringen mot de poster som avses i ett eller flera av leden i punkt 2, beroende på vad som är tillämpligt.”

36. Artikel 77 ska ersättas med följande:

”Artikel 77

Villkor för reducereing av kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Ett institut ska erhålla förhandstillstånd från den behöriga myndigheten för att göra något av följande:

- a) Reducera, inlösa eller återköpa kärnprimärkapitalinstrument som givits ut av institutet på ett enligt den nationella rätten tillåtet sätt.
- b) Reducera, fördela eller omklassificera de överkursfonder som är relaterade till kapitalbasinstrument som en annan kapitalbaspost.
- c) Verkställa köp, inlösen, återbetalning eller återköp av primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument före den avtalsenliga löptidens utgång.

2. Ett institut ska erhålla förhandstillstånd från resolutionsmyndigheten för att verkställa köp, inlösen, återbetalning eller återköp av kvalificerade skuldinstrument som inte omfattas av punkt 1 före den avtalsenliga löptidens utgång.”

37. Artikel 78 ska ersättas med följande:

”Artikel 78

Tillstånd från tillsynsmyndighet för att reducera kapitalbas

1. Den behöriga myndigheten ska bevilja ett institut tillstånd att reducera, köpa, lösa in, återbetala eller återköpa kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument, eller att reducera, fördela eller omklassificera relaterade överkursfonder, om något av följande villkor uppfylls:

- a) Institutet ersätter de instrument eller de relaterade överkursfonder som avses i artikel 77.1 med kapitalbasinstrument av likvärdig eller högre kvalitet till villkor som är hållbara för institutets inkomstkapacitet, före eller samtidigt med någon av de åtgärder som avses i artikel 77.1.
- b) Institutet har för den behöriga myndigheten på ett tillfredsställande sätt visat att institutets kapitalbas och kvalificerade skulder efter den åtgärd som avses i artikel 77.1 i denna förordning skulle överskrida de krav som fastställs i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU och 2014/59/EU med en marginal som den behöriga myndigheten anser nödvändig.

Om ett institut ger tillräckliga skyddsåtgärder för sin förmåga att bedriva verksamhet med sin kapitalbas utöver de belopp som krävs enligt denna förordning och direktiv 2013/36/EU får den behöriga myndigheten bevilja institutet ett allmänt förhandstillstånd för att vidta någon av de åtgärder som anges i artikel 77.1 i denna förordning, på villkor att sådana eventuella åtgärder är i enlighet med de villkor som fastställs i leden a och b i denna punkt. Det allmänna förhandstillståndet ska endast beviljas för en specificerad tidsperiod som inte får överstiga ett år men som därefter får förlängas. Det allmänna förhandstillståndet ska endast beviljas för ett i förväg fastställt belopp, som ska fastställas av den behöriga myndigheten. För kärnprimärkapitalinstrument får det

i förväg fastställda beloppet inte överstiga 3 % av emissionen i fråga och 10 % av det belopp med vilket kärnprimärkapitalet överstiger summan av de kärnprimärkapitalkrav som fastställs i denna förordning, i direktiven 2013/36/EU och 2014/59/EU med en marginal som den behöriga myndigheten anser nödvändig. För primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument får det i förväg fastställda beloppet inte överstiga 10 % av emissionen i fråga och inte överstiga 3 % av totalbeloppet av utestående primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument, beroende på vad som är tillämpligt.

De behöriga myndigheterna ska dra in det allmänna förhandstillståndet om ett institut upphör att efterleva något av de kriterier som anges för det tillståndet.

2. När de behöriga myndigheterna bedömer hållbarheten hos de ersättningsinstrument för institutets inkomstkapacitet som avses i punkt 1 a ska de beakta den utsträckning i vilken dessa ersättande kapitalinstrument skulle vara dyrare för institutet än de kapitalinstrument eller överkursfonder de skulle ersätta.

3. Om ett institut vidtar en åtgärd som avses i artikel 77.1 a och det enligt tillämplig nationell rätt är förbjudet att vägra att lösa in sådana kärnprimärkapitalinstrument som avses i artikel 27, får den behöriga myndigheten göra undantag från de villkor som fastställs i punkt 1 i denna artikel, under förutsättning att den behöriga myndigheten kräver att institutet på lämpligt sätt begränsar inlösen av sådana instrument.

4. De behöriga myndigheterna får tillåta institut att köpa, lösa in, återbetala eller återköpa primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument eller relaterade överkursfonder under fem år från och med utgivningsdatum om villkoren i punkt 1 och ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) Det har skett en förändring i den rättsliga klassificeringen av instrumenten som troligen leder till att de utesluts från kapitalbasen eller omklassificeras som en form av kapitalbas av lägre kvalitet och båda följande villkor är uppfyllda:
 - i) Den behöriga myndigheten anser att en sådan förändring är tillräckligt säker.
 - ii) Institutet kan på ett tillfredsställande sätt visa för den behöriga myndigheten att den rättsliga omklassificeringen av dessa instrument inte rimligen kunde förutses vid tidpunkten för utgivningen.
- b) Det har skett en förändring i den tillämpliga skattemässiga behandlingen av dessa instrument och institutet kan på ett tillfredsställande sätt visa för den behöriga myndigheten att denna är väsentlig och inte rimligen kunde förutses vid tidpunkten för utgivningen.
- c) Instrumenten och de relaterade överkursfonderna berättigas fortsatt tillämpning av äldre regler enligt artikel 494b.
- d) Institutet ersätter, före eller samtidigt med den åtgärd som avses i artikel 77.1, de instrument eller relaterade överkursfonder som avses i artikel 77.1 med kapitalbasinstrument av likvärdig eller högre kvalitet till villkor som är hållbara för institutets inkomstkapacitet, och den behöriga myndigheten har beviljat den åtgärden på grundval av sin uppfattning att den skulle vara tillsynsmässigt gynnsam och motiverad av exceptionella omständigheter.
- e) Primärkapitaltillskottet eller supplementärkapitalinstrumenten återköps för marknadsgarantsändamål.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar

- a) innebörden av *hållbar när det avser institutets inkomstkapacitet*,
- b) lämpliga grunder för den begränsning av inlösen som avses i punkt 3,
- c) processen, inbegripet begränsningarna och förfarandena vad gäller behöriga myndigheters beviljande av förhandstillstånd för åtgärder enligt artikel 77.1, och datakraven för institutets ansökan om tillstånd från den behöriga myndigheten att genomföra en av åtgärderna förtecknade däri, inbegripet den process som ska tillämpas vid inlösen av aktier som har givits ut till medlemmar i kooperativa sammanslutningar samt tidsfristen för att behandla en sådan ansökan.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juli 2013..

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

38. Följande artikel ska införas:

"Artikel 78a

Tillstånd att reducera kvalificerade skuldinstrument

1. Resolutionsmyndigheten ska bevilja ett institut tillstånd att köpa, lösa in, återbetala eller återköpa kvalificerade skuldinstrument om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Institutet ersätter de kvalificerade skuldinstrumenten med kapitalbasinstrument eller kvalificerade skuldinstrument av likvärdig eller högre kvalitet till villkor som är hållbara för institutets inkomstkacapitet, före eller samtidigt med någon av de åtgärder som anges i artikel 77.2.
- b) Institutet har för resolutionsmyndigheten på ett tillfredsställande sätt visat att institutets kapitalbas och kvalificerade skulder efter den åtgärd som avses i artikel 77.2 i den här förordningen skulle överskrida de krav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställs i denna förordning samt i direktiven 2013/36/EU och 2014/59/EU med en marginal som resolutionsmyndigheten, i samförstånd med den behöriga myndigheten, anser nödvändig.
- c) Institutet har för resolutionsmyndigheten på ett tillfredsställande sätt visat att det är nödvändigt att helt eller delvis ersätta de kvalificerade skulderna med kapitalbasinstrument för att kunna uppfylla kapitalbaskraven enligt denna förordning och enligt direktiv 2013/36/EU för fortsatt auktorisation.

Om ett institut lämnar tillräckliga skyddsåtgärder för sin förmåga att bedriva verksamhet med sin kapitalbas och sina kvalificerade skulder utöver de belopp som krävs enligt denna förordning samt direktiven 2013/36/EU och 2014/59/EU får resolutionsmyndigheten efter samråd med den behöriga myndigheten bevilja det institutet ett allmänt förhandstillstånd för att verkställa köp, inlösen, återbetalning eller återköp av kvalificerade skuldinstrument på villkor att sådana eventuella åtgärder är i enlighet med de villkor som anges i leden a och b i denna punkt. Det allmänna förhandstillståndet ska endast beviljas för en specificerad tidsperiod som inte får överstiga ett år men som därefter får förlängas. Det allmänna förhandstillståndet ska beviljas för ett i förväg fastställt belopp, som ska fastställas av resolutionsmyndigheten. Resolutionsmyndigheterna ska informera de behöriga myndigheterna om alla förhandstillstånd som beviljas.

Resolutionsmyndigheten ska dra in det allmänna förhandstillståndet om ett institut upphör att efterleva något av de kriterier som anges för det förhandstillståndet.

2. När resolutionsmyndigheterna bedömer hållbarheten hos de ersättningsinstrument för institutets inkomstkacapitet som avses i punkt 1 a ska de beakta den utsträckning i vilken dessa ersättande kapitalinstrument eller ersättande kvalificerade skulder skulle vara dyrare för institutet än de som de skulle ersätta.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar

- a) samarbetsprocessen mellan den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten,
- b) förfarandet, inbegripet tidsbegränsningar och informationskrav, för beviljande av tillstånd i enlighet med punkt 1 första stycket,
- c) förfarandet, inbegripet tidsbegränsningar och informationskrav, för beviljande av allmänt förhandstillstånd i enlighet med punkt 1 andra stycket,
- d) innebörden av *hållbar när det avser institutets inkomstkacapitet*.

Vid tillämpning av första stycket d i denna punkt ska förslagen till tekniska standarder för tillsyn vara helt anpassade till den delegerade akt som avses i artikel 78.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

39. Artikel 79 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Tillfälligt undantag från avdrag från kapitalbas och kvalificerade skulder”.

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Om ett institut innehar kapitalinstrument eller skulder som räknas som kapitalbasinstrument i en enhet i den finansiella sektorn eller som kvalificerade skuldinstrument i ett institut och om den behöriga myndigheten anser att dessa innehav syftar till att ge finansiellt bistånd för att rekonstruera och återställa den enhetens eller institutets bärkraft, får den behöriga myndigheten bevilja ett tillfälligt undantag från bestämmelserna om avdrag som annars skulle gälla för dessa instrument.”

40. Följande artikel ska införas:

”Artikel 79a

Bedömning av uppfyllandet av villkoren för kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument

Instituten ska ta hänsyn till instrumentens väsentliga egenskaper och inte enbart deras juridiska form vid bedömningen av uppfyllandet av de krav som fastställs i del II. Bedömningen av ett instruments väsentliga egenskaper ska beakta alla arrangemang rörande instrumenten, även om de inte uttryckligen anges i villkoren för själva instrumenten, för att fastställa att de kombinerade ekonomiska effekterna av sådana arrangemang uppfyller syftet med de relevanta bestämmelserna.”

41. Artikel 80 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Fortlöpande granskning av kapitalbasens och de kvalificerade skuldinstrumentens kvalitet”.

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. EBA ska övervaka kvaliteten på kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som har emitterats av instituten i unionen, och ska omedelbart meddela kommissionen om det finns starka belegg för att dessa instrument inte uppfyller de respektive kvalificeringskriterier som fastställs i denna förordning.

De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål och på begäran av EBA överlämna all information om nya utgivna kapitalinstrument eller nya typer av skulder som EBA anser vara relevant för att EBA ska kunna övervaka kvaliteten på kapitalbasinstrument och kvalificerade skulder som har emitterats av instituten i unionen.”

c) I punkt 3 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”3. EBA ska ge teknisk rådgivning till kommissionen om alla större förändringar av definitionen av kapitalbas och kvalificerade skulder som EBA anser krävs på grund av något av följande:”

42. I artikel 81 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Minoritetsintressen ska bestå av summan av ett dotterföretags kärnprimärkapitalposter om följande villkor är uppfyllda:

a) Dotterföretaget är endera av följande:

i) Ett institut.

ii) Ett företag som enligt tillämplig nationell rätt omfattas av kraven i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU.

iii) Ett mellanvarande finansiellt holdingföretag i ett tredjeland som omfattas av lika stränga tillsynskrav som de som tillämpas på kreditinstitut i det tredjelandet och om kommissionen i enlighet med artikel 107.4 har beslutat att dessa tillsynskrav minst motsvarar tillsynskraven i denna förordning.

- b) Dotterföretaget ingår utan förbehåll i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.
- c) De kärnprimärkapitalposter som avses i den inledande meningen i denna punkt ägs av andra personer än företagen i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.”

43. Artikel 82 ska ersättas med följande:

”Artikel 82

Kvalificerande övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål, primärkapital, supplementärkapital och kvalificerande kapitalbas

Kvalificerande övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål, primärkapital, supplementärkapital och kvalificerande kapitalbas ska utgöras av minoritetsintressen, primärkapitaltillskott eller supplementärkapitalinstrument, beroende på vad som är tillämpligt, samt relaterade balanserade vinstmedel och överkursfonder, för ett dotterföretag för vilket följande villkor är uppfyllda:

- a) Dotterföretaget är endera av följande:
 - i) Ett institut.
 - ii) Ett företag som enligt tillämplig nationell rätt omfattas av kraven i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU.
 - iii) Ett mellanvarande finansiellt holdingföretag i ett tredjeland som omfattas av lika stränga tillsynskrav som de som tillämpas på kreditinstitut i det tredjelandet och om kommissionen i enlighet med artikel 107.4 har beslutat att dessa tillsynskrav minst motsvarar tillsynskraven i denna förordning.
- b) Dotterföretaget ingår utan förbehåll i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.
- c) Instrumenten ägs av andra personer än företagen i gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.”

44. I artikel 83.1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”1. Övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål och supplementärkapitalinstrument som givits ut av ett specialföretag samt relaterade överkursfonder ska till och med den 31 december 2021 räknas som kvalificerande övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål, primärkapital eller supplementärkapital eller kvalificerande kapitalbas, beroende på vad som är tillämpligt, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:”.

45. Följande artikel ska införas:

”Artikel 88a

Kvalificerande kvalificerade skuldinstrument

Skulder som emitterats av ett dotterföretag som är etablerat i unionen och som tillhör samma resolutionsgrupp som resolutionsenheten ska kunna inkluderas i ett instituts samlade kvalificerade skuldinstrument om inte annat följer av artikel 92a, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) De har emitterats i enlighet med artikel 45f.2 a i direktiv 2014/59/EU.
- b) De köps av en befintlig aktieägare som inte ingår i samma resolutionsgrupp så länge utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artiklarna 59–62 i direktiv 2014/59/EU inte påverkar resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget.
- c) De överskrider inte det belopp som fastställts genom att dra av det belopp som avses i led i från det belopp som avses i led ii:
 - i) Summan av de skulder som emitterats till och köpts av resolutionsenheten direkt eller indirekt genom andra enheter i samma resolutionsgrupp och det kapitalbasinstrument som emitterats i enlighet med artikel 45f.2 b i direktiv 2014/59/EU.
 - ii) Det belopp som krävs i enlighet med artikel 45f.1 i direktiv 2014/59/EU.”

46. Artikel 92 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

”d) En bruttosoliditetsgrad på 3 %.”

b) Följande punkt ska införas:

”1a. Utöver kravet som föreskrivs i punkt 1 led d i denna artikel ska ett globalt systemviktigt institut upprätthålla en bruttosoliditetsbuffert som motsvarar det globalt systemviktiga institutets totala exponeringsmått som avses i artikel 429.4 i denna förordning multiplicerat med 50 % av den buffert för globala systemviktiga institut som är tillämplig på globalt systemviktiga institut i enlighet med artikel 131 i direktiv 2013/36/EU.

Ett globalt systemviktigt institut ska uppfylla kravet på bruttosoliditetsbuffert med enbart primärkapital. Primärkapital som används för att uppfylla kravet på bruttosoliditetsbuffert får inte användas för att uppfylla något av de bruttosoliditetsbaserade krav som anges i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU, om så inte uttryckligen anges i dessa.

Om ett globalt systemviktigt institut inte uppfyller kravet på bruttosoliditetsbuffert ska det omfattas av kapitalkonserveringskravet i enlighet med artikel 141b i direktiv 2013/36/EU.

Om ett globalt systemviktigt institut inte uppfyller både kravet på bruttosoliditetsbuffert och det kombinerade buffertkravet enligt definitionen i 128.6 i direktiv 2013/36/EU samtidigt ska det omfattas av det högre kapitalkonserveringskravet i enlighet med artiklarna 141 och 141b i det direktivet.”

c) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Led b och c ska ersättas med följande:

”b) Kapitalbaskraven för ett instituts handelslager, för

- i) marknadsrisk fastställd i enlighet med avdelning IV i denna del, med uteslutande av de metoder som fastställs i kapitlen 1a och 1b i den avdelningen,
- ii) stora exponeringar som överskrider gränsvärdena i artiklarna 395–401, i den utsträckning institutet får överskrida dessa gränsvärden, fastställda i enlighet med del fyra.

c) kapitalbaskraven för marknadsrisk fastställd i avdelning IV i denna del, med uteslutande av de metoder som fastställs i kapitlen 1a och 1b i den avdelningen, för all verksamhet som är föremål för valutarisk eller råvarurisker.”

ii) Följande led ska införas:

”ca) kapitalbaskraven beräknade i enlighet med avdelning V i denna del, med undantag av artikel 379 för avvecklingsrisk.”

47. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 92a

Kapitalbaskrav och krav på kvalificerade skulder för globala systemviktiga institut

1. Om inte annat följer av artiklarna 93 och 94 eller av undantagen i punkt 2 i denna artikel ska institut som identifierats som resolutionsenheter och som är ett globalt systemviktigt institut eller del av ett sådant alltid leva upp till följande krav på kapitalbas och kvalificerade skulder:

- a) En riskbaserad kvot på 18 % som representerar institutets kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som en procentandel av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 och 92.4.
- b) En icke riskbaserad kvot på 6,75 % som representerar institutets kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som en procentandel av det totala exponeringsmått som avses i artikel 429.4.

2. Kraven i punkt 1 ska inte tillämpas i följande fall:

- a) Inom tre år från dagen då institutet eller den grupp där institutet ingår identifierades som ett globalt systemviktigt institut.
- b) Inom två år från dagen då resolutionsmyndigheten började tillämpa skuldnedskrivningsverktyget i enlighet med direktiv 2014/59/EU.

- c) Inom två år från dagen då resolutionsenheten verkställt en sådan alternativ åtgärd från privata sektorn som avses i artikel 32.1 b i direktiv 2014/59/EU genom vilket kapitalinstrument och andra skulder har skrivits ned eller konverterats till kärnprimärkapitalposter i syfte att rekapitalisera resolutionsenheten utan tillämpning av resolutionsverktyg.

3. Om det totalbelopp som resulterar från tillämpningen av det krav som fastställs i punkt 1 a i denna artikel på varje resolutionsenhet från samma globala systemviktiga institut överstiger kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, som beräknas i enlighet med artikel 12a i denna förordning, får resolutionsmyndigheten för moderinstitutet inom EU efter samråd med andra relevanta resolutionsmyndigheter agera i enlighet med artikel 45d.4 eller 45h.1 i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 92b

Kapitalbaskrav och krav på kvalificerade skulder för icke EU-baserade globala systemviktiga institut

1. Institut som är betydande dotterföretag till icke EU-baserade globala systemviktiga institut och som inte är resolutionsenheter ska alltid uppfylla krav på kapitalbas och kvalificerade skulder motsvarande 90 % av kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställs i artikel 92a.

2. För att efterleva punkt 1 ska primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument endast beaktas om dessa instrument ägs av det yttersta moderföretaget till det globala systemviktiga institutet hemmahörande utanför EU och har emitterats direkt eller indirekt genom andra enheter inom samma koncern, förutsatt att alla sådana enheter är etablerade i samma tredjeland som det yttersta moderföretaget eller i en medlemsstat.

3. Ett kvalificerat skuldinstrument ska endast beaktas för att efterleva punkt 1 om det uppfyller samtliga följande villkor:

- a) I händelse av normala insolvensförfaranden enligt definitionen i artikel 2.1.47 i direktiv 2014/59/EU har den fordran som härrör från skuld lägre prioritet än fordringar som härrör från skulder som inte uppfyller villkoren i punkt 2 i den här artikeln och som inte räknas som kapitalbasinstrument.
- b) Det omfattas av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artiklarna 59–62 i direktiv 2014/59/EU.”

48. Artikel 94 ska ersättas med följande:

”Artikel 94

Undantag för mindre verksamhet i handelslagret

1. Genom undantag från artikel 92.3 b får instituten beräkna kapitalbaskraven för verksamheten i sina handelslager i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, under förutsättning att storleken på denna verksamhet i handelslagret inom eller utanför balansräkningen är högst lika stor som följande båda tröskelvärden, på grundval av en bedömning som genomförs varje månad med användning av uppgifter från den sista dagen i månaden:

- a) 5 % av institutets totala tillgångar.
- b) 50 miljoner EUR.

2. Om båda de villkor som anges i punkt 1 a och b är uppfyllda får instituten beräkna kapitalbaskraven för sin verksamhet i handelslagret enligt följande:

- a) För de kontrakt som förtecknas i punkt 1 i bilaga II, kontrakt avseende kapital som avses i punkt 3 i den bilagan och kreditderivat får instituten undanta dessa positioner från det kapitalbaskrav som avses i artikel 92.3 b.
- b) För andra positioner i handelslagret än de som avses i led a i denna punkt får instituten ersätta de kapitalbaskrav som avses i artikel 92.3 b med de krav som beräknas i enlighet med artikel 92.3 a.

3. Institutet ska vid tillämpning av punkt 1 beräkna storleken på sin verksamhet i handelslagret inom eller utanför balansräkningen på grundval av uppgifter från den sista dagen i månaden i enlighet med följande krav:
- Alla positioner som ingår i handelslagret i enlighet med artikel 104 ska tas med i beräkningen med undantag av
 - positioner som avser valuta och råvaror,
 - positioner i kreditderivat som godkänns som en intern säkring mot kreditriskexponeringar eller motpartsriskexponeringar utanför handelslagret och kreditderivattransaktioner som fullständigt eliminerar marknadsrisken i de interna säkringar som avses i artikel 106.3.
 - Alla positioner som ingår i beräkningen i enlighet med led a ska värderas till marknadsvärde på det givna datumet, om en positions marknadsvärde inte är tillgängligt på ett givet datum ska instituten använda sig av det verkliga värdet för positionen i fråga på det datumet, om en positions marknadsvärde och verkliga värde inte finns tillgängliga på ett givet datum ska instituten använda sig av det senast kända marknadsvärdet eller verkliga värdet för positionen i fråga.
 - Det absoluta värdet av långa positioner ska summeras med det absoluta värdet av korta positioner.
4. När båda de villkor som fastställs i punkt 1 a och b i denna artikel är uppfyllda, oberoende av kraven enligt artiklarna 74 och 83 i direktiv 2013/36/EU, ska artiklarna 102.3 och 102.4 samt artiklarna 103 och 104b i denna förordning inte tillämpas.
5. Institutet ska meddela de behöriga myndigheterna när de beräknar, eller upphör att beräkna, kapitalbaskraven för sin verksamhet i handelslagret i enlighet med punkt 2.
6. Om ett institut inte uppfyller ett eller flera av kraven i punkt 1 ska det omedelbart meddela den behöriga myndigheten detta.
7. Ett institut ska upphöra att beräkna kapitalbaskraven för sin verksamhet i handelslagret i enlighet med punkt 2 inom tre månader från det att någon av följande omständigheter föreligger:
- Institutet uppfyller inte de villkor som fastställs i punkt 1 a eller b under tre månader i följd.
 - Institutet uppfyller inte de villkor som fastställs i punkt 1 a eller b under mer än sex av de tolv senaste månaderna.
8. Om ett institut har upphört med att beräkna kapitalbaskraven för sin verksamhet i handelslagret i enlighet med denna artikel ska det endast tillåtas att på nytt börja beräkna kapitalbaskraven för sin verksamhet i handelslagret i enlighet med denna artikel om det kan visa för den behöriga myndigheten att alla de villkor som anges i punkt 1 har uppfyllts under en sammanhängande ettårsperiod.
9. Institutet får inte ingå, köpa eller sälja en position i handelslagret endast för att efterleva något av villkoren i punkt 1 under den bedömning som genomförs varje månad.”
49. I del tre avdelning I ska kapitel 2 utgå.
50. Artikel 102 ska ändras på följande sätt:
- Punkterna 2, 3 och 4 ska ersättas med följande:
 - ”2. Avsikt att bedriva handel ska styrkas på grundval av de strategier, riktlinjer och förfaranden som institutet infört för att hantera positionen eller portföljen i enlighet med artiklarna 103, 104 och 104a.
 - Institutet ska inrätta och upprätthålla system och kontroller för att hantera sitt handelslager i enlighet med artikel 103.
 - Vid tillämpning av rapporteringskraven som fastställs i artikel 430b.3 ska positioner i handelslagret tilldelas handlarbord som inrättats i enlighet med artikel 104b.”
 - Följande punkter ska läggas till:
 - ”5. Positionerna i handelslagret ska omfattas av de krav på försiktig värdering som föreskrivs i artikel 105.
 - Institutet ska behandla interna säkringar i enlighet med artikel 106.”

51. Artikel 103 ska ersättas med följande:

”Artikel 103

Förvaltning av handelslagret

1. Institutet ska ha klart definierade riktlinjer och förfaranden för den övergripande förvaltningen av handelslagret. Dessa riktlinjer och förfaranden ska åtminstone avse följande:

- a) De verksamheter som av institutet anses vara handel och utgöra en del av handelslagret för kapitalbaskrav-sändamål.
- b) I vilken omfattning en position dagligen kan marknadsvärderas med hänvisning till en aktiv, likvid tvåvägsmarknad.
- c) För positioner som är modellvärderade, i vilken omfattning institutet kan
 - i) identifiera alla väsentliga risker som positionen medför,
 - ii) säkra positionens alla väsentliga risker med instrument för vilka det finns en aktiv, likvid tvåvägsmarknad, och
 - iii) erhålla pålitliga uppskattningar av de viktigaste antagandena och nyckelparametrarna som använts i modellen.
- d) I vilken omfattning institutet kan, och är skyldigt att, göra värderingar för positionen som kan valideras externt på ett konsekvent sätt.
- e) I vilken omfattning rättsliga restriktioner eller andra driftskrav skulle hindra institutets möjligheter att genomföra en avveckling eller säkring av positionen på kort sikt.
- f) I vilken omfattning institutet kan, och är skyldigt att, aktivt hantera riskerna med positionerna inom sin handelsverksamhet,
- g) I vilken omfattning institutet får omklassificera risker eller positioner in i och ut ur handelslagret och kraven för sådana omklassificeringar, som avses i artikel 104a.

2. När institutet förvaltar sina positioner eller portföljer i handelslagret ska det uppfylla samtliga följande krav:

- a) Institutet ska ha en tydligt dokumenterad handelsstrategi för positionen eller portföljerna i handelslagret som ska vara godkänd av den verkställande ledningen och som anger förväntad innehavsperiod.
- b) Institutet ska ha klart definierade riktlinjer och förfaranden för den aktiva förvaltningen av positioner och portföljer i handelslagret, dessa riktlinjer och förfaranden ska innefatta följande:
 - i) Vilka positioner eller portföljer av positioner som varje handlarbord eller, i förekommande fall, handlare får ingå.
 - ii) Fastställande av positionslimiter och övervakning av deras lämplighet.
 - iii) Säkerställande av att handlare är fria att ingå och förvalta positionen inom överenskomna ramar och enligt den godkända strategin.
 - iv) Säkerställande av att positionsrapportering till den verkställande ledningen ingår som en integrerad del i institutets riskhanteringsprocess.
 - v) Säkerställande av att positioner övervakas aktivt med avseende på marknadsinformationskällor och att en bedömning görs av möjligheten att sälja eller säkra positionen eller dess komponentrisker, inklusive en bedömning av kvaliteten på och tillgängligheten till marknadsdata för värderingsprocessen, marknadsomsättningen och storleken på de positioner som det handlas med på marknaden.
 - vi) Aktiva förfaranden och kontroller för bedrägeribekämpning.
- c) Institutet ska ha klart definierade riktlinjer och förfaranden för övervakning av positionerna gentemot institutets handelsstrategi, däribland övervakning av omsättning och positioner för vilka den ursprungligen tilltänkta innehavsperioden har överskridits.”

52. I artikel 104 ska punkt 2 utgå.

53. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 104a

Omklassificering av en position

1. Institutet ska ha klart fastställda riktlinjer för att avgöra vilka exceptionella omständigheter som motiverar att en position i handelslagret omklassificeras som en position utanför handelslagret eller omvänt, att en position utanför handelslagret omklassificeras som en position i handelslagret, i syfte att fastställa kapitalbaskrav som de behöriga myndigheterna godtar. Institutet ska se över dessa riktlinjer minst en gång per år.

För tillämpningen av första stycket i denna punkt ska EBA övervaka skillnaderna i tillsynspraxis och utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 senast den 28 juni 2024 avseende innebörden av "exceptionella omständigheter". Fram till dess att EBA har utfärdat dessa riktlinjer ska de behöriga myndigheterna underrätta EBA och motivera sina beslut om att ge eller att inte ge tillstånd för att ett institut omklassificerar en position såsom avses i punkt 2 i denna artikel.

2. De behöriga myndigheterna ska endast bevilja tillstånd att omklassificera en position i handelslagret som en position utanför handelslagret eller omvänt, omklassificera en position utanför handelslagret som en position i handelslagret i syfte att fastställa kapitalbaskrav om institutet till de behöriga myndigheterna skriftligen har lämnat styrkande uppgifter om att dess beslut att omklassificera positionen är resultatet av en sådan exceptionell omständighet som är i linje med de riktlinjer som institutet fastställt i enlighet med punkt 1 i denna artikel. Institutet ska för detta syfte lägga fram uppgifter som i tillräcklig grad styrker att positionen inte längre uppfyller villkoren för att klassificeras som en position i handelslagret eller en position utanför handelslagret, enligt artikel 104.

Det beslut som avses i första stycket ska godkännas av ledningsorganet.

3. Om den behöriga myndigheten har beviljat tillstånd för att omklassificera en position i enlighet med punkt 2 ska det institut som erhållit det tillståndet

a) utan dröjsmål offentliggöra

i) att positionen har omklassificerats, och

ii) om effekten av den omklassificeringen är en minskning i institutets kapitalbaskrav, storleken på denna minskning, och

b) om effekten av denna omklassificering är en minskning i institutets kapitalbaskrav, inte redovisa denna effekt förrän positionen löper ut, såvida inte institutets behöriga myndighet tillåter att institutet redovisar denna effekt tidigare.

4. Institutet ska beräkna nettoförändringen av dess kapitalbaskrav till följd av positionens omklassificering som skillnaden mellan kapitalbaskraven omedelbart efter omklassificeringen och kapitalbaskraven omedelbart före omklassificeringen, alla beräknade i enlighet med artikel 92. Vid beräkningen ska inga effekter av andra faktorer än omklassificeringen beaktas.

5. Omklassificeringen av en position enligt denna artikel ska vara oåterkallelig.

Artikel 104b

Krav för handlarbord

1. Vid tillämpningen av rapporteringskraven i artikel 430b.3 ska institutet inrätta handlarbord och låta alla sina positioner i handelslagret ingå i dessa handlarbord. Positionerna i handelslagret ska endast tilldelas samma handlarbord om de är i överensstämmelse med den avtalade affärsstrategin för handlarbordet och om de löpande förvaltas och övervakas i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

2. Institutets handlarbord ska alltid uppfylla samtliga följande krav:

a) Varje handlarbord ska ha en tydlig och utmärkande affärsstrategi och en riskhanteringsstruktur som är lämplig i förhållande till affärsstrategin.

- b) Varje handlarbord ska ha en tydlig organisationsstruktur; positioner i ett visst handlarbord ska förvaltas av särskilt utsedda handlare inom institutet. Varje handlare ska ha särskilda funktioner vid handlarbordet. Varje handlare ska endast tilldelas ett handlarbord.
 - c) Varje handlarbord ska fastställa positionslimiter enligt sin affärsstrategi.
 - d) Rapporter om verksamhet, lönsamhet, riskhantering och regleringskrav på handlarbordsnivå ska läggas fram minst en gång i veckan och regelbundet meddelas till ledningsorganet.
 - e) Varje handlarbord ska ha en tydlig årlig verksamhetsplan som inbegriper en väldefinierad ersättningspolicy som grundar sig på sunda kriterier för resultatmätning.
 - f) Rapporter om positioner som förfaller, om överträdelser av handelslimiter intradag, om överträdelser av handelslimiter från dag till dag och om åtgärder som institutet vidtagit för att komma tillrätta med överträdelserna samt bedömningar av marknadslikviditet, ska varje månad utarbetas för varje handlarbord och göras tillgängliga för de behöriga myndigheterna.
3. Genom undantag från punkt 2 b får ett institut tilldela en handlare mer än ett handlarbord, förutsatt att institutet till den behöriga myndighetens belåtenhet visar att tilldelningen bottnar i företagsmässig eller resursmässig hänsyn och att tilldelningen bevarar de övriga kvalitativa krav som anges i denna artikel och som gäller för handlare och handlarbord.
4. Institutet ska meddela de behöriga myndigheterna hur de efterlever punkt 2. De behöriga myndigheterna får kräva att ett institut ändrar sina handlarbords struktur eller organisation så att de efterlever denna artikel."

54. Artikel 105 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Alla positioner i och utanför handelslagret som bokförts till verkligt värde ska omfattas av de standarder för försiktig värdering som anges i denna artikel. Institutet ska i synnerhet säkerställa att en försiktig värdering av positionerna i handelslagret har en skälig nivå av tillförlitlighet med hänsyn till den dynamiska karaktären hos positioner i och utanför handelslagret som bokförts till verkligt värde, kraven på god tillsyn och kapitalkravens funktion och syfte avseende positioner i och utanför handelslagret som bokförts till verkligt värde."

- b) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

"3. Institutet ska omvärdera positionerna i handelslagret som bokförts till verkligt värde minst en gång per dag. Förändringar av dessa positioners värde ska rapporteras i institutets resultaträkning.

4. Institutet ska omvärdera sina positioner i och utanför handelslagret som bokförts till verkligt värde till aktuellt marknadsvärde när så är möjligt, inbegripet när relevanta kapitalkrav tillämpas på dessa positioner."

- c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. När marknadsvärdering inte är möjlig ska institutet genomföra en försiktig modellvärdering av sina positioner och portföljer, även vid beräkning av kapitalbaskraven för positionerna i handelslagret och positioner som bokförts till verkligt värde utanför handelslagret."

- d) I punkt 7 ska andra stycket ersättas med följande:

"Vid tillämpning av led d i första stycket ska modellen utvecklas eller godkännas oberoende av handlarborden och den ska prövas genom oberoende tester, inbegripet validering av de matematiska grunderna, de gjorda antagandena och implementeringen av programvara."

- e) I punkt 11 ska led a ersättas med följande:

"a) den ytterligare tid det skulle ta att säkra positionen eller riskerna i positionen utöver de likviditetshorisonter som fastställts för positionens riskfaktorer i enlighet med artikel 325bd,"

55. Artikel 106 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Kraven som fastställs i punkt 1 ska tillämpas utan att det påverkar kraven som gäller säkrade positioner utanför eller i handelslagret, i tillämpliga fall.

3. Om ett institut säkrar en kreditriskexponering eller motpartsriskexponering utanför handelslagret med ett kreditderivat som bokförts i dess handelslager ska denna kreditderivatposition, vid beräkning av de riskvägda exponeringsbelopp som avses i artikel 92.3 a, anses vara en intern säkring mot kreditriskexponeringen eller motpartsriskexponeringen utanför handelslagret om institutet ingår en annan kreditderivattransaktion med en godtagbar tredje part som tillhandahåller kreditskydd och som uppfyller kraven på ofinansierat kreditriskskydd utanför handelslagret och fullt ut eliminerar marknadsrisken i den interna säkringen.

Vid beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisk ska både en intern säkring i enlighet med det första stycket och det kreditderivat som ingåtts med den tredje parten ingå i handelslagret.”

b) Följande punkter ska läggas till:

”4. Om ett institut säkrar en aktieriskexponering utanför handelslagret med ett aktiederivat som bokförts i dess handelslager ska denna aktiederivatposition, vid beräkning av de riskvägda exponeringsbelopp som avses i artikel 92.3 a, anses vara en intern säkring mot aktieriskexponeringen utanför handelslagret om institutet ingår en annan aktiederivattransaktion med en godtagbar tredje part som tillhandahåller kreditskydd och som uppfyller kraven på ofinansierat kreditriskskydd utanför handelslagret och fullt ut eliminerar marknadsrisken i den interna säkringen.

Vid beräkning av kapitalbaskraven för marknadsrisk ska både en intern säkring i enlighet med det första stycket och det aktiederivat som ingåtts med den godtagbara tredje part som tillhandahåller kreditskydd ingå i handelslagret.

5. Om ett institut säkrar ränterisk utanför handelslagret med en ränteriskposition som bokförts i dess handelslager ska denna ränteriskposition, vid bedömning av den ränteriskposition som följer av positioner utanför handelslagret i enlighet med artiklarna 84 och 98 i direktiv 2013/36/EU, anses vara en intern säkring om följande villkor är uppfyllda:

a) Positionen har tilldelats en separat portfölj från den andra positionen i handelslagret, vars affärsstrategi endast syftar till att hantera och minska marknadsrisken hos interna säkringar mot ränteriskexponeringar, i det syftet får ett institut tilldela den portföljen andra ränteriskpositioner som ingåtts med tredje parter, eller med sitt eget handelslager så länge institutet fullständigt eliminerar marknadsrisken hos de ränteriskpositioner som ingåtts med det egna handelslagret genom att ingå motsatta ränteriskpositioner med tredje parter.

b) Vid tillämpning av rapporteringskraven i artikel 430b.3: Positionen har tilldelats ett handlarbord som inrättats i enlighet med artikel 104b och vars affärsstrategi endast syftar till att hantera och minska marknadsrisken hos interna säkringar mot ränteriskexponering, i det syftet får detta handlarbord ingå andra ränteriskpositioner med tredje part eller andra handlarbord inom institutet, så länge dessa andra handlarbord fullständigt eliminerar marknadsrisken hos de andra ränteriskpositionerna genom att ingå motsatta ränteriskpositioner med tredje part.

c) Institutet har fullt ut dokumenterat hur positionerna minskar den ränterisk som följer av positioner utanför handelslagret, i enlighet med kraven i artiklarna 84 och 98 i direktiv 2013/36/EU.

6. Kapitalbaskraven för marknadsrisken för alla positioner som tilldelats en separat portfölj enligt punkt 5 a ska beräknas fristående och ska läggas till kapitalbaskraven för de andra handelslagerpositionerna.

7. Vid tillämpning av rapporteringskravet i artikel 430b ska kapitalbaskraven för marknadsrisk för alla positioner som tilldelats den separata portfölj som avses i punkt 5 a i den här artikeln eller tilldelats eller

ingåtts av det handlarbord som avses i punkt 5 b i den här artikeln, om lämpligt, beräknas fristående som en separat portfölj och läggas till beräkningen av kapitalbaskravet för de andra handelslagerpositionerna.”

56. I artikel 107 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Vid tillämpning av denna förordning ska exponeringar mot ett värdepappersföretag i tredjeland, ett kreditinstitut i tredjeland och en börs i tredjeland behandlas som exponeringar mot ett institut endast om tredjelandet tillämpar tillsyns- och regleringskrav på den enheten som minst motsvarar de krav som tillämpas i unionen.”

57. I artikel 117 ska punkt 2 ändras på följande sätt:

a) Följande led läggs till:

”o) Internationella utvecklingsfonden.

p) Asiatiska banken för infrastrukturinvesteringar.”

b) Följande stycke ska läggas till:

”Kommissionen ges befogenhet att ändra denna förordning genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 462, för att, i enlighet med internationella standarder, ändra den förteckning över multilaterala utvecklingsbanker som avses i första stycket.”

58. I artikel 118 ska led a ersättas med följande:

”a) Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen,”.

59. I artikel 123 ska följande punkt läggas till:

”Exponeringar till följd av lån som beviljats av ett kreditinstitut till pensionärer eller anställda med avtal om tillsvidareanställning mot ovillkorlig överföring av en del av låntagarens pension eller lön till det kreditinstitutet ska tilldelas riskvikten 35 %, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) För att betala tillbaka lånet tillåter låntagaren ovillkorligen att pensionsfonden eller arbetsgivaren gör direktbetalningar till institutet genom att dra av de månatliga avbetalningarna på lånet från låntagarens månatliga pension eller lön.
- b) Risker för att låntagaren avlider, blir arbetsförmögen eller arbetslös, eller att låntagarens månatliga nettopension eller nettolön minskar, täcks i tillräcklig utsträckning genom en försäkring som tecknas av låntagaren till förmån för kreditinstitutet.
- c) De månatliga avbetalningar som ska göras av låntagaren på alla lån som uppfyller de villkor som fastställs i led a och b får inte sammanlagt överstiga 20 % av låntagarens månatliga nettopension eller nettolön.
- d) Lånets maximala ursprungliga löptid är lika med eller mindre än tio år.”

60. Artikel 124 ska ersättas med följande:

”Artikel 124

Exponeringar säkrade genom panträtt i fast egendom

1. En exponering eller en del av en exponering som är fullt ut säkrad genom panträtt i fast egendom ska åsättas riskvikten 100 % om de villkor som fastställs i artikel 125 eller 126 inte är uppfyllda, förutom för den del av exponeringen som hänförs till en annan exponeringsklass. Den del av exponeringen som överskrider fastighetens pantvärde ska åsättas den riskvikt som är tillämplig på den berörda motpartens exponeringar utan säkerhet.

Den del av exponeringen som behandlas som fullt ut säkrad genom fast egendom ska inte vara större än det in-tecknade beloppet av marknadsvärdet eller, i de medlemsstater som har infört strikta kriterier för beräkning av pantlånevärdet genom lagar eller andra föreskrifter, pantlånevärdet för den aktuella fasta egendomen.

1a. Medlemsstaterna ska utse en myndighet som ansvarig för tillämpningen av punkt 2. Denna myndighet ska vara den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten.

Om den myndighet som av medlemsstaten utsetts att tillämpa denna artikel är den behöriga myndigheten, ska den säkerställa att relevanta nationella organ och myndigheter som har ett makrotillsynsuppdrag får vederbörlig information om den behöriga myndighetens avsikt att utnyttja denna artikel och att de på lämpligt sätt är engagerade i bedömningen av hot mot den finansiella stabiliteten i sin medlemsstat i enlighet med punkt 2.

Om den myndighet som av medlemsstaten utsetts att tillämpa denna artikel inte är den behöriga myndigheten ska medlemsstaten anta nödvändiga bestämmelser för att säkerställa korrekt samordning och utbyte av information mellan den behöriga myndigheten och den utsedda myndigheten, för en korrekt tillämpning av denna artikel. Myndigheterna ska i synnerhet ha ett nära samarbete och dela all information som kan behövas för att på ett ändamålsenligt sätt utföra de uppgifter som den utsedda myndigheten åläggs enligt denna artikel. Det samarbetet ska syfta till att undvika varje form av överlappande eller icke samstämmiga åtgärder mellan den behöriga myndigheten och den utsedda myndigheten samt att säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till samspelet med andra åtgärder, särskilt åtgärder som vidtas enligt artikel 458 i denna förordning och artikel 133 i direktiv 2013/36/EU.

2. På grundval av de uppgifter som samlas in enligt artikel 430a och eventuella andra relevanta indikatorer, ska den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1a i denna artikel regelbundet, dock minst en gång per år, göra en bedömning av om riskvikten på 35 % för exponeringar mot ett eller flera fastighetssegment som är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter enligt artikel 125 som är belägna i en eller flera delar av det territorium som tillhör den berörda myndighetens medlemsstat och riskvikten på 50 % för exponeringar som är säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter enligt artikel 126 som är belägna i en eller flera delar av det territorium som tillhör den berörda myndighetens medlemsstat är korrekt baserade på

- a) erfarenheterna av förluster avseende exponeringar som är säkrade genom fast egendom,
- b) den framtida utvecklingen på marknaden för fast egendom.

Om den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1a i denna artikel, på grundval av den bedömning som avses i första stycket i denna punkt, drar slutsatsen att de riskvikter som avses i artiklarna 125.2 eller 126.2 inte på lämpligt sätt återspeglar de faktiska riskerna i förhållande till ett eller flera fastighetssegment av exponeringar som är fullt ut säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter eller i kommersiella fastigheter som är belägna i en eller flera delar av det territorium som tillhör den berörda myndighetens medlemsstat och om den anser att riskvikternas olämplighet skulle kunna påverka den nuvarande eller framtida finansiella stabiliteten i medlemsstaten negativt, får den öka riskvikterna för dessa exponeringar inom de gränser som fastställs i fjärde stycket i denna punkt eller införa striktare kriterier än de som fastställs i artiklarna 125.2 eller 126.2.

Den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1a i denna artikel ska underrätta EBA och ESRB om varje justering av de riskvikter och kriterier som tillämpas enligt denna punkt. Inom en månad efter mottagande av den underrättelsen ska EBA och ESRB avge ett yttrande till den berörda medlemsstaten. EBA och ESRB ska offentliggöra de riskvikter och kriterier för exponeringar som avses i artiklarna 125, 126 och 199.1 a som de införts av den berörda myndigheten.

Vid tillämpningen av denna punkt andra stycket får den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1a åsätta riskvikter inom följande intervall:

- a) 35 % till 150 % för exponeringar som är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter.
- b) 50 % till 150 % för exponeringar som är säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter.

3. Om den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1a åsätter en högre riskvikt eller striktare kriterier enligt punkt 2 andra stycket, ska instituten få en övergångsperiod på sex månader för att tillämpa de nya riskvikterna eller kriterierna.

4. EBA ska, i nära samarbete med ESRB, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera strikta kriterier för beräkning av det pantlånervärde som avses i punkt 1 och de typer av faktorer som ska beaktas för bedömningen av lämpligheten hos de riskvikter som avses i punkt 2 första stycket.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. ESRB får genom rekommendationer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010 och i nära samarbete med EBA till myndigheter som utsetts i enlighet med punkt 1a i denna artikel ge vägledning om

- a) faktorer som "skulle kunna påverka den nuvarande eller framtida finansiella stabiliteten negativt" enligt punkt 2 andra stycket,
- b) vägledande referensvärden som den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1a ska ta hänsyn till när den fastställer högre riskvikter.

6. Instituterna i en medlemsstat ska tillämpa de riskvikter och kriterier som har fastställts av myndigheterna i en annan medlemsstat i enlighet med punkt 2 på alla sina motsvarande exponeringar som säkrats genom panträtt i bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter som är belägna i en eller flera delar av den medlemsstaten."

61. I artikel 128 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

"1. Instituterna ska tilldela 150 % riskvikt till exponeringar som är förknippade med särskilt höga risker.

2. Instituterna ska vid tillämpningen av denna artikel betrakta var och en av följande exponeringar som exponeringar förknippade med särskilt höga risker:

- a) Investeringar i riskkapitalföretag, förutom när dessa investeringar behandlas i enlighet med artikel 132.
- b) Investeringar i riskkapital, förutom när dessa investeringar behandlas i enlighet med artikel 132.
- c) Spekulativ finansiering av fast egendom."

62. Artikel 132 ska ersättas med följande:

"Artikel 132

Kapitalbaskrav för exponeringar i form av andelar eller aktier i fonder

1. Instituterna ska beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för sina exponeringar i form av andelar eller aktier i en fond genom att multiplicera det riskvägda exponeringsbeloppet av fondens exponeringar, beräknat i enlighet med de metoder som avses i punkt 2 första stycket, med procentandelen andelar eller aktier som innehas av dessa institut.

2. Om villkoren i punkt 3 i denna artikel uppfylls får instituterna tillämpa genomlysningmetoden i enlighet med artikel 132a.1 eller den mandatbaserade metoden i enlighet med artikel 132a.2.

Om inte annat följer av artikel 132b.2 ska institut som inte tillämpar genomlysningmetoden eller den mandatbaserade metoden tilldela sina exponeringar i form av andelar eller aktier i en fond riskvikten 1 250 % (nedan kallad *reservmetoden*).

Instituterna får beräkna sin riskvägda exponering i form av enheter eller aktier i en fond genom att kombinera de metoder som avses i denna punkt, förutsatt att villkoren för dessa metoder uppfylls.

3. Instituterna får fastställa de riskvägda exponeringsbeloppen för en fonds exponeringar i enlighet med metoderna i artikel 132a om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Fonden är endera av följande:
 - i) Ett företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), som regleras genom direktiv 2009/65/EG.

- ii) En AIF-fond som förvaltas av en EU-baserad AIF-förvaltare som är registrerad enligt artikel 3.3 i direktiv 2011/61/EU.
 - iii) En AIF-fond som förvaltas av en EU-baserad AIF-förvaltare som är auktoriserad enligt artikel 6 i direktiv 2011/61/EU.
 - iv) En AIF-fond som förvaltas av en icke EU-baserad AIF-förvaltare som är auktoriserad enligt artikel 37 i direktiv 2011/61/EU.
 - v) En icke EU-baserad AIF-fond som förvaltas av en icke EU-baserad AIF-förvaltare och marknadsförs i enlighet med artikel 42 i direktiv 2011/61/EU.
 - vi) En icke EU-baserad AIF-fond som inte marknadsförs i unionen och som förvaltas av en icke EU-baserad AIF-förvaltare som är etablerad i ett tredje land som omfattas av en delegerad akt som avses i artikel 67.6 i direktiv 2011/61/EU.
- b) Fondens prospekt eller motsvarande dokument innefattar
- i) de tillgångskategorier som fonden har tillstånd att investera i
 - ii) om investeringsbegränsningar tillämpas, de relativa begränsningarna och metoderna för att beräkna dem.
- c) Rapporteringen från fonden eller fondens förvaltningsbolag till institutet uppfyller följande krav:
- i) Fondens exponeringar rapporteras minst lika ofta som institutets exponeringar.
 - ii) Den finansiella informationen är tillräckligt detaljerad för att göra det möjligt för institutet att beräkna fondens riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med den metod som institutet valt.
 - iii) Om institutet tillämpar genomlysningmetoden verifieras uppgifterna om de underliggande exponeringarna av en oberoende tredje part.

Genom undantag från led a i det första stycket i denna punkt får multilaterala och bilaterala utvecklingsbanker och andra institut som saminvesterar i fonder med multilaterala eller bilaterala utvecklingsbanker fastställa det riskvägda exponeringsbeloppet av den fondens exponeringar i enlighet med de metoder som fastställs i artikel 132a, förutsatt att de villkor som fastställs i leden b och c i första stycket i den här punkten är uppfyllda och att fondens investeringsmandat begränsar de typer av tillgångar som fonden kan investera i till tillgångar som främjar en hållbar utveckling i utvecklingsländer.

Institutet ska meddela sin behöriga myndighet vilka fonder som de tillämpar den behandling som avses i andra stycket på.

Genom undantag från led c i i första stycket får rapporteringen till institutet från fonden eller fondens förvaltningsbolag, om institutet fastställer det riskvägda exponeringsbeloppet för en fonds exponeringar i enlighet med den mandatbaserade metoden, begränsas till fondens investeringsmandat och eventuella ändringar av detta och utförs först när institutet ådrar sig exponeringen mot fonden för första gången och när det sker en ändring i fondens investeringsmandat.

4. Institut som inte har tillräckliga uppgifter eller tillräcklig information för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet av en fonds exponering i enlighet med metoderna i artikel 132a får förlita sig till en tredje parts beräkningar förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Den tredje parten är antingen
 - i) fondens inlåningsinstitut eller fondens finansiella inlåningsinstitut förutsatt att fonden enbart investerar i värdepapper och deponerar alla värdepapper i detta inlåningsinstitut eller finansiella inlåningsinstitut, eller
 - ii) för fonder som inte omfattas av led i i detta led, fondens förvaltningsbolag, förutsatt att detta uppfyller villkoret i punkt 3 a.
- b) Den tredje parten genomför beräkningen i enlighet med metoderna i artikel 132a.1, 132a.2 eller 132a.3, beroende på vad som är tillämpligt.
- c) En extern revisor har bekräftat att tredje partens beräkning är korrekt.

Institut som förlitar sig till tredje parts beräkningar ska multiplicera det riskvägda exponeringsbeloppet för en fonds exponeringar från dessa beräkningar med en faktor på 1,2.

Genom undantag från det andra stycket ska faktorn på 1,2 inte tillämpas om institutet har obegränsad tillgång till de detaljerade beräkningar som utförs av den tredje parten. På begäran ska institutet lämna dessa beräkningar till den behöriga myndigheten.

5. Om ett institut vid beräkning av det riskvägda exponeringsbeloppet av en fonds exponeringar tillämpar de metoder som avses i artikel 132a (*nivå 1-fond*) och någon av de underliggande exponeringarna av nivå 1-fonden är en exponering i form av andelar eller aktier i en annan fond (*nivå 2-fond*) får det riskvägda exponeringsbeloppet beräknas genom alla de tre metoder som beskrivs i punkt 2 i denna artikel. Ett institut får endast använda genomlysningmetoden för att beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen av fondernas exponeringar i nivå 3 och alla påföljande nivåer om det använder den metoden för beräkning av föregående nivåer. I alla andra scenarier ska de använda reservmetoden.

6. Det riskvägda exponeringsbeloppet av en fonds exponeringar beräknade i enlighet med genomlysningmetoden och mandatmetoden som avses i artikel 132a.1 och 132a.2 ska begränsas till det riskvägda beloppet för den fonds exponeringar som beräknats i enlighet med reservmetoden.

7. Institut som tillämpar genomlysningmetoden i enlighet med artikel 132a.1 får genom undantag från punkt 1 i den här artikeln beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet i form av andelar eller aktier i en fond genom att multiplicera exponeringsvärdet av dessa exponeringar, beräknat i enlighet med artikel 111, med den riskvikt (RW_i) som beräknas i enlighet med formeln i artikel 132c, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) Institutet bokför värdet på innehavet av andelar eller aktier i en fond till anskaffningskostnaden men bokför värdet på fondens underliggande tillgångar till verkligt värde om de tillämpar genomlysningmetoden.
- b) En förändring av marknadsvärdet av de andelar eller aktier som institutet bokför till värdet av anskaffningskostnaden förändrar inte institutens kapitalbas och inte heller det exponeringsvärde som hänger samman med dessa innehav."

63. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 132a

Metoder för beräkning av fonders riskvägda exponeringsbelopp

1. Om villkoren som fastställs i artikel 132.3 är uppfyllda ska institut som har tillräcklig information om en fonds enskilda underliggande exponeringar göra en genomlysning av dessa exponeringar för att beräkna fondens riskvägda exponeringsbelopp genom att riskvikta alla fondens underliggande exponeringar som om de innehafts direkt av dessa institut.

2. Om de villkor som fastställs i artikel 132.3 är uppfyllda ska institut som saknar tillräcklig information om en fonds enskilda underliggande exponeringar använda genomlysningmetoden för att beräkna dessa exponeringars riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med gränserna i fondens mandat och relevant rätt.

Institutet ska utföra beräkningarna som avses i första stycket enligt antagandet att fonden först tar på sig exponering till den högsta tillåtna gränsen enligt sitt mandat eller relevant rätt som leder till de högsta kapitalbaskraven, och därefter fortsätter att ta på sig exponering i fallande ordning till den maximala totala exponeringsgränsen är nådd, och att fonden tillämpar bruttosoliditet till den högsta tillåtna gränsen enligt sitt mandat eller relevant rätt i tillämpliga fall.

Institutet ska utföra de beräkningar som avses i första stycket i enlighet med metoderna i detta kapitel, kapitel 5 och avsnitten 3, 4 eller 5 i kapitel 6 i denna avdelning.

3. Genom undantag från artikel 92.3 d får institut som beräknar det riskvägda exponeringsbeloppet av en fonds exponeringar i enlighet med punkt 1 eller 2 i denna artikel beräkna kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisken i fondens derivatexponeringar som ett belopp motsvarande 50 % av kapitalbaskravet för de derivatexponeringar som beräknats i enlighet med kapitel 6 avsnitt 3, 4 eller 5 i denna avdelning, beroende på vad som är tillämpligt.

Genom avvikelser från första stycket får ett institut från beräkningen av kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisken undanta derivatexponeringar som inte skulle ha omfattats av det kravet om de hade orsakats direkt av institutet.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger hur instituten ska beräkna det riskvägda exponeringsbelopp som avses i punkt 2 om ett eller flera av de ingångsvärden som krävs för att utföra beräkningen saknas.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 mars 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 132b

Undantag från metoderna för beräkning av fonders riskvägda exponeringsbelopp

1. Institutet får från de beräkningar som avses i artikel 132 undanta fondens innehav av kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskott, supplementärkapitalinstrument och kvalificerade skuldinstrument, vilka instituten ska dra av i enlighet med artikel 36.1 och artiklarna 56, 66 respektive 72e.
2. Institutet får från de beräkningar som avses i artikel 132 undanta exponeringar i form av andelar eller aktier i de fonder som avses i artikel 150.1 g och h och istället tillämpa den behandling som avses i artikel 133 på dessa exponeringar.

Artikel 132c

Behandling av fonders exponeringar utanför balansräkningen

1. Institutet ska beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för sina poster utanför balansräkningen som har potential att omvandlas till exponeringar i form av andelar eller aktier i en fond genom att multiplicera exponeringsvärdet av dessa exponeringar, beräknat i enlighet med artikel 111, med följande riskvikt:

a) För alla exponeringar för vilka instituten använder en av de metoder som anges i artikel 132a:

$$RW_i^* \frac{1}{4} \frac{RWAE_i}{E_i^*} \frac{A_i}{EQ_i}$$

där

RW_i^* = riskvikt

i = index som anger fond,

$RWAE_i$ = det belopp som beräknas i enlighet med artikel 132a för en fond,

E_i^* = exponeringsvärdet för fondens exponeringar,

A_i = det bokföringsmässiga värdet av fondens tillgångar, och

EQ_i = det bokföringsmässiga värdet av fondens aktier.

b) För alla övriga exponeringar, $RW_i^* \frac{1}{4} 1250$ %.

2. Institutet ska beräkna exponeringsvärdet av ett minimivärdebaserat åtagande som uppfyller villkoren i punkt 3 i denna artikel som garantibeloppets diskonterade nuvärde med hjälp av en riskfri diskonteringsfaktor. Institutet får minska exponeringsvärdet av ett minimivärdebaserat åtagande med eventuella förluster som bokförts för det minimivärdebaserade åtagandet enligt tillämplig redovisningsstandard.

Institutet ska beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för exponeringar utanför balansräkningen som härrör från minimivärdebaserade åtaganden som uppfyller samtliga villkor i punkt 3 i denna artikel genom att multiplicera exponeringsvärdet för dessa exponeringar med en konverteringsfaktor på 20 % och den riskvikt som erhålls enligt artikel 132 eller 152.

3. Institutet ska fastställa det riskvägda exponeringsbeloppet för exponeringar utanför balansräkningen som härrör från minimivärdebaserade åtaganden i enlighet med punkt 2 om alla följande villkor är uppfyllda:

- a) Institutets exponering utanför balansräkningen är ett minimivärdebaserat åtagande för en investering i andelar eller aktier i en eller flera fonder, enligt vilket institutet endast är skyldigt att göra utbetalningar inom ramen för det minimivärdebaserade åtagandet om marknadsvärdet av fondens eller fondernas underliggande exponeringar är lägre än ett på förhand fastställt tröskelvärde vid en eller flera tidpunkter, som anges i avtalet.
- b) Fonden är antingen
 - i) ett fondföretag enligt definitionen i direktiv 2009/65/EG, eller
 - ii) en alternativ investeringsfond (AIF-fond) enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU som endast investerar i överlåtbara värdepapper eller i andra likvida finansiella tillgångar som avses i artikel 50.1 i direktiv 2009/65/EG, om AIF-fondens mandat inte tillåter en bruttosoliditet som är högre än vad som tillåts enligt artikel 51.3 i direktiv 2009/65/EG.
- c) Det aktuella marknadsvärdet av de exponeringar som är underliggande till den fond som är underliggande till det minimivärdebaserade åtagandet täcker eller överskrider nuvärdet av det tröskelvärde som anges i det minimivärdebaserade åtagandet, utan att hänsyn tas till effekten av de minimivärdebaserade åtagandena utanför balansräkningen.
- d) Om det överskjutande marknadsvärdet av fondens eller fondernas underliggande exponeringar i förhållande till det minimivärdebaserade åtagandets nuvärde sjunker kan institutet, eller ett annat företag som omfattas av samma gruppbaseade tillsyn som institutet i enlighet med denna förordning och direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2002/87/EG, påverka sammansättningen av fondens eller fondernas underliggande exponeringar eller på annat sätt begränsa möjligheten till en ytterligare minskning av det överskjutande beloppet.
- e) Den direkta eller indirekta slutmottagaren av det minimivärdebaserade åtagandet är vanligtvis en icke-professionell kund enligt definitionen i artikel 4.1.11 i direktiv 2014/65/EU."

64. I artikel 144.1 ska led g ersättas med följande:

"g) Institutet har med hjälp av internmetoden beräknat kapitalbaskraven utifrån sina skattningar av riskparametrar och kan överlämna den rapport som krävs i artikel 430."

65. Artikel 152 ska ersättas med följande:

"Artikel 152

Behandling av exponeringar i form av andelar eller aktier i fonder

1. Institutet ska beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för sina exponeringar i form av andelar eller aktier i en fond genom att multiplicera fondens riskvägda exponeringsbelopp, beräknat i enlighet med de metoder som avses i punkterna 2 och 5, med procentandelen andelar eller aktier som innehas av dessa institut.
2. Om villkoren som fastställs i artikel 132.3 är uppfyllda ska institut som har tillräcklig information om en fonds enskilda underliggande exponeringar göra en genomlysning av dessa underliggande exponeringar för att beräkna fondens riskvägda exponeringsbelopp genom att riskvikta alla fondens underliggande exponeringar som om de innehafts direkt av institutet.
3. Genom undantag från artikel 92.3 d får institut som beräknar det riskvägda exponeringsbeloppet av en fond i enlighet med punkt 1 eller 2 i denna artikel beräkna kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisken i fondens derivatexponeringar som ett belopp motsvarande 50 % av kapitalbaskravet för de derivatexponeringar som beräknats i enlighet med kapitel 6 avsnitt 3, 4 eller 5 i denna avdelning, beroende på vad som är tillämpligt.

Genom avvikelser från första stycket får ett institut från beräkningen av kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisken undanta derivatexponeringar som inte skulle ha omfattats av det kravet om de hade orsakats direkt av institutet.

4. Institut som tillämpar genomlysningmetoden i enlighet med punkterna 2 och 3 i denna artikel och som uppfyller villkoren för permanent partiell användning i enlighet med artikel 150, eller som inte uppfyller villkoren för att använda metoderna i detta kapitel eller en eller flera av de metoder som anges i kapitel 5 för alla eller delar av fondens underliggande exponeringar, ska beräkna riskviktade exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp i enlighet med följande principer:

- a) För exponeringar som hänförs till klassen aktieexponeringar enligt artikel 147.2 e ska instituten tillämpa den förenklade riskviktmetoden enligt artikel 155.2.
- b) För exponeringar som hänförs till klassen för poster som representerar positioner i värdepapperisering enligt artikel 147.2 f ska instituten tillämpa det förfarande som anges i artikel 254 som om dessa exponeringar skulle vara direkt innehavda av dessa institut.
- c) För alla andra underliggande exponeringar ska instituten tillämpa schablonmetoden enligt kapitel 2 i denna avdelning.

Vid tillämpning av led a i första stycket ska instituten om de inte kan skilja mellan exponeringar i riskkapitalföretag, börsnoterade aktier och andra aktieliknande exponeringar behandla exponeringarna i fråga som andra aktieliknande exponeringar.

5. Om villkoren som fastställs i artikel 132.3 är uppfyllda får institut som saknar tillräcklig information om en fonds enskilda underliggande exponeringar beräkna dessa exponeringars riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med den mandatbaserade metoden enligt artikel 132a.2. För de exponeringar som förtecknas i punkt 4 a, b och c i denna artikel ska instituten emellertid tillämpa de metoder som anges där.

6. Om inte annat följer av artikel 132b.2 ska institut som inte tillämpar genomlysningmetoden i enlighet med punkterna 2 och 3 i denna artikel eller den mandatbaserade metoden i enlighet med punkt 5 i denna artikel tillämpa den reservmetod som avses i artikel 132.2.

7. Institutet får beräkna sin riskvägda exponering i form av enheter eller aktier i fonder genom att kombinera de metoder som avses i denna artikel, förutsatt att villkoren för dessa metoder uppfylls.

8. Institut som inte har tillräckliga uppgifter eller information för att beräkna en fonds riskvägda belopp i enlighet med metoderna som fastställs i punkterna 2, 3, 4 och 5 får förlita sig på en tredje parts beräkningar förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) Tredjeparten är antingen
 - i) fondens inlåningsinstitut eller fondens finansiella inlåningsinstitut förutsatt att fonden enbart investerar i värdepapper och deponerar alla värdepapper i detta inlåningsinstitut eller finansiella inlåningsinstitut, eller
 - ii) för fonder som inte omfattas av led i, i detta led, fondens förvaltningsbolag förutsatt att detta uppfyller kriterierna i artikel 132.3 a.
- b) För exponeringar som inte förtecknas i punkt 4 a, b och c i denna artikel utför tredjeparten beräkningarna i enlighet med genomlysningmetoden som fastställs i artikel 132a.1.
- c) För exponeringar som förtecknas i punkt 4 a, b och c utför tredjeparten beräkningarna i enlighet med den metod som anges i respektive led.
- d) En extern revisor har bekräftat att tredjepartens beräkning är korrekt.

Institut som förlitar sig på tredjeparts beräkningar ska multiplicera de riskvägda exponeringsbeloppen för en fonds exponeringar från dessa beräkningar med en faktor på 1,2.

Genom undantag från det andra stycket ska faktorn på 1,2 inte tillämpas om institutet har obegränsad tillgång till de detaljerade beräkningar som utförs av tredjeparten. På begäran ska institutet lämna dessa beräkningar till den behöriga myndigheten.

9. Vid tillämpning av denna artikel ska artiklarna 132.5, 132.6 och 132b tillämpas. Vid tillämpning av denna artikel ska artikel 132c tillämpas, med de riskvikter som beräknats i enlighet med kapitel 3 i denna avdelning.”

66. I artikel 158 ska följande punkt införas:

"9a. Det förväntade förlustbeloppet för ett minimivärdebaserat åtagande som uppfyller samtliga krav som fastställs i artikel 132c.3 ska vara noll."

67. Artikel 164 ska ersättas med följande:

"Artikel 164

Förlust vid fallissemang (LGD)

1. Institutet ska ta fram egna skattningar av LGD med iakttagande av kraven i avsnitt 6 i detta kapitel och under förutsättning att det beviljas av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 143. För utspädningsrisk för förvärvade fordringar ska ett LGD-värde på 75 % användas. Om ett institut kan bryta ned sina skattningar av EL för utspädningsrisk för förvärvade fordringar till PD- och LGD-värden på ett tillförlitligt sätt, får institutet använda sin egen LGD-skattning.

2. Obetalt kreditriskskydd får erkännas som godtagbart för en enskild exponering eller grupp av exponeringar genom justering av PD- eller LGD-skattningarna, under förutsättning att kraven i artikel 183.1, 183.2 och 183.3 är uppfyllda och de behöriga myndigheterna har gett sitt tillstånd. Ett institut ska inte justera PD- eller LGD-värdet på garanterade exponeringar på så sätt att den justerade riskvikten blir lägre än vad motsvarande riskvikt för en jämförbar direkt exponering mot garantigivaren skulle vara.

3. Vid tillämpning av artikel 154.2 ska LGD för en jämförbar direkt exponering mot den utfärdare av kreditriskskyddet som avses i artikel 153.3 vara LGD för antingen en osäkrad facilitet i förhållande till garantigivaren eller en osäkrad facilitet i förhållande till gäldenären, beroende på om tillgängliga uppgifter och garantins struktur tyder på att det belopp som kan återvinnas, i händelse av att både garantigivaren och gäldenären fallerar under tiden för den säkrade transaktionen, är beroende av den finansiella situationen för garantigivaren eller gäldenären.

4. Det genomsnittliga exponeringsvägda LGD för alla hushållsexponeringar mot säkerhet i bostadsfastigheter utan statliga garantier får inte understiga 10 %.

Det genomsnittliga exponeringsvägda LGD för alla hushållsexponeringar mot säkerhet i kommersiella fastigheter utan statliga garantier får inte understiga 15 %.

5. Medlemsstaterna ska utse en myndighet som ansvarig för tillämpningen av punkt 6. Denna myndighet ska vara den behöriga myndigheten eller den utsedda myndigheten.

Om den myndighet som av medlemsstaten utsetts att tillämpa denna artikel är den behöriga myndigheten, ska den säkerställa att relevanta nationella organ och myndigheter som har ett makrotillsynsuppdrag får vederbörlig information om den behöriga myndighetens avsikt att utnyttja denna artikel och att de på lämpligt sätt är engagerade i bedömningen av hot mot den finansiella stabiliteten i sin medlemsstat i enlighet med punkt 6.

Om den myndighet som av medlemsstaten utsetts att tillämpa denna artikel inte är den behöriga myndigheten ska medlemsstaten anta nödvändiga bestämmelser för att säkerställa korrekt samordning och utbyte av information mellan den behöriga myndigheten och den utsedda myndigheten, för en korrekt tillämpning av denna artikel. Myndigheterna ska i synnerhet ha ett nära samarbete och dela all information som kan behövas för att på ett ändamålsenligt sätt utföra de uppgifter som den utsedda myndigheten åläggs enligt denna artikel. Detta samarbete ska syfta till att undvika varje form av överlappande eller icke samstämmiga åtgärder mellan den behöriga myndigheten och den utsedda myndigheten samt att säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till samspelet med andra åtgärder, särskilt åtgärder som vidtas enligt artikel 458 i denna förordning och artikel 133 i direktiv 2013/36/EU.

6. På grundval av de uppgifter som samlas in i enlighet med artikel 430a och av andra relevanta indikatorer och med beaktande av den framtida utvecklingen på fastighetsmarknaden, ska den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5 i den här artikeln regelbundet, dock minst en gång per år, göra en bedömning av huruvida de LGD-minimivärden som avses i punkt 4 i den här artikeln är lämpliga för exponeringar som är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter belägna i en eller flera delar av territoriet för den berörda myndighetens medlemsstat.

Om den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5, på grundval av den bedömning som avses i första stycket i denna punkt, drar slutsatsen att de LGD-minimivärden som avses i punkt 4 inte är tillräckliga, och om den anser att LGD-värdenas olämplighet skulle kunna påverka den nuvarande eller framtida finansiella stabiliteten i medlemsstaten negativt, får den fastställa högre LGD-minimivärden för de exponeringar som är belägna i en eller flera delar av territoriet för den berörda myndighetens medlemsstat. Dessa högre minimivärden får också tillämpas för ett eller flera fastighetssegment av sådana exponeringar.

Den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5 ska underrätta EBA och ESRB innan den fattar ett sådant beslut som avses i denna punkt. Inom en månad efter mottagande av den underrättelsen ska EBA och ESRB avge ett yttrande till den berörda medlemsstaten. EBA och ESRB ska offentliggöra dessa LGD-värden.

7. Om den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5 fastställer högre LGD-minimivärden enligt punkt 6, ska instituten få en övergångsperiod på sex månader för att tillämpa dem.

8. EBA ska i nära samarbete med ESRB utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de villkor som den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5 ska beakta vid bedömningen av LGD-värdenas lämplighet som ett led i den bedömning som avses i punkt 6.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

9. ESRB får genom rekommendationer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010 och i nära samarbete med EBA ge vägledning till myndigheter som utsetts i enlighet med punkt 5 i denna artikel om

- a) faktorer som "skulle kunna påverka den nuvarande eller framtida finansiella stabiliteten negativt" enligt punkt 6 och
- b) vägledande referensvärden som den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 5 ska ta hänsyn till när den fastställer högre LGD-minimivärden.

10. Institutet i en medlemsstat ska tillämpa de högre LGD-minimivärden som har fastställts av myndigheterna i en annan medlemsstat i enlighet med punkt 6 på alla sina motsvarande exponeringar som säkrats genom panträtt i bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter som är belägna i en eller flera delar av den medlemsstaten."

68. I artikel 201.1 ska led h ersättas med följande:

"h) Kvalificerade centralamotparter."

69. Följande artikel ska införas:

"Artikel 204a

Godtagbara slag av aktiederivat

1. Som godtagbart kreditriskskydd får instituten använda aktiederivat som är totalavkastningsswappar eller som har liknande ekonomisk effekt, endast i syfte att genomföra interna säkringar.

Om ett institut köper kreditriskskydd genom en totalavkastningsswapp och redovisar nettobetalingarna för swappen som nettoinkomst, men inte redovisar motsvarande värdeminskning på den tillgång som är skyddad, antingen genom reducering av det verkliga värdet eller genom ett tillägg till reserverna, ska detta kreditriskskydd inte betecknas som godtagbart kreditriskskydd.

2. Om ett institut genomför en intern säkring med ett aktiederivat, ska, för att den inre säkringen ska betecknas som godtagbar enligt detta kapitel, den kreditrisk som har överförts till handelslagret föras över till en tredje part eller tredje parter.

Om en intern säkring har genomförts i enlighet med första stycket och kraven i detta kapitel är uppfyllda, ska institutet tillämpa de regler som anges i avsnitten 4–6 i detta kapitel för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp, då dessa täcks av obetalt kreditriskskydd."

70. Artikel 223 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Vid transaktioner med OTC-derivat ska institut som använder metoderna i kapitel 6 avsnitt 6 beräkna E_{VA} enligt följande:

$$E_{VA} = E.”$$

b) I punkt 5 ska följande stycke läggas till:

”Vid transaktioner i OTC-derivat ska institut som använder metoderna i kapitel 6 avsnitten 3, 4 och 5 i tillämpliga fall ta hänsyn till säkerhetens riskreducerande effekter i enlighet med bestämmelserna i kapitel 6 avsnitten 3, 4 och 5, beroende på vad som är tillämpligt.”

71. Artikel 272 ska ändras på följande sätt:

a) Led 6 ska ersättas med följande:

”6. *säkringsmängd*: en grupp transaktioner inom en enda nettningsmängd för vilken fullständig eller partiell är tillåten för att avgöra den potentiella framtida exponeringen enligt metoderna i avsnitt 3 eller 4 i detta kapitel.”

b) Följande led ska införas:

”7a. *ensidigt marginalavtal*: ett marginalavtal enligt vilket ett institut måste ställa tilläggsmarginalsäkerheter till en motpart men inte självt har rätt att erhålla tilläggsmarginalsäkerhet från motparten i fråga, eller vice versa.”

c) Led 12 ska ersättas med följande:

”12. *aktuellt marknadsvärde* eller *CMV*: nettomarknadsvärdet av alla transaktioner inom en nettningsmängd utan avdrag för eventuell säkerhet som innehafts eller ställt, och där positiva och negativa marknadsvärden nettas vid beräkningen av CMV.”

d) Följande led ska införas:

”12a. *nettobelopp av oberoende säkerheter* eller *NICA*: summan av det volatilitetsjusterade värdet av säkerheter erhållna eller ställda av motparten, beroende på vad som är lämpligt, till den fastställda nettningsmängden som inte är tilläggsmarginal.”

72. Artikel 273 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Institutet ska beräkna exponeringsvärdet för de kontrakt som förtecknas i bilaga II på grundval av en av de metoder som anges i avsnitten 3–6 i enlighet med denna artikel.

Ett institut som inte uppfyller villkoren i artikel 273a.1 får inte använda den metod som fastställs i avsnitt 4. Ett institut som inte uppfyller villkoren i artikel 273a.2 får inte använda den metod som anges i avsnitt 5.

Institut får inom en koncern alltid använda en kombination av de metoder som redovisas i avsnitten 3–6. Ett enskilt institut får inte på permanent basis använda en kombination av de metoder som fastställs i avsnitten 3–6.”

b) Punkterna 6, 7 och 8 ska ersättas med följande:

”6. Enligt de metoder som redovisas i avsnitten 3–6 ska exponeringsvärdet för en given motpart vara lika med summan av de exponeringsvärden som beräknats för varje nettningsmängd avseende den motparten.

Genom undantag från första stycket ska exponeringsvärdet – om ett marginalavtal gäller flera nettningsmängder med den motparten och institutet använder en av metoderna i avsnitten 3–6 för att beräkna dessa nettningsmängders exponeringsvärde – beräknas i enlighet med det relevanta avsnittet.

För en viss motpart ska exponeringsvärdet för en viss nettningsmängd av sådana OTC-derivat som förtecknas i bilaga II beräknat i enlighet med detta kapitel vara det värde som är störst av noll och differensen mellan

summan av exponeringsvärdena för alla nettningsmängder avseende denna motpart och summan av säkerheternas kreditvärdighetsjusterade värden avseende denna motpart, vilka institutet betraktar som en genomförd nedskrivning. Kreditvärdighetsjusteringarna ska beräknas utan beaktande av någon motsvarande sådan debetvärdejustering av företagets egen kreditrisk som redan har undantagits från kapitalbasen i enlighet med artikel 33.1 c.

7. Vid beräkningen av exponeringsvärdet i enlighet med metoderna i avsnitt 3, 4 och 5 får institutet behandla två OTC-derivatkontrakt som helt matchar varandra och ingår i nettningsavtalet som om de vore ett enda kontrakt med ett teoretiskt belopp som är lika med noll.

Vid tillämpning av första stycket ska två OTC-derivat anses helt matcha varandra om de uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Riskpositionerna är motsatta.
- b) Deras egenskaper är, med undantag för handelsdagen, identiska.
- c) Deras kassaflöden tar helt och hållet ut varandra.

8. För fastställande av exponeringsbeloppet för exponeringar som härrör från transaktioner med lång avvecklingscykel, ska institutet använda en av de metoder som redovisas i avsnitten 3–6 i detta kapitel, oavsett vilka metoder institutet har valt för behandling av OTC-derivat och repor, värdepappers- och råvarulån och marginallånetransaktioner. Vid beräkning av kapitalbaskravet för transaktioner med lång avvecklingscykel får ett institut som använder den metod som redovisas i kapitel 3 tillämpa riskvikterna enligt den metod som redovisas i kapitel 2 på permanent basis, oavsett värdet av sådana positioner.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”9. När det gäller de metoder som föreskrivs i avsnitten 3–6 i detta kapitel ska institutet behandla transaktioner där specifik korrelationsrisk konstaterats i enlighet med artikel 291.2, 291.4, 291.5 och 291.6.”

73. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 273a

Villkor för användning av förenklade metoder för beräkning av exponeringsvärdet

1. Institutet får beräkna exponeringsvärdet av derivatpositioner i enlighet med metoden i avsnitt 4 under förutsättning att storleken på denna derivatverksamhet inom eller utanför balansräkningen är högst lika stor som båda följande tröskelvärden, på grundval av en bedömning som genomförs varje månad med användning av uppgifter från den sista dagen i månaden:

- a) 10 % av institutets totala tillgångar.
- b) 300 miljoner EUR.

2. Institutet får beräkna exponeringsvärdet av sina derivatpositioner i enlighet med metoden som fastställs i avsnitt 5 under förutsättning att storleken på denna derivatverksamhet inom eller utanför balansräkningen är högst lika stor som båda följande tröskelvärden, på grundval av en bedömning som genomförs varje månad med användning av uppgifter från den sista dagen i månaden:

- a) 5 % av institutets totala tillgångar.
- b) 100 miljoner EUR.

3. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska institutet beräkna storleken på sin derivatverksamhet inom och utanför balansräkningen med användning av uppgifter från den sista dagen i månaden i enlighet med följande krav:

- a) Derivatpositionerna ska värderas till sitt marknadsvärde på det givna datumet, om en positions marknadsvärde inte är tillgängligt på ett givet datum ska institutet använda sig av det verkliga värdet för positionen i fråga på det datumet, om en positions marknadsvärde och verkliga värde inte finns tillgängliga på ett givet datum ska institutet använda sig av det senast kända marknadsvärdet eller verkliga värdet för positionen i fråga.

- b) Det absoluta värdet av långa derivatpositioner ska summeras med det absoluta värdet av korta derivatpositioner.
- c) Alla derivatpositioner ska räknas med, utom kreditderivat som betraktas som interna säkringar mot kreditris-
kexponeringar utanför handelslagret.
4. Genom undantag från punkt 1 eller 2, beroende på vad som är tillämpligt, får ett institut som ingår i en grupp och som skulle behöva tillämpa den metod som fastställs i avsnitt 3 eller 4 eftersom det på individuell nivå överskrider tröskelvärdena i punkt 1 eller 2, beroende på vad som är tillämpligt, välja att efter godkännande av de behöriga myndigheterna tillämpa den metod som skulle tillämpas på gruppnivå, om derivatverksamheten på gruppnivå inte överskrider de tröskelvärden som anges i punkt 1 eller 2, beroende på vad som är tillämpligt.
5. Institutet ska meddela de behöriga myndigheterna vilka metoder i avsnitt 4 eller 5 som de använder, eller i förekommande fall upphör att använda, för beräkning av exponeringsvärdet för deras derivatpositioner.
6. Institutet får inte ingå en derivattransaktion, köpa eller sälja ett derivatinstrument endast för att efterleva något av villkoren i punkterna 1 och 2 under den bedömning som genomförs varje månad.

Artikel 273b

Bristande uppfyllande av villkoren för användning av förenklade metoder för beräkning av exponeringsvärdet av derivat

1. Om ett institut inte uppfyller ett eller flera av kraven i artikel 273a.1 och 273a.2 ska det omedelbart meddela den behöriga myndigheten detta.
2. Ett institut ska upphöra att beräkna exponeringsvärdet av sina derivatpositioner i enlighet med avsnitt 4 eller 5, beroende på vad som är tillämpligt, inom tre månader efter det att något av följande föreligger:
- a) Institutet uppfyller inte villkoren som avses i led a i artikel 273a.1 eller 273a.2, beroende på vad som är tillämpligt, eller det tröskelvärde som anges i led b i artikel 273a.1 eller 273a.2, beroende på vad som är tillämpligt, under mer än tre månader i följd.
- b) Institutet uppfyller inte villkoren som avses i led a i artikel 273a.1 eller 273a.2, beroende på vad som är tillämpligt, eller det tröskelvärde som anges i led b i artikel 273a.1 eller 273a.2, beroende på vad som är tillämpligt, under mer än sex av de föregående tolv månaderna.
3. Om ett institut har upphört att beräkna exponeringsvärdena av sina derivatpositioner i enlighet med avsnitt 4 eller 5, beroende på vad som är tillämpligt, ska det endast tillåtas att återuppta beräkningen av exponeringsvärdet av sina derivatpositioner i enlighet med avsnitt 4 eller 5 om det visar för den behöriga myndigheten att alla villkor som fastställs i artikel 273a.1 eller 273a.2 har uppfyllts under en period på ett år.”
74. I del tre av delning II kapitel 6 ska avsnitten 3, 4 och 5 ersättas med följande:

”Avsnitt 3

Schablonmetoden för motpar tskreditrisk

Artikel 274

Exponeringsvärde

1. Ett institut får beräkna ett enskilt exponeringsvärde på nettningsmängdsnivå för alla transaktioner som omfattas av ett nettningsavtal om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) Nettningsavtalet tillhör en av de typer av nettningsavtal som avses i artikel 295.
- b) Nettningsavtalet har godkänts av behöriga myndigheter i enlighet med artikel 296.
- c) Institutet har levt upp till de förpliktelser avseende nettningsavtalet som fastställs i artikel 297.

Om något av villkoren i det första stycket inte uppfylls ska institutet behandla varje transaktion som om det vore sin egen nettningsmängd.

2. Institutet ska beräkna nettningsmängdens exponeringsvärde med hjälp av schablonmetoden för motpartskreditrisk enligt följande:

$$\text{Exponeringsvärde} = \alpha \cdot (\text{RC} + \text{PFE})$$

där

RC = ersättningskostnaden beräknad i enlighet med artikel 275, och

PFE = den potentiella framtida exponeringen beräknad i enlighet med artikel 278,

α = 1,4.

3. Exponeringsvärdet av en nettningsmängd som omfattas av ett kontraktensligt marginalavtal ska begränsas till exponeringsvärdet av samma nettningsmängd som inte omfattas av någon form av marginalavtal.

4. Om flera marginalavtal är tillämpliga på samma nettningsmängd ska instituten hänföra varje marginalavtal till den grupp av transaktioner i nettningsmängden till vilken det marginalavtalet kontraktensligt gäller och beräkna ett exponeringsvärde separat för var och en av dessa grupperade transaktioner.

5. Institutet får fastställa exponeringsvärdet av en nettningsmängd till noll om nettningsmängden uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Nettningsmängden består enbart av sålda optioner.
- b) Nettningsmängdens aktuella marknadsvärde är alltid negativt.
- c) Premien för alla optioner i nettningsmängden har erhållits av samtliga institut som en garanti för kontraktens verkställande.
- d) Nettningsmängden omfattas inte av något marginalavtal.

6. I en nettningsmängd ska instituten ersätta en transaktion som utgörs av en ändlig linjär kombination av köpta eller sålda köp- eller säljoptioner med alla de enskilda optioner som formar den linjära kombinationen, som en enskild transaktion, i syfte att beräkna exponeringsvärdet av nettningsmängden i enlighet med detta avsnitt. Varje sådan kombination av optioner ska betraktas som en enskild transaktion i den nettningsmängd i vilken kombinationen ingår vid beräkning av exponeringsvärdet.

7. Exponeringsbeloppet för en kreditderivattransaktion som representerar en lång position i den underliggande tillgången får begränsas till det utestående obetalda premiebeloppet, förutsatt att det behandlas som en egen nettningsmängd som inte omfattas av ett marginalavtal.

Artikel 275

Ersättningskostnad

1. Institutet ska beräkna ersättningskostnaden RC för nettningsmängder som inte omfattas av ett marginalavtal i enlighet med följande formel:

$$\text{RC} = \max\{\text{CMV} - \text{NICA}, 0\}$$

2. Institutet ska beräkna ersättningskostnaden för enskilda nettningsmängder som omfattas av ett marginalavtal i enlighet med följande formel:

$$\text{RC} = \max\{\text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA}, \text{TH} + \text{MTA} - \text{NICA}, 0\}$$

där

RC = ersättningskostnaden

VM = det volatilitetsjusterade värdet av den nettotilläggs marginal som, beroende på vad som är tillämpligt, regelbundet erhållits eller ställts till nettningsmängden för att minska förändringarna av nettningsvärdets CMV,

TH = den marginaltröskel som är tillämplig på nettningsmängden enligt marginalavtalet nedan, som institutet inte har rätt att begära säkerhet för, och

MTA = det minsta överföringsbelopp som är tillämpligt på nettningsmängden enligt marginalavtalet.

3. Institutet ska beräkna ersättningskostnaden för flera nettningsmängder som omfattas av samma marginalavtal i enlighet med följande formel:

$$RC = \max_i \left(\max(CMV_i, 0) - \max(V_{MA}, NICA_{MA}, 0) \right) \cdot \max_i \left(\min(CMV_i, 0) - \min(V_{MA}, NICA_{MA}, 0) \right)$$

där

RC = ersättningskostnaden

i = det index som betecknar den nettningsmängd som omfattas av det enskilda marginalavtalet.

CMV_i = CMV av nettningsmängd i,

V_{MA} = summan av det volatilitetsjusterade värdet av säkerheter som, beroende på vad som är tillämpligt, regelbundet erhållits eller ställts till flera nettningsmängder för att minska förändringarna av deras CMV,

NICA_{MA} = summan av det volatilitetsjusterade värdet av säkerhet som, beroende på vad som är tillämpligt, regelbundet erhållits eller ställts till flera nettningsmängder som inte är V_{MA},

Vid tillämpning av första stycket får NICA_{MA} beräknas på handelsnivå, nettningsmängdsnivå eller för alla nettningsmängder på vilka marginalavtalet tillämpas beroende på vilken nivå marginalavtalet tillämpas.

Artikel 276

Godkännande och behandling av säkerhet

1. Vid tillämpning av detta avsnitt ska instituten beräkna säkerhetsbeloppen för VM, V_{MA}, NICA och NICA_{MA}, genom att tillämpa samtliga följande krav:

- Om alla transaktioner som ingår i en nettningsmängd tillhör handelslagret ska endast säkerhet som är godtagbar enligt artiklarna 197 och 299 godtas.
- Om en nettningsmängd innehåller minst en transaktion som återfinns utanför handelslagret ska endast säkerhet som är godtagbar enligt artikel 197 godtas.
- Säkerhet från en motpart ska ges positivt tecken och säkerhet som ställs till en motpart ska ha negativt tecken.
- Det volatilitetsjusterade värdet av alla typer av säkerheter som erhålls eller ställs ska beräknas i enlighet med artikel 223, vid denna beräkning ska instituten inte använda metoden i artikel 225.
- Samma säkerhet får inte samtidigt ingå i både VM och NICA.
- Samma säkerhet får inte samtidigt ingå i både V_{MA} och NICA_{MA}.
- Inga sådana säkerheter som ställs till motparter som är separerade från motpartens tillgångar – och därmed är konkursskyddade i det fall motparten skulle falla eller hamna på obestånd – ska tas med i beräkningen av NICA och NICA_{MA}.

2. Vid beräkning av det volatilitetsjusterade värdet av sådana ställda säkerheter som avses i punkt 1 d i denna artikel ska instituten ersätta formeln som fastställs i artikel 223.2 med följande formel:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_c + H_{fx})$$

där

C_{VA} = det volatilitetsjusterade värdet av ställda säkerheter

C = säkerheten

H_c och H_{fx} definieras i enlighet med artikel 223.2.

3. Vid tillämpning av punkt 1 d ska instituten fastställa den avvecklingsperiod som är relevant för beräkningen av det volatilitetsjusterade värdet av all säkerhet som erhålls eller ställs i enlighet med en av följande tidshorisonter:

- a) Ett år för de nettningsmängder som avses i artikel 275.1.
- b) Den marginalriskperiod som i enlighet med led b i artikel 279c.1 fastställs för de nettningsmängder som avses i artikel 275.2 och 275.3.

Artikel 277

Inplacering av transaktioner i riskkategorier

1. Instituterna ska placera in varje transaktion som ingår i en nettningsmängd i en av följande riskkategorier för att fastställa nettningsmängdens potentiella framtida exponering, som avses i artikel 278:

- a) Rännerisk.
- b) Valutarisk.
- c) Kreditrisk.
- d) Aktierisk.
- e) Råvarurisk.
- f) Övriga risker.

2. Instituterna ska genomföra den inplacering som avses i punkt 1 på grundval av derivattransaktionens primära riskdrivare. Den primära riskdrivaren ska vara den enda väsentliga riskdrivaren för en derivattransaktion.

3. Genom undantag från punkt 2 ska institut placera in derivattransaktioner som har mer än en väsentlig riskdrivare i fler än en riskkategori. Om alla väsentliga riskdrivare för en av dessa transaktioner tillhör samma riskkategori ska instituten endast behöva placera in den transaktionen en gång i denna riskkategori på grundval av den väsentligaste av dessa riskdrivare. Om de väsentliga riskdrivarna för en av dessa transaktioner tillhör olika riskkategorier ska instituten placera in denna transaktion en gång i varje riskkategori för vilken transaktionen har minst en väsentlig riskdrivare, på grundval av den väsentligaste riskdrivaren i den riskkategorin.

4. Instituterna ska utan hinder av vad som anges i punkterna 1, 2 och 3 tillämpa följande krav när de placerar in transaktioner i de riskkategorier som förtecknas i punkt 1:

- a) Om en transaktions primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i en viss transaktion som avses i punkt 3, är en inflationsvariabel ska instituten placera in transaktionen i ränteriskkategorin.
- b) Om en transaktions primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i en viss transaktion som avses i punkt 3, är en klimatvariabel ska institutet placera in transaktionen i råvaruriskkategorin.

5. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

- a) metoden för att identifiera transaktioner med endast en väsentlig riskdrivare,
- b) metoden för att vid tillämpning av punkt 3 identifiera transaktioner med mer än en väsentlig riskdrivare och för att identifiera den väsentligaste av dessa riskdrivare.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 277a

Säkringsmängder

1. Institutet ska fastställa relevanta säkringsmängder för varje riskkategori i en nettningsmängd och hänföra varje transaktion till dessa säkringsmängder enligt följande:
 - a) Transaktioner som placerats in i ränteriskkategorin ska endast hänföras till samma säkringsmängd om deras primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, är denominerad i samma valuta.
 - b) Transaktioner som placerats in i valutariskkategorin ska endast hänföras till samma säkringsmängd om deras primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, utgår från samma valutapar.
 - c) Alla transaktioner som placerats in i kreditriskkategorin ska hänföras till samma säkringsmängd.
 - d) Alla transaktioner som placerats in i aktieriskkategorin ska hänföras till samma säkringsmängd.
 - e) Transaktioner som placerats in i råvaruriskkategorin ska hänföras till en av följande säkringsmängder på grundval av deras primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3:
 - i) Energi.
 - ii) Metaller.
 - iii) Jordbruksprodukter.
 - iv) Andra råvaror.
 - v) Klimatförhållanden.
 - f) Transaktioner som placerats in i kategorin "övriga risker" ska endast hänföras till samma säkringsmängd om deras primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, är identisk.

Vid tillämpning av första stycket led a i denna punkt ska sådana transaktioner som placerats in i ränteriskkategorin som har en inflationsvariabel som primär riskdrivare hänföras till separata säkringsmängder, förutom sådana säkringsmängder för transaktioner som placerats in i ränteriskkategorin som inte har en inflationsvariabel som sin primära riskdrivare. Dessa transaktioner ska endast hänföras till samma säkringsmängd om deras primära riskdrivare, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, är denominerad i samma valuta.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska institutet fastställa separata individuella säkringsmängder i varje riskkategori för följande transaktioner:
 - a) Transaktioner för vilka den primära riskdrivaren, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, antingen är den marknadsimplex volatiliteten eller den realiserade volatiliteten hos en riskdrivare eller korrelationen mellan två riskdrivare.
 - b) Transaktioner för vilka den primära riskdrivaren, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, är skillnaden mellan två riskdrivare som placerats in i samma riskkategori eller transaktioner som består av två betalningsben som är denominerade i samma valuta och för vilka en riskdrivare från samma riskkategori som den primära riskdrivaren ingår i det andra betalningsbenet än det som inbegriper den primära riskdrivaren.

Vid tillämpning av första stycket led a i denna punkt ska institutet endast hänföra transaktioner till samma säkringsmängd inom den relevanta riskkategorin om den primära riskdrivaren, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, är identisk.

Vid tillämpning av första stycket led b ska institutet endast hänföra transaktioner till samma säkringsmängd inom den relevanta riskkategorin om det riskdrivarpar hos dessa transaktioner som avses däri är identiskt och om de två

riskdrivarna i detta par har en positiv korrelation. I annat fall ska instituten hänföra transaktionerna i led b i första stycket till en av de säkringsmängder som fastställts i enlighet med punkt 1, på grundval av endast en av de två riskdrivare som avses i första stycket led b.

3. Instituterna ska på begäran från behöriga myndigheter ge information om antalet säkringsmängder som fastställts i enlighet med punkt 2 i denna artikel för varje riskkategori, inbegripet den primära riskdrivaren, eller den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, eller riskdrivarparet för var och en av dessa säkringsmängder, och antalet transaktioner i var och en av dessa säkringsmängder.

Artikel 278

Potentiell framtida exponering

1. Instituterna ska beräkna den potentiella framtida exponeringen för en nettningsmängd på följande sätt:

$$\text{PFE} \frac{1}{4} \text{ multiplikator} \times \text{AddOn}^{(a,b)}$$

där

PFE = den potentiella framtida exponeringen

a = det index som anger de riskkategorier som ingår i beräkningen av nettningsmängdens potentiella framtida exponering,

AddOn^(a) = tillägget för riskkategori a beräknat i enlighet med artiklarna 280a–280f, beroende på vad som är tillämpligt, och

multiplikator = multiplikationsfaktorn beräknad i enlighet med formeln i punkt 3.

Vid denna beräkning ska instituten inkludera tillägget för en viss riskkategori i beräkningen av en nettningsmängd potentiella framtida exponering om minst en transaktion i nettningsmängden har placerats in i den riskkategorin.

2. Den potentiella framtida exponeringen för flera nettningsmängder som omfattas av sådana marginalavtal som avses i artikel 275.3 ska beräknas som summan av potentiella framtida exponeringar av alla enskilda nettningsmängder betraktade som om de inte omfattades av någon form av marginalavtal.

3. Vid tillämpning av punkt 1 ska multiplikatorn beräknas enligt följande:

$$\text{multiplikator} = \begin{cases} 1 & \text{if } z \geq 0 \\ \min(1, \text{Floor}_m \cdot (1 - \text{Floor}_m)^{\frac{z}{y}}) & \text{if } z < 0 \end{cases}$$

där

Floor_m = 5 %, och

$$y = 2 * (1 - \text{Floor}_m) * \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$$

≥ CMV – NICA för de nettningsmängder som avses i artikel 275.1

z = CMV – VM – NICA för de nettningsmängder som avses i artikel 275.2

≥ CMV_i – NICA_i för de nettningsmängder som avses i artikel 275.3

NICA_i = nettobeloppet av oberoende säkerheter beräknat endast för transaktioner som ingår i nettningsmängd i. NICA_i ska beräknas på handelsnivå eller nettningsmängdsnivå beroende på marginalavtalet.

Artikel 279

Beräkning av riskpositionen

Vid beräkning av riskkategoriernas tillägg, som avses i artiklarna 280a–280f ska instituten beräkna riskpositionen för varje transaktion i en nettningsmängd enligt följande:

$$\text{Riskposition} = \delta * \text{AdjNot} * \text{MF}$$

där

δ = transaktionens regulatoriska delta beräknat i enlighet med formeln i artikel 279a,

AdjNot = transaktionens justerade teoretiska belopp beräknat i enlighet med artikel 279b, och

MF = transaktionens löptidsfaktor beräknad i enlighet med formeln i artikel 279c.

Artikel 279a

Regulatoriskt delta

1. Instituterna ska beräkna det regulatoriska deltat på följande sätt:

a) För köp- och säljoptioner som ger optionens köpare rätt att köpa eller sälja ett underliggande instrument vid ett positivt pris ett visst eller flera datum i framtiden, utom om dessa optioner placeras in i ränteriskkategorin, ska instituten använda följande formel:

$$\delta = \frac{1}{4} \text{tecken} \cdot N(\text{typ}) \cdot \frac{\ln\left(\frac{P}{K}\right) + \frac{1}{2}\sigma^2 T}{\sigma T}$$

där

δ = det regulatoriska deltat

tecken = - 1 om transaktionen är en såld köpoption eller en köpt säljoption,

tecken = + 1 om transaktionen är en köpt köpoption eller en såld säljoption,

typ = - 1 om transaktionen är en säljoption,

typ = + 1 om transaktionen är en köpoption,

$N(x)$ = den kumulativa fördelningsfunktionen för en standardiserad normalfördelad slumpvariabel, dvs. sannolikheten att en normalfördelad slumpvariabel med medelvärdet noll och variansen ett är mindre än eller lika med x ,

P = avista- eller terminspriset på optionens underliggande instrument; för optioner för vilka kassaflödet beror på ett genomsnittligt värde av priset på det underliggande instrumentet ska P vara lika med det genomsnittliga värdet vid tidpunkten för beräkningen,

K = optionens lösenpris,

T = optionens förfallodag; för optioner som kan utnyttjas endast vid ett framtida datum, är förfallodagen lika med det datumet; för optioner som kan utnyttjas vid flera framtida datum, är förfallodagen lika med det senaste av de datumerna; förfallodagen ska uttryckas i år med tillämpning av relevant bankdagskonvention, och

σ = optionens regulatoriska volatilitet fastställd i enlighet med tabell 1 på grundval av transaktionens riskkategori och typen av underliggande instrument för optionen.

Tabell 1

Riskkategori	Underliggande instrument	Regulatorisk volatilitet
Valuta	Alla	15 %
Kredit	Instrument med ett enda namn	100 %
	Instrument med flera namn	80 %
Aktier	Instrument med ett enda namn	120 %
	Instrument med flera namn	75 %
Råvaror	Elektricitet	150 %
	Övriga råvaror (exklusive elektricitet)	70 %
Övrigt	Alla	150 %

Institut som använder terminspriset på en options underliggande instrument ska säkerställa att

- i) terminspriset motsvarar optionens egenskaper,
 - ii) den relevanta räntenivå som råder vid rapporteringsdagen används vid beräkning av terminspriset,
 - iii) det underliggande instrumentets förväntade kassaflöden före optionens förfallodag är integrerade i terminspriset.
- b) För trancher i en syntetisk värdepapperisering och ett nth-to-default-kreditderivat, ska instituten använda följande formel:

$$\delta_{\frac{1}{4} \text{ tecken}} = \frac{15}{\delta_{01} \text{ p } 14 \text{ } \blacklozenge \text{ AP } \blacklozenge \delta_{01} \text{ p } 14 \text{ } \blacklozenge \text{ DP}}$$

där

$$\delta_{\frac{1}{4} \text{ tecken}} = \begin{cases} +1 & \text{när kreditriskskydd har erhållits genom transaktionen} \\ -1 & \text{när kreditriskskydd har lämnats genom transaktionen} \end{cases}$$

A = tranchens fästpunkt; för en nth-to-default-kreditderivattransaktion baserad på referensenheter k, är A = (n-1)/k, och

D = tranchens avskiljningspunkt; för en nth-to-default-kreditderivattransaktion baserad på referensenheter k, är D = n/k.

- c) För andra transaktioner än de som avses i led a eller b ska instituten använda följande regulatoriska delta:

$$\delta = \begin{cases} +1 & \text{om transaktionen är en lång position i den primära riskdrivaren, eller den väsentligaste riskdriva-} \\ & \text{ren i den givna riskkategorin} \\ -1 & \text{om transaktionen är en kort position i den primära riskdrivaren, eller den väsentligaste riskdriva-} \\ & \text{ren i den givna riskkategorin} \end{cases}$$

2. För tillämpningen av detta avsnitt betyder en lång position i en primär riskdrivare eller i den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, att transaktionens marknadsvärde ökar när värdet på den riskdrivaren ökar, och en kort position i den primära eller riskdrivaren eller i den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3, betyder att transaktionens marknadsvärde minskar när värdet på den riskdrivaren ökar.

3. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera
 - a) den formel som – i enlighet med utvecklingen av internationella regler – instituten ska använda för att beräkna regulatoriskt delta för köp- och säljoptioner som placerats in i ränteriskkategorin och som är tillämplig under marknadsförhållanden där räntor kan vara negativa samt den regulatoriska volatilitet som är lämplig för den formeln,
 - b) den metod som ska användas för att fastställa om en transaktion är en lång eller kort position i en primär riskdrivare eller i den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin för transaktioner som avses i artikel 277.3.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 279b

Justerat teoretiskt belopp

1. Institutet ska beräkna det justerade teoretiska beloppet enligt följande:
 - a) För transaktioner som placerats in i ränteriskkategorin eller i kreditriskkategorin ska instituten beräkna det justerade teoretiska beloppet som en produkt av derivatkontraktets teoretiska belopp och den regulatoriska durationsfaktorn, som ska beräknas på följande sätt:

$$\text{regulatorisk durationsfaktor} = \frac{\exp\left(\frac{R \cdot S}{4}\right) - R \cdot S - \exp\left(\frac{R \cdot E}{4}\right) + R \cdot E}{R}$$

där

R = den regulatoriska diskonteringsräntan, R = 5 %,

S = perioden mellan startdatumet för en transaktion och rapporteringstillfället, som ska uttryckas i år med tillämpning av relevant bankdagskonvention, och

E = perioden mellan slutdatumet för en transaktion och rapporteringstillfället, som ska uttryckas i år med tillämpning av relevant bankdagskonvention.

Startdatumet för en transaktion är det tidigaste datum då en kontraktssenlig betalning enligt transaktionen, till eller från institutet, antingen fastställs eller utväxlas, utom när det gäller betalningar som avser utbyte av säkerhet i ett marginalavtal. Om transaktionen redan har fastställts eller genomfört betalningar vid rapporteringsdagen ska startdatumet för en transaktion vara lika med 0.

Om en transaktion innefattar ett eller flera kontraktssenliga framtida datum då institutet eller motparten kan besluta att avsluta transaktionen före dess kontraktssenliga förfallodatum ska startdatumet vara lika med det först infallande av

- i) det datum eller det först infallande av flera framtida datum som institutet eller motparten kan besluta att avsluta transaktionen före dess kontraktssenliga förfallodatum,
- ii) det datum då transaktionen börjar fastställa eller genomföra betalningar, utom när det gäller betalningar som avser utbyte av säkerhet i ett marginalavtal.

Om en transaktion som underliggande instrument har ett sådant finansiellt instrument som kan ge upphov till kontraktssenliga skyldigheter utöver de som omfattar transaktionen, ska transaktionens startdatum fastställas på grundval av det datum då det underliggande instrumentet tidigast börjar fastställa eller genomföra betalningar.

Slutdatumet för en transaktion är det senaste datum då en kontraktssenlig betalning enligt transaktionen, till eller från institutet, utväxlas eller kan utväxlas.

Om en transaktion som underliggande instrument har ett sådant finansiellt instrument som kan ge upphov till kontraktssenliga skyldigheter utöver de som omfattar transaktionen, ska transaktionens slutdatum fastställas på grundval av transaktionens underliggande instruments sista kontraktssenliga betalning.

Om en transaktion är så utformad att den utestående exponeringen avvecklas vid särskilt angivna betalningsdatum och om villkoren justeras så att transaktionens marknadsvärde är noll vid dessa särskilt angivna betalningsdatum, ska avvecklingen av den utestående exponeringen vid dessa särskilt angivna datum anses vara en kontraktssenlig betalning enligt samma transaktion.

- b) För transaktioner som placerats in i valutariskkategorin ska instituten beräkna det justerade teoretiska beloppet på följande sätt:
- i) Om transaktionen består av ett betalningsben ska det justerade teoretiska beloppet vara derivatkontraktets teoretiska belopp.
 - ii) Om transaktionen består av två betalningsben och det teoretiska beloppet för ett betalningsben är denominerat i institutets rapporteringsvaluta ska det justerade teoretiska beloppet vara det andra betalningsbens teoretiska belopp.
 - iii) Om transaktionen består av två betalningsben och det teoretiska beloppet för vart och ett av betalningsbenen är denominerat i en annan valuta än institutets rapporteringsvaluta ska det justerade teoretiska beloppet vara det största av de två betalningsbens teoretiska belopp efter omräkning till institutets rapporteringsvaluta till rådande avistakurs.
- c) För transaktioner som placerats in i aktieriskkategorin eller råvaruriskkategorin ska instituten beräkna det justerade teoretiska beloppet som produkten av marknadspriset på en enhet av transaktionens underliggande instrument och antalet enheter i det underliggande instrument som transaktionen hänvisar till.

Om en transaktion som placerats in i aktieriskkategorin eller råvaruriskkategorin enligt kontraktet uttrycks som ett teoretiskt belopp, ska instituten använda transaktionens teoretiska belopp och inte antalet enheter i det underliggande instrumentet som det justerade teoretiska beloppet.

- d) För transaktioner som placerats in i kategorin "övriga risker" ska instituten beräkna det justerade teoretiska beloppet på grundval av den lämpligaste metoden bland de metoder som anges i leden a, b och c, beroende på typen av och egenskaperna hos transaktionens underliggande instrument.
2. Institutet ska vid beräkning av det justerade teoretiska belopp som avses i punkt 1 fastställa transaktionens teoretiska belopp eller antalet enheter i det underliggande instrumentet enligt följande:

- a) Om det teoretiska beloppet eller antalet enheter i en transaktions underliggande instrument inte är fastställt fram till transaktionens kontraktssenliga förfallodag:
- i) För deterministiska teoretiska belopp och antal enheter i ett underliggande instrument ska det teoretiska beloppet vara det vägda genomsnittet av alla deterministiska värden av teoretiska belopp eller antal enheter i det underliggande instrumentet, beroende på vad som är tillämpligt, fram till transaktionens kontraktssenliga förfallodag, varvid vikterna är proportionen av den tidsperiod då vart och ett av värdena av teoretiska belopp är tillämpliga.
 - ii) För stokastiska teoretiska belopp och antal enheter i det underliggande instrumentet ska det teoretiska beloppet vara det belopp som fastställs genom fastställande av aktuella marknadsvärden inom formeln för beräkning av framtida marknadsvärden.
- b) För kontrakt där det teoretiska beloppet utväxlas vid flera tillfällen ska det teoretiska beloppet multipliceras med det antal betalningar som återstår i enlighet med kontrakten.
- c) För kontrakt i vilka det föreskrivs en multiplicering av kassaflödesbetalningar eller en multiplicering av derivatkontraktets underliggande, ska institutet justera det teoretiska beloppet för att beakta multipliceringens effekter på kontraktens riskstruktur.

3. Institutet ska konvertera en transaktions justerade teoretiska belopp till rapporteringsvalutan till rådande avistakurs om det justerade teoretiska beloppet beräknas enligt denna artikel utifrån ett kontraktssenligt teoretiskt belopp eller ett marknadspris på antalet enheter i ett underliggande instrument som är denominerat i en annan valuta.

Artikel 279c

Löptidsfaktor

1. Institutet ska beräkna löptidsfaktorn enligt följande:

a) För transaktioner som ingår i de nettningsmängder som avses i artikel 275.1 ska instituten använda följande formel:

$$MF = \frac{\min(M, 10 \cdot \text{EttRäkenskapsår})}{\max(M, 10 \cdot \text{EttRäkenskapsår})}$$

där

MF = löptidsfaktorn

M = transaktionens återstående löptid, som är lika med den tidsperiod som behövs för avslutandet av alla transaktionens kontraktsskyldigheter; härvidlag ska all eventuell optionalitet i ett derivatkontrakt anses vara en kontraktsmässig skyldighet; den återstående löptiden ska uttryckas i år med tillämpning av relevant bankdagskonvention.

Om en transaktion har ett annat derivatkontrakt som underliggande instrument som kan ge upphov till ytterligare kontraktsskyldigheter utöver transaktionens kontraktsskyldigheter ska transaktionens återstående löptid vara lika med den tidsperiod som krävs för att avsluta alla kontraktsskyldigheter avseende det underliggande instrumentet.

Om en transaktion är så utformad att den utestående exponeringen avvecklas vid särskilt angivna betalningsdatum och där villkoren justeras så att transaktionens marknadsvärde är noll vid dessa särskilt angivna betalningsdatum, ska transaktionens återstående löptid vara lika med tiden fram till nästa justeringsdag.

EttRäkenskapsår = ett år uttryckt i bankdagar med tillämpning av relevant bankdagskonvention.

b) För transaktioner som ingår i de nettningsmängder som avses i artikel 275.2 och 275.3 definieras löptidsfaktorn enligt följande:

$$MF = \frac{3}{2} \cdot \frac{MPOR}{\text{EttRäkenskapsår}}$$

där

MF = löptidsfaktorn,

MPOR = nettningsmängdens marginalriskperiod fastställd i enlighet med artikel 285.2–285.5, och

EttRäkenskapsår = ett år uttryckt i bankdagar med tillämpning av relevant bankdagskonvention.

Vid fastställande av marginalriskperioden för transaktioner mellan en kund och en clearingmedlem ska ett institut som agerar antingen som kund eller som clearingmedlem ersätta den minimiperiod som fastställs i artikel 285.2 b med fem bankdagar.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska den återstående löptiden vara lika med tidsperioden fram till nästa justeringsdag för transaktioner som är så utformade att den utestående exponeringen avvecklas vid särskilt angivna betalningsdatum och där villkoren justeras så att kontraktets marknadsvärde är noll vid dessa särskilt angivna betalningsdatum.

Artikel 280

Koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor

Vid beräkning av tillägget för en säkringsmängd, som avses i artiklarna 280a–280f ska säkringsmängdens regulatoriska faktor koefficient "e" vara följande:

$$e = \begin{cases} 1 & \text{för de säkringsmängder som fastställts i enlighet med artikel 277a.1} \\ 5 & \text{för de säkringsmängder som fastställts i enlighet med artikel 277a.2 a} \\ 0,5 & \text{för de säkringsmängder som fastställts i enlighet med artikel 277a.2 b} \end{cases}$$

Artikel 280a

Tillägg för ränteriskkategorin

1. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för ränteriskkategorin för en given nettningsmängd enligt följande:

$$\text{AddOn}^{\text{IR}} \frac{1}{4} \times \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{IR}}$$

där

AddOn^{IR} = tillägget för ränteriskkategorin

j = det index som anger alla de ränterisksäkringsmängder som fastställts för nettningsmängden i enlighet med artikel 277a.1 a och 277a.2, och

$\text{AddOn}_j^{\text{IR}}$ = tillägget för ränteriskkategorin eller säkringsmängd j beräknat i enlighet med punkt 2.

2. Institutet ska beräkna tillägget för ränteriskkategorin för säkringsmängd j enligt följande:

$$\text{AddOn}^{\text{IR}} \frac{1}{4} \epsilon_j \text{SF}^{\text{IR}} \text{EffNot}_j^{\text{IR}}$$

där

ϵ_j = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd j fastställd i enlighet med tillämpligt värde enligt artikel 280,

SF^{IR} = den regulatoriska faktorn för ränteriskkategorin med ett värde som är lika med 0,5 %, och

$\text{EffNot}_j^{\text{IR}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j beräknat i enlighet med punkt 3.

3. Vid beräkning av det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j ska instituten först kartlägga varje transaktion i säkringsmängden till lämplig undergrupp i tabell 2. De ska göra detta på grundval av varje transaktions slutdatum, som fastställs i enlighet med artikel 279b.1 a:

Tabell 2

Undergrupp	Slutdatum (år)
1	> 0 och <= 1
2	> 1 och <= 5
3	> 5

Institutet ska sedan beräkna det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängden j i enlighet med följande formel:

$$\text{EffNot}_j^{\text{IR}} \frac{1}{4} \left(\delta_{D_{j,1}} b^2 + \delta_{D_{j,2}} b^2 + 1,4 \delta_{D_{j,1}} \delta_{D_{j,2}} + 1,4 \delta_{D_{j,2}} \delta_{D_{j,3}} + 0,6 \delta_{D_{j,1}} \delta_{D_{j,3}} \right)$$

där

$\text{EffNot}_j^{\text{IR}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j , och

$D_{j,k}$ = det faktiska teoretiska beloppet för undergrupp k i säkringsmängd j beräknat enligt följande:

$$D_{j,k} \frac{1}{4} \times \sum_{l=1}^2 \text{Riskposition}_{l, \text{Undergrupp } k}$$

där

l = det index som anger riskpositionen.

Artikel 280b

Tillägg för valutarisken

1. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för valutarisk-kategorin för en given nettningsmängd enligt följande:

$$\text{AddOn}^{\text{FX}} \frac{1}{4} \times \text{AddOn}_j^{\text{FX}}$$

där

AddOn^{FX} = tillägget för valutarisk-kategorin

j = det index som anger de valutarisksäkringsmängder som fastställts i enlighet med artikel 277a.1 b och med 277a.2 för nettningsmängden, och

$\text{AddOn}_j^{\text{FX}}$ = tillägget för valutarisk-kategorin eller säkringsmängd j i beräknat i enlighet med punkt 2.

2. Instituterna ska beräkna tillägget för valutarisk-kategorin eller säkringsmängd j i enlighet med följande:

$$\text{AddOn}_j^{\text{FX}} = \epsilon_j \times \text{SF}^{\text{FX}} \times \text{EffNo}_j^{\text{FX}}$$

där

ϵ_j = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd j , som fastställts i enlighet med artikel 280,

SF^{FX} = den regulatoriska faktorn för valutarisk-kategorin med ett värde som är lika med 4 %,

$\text{EffNo}_j^{\text{FX}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j beräknat enligt följande:

$$\text{EffNo}_j^{\text{FX}} \frac{1}{4} \times \text{Riskposition}_l$$

12 Säkringsmängd j

där

l = det index som anger riskpositionen.

Artikel 280c

Tillägg för kreditrisk-kategorin

1. Vid tillämpning av punkt 2 ska instituten fastställa relevanta referensenheter avseende kredit för nettningsmängderna i enlighet med följande:

a) Det ska finnas en referensenhet avseende kredit för varje emittent av ett referensskuldinstrument som är underliggande till en transaktion med ett enda namn som hänförs till kreditrisk-kategorin; transaktioner med ett enda namn ska endast hänföras till samma referensenhet avseende kredit om det referensskuldinstrument som är underliggande till dessa transaktioner emitteras av samma emittent.

b) Det ska finnas en referensenhet avseende kredit för varje grupp av skuldreferensinstrument eller kreditderivat med ett enda namn som är underliggande till en transaktion med flera namn som hänförs till kreditrisk-kategorin; transaktioner med flera namn ska endast hänföras till samma referensenhet avseende kredit om den grupp av referensskuldinstrument eller kreditderivat med ett enda namn som är underliggande till dessa transaktioner har samma beståndsdelar.

2. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för kreditriskkategorin för en given nettningensmängd enligt följande:

$$\text{AddOn}^{\text{Kredit}} \frac{1}{4} \times \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Kredit}}$$

där

$\text{AddOn}_j^{\text{Kredit}}$ = tillägget för kreditriskkategorin

j = det index som anger alla de aktierisksäkringsmängder som fastställts i enlighet med artikel 277a.1 c och 277a.2 för nettningensmängden, och

$\text{AddOn}_j^{\text{Kredit}}$ = tillägget för kreditriskkategorin för säkringsmängd j beräknat i enlighet med punkt 3.

3. Instituterna ska beräkna tillägget för kreditriskkategorin för säkringsmängd j enligt följande:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Kredit}} \frac{1}{4} \epsilon_j \times \sum_k \rho_k^{\text{Kredit}} \cdot \text{AddOn}(\text{Enhet}_k) \cdot \left(1 - \delta \rho_k^{\text{Kredit}} \right)^2 \cdot \delta \text{AddOn}(\text{Enhet}_k) \rho_k^2$$

där

$\text{AddOn}_j^{\text{Kredit}}$ = kreditriskkategorin för säkringsmängd j ,

ϵ_j = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd j , som fastställts i enlighet med artikel 280,

k = det index som anger referensenheten avseende kredit för nettningensmängderna som fastställts i enlighet med punkt 1,

ρ_k^{Kredit} = korrelationsfaktorn för referensenheten avseende kredit k , om referensenheten avseende kredit k har fastställts i enlighet med punkt 1 a är $\rho_k^{\text{Kredit}} = 50\%$. Om referensenheten avseende kredit k har fastställts i enlighet med punkt 1 b är $\rho_k^{\text{Kredit}} = 80\%$, och

$\text{AddOn}(\text{Enhet}_k)$ = tillägget för referensenheten avseende kredit k , fastställt i enlighet med punkt 4.

4. Instituterna ska beräkna tillägget för referensenheten avseende kredit k enligt följande:

$$\text{AddOn}(\text{Enhet}_k) \frac{1}{4} \text{EffNot}_k^{\text{Kredit}}$$

där

$\text{EffNot}_k^{\text{Kredit}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för referensenheten avseende kredit k beräknat enligt följande:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Kredit}} \frac{1}{4} \sum_l \text{SF}_{k,l}^{\text{Kredit}} \cdot \text{Riskposition}_l$$

12 Referensenhet avseende kredit k

där

l = det index som anger riskpositionen, och

$\text{SF}_{k,l}^{\text{Kredit}}$ = den regulatoriska faktor som är tillämplig på referensenheten avseende kredit k fastställd i enlighet med punkt 5.

5. Instituterna ska beräkna tillägget för referensenheten avseende kredit k enligt följande:

a) För referensenheten avseende kredit k som fastställts i enlighet med punkt 1 a, ska $\text{SF}_{k,l}^{\text{Kredit}}$ tilldelas en av de sex regulatoriska faktorerna i tabell 3 i denna punkt på grundval av en extern kreditbedömning av ett utsett externt kreditvärderingsinstitut för motsvarande enskilda emittent. För en enskild emittent för vilken en kreditbedömning av ett utsett externt kreditvärderingsinstitut inte är tillgänglig ska

i) ett institut som använder metoden i kapitel 3 placera in den enskilda emittentens interna kreditvärdering i en av de externa kreditbedömningarna,

- ii) ett institut som använder metoden i kapitel 2 tilldela $SF_{k,l}^{Kredit} \frac{1}{4} 0,54 \%$ till denna referensenheter avseende kredit. Om ett institut använder artikel 128 för att riskvikta motparts kreditriskexponeringen mot denna enskilda emittent, ska denna referensenheter avseende kredit dock tilldelas $SF_{k,l}^{Kredit} \frac{1}{4} 1,6 \%$.
- b) För referensenheter avseende kredit k som fastställts i enlighet med punkt 1 b ska följande gälla:
- i) Om en riskposition l som hänförs till referensenheter avseende kredit k är ett kreditindex som noterats på en erkänd börs ska $SF_{k,l}^{Kredit}$ tilldelas en av de två regulatoriska faktorer som anges i tabell 4 i denna punkt på grundval av kreditkvaliteten hos majoriteten av dess enskilda beståndsdelar.
- ii) Om en riskposition l som hänförs till referensenheter avseende kredit k inte omfattas av led i) i detta led ska $SF_{k,l}^{Kredit}$ vara det vägda genomsnittet av de regulatoriska faktorer som tilldelats till varje beståndsdel i enlighet med metoden i led a, varvid vikterna bestäms genom proportionen av beståndsdelarnas teoretiska belopp i den positionen.

Tabell 3

Kreditkvalitetssteg	Regulatorisk faktor för transaktioner med ett enda namn
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Tabell 4

Dominerande kreditkvalitet	Regulatorisk faktor för noterade index
Hög kreditvärdighet	0,38 %
Låg kreditvärdighet	1,06 %

Artikel 280d

Tillägg för aktierisk kategorin

- Vid tillämpning av punkt 2 ska instituten fastställa relevanta referensenheter avseende aktier för nettningsmängden i enlighet med följande:
 - Det ska finnas en referensenheter avseende aktier för varje emittent av ett referensaktieinstrument som är underliggande till en transaktion med ett enda namn som tillhör aktierisk kategorin; transaktioner med ett enda namn ska endast hänföras till samma referensenheter avseende aktier om det referensaktieinstrument som är underliggande till dessa transaktioner emitteras av samma emittent.
 - Det ska finnas en referensenheter avseende aktier för varje grupp av referensaktieinstrument eller aktiederivat med ett enda namn som är underliggande till en transaktion med flera namn som tillhör aktierisk kategorin; transaktioner med flera namn ska endast hänföras till samma referensenheter avseende aktier om den grupp av referensaktieinstrument eller aktiederivat med ett enda namn som är underliggande till dessa transaktioner, beroende på vad som är tillämpligt, har samma beståndsdelar.

2. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för aktieriskkkategorin för en given nettningmängd enligt följande:

$$\text{AddOn}^{\text{Aktie}} \frac{1}{4} \times \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Aktie}}$$

där

$\text{AddOn}^{\text{Aktie}}$ = tillägget för aktieriskkkategorin

j = det index som anger alla de aktierisksäkringsmängder som fastställts i enlighet med artikel 277a.1 d och 277a.2 för nettningmängden, och

$\text{AddOn}_j^{\text{Aktie}}$ = tillägget för aktieriskkkategorin för säkringsmängd j beräknat i enlighet med punkt 3.

3. Institutet ska beräkna tillägget för aktieriskkkategorin för säkringsmängd j enligt följande:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Aktie}} \frac{1}{4} \times \sum_k \rho_k^{\text{Aktie}} \text{AddOn}(\text{Enhet}_k) \rho_k \cdot (1 - \rho_k^{\text{Aktie}} \rho_k^2) \cdot \delta \text{AddOn}(\text{Enhet}_k) \rho_k^2$$

där

$\text{AddOn}_j^{\text{Aktie}}$ = tillägget för aktieriskkkategorin för säkringsmängd j ,

ϵ_j = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd j fastställd i enlighet med artikel 280,

k = det index som anger referensenheter avseende aktier för nettningmängderna som fastställts i enlighet med punkt 1,

ρ_k^{Aktie} = korrelationsfaktorn för referensenheter avseende aktier k ; om referensenheter avseende aktier k har fastställts i enlighet med punkt 1 a, $\rho_k^{\text{Aktie}} \frac{1}{4} 50\%$; om referensenheter avseende aktier k har fastställts i enlighet med punkt 1 b är $\rho_k^{\text{Aktie}} \frac{1}{4} 80\%$, och

$\text{AddOn}(\text{Enhet}_k)$ = tillägget för referensenheter avseende aktier k , fastställt i enlighet med punkt 4.

4. Institutet ska beräkna tillägget för referensenheter avseende kredit k enligt följande:

$$\text{AddOn}(\text{Enhet}_k) \frac{1}{4} S F_k^{\text{Aktie}} \times \text{EffNot}_k^{\text{Aktie}}$$

där

$\text{AddOn}(\text{Enhet}_k)$ = tillägget för referensenheter avseende kredit k

$S F_k^{\text{Aktie}}$ = den regulatoriska faktor som är tillämplig på referensenheter avseende aktier k ; om referensenheter avseende aktier k har fastställts i enlighet med punkt 1 a är $S F_k^{\text{Aktie}} \frac{1}{4} 32\%$; om referensenheter avseende aktier k har fastställts i enlighet med punkt 1 b är $S F_k^{\text{Aktie}} \frac{1}{4} 20\%$, om

$\text{EffNot}_k^{\text{Aktie}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för referensenheter avseende aktier k beräknat enligt följande:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Aktie}} \frac{1}{4} \times \text{Riskposition}_l$$

1 2 Referensenheter avseende aktier k

där

l = det index som anger riskpositionen.

Artikel 280e

Tillägg för råvarurisk kategorin

1. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för råvarurisk kategorin för en given nettningsmängd enligt följande:

$$\text{AddOn}^{\text{Com}} \frac{1}{4} \sum_i \text{AddOn}_i^{\text{Com}}$$

där

$\text{AddOn}^{\text{Com}}$ = tillägget för råvarurisk kategorin

j = det index som anger de råvarusäkringsmängder som fastställts i enlighet med artikel 277a.1 e och 277a.2 för nettningsmängden, och

$\text{AddOn}_j^{\text{Com}}$ = tillägget för råvarurisk kategorin för säkringsmängd j beräknat i enlighet med punkt 4.

2. Vid beräkning av tillägget för en råvarusäkringsmängd för en given nettningsmängd i enlighet med punkt 4 ska instituten fastställa relevanta råvarureferenstyper för varje säkringsmängd. Råvaruderivattransaktioner ska endast hänföras till samma råvarureferenstyp om det underliggande råvaruinstrumentet för dessa transaktioner är av samma karaktär, oberoende av råvaruinstrumentets leveranslokalisering eller kvalitet.

3. Genom undantag från punkt 2 får de behöriga myndigheterna begära att institut, som är kraftigt exponerade mot basrisken i olika positioner som delar den karaktär som avses i punkt 2, fastställer råvarureferenstyperna för dessa positioner med användning av fler egenskaper än enbart det underliggande råvaruinstrumentets karaktär. I en sådan situation ska råvaruderivattransaktioner endast hänföras till samma råvarureferenstyp om de delar dessa egenskaper.

4. Institutet ska beräkna tillägget för råvarukategorin för säkringsmängd j enligt följande:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Com}} \frac{1}{4} \left(\epsilon_j \rho^{\text{Com}} \sum_k \text{AddOn}_{\delta \text{Typ}_k^j} \right) \left(\delta_1 - \delta \rho^{\text{Com}} \sum_k \text{AddOn}_{\delta \text{Typ}_k^j} \right)^2$$

där

$\text{AddOn}_j^{\text{Com}}$ = tillägget för råvarukategorin för säkringsmängd j ,

ϵ_j = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd j som fastställts i enlighet med artikel 280,

ρ^{Com} = råvarurisk kategorins korrelationsfaktor med ett värde som är lika med 40 %,

k = det index som anger råvarureferenstyperna för nettningsmängderna som fastställts i enlighet med punkt 2, och

$\text{AddOn}_{\delta \text{Typ}_k^j}$ = tillägget för råvarureferenstyp k beräknat i enlighet med punkt 5.

5. Institutet ska beräkna tillägget för råvarureferenstyp k på följande sätt:

$$\text{AddOn}_{\delta \text{Typ}_k^j} \frac{1}{4} \text{SF}_k^{\text{Com}} \text{EffN}_{\delta \text{Typ}_k^j}^{\text{Com}}$$

där

$\text{AddOn}_{\delta \text{Typ}_k^j}$ = tillägget för råvarureferenstyp k .

SF_k^{Com} = den regulatoriska faktor som är tillämplig på råvarureferenstyp k , om råvarureferenstyp k motsvarar transaktioner som tilldelats till den säkringsmängd som avses i artikel 277a.1 e i, med undantag för transaktioner som avser el, är $\text{SF}_k^{\text{Com}} \frac{1}{4} 18\%$. För transaktioner som avser el är $\text{SF}_k^{\text{Com}} \frac{1}{4} 40\%$, och

$\text{EffNot}_k^{\text{Com}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för råvarureferenstyp k beräknat enligt följande:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Com}} \frac{1}{4} \times \text{Riskposition}_l$$

1 2 Råvarureferenstyp k

där

l = det index som anger riskpositionen.

Artikel 280f

Tillägg för kategorin "övriga risker"

1. Vid tillämpning av artikel 278 ska instituten beräkna tillägget för kategorin "övriga risker" för en given nettningsmängd enligt följande:

$$\text{AddOn}^{\text{Övriga}} \frac{1}{4} \times \text{AddOn}_j^{\text{Övriga}}$$

j

där

$\text{AddOn}^{\text{Övriga}}$ = tillägget för kategorin "övriga risker",

j = det index som anger de säkringsmängder för övrig risk som fastställts i enlighet med artikel 277a.1 f och 277a.2 för nettningsmängden, och

$\text{AddOn}_j^{\text{Övriga}}$ = tillägget för kategorin "övriga risker" för säkringsmängd j beräknat i enlighet med punkt 2.

2. Institutet ska beräkna tillägget för kategorin "övriga risker" för säkringsmängd j på följande sätt:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Övriga}} \left(\epsilon_j \times \text{SF}^{\text{Övriga}} \times \text{EffNot}_l^{\text{Övriga}} \right)$$

där

$\text{AddOn}_j^{\text{Övriga}}$ = tillägget för kategorin "övriga risker" för säkringsmängd j,

ϵ_j = koefficienten för säkringsmängdens regulatoriska faktor för säkringsmängd j som fastställts i enlighet med artikel 280,

$\text{SF}^{\text{Övriga}}$ = den regulatoriska faktorn för kategorin "övriga risker" med ett värde som är lika med 8 %,

$\text{EffNot}_l^{\text{Övriga}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j beräknat enligt följande:

$$\text{EffNot}_l^{\text{Övriga}} \frac{1}{4} \times \text{Riskposition}_l$$

1 2 Säkringsmängd j

där

l = det index som anger riskpositionen.

Avsnitt 4

Förenklad schablonmetod för motpar tskreditrisk

Artikel 281

Beräkning av exponeringsvärdet

1. Institutet ska beräkna ett enda exponeringsvärde på nettningsmängdsnivå i enlighet med avsnitt 3 om inte annat följer av punkt 2 i denna artikel.

2. Exponeringsvärdet för en nettningsmängd ska beräknas i enlighet med följande krav:

a) Institutet ska inte tillämpa den behandling som avses i artikel 274.6.

- b) Genom undantag från artikel 275.1 ska instituten för nettningsmängder som inte avses i artikel 275.2 beräkna ersättningskostnaden i enlighet med följande formel:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

där

RC = ersättningskostnaden

CMV = aktuellt marknadsvärde

- c) Genom undantag från artikel 275.2 i den här förordningen ska instituten för nettningsmängder för transaktioner som handlas på en erkänd börs, som clearas centralt av en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen, eller för vilka säkerheter utväxlas bilateralt med motparten i enligt artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012, beräkna ersättningskostnaden i enlighet med följande formel:

$$RC = TH + MTA$$

där

RC = ersättningskostnaden

TH = den marginaltröskel som är tillämplig på nettningsmängden enligt marginalavtalet nedan, som institutet inte har rätt att begära säkerhet för, och

MTA = det minsta överföringsbelopp som är tillämpligt på nettningsmängden enligt marginalavtalet.

- d) Genom undantag från artikel 275.3 ska instituten för flera nettningsmängder som omfattas av ett marginalavtal beräkna ersättningskostnaden som summan av ersättningskostnaden för varje enskild nettningsmängd beräknad i enlighet med punkt 1, som om ingen marginalsäkerhet ställts.
- e) Alla säkringsmängder ska fastställas i enlighet med artikel 277a.1.
- f) Institutet ska sätta multiplikatorn till 1 i den formel som används för att beräkna potentiell framtida exponering i artikel 278.1, enligt följande:

$$PFE \frac{1}{4} \times \text{AddOn}^{(a)}$$

där

PFE = potentiell framtida exponering

AddOn^(a) = tillägget för riskkategori "a"

- g) Genom undantag från artikel 279a.1 ska instituten för alla transaktioner beräkna regulatoriskt delta enligt följande:

$$\delta = \begin{cases} + 1 & \text{om transaktionen är en lång position i den primära riskdrivaren} \\ - 1 & \text{om transaktionen är en kort position i den primära riskdrivaren} \end{cases}$$

där

δ = transaktionens regulatoriska delta

- h) Den formel som avses i artikel 279b.1 a som används för att beräkna den regulatoriska durationsfaktor som avses i artikel 279b.1 a ska se ut på följande sätt:

$$\text{regulatoriska durationsfaktor} = E - S$$

där

E = perioden mellan slutdatumet för en transaktion och rapporteringstillfället

S = perioden mellan startdatumet för en transaktion och rapporteringstillfället

- i) Den löptidsfaktor (MF) som avses i artikel 279c.1 ska beräknas på följande sätt:
- i) För transaktioner som ingår i de nettningsmängder som avses i artikel 275.1 är MF = 1.
- ii) För transaktioner som ingår i de nettningsmängder som avses i artikel 275.2 och 275.3 är MF = 0,42.
- j) Den formel som avses i artikel 280a.3 som används för att beräkna det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j som avses i artikel 280a.3 ska vara följande:

$$\text{EffNot}_j^{\text{IR}} \frac{1}{4} \diamond D_{j,1} \diamond p \diamond D_{j,2} \diamond p \diamond D_{j,3} \diamond$$

där

$\text{EffNot}_j^{\text{IR}}$ = det faktiska teoretiska beloppet för säkringsmängd j, och

$D_{j,k}$ = det faktiska teoretiska beloppet för undergruppen k i säkringsmängd j.

- k) Den formel som avses i artikel 280c.3 som används för att beräkna tillägget för kreditriskkategorin för säkringsmängd j ska ha följande lydelse:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Kredit}} \frac{1}{4} \times_k \text{AddOn}\delta\text{Enhet}_k \text{p}$$

där

$\text{AddOn}_j^{\text{Kredit}}$ = tillägget för kreditriskkategorin för säkringsmängd j, och

$\text{AddOn}(\text{Enhet}_k)$ = tillägget för referensenheten avseende kredit k.

- l) Den formel som avses i artikel 280d.3 som används för att beräkna tillägget för aktieriskkategorin för säkringsmängd j ska ha följande lydelse:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}} \frac{1}{4} \times_k \text{AddOn}\delta\text{Entity}_k \text{p}$$

där

$\text{AddOn}_j^{\text{Aktie}}$ = tillägget för aktieriskkategorin för säkringsmängd j, och

$\text{AddOn}(\text{Enhet}_k)$ = tillägget för referensenheten avseende kredit k.

- m) Den formel som avses i artikel 280e.4 som används för att beräkna tillägget för råvaruriskkategorin för säkringsmängd j ska ha följande lydelse:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Com}} \frac{1}{4} \times_k \text{AddOn}\delta\text{Typ}_k^j \text{p}$$

där

$\text{AddOn}_j^{\text{com}}$ = tillägget för säkringsmängd j i råvaruriskkategorin

$\text{AddOn}\delta\text{Typ}_k^j \text{p}$ = tillägget för referensenheten avseende kredit k,

Avsnitt 5

Ursprunglig åtagandemetod

Artikel 282

Beräkning av exponeringsvärdet

1. Institutet får beräkna ett enskilt exponeringsvärde för alla transaktioner inom ett nettningsavtal om alla villkor i artikel 274.1 är uppfyllda. I annat fall ska instituten beräkna ett separat exponeringsvärde för varje transaktion som ska behandlas som dess egen nettningsmängd.
2. Exponeringsvärdet för en nettningsmängd eller transaktion ska vara produkten av 1,4 gånger summan av den aktuella ersättningskostnaden och den potentiella framtida exponeringen.

3. Den aktuella ersättningskostnad som avses i punkt 2 ska beräknas enligt följande:

- a) För nettningsmängder för transaktioner som handlas på en erkänd börs, som clearas centralt av en central motpart som är auktoriserad i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänd i enlighet med artikel 25 i den förordningen, eller för vilka säkerheter utväxlas bilateralt med motparten i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012, ska instituten använda följande formel:

$$RC = TH + MTA$$

där

RC = ersättningskostnaden

TH = den marginaltröskel som är tillämplig på nettningsmängden enligt marginalavtalet nedan, som institutet inte har rätt att begära säkerhet för, och

MTA = det minsta överföringsbelopp som är tillämpligt på nettningsmängden enligt marginalavtalet.

- b) För alla övriga nettningsmängder eller enskilda transaktioner ska instituten använda följande formel:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

där

RC = ersättningskostnaden

CMV = aktuellt marknadsvärde

För att beräkna den aktuella ersättningskostnaden ska instituten uppdatera de aktuella marknadsvärdena minst en gång per månad.

4. Institutet ska beräkna den potentiella framtida exponering som avses i punkt 2 enligt följande:

- a) En nettningsmängds potentiella framtida exponering är summan av den potentiella framtida exponeringen av alla transaktioner i den nettningsmängden, beräknat i enlighet med led b.
- b) En enskild transaktions potentiella framtida exponering är dess teoretiska belopp multiplicerat med
- i) produkten av 0,5 % och transaktionens återstående löptid uttryckt i år för räntederivatkontrakt,
 - ii) produkten av 6 % och transaktionens återstående löptid uttryckt i år för kreditderivatkontrakt,
 - iii) 4 % för valutaderivat,
 - iv) 18 % för guld- och råvaruderivat, utom elderivat,
 - v) 40 % för elderivat,
 - vi) 32 % för aktiederivat,
- c) Det teoretiska belopp som avses i led b i denna punkt ska fastställas i enlighet med artikel 279b.2 och 279b.3 för alla derivat som förtecknas i den punkten. Dessutom ska det teoretiska beloppet för de derivat som avses i led b iii–b vi i denna punkt fastställas i enlighet med artikel 279b.1 b och c.
- d) Nettningsmängdernas potentiella framtida exponering, som avses i punkt 3 a, ska multipliceras med 0,42.

Vid beräkning av potentiell exponering för räntederivat och kreditderivat i enlighet med led b i och ii får instituten välja att använda den ursprungliga löptiden i stället för kontraktens återstående löptid.”

75. I artikel 283 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Ett institut ska använda de metoder som anges i avsnitt 3 på alla OTC-derivattransaktioner och transaktioner med lång avvecklingscykel för vilka institutet inte fått tillstånd enligt punkt 1 att använda metoden med interna modeller. Dessa metoder får kombineras på permanent basis inom en koncern.”

76. Artikel 298 ska ersättas med följande:

"Artikel 298

Effekter av godkännande av nettning som riskreducerande

Vid tillämpning av avsnitten 3–6 ska nettning godkännas enligt bestämmelserna i dessa avsnitt."

77. I artikel 299.2 ska led a utgå.

78. Artikel 300 ska ändras på följande sätt:

a) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

"Vid tillämpning av detta avsnitt och del sju gäller följande definitioner:"

b) Följande led ska läggas till:

"5. kontanttransaktion: en transaktion i kontanter, skuldinstrument eller aktier, en valutatransaktion eller en råvarutransaktion till avistapris; repotransaktioner, transaktioner för värdepappers- eller råvarulåntransaktioner eller för inlåning av värdepapper och råvaror, räknas emellertid inte som kontanttransaktioner.

6. indirekt clearingarrangemang: ett arrangemang som uppfyller villkoren som fastställs i artikel 4.3 andra stycket i förordning (EU) nr 648/2012.

7. kund på högre nivå: en enhet som tillhandahåller en kund på lägre nivå tjänster.

8. kund på lägre nivå: en enhet som får tillgång till en central motparts tjänster genom en kund på högre nivå.

9. kundstruktur med flera nivåer: ett indirekt clearingarrangemang där clearingtjänster tillhandahålls ett institut av en enhet som inte är clearingmedlem utan som själv är kund till en clearingmedlem eller en kund på högre nivå.

10. ofinansierade bidrag till obeståndsfond: ett bidrag som ett institut som fungerar som clearingmedlem enligt avtal har åtagit sig att tillhandahålla en central motpart efter det att den centrala motparten har förbrukat sin obeståndsfond för att täcka de förluster som den ådragit sig till följd av att en eller flera clearingmedlemmar har fallerat.

11. fullt ut garanterad ut- eller inlåningstransaktion: en penningmarknadstransaktion för vilken fullständig säkerhet ställts där två motparter utväxlar insättningar och en central motpart står emellan dem för att säkerställa att motparterna genomför sina betalningsåtaganden."

79. Artikel 301 ska ersättas med följande:

"Artikel 301

Huvudsakligt tillämpningsområde

1. Detta avsnitt gäller följande kontrakt och transaktioner så länge de är utestående hos en central motpart:

- a) De derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II samt kreditderivat.
- b) Transaktioner för värdepappersfinansiering och fullt ut garanterade ut- och inlåningstransaktioner.
- c) Transaktioner med lång avvecklingscykel.

Detta avsnitt tillämpas inte på exponeringar som uppkommer från avveckling av kontanttransaktioner. Instituterna ska tillämpa den behandling som föreskrivs i avdelning V för handelsexponeringar som uppstår från dessa transaktioner och en riskvikt på 0 % för bidrag till obeståndsfonder som endast omfattar dessa transaktioner. Instituterna ska tillämpa behandlingen i artikel 307 för bidrag till obeståndsfonden som omfattar kontrakt som förtecknas i första stycket i denna punkt, utöver kontanttransaktionerna.

2. I detta avsnitt gäller följande krav:

- a) Den initiala marginalsäkerheten ska inte innehålla bidrag till en central motpart för inbördes förlustdelningssystem.

- b) Den initiala marginalsäkerheten ska innehålla säkerheter som ställts av ett institut som fungerar som clearingmedlem eller av en kund, utöver det minimibelopp som krävs av den centrala motparten respektive av institutet som agerar clearingmedlem, förutsatt att den centrala motparten eller institutet som fungerar som clearingmedlem om så är lämpligt kan hindra det institut som fungerar som clearingmedlem eller kunden från att dra tillbaka en sådan alltför stor säkerhet.
- c) Om en central motpart använder den initiala marginalsäkerheten för att dela en förlust mellan sina clearingmedlemmar ska institutet som fungerar som clearingmedlem behandla denna initiala marginalsäkerhet som ett bidrag till obeståndsfonden.”

80. I artikel 302 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Institutet ska med hjälp av lämpliga scenarioanalyser och stresstester bedöma om storleken på den kapitalbas som de har för exponeringar mot en central motpart, inklusive potentiella framtida eller villkorade kreditexponeringar, exponeringar som härrör från bidrag till obeståndsfonden och, om institutet fungerar som en clearingmedlem, exponeringar som följer av avtalsmässiga arrangemang enligt artikel 304, på ett adekvat sätt står i relation till de risker som är förenade med dessa exponeringar.”

81. Artikel 303 ska ersättas med följande:

”Artikel 303

Behandling av clearingmedlemmars exponeringar mot centrala motparter

1. Ett institut som fungerar som clearingmedlem, antingen för egen del eller som finansiell intermediär mellan en kund och en central motpart, ska beräkna kapitalbaskraven för sina exponeringar mot en central motpart enligt följande:

- a) Det ska tillämpa behandlingen i artikel 306 för sina handsexponeringar mot den centrala motparten.
- b) Det ska tillämpa behandlingen i artikel 307 för sina bidrag till obeståndsfonden till den centrala motparten.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska summan av institutets kapitalbaskrav för dess exponeringar mot en kvalificerad central motpart till följd av handsexponering och bidrag till obeståndsfonden omfattas av ett tak som är lika med summan av de kapitalbaskrav som skulle gälla för samma exponeringar om den centrala motparten inte hade varit en icke-kvalificerad central motpart.”

82. Artikel 304 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Ett institut som fungerar som clearingmedlem och i denna egenskap fungerar som finansiell intermediär mellan en kund och en central motpart ska beräkna kapitalbaskraven för sina motpartsrelaterade transaktioner med kunden i enlighet med avsnitten 1–8 i detta kapitel, kapitel 4 avsnitt 4 i denna avdelning och avdelning VI, beroende på vad som är tillämpligt.”

b) Punkterna 3, 4 och 5 ska ersättas med följande:

”3. Om ett institut som fungerar som en clearingmedlem använder metoderna i avsnitt 3 eller 6 i detta kapitel för att beräkna kapitalbaskraven för sina exponeringar ska följande bestämmelser tillämpas:

- a) Genom undantag från artikel 285.2 får institutet använda en marginalriskperiod på minst fem bankdagar för sina exponeringar mot en kund.
- b) Institutet ska tillämpa en marginalriskperiod på minst tio bankdagar för sina exponeringar mot en central motpart.
- c) Om en nettningsmängd som ingår i beräkningarna uppfyller kraven i artikel 285.3 a får institutet, genom undantag från artikel 285.3, bortse från den gräns som anges i 285.3 a, förutsatt att nettningsmängden inte uppfyller villkoren i 285.3 b och inte innehåller några omtvistade transaktioner eller exotiska optioner.
- d) Om en central motpart håller en variationsmarginal mot en transaktion och institutets säkerheter inte är skyddade mot en central motparts insolvens ska institutet tillämpa en marginalriskperiod som är den kortare av ett år och transaktionens återstående löptid, men minst 10 bankdagar.

4. Om ett institut som fungerar som clearingmedlem använder metoden i avsnitt 4 för att beräkna kapitalbaskravet för sina exponeringar mot en klient, får detta institut genom undantag från artikel 281.2 i använda en löptidsfaktor på 0,21 för sin beräkning.

5. Om ett institut som fungerar som clearingmedlem använder metoden i avsnitt 5 i detta kapitel för att beräkna kapitalbaskravet för sina exponeringar mot en klient, får det institutet genom undantag från artikel 282.4 d använda en löptidsfaktor på 0,21 för sin beräkning.”

c) Följande punkter ska läggas till:

”6. Ett institut som fungerar som clearingmedlem får använda det minskade exponeringsbelopp som uppstår till följd av beräkningarna i punkterna 3, 4 och 5 vid beräkning av sitt kapitalbaskrav för kreditvärdighetsjusteringsrisk i enlighet med avdelning VI.

7. Ett institut som fungerar som clearingmedlem som samlar in säkerheter från en kund för en motpartsrelaterad transaktion och för säkerheten vidare till den centrala motparten får räkna med denna säkerhet för att minska sin exponering mot klienten för denna motpartstransaktion.

Vid kundstrukturer med flera nivåer får den behandling som beskrivs i första stycket tillämpas på alla strukturens nivåer.”

83. Artikel 305 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Ett institut som är kund ska beräkna kapitalbaskraven för sina motpartsrelaterade transaktioner med sin clearingmedlem i enlighet med avsnitten 1–8 i detta kapitel, kapitel 4 avdelning 4 i denna avdelning och avdelning VI, beroende på vad som är tillämpligt.”

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

”c) Kunden har genomfört en tillräckligt genomgripande rättslig utredning, som den har hållit uppdaterad, som bestyrker att arrangemangen som säkerställer att villkoren som anges i punkt b är uppfyllda är lagliga, giltiga, bindande och verkställbara enligt relevant rätt i relevant jurisdiktion eller jurisdiktioner.”

ii) Följande stycke ska läggas till:

”Ett institut får vid bedömningen av sin efterlevnad av villkoren i led b första stycket beakta alla tydliga precedensfall av överföringar av kundpositioner och motsvarande säkerheter hos en central motpart och eventuella avsikter från branschen att fortsätta med dessa förfaranden.”

c) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. Om ett institut som är en kund inte lever upp till villkoren i punkt 2 a i denna artikel på grund av att institutet inte är skyddat mot förluster för den händelse att clearingmedlemmen och en annan av clearingmedlemmens kunder gemensamt skulle falla, förutsatt att alla andra villkor i leden a–d i den punkten är uppfyllda, får institutet genom undantag från punkt 2 i denna artikel beräkna kapitalbaskraven för sina handlexponeringar för motpartsrelaterade transaktioner med clearingmedlemmen i enlighet med artikel 306, förutsatt att den 2-procentiga riskvikten enligt artikel 306.1 a ersätts med en 4-procentig riskvikt.

4. Vid kundstrukturer med flera nivåer får ett institut som är en kund på lägre nivå som får tillgång till en central motparts tjänster genom en kund på högre nivå endast tillämpa behandlingen i punkterna 2 eller 3 om villkoren däri uppfylls på alla nivåer i strukturen.”

84. Artikel 306 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

”c) Om institutet agerar som finansiell intermediär mellan en kund och en central motpart och villkoren för den motpartsrelaterade transaktionen fastställer att institutet inte är skyldigt att ersätta kunden för eventuella förluster till följd av förändringar av denna transaktions värde om den centrala motparten skulle falla, får det institutet sätta värdet av sin handelsrelaterade exponering mot den centrala motparten som motsvarar den motpartsrelaterade transaktionen till noll.”

ii) Följande led ska läggas till:

"d) Om ett institut agerar som finansiell intermediär mellan en kund och en central motpart, och villkoren för den motpartsrelaterade transaktionen fastställer att institutet är skyldigt att ersätta kunden för eventuella förluster till följd av förändringar av denna transaktions värde om den centrala motparten skulle fallera ska det institutet tillämpa behandlingen i leden a eller b, beroende på vad som är tillämpligt, på den handelsrelaterade exponering mot den centrala motparten som motsvarar den motpartsrelaterade transaktionen."

b) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. Genom undantag från punkt 1 får ett institut ange exponeringsvärdet noll för exponeringarna avseende motpartskreditrisken för de tillgångar som ställts om säkerhet till en central motpart eller en clearingmedlem vilka är konkursskyddade, om den centrala motparten, clearingmedlemmen eller en eller flera av clearingmedlemmens övriga kunder skulle bli insolventa.

3. Ett institut ska beräkna exponeringsvärden för sina handelsrelaterade exponeringar mot en central motpart i enlighet med avsnitt 1–8 i detta kapitel och kapitel 4 avsnitt 4, beroende på vad som är tillämpligt."

85. Artikel 307 ska ersättas med följande:

"Artikel 307

Kapitalbaskrav för bidrag till den centrala motpartens obeståndsfond

Ett institut som fungerar som clearingmedlem ska tillämpa följande behandling på sina exponeringar som följer av dess bidrag till en central motparts obeståndsfond.

- Det ska beräkna kapitalbaskravet för sina förfinansierade bidrag till en kvalificerad central motparts obeståndsfond i enlighet med den behandling som anges i artikel 308.
- Det ska beräkna kapitalbaskravet för sina förfinansierade och ofinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motparts obeståndsfond i enlighet med den behandling som anges i artikel 309.
- Det ska beräkna kapitalbaskravet för sina ofinansierade bidrag till en kvalificerad central motparts obeståndsfond i enlighet med den behandling som anges i artikel 310."

86. Artikel 308 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. Ett institut ska beräkna kapitalbaskravet för att täcka exponeringen till följd av sitt förbetalda bidrag enligt följande:

$$K_i \leq \frac{1}{4} \max \left(K_{CCP}, \frac{DF_i}{DF} \left(\frac{DF_{CCP}}{DF_{CM}} \right)^{0,08} \right) + 0,02 DF_i$$

där

K_i = kapitalbaskravet,

i = index som anger clearingmedlemmen,

K_{CCP} = den kvalificerade centrala motpartens hypotetiska kapital, som denna rapporterat till institutet i enlighet med artikel 50c i förordning (EU) nr 648/2012,

DF_i = förbetalda bidrag,

DF_{CCP} = den kvalificerade centrala motpartens förfinansierade finansiella medel, som denna rapporterat till institutet i enlighet med artikel 50c i förordning (EU) nr 648/2012, och

DF_{CM} = summan av förfinansierade bidrag från den kvalificerade centrala motpartens alla clearingmedlemmar, som denna rapporterat till institutet i enlighet med artikel 50c i förordning (EU) nr 648/2012.

3. Ett institut ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för exponeringar till följd av ett instituts förfinansierade bidrag till den kvalificerade centrala motpartens obeståndsfond enligt artikel 92.3 som kapitalbaskravet, fastställt i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, multiplicerat med 12,5."

b) Punkterna 4 och 5 ska utgå.

87. Artiklarna 309, 310 och 311 ska ersättas med följande:

"Artikel 309

Kapitalbaskrav för förfinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motparts obeståndsfond och för ofinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motpart

1. Ett institut ska använda följande formel för att beräkna kapitalbaskravet för exponeringarna till följd av sina förfinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motparts obeståndsfond och från ofinansierade bidrag till en sådan central motpart:

$$K = DF + UC$$

där

K = kapitalbaskravet

DF = förfinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motparts obeståndsfond och

UC = ofinansierade bidrag till en icke-kvalificerad central motparts obeståndsfond

2. Ett institut ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för exponeringar till följd av ett instituts bidrag till den icke-kvalificerade centrala motpartens obeståndsfond enligt artikel 92.3 som kapitalbaskravet, beräknat i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, multiplicerat med 12,5.'

Artikel 310

Kapitalbaskrav för ofinansierade bidrag till den kvalificerade centrala motpartens obeståndsfond

Ett institut ska tillämpa en riskvikt på 0 % för sina ofinansierade bidrag till en kvalificerad central motparts obeståndsfond.

Artikel 311

Kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter som inte längre uppfyller vissa villkor

1. Institutet ska tillämpa den behandling som föreskrivs i denna artikel om det har kommit till deras kännedom, till följd av ett offentligt tillkännagivande eller meddelande från den behöriga myndigheten för en central motpart som används av dessa institut eller från denna centrala motpart själv, att den centrala motparten inte längre uppfyller villkoren för auktorisation eller godkännande, beroende på vad som är tillämpligt.

2. Om villkoret som anges i punkt 1 är uppfyllt ska instituten inom tre månader från att de får kännedom om den omständighet som avses där, eller tidigare om institutens behöriga myndigheter så kräver, göra följande med avseende på sina exponeringar mot den centrala motparten:

- a) Tillämpa den behandling som anges i artikel 306.1 b på sina handelsrelaterade exponeringar mot den centrala motparten.
- b) Tillämpa den behandling som anges i artikel 309 på sina förfinansierade bidrag till den centrala motpartens obeståndsfond och på sina ofinansierade bidrag till den centrala motparten.
- c) Behandla sina exponeringar – utöver dem som förtecknas i leden a och b – mot den centrala motparten som exponeringar mot ett företag i enlighet med den schablonmetod för kreditrisk som anges i kapitel 2."

88. I artikel 316.1 ska följande stycke läggas till:

"Genom undantag från första stycket i denna punkt får institut välja att inte tillämpa redovisningskategorierna för resultaträkningen enligt artikel 27 i direktiv 86/635/EEG på finansiell och operationell leasing i syfte att beräkna den relevanta indikatorn, och i stället

- a) inkludera ränteintäkter från finansiell och operationell leasing samt vinster från leasade tillgångar i den kategori som avses i tabell 1 punkt 1,
- b) inkludera räntekostnader från finansiell och operationell leasing, underskott, avskrivning och nedskrivning av leasade tillgångar i den kategori som avses i tabell 1 punkt 2."

89. I del tre avdelning IV ska kapitel 1 ersättas med följande:

"KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 325

Metoder för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk

1. Ett institut ska beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk för alla positioner i handelslagret och för positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk i enlighet med följande metoder:

- a) Den förenklade schablonmetod som avses i punkt 2.
- b) Internmodellmetoden i enlighet med kapitel 5 i denna avdelning för de riskkategorier för vilka institutet har fått tillstånd i enlighet med artikel 363 att använda denna metod.

2. Kapitalbaskrav för marknadsrisk, beräknat i enlighet med den schablonmetod som avses i punkt 1 a, ska motsvara summan av följande kapitalbaskrav, enligt vad som är tillämpligt:

- a) Kapitalbaskrav för positionsrisk enligt kapitel 2.
- b) Kapitalbaskrav för valutarisk enligt kapitel 3.
- c) Kapitalbaskrav för råvarurisk enligt kapitel 4.

3. Ett institut som inte är undantaget de rapporteringskrav som fastställs i artikel 430b i enlighet med artikel 325a ska rapportera beräkningen i enlighet med artikel 430b för alla sina positioner i handelslagret och alla sina positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk i enlighet med följande metoder:

- a) Den alternativa schablonmetoden i kapitel 1a.
- b) Den alternativa internmodellmetoden i kapitel 1b.

4. Institut får använda en kombination av metoderna i punkt 1 a och b i den här artikeln på permanent basis inom en grupp i enlighet med artikel 363.

5. Institut får inte använda metoden i punkt 3 b för instrument i handelslagret som är värdepapperiseringspositioner eller positioner som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen som fastställs i punkterna 6, 7 och 8.

6. Värdepapperiseringspositioner och kreditderivat som förfaller på n:te fallissemang ska ingå i den alternativa korrelationshandelsportföljen om de uppfyller samtliga följande kriterier:

- a) Positionerna är varken återvärdepapperiseringspositioner, optioner på en tranch i värdepapperiseringen eller några andra derivat av värdepapperiseringsexponeringar som inte ger någon proportionell andel i avkastningen från en tranch i värdepapperiseringen.
- b) Alla deras underliggande instrument är
 - i) instrument med endast ett namn, inbegripet kreditderivat med endast ett namn, för vilka en likvid tvåvägsmarknad existerar,
 - ii) allmänt omsatta index som baseras på de instrument som avses i led i.

En tvåvägsmarknad ska anses existera när det finns oberoende och äkta erbjudanden att köpa och sälja, så att ett pris som står i rimlig proportion till det senaste försäljningspriset eller aktuella konkurrerande äkta köp- och säljerbjudanden kan fastställas inom en dag och avvecklas till det priset inom en relativt kort tid i enlighet med gängse handelspraxis.

7. Positioner med något av följande underliggande instrument får inte ingå i den alternativa korrelationshandelsportföljen:

- a) Underliggande instrument som är hänförliga till de exponeringsklasser som avses i artikel 112 h eller i.
- b) En fordran på ett specialföretag, för vilken säkerhet ställts, direkt eller indirekt, genom en position som i sig inte skulle vara berättigad att inkluderas i den alternativa korrelationshandelsportföljen i enlighet med punkt 6.

8. Institutet får i den alternativa korrelationshandelsportföljen inkludera positioner som varken är värdepapperiseringspositioner eller kreditderivat som förfaller på n:te fallissemånget men som säkrar andra positioner i denna portfölj, förutsatt att det för instrumentet eller dess underliggande instrument finns en likvid tvåvägsmarknad enligt beskrivningen i punkt 6 andra stycket.

9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange hur institut ska beräknas kapitalbaskrav för marknadsrisk för positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk i enlighet med metoderna i punkt 3 a och b.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 september 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325a

Undantag från särskilda rapporteringskrav för marknadsrisk

1. Ett institut ska undantas rapporteringskravet i artikel 430b, under förutsättning att storleken på institutets verksamhet inom och utanför balansräkningen som omfattas av marknadsrisk är lika med eller lägre än var och en av följande trösklar baserat på en bedömning som görs varje månad med användning av uppgifter från den sista dagen i månaden:

- a) 10 % av institutets totala tillgångar.
- b) 500 miljoner EUR.

2. Institutet ska beräkna storleken på den verksamhet inom eller utanför balansräkningen som omfattas av marknadsrisk med hjälp av uppgifter från den sista dagen i varje månad i enlighet med följande krav:

- a) Alla positioner som tillskrivits handelslagret ska räknas med, utom kreditderivat som betraktas som interna säkringar mot kreditriskeponeringar utanför handelslagret och de kreditderivattransaktioner som fullt ut eliminerar marknadsrisken hos de interna säkringar som avses i artikel 106.3.
- b) Alla positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk ska räknas med.
- c) Alla positioner ska värderas till sina marknadsvärden på detta datum, utom de positioner som avses i led b, om en positions marknadsvärde inte är tillgängligt på ett givet datum ska institutet använda sig av det verkliga värdet för positionen i fråga på det datumet, om en positions verkliga värde och marknadsvärde inte är tillgängliga på ett givet datum ska institutet ta det senast kända marknadsvärdet eller verkliga värdet för positionen i fråga.
- d) Alla positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk ska betraktas som en total nettoposition i valuta och värderas i enlighet med artikel 352.
- e) Alla positioner utanför handelslagret som omfattas av råvarurisk ska värderas i enlighet med artiklarna 357 och 358.
- f) Det absoluta värdet av långa positioner ska läggas till det absoluta värdet av korta positioner.

3. Institutet ska meddela de behöriga myndigheterna när de beräknar, eller upphör att beräkna, kapitalbaskrav för marknadsrisk i enlighet med denna artikel.

4. Om ett institut inte längre uppfyller ett eller flera av kraven i punkt 1 ska det omedelbart meddela den behöriga myndigheten detta.

5. Undantaget från det rapporteringskrav som fastställs i artikel 430b ska upphöra att tillämpas inom tre månader från det att något av följande gäller:

- a) Institutet uppfyller inte det villkor som anges i punkt 1 a eller b under tre månader i följd.
- b) Institutet uppfyller inte det krav som anges i punkt 1 a eller b under mer än sex av de tolv senaste månaderna.

6. Om ett institut har blivit föremål för de rapporteringskrav som fastställs i artikel 430b i enlighet med punkt 5 i den här artikeln ska institutet endast tillåtas att undantas från dessa rapporteringskrav om det kan visa för den behöriga myndigheten att alla de villkor som anges i punkt 1 i den här artikeln har uppfyllts under en sammanhängande period på ett år.

7. Institutet får inte ingå, köpa eller sälja en position endast för att efterleva något av villkoren i punkt 1 under den bedömning som genomförs varje månad.

8. Ett institut som är kvalificerat för den behandling som anges i artikel 94 ska undantas från rapporteringskravet i artikel 430b

Artikel 325b

Tillstånd för sammanställda kapitalbaskrav

1. Ett institut får, med förbehåll för punkt 2, och enbart i syfte att på gruppnivå beräkna nettopositioner och kapitalbaskrav i enlighet med denna avdelning, avräkna positioner i ett institut eller företag mot positioner i ett annat institut eller företag.

2. Ett institut får tillämpa punkt 1 endast med tillstånd av de behöriga myndigheterna, och detta tillstånd ska utfärdas om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Det finns en tillfredsställande kapitalbasfördelning inom företagsgruppen.
- b) De ramar för institutens verksamhet som bestäms av förordningar, lagstiftning eller avtal garanterar ömsesidigt ekonomiskt stöd inom gruppen.

3. Om företag är belägna i tredjeländer ska samtliga följande villkor vara uppfyllda, utöver dem som anges i punkt 2:

- a) Företagen har auktoriserats i ett tredjeland och uppfyller antingen definitionen av kreditinstitut eller är erkända värdepappersföretag i tredjeland.
- b) Företagen uppfyller på individuell nivå kapitalbaskrav som motsvarar dem som fastställs i denna förordning.
- c) I de berörda tredjeländerna saknas föreskrifter som väsentligen kan påverka kapitalöverföringen inom företagsgruppen."

90. I del tre avdelning IV ska följande kapitel införas:

"KAPITEL 1a

Den alternativa schablonmetoden

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 325c

Den alternativa schablonmetodens omfattning och upplägg

1. Den alternativa schablonmetoden enligt detta kapitel ska användas endast för de rapporteringskrav som fastställs i artikel 430b.1.

2. Institutet ska beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk i enlighet med den alternativa schablonmetoden för en portfölj av positioner i handelslagret eller positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk, som summan av följande tre komponenter:

- a) Kapitalbaskrav enligt den känslighetsbaserade metod som fastställs i avsnitt 2.
- b) Kapitalbaskrav för fallissemangsrisk som fastställs i avsnitt 5 som bara är tillämpliga på de positioner i handelslagret som avses i det avsnittet.
- c) Kapitalbaskrav för kvarstående risker som fastställs i avsnitt 4 som bara är tillämpliga på de positioner i handelslagret som avses i det avsnittet.

Avsnitt 2

Känslighetsbaserad metod för att beräkna kapitalbaskrav

Artikel 325d

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

1. *riskklass*: en av följande sju kategorier:
 - i) generell ränterisk,
 - ii) kreditspreadrisk för icke-värdepapperiseringar,
 - iii) kreditspreadrisk för värdepapperiseringar utanför den alternativa korrelationshandelsportföljen (kreditspreadrisk utanför den alternativa korrelationshandelsportföljen),
 - iv) kreditspreadrisk för värdepapperiseringar i den alternativa korrelationshandelsportföljen (kreditspreadrisk för alternativ korrelationshandelsportfölj),
 - v) aktierisk,
 - vi) råvarurisk,
 - vii) valutarisk.
2. *känslighet*: den relativa förändringen i en positions värde, till följd av en förändring i värdet för en av positionens relevanta riskfaktorer, som beräknas med institutets prissättningsmodell i enlighet med avsnitt 3 underavsnitt 2.
3. *undergrupp*: en underkategori av positioner inom en riskklass med liknande riskprofil, till vilken en riskvikt enligt definitionen i avsnitt 3 underavsnitt 1 tilldelas.

Artikel 325e

Den känslighetsbaserade metodens komponenter

1. Institutet ska beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk enligt den känslighetsbaserade metoden genom att lägga samman följande tre kapitalbaskrav i enlighet med artikel 325h:
 - a) Kapitalbaskrav för deltarisk, som omfattar risken för förändringar i värdet på ett instrument till följd av förändringar i dess riskfaktorer som inte rör volatilitet.
 - b) Kapitalbaskrav för vegarisk, som omfattar risken för förändringar i värdet på ett instrument till följd av förändringar i dess riskfaktorer som rör volatilitet.
 - c) Kapitalbaskrav för kurvrisk, som omfattar risken för förändringar i värdet på ett instrument till följd av förändringar i de viktigaste riskfaktorerna som inte rör volatilitet och som inte omfattas av kapitalbaskraven för deltarisk.

2. Vid den beräkning som avses i punkt 1 gäller följande:
 - a) För alla positioner i instrument med optionalitet ska de kapitalbaskrav som avses i punkt 1 a, b och c gälla.
 - b) För alla positioner i instrument utan optionalitet ska enbart de kapitalbaskrav som avses i punkt 1 a gälla.

Vid tillämpningen av detta kapitel avses med instrument med optionalitet bland annat köpoptioner, säljoptioner, caps, floors, swapoptioner, barriäroptioner och exotiska optioner. Inbäddade optioner till exempel i form av optioner kopplade till förtidsbetalning eller beteende, ska anses vara fristående optionspositioner vid beräkningen av kapitalbaskrav för marknadsrisk.

Vid tillämpningen av detta kapitel ska instrument vars kassaflöden kan uttryckas som en linjär funktion av det underliggandes teoretiska belopp anses vara instrument utan optionalitet.

Artikel 325f

Kapitalbaskrav för delta- och vegarisker

1. Institutet ska tillämpa de delta- och vegariskfaktorer som beskrivs i avsnitt 3 underavsnitt 1 för att beräkna kapitalbaskrav för delta- och vegarisker.
2. Institutet ska följa stegen i punkt 3–8 för att beräkna kapitalbaskrav för delta- och vegarisker.
3. För varje riskklass ska, för alla instrument som omfattas av kapitalbaskrav för delta- eller vegarisker, instrumentens känslighet för var och en av de tillämpliga delta- eller vegariskfaktorer som ingår i den riskklassen beräknas med användning av motsvarande formler i avsnitt 3 underavsnitt 2. Om ett instruments värde beror på flera olika riskfaktorer ska känsligheten fastställas separat för varje riskfaktor.
4. Känsligheter ska tilldelas en av undergrupperna "b" inom varje riskklass.
5. Inom varje undergrupp "b" ska de positiva och negativa känsligheterna för samma riskfaktor kvittas, vilket ger nettokänsligheter (s_k) för varje riskfaktor k inom en undergrupp.
6. Nettokänsligheterna för varje riskfaktor inom varje undergrupp ska multipliceras med motsvarande riskvikter som fastställs i avsnitt 6, vilket ger viktade känsligheter för varje riskfaktor inom den undergruppen, i enlighet med följande formel:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

där

WS_k = viktade känsligheter,

RW_k = riskvikter, och

s_k = riskfaktorn.

7. De viktade känsligheterna för olika riskfaktorer inom varje undergrupp ska läggas samman med användning av följande formel, där värdet av rotfunktionen inte får vara mindre än noll, vilket ger den undergruppspecifika känsligheten). Motsvarande korrelationer för viktade känsligheter inom samma undergrupp (ρ_{kl}), enligt avsnitt 6, ska användas.

$$K_b = \sqrt{\frac{1}{4} \sum_k WS_k^2 + \sum_{k < l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

där

K_b = den undergruppspecifika känsligheten, och

WS = viktade känsligheter.

8. Den undergruppspecifika känsligheten ska beräknas för varje undergrupp inom en riskklass i enlighet med punkterna 5, 6 och 7. När den undergruppspecifika känsligheten har beräknats för alla undergrupper ska viktade känsligheter för alla riskfaktorer över alla undergrupper läggas samman med användning av följande formel och motsvarande korrelationer γ_{bc} för viktade känsligheter i olika undergrupper enligt avsnitt 6, vilket ger det riskklassspecifika kapitalbaskravet för delta- eller vegarisk:

$$\text{Risk - riskklassspecifika kapitalbaskravet för delta- eller vegarisk} = \frac{1}{4} \left(\sum_b S_b^2 + \sum_c S_c^2 + 2 \sum_{b < c} \gamma_{bc} S_b S_c \right)$$

där

$S_b = \sum_k WS_k$ för alla riskfaktorer i undergrupp b och $S_c = \sum_k WS_k$ i undergrupp c; om de värdena för S_b och S_c ger ett negativt tal för totalsumman av $K_b^2 + K_c^2 + 2\gamma_{bc} S_b S_c$ ska institutet beräkna riskklassspecifika kapitalbaskrav för delta- eller vegarisk med en annan specificering där

$S_b = \max [\min (\sum_k WS_k, K_b), -K_b]$ för alla riskfaktorer i undergrupp b och

$S_c = \max [\min (\sum_k WS_k, K_c), -K_c]$ för alla riskfaktorer i undergrupp c.

Riskklassspecifika kapitalbaskrav för delta- eller vegarisk ska beräknas för varje riskklass i enlighet med punkterna 1–8.

Artikel 325g

Kapitalbaskrav för kurvrisk

Institutet ska beräkna de egna kapitalbaskraven för kurvrisk i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 461a.

Artikel 325h

Sammanräkning av riskklassspecifika kapitalbaskrav för delta-, vega- och kurvrisker

- Institutet ska lägga samman riskklassspecifika kapitalbaskrav för delta-, vega- och kurvrisker genom att följa stegen i punkterna 2, 3 och 4.
- Stegen för att beräkna riskklassspecifika kapitalbaskrav för delta-, vega- och kurvrisker som anges i artiklarna 325f och 325g ska utföras tre gånger per riskklass, och varje gång ska olika uppsättningar av korrelationsparametrarna ρ_{kl} (korrelation mellan riskfaktorer inom en undergrupp) och γ_{bc} (korrelation mellan undergrupper inom en riskklass) användas. Var och en av de tre uppsättningarna ska avse olika scenarier enligt följande:
 - Scenario med *medelhög korrelation*, där korrelationsparametrarna ρ_{kl} och γ_{bc} är desamma som de parametrar som anges i avsnitt 6.
 - Scenario med *hög korrelation*, där korrelationsparametrarna ρ_{kl} och γ_{bc} som anges i avsnitt 6 enhetligt ska multipliceras med 1,25, och där ρ_{kl} och γ_{bc} har ett tak på 100 %.
 - Scenario med *låg korrelation* ska specificeras i den delegerade akt som avses i artikel 461a.
- Institutet ska beräkna summan av de riskklassspecifika kapitalbaskraven för delta-, vega- och kurvrisker för varje scenario för att fastställa tre scenariospecifika kapitalbaskrav.
- Kapitalbaskravet enligt den känslighetsbaserade metoden ska vara det högsta av de tre scenariospecifika kapitalbaskrav som anges i punkt 3.

Artikel 325i

Behandling av indexinstrument och multipla underliggande optioner

Institutet ska behandla indexinstrumenten och multipla underliggande optioner i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 461a.

*Artikel 325j***Behandling av företag för kollektiva investeringar**

Instituten ska behandla företagen för kollektiva investeringar i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 461a.

*Artikel 325k***Emissionsgarantipositioner**

1. Instituten får använda förfarandet i denna artikel för att beräkna kapitalbaskravet för marknadsrisk för emissionsgarantipositioner i skuldinstrument eller aktieinstrument.
2. Instituten ska använda en av de relevanta multiplikationsfaktorer som anges i tabell 1 för nettokänsligheter för alla emissionsgarantipositioner i varje enskild emittent, förutom emissionsgarantipositioner som tecknats eller i sin tur garanterats av tredje part på grundval av uttryckligt avtal, och beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk i enlighet med metoden i detta kapitel på grundval av justerade nettokänsligheter.

Tabell 1

Bankdag	0 %
Bankdag 1	10 %
Bankdag 2 och 3	25 %
Bankdag 4	50 %
Bankdag 5	75 %
Efter bankdag 5	100 %

Vid tillämpning av denna artikel avses med *bankdag 0* den bankdag då institutet blir ovillkorligen bundet att motta en viss kvantitet av värdepapper till ett överenskommet pris.

3. Instituten ska underrätta de behöriga myndigheterna om tillämpningen av förfarandet i denna artikel.

Avsnitt 3

Definitioner av riskfaktorer och känslighet

Underavsnitt 1

Definitioner av riskfaktorer*Artikel 325l***Riskfaktorer för generell ränterisk**

1. För alla riskfaktorer för generell ränterisk, däribland inflationsrisk och valutabasisrisk, ska det finnas en undergrupp per valuta, som var och en innehåller olika typer av riskfaktorer.

De deltariskfaktorer för generell ränterisk som gäller för räntekänsliga instrument ska vara den relevanta riskfria räntan per valuta och per var och en av följande löptider: 0,25 år, 0,5 år, 1 år, 2 år, 3 år, 5 år, 10 år, 15 år, 20 år, 30 år. Instituten ska tilldela riskfaktorer till de bestämda punkterna genom linjär interpolering eller genom en metod som är mest förenlig med de prissättningsfunktioner som används av institutets oberoende riskkontrollfunktion när den rapporterar marknadsrisk eller vinst och förlust till den verkställande ledningen.

2. Institutet ska erhålla de riskfria räntorna per valuta från de penningmarknadsinstrument i institutets handelslager som har lägst kreditrisk, såsom OIS-kontrakt (*overnight index swaps*).

3. Om ett institut inte kan använda den metod som avses i punkt 2 ska den riskfria räntan baseras på en eller flera marknadsimplicita swapkurvor som institutet använder för att marknadsvärdera positioner, såsom swapkurvorna för interbankräntan vid försäljning.

Om data är otillräckliga för sådana marknadsimplicita swapkurvor som beskrivs i punkt 2 och i det första stycket i den här punkten, får den riskfria räntan härledas från den kurva för statsobligationer som är lämpligast för en given valuta.

Om institutet använder riskfaktorer för generell ränterisk som härletts från statspapper såsom anges i andra stycket i denna punkt får statspappren inte vara undantagna från kapitalbaskrav för kreditspreadrisk. I sådana fall, där det inte är möjligt att skilja den riskfria räntan från kreditspreadkomponenten, ska känsligheten för riskfaktorn tilldelas både till klassen för generell ränterisk och för kreditspreadrisk.

4. När det gäller riskfaktorer för generell ränterisk ska varje valuta utgöra en separat undergrupp. Institutet ska tilldela olika riskvikt till riskfaktorer inom samma undergrupp, men med olika löptid, i enlighet med avsnitt 6.

Institutet ska tillämpa ytterligare riskfaktorer för inflationsrisk på skuldinstrument vars kassaflöden är en funktion av inflationstakten. Dessa ytterligare riskfaktorer ska utgöras av en vektor med marknadsimplicita inflationstakter för olika löptider per valuta. För varje instrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal inflationstakter som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet.

5. Institutet ska beräkna instrumentets känslighet för den ytterligare riskfaktorn för inflationsrisk enligt vad som avses i punkt 4 som förändringen i instrumentets värde, enligt institutets prissättningsmodell, till följd av ett skift med 1 räntepunkt i var och en av vektorns komponenter. Varje valuta ska utgöra en separat undergrupp. Inom varje undergrupp ska institutet behandla inflation som en enda riskfaktor, oberoende av antalet komponenter i varje vektor. Institutet ska kvitta alla inflationskänsligheter inom en undergrupp, beräknade enligt denna punkt, för att erhålla en enda nettokänslighet per undergrupp.

6. Skuldinstrument som ger upphov till betalningar i olika valutor ska också omfattas av valutabasisrisk mellan dessa valutor. Vid tillämpning av den känslighetsbaserade beräkningsmetoden ska de riskfaktorer som institutet tillämpas vara valutabasisrisken för varje valuta i förhållande till antingen US-dollar eller euro. Institutet ska beräkna en valutabasis som varken avser basis i förhållande till US-dollar eller basis i förhållande till euro antingen som "basis i förhållande till US-dollar" eller "basis i förhållande till euro".

Varje valutabasisriskfaktor ska utgöras av en vektor med valutabasis för olika löptider per valuta. För varje skuldinstrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal valutabasis som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet. Varje valuta ska utgöra en separat undergrupp.

Institutet ska beräkna instrumentets känslighet för denna valutabasisriskfaktor som förändringen i instrumentets värde, enligt institutets prissättningsmodell, till följd av ett skift med 1 räntepunkt i var och en av vektorns komponenter. Varje valuta ska utgöra en separat undergrupp. Inom varje undergrupp ska det finnas två distinkta möjliga riskfaktorer: basis i förhållande till euro och basis i förhållande till US-dollar, oberoende av antalet komponenter i varje valutabasisvektor. Det får högst finnas två nettokänsligheter per undergrupp.

7. De veigariskfaktorer för generell ränterisk som gäller för optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för generell ränterisk ska vara de relevanta riskfria räntornas implicita volatiliteter enligt vad som beskrivs i punkterna 2 och 3, vilka ska tilldelas till undergrupper beroende på valuta, och placeras in under följande löptider inom varje undergrupp: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Det ska finnas en undergrupp per valuta.

För nettningssändamål ska institutet utgå ifrån att implicita volatiliteter som är kopplade till samma riskfria ränta och inplacerade under samma löptid utgör samma riskfaktor.

När ett institut fördelar implicita volatiliteter till löptiderna enligt denna punkt ska följande krav tillämpas:

- a) Om löptiden för optionen är i linje med löptiden för de underliggande tillgångarna ska en enda riskfaktor gälla, vilken ska placeras in i den löptiden.
- b) Om löptiden för optionen är kortare än löptiden för de underliggande tillgångarna ska riskfaktorer gälla enligt följande:
 - i) Den första riskfaktorn ska placeras in i löptiden för optionen.
 - ii) Den andra riskfaktorn ska placeras in i den återstående löptiden för optionens underliggande tillgångar vid tidpunkten för optionens förfallodag.

8. De kurvriskfaktorer för generell ränterisk som ska tillämpas av instituten ska utgöras av en vektor med riskfria räntor, som motsvarar en specifik riskfri räntekurva, per valuta. Varje valuta ska utgöra en separat undergrupp. För varje instrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal olika löptider för riskfria räntor som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet.

9. Institutet ska beräkna instrumentets känslighet för varje riskfaktor som används i formeln för kurvrisk i enlighet med artikel 325g. När det gäller kurvrisk ska instituten utgå ifrån att vektorer som motsvarar olika avkastningskurvor och som har olika många komponenter utgör samma riskfaktor, förutsatt att vektorerna motsvarar samma valuta. Institutet ska kvitta känsligheter för samma riskfaktor. Det får bara finnas en nettokänslighet per undergrupp.

Kapitalbaskrav ska inte gälla för kurvrisk avseende inflationsrisk och valutabasisrisk.

Artikel 325m

Riskfaktorer för kreditspreadrisk för icke-värdepapperiseringar

1. De deltariskfaktorer för kreditspreadrisk som ska tillämpas av instituten på instrument som inte är värdepapperiseringar och som är känsliga för kreditspreadrisk ska vara kreditspreadarna för emittenter av dessa instrument, härledda från relevanta skuldinstrument och kreditwappar, och inplacerade under var och en av följande löptider: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Institutet ska tillämpa en riskfaktor per emittent och löptid, oberoende av om kreditspreadarna för emittenter är härledda från skuldinstrument eller kreditwappar. Undergrupperna ska vara de sektorsuppdelade grupper som anges i avsnitt 6, och varje undergrupp ska omfatta alla de riskfaktorer som tilldelats den berörda sektorn.

2. De vegariskfaktorer för kreditspreadrisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande tillgångar som inte är värdepapperiseringar och som är känsliga för kreditspreadrisk ska vara de implicita volatiliteterna för de underliggande tillgångarnas kreditspreadar för emittenter, härledda enligt punkt 1, vilka ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiden för den option som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Samma undergrupper ska användas som för deltakreditspreadrisken för instrument som inte är värdepapperiseringar.

3. De kurvriskfaktorer för kreditspreadrisk som ska tillämpas av institut på instrument som inte är värdepapperiseringar ska utgöras av en vektor med kreditspreadar, som motsvarar en kreditspreadkurva för den specifika emittenten. För varje instrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal olika löptider för kreditspreadar som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet. Samma undergrupper ska användas som för deltakreditspreadrisken för instrument som inte är värdepapperiseringar.

4. Institutet ska beräkna instrumentets känslighet för varje riskfaktor som används i formeln för kurvrisk i enlighet med artikel 325g. När det gäller kurvrisk ska instituten utgå ifrån att vektorer som härletts från antingen relevanta skuldinstrument eller kreditwappar, och som har olika många komponenter, utgör samma riskfaktor, förutsatt att vektorerna motsvarar samma emittent.

Artikel 325n

Faktorer för kreditspreadrisk för värdepapperiseringar

1. Institutet ska tillämpa de faktorer för kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som avses i punkt 3 på värdepapperiseringspositioner som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen enligt vad som avses i artikel 325.6, 7 och 8.

Instituten ska tillämpa de faktorer för kreditspreadrisk som avses i punkt 5 på värdepapperiseringspositioner som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen enligt vad som avses i artikel 325.6, 7 och 8.

2. De undergrupper som tillämpas på kreditspreadrisken för värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska vara samma undergrupper som är tillämpliga på kreditspreadrisken för icke-värdepapperiseringar enligt vad som avses i avsnitt 6.

De undergrupper som tillämpas på kreditspreadrisken för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska vara specifika för den riskklassgruppen enligt vad som avses i avsnitt 6.

3. De riskfaktorer för kreditspreadrisk som ska tillämpas av instituten för värdepapperiseringspositioner som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen är följande:

- a) Deltariskfaktorerna ska vara alla relevanta kreditspreadar för emittenter av värdepapperiseringspositionens underliggande exponeringar, härledda från relevanta skuldinstrument och kreditswappar, och för var och en av följande löptider: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
- b) De vegariskfaktorer som tillämpas på optioner med underliggande tillgångar som utgörs av värdepapperiseringspositioner som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska vara de implicita volatiliteterna för kreditspreadarna för emittenter av de underliggande exponeringarna för värdepapperiseringspositionen, härledda enligt led a i denna punkt, vilka ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiden för motsvarande option som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
- c) Kurvriskfaktorerna ska vara de relevanta avkastningskurvorna för kreditspread för emittenter av värdepapperiseringspositionens underliggande exponeringar, uttryckt som en vektor med kreditspreadar för olika löptider, härledda enligt led a i denna punkt; för varje instrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal olika löptider för kreditspreadar som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet.

4. Instituten ska beräkna värdepapperiseringspositionens känslighet för varje riskfaktor som används i formeln för kurvrisk i enlighet med artikel 325g. När det gäller kurvrisk ska instituten utgå ifrån att vektorer som härletts från antingen relevanta skuldinstrument eller kreditswappar, och som har olika många komponenter, utgör samma riskfaktor, förutsatt att vektorerna motsvarar samma emittent.

5. De faktorer för kreditspreadrisk som ska tillämpas av instituten på värdepapperiseringspositioner som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska avse spreaden för tranchen och inte spreaden för de underliggande instrumenten, och ska vara följande:

- a) Deltariskfaktorerna ska vara de relevanta kreditspreadarna för tranchen, inplacerade under följande löptider i enlighet med löptiden för tranchen: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
- b) De vegariskfaktorer som tillämpas på optioner med underliggande tillgångar som utgörs av värdepapperiseringspositioner som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska vara de implicita volatiliteterna för kreditspreadarna för trancherna, som var och en ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiden för den option som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
- c) Kurvriskfaktorerna ska vara desamma som de som beskrivs i led a i denna punkt; en gemensam riskvikt ska tillämpas på alla dessa riskfaktorer, enligt avsnitt 6.

Artikel 325o

Riskfaktorer för aktierisk

1. Undergrupperna för samtliga aktieriskfaktorer ska vara de sektorsuppdelade grupper som avses i avsnitt 6.
2. De deltariskfaktorer som ska tillämpas av instituten ska vara alla aktieavistakurser och alla aktiereporäntor.

När det gäller aktierisk ska en specifik aktierepokurva utgöra en enda riskfaktor som uttrycks som en vektor med reporäntor för olika löptider. För varje instrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal olika löptider för reporäntor som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet.

Institutet ska beräkna ett instruments känslighet för en aktierisikfaktor som förändringen i instrumentets värde, enligt institutets prissättningsmodell, till följd av ett skift med 1 räntepunkt i var och en av vektorns komponenter. Institutet ska kvitta känsligheterna för reporänterisikfaktorn för samma aktierelaterade värdepapper oberoende av antalet komponenter i varje vektor.

3. De vegariskfaktorer för aktierisik som ska tillämpas av institutet på optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för aktierisik ska vara de implicita volatiliteterna för aktieavistakurser, vilka ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiderna för motsvarande optioner som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Kapitalbaskraven ska inte gälla vegarisk för aktiereporäntor.

4. De kurvriskfaktorer för aktierisik som ska tillämpas av institutet på optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för aktierisik är alla aktieavistakurser, oberoende av de motsvarande optionernas löptid. Kapitalbaskraven ska inte gälla kurvrisk för aktiereporäntor.

Artikel 325p

Risikfaktorer för råvarurisik

1. Undergrupperna för samtliga råvarurisikfaktorer ska vara de sektorsuppdelade grupper som avses i avsnitt 6.

2. De deltarisikfaktorer för råvarurisik som ska tillämpas av institutet på instrument som är känsliga för råvarurisik ska vara alla råvaruavistakurser per råvarutyp och för var och en av följande löptider: 0,25 år, 0,5 år, 1 år, 2 år, 3 år, 5 år, 10 år, 15 år, 20 år, 30 år. Institutet ska bara utgå ifrån att två råvarupriser för samma typ av råvara och med samma löptid ska utgöra samma risikfaktor om de rättsliga villkoren avseende leveransorten är identiska.

3. De vegariskfaktorer för råvarurisik som ska tillämpas av institutet på optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för råvarurisik ska vara de implicita volatiliteterna för råvarupriser per typ av råvara, vilka ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiderna för motsvarande optioner som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Institutet ska utgå ifrån att känsligheter för samma typ av råvara som tilldelas till samma löptid utgör en enda risikfaktor som de sedan ska kvitta.

4. De kurvriskfaktorer för råvarurisik som ska tillämpas av institutet på optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för råvarurisik ska vara en uppsättning råvarupriser med olika löptid per typ av råvara, uttryckt som en vektor. För varje instrument ska vektorn innehålla lika många komponenter som det antal priser för den råvaran som används som variabler i institutets prissättningsmodell för det instrumentet. Institutet ska inte göra någon skillnad mellan råvarupriserna per leveransort.

Instrumentets känslighet för varje risikfaktor som används i formeln för kurvrisk ska beräknas i enlighet med artikel 325g. När det gäller kurvrisken ska institutet utgå ifrån att vektorer med olika många komponenter utgör samma risikfaktor, förutsatt att vektorerna motsvarar samma typ av råvara.

Artikel 325q

Faktorer för valutarisik

1. De deltarisikfaktorer för valutarisik som ska tillämpas av institutet på instrument som är känsliga för valutarisik ska vara alla avistaväxelkurser mellan den valuta som instrumentet är uttryckt i och institutets rapportvaluta. Det ska finnas en undergrupp per valutapar, med en enda risikfaktor och en enda nettokänslighet.

2. De vegariskfaktorer för valutarisik som ska tillämpas av institutet på optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för valutarisik ska vara de implicita volatiliteterna för växelkurser mellan de valutapar som avses i punkt 1. Växelkursernas implicita volatiliteter ska placeras in under följande löptider i enlighet med löptiderna för motsvarande optioner som omfattas av kapitalbaskrav: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.

3. De kurvrisikfaktorer för valutarisk som ska tillämpas av instituten på optioner med underliggande tillgångar som är känsliga för valutarisk ska vara de samma som de som avses i punkt 1.
4. Instituterna ska inte vara skyldiga att göra åtskillnad mellan onshore- och offshorevarianter av en valuta för alla delta-, vega- och kurvrisikfaktorer för valutarisk.

Underavsnitt 2

Definitioner av känslighet

Artikel 325r

Deltariskkänsligheter

1. Instituterna ska beräkna deltariskkänsligheter för generell ränterisk enligt följande:

- a) Känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av riskfria räntor ska beräknas enligt följande:

$$S_{r_{kt}} = \frac{1}{4} \frac{V_i \delta_{r_{kt}} \cdot 0,0001, x, y \dots - V_i \delta_{r_{kt}, x, y \dots}}{0,0001}$$

där

$S_{r_{kt}}$ = känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av riskfria räntor,

r_{kt} = räntan i en riskfri kurva k med löptiden t,

$V_i(\cdot)$ = prissättningsfunktionen för instrumentet i, och

x, y = andra riskfaktorer än r_{kt} i prissättningsfunktion V_i .

- b) Känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av inflationsrisk och valutabasis ska beräknas enligt följande:

$$S_{x_j} = \frac{1}{4} \frac{V_i \delta_{x_j} \cdot 0,0001 \bar{I}_m, y, z \dots - V_i \delta_{x_j, y, z \dots}}{0,0001}$$

där

S_{x_j} = känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av inflationsrisk och valutabasis

\bar{x}_j = en vektor med m komponenter som representerar den implicita inflationskurvan eller valutabasiskurvan för en given valuta j där m är lika med antalet inflations- eller valutabasisrelaterade variabler som används i prissättningsmodellen för instrumentet i,

\bar{I}_m = enhetsmatrisen med dimensionen (1 x m),

$V_i(\cdot)$ = prissättningsfunktionen för instrumentet i, och

y, z = andra variabler i prissättningsmodellen.

2. Instituterna ska beräkna deltariskkänsligheterna för kreditspreadrisk för alla värdepapperiseringspositioner och icke-värdepapperiseringspositioner enligt följande:

$$S_{cs_{kt}} = \frac{1}{4} \frac{V_i \delta_{cs_{kt}} \cdot 0,0001, x, y \dots - V_i \delta_{cs_{kt}, x, y \dots}}{0,0001}$$

där

$S_{cs_{kt}}$ = deltariskkänsligheterna för kreditspreadrisk för alla värdepapperiseringspositioner och icke-värdepapperiseringspositioner,

cs_{kt} = värdet på kreditspreaden för en emittent j vid löptiden t,

$V_i(\cdot)$ = prissättningsfunktionen för instrumentet i, och

x, y = andra riskfaktorer än cs_{kt} i prissättningsfunktion V_i .

3. Institutet ska beräkna deltarisk känsligheterna för aktierisk enligt följande:

a) Känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av aktieavistakurser ska beräknas enligt följande:

$$S_k \frac{1}{4} \frac{V_i \delta_{1,01} EQ_k, x, y, \dots, p - V_i \delta EQ_k, x, y, \dots, p}{0,01}$$

där

- s_k = känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av aktieavistakurser,
- k = ett specifikt aktierelaterat värdepapper,
- EQ_k = värdet på avistakursen för det aktierelaterade värdepappret,
- $V_i(\cdot)$ = prissättningsfunktionen för instrumentet i , och
- x, y = andra riskfaktorer än EQ_k i prissättningsfunktionen V_i .

b) Känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av aktiereporäntor ska beräknas enligt följande:

$$S_{x_k} \frac{1}{4} \frac{V_i \delta_{x_{ki}} p \cdot 0,0001 \bar{I}_m, y, z, \dots, p - V_i \delta_{x_{ki}}, y, z, \dots, p}{0,0001}$$

där

- S_{x_k} = känsligheterna för riskfaktorer som utgörs av aktiereporäntor,
- k = index som anger aktien,
- x_{ki} = en vektor med m komponenter som representerar reporäntestrukturen för en specifik aktie k , där m är lika med antalet reporäntor motsvarande olika löptider som används i prissättningsmodellen för instrumentet i ,
- \bar{I}_m = enhetsmatrisen med dimensionen $(1 \cdot m)$,
- $V_i(\cdot)$ = prissättningsfunktionen för instrumentet i , och
- y, z = andra riskfaktorer än x_{ki} i prissättningsfunktionen V_i .

4. Institutet ska beräkna deltarisk känsligheter för råvarurisk för varje riskfaktor enligt följande:

$$S_k \frac{1}{4} \frac{V_i \delta_{1,01} CTY_k, y, z, \dots, p - V_i \delta CTY_k, y, z, \dots, p}{0,01}$$

där

- s_k = deltarisk känsligheter för råvarurisk,
- k = en given råvaruriskfaktor,
- CTY_k = värdet på riskfaktor k ,
- $V_i(\cdot)$ = marknadsvärdet på instrumentet i som en funktion av riskfaktorn k , och
- y, z = andra riskfaktorer än CTY_k i prissättningsmodellen för instrumentet i .

5. Institutet ska beräkna deltarisk känsligheter för valutarisk för varje valutariskfaktor k enligt följande:

$$S_k \frac{1}{4} \frac{V_i \delta_{1,01} FX_k, y, z, \dots, p - V_i \delta FX_k, y, z, \dots, p}{0,01}$$

där

- s_k = deltarisk känsligheter för valutarisk,
- k = en given valutariskfaktor,
- FX_k = värdet på riskfaktorn,
- $V_i(\cdot)$ = marknadsvärdet på instrumentet i som en funktion av riskfaktorn k , och
- y, z = andra riskfaktorer än FX_k i prissättningsmodellen för instrumentet i .

Artikel 325s

Vegarisk känsligheter

1. Institutet ska beräkna en options vegarisk känslighet för en given riskfaktor k enligt följande:

$$S_k \frac{1}{4} \frac{V_i \delta 1,01 \rho \text{ vol}_k, x, y \mathbf{P} - V_i \delta \text{vol}_k, x, y \mathbf{P}}{0,01}$$

där

s_k = en options vegarisk känslighet,

k = en specifik vegarisk faktor som utgörs av en implicit volatilitet,

vol_k = värdet av den riskfaktorn, uttryckt i procent, och

x, y = andra riskfaktorer än vol_k i prissättningsfunktion V_i .

2. När det gäller riskklasser där vegariskfaktorerna har en löptidsdimension, men där reglerna om inplacering av riskfaktorerna inte är tillämpliga eftersom optionerna inte har en löptid, ska instituten placera in de riskfaktorerna under den längsta föreskrivna löptiden. Optionerna ska omfattas av tillägg för kvarstående risk.

3. När det gäller optioner som saknar lösenpris eller barriär, och optioner som har flera lösenpris eller barriärer, ska instituten tillämpa den inplacering under lösenpris och löptid som används internt för att prissätta optionen. Dessa optioner ska också omfattas av tillägg för kvarstående risk.

4. Institutet ska inte beräkna vegarisk för värdepapperiseringstrancher som ingår i den alternativa korrelations-handelsportföljen enligt vad som avses i artikel 325.6,7 och 8 och som inte har en implicit volatilitet. Kapitalbaskrav för delta- och kurvrisk ska beräknas för dessa värdepapperiseringstrancher.

Artikel 325t

Krav för känslighetsberäkningar

1. Med hjälp av de formler som anges i detta underavsnitt ska instituten härleda känsligheter från de prissättningsmodeller som utgör grunden för resultatrapporteringen till den verkställande ledningen.

Genom undantag från första stycket får behöriga myndigheter kräva att ett institut som beviljats tillstånd att använda den alternativa internmodellmetod som föreskrivs i kapitel 1b ska använda de prissättningsfunktioner som ingår i internmodellmetodens riskmättningsmodell för känslighetsberäkningar enligt detta kapitel för att beräkna och rapportera kapitalbaskraven för marknadsrisk i enlighet med artikel 430b.3.

2. Vid beräkning av deltarisk känsligheter för instrument med optionalitet såsom avses i artikel 325e.2 a får instituten anta att riskfaktorerna avseende den implicita volatiliteten är konstant.

3. Vid beräkning av vegarisk känsligheter för instrument med optionalitet såsom avses i artikel 325e.2 b ska följande krav tillämpas:

- a) För generell ränterisk och kreditspreadrisk ska instituten, för varje valuta, anta att det underliggande instrumentet för de riskfaktorer avseende volatilitet för vilka vegarisk beräknas följer antingen en lognormal eller normal fördelning i de prissättningsmodeller som används för dessa instrument.
- b) För aktierisk, råvarurisk och valutarisk ska instituten anta att det underliggande instrumentet för de riskfaktorer avseende volatilitet för vilka vegarisk beräknas följer en lognormal fördelning i de prissättningsmodeller som används för dessa instrument.

4. Institutet ska beräkna alla känsligheter utom känsligheterna för kreditvärdighetsjusteringar.

5. Genom undantag från punkt 1 och efter tillåtelse av behöriga myndigheter får ett institut använda alternativa definitioner av deltariskränsligheter vid beräkningen av kapitalbaskraven för en position i handelslagret enligt detta kapitel förutsatt att institutet uppfyller samtliga följande villkor:

- a) En oberoende enhet för riskkontroll inom institutet använder de alternativa definitionerna för intern riskhantering och rapportering av vinster och förluster till den verkställande ledningen.
- b) Institutet påvisar att dessa alternativa definitioner är lämpligare för att fastställa känsligheter för positionen än de formler som avses i detta underavsnitt och att de känsligheter som fastställs inte skiljer sig väsentligt från dessa formler.

6. Genom undantag från punkt 1 och efter tillstånd av behöriga myndigheter får ett institut beräkna vegakänsligheter utifrån en linjär transformation av alternativa definitioner av känsligheter vid beräkningen av kapitalbaskraven för en position i handelslagret i enlighet med detta kapitel förutsatt att institutet uppfyller de två följande villkoren:

- a) En oberoende enhet för riskkontroll inom institutet använder de alternativa definitionerna för intern riskhantering och för rapportering av vinster och förluster till den verkställande ledningen.
- b) Institutet påvisar att dessa alternativa definitioner är lämpligare för att fastställa känsligheterna för positionen än de formler som avses i detta underavsnitt och att den linjära transformation som anges i det första stycket avspeglar en vegariskränslighet.

Avsnitt 4

Tillägg för kvarstående risk

Artikel 325u

Kapitalbaskrav för kvarstående risker

1. Utöver de kapitalbaskrav för marknadsrisk som fastställs i avsnitt 2 ska instituten tillämpa extra kapitalbaskrav för instrument som är exponerade för kvarstående risker i enlighet med denna artikel.

2. Instrumenten anses vara exponerade för kvarstående risker om de uppfyller något av följande villkor:

- a) Instrumentet har ett exotiskt underliggande instrument som, vid tillämpningen av detta kapitel, är ett handelslagerinstrument som ligger till grund för en underliggande exponering som inte omfattas av delta-, vega- eller kurvriskberäkning enligt den känslighetsbaserade metod som fastställs i avsnitt 2, eller av kapitalbaskravet för fallissemangrisk som fastställs i avsnitt 5.
- b) Instrumentet är exponerat för andra kvarstående risker, vilket vid tillämpningen av detta kapitel innebär något av följande instrument:
 - i) Instrument som omfattas av kapitalbaskrav för vega- och kurvrisk enligt den känslighetsbaserade metoden som fastställs i avsnitt 2 och genererar avkastning som inte kan replikeras som en ändlig linjär kombination av klassiska optioner med en enda underliggande aktiekurs, råvarunotering, växelkurs, obligationskurs, kreditwapp eller ränteswapp.
 - ii) Instrument som är positioner som omfattas av den alternativa korrelationshandelsportfölj som avses i artikel 325.6. Säkringar som omfattas av den alternativa korrelationshandelsportfölj som anges i artikel 325.8 ska inte beaktas.

3. Institutet ska beräkna de extra kapitalbaskrav som avses i punkt 1 som summan av teoretiska bruttobelopp för de instrument som avses i punkt 2, multiplicerad med följande riskvikter:

- a) 1,0 % för de instrument som avses i punkt 2 a.
- b) 0,1 % för de instrument som avses i punkt 2 b.

4. Genom undantag från punkt 1 ska instituten inte tillämpa kapitalbaskravet för kvarstående risker på instrument som uppfyller något av följande villkor:

- a) De är noterade på en erkänd börs.
- b) De är godtagbara för central clearing i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012.

c) De kompenserar fullt ut marknadsrisken för en annan position i handelslagret, varvid de två positioner i handelslagret som helt matchar varandra ska undantas från kapitalbaskravet för kvarstående risker.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vad ett exotiskt underliggande är och vilka instrument som är exponerade för kvarstående risker för tillämpningen av punkt 2.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska EBA undersöka om livsfallrisk, väder, naturkatastrofer och framtida realiserad volatilitet bör betraktas som exotiska underliggande faktorer.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2021.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Avsnitt 5

Kapitalbaskrav för fallissemangsrisk

Artikel 325v

Definitioner och allmänna bestämmelser

1. I detta avsnitt avses med

- a) *kort exponering*: när fallissemang hos en emittent eller en grupp av emittenter leder till en vinst för institutet, oavsett typ av instrument eller transaktion som skapar exponeringen.
- b) *lång exponering*: när fallissemang hos en emittent eller en grupp av emittenter leder till en förlust för institutet, oavsett typ av instrument eller transaktion som skapar exponeringen.
- c) *bruttobelopp vid plötsligt fallissemang (gross jump to default, gross JTD)*: uppskattad storlek på den förlust eller vinst som gäldenärens fallissemang skulle orsaka för en specifik exponering.
- d) *nettobelopp vid plötsligt fallissemang (net jump to default, net JTD)*: uppskattad storlek på ett instituts förlust eller vinst vid en gäldenärs fallissemang, efter kvittning mellan bruttobeloppen vid plötsligt fallissemang.
- e) *förlust vid fallissemang (loss given default) eller LGD*: förlust vid gäldenärens fallissemang på ett instrument som emitterats av samma gäldenär, uttryckt som andel av instrumentets teoretiska belopp.
- f) *fallissemangsriskvikt*: det procenttal som motsvarar den beräknade sannolikheten för fallissemang för varje gäldenär, enligt gäldenärens kreditvärdighet.

2. Kapitalbaskraven för fallissemangsrisk ska tillämpas på skuldinstrument och aktieinstrument, derivat med sådana instrument som underliggande tillgångar och derivat vars avkastning eller verkliga värde påverkas vid fallissemang av en annan gäldenär än den som är motpart till derivatinstrumentet i sig. Institutet ska beräkna kapitalbaskraven för fallissemangsrisk separat för var och en av följande typer av instrument: icke-värdepapperiseringar, värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen och värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen. Institutets slutliga kapitalbaskrav för den fallissemangsrisk som ska tillämpas ska vara summan av de tre komponenterna.

Underavsnitt 1

Kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för icke-värdepapperiser ingar

Artikel 325w

Bruttobelopp vid plötsligt fallissemang

1. Institutet ska beräkna bruttobelopp vid plötsligt fallissemang för varje lång exponering mot skuldinstrument enligt följande:

$$JTD_{lång} = \max\{LGD V_{teoretiskt} + P\&L_{lång} + Justering_{lång}, 0\}$$

där

$JTD_{lång}$ = bruttobelopp vid plötsligt fallissemang (gross JTD),

- $V_{\text{teoretiskt}}$ = instrumentets teoretiska belopp,
- $P\&L_{\text{lång}}$ = en term som korrigerar för vinster eller förluster som institutet redan har tagit hänsyn till och som beror på förändringar i det verkliga värdet på det instrument som skapar den långa exponeringen. Vinster anges i formeln med positivt tecken och förluster anges med negativt tecken, och
- Justering $_{\text{lång}}$ = det belopp som institutets förlust i händelse av fallissemang skulle öka eller minska med, på grund av derivatinstrumentets struktur, i förhållande till hela förlusten på det underliggande instrumentet, ökningarna anges i termen Justering $_{\text{lång}}$ med positivt tecken och minskningar anges med negativt tecken.

2. Institutet ska beräkna bruttobeloppet vid plötsligt fallissemang för varje kort exponering mot skuldinstrument enligt följande:

$$JTD_{\text{kort}} = \min\{LGD \cdot V_{\text{teoretiskt}} + P\&L_{\text{kort}} + \text{Justering}_{\text{kort}}, 0\}$$

där

- JTD_{kort} = bruttobeloppet vid plötsligt fallissemang för kort exponering,
- $V_{\text{teoretiskt}}$ = instrumentets teoretiska belopp, vilket anges i formeln med negativt tecken,
- $P\&L_{\text{kort}}$ = en term som korrigerar för vinster eller förluster som institutet redan har tagit hänsyn till och som beror på förändringar i det verkliga värdet på det instrument som skapar den korta exponeringen, vinster anges i formeln med positivt tecken och förluster anges i formeln med negativt tecken, och
- Justering $_{\text{kort}}$ = det belopp som institutets vinst i händelse av fallissemang skulle öka eller minska med, på grund av derivatinstrumentets struktur, i förhållande till hela förlusten på det underliggande instrumentet, minskningar anges i termen Justering $_{\text{kort}}$ med positivt tecken, och ökningarna anges i termen Justering $_{\text{kort}}$ med negativt tecken.

3. Den förlust vid fallissemang (LGD) för skuldinstrument som institutet ska tillämpa vid beräkningar enligt punkterna 1 och 2 ska vara följande:

- Exponeringar mot lågprioriterade skuldinstrument ska ges ett LGD-värde på 100 %.
- Exponeringar mot prioriterade skuldinstrument ska ges ett LGD-värde på 75 %.
- Exponeringar mot säkerställda obligationer enligt artikel 129 ska ges ett LGD-värde på 25 %.

4. För beräkningar enligt punkterna 1 och 2 ska teoretiska belopp fastställas enligt följande:

- När det gäller skuldinstrument är det teoretiska beloppet skuldinstrumentets nominella värde.
- När det gäller derivatinstrument med underliggande räntebärande värdepapper är det teoretiska beloppet derivatinstrumentets teoretiska belopp.

5. För exponeringar mot aktieinstrument ska institutet beräkna bruttobelopp vid plötsligt fallissemang enligt följande, i stället för att använda formlerna i punkterna 1 och 2:

$$JTD_{\text{lång}} = \max\{LGD \cdot V + P\&L_{\text{lång}} + \text{Justering}_{\text{lång}}, 0\}$$

$$JTD_{\text{kort}} = \min\{LGD \cdot V + P\&L_{\text{kort}} + \text{Justering}_{\text{kort}}, 0\}$$

där

- $JTD_{\text{lång}}$ = beräkna bruttobelopp vid plötsligt fallissemang för lång exponering,
- JTD_{kort} = beräkna bruttobelopp vid plötsligt fallissemang för kort exponering, och
- V = aktiens verkliga värde eller, när det gäller derivatinstrument med underliggande aktier, det verkliga värdet på den underliggande aktien.

6. Institutet ska ge ett LGD-värde på 100 % till aktieinstrument för beräkningen enligt punkt 5.
7. När det gäller exponeringar mot fallissemangsrisk som härrör från derivatinstrument vars avkastning i händelse av fallissemang från gäldenärens sida inte är kopplad till det teoretiska beloppet på ett visst instrument utfärdat av den gäldenären, eller till LGD-värdet för gäldenären eller ett instrument som emitterats av den gäldenären, ska institutet använda alternativa metoder för skattning av bruttobeloppen vid plötsligt fallissemang.
8. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:
- Hur institutet ska beräkna belopp vid plötsligt fallissemang för olika typer av instrument i enlighet med denna artikel.
 - Vilka alternativa metoder som institutet ska använda för skattning av de bruttobelopp vid plötsligt fallissemang som avses i punkt 7.
 - Det teoretiska beloppet av andra instrument än de som avses i punkterna 4 a och b.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2021.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325x

Nettobelopp vid plötsligt fallissemang

- Institutet ska beräkna nettobelopp vid plötsligt fallissemang genom att kvitta bruttobeloppen vid plötsligt fallissemang för korta exponeringar och långa exponeringar. Kvittning ska endast vara möjlig mellan exponeringar mot samma gäldenär där de korta exponeringarna har samma prioritet som, eller lägre prioritet än, de långa exponeringarna.
- Kvittning ska göras helt eller delvis, beroende på löptiden för de exponeringar som kvittas mot varandra.
 - Kvittning ska göras helt om alla de exponeringar som kvittas mot varandra har en löptid på ett år eller mer.
 - Kvittning ska göras delvis om minst en av de exponeringar som kvittas mot varandra har en löptid på mindre än ett år; i detta fall ska beloppet vid plötsligt fallissemang för varje exponering med en löptid på mindre än ett år multipliceras med den kvot som motsvarar exponeringens löptid i förhållande till ett år.
- Om kvittning inte är möjlig ska bruttobelopp vid plötsligt fallissemang vara lika med nettobelopp vid plötsligt fallissemang när det gäller exponeringar med en löptid på ett år eller mer. Bruttobelopp vid plötsligt fallissemang ska multipliceras med den kvot som motsvarar exponeringens löptid i förhållande till ett år, med ett golv på tre månader, för beräkningen av nettobelopp vid plötsligt fallissemang.
- Vid tillämpning av punkterna 2 och 3 gäller löptiderna för derivatkontrakten i stället för löptiderna för de underliggande tillgångarna. Cash equity-exponeringar ska ges en löptid på antingen ett år eller tre månader enligt institutets egen bedömning.

Artikel 325y

Beräkning av kapitalbaskravet för fallissemangsrisk

- Oberoende av typ av motpart ska nettobelopp vid plötsligt fallissemang multipliceras med de fallissemangsriskvikter som motsvarar deras kreditkvalitet enligt vad som anges i tabell 2:

Tabell 2

Kreditkvalitetskategori	Fallissemangsriskvikt
Kreditkvalitetssteg 1	0,5 %
Kreditkvalitetssteg 2	3 %

Kreditkvalitetskategori	Fallissemangsriskvikt
Kreditkvalitetssteg 3	6 %
Kreditkvalitetssteg 4	15 %
Kreditkvalitetssteg 5	30 %
Kreditkvalitetssteg 6	50 %
Utan kreditvärdering	15 %
Fallerad	100 %

- Exponeringar som skulle få en riskvikt på 0 % enligt schablonmetoden för kreditrisk i enlighet med avdelning II kapitel 2, ska ges en fallissemangsriskvikt på 0 % för kapitalbaskravet för fallissemangsrisk.
- Det viktade nettobeloppet vid plötsligt fallissemang ska tilldelas följande undergrupper: företag, stater och lokala myndigheter/kommuner.
- Viktade nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska läggas samman inom varje undergrupp i enlighet med följande formel:

$$DRC_b = \max \{ (\sum_{i \in \text{lång}} RW_i \cdot \text{net JTD}_i) WtS \cdot (\sum_{i \in \text{kort}} RW_i |\text{net JTD}_i|); 0 \}$$

där

DRC_b = kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för fallissemangsrisk för undergrupp b,

i = index som anger ett instrument som tillhör undergrupp b,

RW_i = riskvikten, och

WtS = en kvot som visar en vinst för säkringsförhållanden inom en undergrupp, och som beräknas enligt följande:

$$P = \frac{\sum_{i \in \text{lång}} WtS_i \cdot \text{net JTD}_i}{\text{net JTD}_{\text{kort}}}$$

För beräkning av DRC_b och WtS ska långa och korta positioner läggas samman för alla positioner i en undergrupp, oberoende av vilket kreditkvalitetssteg positionerna placeras in i, vilket ger ett kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för varje undergrupp.

- Det slutliga kapitalbaskravet för fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringar ska beräknas som en enkel summa av alla undergruppers kapitalbaskrav.

Underavsnitt 2

Kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

Artikel 325z

Belopp vid plötsligt fallissemang

- Bruttobelopp vid plötsligt fallissemang för värdepapperiseringsexponeringar ska vara dessa exponeringars marknadsvärde eller, om detta värde inte finns tillgängligt, deras verkliga värde fastställt i enlighet med tillämpliga redovisningsregler.

2. Nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska fastställas genom att kvitta långa bruttobelopp vid plötsligt fallissemang och korta bruttobelopp vid plötsligt fallissemang. Kvittning ska endast vara möjlig mellan värdepapperiseringsexponeringar med samma underliggande tillgångspool och som tillhör samma tranch. Kvittning ska inte vara tillåten mellan värdepapperiseringsexponeringar med olika underliggande tillgångspooler även om de har samma fästpunkt och avskiljningspunkt.
3. Om det, genom att dela upp eller kombinera befintliga värdepapperiseringsexponeringar, går att perfekt replikera andra befintliga värdepapperiseringsexponeringar, frånsett löptidsdimensionen, får de exponeringar som är resultatet av den uppdelningen eller kombinationen användas för kvittning i stället för de befintliga värdepapperiseringsexponeringarna.
4. Om det, genom att dela upp eller kombinera befintliga exponeringar i underliggande namn, går att perfekt replikera hela tranchstrukturen för en befintlig värdepapperiseringsexponering, får de exponeringar som är resultatet av uppdelningen eller kombinationen användas för kvittning i stället för de befintliga värdepapperiseringsexponeringarna. Om underliggande namn används på detta sätt ska de tas bort från beräkningen av fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringar.
5. Artikel 325x ska tillämpas både på befintliga värdepapperiseringsexponeringar och på värdepapperiseringsexponeringar som används i enlighet med punkt 3 eller 4 i den här artikeln. De relevanta löptiderna ska vara löptiderna för värdepapperiseringstrancherna.

Artikel 325aa

Beräkning av kapitalbaskravet för fallissemangsrisk för värdepapperiseringar

1. Nettobelopp vid plötsligt fallissemang för värdepapperiseringsexponeringar ska multipliceras med 8 % av den riskvikt som gäller för den berörda värdepapperiseringsexponeringen, inklusive STS-värdepapperiseringar, utanför handelslagret i enlighet med den rangordning av metoder som fastställs i avdelning II kapitel 5 avsnitt 3 och oberoende av typ av motpart.
2. En löptid på ett år ska tillämpas för alla trancher där riskvikterna beräknas i enlighet med intern och extern kreditvärderingsmetod för värdepapperisering (SEC-IRBA och SEC-ERBA).
3. De riskvägda beloppen för plötsligt fallissemang för enskilda kontanta värdepapperiseringsexponeringar ska begränsas till positionens verkliga värde.
4. De riskvägda nettobeloppen vid plötsligt fallissemang ska placeras i följande undergrupper:
 - a) En gemensam undergrupp för alla företag, oberoende av region.
 - b) 44 olika undergrupper som motsvarar en undergrupp per region för var och en av de elva tillgångsklasser som fastställs i andra stycket.

Vid tillämpning av första stycket ska de elva tillgångsklasserna vara: tillgångsbaserade certifikat (ABCP), billån och billeasingavtal, värdepapper med privata hypotekslån som säkerhet (RMBS), kreditkort, värdepapper med lån på kommersiella fastigheter som säkerhet (CMBS), CLO (collateralised loan obligations), *CDO-squared* (collateralised debt obligations), små och medelstora företag, studielån, övriga kundkrediter och övrig marknadsupplåning. De fyra regionerna är Asien, Europa, Nordamerika och övriga världen.

5. För att placera in en värdepapperiseringsexponering i en undergrupp ska instituten förlita sig på en klassificering som är vedertagen på marknaden. Institutet ska placera in varje värdepapperiseringsexponering i endast en av de undergrupper som avses i punkt 4. Värdepapperiseringsexponeringar som ett institut inte kan placera i en undergrupp för en tillgångsklass eller region ska placeras i kategorin "övriga kundkrediter", "övrig marknadsupplåning" eller "övriga världen".
6. Viktade nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska läggas samman inom varje undergrupp på samma sätt som fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringsexponeringar, med användning av formeln i artikel 325y.4, vilket leder till ett kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för varje undergrupp.
7. Det slutliga kapitalbaskravet för fallissemangsrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska beräknas som den enkla summan av undergruppernas kapitalbaskrav.

Underavsnitt 3

Kapitalbaskrav för fallissemangsrisk för värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

Artikel 325ab

Tillämpningsområde

1. För den alternativa korrelationshandelsportföljen ska kapitalbaskraven innefatta fallissemangsriskerna för värdepapperiseringsexponeringar och för icke-värdepapperiseringar för risksäkringsändamål. Dessa säkringar ska tas bort från beräkningen av fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringar. Det ska inte finnas några diversifieringsvinster mellan kapitalbaskraven för fallissemangsrisk för icke-värdepapperiseringar, kapitalbaskraven för fallissemangsrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen och kapitalbaskraven för fallissemangsrisk för värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen.
2. För omsatta kredit- och aktiederivat som inte är värdepapperiseringar ska beloppen vid plötsligt fallissemang per enskild beståndsdel fastställas med hjälp av en genomlysningssmetod.

Artikel 325ac

Belopp vid plötsligt fallissemang för den alternativa korrelationshandelsportföljen

1. I denna artikel avses med
 - a) *uppdelning med användning av en värderingsmodell*: ett enda namn i en värdepapperisering värderas som skillnaden mellan värdepapperiseringens ovillkorade värde och villkorade värde, under antagandet att det enda namnet fallerar med ett LGD-värde på 100 %.
 - b) *replikering*: enskilda trancher i indexvärdepapperiseringen kombineras så att de replikerar en annan tranch i samma indexserie, eller så att de replikerar en position i indexserien som inte är uppdelad i trancher,
 - c) *uppdelning*: ett index replikeras av en värdepapperisering där de underliggande exponeringarna i gruppen är identiska med de exponeringar som refererar till ett enda namn och som utgör indexet.
2. Bruttobeloppet vid plötsligt fallissemang för värdepapperiseringsexponeringar och icke-värdepapperiseringsexponeringar i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska vara dessa exponeringars marknadsvärde eller, om detta värde inte finns tillgängligt, deras verkliga värde fastställt i enlighet med tillämpliga redovisningsregler.
3. Produkter som förfaller på n:te fallissemang ska behandlas som produkter som delats upp i trancher med fästpunkt och avskiljningspunkt enligt följande:
 - a) fästpunkt = $(N - 1) / \text{totalt antal namn}$,
 - b) avskiljningspunkt = $N / \text{totalt antal namn}$,där "totalt antal namn" ska vara det sammanlagda antalet namn i den underliggande korgen eller poolen.
4. Nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska fastställas genom att kvitta långa bruttobelopp vid plötsligt fallissemang och korta bruttobelopp vid plötsligt fallissemang. Kvittning ska endast vara möjlig mellan exponeringar som i övrigt är identiska, utom när det gäller löptid. Kvittning ska endast vara möjlig enligt följande:
 - a) För index, indextrancher och särskilt anpassade trancher ska kvittning vara möjlig över olika löptider inom samma indexfamilj, serie och tranch, med beaktande av bestämmelserna i artikel 325x; om exponeringar på mindre än ett år. Långa och korta bruttobelopp vid plötsligt fallissemang som perfekt replikerar varandra får kvittas genom att de delas upp i exponeringar som motsvarar ett enda namn med användning av en värderingsmodell; i sådana fall ska summan av bruttobeloppen vid plötsligt fallissemang för exponeringar som motsvarar ett enda namn och som erhålls genom uppdelning, vara lika med bruttobeloppet vid plötsligt fallissemang för den ej uppdelade exponeringen.
 - b) Kvittning genom uppdelning enligt led a ska inte tillåtas för återvärdepapperiseringar eller derivat avseende värdepapperiseringar.
 - c) För index och indextrancher ska kvittning vara möjlig över olika löptider inom samma indexfamilj, serie och tranch genom replikering eller genom uppdelning, om de långa och korta exponeringarna i övrigt är likvärdiga, utom en restkomponent, ska kvittning tillåtas och nettobeloppet vid plötsligt fallissemang ska avspegla den resterande exponeringen.
 - d) Olika trancher i samma indexserie, olika serier av samma index och olika indexfamiljer får inte användas för att kvitta varandra.

Artikel 325ad

Beräkning av kapitalbaskravet för fallissemangsrisk för den alternativa korrelationshandelsportföljen

1. Nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska multipliceras med följande:
 - a) För produkter som delats upp i trancher: den fallissemangsriskvikt som motsvarar deras kreditkvalitet enligt vad som anges i artikel 325y.1 och 325y.2.
 - b) För produkter som inte delats upp i trancher: den fallissemangsriskvikt som avses i artikel 325aa.1.
2. Riskvägda nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska placeras i undergrupper som motsvarar ett index.
3. Viktade nettobelopp vid plötsligt fallissemang ska läggas samman inom varje undergrupp enligt följande formel:

$$DRC_b = \max \{ (\sum_{i \in \text{lång}} RW_i \cdot \text{net JTD}_i) - WtS_{ACTP} \cdot (\sum_{i \in \text{kort}} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|); 0 \}$$

där

DRC_b = kapitalbaskravet för fallissemangsrisk för undergrupp b,

i = ett instrument som ingår i undergrupp b, och

WtS_{ACTP} = kvoten som visar en vinst för säkringsförhållanden inom en undergrupp, beräknad i enlighet med formeln WtS i artikel 325y.4, men med användning av långa och korta positioner över hela den alternativa korrelationshandelsportföljen och inte bara positionerna i den berörda undergruppen.

4. Institutet ska beräkna kapitalbaskraven för fallissemangsrisk för den alternativa korrelationshandelsportföljen med följande formel:

$$DRC_{ACTP} = \frac{1}{4} \max_b \left(\max_b DRC_b, 0 \right) \text{ p } 0,5 \text{ } \diamond \text{ } \min_b DRC_b, 0 \text{ } \text{p } 0$$

där

DRC_{ACTP} = kapitalbaskraven för fallissemangsrisk för den alternativa korrelationshandelsportföljen, och

DRC_b = kapitalbaskraven för fallissemangsrisk för undergrupp b.

Avsnitt 6

Riskvikter och korrelationer

Underavsnitt 1

Deltariskvikter och korrelationer

Artikel 325ae

Riskvikter för generell ränterisk

1. För valutor som inte omfattas av underkategorin för de mest likvida valutorna enligt artikel 325bd.7 b ska riskvikterna för känsligheterna för den riskfria räntans riskfaktorer för varje undergrupp i tabell 3 anges enligt den delegerade akt som avses i artikel 461a.

Tabell 3

Undergrupp	Löptid
1	0,25 år
2	0,5 år
3	1 år

Artikel 325ah

Riskvikter för kreditspreadrisken för icke-värdepapperiseringar

1. Riskvikterna vad gäller känsligheterna för kreditspreadriskfaktorer för icke-värdepapperiseringar ska vara desamma för alla löptider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år) inom varje undergrupp i tabell 4.

Tabell 4

Undergruppnummer	Kreditkvalitet	Sektor	Riskvikt (procentenheter)
1	Alla	Nationell regering, inklusive centralbanker, i en medlemsstat	0,50 %
2	Kreditkvalitetssteg 1–3	Nationell regering, inklusive centralbanker, i ett tredjeland, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer enligt artikel 117.2 eller artikel 118	0,5 %
3		Regionala eller lokala myndigheter och offentliga organ	1,0 %
4		Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut, som utgör en del av eller som upprättats av en stat eller en regional eller lokal myndighet och subventionerade långgivare	5,0 %
5		Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning	3,0 %
6		Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster	3,0 %
7		Teknik, telekommunikation	2,0 %
8		Hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, yrkesrelaterade och tekniska aktiviteter	1,5 %
9		Säkerställda obligationer som har utfärdats av kreditinstitut i medlemsstaterna	1,0 %
11		Kreditkvalitetssteg 4–6	Nationell regering, inklusive centralbanker, i ett tredjeland, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer enligt artikel 117.2 eller artikel 118
12	Regionala eller lokala myndigheter och offentliga organ		4,0 %
13	Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut, som utgör en del av eller som upprättats av en stat eller en regional eller lokal myndighet och subventionerade långgivare		12,0 %
14	Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning		7,0 %
15	Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster		8,5 %
16	Teknik, telekommunikation		5,5 %
17	Hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, yrkesrelaterade och tekniska aktiviteter		5,0 %
18	Övriga sektorer		

2. För att placera in en riskexponering i en sektor ska instituten förlita sig på en klassificering som är vedertagen på marknaden för att dela in emittenter efter sektorer. Instituterna ska placera in varje emittent i en enda sektorundergrupp i tabell 4. Riskexponeringar kopplade till emittenter som ett institut inte kan placera in i en sektor på detta sätt ska placeras i undergrupp 18 i tabell 4.

Artikel 325ai

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller kreditspreadrisk för icke-värdepapperiseringar

1. Korrelationsparametern ρ_{kl} mellan de två känsligheterna WS_k och WS_l inom samma undergrupp ska fastställas till:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{namn})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{löptid})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

där

$\rho_{kl}^{(\text{namn})}$ är lika med 1 om de två namnen för känsligheterna k och l är identiska, och är i annat fall lika med 35 %,

$\rho_{kl}^{(\text{löptid})}$ är lika med 1 om de två punkterna för känsligheterna k and l är identiska, och är i annat fall lika med 65 %, och

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ är lika med 1 om de två känsligheterna gäller samma kurvor, och är i annat fall lika med 99,90 %.

2. De korrelationsparametrar som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på undergrupp 18 i tabell 4 i artikel 325ah.1. För formeln för sammanräkning av deltarisk inom undergrupp 18 ska kapitalkravet vara lika med summan av absolutvärdena av de vägda nettokänsligheter som tilldelats den undergruppen:

$$K_{b, \text{undergrupp 18}} = \frac{1}{4} \sum_k \times jWS_{kj}$$

Artikel 325aj

Korrelationer mellan undergrupper vad gäller kreditspreadrisk för icke-värdepapperiseringar

Korrelationsparametern γ_{bc} som gäller för sammanräkning av känsligheter mellan olika undergrupper ska fastställas enligt följande:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(\text{rating})} \cdot \gamma_{bc}^{(\text{sektor})}$$

där

$\gamma_{bc}^{(\text{rating})}$ är lika med 1 om de två undergrupperna tillhör samma kreditkvalitetskategori (antingen kreditkvalitetssteg 1–3 eller kreditkvalitetssteg 4–6), och i annat fall är lika med 50 %, vid denna beräkning ska undergrupp 1 anses tillhöra samma kreditkvalitetskategori som de undergrupper som tillhör kreditkvalitetssteg 1–3, och

$\gamma_{bc}^{(\text{sektor})}$ är lika med 1 om de två undergrupperna tillhör samma sektor, och i annat fall är lika med motsvarande procentsats i tabell 5:

Tabell 5

Undergrupp	1,2 och 11	3 och 12	4 och 13	5 och 14	6 och 15	7 och 16	8 och 17	9
1, 2 och 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 och 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 och 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 och 14					20 %	25 %	5 %	5 %

Undergrupp	1,2 och 11	3 och 12	4 och 13	5 och 14	6 och 15	7 och 16	8 och 17	9
6 och 15						25 %	5 %	15 %
7 och 16							5 %	20 %
8 och 17								5 %
9								—

Artikel 325ak

Riskvikter för kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

Riskvikterna vad gäller känsligheterna för kreditspreadriskfaktorer för värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska vara desamma för alla löptider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år) inom varje undergrupp och ska specificeras för varje undergrupp i tabell 6 enligt den delegerade akt som avses i artikel 461a.

Tabell 6

Undergruppsnummer	Kreditkvalitet	Sektor
1	Alla	Nationella regeringar, inklusive centralbanker, i medlemsstaterna
2	Kredit-kvalitetssteg 1-3	Nationella regeringar, inklusive centralbanker, i ett tredjeland, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer enligt artikel 117.2 eller artikel 118
3		Regionala eller lokala myndigheter och offentliga organ
4		Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut, som utgör en del av eller som upprättats av en stat eller en regional eller lokal myndighet och subventionerade långgivare
5		Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning
6		Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster
7		Teknik, telekommunikation
8		Hälsa- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, yrkesrelaterade och tekniska aktiviteter
9		Säkerställda obligationer som har utfärdats av kreditinstitut i medlemsstaterna
10		Säkerställda obligationer som har utfärdats av kreditinstitut i tredjeländer
11		Kreditkvalitetssteg 4-6
12	Regionala eller lokala myndigheter och offentliga organ	
13	Enheter i den finansiella sektorn, inklusive kreditinstitut, som utgör en del av eller som upprättats av en stat eller en regional eller lokal myndighet och subventionerade långgivare	
14	Råvaror, energi, industri, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning	

Undergruppsnummer	Kreditkvalitet	Sektor
15		Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster
16		Teknik, telekommunikation
17		Hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster, yrkesrelaterade och tekniska aktiviteter
18	Övriga sektorer	

Artikel 325al

Korrelationer vad gäller kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

1. Deltariskkorrelationen ρ_{kl} ska härledas i enlighet med artikel 325ai, förutom att $\rho_{kl}^{(basis)}$ vid tillämpningen av denna punkt ska vara lika med 1 om de två känsligheterna gäller samma kurvor, och i annat fall ska vara lika med 99,00 %.
2. Korrelationen γ_{bc} ska härledas i enlighet med artikel 325aj.

Artikel 325am

Riskvikter för kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

1. Riskvikterna vad gäller känsligheterna för kreditspreadriskfaktorer för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen ska vara desamma för alla löptider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år) inom varje undergrupp i tabell 7 och ska specificeras för varje undergrupp i tabell 7 enligt den delegerade akt som avses i artikel 461a.

Tabell 7

Undergruppsnummer	Kreditkvalitet	Sektor
1	Prioriterade och kreditkvalitetssteg 1-3	RMBS – prime
2		RMBS – mid-prime
3		RMBS – sub-prime
4		CMBS
5		Värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet (ABS) – studielån
6		ABS – kreditkort
7		ABS – billån
8		CLO utanför den alternativa korrelationshandelsportföljen
9	Ej prioriterade och kreditkvalitetssteg 1-3	RMBS – prime
10		RMBS – mid-prime
11		RMBS – sub-prime
12		CMBS
13		ABS – studielån
14		ABS – kreditkort
15		ABS – billån
16		CLO utanför den alternativa korrelationshandelsportföljen

Undergruppsnummer	Kreditkvalitet	Sektor
17	Kreditkvalitetssteg 4–6	RMBS – prime
18		RMBS – mid-prime
19		RMBS – sub-prime
20		CMBS
21		ABS – studielån
22		ABS – kreditkort
23		ABS – billån
24		CLO utanför korrelationshandelsportföljen
25	Övriga sektorer	

2. För att placera in en riskexponering i en sektor ska instituten förlita sig på en klassificering som är vedertagen på marknaden för att dela in emittenter efter sektorer. Instituterna ska placera in varje tranch i en enda sektorundergrupp i tabell 7. Riskexponeringar kopplade till trancher som ett institut inte kan placera in i en sektor på detta sätt ska placeras i undergrupp 25.

Artikel 325an

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

1. Korrelationsparametern ρ_{kl} mellan de två känsligheterna WS_k och $WS_{\&\#x1d459;l}$, inom samma undergrupp ska fastställas till:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{tranch})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{löptid})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

där

$\rho_{kl}^{(\text{tranch})}$ är lika med 1 om de två namnen för känsligheterna k och l omfattas av samma undergrupp och avser samma värdepapperiseringstranch (mer än 80 % överlappning i teoretiska termer), och i annat fall är lika med 40 %, och

$\rho_{kl}^{(\text{löptid})}$ är lika med 1 om de två punkterna för känsligheterna k and l är identiska, och i annat fall är lika med 80 %,

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ är lika med 1 om de två känsligheterna gäller samma kurvor, och i annat fall är lika med 99,90 %.

2. De korrelationsparametrar som avses i punkt 1 ska inte tillämpas på undergrupp 25 i tabell 7 i artikel 325am.1. För formeln för sammanräkning av deltarisk inom undergrupp 25 ska kapitalbaskravet vara lika med summan av absolutvärdena av de vägda nettokänsligheter som tilldelats till den undergruppen:

$$K_{\text{baskrav}}^{\text{undergrupp 25}} = \frac{1}{4} \sum_k WS_k$$

Artikel 325ao

Korrelationer mellan undergrupper vad gäller kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som inte ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen

1. Korrelationsparametern γ_{bc} ska tillämpas för sammanräkning av känsligheter mellan olika undergrupper och vara 0 %.

2. Kapitalbaskravet för undergrupp 25 ska läggas till kapitalet för den samlade riskklassnivån utan att några diversifierings- eller säkringseffekter gentemot någon annan undergrupp redovisas.

Artikel 325ap

Riskvikter för aktierisk

1. Riskvikter för känsligheter för riskfaktorerna avseende aktier och aktiereporänta ska specificeras för varje undergrupp i tabell 8 enligt den delegerade akt som avses i artikel 461a:

Tabell 8

Undergruppsnummer	Börsvärde	Typ av ekonomi	Sektor
1	Högt	Tillväxtmarknad	Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster, hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster
2			Telekommunikation, industri
3			Råvaror, energi, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning
4			Finansiella institut, däribland statsstödda finansiella institut, fastighetsverksamhet, teknik
5		Utvecklad ekonomi	Konsumtionsvaror och tjänster, transport och lagring, administrativa tjänster och stödtjänster, hälso- och sjukvård, allmännyttiga tjänster
6			Telekommunikation, industri
7			Råvaror, energi, jordbruk, tillverkning, mineralutvinning
8			Finansiella institut, däribland statsstödda finansiella institut, fastighetsverksamhet, teknik
9	Lågt	Tillväxtmarknad	Alla sektorer som anges i undergrupperna 1, 2, 3 och 4
10		Utvecklad ekonomi	Alla sektorer som anges i undergrupperna 5, 6, 7 och 8
11	Övriga sektorer		

2. För tillämpningen av denna artikel ska det fastställas vad som avses med lågt börsvärde och högt börsvärde i de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 325bd.7.

3. För tillämpningen av denna artikel ska EBA ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn som närmare anger vad som avses med tillväxtmarknader och utvecklade ekonomier.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2021.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

4. När en riskexponering placeras in i en sektor ska instituten förlita sig på en klassificering som är vedertagen på marknaden för att dela in emittenter efter sektorer. Instituterna ska placera in varje emittent i en av sektorgrupperna i tabell 8, och placera in alla emittenter från samma näringsgren i samma sektor. Riskexponeringar kopplade till emittenter som ett institut inte kan placera in i en sektor på detta sätt ska placeras i undergrupp 11 i tabell 8. Om det rör sig om flera länder eller sektorer ska aktieemittenten placeras in i en viss undergrupp baserat på den mest betydande region eller sektor som den är verksam i.

Artikel 325aq

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller aktierisk

1. Korrelationsparametern för deltarisk ρ_{kl} mellan två känsligheter WS_k och WS_l inom samma undergrupp, ska vara 99,90 % där den ena avser känslighet för en aktieavistakurs och den andra känslighet för en aktiereporänta, och båda avser samma aktieemittentnamn.
2. I andra fall än de som avses i punkt 1 ska korrelationsparametern ρ_{kl} mellan två känsligheter WS_k och WS_l för aktieavistakurs inom samma undergrupp fastställas till följande:
 - a) 15 % mellan två känsligheter inom samma undergrupp som faller under kategorin högt börsvärde och tillväxtmarknad (undergrupperna 1, 2, 3 eller 4).
 - b) 25 % mellan två känsligheter inom samma undergrupp som faller under kategorin högt börsvärde och utvecklad ekonomi (undergrupperna 5, 6, 7 eller 8).
 - c) 7,5 % mellan två känsligheter inom samma undergrupp som faller under kategorin lågt börsvärde och tillväxtmarknad (undergrupp 9).
 - d) 12,5 % mellan två känsligheter inom samma undergrupp som faller under kategorin lågt börsvärde och utvecklad ekonomi (undergrupp 10).
3. Korrelationsparametern ρ_{kl} mellan två känsligheter WS_k och WS_l för aktiereporänta inom samma undergrupp ska fastställas i enlighet med punkt 2.
4. Mellan två känsligheter WS_k och WS_l inom samma undergrupp, där den ena avser känslighet för en aktieavistakurs och den andra känslighet för en aktiereporänta, och känsligheterna avser olika aktieemittentnamn, ska korrelationsparametern ρ_{kl} fastställas till de korrelationsparametrar som anges i punkt 2, multiplicerat med 99,90 %.
5. De korrelationsparametrar som specificeras i punkterna 1–4 ska inte tillämpas på undergrupp 11. För formeln för sammanräkning av deltarisk inom undergrupp 11 ska kapitalkravet vara lika med summan av absolutvärdena av de vägda nettokänsligheter som tilldelats till den undergruppen:

$$K_{b\text{öndergrupp 11b}} \frac{1}{4} \sum_k WS_k$$

Artikel 325ar

Korrelationer mellan undergrupper vad gäller aktierisk

Korrelationsparametern γ_{bc} ska tillämpas på sammanräkning av känsligheter mellan olika undergrupper. Den ska fastställas till 15 % om båda undergrupper är någon av undergrupperna 1–10.

Artikel 325as

Riskvikter för råvarurisk

Riskvikter för känsligheter för råvaruriskfaktorerna ska specificeras för varje undergrupp i tabell 9 enligt den delegerade akt som avses i artikel 461a:

Tabell 9

Undergruppsnummer	Undergrupp – benämning
1	Energi – fasta bränslen
2	Energi – flytande bränslen
3	Energi – el och handel med utsläppsrätter

Undergruppsnummer	Undergrupp – benämning
4	Frakt
5	Oädla metaller
6	Gasformiga bränslen
7	Ädelmetaller (inklusive guld)
8	Spannmålskärnor och oljeväxtfrön
9	Animalieprodukter och mejeriprodukter
10	Jordbruksråvaror
11	Andra råvaror

Artikel 325at

Korrelationer inom en och samma undergrupp vad gäller råvarurisk

1. Vid tillämpning av denna artikel ska två råvaror anses som åtskilda om det på marknaden finns två avtal som endast skiljer sig åt vad gäller den underliggande råvara som ska levereras mot varje avtal.

2. Korrelationsparametern ρ_{kl} mellan de två känsligheterna WS_k och WS_l inom samma undergrupp ska fastställas till:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{råvara})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{löptid})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

där

$\rho_{kl}^{(\text{råvara})}$ är lika med 1 om de två råvarorna för känsligheterna k och l är identiska, i annat fall är det lika med korrelationerna inom samma undergrupp enligt tabell 10,

$\rho_{kl}^{(\text{löptid})}$ är lika med 1 om de två punkterna för känsligheterna k and l är identiska, i annat fall är det lika med 99 %, och

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ är lika med 1 om de två känsligheterna är identiska vad gäller råvarans leveransort, i annat fall är det lika med 99,90 %.

3. Korrelationerna inom samma undergrupp $\rho_{kl}(\text{råvara})$ är följande:

Tabell 10

Undergrupp	Undergrupp – benämning	Korrelation $\rho_{kl}(\text{råvara})$
1	Energi – fasta bränslen	55 %
2	Energi – flytande bränslen	95 %
3	Energi – el och handel med utsläppsrätter	40 %
4	Frakt	80 %
5	Oädla metaller	60 %
6	Gasformiga bränslen	65 %

Undergrupp	Undergrupp - benämning	Korrelation ρ_{kl} (råvara)
7	Ädelmetaller (inklusive guld)	55 %
8	Spannmålskärnor och oljeväxtfrön	45 %
9	Animalieprodukter och mejeriprodukter	15 %
10	Jordbruksråvaror	40 %
11	Andra råvaror	15 %

4. Utan hinder av punkt 1 tillämpas följande bestämmelser:

- a) Två riskfaktorer som tilldelas undergrupp 3 i tabell 10 och som avser el men där elen genereras i olika regioner eller avtalsenligt levereras under olika perioder ska anses som åtskilda råvaruriskfaktorer.
- b) Två riskfaktorer som tilldelas undergrupp 4 i tabell 10 och som avser frakt men där fraktens rutt eller leveransveckan skiljer sig åt ska anses som åtskilda råvaruriskfaktorer.

Artikel 325au

Korrelationer mellan undergrupper vad gäller råvarurisk

Korrelationsparametern γ_{bc} som tillämpas för sammanräkning av känsligheter mellan olika undergrupper ska vara

- a) 20 % där båda undergrupper är någon av undergrupperna 1–10,
- b) 0 % där någon av de båda undergrupperna är nummer 11.

Artikel 325av

Riskvikter för valutarisk

1. Riskvikt för alla känsligheter för valutariskfaktorerna ska specificeras i den delegerade akt som avses i artikel 461a.
2. Riskvikten för valutakursriskfaktorerna avseende valutapar som består av euro och valutan i en medlemsstat som deltar i den andra etappen av den ekonomiska och monetära unionen (ERM 2) ska vara en av följande:
 - a) Den riskvikt som avses i punkt 1 delad med 3.
 - b) Den största fluktuationen inom det fluktuationsband som formellt har avtalats mellan medlemsstaten och Europeiska centralbanken, om det fluktuationsbandet är smalare än det fluktuationsband som definieras enligt ERM 2.
3. Utan hinder av punkt 2 ska den riskvikt för valutakursriskfaktorer som avses i punkt 2 där den avser valutor som ingår i ERM 2 med ett formellt avtalat fluktuationsband som är smalare än standardbandet på plus eller minus 15 % vara lika med den största procentuella fluktuationen inom detta smalare band.
4. Riskvikten för valutariskfaktorerna som ingår i underkategorin för de mest likvida valutaparen enligt vad som avses i artikel 325bd.7 c ska vara den riskvikt som avses i punkt 1 i den här artikeln delad med $\sqrt{2}$.
5. När dagliga växelkursuppgifter för de föregående tre åren visar att ett valutapar som består av euro och en annan valuta som inte är euro som används i en medlemsstat är konstant och att institutet alltid kan möta en köp- och säljkursskillnad som är lika med noll för respektive transaktioner får institutet, förutsatt att det har uttryckligt tillstånd från sin behöriga myndighet, tillämpa den riskvikt som avses i punkt 1 delad med 2.

Artikel 325aw

Korrelationer för valutarisk

En generell korrelationsparameter γ_{bc} på 60 % ska tillämpas på de sammanräknade känsligheterna för valutarisikfaktorer.

Underavsnitt 2

Risikvikter och korrelationer för vegarisk och kurvrisk

Artikel 325ax

Risikvikter för vegarisk och kurvrisk

1. För vegariskfaktorer ska de undergrupper för deltarisk som avses i underavsnitt 1 användas.
2. Risikvikten för en given vegariskfaktor k ska fastställas som en andel av det aktuella värdet av riskfaktorn k , vilket uttrycker den implicita volatiliteten för ett underliggande, såsom beskrivs i avsnitt 3.
3. Den andel som avses i punkt 2 ska bero på den antagna likviditeten för varje typ av riskfaktor i enlighet med följande formel:

$$RW_k = \frac{1}{4} \text{övärdet av riskfaktor } k \cdot \min \left(RW_\sigma, \frac{LH_{riskklass}}{P} \right); 100\%$$

10

där

RW_k = risikvikten för en given vegariskfaktor k ,

RW_σ ska vara 55 %, och

$LH_{riskklass}$ är den förskrivna likviditetshorisont som ska användas vid bestämning av varje vegariskfaktor k . $LH_{riskklass}$ i enlighet med följande tabell:

Tabell 11

Risikklass	$LH_{riskklass}$
GIRR	60
CSR icke-värdepapperiseringar	120
CSR värdepapperiseringar (alternativa korrelationshandelsportföljen)	120
CSR värdepapperiseringar (utanför den alternativa korrelationshandelsportföljen)	120
Aktier (høgt börsvärde)	20
Aktier (lågt börsvärde)	60
Råvara	120
Utländsk valuta	40

4. De undergrupper som används i samband med deltarisk i underavsnitt 1 ska användas i samband med kurvrisk, om inget annat anges i detta kapitel.
5. För kurvriskfaktorer för valutarisk och aktierisk ska kurvriskvikterna vara relativa skift som är lika med de deltarisikvikter som avses i underavsnitt 1.

6. För kurvriskfaktorer för generell ränterisk, kreditspreadrisk och råvarurisk ska kurvriskvikten vara ett parallellskift av alla punkter för varje kurva baserat på den högsta föreskrivna deltariskvikten som avses i underavsnitt 1 i detta avsnitt för den relevanta riskklassen.

Artikel 325ay

Korrelationer för vegarisk och kurvrisk

1. Mellan vegariskänsligheter inom samma undergrupp till riskklassen generell ränterisk ska korrelationsparametern ρ_{kl} fastställas enligt följande:

$$\rho_{kl} \geq \frac{1}{4} \min \left(\rho_{kl}^{\text{optionens löptid}}, \rho_{kl}^{\text{underliggande löptid}} \right); 1$$

där

$\rho_{kl}^{\text{optionens löptid}}$ ska vara lika med $e^{-\alpha \frac{|T_k - T_l|}{\min(T_k, T_l) \cdot 9}}$ där α ska vara 1 % och T_k och T_l ska vara lika med löptiderna för de optioner som vegakänsligheterna härleds för, uttryckt i antal år, och

$$\rho_{kl}^{\text{underliggande löptid}}$$

är lika med $e^{-\alpha \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min(T_k^U, T_l^U) \cdot 10}}$, där α ska vara 1 %, T_k^U och T_l^U är löptiderna för de underliggande till de optioner som vegakänsligheterna härleds för, minus löptiderna för motsvarande optioner, i båda fallen uttryckt i antal år.

2. Mellan vegariskänsligheter inom samma undergrupp till andra riskklasser ska korrelationsparametern ρ_{kl} fastställas enligt följande:

$$\rho_{kl} \geq \frac{1}{4} \min \left(\rho_{kl}^{\text{DELTA}}, \rho_{kl}^{\text{optionens löptid}} \right); 1$$

där

ρ_{kl}^{DELTA} ska vara lika med den deltakorrelation inom undergruppen som motsvarar den undergrupp till vilken vegariskfaktorerna k och l skulle tilldelas, och

$\rho_{kl}^{\text{optionens löptid}}$ ska fastställas i enlighet med punkt 1.

3. Vad gäller vegariskänsligheter mellan olika undergrupper inom en riskklass (generell ränterisk och icke-generell ränterisk) ska samma korrelationsparametrar för γ_{bc} användas i samband med vegarisk som de som är angivna för deltakorrelationer för varje riskklass i avsnitt 4.

4. Diversifierings- eller säkringsvinster mellan vegariskfaktorer och deltariskfaktorer ska inte beaktas i schablonmetoden. Vegarisker och deltarisker ska läggas samman genom enkel summering.

5. Kurvriskkorrelationerna ska vara kvadraten av motsvarande deltariskkorrelationer ρ_{kl} och γ_{bc} enligt vad som avses i underavsnitt 1.

KAPITEL 1B

Alternativ internmodellmetod

Avsnitt 1

Tillstånd och kapitalbaskrav

Artikel 325az

Den alternativa internmodellmetoden och tillstånd att använda alternativa interna modeller

1. Den alternativa interna modellmetoden enligt detta kapitel ska användas endast för de rapporteringskrav som fastställs i artikel 430b.3.

2. Efter att ha kontrollerat att instituten uppfyller kraven i artiklarna 325bh, 325bi och 325bj ska de behöriga myndigheterna ge dessa institut tillstånd att beräkna kapitalbaskrav för portföljen med alla de positioner som förvaltas av handlarbord med användning av alternativa interna modeller i enlighet med artikel 325ba, förutsatt att samtliga av följande krav är uppfyllda:

- a) Handlarborden inrättades i enlighet med artikel 104b.
- b) Institutet har motiverat handlarbordens införande i den alternativa internmodellmetodens tillämpningsområde för den behöriga myndigheten.
- c) Handlarborden har uppfyllt kraven på utfallstest enligt artikel 325bf.3 under det närmast föregående året.
- d) Institutet har rapporterat resultaten av de krav på resultatanalys för handlarborden som fastställs i artikel 325bg till sina behöriga myndigheter.
- e) För handlarbord som har tilldelats minst en av de positioner i handelslagret som avses i artikel 325bl ska handlarbordet uppfylla kraven i artikel 325bm för den interna modellen för fallissemangsrisk.
- f) Inga värdepapperiseringspositioner eller återvärdepapperiseringspositioner har tilldelats handlarborden.

Om handlarborden inte införs i den alternativa internmodellmetodens tillämpningsområde ska detta vid tillämpningen av led b i första stycket i denna punkt inte motiveras av det faktum att det kapitalbaskrav som beräknas enligt den alternativa schablonmetoden i artikel 325.3 a skulle vara lägre än det kapitalbaskrav som beräknas enligt den alternativa internmodellmetoden.

3. Institut som beviljats tillstånd att använda den alternativa internmodellmetoden ska rapportera till de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 430b.3.

4. Institut med tillstånd enligt punkt 2 ska omedelbart underrätta sina behöriga myndigheter om åtminstone ett av de krav som anges i den punkten inte längre uppfylls av ett av dess handlarbord. Institutet ska då inte längre få tillämpa detta kapitel på någon av de positioner som förvaltas av det handlarbordet, och det ska beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk i enlighet med den metod som anges i kapitel 1a för alla positioner som förvaltas av handlarbordet från och med det närmast förestående rapporteringstillfället och fram till dess att det kan visa för de behöriga myndigheterna att handlarbordet återigen uppfyller alla kraven i punkt 2.

5. Genom undantag från punkt 4 får de behöriga myndigheterna i exceptionella fall tillåta att ett institut fortsätter att använda alternativa interna modeller för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisken för ett handlarbord som inte längre uppfyller villkoren i punkt 2 c i denna artikel och i artikel 325bg.1. Om de behöriga myndigheterna utnyttjar denna möjlighet ska de underrätta EBA och motivera sitt beslut.

6. För positioner som förvaltas av handlarbord för vilka ett institut inte har fått tillstånd enligt punkt 2, ska kapitalbaskrav för marknadsrisk beräknas av institutet i enlighet med kapitel 1a i denna avdelning. Vid denna beräkning ska samtliga positioner betraktas var för sig som separata portföljer.

7. Väsentliga ändringar i användningen av alternativa interna modeller som institutet har fått tillstånd att använda, utvidgning av användningen av alternativa interna modeller som institutet har fått tillstånd att använda och väsentliga ändringar i institutens urval av modellerbara riskfaktorer enligt vad som avses i artikel 325bc.2, ska kräva separat godkännande från den behöriga myndigheten.

Instituten ska underrätta de behöriga myndigheterna om alla övriga utvidgningar och ändringar avseende användningen av de alternativa interna modeller som institutet har fått tillstånd att använda.

8. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera
- Villkoren för att bedöma väsentligheten när det gäller utvidgningar av och ändringar i användningen av alternativa interna modeller och ändringar i urvalet av de modellerbara riskfaktorer som avses i artikel 325bc.
 - Den bedömningsmetod som de behöriga myndigheterna ska använda för att kontrollera att ett institut uppfyller kraven i artiklarna 325bh, 325bi, 325bn, 325bo och 325bp.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2024.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

9. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera i vilka exceptionella fall behöriga myndigheter får tillåta att ett institut
- fortsätter att använda alternativa interna modeller för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisken för ett handlarbord som inte längre uppfyller villkoren i punkt 2 c i den här artikeln och i artikel 325bg.1,
 - begränsar tillägget till det som följer av överskridanden på grundval av utfallstest av hypotetiska förändringar.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2024.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325ba

Kapitalbaskrav när alternativa interna modeller används

1. Ett institut som använder en alternativ intern modell ska beräkna kapitalbaskrav för portföljen av alla positioner som förvaltas av de handlarborden för vilka institutet har tillstånd enligt artikel 325az.2 som den högsta av följande summor:

- Summan av följande värden:
 - Institutets föregående dags expected shortfall-riskmått beräknade i enlighet med artikel 325bb (ES_{t-1}), och
 - institutets föregående dags riskmått med stressscenarier, beräknat i enlighet med avsnitt 5 (SS_{t-1}), eller
- summan av följande värden:
 - Ett genomsnitt av institutets dagliga expected shortfall-riskmått beräknade i enlighet med artikel 325bb för samtliga föregående sextio bankdagar (ES^{avg}), multiplicerat med multiplikationsfaktorn (m_t), och
 - genomsnittet av institutets dagliga riskmått med stressscenarier beräknade i enlighet med avsnitt 5 för var och en av de föregående sextio bankdagarna (SS^{avg}).

2. Institut som innehar positioner i omsatta skuld- och aktieinstrument som omfattas av den interna modellen för fallissemangsrisk och som förvaltas av de handlarbord som avses i punkt 1, ska uppfylla ett ytterligare kapitalbaskrav som uttrycks som det högsta av följande värden:

- Det mest aktuella kapitalbaskravet för fallissemangsrisk, beräknat i enlighet med avsnitt 3.
- Genomsnittet av det belopp som avses i led a under de föregående tolv veckorna.

Avsnitt 2

Allmänna krav*Artikel 325bb***Expected shortfall-riskmått**

1. Instituterna ska beräkna expected shortfall-riskmättet enligt vad som avses i artikel 325ba.1 a för en given dag t och för en given portfölj med positioner i handelslagret i enlighet med följande:

$$ES_t = \rho \left(\sum_{i=1}^5 UES_t^i \right) + (1 - \rho) PES_t^{\text{FC}}$$

där

ES_t = expected shortfall-riskmättet

i = index som anger de fem övergripande riskfaktorkategorier som förtecknas i första kolumnen i tabell 2 i artikel 325bd,

UES_t = det oinskränkta expected shortfall-måttet, beräknat enligt följande:

$$UES_t = \frac{1}{4} PES_t^{\text{RS}} + \frac{3}{4} \max \left(\frac{FCPES_t}{PES_t^{\text{RC}}} \right)$$

UES_t^i = det oinskränkta expected shortfall-måttet för en övergripande riskfaktorkategori i , beräknat enligt följande:

$$UES_t^i = \frac{1}{4} PES_t^{\text{RS},i} + \frac{3}{4} \max \left(\frac{FCPES_t^i}{PES_t^{\text{RC},i}} \right)$$

ρ = regulatorisk korrelationsfaktor över övergripande riskkategorier: $\rho = 50\%$,

PES_t^{RS} = det partiella expected shortfall-måttet som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bc.2,

PES_t^{RC} = det partiella expected shortfall-måttet som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bc.3,

PES_t^{FC} = det partiella expected shortfall-måttet som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bc.4,

$PES_t^{\text{RS},i}$ = det partiella expected shortfall-måttet för en övergripande riskfaktorkategori i som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bc.2,

$PES_t^{\text{RC},i}$ = det partiella expected shortfall-måttet för en övergripande riskfaktorkategori i som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bc.3, och

$PES_t^{\text{FC},i}$ = det partiella expected shortfall-måttet för en övergripande riskfaktorkategori i som ska beräknas för alla positioner i portföljen i enlighet med artikel 325bc.4.

2. Instituterna ska endast tillämpa scenarier med framtida störningar på det specifika urval modellerbara riskfaktorer som gäller för varje partiellt expected shortfall-mått enligt artikel 325bc när de fastställer varje partiellt expected shortfall-mått för beräkningen av expected shortfall-riskmättet i enlighet med punkt 1.

3. Om minst en transaktion i portföljen har minst en modellerbar riskfaktor som ligger inom den övergripande riskkategorin i i enlighet med artikel 325bd ska instituten beräkna det oinskränkta expected shortfall-måttet för den övergripande riskfaktorkategorin i och ta med det i i formeln för expected shortfall-riskmättet enligt vad som avses i punkt 1 i den här artikeln.

4. Genom undantag från punkt 1 får ett institut minska frekvensen för beräkning av de oinskränkta expected shortfall-måtten UES_t^i och av de partiella expected shortfall-måtten $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ och $PES_t^{FC,i}$ för alla övergripande riskfaktorkategorier i från daglig basis till veckobasis, förutsatt att båda av följande villkor är uppfyllda:

- Institutet kan påvisa för dess behöriga myndighet att beräkningen av det oinskränkta expected shortfall-måttet UES_t^i inte underskattar marknadsrisken med avseende på de relevanta positionerna i handelslagret.
- Institutet kan öka frekvensen för beräkning av UES_t^i , $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ och $PES_t^{FC,i}$ från veckobasis till daglig basis om den behöriga myndigheten kräver detta.

Artikel 325bc

Beräkningar av partiell expected shortfall

1. Instituterna ska beräkna alla de partiella expected shortfall-måtten som avses i artikel 325bb.1 enligt följande:

- Dagliga beräkningar av de partiella expected shortfall-måtten.
- Ett 97,5-procentigt ensidigt konfidensintervall.
- För en given portfölj av positioner i handelslagret ska institutet beräkna det partiella expected shortfall-måttet vid tidpunkten t enligt följande formel:

$$PES_t = \sqrt{\frac{1}{4} \sum_{j=1}^5 \left(\frac{LH_j}{T} \right)^2 \left(PES_{t,j} \right)^2}$$

där

PES_t = det partiella expected shortfall-måttet vid tidpunkten t ,

j = index som anger de fem likviditetshorisonter som förtecknas i första kolumnen i tabell 1,

LH_j = likviditetshorisonternas längd j , uttryckt i dagar enligt tabell 1,

T = bastidshorisonen, där $T = 10$ dagar,

$PES_t(T)$ = det partiella expected shortfall-måttet som fastställs genom att tillämpa scenarier med framtida störningar med en tidshorizont på tio dagar endast på det specifika urval modellerbara riskfaktorer för positionerna i portföljen som fastställs i punkterna 2, 3 och 4, för varje partiellt expected shortfall-mått enligt artikel 325bb.1, och

$PES_t(T, j)$ = det partiella expected shortfall-måttet som fastställs genom att tillämpa scenarier med framtida störningar med en tidshorizont på tio dagar endast på det specifika urval modellerbara riskfaktorer för positionerna i portföljen som avses i punkterna 2, 3 och 4, för varje partiellt expected shortfall-mått enligt artikel 325bb.1, och där den effektiva likviditetshorisonen, fastställd i enlighet med artikel 325bd.2, är lika med eller längre än LH_j .

Tabell 1

Likviditetshorizont j	Längd på likviditetshorizont j (i dagar)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. För beräkning av de partiella expected shortfall-måtten PES_t^{RS} och $PES_t^{RS,i}$ som avses i artikel 325bb.1, ska instituten utöver de krav som fastställs i punkt 1 i den här artikeln även uppfylla följande krav:

- a) Vid beräkning av PES_t^{RS} ska instituten endast tillämpa scenarier med framtida störningar på ett antal av de modellerbara riskfaktorerna för portföljens positioner som institutet har valt ut och som har godkänts av de behöriga myndigheterna, så att följande villkor uppfylls, och där summan beräknas utifrån de föregående 60 bankdagarna:

$$\frac{1}{60} \sum_{k=40}^{59} PES_{t-k}^{RC} \leq 75\% \frac{PES_{t-k}^{FC}}{PES_{t-k}^{FC}}$$

Om ett institut inte längre uppfyller kravet enligt det första stycket i detta led ska det omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna om detta och uppdatera urvalet av de modellerbara riskfaktorerna inom två veckor så att det uppfyller kravet; om institutet efter två veckor fortfarande inte uppfyller kravet ska institutet återgå till metoden i kapitel 1a för att beräkna kapitalbaskrav för marknadsrisk för vissa handlarbord, till dess att det institutet kan styrka för de behöriga myndigheterna att de uppfyller kravet enligt det första stycket i detta led.

- b) Vid beräkning av $PES_t^{RS,i}$ ska instituten endast tillämpa scenarier med framtida störningar på de modellerbara riskfaktorer för portföljens positioner som institutet har valt ut för tillämpningen av led a i denna punkt och som ligger inom den övergripande riskfaktorkategorin i i enlighet med artikel 325bd.
- c) De indata som används för att fastställa scenarierna med framtida störningar som ska tillämpas på de modellerbara riskfaktorer som avses i leden a och b ska kalibreras mot historiska data från en sammanhängande tolv månadersperiod av finansiell stress som ska fastställas av institutet för att maximera värdet av PES_t^{RS} . För att fastställa stressperioden ska instituten använda en observationsperiod som sträcker sig minst från den 1 januari 2007 och som godkänns av de behöriga myndigheterna.
- d) De indata som används för $PES_t^{RS,i}$ ska kalibreras mot den tolv månaders stressperiod som institutet har fastställt för tillämpningen av led c.

3. För beräkning av de partiella expected shortfall-måtten PES_t^{RC} och $PES_t^{RC,i}$ som avses i artikel 325bb.1, ska instituten utöver de krav som anges i punkt 1 i den här artikeln även uppfylla följande krav:

- a) Vid beräkning av PES_t^{RC} ska instituten endast tillämpa scenarier med framtida störningar på det urval av modellerbara riskfaktorer för de positioner i portföljen som avses i punkt 2 a.
- b) Vid beräkning av $PES_t^{RC,i}$ ska instituten endast tillämpa scenarier med framtida störningar på det urval av de modellerbara riskfaktorerna för portföljens positioner som avses i punkt 2 b.
- c) De indata som används för att fastställa scenarierna med framtida störningar som ska tillämpas på de modellerbara riskfaktorer som avses i leden a och b i denna punkt ska kalibreras mot de historiska data som avses i punkt 4 c. Dessa data ska uppdateras minst en gång i månaden.

4. För beräkning av de partiella expected shortfall-måtten PES_t^{FC} och $PES_t^{FC,i}$ som avses i artikel 325bb.1, ska instituten utöver de krav som fastställs i punkt 1 i den här artikeln även uppfylla följande krav:

- a) Vid beräkning av PES_t^{FC} ska instituten tillämpa scenarier med framtida störningar på alla modellerbara riskfaktorer för positionerna i portföljen.
- b) Vid beräkning av $PES_t^{FC,i}$ ska instituten tillämpa scenarier med framtida störningar på alla modellerbara riskfaktorer för portföljens positioner som ligger inom den övergripande riskfaktorkategorin i i enlighet med artikel 325bd.

- c) De indata som används för att fastställa scenarierna med framtida störningar som ska tillämpas på de modellerbara riskfaktorer som avses i leden a och b ska kalibreras mot historiska data från den föregående tolv månadersperioden; om prisvolatiliteten ökar på ett betydande sätt för ett väsentligt antal modellerbara riskfaktorer för institutets portfölj, vilka inte ingår i det urval av riskfaktorer som avses i punkt 2 a, får de behöriga myndigheterna kräva att institutet använder historiska data från en kortare period än den föregående tolv månadersperioden, men en sådan kortare period ska inte vara kortare än den föregående sex månadersperioden; de behöriga myndigheterna ska underrätta EBA om alla beslut där de kräver att ett institut använder historiska data från en kortare period än tolv månader, och ska motivera detta beslut.

5. Vid beräkning av ett givet partiellt expected shortfall-mått enligt artikel 325bb.1 ska instituten bibehålla värdena för de modellerbara riskfaktorer för vilka de inte enligt punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel måste tillämpa scenarier med framtida störningar för detta partiella expected shortfall-mått.

Artikel 325bd

Likviditetshorisonter

1. Institutet ska placera in varje riskfaktor för positioner som tilldelats till sådana handlarbord som de har beviljats tillstånd för enligt artikel 325az.2, eller för vilka de håller på att beviljas ett sådant tillstånd, i en av de övergripande riskfaktorkategorierna som förtecknas i tabell 2, samt i en av de övergripande underkategorier av riskfaktorer som förtecknas i tabellen.

2. Likviditetshorisonten för en riskfaktor för de positioner som avses i punkt 1 ska vara likviditetshorisonten för motsvarande övergripande underkategori med riskfaktorer som den har placerats in i.

3. Ett institut får, genom undantag från punkt 1 i den här artikeln, för ett givet handlarbord besluta att ersätta likviditetshorisonten för en övergripande underkategori med riskfaktorer enligt tabell 2 i den här artikeln med en av de längre likviditetshorisonterna i tabell 1 i artikel 325bc. Om ett institut fattar ett sådant beslut ska den längre likviditetshorisonten gälla för alla modellerbara riskfaktorer för de positioner som tilldelats till detta handlarbord och som har placerats i denna övergripande underkategori med riskfaktorer i samband med beräkning av partiella expected shortfall-mått i enlighet med artikel 325bc.1 c.

Institutet ska underrätta de behöriga myndigheterna om vilka handlarbord och övergripande underkategorier med riskfaktorer som de beslutar att behandla enligt vad som anges i första stycket.

4. För beräkning av värden av de partiella expected shortfall-måtten i enlighet med artikel 325bc.1 c ska den effektiva likviditetshorisonten för en given modellerbar riskfaktor för en given position i handelslagret beräknas enligt följande:

$$\text{EffectiveLH} = \begin{cases} \text{SubCatLH} & \text{if } \text{Mat} > \text{LH}_5 \\ \min(\text{SubCatLH}, \min_j\{\text{LH}_j/\text{LH}_j \geq \text{Mat}\}) & \text{if } \text{LH}_1 \leq \text{Mat} \leq \text{LH}_5 \\ \text{LH}_1 & \text{if } \text{Mat} < \text{LH}_1 \end{cases}$$

där

EffectiveLH = den effektiva likviditetshorisonten,

Mat = löptiden för positionen i handelslagret,

SubCatLH = likviditetshorisonstens längd för den modellerbara riskfaktor som fastställs i enlighet med punkt 1, och

$\min_j\{\text{LH}_j/\text{LH}_j \geq \text{Mat}\}$ = längden på en av de likviditetshorisonter som förtecknas i tabell 1 i artikel 325bc som är den närmaste likviditetshorisonten över löptiden för positionen i handelslagret.

5. Valutapar som består av euro och en annan valuta i en medlemsstat som deltar i ERM 2 ska ingå i underkategorin för de mest likvida valutaparen i den övergripande riskfaktorkategorin för valutarisk i tabell 2.
6. Instituterna ska minst en gång i månaden kontrollera att inplaceringen enligt punkt 1 är lämplig.
7. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera
- Hur instituten ska placera in de riskfaktorer för positioner som avses i punkt 1 i de övergripande riskfaktorkategorierna och de övergripande underkategorierna för tillämpningen av punkt 1.
 - Vilka valutor som ingår i underkategorin för de mest likvida valutorna som ligger under den övergripande riskfaktorkategorin för ränterisk i tabell 2.
 - Vilka valutapar som ingår i underkategorin för de mest likvida valutaparen som ligger under den övergripande riskfaktorkategorin för valutarisk i tabell 2.
 - Definitionerna av lågt börsvärde och högt börsvärde för underkategorierna för aktiepris och volatilitet som ligger under den övergripande riskfaktorkategorin för aktierisk i tabell 2.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 mars 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Tabell 2

Övergripande riskfaktorkategorier	Övergripande undergrupper av riskfaktorkategorier	Likviditetshorisonter	Likviditetshorisonens längd (dagar)
Ränta	De mest likvida valutorna och inhemsk valuta	1	10
	Andra valutor (utom de mest likvida valutorna)	2	20
	Volatilitet	4	60
	Andra	4	60
Kreditspread	Nationella regeringar, inklusive centralbanker, i medlemsstaterna	2	20
	Säkerställda obligationer som har emitterats av kreditinstitut i medlemsstaterna (hög kreditvärdighet)	2	20
	Stat (hög kreditvärdighet)	2	20
	Stat (hög avkastning)	3	40
	Företag (hög kreditvärdighet)	3	40
	Företag (hög avkastning)	4	60
	Volatilitet	5	120
	Andra	5	120

Övergripande riskfaktorkategorier	Övergripande undergrupper av riskfaktorkategorier	Likviditetshorisonter	Likviditetshorisontens längd (dagar)
Aktier	Aktiekurs (stort börsvärde)	1	10
	Aktiekurs (lågt börsvärde)	2	20
	Volatilitet (stort börsvärde)	2	20
	Volatilitet (lågt börsvärde)	4	60
	Andra	4	60
Valuta	De mest likvida valutaparen	1	10
	Andra valutapar (utom de mest likvida valutaparen)	2	20
	Volatilitet	3	40
	Andra	3	40
Råvaror	Pris på energi och pris på koldioxidutsläpp	2	20
	Pris på ädla metaller och pris på andra metaller än järn	2	20
	Andra råvarupriser (utom pris på energi, koldioxidutsläpp, ädla metaller och andra metaller än järn)	4	60
	Volatilitet i energi och koldioxidutsläpp	4	60
	Volatilitet i ädla metaller och andra metaller än järn	4	60
	Andra råvaruvolatiliteter (utom volatilitet i energi, koldioxidutsläpp, ädla metaller och andra metaller än järn)	5	120
	Andra	5	120

Artikel 325be

Bedömning av riskfaktorerers modellerbarhet

1. Institutet ska bedöma om alla riskfaktorerna är modellerbara för de positioner som tilldelats till det handlarbord som de har beviljats tillstånd för enligt artikel 325az.2, eller som de håller på att beviljas ett sådant tillstånd för.
2. Som en del av den bedömning som anges i punkt 1 i den här artikeln ska institutet beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk i enlighet med artikel 325bk för de riskfaktorer som inte är modellerbara.
3. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange kriterierna för att bedöma riskfaktorerers modellerbarhet i enlighet med punkt 1 och specificera hur ofta denna bedömning ska göras.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 mars 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325bf

Krav avseende föreskrivna utfallstest och multiplikationsfaktorer

1. Vid tillämpningen av denna artikel avses med ett *överskridande* en endagsförändring i värdet på en portfölj bestående av alla positioner som förvaltas av handlarbordet som överskrider det relaterade Value-at-Risk-värde som beräknats baserat på institutets alternativa interna modell enligt följande krav:

- a) Beräkningen av Value-at-Risk ska omfattas av en innehavsperiod på en dag.
- b) Scenarier med framtida störningar ska tillämpas på de riskfaktorer för handlarbordets positioner som avses i artikel 325bg.3 och som betraktas som modellerbara i enlighet med artikel 325be.
- c) De indata som används för att fastställa scenarierna med framtida störningar som ska tillämpas på de modellerbara riskfaktorerna ska kalibreras med de historiska data som avses i artikel 325bc.4 c.
- d) Om inget annat anges i denna artikel ska institutets alternativa interna modell baseras på samma modelleringssantaganden som de som används för att beräkna expected shortfall-riskmättet enligt artikel 325ba.1 a.

2. Institutet ska dagligen beräkna överskridanden på grundval av utfallstest av hypotetiska och faktiska förändringar i värdet på portföljen bestående av alla positioner som förvaltas av handlarbordet.

3. Ett instituts handlarbord ska anses uppfylla kravet avseende utfallstest om antalet överskridanden för det handlarbordet under de senaste 250 bankdagarna inte överskrider något av följande:

- a) 12 överskridanden av Value-at-Risk-värdet, beräknat med ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall på grundval av utfallstest av hypotetiska förändringar i portföljens värde,
- b) 12 överskridanden av Value-at-Risk-värdet, beräknat med ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall på grundval av utfallstest av faktiska förändringar i portföljens värde,
- c) 30 överskridanden av Value-at-Risk-värdet, beräknat med ett 97,5-procentigt ensidigt konfidensintervall på grundval av utfallstest av hypotetiska förändringar i portföljens värde,
- d) 30 överskridanden av Value-at-Risk-värdet, beräknat med ett 97,5-procentigt ensidigt konfidensintervall på grundval av utfallstest av faktiska förändringar i portföljens värde.

4. Institutet ska räkna dagliga överskridanden i enlighet med följande:

- a) Utfallstest av hypotetiska förändringar i portföljens värde ska baseras på en jämförelse mellan portföljens värde vid dagens slut och, under antagande om oförändrade positioner, portföljens värde vid slutet av påföljande dag.
- b) Utfallstest av faktiska förändringar i portföljens värde ska baseras på en jämförelse mellan portföljens värde vid dagens slut och dess faktiska värde vid slutet av påföljande dag, exklusive avgifter och provisioner.
- c) Ett överskridande ska räknas för varje bankdag för vilken institutet inte kan bedöma portföljens värde eller inte kan beräkna det Value-at-Risk-värde som avses i punkt 3.

5. Ett institut ska beräkna, i enlighet med punkterna 6 och 7 i denna artikel, den multiplikationsfaktor (m_c) som avses i artikel 325ba för portföljen med alla positioner som tilldelats de handlarbord för vilka institutet har beviljats tillstånd att använda alternativa interna metoder enligt artikel 325az.2.

6. Multiplikationsfaktorn (m_c) ska vara summan av värdet 1,5 och ett tillägg på mellan 0 och 0,5 i enlighet med tabell 3. För den portfölj som avses i punkt 5 ska detta tillägg beräknas på grundval av det antal överskridanden som har inträffat under de senaste 250 bankdagarna, enligt vad som konstaterats genom institutets utfallstest av Value-at-Risk-värdet beräknat i enlighet med led a i detta stycke. Beräkningen av tillägget ska uppfylla följande krav:

- a) Med överskridande avses en endagsförändring i portföljens värde som ligger över motsvarande Value-at-Risk-värde som beräknats genom institutets interna modell i enlighet med följande:
 - i) En innehavsperiod på en dag.

- ii) Ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall.
 - iii) Scenarier med framtida störningar ska tillämpas på de riskfaktorer för handlarbordets positioner som avses i artikel 325bg.3 och som betraktas som modellerbara i enlighet med artikel 325be.
 - iv) De indata som används för att fastställa scenarierna med framtida störningar som ska tillämpas på de modellerbara riskfaktorerna ska kalibreras mot de historiska data som avses i artikel 325bc.4 c.
 - v) Om inget annat anges i denna artikel ska institutets interna modell baseras på samma modelleringsantaganden som de som används för att beräkna expected shortfall-riskmättet enligt artikel 325ba.1 a.
- b) Antalet överskridanden ska vara lika med det större av antalet överskridanden på grundval av hypotetiska respektive faktiska förändringar i portföljens värde.

Tabell 3

Antalet överskridanden	Tillägg
Färre än 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Fler än 9	0,50

I exceptionella fall får de behöriga myndigheterna begränsa tillägget till det som följer av överskridanden på grundval av utfallstest av hypotetiska förändringar där antalet överskridanden enligt utfallstest av faktiska förändringar inte är ett resultat av brister i internmodellen.

7. Behöriga myndigheterna ska kontrollera att den multiplikationsfaktor som avses i punkt 5 är lämplig och att handlarbord uppfyller kraven avseende utfallstest enligt punkt 3. Institutet ska snarast underrätta de behöriga myndigheterna om alla överskridanden som konstateras genom deras utfallstestprogram, och förklara dessa överskridanden, och ska under alla omständigheter underrätta de behöriga myndigheterna om detta senast inom fem bankdagar efter det att ett överskridande ägt rum.

8. Genom undantag från punkterna 2 och 6 i denna artikel får de behöriga myndigheterna tillåta att ett institut inte räknar ett överskridande, om en endagsförändring i värdet på dess portfölj som överskrider motsvarande Value-at-Risk-värde beräknat med institutets interna modell beror på en icke modellerbar riskfaktor. För detta syfte ska institutet bevisa för de behöriga myndigheterna att riskmättet med ett stressscenario som beräknas i enlighet med artikel 325bk för den icke modellerbara riskfaktorn är högre än den positiva skillnaden mellan förändringen i värdet på institutets portfölj och motsvarande Value-at-Risk-värde.

9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de tekniska komponenter som ska ingå i de faktiska och hypotetiska förändringarna i värdet på ett instituts portfölj för tillämpningen av denna artikel.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 mars 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325bg

Krav avseende resultatanalys

1. Ett instituts handlarbord uppfyller kraven avseende resultatanalys om det uppfyller kraven i denna artikel.
2. Kraven avseende resultatanalys ska säkerställa att de teoretiska förändringarna i värdet på ett handlarbordsportfölj, utifrån institutets riskmättningsmodell, är tillräckligt nära de hypotetiska förändringarna i portföljens värde, utifrån institutets prissättningsmodell.
3. För varje position hos ett givet handlarbord ska ett instituts efterlevnad av kraven avseende resultatanalys leda till fastställande av en exakt förteckning över riskfaktorer som bedöms lämpliga för att kontrollera att institutet uppfyller de krav avseende utfallstest som anges i artikel 325bf.
4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:
 - a) Kriterier som är nödvändiga för att säkerställa att de teoretiska förändringarna i värdet på ett handlarbordsportfölj är tillräckligt nära de hypotetiska förändringarna i portföljens värde, för tillämpningen av punkt 2, med beaktande av utvecklingen av internationella regler.
 - b) Konsekvenserna för ett institut om de teoretiska förändringarna i värdet på ett handlarbordsportfölj inte är tillräckligt nära de hypotetiska förändringarna i värdet på ett handlarbordsportfölj, för tillämpningen av punkt 2.
 - c) Den frekvens med vilken resultatanalys måste utföras av ett institut.
 - d) De tekniska komponenter som ska ingå i de teoretiska och hypotetiska förändringarna i värdet på ett handlarbordsportfölj för tillämpningen av denna artikel.
 - e) Sättet på vilket institut som använder den interna modellen ska lägga samman det totala kapitalbaskravet för marknadsrisk för alla sina positioner i handelslagret och positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk, med beaktande av de konsekvenser som avses i led b.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast 28 mars 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 325bh

Krav avseende riskmätning

1. Institut som använder en intern riskmättningsmodell för beräkning av kapitalbaskrav för marknadsrisk enligt artikel 325ba ska säkerställa att modellen uppfyller samtliga följande krav:
 - a) Den interna riskmättningsmodellen ska fånga upp ett tillräckligt antal riskfaktorer, som ska omfatta minst de riskfaktorer som avses i kapitel 1a avsnitt 3 underavsnitt 1, såvida inte institutet kan styrka för de behöriga myndigheterna att utelämnandet av dessa riskfaktorer inte har någon väsentlig inverkan på resultatet av kravet avseende resultatanalys enligt artikel 325bg; ett institut ska kunna förklara för de behöriga myndigheterna varför en riskfaktor ingår i dess prissättningsmodell men inte i dess interna riskmättningsmodell.
 - b) Den interna riskmättningsmodellen ska fånga upp icke-linjära egenskaper hos optioner och andra produkter samt korrelationsrisker och basisrisker.
 - c) Den interna riskmättningsmodellen ska omfatta en uppsättning riskfaktorer som motsvarar räntorna i varje valuta i vilken institutet har räntekänsliga positioner, i eller utanför balansräkningen; institutet ska basera sina

avkastningskurvor på en allmänt vedertagen metod; avkastningskurvan ska delas upp i olika löptidssegment för att fånga upp variationer i räntornas volatilitet utmed avkastningskurvan; för väsentliga ränterisken exponeringar i de viktigaste valutorna och på de viktigaste marknaderna ska avkastningskurvan modelleras med användning av minst sex löptidssegment, och antalet riskfaktorer som används för att modellera avkastningskurvan ska stå i proportion till hur institutets handelsstrategier är beskaffade och hur komplexa de är; modellen ska också fånga upp riskspridningen för rörelser mellan olika avkastningskurvor som inte är fullständigt korrelerade eller olika finansiella instrument med samma underliggande emittent.

- d) Den interna riskmättningsmodellen ska omfatta riskfaktorer som hänför sig till guld och de enskilda utländska valutor som institutets positioner är denominerade i; i fråga om fonder ska de aktuella valutapositionerna för fonden tas med i beräkningen; institutet får använda sig av tredje parts rapporter om valutapositionerna för fonden, under förutsättning att rapportens riktighet kan säkerställas på lämpligt sätt; valutapositioner för en fond som institutet inte känner till ska lyftas ut ur internmodellmetoden och behandlas i enlighet med kapitel 1a.
- e) Modellberäkningstekniken ska vara så sofistikerad som är proportionerligt med tanke på hur väsentlig institutets verksamhet på aktiemarknaderna är; den interna riskmättningsmodellen ska tillämpa en särskild riskfaktor åtminstone för var och en av de aktiemarknader där institutet har väsentliga positioner och åtminstone en riskfaktor som fångar upp förändringar i aktiekurser på systemnivå och denna riskfaktors beroende av varje aktiemarknads enskilda riskfaktorer.
- f) Den interna riskmättningsmodellen ska använda en särskild riskfaktor åtminstone för var och en av de råvaror där institutet har väsentliga positioner, såvida inte institutets sammanräknade råvaruposition är liten jämfört med dess totala handelsverksamhet, då det får använda en särskild riskfaktor för varje övergripande råvarutyp; för väsentliga exponeringar mot råvarumarknader ska modellen fånga upp risken för rörelser som inte är fullständigt korrelerade mellan liknande, men inte identiska, råvaror, exponering mot förändringar i terminspriser som uppstår till följd av bristande överensstämmelse mellan löptider och convenience yield mellan derivatpositioner och kontantpositioner.
- g) För proxyvariabler ska det vara dokumenterat att de tidigare fungerat väl för den faktiska position som innehas, de ska vara tillräckligt försiktiga och endast användas om tillgängliga data är otillräckliga, såsom under en stressperiod enligt vad som avses i artikel 325bc.2 c.
- h) För väsentliga exponeringar mot volatilitetsrisker i instrument med optionalitet ska den interna riskmättningsmodellen fånga upp beroendet av implicit volatilitet över lösenpriser och optionernas löptider.

2. Institutet får använda empiriska korrelationer inom övergripande riskfaktorkategorier och, för beräkning av det oinskränkta expected shortfall-måttet UES_t enligt artikel 325bb.1, över övergripande riskfaktorkategorier, endast om institutets metod för att mäta sådana korrelationer är sund, överensstämmer med tillämpliga likviditets-horisonter och genomförs med integritet.

3. Senast den 28 september 2020 ska EBA, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, utfärda riktlinjer med kriterier för användningen av indata i riskmättningsmodellen som avses i artikel 325bc.

Artikel 325bi

Kvalitativa krav

1. Interna riskmättningsmodeller som används vid tillämpning av detta kapitel ska vara begreppsmässigt sunda, beräknade och genomförda med integritet samt uppfylla samtliga följande kvalitativa krav:
 - a) Interna riskmättningsmodeller som används för att beräkna kapitalkrav för marknadsrisk ska vara väl integrerade i institutets dagliga riskhanteringsprocess och utgöra grunden för rapportering om riskexponering till den verkställande ledningen.
 - b) Institutet ska ha en enhet för riskkontroll som är fristående från de affärsdrivande handlaresheterna och som rapporterar direkt till den verkställande ledningen; enheten ska ha ansvar för utformning och tillämpning av alla interna riskmättningsmodeller; enheten ska genomföra inledande och fortlöpande validering av alla interna

modeller som används enligt detta kapitel och ha ansvar för det övergripande riskhanteringssystemet; enheten ska utarbeta och analysera dagliga rapporter om resultaten av alla interna modeller som används för att beräkna kapitalkrav för marknadsrisk, samt rapporter om lämpligheten hos åtgärder som ska vidtas avseende handelslimiter.

- c) Ledningsorganet och den verkställande ledningen ska ta aktiv del i riskkontrollprocessen, och de dagliga rapporter som utarbetas av riskkontrollenheten ska ses över på en ledningsnivå med tillräckliga befogenheter för att kunna kräva minskningar i de positioner som enskilda handlare ingår och kräva minskningar i institutets totala riskexponering.
- d) Institutet ska ha tillräckligt många anställda med en lämplig kompetensnivå i förhållande till hur sofistikerade de interna riskmättningsmodellerna är, och tillräckligt många anställda med kunskaper inom handel, riskkontroll, revision och affärsadministration (back-office).
- e) Institutet ska ha inrättat en uppsättning dokumenterade interna riktlinjer, förfaranden och kontroller för att övervaka och säkerställa att de interna riskmättningsmodellerna är i linje med den övergripande verksamheten.
- f) För interna riskmättningsmodeller, inbegripet prissättningsmodeller, ska det vara dokumenterat att de tidigare har gett en rimlig exakthet i sina riskmätningar, och de får inte väsentligen skilja sig från de modeller som institutet använder för sin interna riskhantering.
- g) Institutet ska frekvent genomföra rigorösa program för stresstest, inklusive omvända stresstester, som ska omfatta alla interna riskmättningsmodeller; resultaten av dessa stresstester ska granskas av den verkställande ledningen minst en gång i månaden och vara förenliga med de riktlinjer och limiter som godkänts av ledningsorganet; instituten ska vidta lämpliga åtgärder om resultaten av dessa stresstester visar alltför stora förluster i samband med institutets handelsverksamhet under vissa omständigheter.
- h) Institutet ska genomföra en oberoende översyn av sina interna riskmättningsmodeller, antingen som ett led i sin normala internrevisionsprocess, eller genom att uppdra till ett utomstående företag att genomföra denna översyn, vilket ska ske på ett sätt som kan godtas av de behöriga myndigheterna.

För tillämpning av första stycket h avses med utomstående företag ett företag som tillhandahåller revisions- eller konsulttjänster till institut, och som har personal som har tillräcklig kompetens vad gäller marknadsrisk i handelsverksamhet.

2. Den översyn som avses i punkt 1 h ska inbegripa både de affärsdrivande handelsenheternas och den fristående riskkontrollenhetens verksamhet. Åtminstone en gång om året ska institutet se över sin riskhanteringsprocess i dess helhet. I översynen ska följande bedömas:

- a) Hur ändamålsenlig dokumentationen från riskhanteringssystemet och riskhanteringsprocessen är samt hur väl riskkontrollenheten är organiserad.
- b) Integreringen av riskmätningen i den dagliga riskhanteringen och integriteten i ledningens informationssystem.
- c) Den process institutet använder för att godkänna de riskvärderingsmodeller och värderingssystem som används av personalen inom handelsavdelningar och affärsadministrationsavdelningar (front-office och back-office).
- d) Omfattningen av de risker som fångas upp genom modellen, graden av riktighet och lämplighet i riskmättnings-systemet och valideringen av betydande förändringar i den interna riskmättningsmodellen.
- e) Gradens av riktighet och fullständighet i positionsdata, gradens av riktighet och lämplighet i antaganden om volatilitet och korrelation, gradens av riktighet i värdering och beräkningar av riskkänslighet samt gradens av riktighet och lämplighet för att generera proxyvariabler om tillgängliga data är otillräckliga för att uppfylla kraven i detta kapitel.
- f) Den kontrollprocess som institutet använder för att utvärdera hur konsistenta, aktuella och tillförlitliga de datakällor är som används i alla dess interna riskmättningsmodeller, inbegripet dessa datakällors oberoende.

- g) Den kontrollprocess som institutet använder för att utvärdera kraven avseende utfallstest och resultatanalys som genomförs för att bedöma noggrannheten i de interna riskmättningsmodellerna.
 - h) Om översynen görs av ett utomstående företag i enlighet med punkt 1 h i denna artikel, kontrollen av att det interna valideringsförfarandet enligt artikel 325bj uppfyller sina syften.
3. Instituterna ska uppdatera de tekniker och metoder som de använder för de interna riskmättningsmodeller som de använder i enlighet med detta kapitel, för att beakta nya tekniker och bästa praxis som kommer fram när det gäller de interna riskmättningsmodellerna.

Artikel 325bj

Intern validering

1. Instituterna ska ha infört processer för att säkerställa att alla interna riskmättningsmodeller som de använder i enlighet med detta kapitel har validerats tillfredsställande av parter med lämpliga kvalifikationer och som är fristående från utvecklingsprocessen, för att säkerställa att alla sådana modeller är begreppsmässigt sunda och i tillräcklig utsträckning fångar upp alla väsentliga risker.
2. Instituterna ska genomföra den validering som avses i punkt 1 under följande omständigheter:
 - a) När en intern riskmättningsmodell utvecklats för första gången och när väsentliga ändringar görs av den.
 - b) Regelbundet, och när det har inträffat sådana väsentliga strukturella förändringar på marknaden eller i sammansättningen av portföljen som kan leda till att den interna riskmättningsmodellen inte längre fungerar tillfredsställande.
3. Valideringen av ett instituts interna riskmättningsmodeller ska inte begränsas endast till krav avseende utfallstest och resultatanalys, utan omfatta åtminstone följande:
 - a) Tester för att kontrollera om antaganden inom den interna modellen är lämpliga och inte innebär en underskattning eller överskattning av riskerna.
 - b) Egna valideringstest av den interna modellen, inklusive utfallstest utöver de föreskrivna programmen för utfallstest, för risker och strukturer i institutets portföljer.
 - c) Användningen av hypotetiska portföljer för att säkerställa att den interna riskmättningsmodellen kan fånga upp vissa särskilda strukturella inslag som kan uppkomma, exempelvis väsentliga basisrisker och koncentrationsrisker eller risker förknippade med användning av proxyvariabler.

Artikel 325bk

Beräkning av ett riskmått med stressscenario

1. *Riskmättet med stressscenario* för en given icke modellerbar riskfaktor innebär den förlust som uppstår i alla portföljens positioner eller positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk i handelslagret som inkluderar den icke modellerbara riskfaktorn när ett extremt scenario med framtida störningar tillämpas på den riskfaktorn.
2. Instituterna ska utarbeta lämpliga extrema scenarier med framtida störningar för alla icke modellerbara riskfaktorer, på ett sätt som godtas av de behöriga myndigheterna.
3. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:
 - a) Hur instituten ska utarbeta de extrema scenarier med framtida störningar som ska tillämpas på icke modellerbara riskfaktorer, och hur de ska tillämpa dessa extrema scenarier med framtida störningar på dessa riskfaktorer.
 - b) Ett regulatoriskt extremt scenario med framtida störningar för varje övergripande underkategori till riskfaktorkategorierna i tabell 2 i artikel 325bd som instituten kan använda när de inte kan utarbeta ett extremt scenario med framtida störningar i enlighet med led a i detta stycke, eller som de behöriga myndigheterna får kräva att institutet tillämpar när myndigheterna inte kan godta det extrema scenario med framtida störningar som institutet har utarbetat.

- c) De fall i vilka instituten får beräkna ett riskmått med stressscenario för fler än en icke modellerbar riskfaktor.
- d) Hur instituten ska lägga samman riskmått med stressscenarier för alla icke modellerbara riskfaktorer, som ingår i sina positioner i handelslagret och positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska EBA ta hänsyn till kravet på att nivån på kapitalbaskrav för marknadsrisk för en icke modellerbar riskfaktor enligt denna artikel ska vara lika hög som den nivå på kapitalbaskrav för marknadsrisk som skulle ha beräknats enligt detta kapitel om riskfaktorn hade varit modellerbar.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 september 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Avsnitt 3

Intern modell för fallissemangrisk

Artikel 325bl

Räckvidd för den interna modellen för fallissemangrisk

1. Institutets samtliga positioner som har tilldelats till de handlarbord för vilka det har beviljats tillstånd enligt artikel 325az.2 ska omfattas av ett kapitalbaskrav för fallissemangrisk om dessa positioner omfattar minst en riskfaktor som har placerats in i de övergripande riskkategorierna "aktier" eller "kreditspread" i enlighet med artikel 325bd.1. Kapitalbaskravet, som tillkommer utöver de risker som fångas upp av kapitalbaskraven i artikel 325ba.1, ska beräknas med institutets interna modell för fallissemangrisk. Modellen ska uppfylla kraven i detta avsnitt.
2. För var och en av de positioner som anges i punkt 1 ska institutet identifiera en emittent av omsatta skuldinstrument eller aktieinstrument som är kopplad till minst en riskfaktor.

Artikel 325bm

Tillstånd att använda en intern modell för fallissemangrisk

1. Behöriga myndigheter ska ge ett institut tillstånd att använda en intern modell för fallissemangrisk för att beräkna kapitalbaskraven enligt artikel 325ba.2 för alla positioner i handelslagret enligt artikel 325bl som tilldelats till ett handlarbord, för vilket den interna modellen för fallissemangrisk uppfyller kraven i artiklarna 325bi, 325bj, 325bn, 325bo och 325bp.
2. Om ett instituts handlarbord, som har tilldelats minst en av de positioner i handelslagret som avses i artikel 325bl, inte uppfyller kraven i punkt 1 i denna artikel, ska kapitalbaskraven för marknadsrisk för alla det handlarbordets positioner beräknas i enlighet med metoden i kapitel 1a.

Artikel 325bn

Kapitalbaskrav för fallissemangrisk med användning av en intern modell för fallissemangrisk

1. Institutet ska beräkna kapitalbaskraven för fallissemangrisk med en intern modell för fallissemangrisk för portföljen med samtliga de positioner i handelslagret som avses i artikel 325bl enligt följande:
 - a) Kapitalbaskravet ska motsvara ett Value-at-Risk-värde som mäter potentiella förluster i portföljens marknadsvärde, till följd av fallissemang hos emittenter som är kopplade till de positionerna, inom ett konfidenstervall på 99,9 % över en tidshorisont på ett år.

- b) Med potentiella förluster i led a avses en direkt eller indirekt förlust i positionens marknadsvärde till följd av fallissemang hos emittenterna och som tillkommer utöver alla förluster som redan har beaktats i den löpande värderingen av positionen. Fallissemang hos emittenter för aktiepositioner ska utgöras av att värdet för emittenternas aktiekurser fastställs till noll.
 - c) Institutet ska fastställa fallissemangskorrelationer mellan olika emittenter på grundval av en begreppsmässigt sund metod och med användning av objektiva historiska data för kreditspreadar eller aktiekurser från en period på minst tio år, inbegripet den stressperiod som fastställts av institutet i enlighet med artikel 325bc.2; beräkningen av fallissemangskorrelationer mellan olika emittenter ska kalibreras till en ettårig tidshorisont.
 - d) Den interna modellen för fallissemangsrisk ska vara baserad på ett antagande om konstanta ettåriga positioner.
2. Institutet ska beräkna kapitalbaskravet för fallissemangsrisk med användning av en intern modell för fallissemangsrisk enligt punkt 1 minst en gång per vecka.
 3. Genom undantag från punkt 1 a och c får ett institut ersätta den ettåriga tidshorisonten med en tidshorisont på 60 dagar för beräkningen av fallissemangsrisk för vissa av eller samtliga aktiepositioner, där så är lämpligt. I så fall ska beräkningen av fallissemangskorrelationer mellan aktiekurser och sannolikheter för fallissemang överensstämma med en tidshorisont på 60 dagar, och beräkningen av fallissemangskorrelationer mellan aktiekurser och obligationskurser med en ettårig tidshorisont.

Artikel 325bo

Erkännande av risksäkringar för den interna modellen för fallissemangsrisk

1. Institutet får inkludera risksäkringar i sin interna modell för fallissemangsrisk, och *netta* positioner om de långa positionerna och de korta positionerna är kopplade till samma finansiella instrument.
2. I sina interna modeller för fallissemangsrisk får institutet bara erkänna säkrings- eller diversifieringseffekter kopplade till långa och korta positioner avseende olika instrument eller olika värdepapper med samma gäldenär, liksom även långa och korta positioner mot olika emittenter, med explicit modellering av de långa och korta bruttopositionerna i de olika instrumenten, inklusive modellering av basisrisk mellan olika emittenter.
3. I sina interna modeller för fallissemangsrisk ska institutet fånga upp väsentliga risker mellan ett säkringsinstrument och det säkrade instrumentet som kan förverkligas under tiden mellan löptiden för det säkrade instrumentet och tidshorisonten på ett år, samt möjligheten för väsentliga basisrisk inom säkringsstrategier till följd av skillnader avseende produkttyp, rangordning i kapitalstrukturen, intern eller extern kreditvärdering, löptid, emissionstidpunkt och andra skillnader. Institutet ska endast erkänna ett säkrat instrument i den utsträckning som de kan upprätthållas också när gäldenären närmar sig en kredithändelse eller annan händelse.

Artikel 325bp

Särskilda krav för interna modeller för fallissemangsrisk

1. Den interna modell för fallissemangsrisk som avses i artikel 325bm.1 ska kunna modellera såväl fallissemang hos enskilda emittenter som samtidigt fallissemang hos flera emittenter, och ska beakta fallissemangens effekter på marknadsvärdet av de positioner som omfattas av modellen. För detta ändamål ska fallissemang hos varje enskild emittent modelleras med användning av två typer av systematiska riskfaktorer.
2. Den interna modellen för fallissemangsrisk ska beakta konjunkturcykeln, inklusive beroendeförhållandet mellan återvinningsgrad och de systematiska riskfaktorer som avses i punkt 1.
3. Den interna modellen för fallissemangsrisk ska beakta icke-linjära effekter av optioner och andra positioner med i väsentlig utsträckning icke-linjärt beteende vad gäller prisförändringar. Institutet ska också vederbörligen beakta omfattningen av de modelltillräckliga riskerna som är förenade med värdering och skattning av prisrisker i som hänger samman med sådana produkter.
4. Den interna modellen för fallissemangsrisk ska vara baserad på objektiva och aktuella data.
5. För simulering av emittenternas fallissemang i den interna modellen för fallissemangsrisk ska institutets skattningar av sannolikhet för fallissemang uppfylla följande krav:
 - a) Den undre gränsen för sannolikheter för fallissemang ska vara 0,03 %.

- b) Sannolikheter för fallissemang ska baseras på en ettårig tidshorisont, om inte annat anges i detta avsnitt.
 - c) Sannolikheter för fallissemang ska mätas med användning, enbart eller i kombination med aktuella marknadspriser, historiska data observerade under en period på minst fem år om faktiska tidigare fallissemang och extrema minskningar av marknadspriserna som motsvarar fallissemangshändelser. Sannolikheter för fallissemang ska inte härledas enbart från aktuella marknadspriser.
 - d) Institut som har fått tillstånd att skatta sannolikheter för fallissemang i enlighet med avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 ska använda den metod som anges där för att beräkna sannolikheter för fallissemang.
 - e) Institut som inte har fått tillstånd att skatta sannolikheter för fallissemang i enlighet med avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 ska utveckla en intern metod eller använda externa källor för att skatta sannolikheter för fallissemang; i båda fallen ska skattningarna av sannolikheter för fallissemang överensstämma med kraven i denna artikel.
6. För simulering av emittenternas fallissemang i den interna modellen för fallissemangsrisk ska institutets skattningar av förlust vid fallissemang uppfylla följande krav:
- a) Den undre gränsen för skattningarna av förlust vid fallissemang ska vara 0 %.
 - b) Skattningarna av förlust vid fallissemang ska avspegla förmånsrätten för varje position.
 - c) Institut som har fått tillstånd att skatta förlust vid fallissemang i enlighet med avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 ska använda den metod som anges där för att beräkna skattningar av förlust vid fallissemang.
 - d) Institut som inte har fått tillstånd att skatta förlust vid fallissemang i enlighet med avdelning II kapitel 3 avsnitt 1 ska utveckla en intern metod eller använda externa källor för att skatta förlust vid fallissemang; i båda fallen ska skattningarna av förlust vid fallissemang överensstämma med kraven i denna artikel.
7. Som en del av den oberoende översynen och valideringen av de interna modeller som de använder i enlighet med detta kapitel, inklusive riskmätningssystemet, ska instituten:
- a) Kontrollera att deras metod för modellering vid korrelationer och prisförändringar är lämplig för deras portfölj, även i fråga om val och viktning av modellens systematiska riskfaktorer.
 - b) Genomföra ett antal olika stresstester, däribland känslighetsanalyser och scenarieanalyser, för att bedöma om den interna modellen för fallissemangsrisk är kvalitativt och kvantitativt rimlig, särskilt i fråga om behandling av koncentrationer.
 - c) Tillämpa lämplig kvantitativ validering, inklusive relevanta referensvärden för interna modeller.
- De tester som avses i led b ska inte enbart begränsas till de typer av händelser som tidigare har inträffat.
8. Den interna modellen för fallissemangsrisk ska på ett lämpligt sätt beakta koncentrationer av emittenter och koncentrationer som kan uppstå inom och över produktklasser i stressituationer.
9. Den interna modellen för fallissemangsrisk ska vara förenlig med institutets interna riskmätningmetoder för identifiering, mätning och hantering av handelsrisker.
10. Institutet ska ha klart definierade riktlinjer och förfaranden för att fastställa antagandena om fallissemangskorrelationer mellan olika emittenter i enlighet med artikel 325bn.1 c och de metoder som valts för uppskattning av sannolikheter för fallissemang i punkt 5 e i denna artikel och förlust vid fallissemang i punkt 6 d i denna artikel.
11. Institutet ska dokumentera sina interna modeller, så att de behöriga myndigheterna kan få en överblick över deras korrelationsantaganden och andra modelleringsantaganden.
12. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera kraven på ett instituts interna metoder eller externa källor för uppskattning av sannolikheter för fallissemang och förluster vid fallissemang i enlighet med punkterna 5 e och 6 d.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 september 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

91. I artikel 384.1 ska definitionen av EAD_i^{total} ersättas med följande:

” EAD_i^{total} = det sammanlagda värdet av kreditriskexponeringen för motparten *i* (summerat över dess nettningsmängder), i tillämpliga fall inbegripet effekten av säkerheter i enlighet med de metoder som anges i avdelning II kapitel 6 avsnitt 3–6 för beräkning av kapitalbaskrav för motparts-kreditrisk för motparten *i* fråga.”

92. Artikel 385 ska ersättas med följande:

”Artikel 385

Alternativ till användningen av kreditvärdighetsjustering för beräkning av kapitalbaskrav

Som ett alternativ till artikel 384 får institut som använder den ursprungliga åtagandemetoden enligt artikel 282 med förbehåll för att den behöriga myndigheten har gett sitt medgivande för de instrument som avses i artikel 382 tillämpa en multiplikationsfaktor på 10 på det resulterande riskvägda exponeringsbeloppet för motpartsrisk avseende dessa exponeringar, i stället för att beräkna kapitalbaskravet för kreditvärdighetsjusteringsrisken.”

93. Artikel 390 ska ersättas med följande:

”Artikel 390

Beräkning av exponeringsvärdet

1. De totala exponeringarna mot en grupp av kunder med inbördes anknytning ska beräknas genom att lägga samman exponeringarna mot enskilda kunder i den gruppen.
2. De sammanlagda exponeringarna mot enskilda kunder ska beräknas genom att lägga samman exponeringarna i handelslagret och exponeringarna utanför handelslagret.
3. För exponeringar i handelslagret får instituten
 - a) kvitta sina långa positioner och korta positioner i samma finansiella instrument, som har emitterats av en viss kund, där nettopositionen i vart och ett av de olika instrumenten beräknas enligt metoderna i del tre avdelning IV kapitel 2,
 - b) kvitta sina långa positioner och korta positioner i olika finansiella instrument, som har emitterats av en viss kund, men endast om det finansiella instrument som är underliggande i den korta positionen efterställs det finansiella instrument som är underliggande i den långa positionen eller om de underliggande instrumenten har samma förmånsrätt.

För tillämpningen av leden a och b får finansiella instrument placeras in i undergrupper på grundval av olika grader av förmånsrätt i syfte att bestämma positionernas rangordning.

4. Instituterna ska beräkna exponeringsvärdena för de derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II och kreditderivatkontrakt som ingåtts direkt med en kund, i enlighet med någon av metoderna i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitten 3, 4 och 5, efter vad som är tillämpligt. Exponeringar som följer av sådana transaktioner som avses i artiklarna 378, 379 och 380 ska beräknas på det sätt som fastställs i dessa artiklar.

Vid beräkning av exponeringsvärdet för de kontrakt som avses i första stycket, om dessa kontrakt ingår i handelslagret, ska instituten även tillämpa de principer som fastställs i artikel 299.

Genom undantag från första stycket får institut med tillstånd att använda de metoder som avses i del tre avdelning II kapitel 4 avsnitt 4 och del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 6 använda dessa metoder för beräkning av exponeringsvärdet för transaktioner för värdepappersfinansiering.

5. Till exponeringarna mot en kund ska instituten lägga de totala exponeringar som följer av sådana derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II och kreditderivatkontrakt, om kontraktet inte ingåtts direkt med kunden men ligger till grund för ett skuld- eller aktieinstrument som emitterats av den kunden.

6. Exponeringar omfattar inte följande:

- a) Vid valutatransaktioner: exponeringar som uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under två bankdagar efter betalning.
- b) Vid köp eller försäljning av värdepapper: exponeringar som uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under de fem bankdagar som följer efter den tidpunkt då antingen betalning har skett eller värdepappren har levererats, beroende på vilket som inträffar först.
- c) Vid tillhandahållande av tjänster som avser penningöverföring, inbegripet utförande av betalningstjänster, clearing och avveckling i alla valutor och korrespondentbanktjänster eller vid clearing-, avvecklings- och förvaringstjänster för finansiella instrument för kunders räkning: försenat mottagande av finansiering och andra exponeringar som uppkommer genom kundaktiviteter och som inte varar längre tid än till följande bankdag.
- d) Vid tillhandahållande av tjänster som avser penningöverföring, inbegripet utförande av betalningstjänster, clearing och avveckling i alla valutor och korrespondentbanktjänster: intradagexponeringar gentemot de kreditinstitut som tillhandahåller dessa tjänster.
- e) Exponeringar som har dragits av från kärnprimärkapitalposter eller primärkapitaltillskottsposter i enlighet med artiklarna 36 och 56 eller andra avdrag från de poster som minskar kapitaltäckningsgraden.

7. För att fastställa den sammanlagda exponeringen mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning med avseende på kunder mot vilka institutet har exponeringar genom sådana transaktioner som avses i artikel 112 m och o eller genom andra transaktioner, om det föreligger en exponering mot underliggande tillgångar, ska institutet utvärdera sina underliggande exponeringar med beaktande av den ekonomiska substansen i transaktionens struktur och riskerna i samband med själva transaktionens struktur, i syfte att fastställa huruvida den utgör en ytterligare exponering.

8. EBA ska ta fram förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

- a) de villkor och metoder som ska användas för att bestämma den sammanlagda exponeringen mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning för de typer av exponeringar som avses i punkt 7,
- b) de villkor enligt vilka transaktionernas struktur enligt punkt 7 inte utgör en ytterligare exponering.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

9. Vid tillämpningen av punkt 5 ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera exponeringar fastställs som följer av sådana derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II och kreditderivatkontrakt, om kontraktet inte ingåtts direkt med kunden men som ligger till grund för ett skuld- eller aktieinstrument som emitterats av den kunden, för medtagande av dessa exponeringar bland exponeringarna mot kunden.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 mars 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

94. I artikel 391 ska följande stycke läggas till:

”Vid tillämpningen av första stycket får kommissionen, genom genomförandeakter och efter det granskningsförfarande som avses i artikel 464.2, anta beslut om huruvida ett tredjeland tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i unionen.”

95. Artikel 392 ska ersättas med följande:

"Artikel 392

Definition av en stor exponering

Ett instituts exponering gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning ska anses som en stor exponering när värdet på exponeringen uppgår till minst 10 % av institutets primärkapital."

96. Artikel 394 ska ersättas med följande:

"Artikel 394

Rapporteringskrav

1. Institutet ska till sina behöriga myndigheter rapportera följande information för varje stor exponering som de innehar, inklusive stora exponeringar som är undantagna från tillämpningen av artikel 395.1:

- a) Identitetsuppgift för den kund eller den grupp av kunder med inbördes anknytning gentemot vilken institutet har en stor exponering.
- b) Exponeringsvärdet innan man tar hänsyn till effekten av kreditriskreduceringen, i tillämpliga fall.
- c) Typen av kreditriskskydd, betalt eller obetalt, om sådant används.
- d) Exponeringsvärdet efter att ha tagit hänsyn till effekten av kreditriskreduceringen, som beräknats enligt artikel 395.1, i tillämpliga fall.

Institut som omfattas av del tre avdelning II kapitel 3 ska till sina behöriga myndigheter rapportera sina 20 största exponeringar på gruppnivå, med undantag för exponeringar som är undantagna från tillämpningen av artikel 395.1.

Institutet ska till sina behöriga myndigheter, på gruppnivå, också rapportera om exponeringar med ett värde på 300 miljoner EUR eller mer, men mindre än 10 % av institutets primärkapital.

2. Utöver den information som avses i punkt 1 i denna artikel ska institutet rapportera följande uppgifter till de behöriga myndigheterna när det gäller de tio största exponeringarna på gruppnivå mot institut och sina tio största exponeringar på gruppnivå mot skuggbankenheter som bedriver oreglerad bankverksamhet, inklusive de stora exponeringar som är undantagna från tillämpningen av artikel 395.1:

- a) Identitetsuppgift för den kund eller den grupp av kunder med inbördes anknytning gentemot vilken institutet har en stor exponering.
- b) Exponeringsvärdet innan hänsyn tas till effekten av kreditriskreduceringen, i tillämpliga fall.
- c) Typen av kreditriskskydd, betalt eller obetalt, om sådant används.
- d) Exponeringsvärdet efter att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreduceringen, som beräknats enligt artikel 395.1, i tillämpliga fall.

3. Institutet ska rapportera den information som avses i punkterna 1 och 2 till de behöriga myndigheterna åtminstone varje halvår.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera kriterierna för att identifiera skuggbankenheter som avses i punkt 2.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska EBA beakta den internationella utvecklingen och internationellt överenskomna standarder rörande skuggbanksverksamhet och överväga om

- a) förhållandet till en enskild enhet eller en grupp av enheter kan medföra risker för institutets solvens eller likviditet,

- b) enheter som omfattas av solvens- eller likviditetskrav liknande dem som föreskrivs i denna förordning och direktiv 2013/36/EU bör undantas, helt eller delvis, från de rapporteringskrav som avses i punkt 2 avseende skuggbankenheter.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

97. Artikel 395 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Ett institut får inte ådra sig en exponering, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403, gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning, vars värde överstiger 25 % av institutets primärkapital. Om kunden är ett institut eller om en grupp av kunder med inbördes anknytning inbegriper ett eller flera institut, får detta värde inte överstiga det högsta beloppet av antingen 25 % av institutets primärkapital eller 150 miljoner EUR, förutsatt att summan av exponeringsvärdena, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403, gentemot alla kunder med inbördes anknytning som inte utgör institut, inte överstiger 25 % av institutets primärkapital.

Om beloppet på 150 miljoner EUR överstiger 25 % av institutets primärkapital, får värdet på exponeringen, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403 i denna förordning, inte överstiga ett rimligt gränsvärde i förhållande till institutets primärkapital. Detta gränsvärde ska fastställas av instituten och vara förenligt med de riktlinjer och förfaranden som avses i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU för att åtgärda och kontrollera koncentrationsrisker. Gränsvärdet får inte överstiga 100 % av institutets primärkapital.

De behöriga myndigheterna får fastställa ett lägre tröskelvärde än 150 miljoner EUR, och ska då informera EBA och kommissionen om detta.

Genom undantag från första stycket i denna punkt får ett institut som har identifierats som ett globalt systemviktigt inte ådra sig en exponering mot ett annat globalt systemviktigt institut eller ett globalt systemviktigt hemmahörande utanför EU vars värde, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403, överstiger 15 % av dess primärkapital. Ett globalt systemviktigt institut ska efterleva detta gränsvärde senast tolv månader från och med den dag det blev identifierat som ett globalt systemviktigt institut. När ett globalt systemviktigt institut har en exponering mot ett annat institut eller koncern som blivit identifierat som ett globalt systemviktigt institut eller ett globalt systemviktigt institut utanför EU, ska det efterleva detta gränsvärde inte senare än tolv månader från och med den dag som det andra institutet eller koncernen blev identifierat som ett globalt systemviktigt institut eller ett globalt systemviktigt institut utanför EU.”

- b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. De gränsvärden som fastställs i denna artikel får överskridas för exponeringar i institutets handelslager, förutsatt att samtliga av följande villkor är uppfyllda:

- a) Exponeringar utanför handelslagret gentemot den berörda kunden eller gruppen av kunder med inbördes anknytning överskrider inte det gränsvärde som fastställs i punkt 1, vilket beräknas med hänvisning till primärkapitalet, så att överskridandet till sin helhet härrör från handelslagret.
- b) Institutet uppfyller ett ytterligare kapitalbaskrav för den del av exponeringen som överskrider det gränsvärde som fastställs i punkt 1 i den här artikeln, vilket beräknas i enlighet med artiklarna 397 och 398.
- c) Om tio eller färre dagar har förflutit efter det att det överskridande som avses i led b uppkom, överstiger inte de exponeringar som härrör från handelslagret gentemot den berörda kunden eller gruppen av kunder med inbördes anknytning 500 % av institutets primärkapital.
- d) Överskridanden som har förelegat i mer än tio dagar överskrider sammanlagda inte 600 % av institutets primärkapital.

Varje gång gränsvärdet har överskridits ska storleken av överskridandet och namnet på berörd kund och, i tillämpliga fall, namnet på gruppen av kunder med inbördes anknytning, anmälas till de behöriga myndigheterna utan dröjsmål.”

98. Artikel 396 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Om det belopp på 150 miljoner EUR som avses i artikel 395.1 är tillämpligt får de behöriga myndigheterna tillåta att gränsen på 100 % i förhållande till institutets primärkapital överskrids genom beslut i varje enskilt fall.”

ii) Följande stycke ska läggas till:

”Om en behörig myndighet, i de undantagsfall som avses i första och andra stycket i den här punkten, tillåter att ett institut överskrider det gränsvärde som anges i artikel 395.1 under en längre period än tre månader, ska institutet lägga fram en plan för hur det inom lämplig tid åter ska kunna efterleva gränsvärdet på ett sätt som är tillfredsställande för den behöriga myndigheten, och ska genomföra denna plan inom den tid som överenskommits med den behöriga myndigheten. Den behöriga myndigheten ska övervaka genomförandet av planen och vid behov kräva en snabbare återgång till efterlevnad.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. Vid tillämpningen av punkt 1 ska EBA i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer för att specificera hur de behöriga myndigheterna får fastställa

a) de exceptionella fall som avses i punkt 1 i denna artikel,

b) den tid som anses rimlig för att åter efterleva kraven,

c) de åtgärder som ska vidtas för att säkerställa att institutet åter efterlever kraven inom lämplig tid.”

99. I artikel 397 tabell 1 kolumn 1 ska termen ”det godtagbara kapitalet” ersättas med termen ”primärkapitalet”.

100. Artikel 399 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Ett institut ska använda en kreditriskreducerande metod vid beräkning av en exponering när det har använt en sådan metod för att beräkna kapitalkrav för kreditrisk i enlighet med del tre avdelning II, och under förutsättning att den kreditriskreducerande metoden uppfyller de villkor som anges i denna artikel.

Vid tillämpningen av artiklarna 400–403 ska termen *garanti* inkludera kreditderivat som erkänns enligt del tre avdelning II kapitel 4, med undantag för kreditlänkade obligationer.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Kreditriskreducerande metoder som endast är tillgängliga för institut som använder en internmetod ska inte användas för att reducera exponeringsvärden för stora exponeringar, utom för exponeringar som är säkrade av fastigheter i enlighet med artikel 402.”

101. Artikel 400 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ändras på följande sätt:

i) Led j ska ersättas med följande:

”j) Clearingmedlemmars handelsexponeringar och bidrag till obeståndsfonden för kvalificerade centrala motparter.”

ii) Följande led ska läggas till:

”l) Klienters handlexponeringar enligt artikel 305.2 eller 305.3.

m) Kapitalbasinstrument och kvalificerade skulder som avses i artikel 45f.2 i direktiv 2014/59/EU som innehas av resolutionsenheter eller deras dotterföretag vilka inte själva är resolutionsenheter och som emitterats av någon av följande enheter:

i) I fråga om resolutionsenheter: andra enheter som tillhör samma resolutionskoncern.

ii) I fråga om dotterföretag till en resolutionsenhet som inte själva är resolutionsenheter: det relevanta dotterföretagets dotterföretag som tillhör samma resolutionskoncern.

n) Exponeringar som härrör från ett minimivärdebaserat åtagande som uppfyller samtliga krav enligt artikel 132c.3.”

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

”c) Exponeringar, även andelar eller andra typer av innehav, som ett institut har gentemot sitt moderföretag, andra dotterföretag till moderföretaget eller sina egna dotterföretag och kvalificerade innehav, under förutsättning att dessa företag är föremål för samma gruppbaseade tillsyn som institutet självt i enlighet med denna förordning, direktiv 2002/87/EG eller med motsvarande standarder i ett tredjeland; exponeringar som inte uppfyller dessa kriterier, oavsett om de är undantagna från artikel 395.1 i denna förordning eller ej, ska behandlas som exponeringar gentemot tredje part.”

ii) Led k ska ersättas med följande:

”k) Exponeringar i form av en säkerhet eller en garanti för bostadslån som tillhandahållits av en godtagbar tillhandahållare av kreditriskskydd enligt artikel 201 och som uppfyller kraven för ett kreditbetyg som är åtminstone det lägsta av följande:

i) Kreditkvalitetssteg 2.

ii) Det kreditkvalitetssteg som motsvarar statens kreditbetyg i utländsk valuta i medlemsstaten där tillhandahållarens huvudkontor är beläget.”

iii) Följande led ska läggas till:

”l) Exponeringar i form av en garanti för statsstödda exportkrediter, tillhandahållna av ett exportkreditorgan som uppfyller kraven för ett kreditbetyg som är åtminstone det lägsta av följande:

i) Kreditkvalitetssteg 2.

ii) Det kreditkvalitetssteg som motsvarar statens kreditbetyg i utländsk valuta i medlemsstaten där exportkreditorganets huvudkontor är beläget.”

c) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Behöriga myndigheter ska informera EBA om huruvida de avser att använda något av de undantag som anges i punkt 2 i enlighet med leden a och b i den här punkten och förse EBA med en motivering till användningen av undantagen.”

d) Följande punkt ska läggas till:

”4. Mer än ett undantag enligt punkterna 1 och 2 får inte tillämpas samtidigt på samma exponering.”

102. Artikel 401 ska ersättas med följande:

”Artikel 401

Beräkning av effekten av användningen av kreditriskreducerande metoder

1. För beräkningen av exponeringars värde enligt artikel 395.1 får ett institut tillämpa fullständigt justerat exponeringsvärde (E^*), beräknat enligt del tre avdelning II kapitel 4, med beaktande av kreditriskreducering, volatilitetsjusteringar och eventuell löptidsobalans enligt vad som avses i det kapitlet.

2. Med undantag för institut som använder den förenklade metoden för finansiella säkerheter ska instituten vid tillämpningen av första punkten använda den fullständiga metoden för finansiella säkerheter, oavsett vilken metod som används för att beräkna kapitalbaskraven för kreditrisk.

Genom undantag från punkt 1 får institut med tillstånd att använda de metoder som avses i del tre avdelning II kapitel 4 avsnitt 4 och avdelning II kapitel 6 avsnitt 6 använda dessa metoder för beräkning av exponeringsvärdet för transaktioner för värdepappersfinansiering.

3. Vid beräkningen av exponeringars värde enligt artikel 395.1 ska instituten genomföra återkommande stresstester av sina kreditriskkoncentrationer, även i fråga om det realiserbara värdet av eventuellt mottagen säkerhet.

De periodiska stresstester som avses i första stycket ska gälla risker som kan orsakas av potentiella förändringar av förhållandena på marknaden vilka kan få negativa konsekvenser för institutets kapitaltäckning, och risker vid brådskande realisering av säkerheter.

De stresstester som utförs ska vara tillräckliga och lämpliga för bedömningen av dessa risker.

I institutens strategier för att hantera koncentrationsrisker ska följande ingå:

- a) Strategier och processer för att hantera risker till följd av löptidsobalanser mellan exponeringar och det eventuella kreditriskskyddet för dessa.
 - b) Strategier och processer för koncentrationsrisker till följd av tillämpningen av metoder för reducering av kreditrisker, särskilt vid stora indirekta kreditexponeringar, exempelvis exponeringar mot en enskild emittent av värdepapper som tagits emot som säkerhet.
4. Om ett institut minskar en exponering mot en kund som använder en godtagbar kreditriskreducerande metod i enlighet med artikel 399.1 ska institutet, på det sätt som fastställs i artikel 403, behandla den del som exponeringen mot kunden har reducerats med som om den gällde mot utfärdaren av kreditriskskyddet snarare än mot kunden.”

103. I artikel 402 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

”1. Vid beräkningen av exponeringsbelopp i enlighet med artikel 395 får institut, utom när det är förbjudet enligt tillämplig nationell rätt, minska värdet på en exponering eller en del av en exponering som är fullständigt säkrad genom bostadsfastighet i enlighet med artikel 125.1 med det in-tecknade beloppet av marknadsvärdet eller pantlånevärdet för den berörda fastigheten, men inte med mer än 50 % av marknadsvärdet eller 60 % av pantlånevärdet i de medlemsstater som har infört strikta kriterier för beräkning av pantlånevärdet genom lagar eller andra föreskrifter, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna har inte åsatt en högre riskvikt än 35 % för exponeringar eller delar av exponeringar som är säkrade genom bostadsfastigheter i enlighet med artikel 124.2.
- b) Exponeringen eller en del av exponeringen är fullständigt säkrad genom
 - i) en eller flera panträtter på bostadsfastigheter, eller
 - ii) en bostadsfastighet i en transaktion med fastighetsleasing där leasegivaren bibehåller fullt ägande av bostadsfastigheten och leasetagaren ännu inte har utövat sin rätt att köpa.
- c) De krav som anges i artiklarna 208 och 229.1 är uppfyllda.

2. Vid beräkningen av exponeringsbelopp i enlighet med artikel 395 får ett institut, utom när det är förbjudet enligt tillämplig nationell rätt, minska värdet på en exponering eller en del av en exponering som är fullständigt säkrad genom kommersiell fastighet i enlighet med artikel 126.1 med det in-tecknade beloppet av marknadsvärdet eller pantlånevärdet för den berörda fastigheten, men inte med mer än 50 % av marknadsvärdet eller 60 % av pantlånevärdet i de medlemsstater som har infört strikta kriterier för bedömning av pantlånevärdet genom lagar eller andra föreskrifter, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna har inte åsatt en högre riskvikt än 50 % för exponeringar eller delar av exponeringar som är säkrade genom kommersiella fastigheter i enlighet med artikel 124.2.
- b) Exponeringen är fullständigt säkrad genom
 - i) en eller flera panträtter i kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter, eller
 - ii) en eller flera kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter och exponeringar som avser transaktioner med leasing av egendom.
- c) De krav som anges i artiklarna 126.2 a, 208 och 229.1 är uppfyllda.
- d) De kommersiella fastigheterna ska vara helt uppförda.”

104. Artikel 403 ska ersättas med följande:

”Artikel 403

Substitutionsmetod

1. Om en exponering gentemot en kund garanteras av en tredje part eller genom säkerhet i form av värdepapper utgivna av en tredje part, ska ett institut
 - a) behandla den garanterade delen av exponeringen som exponering mot garantigivaren i stället för mot kunden, under förutsättning att den ej säkrade exponeringen mot garantigivaren skulle tilldelas en riskvikt som är motsvarande eller lägre än riskvikten för den ej säkrade exponeringen mot kunden enligt del tre avdelning II kapitel 2,
 - b) behandla den del av exponeringen som har säkerhet i form av marknadsvärdet på erkända säkerheter som exponering mot tredje part i stället för mot kunden, förutsatt att exponeringen är säkrad genom säkerhet och under förutsättning att den säkrade delen av exponeringen skulle tilldelas riskvikt som är motsvarande eller lägre än riskvikten för den ej säkrade exponeringen mot kunden enligt del tre avdelning II kapitel 2.

Den metod som anges i första stycket led b får inte användas av ett institut om det föreligger en obalans mellan löptiden för exponeringen och löptiden för skyddet.

Vid tillämpning av denna del får ett institut enbart använda både den fullständiga metoden för finansiella säkerheter och den metod som anges i första stycket led b i den här punkten, om det har tillstånd att använda både den fullständiga metoden för finansiella säkerheter och den förenklade metoden för finansiella säkerheter vid tillämpning av artikel 92.

2. Om ett institut tillämpar punkt 1 a

- a) ska institutet beräkna det belopp av exponeringen som ska betraktas som säkrat i enlighet med bestämmelserna om behandlingen av valutaobalanser för obetalt kreditskydd i del tre, om garantin är uttryckt i en annan valuta än den som gäller för exponeringen,
- b) ska institutet behandla en obalans mellan löptiden för exponeringen och löptiden för skyddet i enlighet med bestämmelserna om behandling av löptidsobalanser i del tre avdelning II kapitel 4,
- c) får institutet beakta partiell täckning i enlighet med den behandling som fastställs i del tre avdelning II kapitel 4.

3. Vad gäller punkt 1 b får ett institut ersätta beloppet i led a i den här punkten med beloppet i led b i denna punkt, förutsatt att villkoren som fastställs i leden c, d och e i denna punkt uppfylls:

- a) Det totala beloppet för institutets exponering mot en emittent av säkerheter till följd av återköpsavtal med tre parter som anordnats av en trepartsagent,
- b) Det fullständiga beloppet för de gränsvärden som institutet ålagt den trepartsagent som avses i led a att tillämpa på de värdepapper som emitterats av den emittent av säkerheter som avses i det ledet.
- c) Institutet har kontrollerat att trepartsagenten har lämpliga skyddsåtgärder för att de gränsvärden som avses i led b inte ska överskridas.
- d) Den behöriga myndigheten har inte meddelat några väsentliga farhågor till institutet.
- e) Summan av beloppet för det gränsvärde som avses i led b i denna punkt och övriga exponeringar som institutet kan ha mot emittenten av säkerheter överstiger inte det gränsvärde som fastställs i artikel 395.1.

4. I enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska EBA utfärda riktlinjer med villkor för tillämpning av den behandling som avses i punkt 3 i denna artikel, inbegripet villkoren och frekvensen för fastställande, övervakning och översyn av de gränsvärden som avses i led b i den punkten.

EBA ska offentliggöra dessa riktlinjer senast den 31 december 2019.”

105. I del sex ska rubriken på avdelning I ersättas med följande:

”DEFINITIONER OCH LIKVIDITETSKRAV”.

106. Artikel 411 ska ersättas med följande:

”Artikel 411

Definitioner

I denna del gäller följande definitioner:

1. *finansieU kund*: en kund, även en finansieU kund som ingår i en icke-finansieU företagsgrupp, som i sin huvudsakliga verksamhet utför en eller flera av de verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2013/36/EU eller som är något av följande:
 - a) Ett kreditinstitut.
 - b) Ett värdepappersföretag.
 - c) Ett specialföretag för värdepapperisering.
 - d) Ett företag för kollektiva investeringar (fond).
 - e) En fond med fast andelskapital.
 - f) Ett försäkringsföretag.
 - g) Ett återförsäkringsföretag.
 - h) Ett finansieU holdingföretag eller ett finansieU holdingföretag med blandad verksamhet.
 - i) Ett finansieU institut.
 - j) Ett pensionssystem enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EU) nr 648/2012.
2. *inlåning från allmänheten*: en skuld till en fysisk person eller till ett litet eller medelstort företag, om ett sådant litet eller medelstort företag skulle kunna hänföras till klassen hushållsexponeringar enligt schablonmetoden eller internmetoden för kreditrisk, eller en skuld till ett företag som är berättigat till behandling enligt artikel 153.4 och där de sammanlagda insättningarna till ett sådant litet eller medelstort företag eller ett sådant företag som är berättigat till behandling enligt artikel 153.4 på gruppbasis inte överstiger 1 miljon EUR.

3. *privat investeringsbolag*: ett företag eller en fond vars ägare eller verkliga ägare antingen är en fysisk person eller en grupp av nära anknutna fysiska personer som inrättats med det enda syftet att förvalta ägarnas förmögenhet och som inte bedriver någon annan kommersiell, industriell eller professionell verksamhet och som grundades med det enda syftet att förvalta ägarens eller ägarnas förmögenhet, inbegripet andra underordnade verksamheter, som att avskilja ägarnas tillgångar från bolagets tillgångar, främja överföringen av tillgångar inom en familj eller förhindra en delning av tillgångarna efter ett dödsfall i familjen, under förutsättning att dessa verksamheter är förknippade med huvudsyftet att förvalta ägarnas förmögenhet.
 4. *Inlåningsförmedlare*: en fysisk person eller ett företag som placerar inlåning från tredje parter, däribland inlåning från allmänheten och företag, men exklusive inlåning från finansiella institut, hos kreditinstitut i utbyte mot en avgift.
 5. *ointecknade tillgångar*: tillgångar som inte omfattas av några rättsliga, kontraktsevenliga, tillsynsmässiga eller andra begränsningar som hindrar institutet från att likvidera, sälja, överlåta, tilldela eller generellt sett avveckla sådana tillgångar via direkt försäljning eller repor.
 6. *icke-obligatoriskt övervärde i säkerhetsmassan*: alla tillgångar som institutet inte är skyldigt att koppla till en emission av säkerställda obligationer enligt rättsliga eller regleringskrav eller kontraktsevenliga förpliktelser eller av marknadsdisciplinskäl, särskilt när tillgångarna tillhandahålls utöver miniminivån enligt rättsliga, lagstadgade eller regleringskrav avseende övervärde i säkerhetsmassan som gäller för säkerställda obligationer enligt nationell rätt i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 7. *tillgångstäckningskrav*: kvoten tillgångar mot skulder som bestämts i kreditförstärknings syfte avseende säkerställda obligationer enligt nationell rätt i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 8. *marginallån*: lån med säkerhet till kunder i syfte att ta handelspositioner med hög belåning.
 9. *derivatkontrakt*: de derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II samt kreditderivat.
 10. *stress*: en plötslig eller allvarlig försämring av ett instituts solvens- eller likviditetsposition på grund av förändrade marknadsförhållanden eller idiosynkratiska faktorer som leder till en betydande risk för att institutet inte kan uppfylla sina åtaganden när de löper ut inom nästföljande 30 dagar.
 11. *tillgångar på nivå 1*: tillgångar med extremt hög likviditets- och kreditkvalitet enligt artikel 416.1 andra stycket.
 12. *tillgångar på nivå 2*: tillgångar med hög likviditets- och kreditkvalitet enligt artikel 416.1 andra stycket i denna förordning; tillgångar på nivå 2 indelas ytterligare i tillgångar på nivå 2A och nivå 2B som anges i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1.
 13. *likviditetsbuffert*: beloppet av tillgångar på nivå 1 och nivå 2 som institutet innehar i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1.
 14. *nettolikviditetsutflöden*: det belopp som kvarstår efter avdrag av ett instituts likviditetsinflöden från dess likviditetsutflöden.
 15. *rapportvaluta*: valutan i den medlemsstat där institutets huvudkontor är beläget.
 16. *factoring*: ett avtal mellan ett företag (*överlåtaren*) och en finansiell enhet (*factorn*), där överlåtaren överlåter eller säljer sina fordringar till factorn och factorn i gengäld tillhandahåller överlåtaren en eller flera av följande tjänster för de fordringar som överlåtits:
 - a) En förskotts betalning av den andel av de överlåtna fordringarna, vanligtvis kortsiktiga, utan åtaganden och utan automatisk förlängning.
 - b) Kundreskontrahantering, indrivning och kreditskydd, där factorn vanligtvis administrerar överlåtarens kundreskontra och driver in fordringarna i factorns eget namn.
- Vid tillämpning av del IV ska factoring hanteras som handelsfinansiering.
17. *beviljad kredit- eller likviditetsfacilitet*: en kredit- eller likviditetsfacilitet som är oåterkallelig eller får återkallas på vissa villkor.”

107. Artikel 412 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Instituterna ska inte räkna dubbla likviditetsutflöden, likviditetsinflöden och likvida tillgångar.

Såvida inte annat specificeras i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en post, om den kan räknas i mer än en utflödeskategori, räknas i den utflödeskategori som ger största avtalsenliga utflöde för den posten.”

b) Följande punkt ska införas:

”4a. Den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska tillämpas på kreditinstitut och värdepappersföretag som avses i artikel 6.4.”

108. Artiklarna 413 och 414 ska ersättas med följande:

”Artikel 413

Krav på stabil finansiering

1. Instituterna ska säkerställa att långsiktiga tillgångar och poster utanför balansräkningen tillgodoses på ett tillfredsställande sätt med hjälp av en varierad uppsättning finansieringsinstrument som är stabila både under normala förhållanden och i stressituationer.

2. Bestämmelserna i avdelning III ska uteslutande tillämpas i samband med specificeringen av de rapporteringsskyldigheter som anges i artikel 415, fram till dess att de rapporteringsskyldigheter som anges i den artikeln för den stabila nettofinansieringskvoten enligt avdelning IV har specificerats och införts i unionsrätten.

3. Bestämmelserna i avdelning IV ska gälla i samband med specificeringen av kravet på stabil finansiering enligt punkt 1 i den här artikeln och rapporteringsskyldigheterna för institut i artikel 415.

4. Innan bindande minimistandarder för kraven på stabil nettofinansiering enligt punkt 1 blir tillämpliga får medlemsstaterna behålla eller införa nationella bestämmelser i fråga om krav på stabil finansiering.

Artikel 414

Uppfyllande av likviditetskraven

Ett institut som inte uppfyller, eller som inte väntar sig uppfylla, de krav som avses i artikel 412 eller i artikel 413.1, även under stressperioder, ska omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna om detta och ska utan onödigt dröjsmål lägga fram en plan för de behöriga myndigheterna över hur det inom skälig tid åter ska kunna uppfylla kraven i artikel 412 eller artikel 413.1, beroende på vad som är lämpligt. Till dess att institutet åter uppfyller kraven ska det rapportera de poster som avses i avdelning III, avdelning IV, i den genomförandeakt som avses i artikel 415.3 eller 415.3a eller i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, beroende på vad som är lämpligt, dagligen vid slutet av varje bankdag, såvida inte den behöriga myndigheten tillåter en lägre rapporteringsfrekvens och en längre svarstid för rapportering. Behöriga myndigheter ska endast bevilja sådana tillstånd med utgångspunkt i ett instituts enskilda situation och med beaktande av omfattningen av och komplexiteten i institutets verksamhet. Behöriga myndigheter ska övervaka genomförandet av denna återställningsplan och vid behov kräva en snabbare återställning.”

109. Artikel 415 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. Instituterna ska rapportera de poster som avses i de tekniska standarder för genomförande som avses i punkt 3 eller 3a i denna artikel, i avdelning IV och i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 till de behöriga myndigheterna i rapportvalutan, oavsett dessa posters faktiska denominering. Fram till dess att rapporteringskravet och rapporteringsformatet för den stabila nettofinansieringskvoten enligt avdelning IV har specificerats och införts i unionsrätten ska institut till de behöriga myndigheterna rapportera de poster som avses i avdelning III i rapportvalutan, oavsett dessa posters faktiska denominering.

Rapporter ska lämnas minst en gång i månaden för de poster som avses i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 och minst en gång per kvartal för de poster som avses i avdelningarna III och IV.

2. Instituterna ska rapportera separat till de behöriga myndigheterna om de poster som avses i de tekniska standarder för genomförande som avses i punkt 3 eller 3a i denna artikel, i avdelning III tills den rapporterings-skyldighet och det rapporteringsformat för den stabila nettofinansieringskvoten som beskrivs i avdelning IV har specificerats och införts i unionsrätten, i avdelning IV och i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, beroende på vad som är lämpligt, i enlighet med följande:

- a) Om posterna är denominerade i en annan valuta än rapportvalutan och institutet har samlade skulder som är denominerade i denna valuta och som uppgår till eller överstiger 5 % av institutets eller den enskilda likviditetsundergruppens totala skulder, exklusive kapitalbas och poster utanför balansräkningen ska rapporteringen göras i den denominerade valutan.
- b) Om posterna är denominerade i valutan i en värdmedlemsstat där institutet har en betydande filial enligt artikel 51 i direktiv 2013/36/EU och denna värdmedlemsstat använder en annan valuta än rapportvalutan ska rapporteringen göras i valutan i den medlemsstat där den betydande filialen är belägen.
- c) Om posterna är denominerade i rapportvalutan och det sammanlagda beloppet av skulder i andra valutor än rapportvalutan uppgår till eller överstiger 5 % av institutets eller den enskilda likviditetsundergruppen totala skulder, exklusive kapitalbas och poster utanför balansräkningen ska rapporteringen göras i rapportvalutan.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att specificera följande:

- a) Enhetliga format och it-lösningar med tillhörande instruktioner för frekvens och referens- och överföringsdatum, rapporteringsformat och -frekvenser ska stå i proportion till arten och omfattningen av samt komplexiteten i institutens olika verksamheter och ska omfatta den rapportering som krävs enligt punkterna 1 och 2.
- b) Ytterligare likviditetsövervakningsmått som krävs för att de behöriga myndigheterna ska få en grundlig förståelse över ett instituts likviditetsriskprofil, i proportion till arten och omfattningen av samt komplexiteten i ett instituts verksamhet.

EBA ska till kommissionen överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande avseende de element som anges i led a senast den 28 juli 2013, och led b senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

b) Följande punkt ska införas:

”3a. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera vilka ytterligare likviditetsövervakningsmått som avses i punkt 3 som ska gälla små och icke-komplexa institut.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

110. Artikel 416 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. I enlighet med punkt 1 ska instituten som likvida tillgångar endast rapportera de tillgångar som uppfyller följande villkor:

- a) Tillgångarna är ointecknade eller tillgängliga inom säkerhetspooler som ska användas för att erhålla ytterligare finansiering inom ramen för beviljade eller, om poolen förvaltas av en centralbank, obekräftade men ännu ej finansierade kreditlimiter som är tillgängliga för institutet.

- b) Tillgångarna är inte emitterade av institutet självt eller av dess moderinstitut eller dotterinstitut eller något annat dotterföretag till institutets moderinstitut eller finansiella moderholdingföretag.
- c) Tillgångarnas pris är föremål för en allmän överenskommelse mellan marknadsdeltagare och kan lätt observeras på marknaden, eller kan fastställas med en formel som är lätt att beräkna på grundval av offentligt tillgängliga uppgifter och är inte beroende av starka antaganden vilket brukar vara fallet för strukturerade eller exotiska produkter.
- d) Tillgångarna är noterade på en erkänd börs eller de är överlåtbara genom direkt försäljning eller via en enkel repa på repomarknader; dessa kriterier ska bedömas separat för varje marknad.

De villkor som avses i första stycket c och d ska inte gälla för de tillgångar som avses i punkt 1 a, e och f.”

- b) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”5. Aktier eller andelar i fonder får behandlas som likvida tillgångar upp till ett absolut belopp på 500 miljoner EUR eller motsvarande belopp i den nationella valutan av varje enskilt instituts portfölj av likvida tillgångar, under förutsättning att kraven som fastställs i artikel 132.3 är uppfyllda och att fonden, utöver derivat för att reducera ränterisk, kreditrisk eller valutarisk, enbart investerar i likvida tillgångar enligt punkt 1 i den här artikeln.

En fonds användning eller potentiella användning av derivatinstrument för att säkra risker i tillåtna placeringar ska inte hindra fonden från att godtas för den behandling som avses i första stycket i denna punkt. När fondens aktier eller andelar inte regelbundet marknadsvärderas av sådana tredje parter som avses i artikel 418.4 a och b och den behöriga myndigheten inte är övertygad om att institutet har utvecklat robusta metoder och processer för sådana värderingar enligt artikel 418.4, ska aktier eller andelar i fonden inte behandlas som likvida tillgångar.

6. Om en likvid tillgång upphör att uppfylla de krav för likvida tillgångar som anges i denna artikel får ett institut ändå fortsätta att betrakta den som en likvid tillgång under en ytterligare period på 30 dagar. Om en likvid tillgång i en fond upphör att vara godtagbar för den behandling som anges i punkt 5, kan aktier eller andelar i fonden ändå betraktas som en likvid tillgång under en ytterligare period på 30 dagar, förutsatt att dessa tillgångar inte överskrider 10 % av fondens samlade tillgångar.”

- c) Punkt 7 ska utgå.

111. Artikel 419 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. När det motiverade behovet av likvida tillgångar mot bakgrund av kravet i artikel 412 överskrider tillgängligheten av dessa likvida tillgångar i en valuta ska ett eller flera av följande undantag tillämpas:

- a) Genom undantag från artikel 417 f får den likvida tillgångens denominering avvika från fördelningen per valuta av likviditetsutflöden efter avdrag för likviditetsinflöden.
- b) För valutor i medlemsstater eller tredjeländer får de likvida tillgångar som krävs ersättas med kreditlimiter från centralbanken i medlemsstaten eller tredjelandet som enligt avtal oåterkalleligen lämnas för de närmaste 30 dagarna till ett rimligt pris, oberoende av det belopp som för närvarande utnyttjas, förutsatt att medlemsstatens eller tredjelandets behöriga myndigheter gör detsamma och att den medlemsstaten eller tredjelandet har jämförbara rapporteringskrav.
- c) Om det finns ett underskott av tillgångar på nivå 1 får ytterligare tillgångar på nivå 2A innehas av institutet, med förbehåll för högre nedsättningar, och eventuella tak som är tillämpliga på dessa tillgångar i enlighet med den delegerade akt som avses i 460.1 får ändras.”

- b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de undantag som avses i punkt 2, inbegripet villkoren för tillämpningen av dessa.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

112. Artikel 422 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. De tjänster i samband med clearing, förvaring, betalningshantering eller andra motsvarande tjänster som avses i punkt 3 a och d ska endast gälla sådana tjänster i den utsträckning som tjänsterna utförs inom ramen för en etablerad relation som insättaren i väsentlig grad är beroende av. Tjänsterna ska inte enbart bestå i korrespondentbankverksamhet eller prime brokerage-tjänster och instituten ska ha belägg för att kunden inte kan ta ut belopp som lagligen ska betalas inom en 30-dagarsperiod utan att den operativa driften skadas.

I väntan på en enhetlig definition av etablerad operativ relation enligt punkt 3 c ska instituten själva fastställa kriterier för vad som betecknar en etablerad operativ relation för vilken de har belägg för att kunden inte kan ta ut belopp som lagligen ska betalas inom en 30-dagarsperiod utan att den operativa driften skadas, och rapportera kriterierna till de behöriga myndigheterna. I avsaknad av en enhetlig definition får de behöriga myndigheterna tillhandahålla generell vägledning som instituten ska följa när de identifierar inlåning som bibehålls av insättaren inom ramen för en etablerad operativ relation.”

b) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Behöriga myndigheter får tillåta att en lägre utflödesprocentandel tillämpas från fall till fall på de skulder som avses i punkt 7, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Motparten är något av följande:

- i) ett moder- eller dotterinstitut till institutet eller ett annat dotterföretag till samma moderföretag,
- ii) motparten är knuten till institutet genom ett förhållande i den mening som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU,
- iii) ett institut som omfattas av samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 113.7, eller
- iv) det centrala institutet eller medlem i ett nätverk i enlighet med artikel 400.2 d.

b) Det finns skäl att förvänta sig ett lägre utflöde under de närmaste 30 dagarna även vid ett kombinerat idiosynkratiskt och marknadsomfattande stressscenario.

c) Ett motsvarande symmetriskt eller mer konservativt inflöde tillämpas av motparten genom undantag från artikel 425.

d) Institutet och motparten är etablerade i samma medlemsstat.”

113. I artikel 423 ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

”2. Ett institut ska inom 30 dagar efter en väsentlig försämring av institutets kreditkvalitet underrätta de behöriga myndigheterna om alla avtal som det har ingått vilkas avtalsvillkor leder till likviditetsutflöden eller ytterligare behov av att ställa säkerheter. Om de behöriga myndigheterna anser dessa avtal är väsentliga i förhållande till institutets potentiella likviditetsutflöden ska de kräva att institutet lägger till ett ytterligare likviditetsutflöde för dessa avtal, som ska motsvara de ytterligare behoven att ställa säkerheter som följer av en väsentlig försämring av institutets kreditkvalitet, t.ex. genom att dess externa kreditvärdering sänks med tre steg. Institutet ska regelbundet se över omfattningen av den väsentliga försämringen mot bakgrund av vad som är relevant enligt de avtal som det har ingått, och anmäla resultatet av sin översyn till de behöriga myndigheterna.

3. Institutet ska lägga till ett ytterligare utflöde som ska motsvara de behov att ställa säkerheter som skulle uppstå till följd av effekterna av ett negativt marknadsscenario på institutets derivattransaktioner, om de är väsentliga.

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar under vilka villkor begreppet väsentlighet får tillämpas och som specificerar metoderna för att mäta ytterligare utflöde.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 mars 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

114. I artikel 424 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Det beviljade beloppet för en likviditetsfacilitet som har tillhandahållits ett specialföretag för värdepapperisering i syfte att göra det möjligt för det specialföretaget att förvärva andra tillgångar än värdepapper från kunder som inte är finansiella kunder ska multipliceras med 10 %, förutsatt att det beviljade beloppet överstiger summan av nuvarande tillgångar förvärvade från kunder och om det högsta belopp som kan tas ut är avtalsenligt begränsat till summan av de nuvarande förvärvade tillgångarna.”

115. I artikel 425.2 ska led c ersättas med följande:

”c) Lån med obestämt slutdatum för avtalet ska beaktas med ett 20-procentigt inflöde, förutsatt att institutet enligt avtalet har rätt att ta ut och begära betalning inom 30 dagar.”

116. I del sex ska följande avdelning läggas till efter artikel 428:

”AVDELNING IV

STABIL NETTOFINANSIERINGSKVOT

KAPITEL 1

Stabil nettofinansieringskvot

Artikel 428a

Tillämpning på grupp nivå

Om den stabila nettofinansieringskvot som avses i denna avdelning tillämpas på grupp nivå i enlighet med artikel 11.4, ska följande bestämmelser tillämpas:

- a) När det gäller tillgångar och poster utanför balansräkningen i ett dotterföretag som har sitt huvudkontor i ett tredjeland där det enligt den nationella rätten gäller högre krav på stabil nettofinansiering för de faktorer som appliceras vid beräkningen av stabil finansiering än vad som anges i kapitel 4, ska kravet på stabil nettofinansiering på grupp nivå anpassas till de högre faktorerna i det berörda tredjelandets nationella rätt.
- b) När det gäller skulder och kapitalbas i ett dotterföretag som har sitt huvudkontor i ett tredjeland där det enligt den nationella rätten om tillgänglig nettofinansiering gäller lägre faktorer som tillämpas vid beräkningen av tillgänglig stabil finansiering än vad som anges i kapitel 3, ska kravet på stabil nettofinansiering på grupp nivå anpassas till de lägre faktorerna i det berörda tredjelandets nationella rätt.
- c) Tillgångar i tredjeland vilka uppfyller kraven i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 och innehas av ett dotterföretag som har sitt huvudkontor i ett tredjeland ska inte anses vara likvida tillgångar på grupp nivå om de inte uppfyller kraven för likvida tillgångar enligt det berörda tredjelandets nationella rätt om likviditetstäckningskrav.
- d) Sådana värdepappersföretag inom gruppen som enligt artikel 6.4 inte omfattas av denna avdelning ska omfattas av artiklarna 413 och 428b på grupp nivå. Om inget annat anges i denna punkt ska sådana värdepappersföretag omfattas av de närmare krav på stabil nettofinansiering som anges i nationell rätt.

Artikel 428b

Stabil nettofinansieringskvot

1. Det krav på stabil nettofinansiering som avses i artikel 413.1 ska beräknas som kvoten av det berörda institutets tillgängliga stabila finansiering enligt kapitel 3 och det krav på stabil finansiering som gäller för samma institut enligt kapitel 4, uttryckt i procent. Institutet ska beräkna sin stabila nettofinansieringskvot enligt följande formel:

$$\frac{\text{tillgänglig stabila finansiering}}{\text{krav på stabil finansiering}} \geq \frac{1}{4} \text{ stabil nettofinansieringskvot } \geq 100\%$$

2. Institutet ska, avseende alla transaktioner oavsett den faktiska valutan, bibehålla en stabil nettofinansieringskvot på minst 100 % som beräknats i rapportvalutan.

3. Om den stabila nettofinansieringskvoten för ett institut i något skede sjunker till under 100 % eller rimligen kan förväntas göra det ska kravet i artikel 414 tillämpas. Institutet ska då sträva efter att återställa sin stabila nettofinansieringskvot till den nivå som avses i punkt 2 i denna artikel. Innan de behöriga myndigheterna vidtar tillsynsåtgärder ska de utvärdera orsakerna till att institutet inte efterlever punkt 2 i denna artikel.

4. Institutet ska för alla sina transaktioner beräkna och övervaka sin stabila nettofinansieringskvot i rapportvalutan, oavsett den faktiska valutan, samt separat för transaktioner i var och en av de valutor som omfattas av separat rapportering i enlighet med artikel 415.2.

5. Institutet ska säkerställa att fördelningen av deras finansieringsprofil per valuta generellt sett väl återspeglar fördelningen av deras tillgångar per valuta. Där så är lämpligt får de behöriga myndigheterna kräva att institutet begränsar sina valutaobalanser genom att fastställa gränser för den andel av den obligatoriska stabila finansieringen i en viss valuta som får täckas genom tillgänglig stabil finansiering i en annan valuta. Denna begränsning får bara tillämpas på valutor som ska rapporteras separat i enlighet med artikel 415.2.

För att bestämma nivån på begränsningar av valutaobalanser som tillämpas i kraft av denna artikel ska de behöriga myndigheterna åtminstone ta hänsyn till

- a) huruvida institutet har möjlighet att överföra tillgänglig stabil finansiering mellan olika valutor, jurisdiktioner och juridiska personer inom gruppen samt att växla valutor och anskaffa medel i utländsk valuta under den ettårsperiod som omfattas av den stabila nettofinansieringskvoten,
- b) vilken inverkan ogynnsamma växelkursrörelser har på befintliga obalanserade valutapositioner och på effektiviteten hos eventuella åtgärder för valutasäkring som vidtagits.

Alla begränsningar av valutaobalanser enligt denna artikel ska betraktas som likviditetskrav för specifika institut enligt artikel 105 i direktiv 2013/36/EU.

KAPITEL 2

Allmänna regler för beräkning av stabil nettofinansieringskvot

Artikel 428c

Beräkning av stabil nettofinansieringskvot

1. Om inget annat anges i denna avdelning ska institutet utgå från bruttobeloppen för tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen.

2. För att beräkna stabil nettofinansieringskvot ska institutet använda sig av de faktorer för stabil nettofinansiering som anges i kapitel 3 och 4, och tillämpa den faktor som är lämplig på de bokförda värdena av sina tillgångar, skulder respektive poster utanför balansräkningen, om inte annat anges i denna avdelning.

- Instituten ska inte dubbelräkna obligatorisk stabil finansiering respektive tillgänglig stabil finansiering.

Om en post kan tilldelas mer än en kategori av obligatorisk stabil finansiering ska den tilldelas den kategori av obligatorisk stabil finansiering som ger största avtalsenliga utflöde för den posten, om inget annat anges i denna avdelning.

Artikel 428d

Derivatkontrakt

- Instituten ska tillämpa denna artikel vid beräkningen av värdet för obligatorisk stabil finansiering i samband med derivatkontrakt i enlighet med kapitlen 3 och 4.
- Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 428ah.2, ska instituten ta upp det verkliga värdet av derivatpositioner som nettobelopp i de fall dessa positioner ingår i samma nettningsmängd, vilken uppfyller kraven i artikel 429c.1. I övriga fall ska instituten ta upp det verkliga värdet av derivatpositioner som bruttobelopp, och dessa derivatpositioner ska betraktas som tillhörande de egna nettningsmängderna vid tillämpningen av kapitel 4.
- Vid tillämpningen av denna avdelning ska *nettningsmängdens verkliga värde* anses vara lika med summan av de verkliga värdena av alla de transaktioner som ingår i nettningsmängden.
- Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 428ah.2 ska alla derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II punkt 2 a–e och där hela kapitalbeloppet överförs på samma dag beräknas netto för samtliga valutor, inklusive för rapportering i valutor som ska rapporteras separat i enlighet med artikel 415.2 och även om dessa transaktioner inte ingår i samma nettningsmängd som uppfyller kraven i artikel 429c.1.
- Likvida medel som mottagits som säkerhet för att minska den exponering som en derivatposition utgör ska betraktas som en säkerhet, och inte som en insättning som omfattas av kapitel 3.
- Behöriga myndigheter får, efter godkännande från den berörda centralbanken, besluta att undanta effekterna av derivatkontrakt vid beräkningen av den stabila nettofinansieringskvoten – bland annat genom de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering och de värden på avsättningar och förluster som fastställs – förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - Kontrakten har en återstående löptid på mindre än sex månader.
 - Motparten är ECB eller centralbanken i en medlemsstat.
 - Derivatkontrakten bidrar till den monetära politik som förs av ECB eller en centralbank i en medlemsstat.

Om ett dotterföretag med huvudkontor i ett tredjeland åtnjuter det undantag som anges i första stycket i kraft av det berörda tredjelandets nationella rätt om stabil nettofinansieringskvot, ska undantaget så som det är utformat i den nationella rätten tas med i beräkningen på gruppnivå.

Artikel 428e

Nettning av utlåningstransaktioner täckta av säkerhet och kapitalmarknadstransaktioner

Tillgångar och skulder som härrör från transaktioner för värdepappersfinansiering där det finns en enda motpart ska beräknas netto, förutsatt att tillgångarna och skulderna i fråga uppfyller villkoren för nettning i artikel 429b.4.

Artikel 428f

Inbördes beroende tillgångar och skulder

- Efter godkännande från de behöriga myndigheterna får ett institut betrakta en tillgång och en skuld som inbördes beroende, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - Institutet agerar endast som en pass through-enhet som kanaliserar finansiering från den skuld till den tillgång som är inbördes beroende av varandra.

- b) Den skuld och den tillgång som är inbördes beroende går att identifiera tydligt och uppgår till samma kapitalbelopp.
- c) Den skuld och den tillgång som är inbördes beroende har i stort sett samma löptid, det vill säga förfaller med högst 20 dagars mellanrum.
- d) Den berörda skulden har följt av ett åtagande enligt lag, förordning eller avtal, och används inte för att finansiera andra tillgångar.
- e) De huvudsakliga betalningsflödena från tillgången används inte för några andra ändamål än för att återbetala den skuld av vilken tillgången är inbördes beroende.
- f) Motparten är inte densamma för den tillgång och den skuld som är inbördes beroende.

2. Tillgångar och skulder ska anses uppfylla de krav som anges i punkt 1 och alltså räknas som inbördes beroende om de är direkt kopplade till följande produkter eller tjänster:

- a) Centraliserat, reglerat sparande, förutsatt att institut är skyldiga enligt lag att överföra medel från den reglerade inlåningen till en central fond som inrättas och kontrolleras av medlemsstatens nationella regering och har till uppgift att bevilja lån för att främja mål av allmänt intresse, och förutsatt att överföringarna av insättningar till den centrala fonden sker minst en gång i månaden.
- b) Subventionerade lån och kredit- och likviditetsfaciliteter som uppfyller villkoren i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, i fråga om institut som enbart fungerar som mellanhänder och inte exponeras för någon finansieringsrisk.
- c) Säkerställda obligationer som uppfyller samtliga följande villkor:
 - i) De är sådana obligationer som avses i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG eller de uppfyller kraven för att kunna behandlas enligt artikel 129.4 eller 129.5 i denna förordning.
 - ii) De underliggande lånen matchas helt och hållet av de säkerställda obligationer som emitterats eller löptiden för de säkerställda obligationerna förlängs på givna villkor automatiskt med ett år eller mera fram till slutet av de underliggande lånen löptid, i det fall refinansiering inte visat sig möjlig i slutet av den säkerställda obligationens ursprungliga löptid.
- d) Derivat som används vid clearing för kunders räkning, förutsatt att institutet inte ställer några garantier till kunderna avseende de resultat som uppnås av den centrala motparten, och alltså inte exponeras för någon finansieringsrisk.

3. EBA ska övervaka de tillgångar och skulder samt de produkter och tjänster som betraktas som inbördes beroende tillgångar och skulder enligt punkterna 1 och 2, för att fastställa huruvida och i vilken utsträckning lämplighetskriterierna i punkt 1 är uppfyllda. EBA ska rapportera till kommissionen om resultaten av denna övervakning och ska bistå kommissionen med råd om huruvida en ändring av villkoren i punkt 1 eller en ändring av förteckningen över produkter och tjänster i punkt 2 skulle vara nödvändig.

Artikel 428g

Insättningar i institutionella skyddssystem och kooperativa nätverk

Om ett institut ingår i ett institutionellt skyddssystem av den typ som avses i artikel 113.7, i ett nätverk som uppfyller villkoren för undantag enligt artikel 10 eller i ett kooperativt nätverk i en medlemsstat ska den avistainlåning som kreditinstitutet upprätthåller tillsammans med det centrala institutet och som det institut som gör insättningen betraktar som likvida tillgångar enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 omfattas av följande:

- a) Det institut som gör insättningen ska tillämpa den faktor för stabil finansiering som krävs enligt kapitel 4 avsnitt 2, beroende på om avistainlåningen utgör tillgångar på nivå 1, nivå 2A eller 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 och beroende på de nedsättningar som eventuellt tillämpas på denna avistainlåning vid beräkning av likviditetstäckningskvoten.
- b) Det centrala institut som tar emot insättningen ska tillämpa en symmetrisk faktor för beräkning av tillgänglig stabil finansiering.

*Artikel 428h***Förmånsbehandling inom en grupp eller ett institutionellt skyddssystem**

1. De behöriga myndigheterna får, genom undantag från kapitel 3 och 4, och om artikel 428g inte är tillämplig, från fall till fall bevilja en högre faktor för beräkningen av den tillgängliga stabila finansieringen eller en lägre faktor för beräkning av kravet på stabil finansiering för tillgångar, skulder eller beviljade kredit- eller likviditetsfaciliteter förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Motparten är något av följande:
 - i) Institutets moder- eller dotterföretag.
 - ii) Ett annat dotterföretag till samma moderföretag.
 - iii) Ett företag som är närstående institutet i den mening som avses i artikel 22.7 i direktiv 2013/34/EU.
 - iv) En medlem i ett sådant institutionellt skyddssystem som det hänvisas till i artikel 113.7, där även det berörda institutet är medlem.
 - v) Det centrala organet eller ett underställt kreditinstitut i ett nät eller en kooperativ grupp, som avses i artikel 10 i denna förordning.
- b) Det är rimligt att förvänta sig att skulden eller den kredit- eller likviditetsfacilitet som institutet tagit emot utgör en stabilare källa till finansiering eller att tillgången eller den kredit- eller likviditetsfacilitet som institutet beviljat kräver en lägre nivå av stabil finansiering över den ettårsperiod som omfattas av den stabila nettofinansieringskvoten än en motsvarande skuld, tillgång eller beviljad kredit- eller likviditetsfacilitet som tagits emot eller beviljats av andra motparter.
- c) Motparten tillämpar en faktor för kravet på stabil finansiering som är lika hög eller högre än den högre faktorn för tillgänglig stabil finansiering, eller en faktor för tillgänglig stabil finansiering som är lika låg eller lägre än den lägre faktorn för kravet på stabil finansiering.
- d) Institutet och motparten är etablerade i samma medlemsstat.

2. Om institutet och motparten är etablerade i olika medlemsstater får de behöriga myndigheterna göra undantag från villkoret i punkt 1 d, förutsatt att nedan angivna kriterier – utöver kriterierna i punkt 1 – också är uppfyllda:

- a) Enheterna inom gruppen har ingått rättsligt bindande överenskommelser och åtaganden om den berörda tillgången, skulden eller kredit- eller likviditetsfaciliteten.
- b) Den som bidrar med finansieringen har en låg riskprofil med avseende på finansieringsrisk.
- c) Finansieringsriskprofilen för den part som tar emot finansieringen har bedömts med tillräcklig noggrannhet som ett led i hanteringen av likviditetsrisk hos den part som bidrar med finansieringen.

Vid bedömningen av huruvida de ytterligare kriterierna i denna punkt är uppfyllda ska de behöriga myndigheterna samråda inbördes i enlighet med artikel 20.1 b.

KAPITEL 3

Tillgänglig stabil finansiering*Avsnitt 1***Allmänna bestämmelser***Artikel 428i***Beräkning av tillgängligt belopp i stabil finansiering**

Om inget annat anges i detta kapitel ska beloppet i tillgänglig stabil finansiering beräknas genom multiplikation av det bokförda värdet av ett antal kategorier eller typer av skulder och kapitalbas med de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som är tillämpliga enligt avsnitt 2. Det totala beloppet i tillgänglig stabil finansiering ska utgöras av summan av de viktade beloppen i skulder och kapitalbas.

Obligationer och andra räntebärande värdepapper som emitteras av institutet, som enbart säljs på marknaden för icke-professionella aktörer och hålls på ett privatkonto får behandlas som tillhörande en passande kategori för inlåning från allmänheten. Begränsningar ska införas så att dessa instrument inte kan köpas och hållas av andra parter än detaljhandelskunder.

Artikel 428j

Återstående löptid för en skuld eller kapitalbas

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska instituten ta hänsyn till den återstående löptiden för sina skulder och sin kapitalbas när de fastställer de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som ska tillämpas inom ramen för avsnitt 2.
2. Vid fastställandet av återstående löptid på skulder eller kapitalbas ska instituten ta hänsyn till eventuella optioner. Optioner ska behandlas enligt antagandet att motparten kommer att lösa in sina köpoptioner på tidigaste möjliga datum. När det gäller optioner som instituten själva får besluta att utnyttja ska instituten och de behöriga myndigheterna ta hänsyn till faktorer som kan påverka institutets anseende och som därmed kan minska dess handlingsutrymme att inte utnyttja optionen, särskilt om det finns en förväntan på marknaden att instituten ska lösa in vissa skulder innan de löper ut.
3. Instituterna ska behandla insättningar med fasta uppsägningstider i enlighet med deras uppsägningstid och tidsbunden inlåning i enlighet med deras återstående löptid. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel ska instituten inte beakta möjligheter till förtida uttag, om insättaren måste betala en väsentlig straffavgift för förtida uttag som inträffar inom ett år, en sådan straffavgift som fastställs i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, för att fastställa den återstående löptiden för tidsbunden inlåning från allmänheten.
4. För att fastställa de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som ska tillämpas inom ramen för avsnitt 2, ska instituten betrakta alla delar av skulder som har en återstående löptid på ett år eller mera som löper ut om mindre än sex månader och alla delar av sådana skulder som löper ut om minst sex månader men mindre än ett år såsom skulder med kortare återstående löptid än sex månader respektive minst sex månader men mindre än ett år.

Avsnitt 2

Faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering

Artikel 428k

Faktorn 0 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

1. Om inget annat anges i artiklarna 428l–428o ska den tillgängliga stabila finansieringen för alla skulder utan angiven förfallodag – bland annat korta positioner och positioner med öppen löptid – beräknas till faktorn 0 %, med undantag av följande:
 - a) Uppskjutna skatteskulder, som ska behandlas på grundval av det närmaste datum i framtiden då skulderna kan komma att krävas in.
 - b) Minoritetsintressen, som ska behandlas enligt villkoren för det enskilda instrumentet.
2. För uppskjutna skatteskulder och minoritetsintressen som avses i punkt 1 ska en av följande faktorer gälla:
 - a) 0 % om den effektiva återstående löptiden för den uppskjutna skatteskulden eller minoritetsintresset är mindre än sex månader.
 - b) 50 % om den effektiva återstående löptiden för den uppskjutna skatteskulden eller minoritetsintresset är minst sex månader men mindre än ett år.
 - c) 100 % om den effektiva återstående löptiden för den uppskjutna skatteskulden eller minoritetsintresset är ett år eller mera.
3. För följande skulder ska en faktor för tillgänglig stabil finansiering på 0 % gälla:
 - a) Skulder som förfaller till betalning samma handelsdag och härrör från köp av finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror och som förväntas kunna avvecklas inom standardavvecklingstiden eller inom en period som anses vara den normala för den berörda typen av utbyte eller transaktion, eller som hittills inte har kunnat avvecklas men som ändå förväntas kunna avvecklas.

- b) Skulder som betraktas som inbördes beroende av en viss tillgång i enlighet med artikel 428f.
- c) Skulder med en återstående löptid på mindre än sex månader, där långivaren är någon av följande:
 - i) ECB eller centralbanken i en medlemsstat.
 - ii) Centralbanken i ett tredjeland.
 - iii) Finansiella kunder.
- d) Andra skulder eller kapitalposter eller instrument som inte tas upp i artiklarna 428l–428o.

4. Institutet ska för beräkningen av tillgänglig stabil finansiering tillämpa faktorn 0 % på avvikelserna, om den är negativ, mellan summan av de verkliga värdena av alla nettningsmängder med positivt verkligt värde och summan av de verkliga värdena av alla nettningsmängder med negativt verkligt värde, beräknat enligt artikel 428d.

För den beräkning som avses i första stycket ska följande regler tillämpas:

- a) Variationsmarginal som ett institut tar emot från sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av en nettningsmängd med positivt verkligt värde om den säkerhet som tagits emot som variationsmarginal uppfyller villkoren för en tillgång på nivå 1 enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för de säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som anges i den delegerade akten och om institutet har laglig rätt och operativ kapacitet att utnyttja den säkerheten på nytt.
- b) Alla variationsmarginaler som institut ställer till sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av nettningsmängder med ett negativt verkligt värde.

Artikel 428l

Faktorn 50 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

För följande skulder ska en faktor för tillgänglig stabil finansiering på 50 % gälla:

- a) Inlåning som uppfyller kriterierna för operativ inlåning i den delegerade akt som avses i artikel 460.1.
- b) Skulder med en återstående löptid på mindre än ett år, där långivaren är någon av följande:
 - i) Den nationella regeringen i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - ii) Ett delstatligt självstyrelseorgan eller en lokal myndighet i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - iii) Ett offentligt organ i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - iv) En multilateral utvecklingsbank enligt artikel 117.2 eller en internationell organisation enligt artikel 118.
 - v) Icke-finansiella företagskunder.
 - vi) Kreditföreningar som är auktoriserade av en behörig myndighet, privata investeringsbolag eller kunder som är inlåningsförmedlare, förutsatt att skulderna inte omfattas av led a i denna punkt.
- c) Skulder med en återstående avtalsenlig löptid på minst sex månader men mindre än ett år, där långivaren är:
 - i) ECB eller centralbanken i en medlemsstat.
 - ii) Centralbanken i ett tredjeland.
 - iii) Finansiella kunder.
- d) Alla övriga skulder som har en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år, och som inte avses i artiklarna 428m, 428n och 428o.

Artikel 428m

Faktorn 90 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

Avistainlåning från allmänheten, inlåning från allmänheten med en fast uppsägningstid på mindre än ett år och tidsbunden inlåning från allmänheten där den återstående löptiden är mindre än ett år och inlåningen uppfyller relevanta kriterier för annan inlåning från allmänheten som avses i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska omfattas av en faktor på 90 % vid beräkningen av tillgänglig stabil finansiering.

Artikel 428n

Faktorn 95 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

Avistainlåning från allmänheten, inlåning från allmänheten med en fast uppsägningstid på mindre än ett år och tidsbunden inlåning från allmänheten där den återstående löptiden är mindre än ett år och inlåningen uppfyller relevanta kriterier för stabil inlåning från allmänheten som anges i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska omfattas av en faktor på 95 % vid beräkningen av tillgänglig stabil finansiering.

Artikel 428o

Faktorn 100 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

En faktor för tillgänglig stabil finansiering på 100 % ska gälla för följande skulder, kapitalposter och instrument:

- a) Poster som ingår i institutets kärnprimärkapital före de justeringar som krävs enligt artiklarna 32–35, samt före avdrag enligt artikel 36 och tillämpning av de undantag och alternativ som anges i artiklarna 48, 49 och 79.
- b) Institutets primärkapitaltillskottsposter före avdrag enligt artikel 56 och innan artikel 79 tillämpats på dessa poster, och exklusive alla instrument med explicita eller inbäddade optioner som, om de utnyttjas, skulle minska den effektiva återstående löptiden till under ett år.
- c) De av institutets supplementärkapitalposter som har en återstående löptid på minst ett år, beräknade före avdrag enligt artikel 66 och före tillämpning av artikel 79, och exklusive alla instrument med explicita eller inbäddade optioner som, om de utnyttjas, skulle minska den effektiva återstående löptiden till under ett år.
- d) Alla institutets övriga kapitalinstrument med en återstående löptid på ett år eller mera, exklusive alla instrument med explicita eller inbäddade optioner som, om de utnyttjas, skulle minska den effektiva återstående löptiden till under ett år.
- e) Alla övriga skulder, med respektive utan säkerhet, och inlånade medel med en återstående löptid på minst ett år, inklusive tidsbunden inlåning, såvida inget annat anges i artiklarna 428k–428n.

KAPITEL 4

Krav på stabil finansiering

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 428p

Beräkning av belopp för kravet på stabil finansiering

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering beräknas genom multiplikation av det bokförda värdet av ett antal kategorier eller typer av tillgångar samt poster utanför balansräkningen med de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering som ska tillämpas enligt avsnitt 2. Det totalbelopp som ska gälla som krav på stabil finansiering ska utgöras av summan av de viktade beloppen i tillgångar och poster utanför balansräkningen.

2. Tillgångar som instituten har lånat, inklusive genom transaktioner för värdepappersfinansiering, ska räknas bort vid beräkningen av det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering om dessa tillgångar tas upp i institutets balansräkning men för vilka institutet inte är förmånstagare.

Tillgångar som instituten har lånat, inklusive genom transaktioner för värdepappersfinansiering, ska vara föremål för de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som är tillämpliga enligt avsnitt 2 om dessa tillgångar inte tas upp i institutets balansräkning men för vilka institutet är förmånstagare.

3. Tillgångar som instituten har lånat ut, inklusive genom transaktioner för värdepappersfinansiering, för vilka instituten förblir förmånstagare ska räknas som in-tecknade tillgångar vid tillämpning av detta kapitel och ska vara föremål för omräkning genom lämpliga faktorer enligt avsnitt 2 även om de inte tas upp i institutets balansräkning. I annat fall ska sådana tillgångar helt räknas bort vid beräkningen av det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering.

4. Tillgångar som är in-tecknade för en återstående löptid på sex månader eller mer ska omfattas av antingen den faktor för beräkning av kravet på stabil finansiering som enligt avsnitt 2 skulle tillämpas på dessa tillgångar om de inte var in-tecknade eller den faktor för beräkning av kravet på stabil finansiering som annars är tillämpliga på dessa in-tecknade tillgångar, beroende på vilken faktor som är högre. Detsamma ska gälla om den återstående löptiden för de in-tecknade tillgångarna är kortare än den återstående löptiden för den transaktion som är orsaken till att tillgången är in-tecknad.

Tillgångar som förblir in-tecknade under mindre än sex månader framåt ska omfattas av de faktorer vid beräkning av kravet på stabil finansiering enligt avsnitt 2 som skulle ha tillämpats om samma tillgångar inte hade varit in-tecknade.

5. Om ett institut återanvänder eller åter pantsätter en lånad tillgång, inklusive i samband med transaktioner för värdepappersfinansiering, och där tillgången tas upp som en post utanför balansräkningen, ska den transaktion i förhållande till vilken tillgången har in-lånats behandlas som in-tecknad, förutsatt att denna transaktion inte kan förfalla om institutet inte återlämnar den lånade tillgången.

6. Följande tillgångar ska räknas som icke in-tecknade:

- a) Tillgångar som ingår i en pool av tillgångar och är omedelbart tillgängliga för att användas som säkerhet för att anskaffa ytterligare finansiering inom för institutet tillgängliga bekräftade kreditlimit, eller om poolen av tillgångar förvaltas av en centralbank, obekräftade men ännu inte finansierade kreditlimit. Dessa tillgångar ska innefatta tillgångar som ett kreditinstitut placerat hos ett centralt institut i ett kooperativt nätverk eller ett institutionellt skyddssystem. Institutet ska anta att tillgångar i poolen är in-tecknade respektive likvida i stigande grad enligt den klassificering av likviditet som avses i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, där den lägsta nivån är tillgångar som inte får ingå i likviditetsbufferten.
- b) Tillgångar som institutet tagit emot som säkerhet för att reducera kreditrisk i samband med säkerställda utlånings- eller finansieringstransaktioner eller transaktioner för byte av säkerhet och som institutet kan avyttra.
- c) Tillgångar som lagts till så som en icke obligatorisk kreditförstärkning vid emission av säkerställda obligationer.

7. När det gäller icke-typiska och tidsbegränsade operationer som utförs av ECB eller centralbanken i en medlemsstat eller centralbanken i ett tredjeland i syfte att fullgöra sitt mandat i situationer där det råder utbredda finansiella påfrestningar på marknaden eller under exceptionella makroekonomiska omständigheter, får följande tillgångar omfattas av en lägre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering:

- a) Genom undantag från artikel 428ad f och från artikel 428ah.1 a, tillgångar som in-tecknats för de operationer som avses i detta stycke.
- b) Genom undantag från artikel 428ad d i och d ii, från artikel 428af b och från artikel 428ag c, fordringar som härrör från de operationer som avses i detta stycke.

De behöriga myndigheterna ska, i samförstånd med den centralbank som är motpart i transaktionen, fastställa den faktor som ska tillämpas vid beräkningen av kravet på stabil finansiering avseende de tillgångar som avses i leden a och b i första stycket. För sådana in-tecknade tillgångar som avses i led a i första stycket får den faktor för stabil finansiering som tillämpas inte vara lägre än den faktor som enligt avsnitt 2 skulle ha tillämpats på dessa tillgångar om de inte hade varit in-tecknade.

Vid tillämpning av en lägre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering i enlighet med andra stycket ska de behöriga myndigheterna noga övervaka effekterna av denna lägre faktor på institutens positioner i fråga om stabil finansiering och om nödvändigt vidta lämpliga tillsynsåtgärder.

8. För att undvika att samma tillgång tas upp två gånger ska instituten från övriga delar i beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt detta kapitel undanta tillgångar som är kopplade till säkerheter som betraktas som variationsmarginaler som ställts i enlighet med artiklarna 428k.4 b och 428ah.2 b, som initiala marginalsäkerheter eller som bidrag till en central motparts obeståndsfond i enlighet med artikel 428ag a och b.

9. Instituterna ska vid beräkningen av kravet på stabil finansiering inkludera värdena på finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror för vilka en köporder har verkställts. Instituterna ska vid beräkningen av kravet på stabil finansiering undanta finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror för vilka en säljorder har verkställts, såvida dessa transaktioner inte tas upp som derivat eller säkerställda finansieringstransaktioner i institutets balansräkning, och förutsatt att de kommer att tas upp i institutets balansräkning när avräkning har skett.

10. De behöriga myndigheterna får kräva att faktorer för beräkningen av kravet på stabil finansiering ska appliceras på exponeringar utanför balansräkningen som inte tas upp i detta kapitel, för att säkerställa att instituten bibehåller en tillräcklig nivå på tillgänglig stabil finansiering för att täcka den andel av dessa exponeringar som förväntas behöva täckas över den ettårsperiod som omfattas av den stabila nettofinansieringskvoten. Vid fastställandet av dessa faktorer ska de behöriga myndigheterna ta särskild hänsyn till de väsentliga skador på institutens anseende som skulle kunna uppstå om de inte bistår med den finansiering som krävs.

De behöriga myndigheterna ska minst en gång per år rapportera till EBA om de typer av exponeringar utanför balansräkningen för vilka de har fastställt en faktor för beräkningen av kravet på stabil finansiering. I den rapporten ska de behöriga myndigheterna också förklara den metod som de har använt för att fastställa de aktuella faktorerna.

Artikel 428q

Återstående löptid för en tillgång

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska instituten ta hänsyn till den återstående avtalsenliga löptiden på sina tillgångar och transaktioner utanför balansräkningen när de fastställer de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering som inom ramen för avsnitt 2 ska tillämpas på dessa tillgångar respektive poster utanför balansräkningen.

2. Instituterna ska behandla tillgångar som är separerade i den mening som avses i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012 i linje med tillgångarnas underliggande exponering. De ska emellertid också tillämpa högre faktorer vid beräkningen av kravet på stabil finansiering för dessa tillgångar, beroende på för hur lång period de behöriga myndigheterna fastställer att tillgången ska anses vara in-tecknad, och myndigheterna ska vid denna bedömning ta hänsyn till huruvida institutet har möjlighet att fritt avyttra eller byta ut tillgången samt löptiden för skulderna gentemot de av institutets kunder som det åtskillnadskravet gäller.

3. Vid beräkningen av återstående löptid för en tillgång ska instituten också väga in eventuella optioner, på basis av antagandet att emittenten eller motparten kommer att utnyttja varje option att förlänga löptiden för en tillgång. När det gäller optioner som instituten själva får besluta att lösa in ska instituten och de behöriga myndigheterna ta hänsyn till faktorer som kan påverka institutets anseende och som därmed kan minska dess handlingsutrymme att inte lösa in optionen, särskilt om det finns en förväntan på marknaden och hos kunderna att instituten ska förlänga löptiden för vissa tillgångar i det skede då de annars skulle löpa ut.

4. Vid fastställandet av de faktorer som ska användas för beräkningen av kravet på stabil finansiering i enlighet med avsnitt 2 ska, i fråga om amortering av lån med en återstående avtalsenlig löptid på minst ett år, delar med en återstående löptid på mindre än sex månader respektive från sex månader upp till mindre än ett år betraktas som lån med återstående löptid på mindre än sex månader respektive från sex månader upp till mindre än ett år

Avsnitt 2

Faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering

Artikel 428r

Faktorn 0 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

1. För följande tillgångar ska faktorn 0 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- a) Icke in-tecknade tillgångar som är godtagbara som likvida tillgångar på nivå 1 med hög kvalitet enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som avses i den delegerade akten, oavsett om de uppfyller de operativa kraven som fastställs i den delegerade akten.

- b) Icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 0 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning som fastställs i den delegerade akten.
- c) Alla reserver som hålls av institutet vid ECB, centralbanken i en medlemsstat eller centralbanken i ett tredjeland, såväl föreskrivna reserver som reserver utöver de föreskrivna kraven.
- d) Alla fordringar på ECB, centralbanken i en medlemsstat eller centralbanken i ett tredjeland för vilka den återstående löptiden är mindre än sex månader.
- e) Fordringar som förfaller till betalning samma handelsdag och härrör från försäljning av finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror, och som förväntas kunna avvecklas inom standardavvecklingstiden eller inom en period som anses vara den normala för den berörda typen av utbyte eller transaktion, eller som hittills inte har kunnat avvecklas men som ändå förväntas kunna avvecklas.
- f) Tillgångar som betraktas som inbördes beroende av en given skuld i enlighet med artikel 428f.
- g) Fordringar från transaktioner för värdepappersfinansiering med finansiella kunder, om dessa transaktioner har en återstående löptid på mindre än sex månader och fordringarna är säkrade med tillgångar som uppfyller villkoren för en tillgång på nivå 1 enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som anges däri, och om instituten har laglig rätt och operativ kapacitet att utnyttja dessa tillgångar under transaktionens löptid.

Instituten ska beakta de fordringar som avses i led g i första stycket i denna punkt på nettobasis om artikel 428e är tillämplig.

2. Genom undantag från punkt 1 c får de behöriga myndigheterna efter överenskommelse med den berörda centralbanken besluta att tillämpa en högre faktor för beräkningen av kravet på stabil finansiering med avseende på föreskrivna reserver, framför allt med hänsyn tagen till om kraven på reserver gäller på ettårsbasis och därmed fordrar en motsvarande stabil finansiering.

För dotterföretag som har huvudkontor i ett tredjeland där de föreskrivna minimikraven för centralbanksreserver omfattas av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt det krav på stabil nettofinansiering som avses i det tredjelands nationella rätt, ska denna högre faktor för stabil finansiering beaktas på gruppnivå.

Artikel 428s

Faktorn 5 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

1. På följande tillgångar och poster utanför balansräkningen ska faktorn 5 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:
 - a) Icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 5 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.
 - b) Fordringar från transaktioner för värdepappersfinansiering med finansiella kunder, när de transaktionerna har en återstående löptid på mindre än sex månader, förutsatt att de inte omfattas av artikel 428r.1 g.
 - c) Den utnyttjade delen av beviljade kredit- och likviditetsfaciliteter enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.
 - d) Produkter som avses i bilaga I och är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet utanför balansräkningen, och som har en återstående löptid på mindre än sex månader.

Instituten ska beakta de fordringar som avses i första stycket led b i denna punkt på nettobasis om artikel 428e är tillämplig.

2. I fråga om nettningsmängder bestående av derivatkontrakt ska instituten – för beräkningen av kravet på stabil finansiering – tillämpa faktorn 5 % på det absoluta verkliga värdet av dessa nettningsmängder av derivatkontrakt, uttryckt brutto utan hänsyn till eventuella säkerheter som ställts, i de fall dessa nettningsmängder har ett negativt verkligt värde. Vid tillämpning av denna punkt ska instituten fastställa det verkliga värdet uttryckt brutto utan hänsyn till eventuella säkerheter som ställts eller betalda och mottagna avräkningsbelopp i samband med förändringar i marknadsvärderingen av sådana kontrakt.

Artikel 428t

Faktorn 7 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade tillgångar som är godtagbara som säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet på nivå 1 enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 7 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

Artikel 428u

Faktorn 7,5 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För produkter som avses i bilaga I och är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet utanför balansräkningen, och som har en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år, ska en faktor på 7,5 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering.

Artikel 428v

Faktorn 10 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

På följande tillgångar och poster utanför balansräkningen ska faktorn 10 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- a) Fordringar från transaktioner med finansiella kunder som har en återstående löptid på mindre än sex månader, förutsatt att de inte omfattas av artikel 428r.1 g och artikel 428s.1 b.
- b) Produkter som är kopplade till handelsfinansieringsposter inom balansräkningen och som har en återstående löptid på mindre än sex månader.
- c) Produkter som avses i bilaga I och är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet utanför balansräkningen, och som har en återstående löptid på minst ett år.

Artikel 428w

Faktorn 12 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 12 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 12 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

Artikel 428x

Faktorn 15 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade tillgångar som är godtagbara som tillgångar på nivå 2A enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 15 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

Artikel 428y

Faktorn 20 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 20 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 20 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

*Artikel 428z***Faktorn 25 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering**

För icke intecknade värdepapperiseringar på nivå 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 25 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

*Artikel 428aa***Faktorn 30 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering**

För följande tillgångar ska faktorn 30 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- a) Icke intecknade säkerställda obligationer av hög kvalitet enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.
- b) Icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 30 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

*Artikel 428ab***Faktorn 35 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering**

För följande tillgångar ska faktorn 35 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- a) Icke intecknade värdepapperiseringar på nivå 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.
- b) Icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 35 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

*Artikel 428ac***Faktorn 40 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering**

För icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 40 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 40 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

*Artikel 428ad***Faktorn 50 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering**

För följande tillgångar ska faktorn 50 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- a) Icke intecknade tillgångar som är godtagbara som tillgångar på nivå 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, dock ej värdepapperiseringar på nivå 2B och säkerställda obligationer av hög kvalitet enligt den delegerade akten, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning enligt den delegerade akten.
- b) Tillgångar som institutet håller som insättning vid ett annat finansiellt institut, och som uppfyller kriterierna för operativ inlåning enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.

- c) Fordringar från transaktioner med en återstående löptid på mindre än ett år med någon av följande:
- i) Den nationella regeringen i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - ii) Ett delstatligt självstyrelseorgan eller en lokal myndighet i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - iii) Ett offentligt organ i en medlemsstat eller ett tredjeland.
 - iv) En multilateral utvecklingsbank enligt artikel 117.2 eller en internationell organisation enligt artikel 118.
 - v) Stora företag utanför finanssektorn, hushåll eller små och medelstora företag.
 - vi) Kreditföreningar som är auktoriserade av en behörig myndighet, privata investeringsbolag och kunder som är inlåningsförmedlare, förutsatt att tillgångarna inte omfattas av led b i detta stycke.
- d) Fordringar från transaktioner med en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år med någon av följande:
- i) Europeiska centralbanken eller centralbanken i en medlemsstat.
 - ii) Centralbanken i ett tredjeland.
 - iii) Finansiella kunder.
- e) Produkter som är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet inom balansräkningen och har en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år.
- f) Tillgångar som förblir intecknade för en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år, utom om dessa tillgångar skulle ha omfattats av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering i enlighet med artiklarna 428ae–428ah om de inte hade varit intecknade; i sådana fall ska den högre faktorn som skulle ha tillämpats för beräkning av kravet på stabil finansiering om dessa tillgångar inte hade varit intecknade tillämpas.
- g) Alla övriga tillgångar med en återstående löptid på mindre än ett år, om inget annat anges i artiklarna 428r–428ac.

Artikel 428ae

Faktorn 55 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar som uppfyller villkoren för en nedsättning på 55 % vid beräkningen av likviditetstäckningskvoten i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska en faktor på 55 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

Artikel 428af

Faktorn 65 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För följande tillgångar ska faktorn 65 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- a) Icke intecknade tillgångar i form av utlåning säkrad genom panträtt i bostadsfastigheter eller bostadslån som garanteras fullt ut av en godtagbar tillhandahållare av kreditriskkydd i enlighet med artikel 129.1 e, förutsatt att lånet har en återstående löptid på minst ett år och har åsatts en riskvikt på högst 35 % enligt del tre avdelning II kapitel 2.
- b) Icke intecknade tillgångar i form av utlåning med en återstående löptid på minst ett år, exklusive lån till finansiella kunder och lån enligt artiklarna 428r–428ad, förutsatt att dessa lån har åsatts en riskvikt på högst 35 % enligt del tre avdelning II kapitel 2.

Artikel 428ag

Faktorn 85 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

På följande tillgångar och poster utanför balansräkningen ska faktorn 85 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering.

- a) Alla tillgångar och poster utanför balansräkningen, inklusive kontanter, som ställts som initial marginalsäkerhet för derivatkontrakt, utom om dessa tillgångar skulle ha omfattats av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering i enlighet med artikel 428ah om de inte hade varit intecknade; i sådana fall ska den högre faktorn som skulle ha tillämpats för beräkning av kravet på stabil finansiering om dessa tillgångar inte hade varit intecknade tillämpas.

- b) Alla tillgångar och poster utanför balansräkningen, inklusive kontanter, som använts som bidrag till en central motparts obeståndsfond, utom om dessa tillgångar skulle ha omfattats av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt artikel 428ah om de inte hade varit in-tecknade; i sådana fall ska den högre faktorn för beräkning av stabil finansiering tillämpas.
- c) Icke in-tecknade tillgångar i form av utlåning med en återstående löptid på minst ett år, exklusive lån till finansiella kunder och lån som avses i artiklarna 428r–428af, förutsatt att dessa lån inte är förfallna sedan mer än 90 dagar och har åsatts en riskvikt på över 35 % enligt del tre avdelning II kapitel 2.
- d) Produkter som är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet inom balansräkningen och som har en återstående löptid på minst ett år.
- e) Icke in-tecknade värdepapper med en återstående löptid på minst ett år som inte har fallerat i enlighet med artikel 178 och som inte uppfyller villkoren för att betraktas som likvida tillgångar enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.
- f) Icke in-tecknade börsnoterade aktier som inte är godtagbara som tillgångar på nivå 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.
- g) Råvaror som är föremål för fysisk handel, inklusive guld men exklusive råvaruderivat.
- h) Tillgångar som förblir in-tecknade med en återstående löptid på minst ett år i en säkerhetspool som finansieras genom sådana säkerställda obligationer som avses i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG eller sådana säkerställda obligationer som uppfyller de krav på godtagbarhet som anges i artikel 129.4 eller 129.5 i denna förordning.

Artikel 428ah

Faktorn 100 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

1. För följande tillgångar ska faktorn 100 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- a) Om inget annat anges i detta kapitel, alla tillgångar som förblir in-tecknade för en återstående löptid på ett år eller mera.
- b) Alla andra tillgångar än de som avses i artiklarna 428r–428ag, inklusive lån till finansiella kunder med en återstående avtalsenlig löptid på ett år eller mera, nödlidande exponeringar, poster som dragits av från kapitalbasen, anläggningstillgångar, icke börsnoterade aktier, kvarvarande intressen, försäkringstillgångar och nödlidande värdepapper.

2. Institutet ska för beräkningen av kravet på stabil finansiering tillämpa faktorn 100 % på avvikelser, om den är positiv, mellan summan av de verkliga värdena av alla nettningsmängder med positivt verkligt värde och summan av de verkliga värdena av alla nettningsmängder med negativt verkligt värde, beräknat enligt artikel 428d.

För den beräkning som avses i första stycket ska följande regler tillämpas:

- a) Variationsmarginal som ett institut tar emot från sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av en nettningsmängd med positivt verkligt värde om den säkerhet som tagits emot som variationsmarginal är godtagbar som tillgång på nivå 1 enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för de säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som anges i den delegerade akten och om institutet har laglig rätt och operativ kapacitet att utnyttja den säkerheten på nytt.
- b) Alla variationsmarginaler som institut ställer till sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av nettningsmängder med ett negativt verkligt värde.

KAPITEL 5

Undantag för små och icke-komplexa institut

Artikel 428ai

Undantag för små och icke-komplexa institut

Genom undantag från kapitlen 3 och 4 får små och icke-komplexa institut, efter förhandstillstånd från deras behöriga myndighet, välja att beräkna kvoten av det berörda institutets tillgängliga stabila finansiering enligt kapitel 6 och det krav på stabil finansiering som gäller för samma institut enligt kapitel 7, uttryckt i procent.

En behörig myndighet får kräva att ett litet och icke-komplext institut uppfyller det krav på stabil nettofinansiering som grundar sig på ett instituts tillgängliga stabila finansiering enligt kapitel 3 och kravet på stabil finansiering enligt kapitel 4, om den anser att den förenklade metoden inte är lämplig för att fånga upp institutets finansieringsrisker.

KAPITEL 6

Tillgänglig stabil finansiering för förenklad beräkning av den förenklade stabila nettofinansieringskvoten

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 428aj

Förenklad beräkning av tillgängligt belopp i stabil finansiering

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska beloppet i tillgänglig stabil finansiering beräknas genom multiplikation av det bokförda värdet av ett antal kategorier eller typer av skulder och kapitalbas med de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som är tillgängliga enligt avsnitt 2. Det totala beloppet i tillgänglig stabil finansiering ska utgöras av summan av de viktade beloppen i skulder och kapitalbas.
2. Obligationer och andra räntebärande värdepapper som emitteras av institutet, som enbart säljs på marknaden för icke-professionella aktörer och hålls på ett privatkonto kan behandlas som tillhörande en passande kategori för inlåning från allmänheten. Begränsningar ska införas så att dessa instrument inte kan köpas och hållas av andra parter än detaljhandelskunder.

Artikel 428ak

Återstående löptid för en skuld eller kapitalbas

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska instituten ta hänsyn till den återstående löptiden för sina skulder och sin kapitalbas när de fastställer de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som ska tillämpas inom ramen för avsnitt 2.
2. Vid fastställandet av återstående löptid på skulder och kapitalbas ska instituten ta hänsyn till eventuella optioner. Optioner ska behandlas enligt antagandet att motparten kommer att lösa in sina köpoptioner på tidigaste möjliga datum. När det gäller optioner som instituten själva får besluta att utnyttja ska instituten och de behöriga myndigheterna ta hänsyn till faktorer som kan påverka institutets anseende och som därmed kan minska dess handlingsutrymme att inte utnyttja optionen, särskilt om det finns en förväntan på marknaden att instituten ska lösa in vissa skulder innan de löper ut.
3. Instituterna ska behandla insättningar med fasta uppsägningstider i enlighet med deras uppsägningstid och tidsbunden inlåning i enlighet med deras återstående löptid. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel ska instituten inte beakta möjligheter till förtida uttag, om insättaren måste betala en väsentlig straffavgift för förtida uttag som inträffar inom ett år, en sådan straffavgift som fastställs i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, för att fastställa den återstående löptiden för tidsbunden inlåning från allmänheten.
4. För att fastställa de faktorer för beräkning av tillgänglig stabil finansiering som ska tillämpas inom ramen för avsnitt 2, för skulder som har en återstående avtalsenlig löptid på ett år eller mera ska alla delar som löper ut om mindre än sex månader och alla delar som löper ut mellan sex månader och mindre än ett år behandlas såsom skulder med kortare återstående löptid än sex månader respektive minst sex månader men mindre än ett år.

Avsnitt 2

Tillgänglig stabil finansiering

Artikel 428al

Faktorn 0 % vid tillgänglig stabil finansiering

1. Om inget annat anges i detta avsnitt ska den tillgängliga stabila finansieringen för alla skulder utan angiven förfallodag – bland annat korta positioner och positioner med öppen löptid – beräknas till faktorn 0 %, med undantag av följande:
 - a) Uppskjutna skatteskulder, som ska behandlas på grundval av det närmaste datum i framtiden då skulderna kan komma att krävas in.

- b) Minoritetsintressen, som ska behandlas i enlighet med villkoren för det enskilda instrumentet.
2. För uppskjutna skatteskulder och minoritetsintressen som avses i punkt 1 ska en av följande faktorer gälla:
- a) 0 % om den effektiva återstående löptiden för den uppskjutna skatteskulden eller minoritetsintresset är mindre än ett år.
- b) 100 % om den effektiva återstående löptiden för den uppskjutna skatteskulden eller minoritetsintresset är ett år eller mera.
3. För följande skulder ska en faktor för tillgänglig stabil finansiering på 0 % gälla:
- a) Skulder som förfaller till betalning samma handelsdag och härrör från köp av finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror och som förväntas kunna avvecklas inom standardavvecklingstiden eller inom en period som anses vara den normala för den berörda typen av utbyte eller transaktion, eller som hittills inte har kunnat avvecklas men som ändå förväntas kunna avvecklas.
- b) Skulder som betraktas som inbördes beroende av en viss tillgång i enlighet med artikel 428f.
- c) Skulder med en återstående löptid på mindre än ett år, där långgivaren är någon av följande:
- i) ECB eller centralbanken i en medlemsstat.
- ii) Centralbanken i ett tredjeland.
- iii) Finansiella kunder.
- d) Andra skulder eller kapitalposter eller instrument som inte tas upp i denna artikel och artiklarna 428am–428ap.
4. Instituterna ska för beräkningen av tillgänglig stabil finansiering tillämpa faktorn 0 % på avvikelsen, om den är negativ, mellan summan av de verkliga värdena av alla nettningsmängder med positivt verkligt värde och summan av de verkliga värdena av alla nettningsmängder med negativt verkligt värde, beräknat i enlighet med artikel 428d.

För den beräkning som avses i första stycket ska följande regler gälla:

- a) Variationsmarginal som ett institut tar emot från sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av en nettningsmängd med positivt verkligt värde om den säkerhet som tagits emot som variationsmarginal är godtagbar som tillgång på nivå 1 enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för de säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som anges i den delegerade akten och om instituten har laglig rätt och operativ kapacitet att utnyttja den säkerheten på nytt.
- b) Alla variationsmarginaler som institut ställer till sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av nettningsmängder med ett negativt verkligt värde.

Artikel 428am

Faktorn 50 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

För följande skulder ska en faktor för tillgänglig stabil finansiering på 50 % gälla:

- a) Inlåning som uppfyller kriterierna för operativ inlåning i den delegerade akt som avses i artikel 460.1.
- b) Skulder med en återstående löptid på mindre än ett år, där långgivaren är någon av följande:
- i) Den nationella regeringen i en medlemsstat eller ett tredjeland.
- ii) Ett delstatligt självstyrelseorgan eller en lokal myndighet i en medlemsstat eller ett tredjeland.
- iii) Ett offentligt organ i en medlemsstat eller ett tredjeland.
- iv) En multilateral utvecklingsbank enligt artikel 117.2 eller en internationell organisation enligt artikel 118.

- v) Icke-finansiella företagskunder.
- vi) Kreditföreningar som är auktoriserade av en behörig myndighet, privata investeringsbolag eller kunder som är inlåningsförmedlare, såvida det inte rör sig om inlåning som uppfyller kriterierna för operativ inlåning enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.

Artikel 428an

Faktorn 90 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

Avistainlåning från allmänheten, inlåning från allmänheten med en fast uppsägningstid på mindre än ett år och tidsbunden inlåning från allmänheten där den återstående löptiden är mindre än ett år och inlåningen uppfyller relevanta kriterier för annan inlåning från allmänheten som avses i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska omfattas av en faktor på 90 % vid beräkningen av tillgänglig stabil finansiering.

Artikel 428ao

Faktorn 95 % vid beräkning av tillgänglig stabil finansiering

Avistainlåning från allmänheten, inlåning från allmänheten med en fast uppsägningstid på mindre än ett år och tidsbunden inlåning från allmänheten där den återstående löptiden är mindre än ett år och inlåningen uppfyller relevanta kriterier för stabil inlåning från allmänheten som avses i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska omfattas av en faktor på 95 % vid beräkningen av tillgänglig stabil finansiering.

Artikel 428ap

Faktorn 100 % vid tillgänglig stabil finansiering

En faktor för tillgänglig stabil finansiering på 100 % ska gälla för följande skulder, kapitalposter och instrument:

- a) Poster som ingår i institutets kärnprimärkapital före de justeringar som krävs enligt artiklarna 32–35, samt före avdrag enligt artikel 36 och tillämpning av de undantag och alternativ som anges i artiklarna 48, 49 och 79.
- b) Institutets primärkapitaltillskottsposter före avdrag enligt artikel 56 och innan artikel 79 tillämpats på dessa poster, och exklusive alla instrument med explicita eller inbäddade optioner som, om de utnyttjas, skulle minska den effektiva återstående löptiden till under ett år.
- c) De av institutets supplementärkapitalposter som har en återstående löptid på minst ett år, beräknade före avdrag enligt artikel 66 och före tillämpning av artikel 79, och exklusive alla instrument med explicita eller inbäddade optioner som, om de utnyttjas, skulle minska den effektiva återstående löptiden till under ett år.
- d) Alla institutets övriga kapitalinstrument med en återstående löptid på ett år eller mera, exklusive alla instrument med explicita eller inbäddade optioner som, om de utnyttjas, skulle minska den effektiva återstående löptiden till under ett år.
- e) Alla övriga skulder, med respektive utan säkerhet, och inlånade medel med en återstående löptid på minst ett år, inklusive tidsbunden inlåning, såvida inget annat anges i artiklarna 428al–428ao.

KAPITEL 7

Krav på stabil finansiering för förenklad beräkning av stabil nettofinansieringskvot

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 428aq

Förenklad beräkning av belopp för kravet på stabil finansiering

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska för små och icke-komplexa institut det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering beräknas genom multiplikation av det bokförda värdet av ett antal kategorier eller typer av tillgångar samt poster utanför balansräkningen med de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering som ska tillämpas i enlighet med avsnitt 2. Det totalbelopp som ska gälla som krav på stabil finansiering ska utgöras av summan av de viktade beloppen i tillgångar och poster utanför balansräkningen.

2. Tillgångar som instituten har lånat, inklusive genom transaktioner för värdepappersfinansiering, som tas upp i deras balansräkning men för vilka de inte är förmånstagare ska räknas bort vid beräkningen av det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering.

Tillgångar som instituten har lånat, inklusive genom transaktioner för värdepappersfinansiering, som inte tas upp i deras balansräkning men för vilka de är förmånstagare ska vara föremål för omräkning genom faktorer enligt avsnitt 2 när kravet på stabil finansiering ska beräknas.

3. Tillgångar som instituten har lånat ut, inklusive genom transaktioner för värdepappersfinansiering, och för vilka de förblir förmånstagare även om de inte tas upp i deras balansräkning, ska räknas som intecknade tillgångar vid tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel, och ska vara föremål för omräkning genom faktorer enligt avsnitt 2 när kravet på stabil finansiering ska beräknas. I annat fall ska sådana tillgångar helt räknas bort vid beräkningen av det belopp som ska gälla som krav på stabil finansiering.

4. Tillgångar som är intecknade för en återstående löptid på sex månader eller mer ska omfattas av antingen den faktor för beräkning av kravet på stabil finansiering som enligt avsnitt 2 skulle tillämpas på dessa tillgångar om de inte var intecknade eller den faktor för beräkning av kravet på stabil finansiering som annars är tillämplig på dessa intecknade tillgångar, beroende på vilken faktor som är högre. Detsamma ska gälla om den återstående löptiden för de intecknade tillgångarna är kortare än den återstående löptiden för den transaktion som är orsaken till att tillgången är intecknad.

Tillgångar som förblir intecknade under mindre än sex månader framåt ska omfattas av de faktorer vid beräkning av kravet på stabil finansiering enligt avsnitt 2 som skulle ha tillämpats om samma tillgångar inte hade varit intecknade.

5. Om ett institut återanvänder eller åter pantsätter en lånad tillgång, inklusive i samband med transaktioner för värdepappersfinansiering, och där tillgången tas upp som en post utanför balansräkningen, ska den transaktion genom vilken tillgången har inlånats behandlas som intecknad i den mån som denna transaktion inte kan förfalla om institutet inte återlämnar den lånade tillgången.

6. Följande tillgångar ska räknas som icke intecknade:

- a) Tillgångar som ingår i en pool av tillgångar och är omedelbart tillgängliga för att användas som säkerhet för att anskaffa ytterligare finansiering inom för institutet tillgängliga bekräftade kreditlimiter, eller om poolen av tillgångar förvaltas av en centralbank, obekräftade men ännu inte finansierade kreditlimiter, inklusive tillgångar som ett kreditinstitut placerat hos ett centralt institut i ett kooperativt nätverk eller ett institutionellt skyddssystem.;
- b) Tillgångar som institutet tagit emot som säkerhet för att reducera kreditrisk i samband med säkerställda utlånings- eller finansieringstransaktioner eller transaktioner för byte av säkerhet och som institutet kan avyttra.
- c) Tillgångar som lagts till så som en icke obligatorisk kreditförstärkning vid emission av säkerställda obligationer.

Vid tillämpning av led a i det första stycket i denna punkt ska instituten anta att tillgångar i poolen är intecknade i ökande likviditetsordning enligt den klassificering av likviditet som avses i den delegerade akt som avses i artikel 460.1, där den lägsta nivån är tillgångar som inte får ingå i likviditetsbufferten.

7. När det gäller icke-typiska och tidsbegränsade operationer som utförs av ECB eller centralbanken i en medlemsstat eller centralbanken i ett tredjeland i syfte att fullgöra sitt mandat i situationer där det råder utbredda finansiella påfrestningar på marknaden eller under exceptionella makroekonomiska omständigheter, får följande tillgångar omfattas av en lägre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering:

- a) Genom undantag från artikel 428aw och från artikel 428az.1 a, tillgångar som intecknats för de operationer som avses i detta stycke.
- b) Genom undantag från artikel 428aw och från artikel 428ay b, fordringar som härrör från de operationer som avses i detta stycke.

De behöriga myndigheterna ska, i samförstånd med den centralbank som är motpart i transaktionen, fastställa den faktor som ska tillämpas vid beräkningen av kravet på stabil finansiering avseende de tillgångar som avses i leden a och b i första stycket. För sådana intecknade tillgångar som avses i led a i första stycket får den faktor för stabil finansiering som tillämpas inte vara lägre än den faktor som enligt avsnitt 2 skulle ha tillämpats på dessa tillgångar om de inte hade varit intecknade.

Vid tillämpning av en lägre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering i enlighet med andra stycket ska de behöriga myndigheterna noga övervaka effekterna av denna lägre faktor på institutens positioner i fråga om stabil finansiering och om nödvändigt vidta lämpliga tillsynsåtgärder.

8. Institutet ska från alla övriga delar i beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt detta kapitel exkludera tillgångar kopplade till säkerheter som betraktas som variationsmarginaler som ställts i enlighet med artikel 428k.4 b och artikel 428ah.2, som initiala marginalsäkerheter eller som bidrag till en central motparts obeståndsfond i enlighet med artikel 428ag a och b, för att undvika att samma tillgång tas upp två gånger.

9. Institutet ska vid beräkningen av kravet på stabil finansiering inkludera värdena på finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror för vilka en köporder har verkställts. Institutet ska vid beräkningen av kravet på stabil finansiering exkludera finansiella instrument, utländsk valuta eller råvaror för vilka en säljorder har verkställts, såvida dessa transaktioner inte tas upp som derivat eller säkerställda finansieringstransaktioner i institutets balansräkning, och förutsatt att de kommer att tas upp i institutets balansräkning när avräkning har skett.

10. De behöriga myndigheterna får kräva att faktorer för beräkningen av kravet på stabil finansiering ska appliceras på exponeringar utanför balansräkningen som inte tas upp i detta kapitel, för att säkerställa att institutet bibehåller en tillräcklig nivå på tillgänglig stabil finansiering för att täcka den andel av dessa exponeringar som förväntas behöva täckas över den ettårsperiod som omfattas av den stabila nettofinansieringskvoten. Vid fastställandet av dessa faktorer ska de behöriga myndigheterna ta särskild hänsyn till de väsentliga skador på institutets anseende som skulle kunna uppstå om de inte bistår med den finansiering som krävs.

De behöriga myndigheterna ska minst en gång per år rapportera till EBA om de typer av exponeringar utanför balansräkningen för vilka de har fastställt en faktor för beräkningen av kravet på stabil finansiering. Vid rapporteringen ska myndigheterna också förklara den metod som de har använt för att fastställa de aktuella faktorerna.

Artikel 428ar

Återstående löptid för en tillgång

1. Om inget annat anges i detta kapitel ska institutet ta hänsyn till den återstående avtalsenliga löptiden på sina tillgångar och transaktioner utanför balansräkningen när de fastställer de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering som inom ramen för avsnitt 2 ska tillämpas på dessa tillgångar respektive poster utanför balansräkningen.

2. Institutet ska behandla tillgångar som är separerade i den mening som avses i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012 i enlighet med tillgångarnas underliggande exponering. De ska emellertid också tillämpa högre faktorer vid beräkningen av kravet på stabil finansiering för dessa tillgångar, beroende på för hur lång period de behöriga myndigheterna fastställer att tillgången ska anses vara intecknad, och myndigheterna ska vid denna bedömning ta hänsyn till huruvida institutet har möjlighet att fritt avyttra eller byta ut tillgången samt löptiden för skulderna gentemot de av institutets kunder som det åtskillnadskravet gäller.

3. Vid beräkningen av återstående löptid för en tillgång ska institutet också väga in eventuella optioner, på basis av antagandet att emittenten eller motparten kommer att utnyttja varje option att förlänga tillgångens löptid. När det gäller optioner som institutet själva får besluta att lösa in ska institutet och de behöriga myndigheterna ta hänsyn till faktorer som kan påverka institutets anseende och som därmed kan minska dess handlingsutrymme att inte lösa in optionen, särskilt om det finns en förväntan på marknaden och hos kunderna att institutet ska förlänga löptiden för vissa tillgångar i det skede då de annars skulle löpa ut.

4. Vid fastställandet av de faktorer som ska användas för beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt avsnitt 2 i fråga om amortering av lån med en återstående avtalsenlig löptid på minst ett år ska delar med en återstående löptid på mindre än sex månader respektive från sex månader upp till mindre än ett år betraktas som lån med återstående löptid på mindre än sex månader respektive från sex månader upp till mindre än ett år.

*Avsnitt 2***Kravet på stabil finansiering***Artikel 428as***Faktorn 0 % vid kravet på stabil finansiering**

1. För följande tillgångar ska faktorn 0 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- a) Icke intecknade tillgångar som är godtagbara som likvida tillgångar på nivå 1 med hög kvalitet enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som avses i den delegerade akten, och oavsett om de uppfyller de operativa kraven i den delegerade akten.
- b) Alla reserver som hålls av institutet vid ECB, centralbanken i en medlemsstat eller centralbanken i ett tredjeland, såväl föreskrivna reserver som reserver utöver de föreskrivna kraven.
- c) Alla fordringar på ECB, centralbanken i en medlemsstat eller centralbanken i ett tredjeland för vilka den återstående löptiden är mindre än sex månader.
- d) Tillgångar som betraktas som inbördes beroende av en given skuld enligt artikel 428f.

2. Genom undantag från punkt 1 b får de behöriga myndigheterna efter överenskommelse med den berörda centralbanken besluta att tillämpa en högre faktor för beräkningen av kravet på stabil finansiering med avseende på föreskrivna reserver, framför allt med hänsyn tagen till om kraven på reserver gäller på ettårsbasis och därmed fordrar en motsvarande stabil finansiering.

För dotterföretag som har huvudkontor i ett tredjeland där de föreskrivna kraven för centralbanksreserver omfattas av en högre faktor vid kravet på stabil finansiering enligt kravet på stabil nettofinansiering som fastställs i den nationella rätten i det tredjelandet, ska denna högre faktor för stabil finansiering beaktas på gruppnivå.

*Artikel 428at***Faktorn 5 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering**

1. På den outnyttjade del av beviljade kredit- eller likviditetsfaciliteter som anges i den delegerade akt som avses i artikel 460.1 ska faktorn 5 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering.

2. I fråga om nettningsmängder bestående av derivatkontrakt ska instituten – för beräkningen av kravet på stabil finansiering – tillämpa faktorn 5 % på det absoluta verkliga värdet av dessa nettningsmängder av derivatkontrakt, uttryckt brutto utan hänsyn till eventuella säkerheter som ställts, i de fall dessa nettningsmängder har ett negativt verkligt värde. Vid tillämpning av denna punkt ska instituten fastställa det verkliga värdet uttryckt brutto utan hänsyn till eventuella säkerheter som ställts eller betalda och mottagna avräkningsbelopp i samband med förändringar i marknadsvärderingen av sådana kontrakt.

*Artikel 428au***Faktorn 10 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering**

På följande tillgångar och poster utanför balansräkningen ska faktorn 10 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- a) Icke intecknade tillgångar som är godtagbara som säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet på nivå 1 enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.
- b) Produkter som avses i bilaga I och är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet utanför balansräkningen.

*Artikel 428av***Faktorn 20 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering**

För icke intecknade tillgångar som är godtagbara som tillgångar på nivå 2A enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 och icke intecknade aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar enligt den delegerade akt ska en faktor på 20 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten.

Artikel 428aw

Faktorn 50 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

För följande tillgångar ska faktorn 50 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- a) Lån, med respektive utan säkerhet, med en återstående löptid på mindre än ett år, förutsatt att de är intecknade i mindre än ett år.
- b) Alla övriga tillgångar med en återstående löptid på mindre än ett år, om inget annat anges i artiklarna 428as–428av.
- c) Tillgångar som förblir intecknade för en återstående löptid på minst sex månader men mindre än ett år, utom om dessa tillgångar skulle ha omfattats av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering i enlighet med artiklarna 428ax, 428ay och 428az om de inte hade varit intecknade; i sådana fall ska den högre faktorn som skulle ha tillämpats för beräkning av kravet på stabil finansiering om dessa tillgångar inte hade varit intecknade tillämpas.

Artikel 428ax

Faktorn 55 % vid kravet på stabil finansiering

För tillgångar som är godtagbara som tillgångar på nivå 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1 och aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar enligt den delegerade akten ska en faktor på 55 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering, oavsett om de uppfyller de operativa kraven och kraven på likviditetsbuffertens sammansättning i den delegerade akten, förutsatt att de är intecknade mindre än ett år.

Artikel 428ay

Faktorn 85 % vid beräkning av kravet på stabil finansiering

På följande tillgångar och poster utanför balansräkningen ska faktorn 85 % tillämpas vid beräkning av kravet på stabil finansiering:

- a) Alla tillgångar och poster utanför balansräkningen, inklusive kontanter, som ställts som initial marginalsäkerhet för derivatkontrakt eller som bidrag till en central motparts obeståndsfond, utom om dessa tillgångar skulle ha omfattats av en högre faktor vid beräkningen av kravet på stabil finansiering enligt artikel 428az om de inte hade varit intecknade; i sådana fall ska den högre faktorn som skulle ha tillämpats för beräkning av kravet på stabil finansiering om dessa tillgångar inte hade varit intecknade tillämpas.
- b) Icke intecknade lån med en återstående löptid på minst ett år, exklusive lån till finansiella kunder, förutsatt att dessa lån inte är förfallna sedan mer än 90 dagar.
- c) Produkter som är kopplade till handelsfinansieringsverksamhet inom balansräkningen och som har en återstående löptid på minst ett år.
- d) Icke intecknade värdepapper med en återstående löptid på minst ett år som inte har fallerat i enlighet med artikel 178 och som inte uppfyller villkoren för att betraktas som likvida tillgångar enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.
- e) Icke intecknade börsnoterade aktier som inte är godtagbara som tillgångar på nivå 2B enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1.
- f) Råvaror som är föremål för fysisk handel, inklusive guld men exklusive råvaruderivat.

Artikel 428az

Faktorn 100 % vid kravet på stabil finansiering

1. För följande tillgångar ska faktorn 100 % tillämpas vid kravet på stabil finansiering:

- a) Alla tillgångar som förblir intecknade för en återstående löptid på ett år eller mera.
- b) Alla andra tillgångar än de som avses i artiklarna 428as–428ay, inklusive lån till finansiella kunder med en återstående avtalsenlig löptid på ett år eller mera, nödlidande exponeringar, poster som dragits av från kapitalbasen, anläggningstillgångar, icke börsnoterade aktier, kvarvarande intressen, försäkringstillgångar och nödlidande värdepapper.

2. Institutet ska för beräkningen av kravet på stabil finansiering tillämpa faktorn 100 % på avvikelserna, om den är positiv, mellan summan av de verkliga värdena av alla nettningssmängder med positivt verkligt värde och summan av de verkliga värdena av alla nettningssmängder med negativt verkligt värde, beräknat enligt artikel 428d.

För den beräkning som avses i första stycket ska följande regler tillämpas:

- a) Variationsmarginal som ett institut tar emot från sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av en nettningssmängd med positivt verkligt värde om den säkerhet som tagits emot som variationsmarginal uppfyller villkoren för en tillgång på nivå 1 enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, med undantag för de säkerställda obligationer av extremt hög kvalitet som anges i den delegerade akten och om institutet har laglig rätt och operativ kapacitet att utnyttja den säkerheten på nytt.
- b) Alla variationsmarginaler som institut ställer till sina motparter ska räknas av från det verkliga värdet av nettningssmängder med ett negativt verkligt värde.”

117. Del sju ska ersättas med följande:

”DEL SJU

BRUTTOSOLIDITET

Artikel 429

Beräkning av bruttosoliditetsgraden

1. Institut ska beräkna sin bruttosoliditetsgrad i enlighet med den metod som anges i punkterna 2, 3 och 4.
2. Bruttosoliditetsgraden ska beräknas som ett instituts kapitalmätt dividerat med institutets totala exponeringsmätt och ska uttryckas i procent.

Institutet ska beräkna bruttosoliditetsgraden vid referensdatumet för rapportering.

3. Vid tillämpning av punkt 2 ska kapitalmättet vara primärkapitalet.
4. Vid tillämpning av punkt 2 ska vidare det totala exponeringsmättet vara summan av exponeringsvärdena för
 - a) tillgångar, exklusive de derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II, kreditderivat och sådana positioner som avses i artikel 429e, beräknade enligt artikel 429b.1,
 - b) derivatkontrakt som finns förtecknade i bilaga II samt kreditderivat, inbegripet sådana utanför balansräkningen, beräknade i enlighet med artiklarna 429c och 429d,
 - c) tillägg för motparts-kreditrisk vid transaktioner för värdepappersfinansiering, inbegripet sådana utanför balansräkningen, beräknade i enlighet med artikel 429e,
 - d) poster utanför balansräkningen, exklusive derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II, kreditderivat, transaktioner för värdepappersfinansiering och sådana positioner som avses i artiklarna 429d och 429g, beräknade i enlighet med artikel 429f,
 - e) avistaköp eller avistaförsäljning som väntar på avveckling, beräknade i enlighet med artikel 429g.

Institutet ska behandla transaktioner med lång avvecklingscykel i enlighet med de bestämmelser i leden a–d i första stycket som är tillämpliga i det enskilda fallet.

Institutet får från de summor som avses i leden a och d i första stycket subtrahera motsvarande belopp för alla allmänna kreditriskjusteringar av poster på respektive utanför balansräkningen, varvid den lägsta slutsumma som godtas är 0, om kreditriskjusteringarna har minskat primärkapitalet.

5. Genom undantag från punkt 4 d ska följande bestämmelser tillämpas:

- a) Ett derivatinstrument som räknas som en post utanför balansräkningen i enlighet med punkt 4 d men som behandlas som ett derivat i enlighet med den tillämpliga redovisningsramen ska behandlas som fastställs i den punkten.

- b) Om en kund till ett institut som fungerar som clearingmedlem deltar i en derivattransaktion med en central motpart direkt, och institutet garanterar resultaten av de handelsexponeringar gentemot den centrala motparten som kunden tar på sig som en följd av denna transaktion, ska institutet beräkna sin exponering till följd av garantin i enlighet med punkt 4 b, på samma sätt som om transaktionen skett direkt mellan institutet och kunden, också med avseende på mottagna eller ställda variationsmarginaler.

Ett institut som fungerar som kund på högre nivå och som garanterar resultaten av sin kunds handelsexponeringar ska behandlas på samma sätt som i första stycket b.

Vid tillämpningen av första stycket b och andra stycket i den här punkten får instituten bara räkna en anknuten enhet som kund om enheten i fråga ligger utanför den lagstadgade konsolideringen på den nivå där kravet enligt artikel 92.3 d tillämpas.

6. Vid tillämpningen av punkt 4 e i denna artikel och artikel 429g ska *avistaköp eller avistaförsäljning* avse ett köp eller en försäljning av ett värdepapper enligt ett kontrakt som kräver att värdepapperet ska levereras inom den period som generellt tillämpas enligt lag eller praxis på den berörda marknaden.

7. Om inget annat uttryckligen föreskrivs i denna del ska instituten beräkna det totala exponeringsmättet i enlighet med följande principer:

- a) Fysisk eller finansiell säkerhet, garantier eller kreditriskreducering som köpts får inte användas för att minska det totala exponeringsmättet.
- b) Tillgångar får inte nettas mot skulder.

8. Genom undantag från punkt 7 b får institut minska exponeringsvärdet av ett förfinansieringslån eller en mellankredit med det positiva saldot på sparkontot tillhörande den gäldenär till vilken lånet beviljades och endast inkludera det resulterande beloppet i det totala exponeringsmättet, förutsatt att samtliga följande villkor uppfylls:

- a) Lånet beviljas på villkor att sparkontot öppnas vid det institut som beviljar lånet och både lånet och sparkontot styrs av samma sektorspecifika rätt.
- b) Gäldenären kan inte ta ut hela eller del av saldot på sparkontot under lånets hela löptid.
- c) Institutet kan ovillkorligt och oåterkalleligt använda saldot på sparkontot till att avveckla alla fordringar som uppstår inom ramen för låneavtalet i fall som omfattas av den sektorspecifika rätt som avses i led a, däribland om gäldenären inte betalar eller blir insolvent.

Med *förfinansieringslån* eller *mellankredit* avses ett lån med begränsad löptid som beviljas låntagaren i syfte att överbrygga låntagarens finansieringsunderskott tills det slutliga lånet beviljas i enlighet med kriterierna i den sektorspecifika rätt som styr dessa transaktioner.

Artikel 429a

Exponeringar som får undantas från det totala exponeringsmättet

1. Genom undantag från artikel 429.4 får ett institut undanta följande typer av exponeringar från det totala exponeringsmättet:

- a) Belopp som avräknas från kärnprimärkapitalposter i enlighet med artikel 36.1 d.
- b) Tillgångar som räknas av vid beräkningen av det kapitalmätt som avses i artikel 429.3.
- c) Exponeringar som åsatts en riskvikt på 0 % i enlighet med artikel 113.6 eller 113.7.
- d) Om institutet är ett offentligt utvecklingskreditinstitut: exponeringar till följd av fordringar på nationella regeringar, delstatliga självstyrelseorgan, lokala myndigheter eller offentliga organ i samband med offentliga investeringar och subventionerade lån.
- e) Om institutet inte är ett offentligt utvecklingskreditinstitut: de delar av exponeringar som följer av att institutet på pass through-basis vidarebefordrar ett subventionerat lån till ett annat kreditinstitut.

- f) De garanterade delarna av exponeringar till följd av exportkrediter, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:
- i) Garantin är utfärdad av en godtagbar tillhandahållare av ofinansierat kreditriskskydd i enlighet med artiklarna 201 och 202, inbegripet av exportkreditororgan eller nationella regeringar.
 - ii) En riskvikt på 0 % tillämpas på den garanterade delen av exponeringen i enlighet med artikel 114.2 eller 114.4 eller artikel 116.4.
- g) Om institutet är clearingmedlem för en kvalificerad central motpart: detta instituts handsexponeringar, förutsatt att de clearas med samma kvalificerade centrala motpart och uppfyller villkoren i artikel 306.1 c.
- h) Om institutet är en kund på hög nivå i en kundstruktur med flera nivåer: handsexponeringar mot clearingmedlemmen eller mot en enhet som är kund på en högre nivå än institutet självt, förutsatt att villkoren i artikel 305.2 är uppfyllda och att institutet inte är skyldigt att ersätta sin kund för eventuella förluster till följd av att clearingmedlemmen eller den kvalificerade centrala motparten fallerar.
- i) Förvaltningstillgångar som uppfyller samtliga följande villkor:
- i) De ska tas upp i institutets balansräkning i linje med nationell god redovisningssed, med stöd av artikel 10 i direktiv 86/635/EEG.
 - ii) De uppfyller kriterierna för icke upptagande i balansräkningen enligt International Financial Reporting Standard (IFRS) 9, i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002.
 - iii) De uppfyller i tillämpliga fall kriterierna för icke-konsolidering enligt IFRS 10, i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002.
- j) Exponeringar som uppfyller samtliga följande villkor:
- i) Det rör sig om exponeringar mot ett offentligt organ.
 - ii) De behandlas i enlighet med artikel 116.4.
 - iii) De avser insättningar som institutet är rättsligt skyldigt att överföra till det offentliga organ som avses i led i, och syftar till att finansiera investeringar av allmänt intresse.
- k) De medel i överskjutande säkerhet som deponerats hos en trepartsagent och som inte har lånats ut.
- l) En mottagbar tillgång, förutsatt att en variationsmarginal som betalats kontant till motparten redovisas som mottagbar tillgång enligt den gällande redovisningsramen och att villkoren i artikel 429c.3 a–e är uppfyllda.
- m) Värdepapperiserade exponeringar som följer av traditionell värdepapperisering som uppfyller villkoren för betydande risköverföring enligt artikel 244.2.
- n) Följande exponeringar till institutets centralbank som ingåtts efter att undantaget fick verkan och med förbehåll för de villkor som fastställs i punkterna 5 och 6:
- i) Mynt och sedlar som är lagligt betalningsmedel i centralbankens jurisdiktion.
 - ii) Tillgångar som motsvarar fordringar på centralbanken, inbegripet reserver som hålls vid centralbanken.
- o) Om institutet är auktoriserat i enlighet med artikel 16 och artikel 54.2 a i förordning (EU) nr 909/2014, institutets exponeringar till följd av anknutna banktjänster som anges i avsnitt C led a i bilagan till den förordningen och som har ett direkt samband med huvudtjänster eller anknutna tjänster som anges i avsnitten A och B i den bilagan.
- p) Om institutet har utsetts i enlighet med artikel 54.2 b i förordning (EU) nr 909/2014, institutets exponeringar till följd av anknutna banktjänster som anges i avsnitt C led a i bilagan till den förordningen och som har ett direkt samband med huvudtjänster eller anknutna tjänster, tillhandahållna av en värdepapperscentral som auktoriserats i enlighet med artikel 16 i den förordningen, som anges i avsnitten A och B i den bilagan.

Vid tillämpningen av led m i första stycket ska instituten i exponeringsmättet inbegripa alla behållna exponeringar.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 d och e ska med ett *offentligt utvecklingskreditinstitut* avses ett kreditinstitut som uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Det har etablerats av den nationella regeringen eller av delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter i en medlemsstat.
- b) Dess verksamhet är begränsad till att på icke-konkurrensutsatt basis bidra till specifika offentliga politiska mål av finansiell, ekonomisk eller social karaktär, i enlighet med de lagar och bestämmelser som gäller för institutet, inbegripet bolagsordning.
- c) Dess mål är inte att maximera vinst eller marknadsandelar.
- d) Med förbehåll för unionens regler om statligt stöd är den nationella regeringen eller berörda delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter skyldiga att skydda kreditinstitutets bärkraft eller att direkt eller indirekt skydda minst 90 % av institutets kapitalbaskrav, finansieringsbehov eller beviljade subventionerade lån.
- e) Det tar inte emot garanterade insättningar enligt definitionen i artikel 2.1.5 i direktiv 2014/49/EU eller i nationell rätt som har antagits i syfte att genomföra det direktivet som kan klassas som inlåning med fast löptid eller sparinlåning från konsumenter enligt definitionen i artikel 3 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG (*).

Vid tillämpningen av led b i första stycket kan offentliga politiska mål omfatta finansiering av marknadsföringsåtgärder eller utveckling av specifika ekonomiska sektorer eller geografiska områden inom den berörda medlemsstaten.

Vid tillämpningen av led d och e i första stycket, och utan att det påverkar unionens regler om statligt stöd och medlemsstaternas skyldigheter enligt dessa regler, får behöriga myndigheter på begäran av ett institut behandla en organisatoriskt, strukturellt och finansiellt oberoende och autonom enhet av det institutet som ett offentligt utvecklingskreditinstitut, förutsatt att enheten uppfyller de villkor som anges i det första stycket och att en sådan behandling inte påverkar effektiviteten i tillsynen av det institutet. Behöriga myndigheter ska omedelbart underrätta kommissionen och EBA om varje beslut om att vid tillämpningen av detta stycke behandla en enhet i ett institut som ett offentligt utvecklingskreditinstitut. Den behöriga myndigheten ska se över ett sådant beslut varje år.

3. Vid tillämpning av punkt 1 d och e och punkt 2 d ska med *subventionerade lån* avses sådana lån som har beviljats av ett offentligt utvecklingskreditinstitut eller en enhet som inrättats av en nationell regering, delstatligt självstyrelseorgan eller en lokal myndighet i en medlemsstat, direkt eller av ett förmedlande kreditinstitut, på icke konkurrensutsatt och icke vinstdrivande grund, i syfte att främja offentliga politiska mål för den nationella regeringen, delstatligt självstyrelseorgan eller lokal myndighet i en medlemsstat.

4. Institutet får inte undanta de handsexponeringar som avses i punkt 1 g och h i denna artikel om inte villkoret i artikel 429.5 tredje stycket är uppfyllt.

5. Institutet får undanta de exponeringar som anges i punkt 1 n om båda följande villkor är uppfyllda:

- a) Institutets behöriga myndighet har efter samråd med relevant centralbank fastställt och offentligt förklarat att det förekommer exceptionella omständigheter som föranleder undantaget för att underlätta genomförandet av penningpolitiken.
- b) Undantaget är beviljat för en begränsad tidsperiod på högst ett år.

6. De exponeringar som undantas enligt punkt 1 n ska uppfylla båda följande villkor:

- a) De är denominerade i samma valuta som institutets inlåning.
- b) Deras genomsnittliga löptid överstiger inte i betydande grad den genomsnittliga löptiden för institutets inlåning.

7. Genom undantag från artikel 92.1 d ska ett institut som undantar de exponeringar som avses i punkt 1 n i denna artikel alltid uppfylla följande krav på justerad bruttosoliditetsgrad så länge undantaget varar:

$$aLR \geq \frac{1}{4} \frac{EM_{LR}}{EM_{LR} - CB}$$

där

aLR = justerad bruttosoliditetsgrad,

EM_{LR} = institutets totala exponeringsmått enligt definitionen i artikel 429.4, inbegripet de exponeringar som undantas i enlighet med punkt 1 n i denna artikel, och

CB = beloppet av de exponeringar som undantas i enlighet med punkt 1 n i denna artikel.

Artikel 429b

Beräkning av exponeringsvärdet för tillgångar

1. Institutet ska fastställa tillgångars exponeringsvärde utan att räkna med derivatkontrakt som finns förtecknade i bilaga II, kreditderivat eller sådana positioner som avses i artikel 429e, och i enlighet med följande principer:

- a) Med tillgångars exponeringsvärde avses ett exponeringsvärde så som avses i artikel 111.1 första meningen.
- b) Transaktioner för värdepappersfinansiering får inte nettas.

2. Poolningssystem för kontanta medel som ett institut ställer till förfogande ska inte anses stå i strid med villkoret i artikel 429.7 b, förutsatt att systemet uppfyller båda följande villkor:

- a) Institutet som ställer poolningssystemet till förfogande sammanför kredit- och debetsaldona från ett antal enskilda konton som tillhör enheter som ingår i poolningssystemet (*ursprungliga konton*) till ett enda separat konto, på så sätt att saldona på de ursprungliga kontona nollställs.
- b) Institutet vidtar de steg som anges i led a i detta stycke dagligen.

Vid tillämpningen av denna punkt och punkt 3 ska med poolningssystem för kontanta medel, avses ett system genom vilket kredit- och debetsaldona för ett antal enskilda konton sammanförs för att underlätta betalningshantering eller likviditetsförvaltning.

3. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel ska ett poolningssystem för kontanta medel som inte uppfyller det villkor som fastställs i led b i den punkten, men som uppfyller det villkor som fastställs i led a i den punkten, inte anses stå i strid med det villkor som fastställs i artikel 429.7 b, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Institutet har laglig rätt att i vilket skede som helst räkna av saldona på de ursprungliga kontona genom att överföra dem till ett enda konto.
- b) Det finns inga löptidsobalanser mellan saldona på de ursprungliga kontona.
- c) Institutet betalar eller uppbär ränta på grundval av det kombinerade saldot av alla de ursprungliga kontona.
- d) Den myndighet som är behörig för institutet bedömer att saldona från de ursprungliga kontona sammanförs med lämpliga tidsintervall, så att det räcker att ta upp det kombinerade saldo som fastställs genom poolningssystemet för kontanta medel när man ska beräkna institutets totala exponeringsmått.

4. Genom undantag från punkt 1 b får instituten beräkna exponeringsvärdet för kontantfordringar och kontantskulder inom ramen för en transaktion för värdepappersfinansiering med samma motpart på nettobasis, förutsatt att samtliga följande villkor uppfylls:

- a) Transaktionerna har samma explicita sista avvecklingsdag.
- b) Det är, vid normala affärsförhållanden och i händelse av obestånd, insolvens eller konkurs, en laglig rätt att kvitta det belopp som skulden till motparten uppgår till mot det belopp som motparten är skyldig.
- c) Motparterna avser att avveckla netto eller avveckla samtidigt, eller transaktionerna är föremål för en avvecklingsmekanism som leder till en funktionell motsvarighet till en nettoavveckling.

5. Vid tillämpning av punkt 4 c får instituten anse att en avvecklingsmekanism leder till en funktionell motsvarighet till nettoavveckling endast i de fall nettoresultatet för kassaflödena avseende transaktionerna enligt denna mekanism, på avvecklingsdagen, är likvärdigt med det enda nettobeloppet enligt nettoavvecklingen, och förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Transaktionerna avvecklas inom samma avvecklingssystem eller avvecklingssystem som använder en gemensam avvecklingsinfrastruktur.
- b) Avvecklingssystemen understöds genom kontantfaciliteter eller intradagskrediter som garanterar att avvecklingen fullbordas senast i slutet av handelsdagen.
- c) Eventuella problem som beror på värdepapperskomponenten inom en transaktion för värdepappersfinansiering inverkar inte på nettoavvecklingen av kontantfordringarna och kontantskuldena.

Det villkor som fastställs i första stycket c ska anses vara uppfyllt endast om effekten på avvecklingsmekanismen när en transaktion för värdepappersfinansiering inte kan genomföras är begränsad till en eventuell försening av motsvarande kontantkomponent eller eventuellt ger upphov till en förpliktelse för avvecklingsmekanismen, till vilken en kreditfacilitet i så fall ska vara kopplad.

Om värdepapperskomponenten i en transaktion för värdepappersfinansiering som ingår i avvecklingsmekanismen inte har fullbordats vid utgången av avvecklingsperioden, ska instituten avskilja denna transaktion och dess motsvarande kontantkomponent från nettningsmängden och i stället behandla dem på bruttobasis.

Artikel 429c

Beräkning av exponeringsvärdet för derivat

1. Institutet ska beräkna exponeringsvärdet för derivatkontrakt som finns förtecknade i bilaga II och för kreditderivat, inbegripet sådana utanför balansräkningen, i enlighet med den metod som anges i avsnitt 3 i del tre avdelning II kapitel 6.

Vid beräkningen av exponeringsvärdet får instituten beakta effekterna av kontrakt om novation och andra nettningsavtal i enlighet med artikel 295. Institutet får inte ta upp belopp på grundval av produktövergripande nettningsavtal, men får däremot netta inom den produktkategori som anges i artikel 272.25 c samt med kreditderivat om dessa omfattas av sådana avtal om produktövergripande nettningsavtal som avses i artikel 295 c.

Institutet ska inkludera sålda optioner i det totala exponeringsmålet även om optionernas exponeringsvärde kan fastställas till noll enligt artikel 274.5.

2. Om tillhandahållandet av säkerhet med anknytning till derivatkontrakt minskar mängden tillgångar enligt den tillämpliga redovisningsramen ska instituten omvända denna minskning.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 får instituten – när de beräknar ersättningskostnaden för derivatkontrakt i enlighet med artikel 275 – enbart ta upp säkerheter som erhållits i kontanter från motparten så som variationsmarginal i den mening som avses i artikel 275, i fall där variationsmarginalen i fråga inte redan har redovisats som en minskning av exponeringsvärdet enligt den tillämpliga redovisningsramen, och förutsatt att samtliga följande villkor uppfylls:

- a) Vad gäller transaktioner som inte clearats genom en kvalificerad central motpart avskiljs inte de kontanter som den mottagande motparten erhåller.

- b) Variationsmarginalen beräknas och växlas minst dagligen, på grundval av marknadsvärderingen av derivatpositioner.
- c) Den variationsmarginal som tagits emot är ställd i en valuta som anges i derivatkontraktet, i det styrande ramavtalet om nettning eller i kreditstödsbilagan till det kvalificerade ramavtalet om nettning eller i något annat avtal om nettning som slutits med en kvalificerad central motpart.
- d) Den variationsmarginal som tagits emot utgör det hela belopp som skulle krävas för att helt och hållet utsläcka marknadsexponeringen för derivatkontraktet, med förbehåll för de tröskelvärden och minsta transfereringsbelopp som gäller för motparten.
- e) Derivatkontraktet och variationsmarginalen mellan institutet och motparten för detta kontrakt omfattas av ett enda nettningssavtal som institutet kan hantera som riskreducerande i enlighet med artikel 295.

Om ett institut ställer en kontant säkerhet till en motpart och denna säkerhet uppfyller villkoren i leden a–e i första stycket, ska institutet betrakta denna säkerhet som den variationsmarginal som ställs till motparten och räkna in den vid beräkningen av ersättningskostnaden.

Ett institut ska anses ha uppfyllt det villkor som fastställs i första stycket b om variationsmarginalen växlas på morgonen den handelsdag som följer på den handelsdag då derivatkontraktet ingås, förutsatt att variationsmarginalen växlas enligt det värde på kontraktet som gäller i slutet av den handelsdag då kontraktet ingås.

Vid tillämpningen av första stycket d får instituten, i fall där det uppstår en tvist om marginalsäkerheten, ta upp den del av säkerheten som växlats och som inte berörs av tvisten.

4. Vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska instituten, då de beräknar NICA så som den definieras i artikel 272.12a, bortse från alla eventuella säkerheter som tagits emot, utom om säkerheterna gäller derivatkontrakt som slutits med kunder och som clearas av kvalificerade centrala motparter.

5. Vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska instituten fastställa den multiplikator som ska användas vid beräkning av potentiell framtida exponering enligt artikel 278.1 till värdet 1, utom i fråga om derivatkontrakt som slutits med kunder och som clearas av kvalificerade centrala motparter.

6. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får instituten använda den metod som anges i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 4 eller 5 för att fastställa exponeringsvärdet för derivatkontrakt som finns förtecknade i punkterna 1 och 2 i bilaga II uteslutande om de också använder denna metod för att fastställa exponeringsvärdet för dessa kontrakt i syfte att uppfylla de kapitalbaskrav som anges i artikel 92.

Om ett institut tillämpar en av de metoder som anges i första stycket ska det inte minska det totala exponeringsmåttet med det belopp det har mottagit i marginal.

Artikel 429d

Ytterligare bestämmelser om beräkningen av exponeringsvärdet för skriftliga kreditderivat

1. Vid tillämpningen av denna artikel ska *skriftligt kreditderivat* avse alla former av finansiella instrument som innebär att institutet tillhandahåller ett effektivt kreditriskskydd genom bland annat kreditswappar, totalavkastningsswappar och sådana optioner som innebär att institutet är skyldigt att tillhandahålla kreditriskskydd enligt villkoren i optionsavtalet.

2. Utöver den beräkning som anges i artikel 429c ska instituten i fråga om skriftliga kreditderivat i exponeringsvärdet inbegripa de effektiva teoretiska belopp som det hänvisas till i de skriftliga kreditderivaten, minus eventuella negativa förändringar av det verkliga värdet som har införlivats i primärkapitalet med avseende på dessa skriftliga kreditderivat.

Instituten ska beräkna de effektiva teoretiska beloppen för skriftliga kreditderivat genom att justera de teoretiska beloppen för dessa derivat så att de speglar den verkliga exponeringen för derivatkontrakt med hävstång eller andra uppväxlingseffekter som transaktionen genom sin struktur ger upphov till.

3. Instituten får minska värdet på en exponering som beräknats i enlighet med punkt 2 med hela eller delar av det effektiva teoretiska beloppet av köpta kreditderivat, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Det köpta kreditderivatets återstående löptid är likvärdig med eller överstiger det skriftliga kreditderivatets återstående löptid.
- b) De materiella villkoren för det köpta derivatet ska vara minst lika strikta ur försiktighetssynpunkt som dem som gäller för det motsvarande skriftliga kreditderivatet.
- c) Det köpta kreditderivatet får inte vara köpt av en motpart som skulle exponera institutet för en specifik korrelationsrisk enligt definitionen i artikel 291.1 b.
- d) Om det effektiva teoretiska beloppet av det skriftliga kreditderivatet minskas vid eventuella negativa förändringar av det verkliga värde som har införlivats i institutets primärkapital ska det effektiva teoretiska värdet av det köpta derivatet minskas vid eventuella positiva förändringar av det verkliga värde som har införlivats i primärkapitalet.
- e) Det köpta derivatet ingår inte i någon transaktion som institutet har clearat för en kunds räkning eller som institutet har clearat i egenskap av kund på högre nivå i en kundstruktur med flera nivåer och där det effektiva teoretiska belopp som det hänvisas till i det motsvarande skriftliga kreditderivatet undantas från det totala exponeringsmättet i enlighet med artikel 429a.1 första stycket g eller h, beroende på vilket som är tillämpligt.

Vid beräkningen av den potentiella framtida exponeringen i enlighet med artikel 429c.1 får instituten från värdet av nettningmängden undanta den del av ett skriftligt kreditderivat som inte har kvittats enligt första stycket i denna punkt och för vilket det effektiva teoretiska beloppet ingår i exponeringsvärdet.

4. Vid tillämpningen av punkt 3 b ska *materiella villkor* avse alla egenskaper hos kreditderivatet som är relevanta för dess värdering, inklusive efterställningsnivå, optionalitet, kredithändelser, underliggande referensenheter eller pool av referensenheter, underliggande referensförpliktelse eller pool av referensförpliktelser, men exklusive kreditderivatets teoretiska belopp och återstående löptid. Två referensnamn ska behandlas som ett och samma endast om de syftar på samma juridiska person.

5. Genom undantag från punkt 3 b får instituten använda sig av köpta kreditderivat avseende en pool av referensnamn för att kvitta skriftliga kreditderivat avseende enskilda referensnamn som ingår i samma pool, förutsatt att poolen av referensenheter och efterställningsnivån är densamma för båda transaktionerna.

6. Instituten ska inte minska det skriftliga kreditderivatets effektiva teoretiska belopp när de köper kreditriskskydd genom en totalavkastningsswapp och redovisar de mottagna nettobetalingarna som nettoinkomst, men inte redovisar någon motsvarande värdeminskning avseende det skriftliga kreditderivat som ingår i primärkapitalet.

7. Vad gäller köpta kreditderivat avseende en pool av referensförpliktelser får instituten minska det effektiva teoretiska beloppet för skriftliga kreditderivat som avser individuella referensförpliktelser med det effektiva teoretiska beloppet för köpta kreditderivat enligt punkt 3 endast under förutsättning att det skydd som köpts är ekonomiskt likvärdigt med att köpa skydd separat för var och en av de individuella förpliktelserna i poolen.

Artikel 429e

Tillägg för motpartskreditrisk vid transaktioner för värdepappersfinansiering

1. Utöver beräkningen av exponeringsvärdet för transaktioner för värdepappersfinansiering, även sådana som ligger utanför balansräkningen i enlighet med artikel 429b.1, ska instituten i det totala exponeringsmättet inkludera ett tillägg för motpartskreditrisk som beräknas i enlighet med punkt 2 eller 3 i denna artikel, beroende på vilket som är tillämpligt.

2. Vid transaktioner som genomförs med en motpart och som inte täcks av något ramavtal om nettning som uppfyller villkoren i artikel 206 ska tillägget beräknas separat för varje transaktion enligt följande formel:

$$E_i^* \frac{1}{4} \max\{0, E_i - C_i\}$$

där

E_i^* = tillägget,

i = det index som betecknar transaktionen,

E_i = verkligt värde av de värdepapper eller kontanter som lånas ut till motparten som en del av transaktionen i , och

C_i = verkligt värde av de värdepapper eller kontanter som tagits emot av motparten som en del av transaktionen i .

Instituten får fastställa värdet på E_i^* till noll om E_i motsvarar kontantbelopp som lånats ut till motparten och den därtill kopplade kontantfordran inte uppfyller villkoren för nettning enligt artikel 429b.4.

3. Vid transaktioner som genomförs med en motpart och som täcks av ett ramavtal om nettning som uppfyller kraven i artikel 206 ska tillägget beräknas för varje avtal i enlighet med följande formel:

där

E_i^* = tillägget,

i = det index som anger avtalet om nettning,

E_i = verkligt värde av de värdepapper eller kontanter som lånas ut till motparten för de transaktioner som omfattas av ramavtalet om nettning i .

C_i = verkligt värde av de värdepapper eller kontanter som tagits emot av motparten som omfattas av ramavtalet om nettning i .

4. Vid tillämpningen av punkterna 2 och 3 ska termen motpart även omfatta trepartsagenter som tar emot en säkerhet i form av en insättning och som förvaltar denna säkerhet vid eventuella trepartstransaktioner.

5. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får instituten tillämpa metoden i artikel 222 vid beräkningen av tillägg för transaktioner för värdepappersfinansiering, inklusive sådana som ligger utanför balansräkningen, dock med en riskvikt på minst 20 %. Instituten får bara använda den metoden om de också använder den vid beräkningen av exponeringsvärdet för dessa transaktioner med avseende på kapitalbaskravet enligt artikel 92.1 a, 92.1 b och 92.1 c.

6. Om försäljningsredovisning görs av en repa enligt tillämplig redovisningsram ska instituten omvända alla försäljningsrelaterade bokföringsposter.

7. Om ett institut fungerar som agent mellan två parter i en transaktion för värdepappersfinansiering, inklusive en transaktion som ligger utanför balansräkningen, ska följande bestämmelser tillämpas vid beräkningen av institutets totala exponeringsmått:

a) Om institutet tillhandahåller en av parterna i transaktionen för värdepappersfinansiering en ersättning eller garanti, och denna ersättning eller garanti är begränsad till eventuella skillnader i värde mellan det värdepapper eller belopp i kontanter som parten har lånat ut och värdet på den säkerhet som låntagaren har ställt, ska institutet i det totala exponeringsmålet bara ta med det tillägg som beräknas enligt punkt 2 eller 3, beroende på vilket som är tillämpligt.

- b) Om institutet inte tillhandahåller någon av parterna någon ersättning eller garanti ska transaktionen inte tas med i det totala exponeringsmättet.
- c) Om institutet har en ekonomisk exponering mot det underliggande värdepapperet eller mot kontantbeloppet inom transaktionen som överstiger den exponering som täcks av tillägget, ska institutet i det totala exponeringsmättet även ta med hela beloppet av det värdepapper eller det belopp i kontanter mot vilket det är exponerat.
- d) Om institutet, när det fungerar som agent mellan två parter, tillhandahåller båda parterna i en transaktion för värdepappersfinansiering en ersättning eller garanti, ska det beräkna sitt totala exponeringsmått i enlighet med leden a, b och c separat för var och en av parterna i transaktionen.

Artikel 429f

Beräkning av exponeringsvärdet för poster utanför balansräkningen

1. Institutet ska, i enlighet med artikel 111.1, beräkna exponeringsvärdet för poster utanför balansräkningen, utom om exponeringarna gäller derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II, kreditderivat, transaktioner för värdepappersfinansiering och positioner som avses i artikel 429d.

Om ett åtagande avser en förpliktelse att ingå ett annat åtagande ska artikel 166.9 tillämpas.

- 2. Genom undantag från punkt 1 får institutet minska det belopp som motsvarar kreditriskexponeringen i fråga om en post utanför balansräkningen med motsvarande belopp i specifika kreditriskjusteringar. Resultatet av subtraktionen får inte understiga noll.
- 3. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska institutet tillämpa en konverteringsfaktor på 10 % på sådana lågriskposter utanför balansräkningen som avses i artikel 111.1 d.

Artikel 429g

Beräkning av exponeringsvärde för avistaköp eller avistaförsäljning som väntar på avveckling

- 1. Institutet ska behandla kontanta medel kopplade till avistaförsäljning och värdepapper kopplade till avistaköp som kvarstår på balansräkningen fram till avvecklingsdagen som tillgångar enligt artikel 429.4 a
- 2. Institut som i enlighet med den tillämpliga redovisningsramen tillämpar handelsdagsredovisning i fråga om avistaköp och avistaförsäljning som väntar på avveckling ska omvända all kvittning mellan kontantfordringar kopplade till avistaförsäljning och kontantskulder kopplade till avistaköp som väntar på avveckling, trots att sådan kvittning i sig är tillåten enligt samma redovisningsram. Efter att de har omvänt all sådan kvittning i redovisningen får de emellertid kvitta dessa kontantfordringar och kontantskulder mot varandra när både den avistaförsäljning och det avistaköp det gäller har avvecklats genom leverans mot betalning.
- 3. Institut som i enlighet med den tillämpliga redovisningsramen tillämpar avvecklingsredovisning i fråga om avistaköp och avistaförsäljning som väntar på avveckling ska låta det fulla nominella värdet av de åtaganden att betala som följer av avistaköpen ingå i det totala exponeringsmättet.

Institutet får endast kvitta det fulla nominella värdet av betalningsåtaganden kopplade till avistaköp mot det fulla nominella värdet av kontantfordringar kopplade till avistaförsäljning i väntan på avveckling, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:

- a) Både avistaköpen och avistaförsäljningarna i fråga avvecklas genom leverans mot betalning.
- b) Köpta och sålda finansiella tillgångar som är knutna till kontantskulder och kontantfordringar värderas till verkligt värde genom resultatet och ingår i institutets handelslager.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66)."

118. Följande del ska införas efter artikel 429g:

”DEL SJU A

RAPPORTERINGSKRAV

Artikel 430

Rapportering av tillsynskrav och finansiell information

1. Instituterna ska till de behöriga myndigheterna lämna in rapporter om
 - a) kapitalbaskrav, inbegripet bruttosoliditetskrav, i enlighet med artikel 92 och del sju,
 - b) de krav som anges i artiklarna 92a och 92b när det gäller institut som omfattas av dessa krav,
 - c) stora exponeringar i enlighet med artikel 394,
 - d) likviditetskrav i enlighet med artikel 415,
 - e) de aggregerade uppgifter för varje nationell fastighetsmarknad som avses i artikel 430a.1,
 - f) de krav och den vägledning i direktiv 2013/36/EU som kommer ifråga för standardiserad rapportering, förutom eventuella ytterligare rapporteringskrav enligt artikel 104.1 j i det direktivet,
 - g) nivån på tillgångsinteckning, inbegripet en uppdelning efter typ av tillgångsinteckning, t.ex. efter repor, värdepapperslån, värdepapperiserade exponeringar eller lån,

Institut som undantas i enlighet med artikel 6.5 ska inte omfattas av det rapporteringskrav i fråga om bruttosoliditet som anges i led a i första stycket i denna punkt på individuell nivå.

2. Utöver den rapportering av bruttosoliditetsgraden som avses i led a i första stycket i punkt 1 ska stora institut till sina behöriga myndigheter rapportera om specifika komponenter av bruttosoliditetsgraden baserat på genomsnittsvärden över rapporteringsperioden och de uppgifter som använts för att beräkna dessa genomsnittsvärden, så att de behöriga myndigheterna kan övervaka bruttosoliditetsgradens volatilitet, särskilt kring rapporteringens referensdatum.

3. Utöver rapportering av de tillsynskrav som avses i punkt 1 i denna artikel ska instituten rapportera finansiell information till sina behöriga myndigheter om de är något av följande:

- a) Ett institut som omfattas av artikel 4 i förordning (EG) nr 1606/2002.
- b) Ett kreditinstitut som förbereder sin sammanställda redovisning i enlighet med internationella redovisningsstandarder enligt artikel 5 b i förordning (EG) nr 1606/2002.

4. De behöriga myndigheterna får kräva att kreditinstitut som fastställer sin kapitalbas på gruppnivå i enlighet med internationella redovisningsstandarder enligt artikel 24.2 rapporterar finansiell information i enlighet med denna artikel.

5. De rapporter med finansiell information som avses i punkterna 3 och 4 ska endast innehålla den information som krävs för att ge en övergripande bild av riskprofilen för institutets verksamhet och av de systemriskerna som institutet innebär för den finansiella sektorn eller den reala ekonomin i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010.

6. Rapporteringskraven i denna artikel ska tillämpas proportionerligt på instituten med hänsyn tagen till den rapport som avses i punkt 8, med beaktande av deras storlek och komplexitet samt verksamhetens art och risknivå.

7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera enhetliga format och mallar för rapporteringen, instruktioner och metoder för användning av mallarna, rapporteringsintervall och rapporteringsdatum, definitioner och it-lösningar för den rapportering som avses i punkt 1–4.

Eventuella nya rapporteringskrav som fastställs i sådana tekniska standarder för genomförande ska inte vara tillämpliga förrän tidigast sex månader efter att de trätt i kraft.

Vid tillämpningen av punkt 2 ska det i förslagen till tekniska standarder för genomförande anges vilka komponenter av bruttosoliditetsgraden som ska rapporteras med användning av värdena vid dagens slut eller månadens slut. EBA ska i det syftet ta hänsyn till både

- a) hur mottaglig en komponent är för betydande tillfälliga minskningar av transaktionsvolymerna som skulle kunna leda till att risken för alltför låg bruttosoliditet är underrepresenterad vid referensdatumet för rapporteringen, och
- b) utveckling och rön på internationell nivå.

EBA ska lämna in förslagen till tekniska standarder för genomförande som avses i denna punkt till kommissionen senast den 28 juni 2021, utom när det gäller

- a) bruttosoliditetsgraden, som ska lämnas in senast den 28 juni 2020,
- b) skyldigheterna som fastställs i artiklarna 92a och 92b, som ska lämnas in senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

8. EBA ska i överensstämmelse med denna punkt bedöma de kostnader och den nytta som följer av de rapporteringskrav som fastställs i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 (*) och rapportera sina resultat till kommissionen senast den 28 juni 2020. Den bedömningen ska i synnerhet göras för små och icke-komplexa institut. För dessa syften ska rapporten

- a) dela in instituten i kategorier efter deras storlek och komplexitet samt verksamhetens art och risknivå,
- b) för varje kategori av institut beräkna de kostnader som under den relevanta perioden uppstått på grund av rapporteringskraven som fastställs i genomförandeförordning (EU) nr 680/2014, med beaktande av ett antal principer, nämligen
 - i) att rapporteringskostnaderna ska beräknas som kvoten av rapporteringskostnaderna och institutets totala kostnader under den relevanta perioden,
 - ii) att rapporteringskostnaderna ska omfatta alla kostnader som kan hänföras till genomförandet och den löpande driften av rapporteringssystemen, inbegripet kostnader för personal, it-system, juridiska tjänster, bokförings-, redovisnings- och konsulttjänster,
 - iii) att den relevanta perioden ska avse varje räkenskapsår då institutet har haft rapporteringskostnader för att förbereda genomförandet av rapporteringskraven enligt genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 och för att fortsätta den löpande driften av rapporteringssystemen,
- c) bedöma huruvida rapporteringskostnaderna för varje kategori av institut var proportionerliga med avseende på den nytta som rapporteringskraven gav upphov till i samband med tillsynen,
- d) bedöma effekterna av minskade rapporteringskrav på kostnader och tillsynseffektivitet, och
- e) ge rekommendationer om hur rapporteringskraven kan minskas åtminstone för små och icke-komplexa institut, i vilket syfte EBA ska eftersträva en förväntad genomsnittlig kostnadsminskning på minst 10 % men helst på 20 %. EBA ska särskilt bedöma huruvida
 - i) de rapporteringskrav som avses i punkt 1 g skulle kunna upphävas för små och icke-komplexa institut om tillgångens in-teckning ligger under ett visst tröskelvärde,
 - ii) den rapporteringsfrekvens som krävs i enlighet med punkt 1 a, c och g skulle kunna minskas för små och icke-komplexa institut.

EBA ska till den rapporten bifoga de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses i punkt 7.

9. De behöriga myndigheterna ska samråda med EBA om huruvida andra institut än de som avses i punkterna 3 och 4 bör lämna in rapporter om finansiella uppgifter på gruppnivå i enlighet med punkt 3, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) De relevanta instituten rapporterar inte redan på gruppnivå.
- b) De relevanta instituten omfattas av en redovisningsram i enlighet med direktiv 86/635/EEG.
- c) Finansiell rapportering anses nödvändigt för att ge en övergripande bild av riskprofilen för institutets verksamhet och av de systemriskerna som den innebär för den finansiella sektorn och den reala ekonomin enligt förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera de format och mallar som de institut som avses i första stycket ska använda för de syften som anges där.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

10. Om den behöriga myndigheten anser att information som inte omfattas av den tekniska standarden för genomförande som avses i punkt 7 är nödvändig för de syften som anges i punkt 5, ska den underrätta EBA och ESRB om den ytterligare information som den anser behöver ingå i den tekniska standarden för genomförande i den punkten.

11. De behöriga myndigheterna får upphäva kravet på att lämna in någon av uppgiftsposterna i de rapporteringsmallar som anges i de tekniska standarder för genomförande som avses i denna artikel om dessa uppgiftsposter överlappar varandra. I detta syfte ska uppgiftsposter som överlappar varandra referera till sådana uppgiftsposter som redan är tillgängliga för de behöriga myndigheterna på annat sätt än genom insamling av rapporteringsmallarna, inbegripet i fall då dessa uppgiftsposter kan erhållas från uppgifter som redan finns tillgängliga för de behöriga myndigheterna i olika format eller på olika detaljnivåer. Den behöriga myndigheten får endast bevilja de undantag som avses i denna punkt om de uppgifter som erhålls, insamlas eller aggregeras genom sådana alternativa metoder är identiska med de uppgiftsposter som annars skulle behöva rapporteras enligt respektive tekniska standard för genomförande.

Behöriga myndigheter, resolutionsmyndigheter och utsedda myndigheter ska alltid använda sig av utbyte av uppgifter när detta är möjligt för att minska rapporteringskraven. Bestämmelserna om utbyte av information och tystnadsplikt i direktiv 2013/36/EU avdelning VII kapitel I avsnitt II ska vara tillämpliga.

Artikel 430a

Specifika rapporteringsskyldigheter

1. Instituterna ska årligen till sina behöriga myndigheter rapportera följande aggregerade uppgifter för varje nationell fastighetsmarknad mot vilken de är exponerade:
 - a) Förluster från exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av bostadsfastigheter, upp till det lägre av det intecknade beloppet och 80 % av marknadsvärdet eller 80 % av pantlånsvärdet om inte annat beslutats enligt artikel 124.2.
 - b) Totala förluster från exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av bostadsfastigheter upp till den del av exponeringen som behandlas som fullt ut säkrad genom bostadsfastigheter i enlighet med artikel 124.1.
 - c) Exponeringsvärdet av alla utestående exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av bostadsfastigheter begränsat till den del som behandlas som fullt ut säkrad genom bostadsfastigheter i enlighet med artikel 124.1.
 - d) Förluster från exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av kommersiella fastigheter upp till det lägre av det intecknade beloppet och 50 % av marknadsvärdet eller 60 % av pantlånsvärdet om inte annat beslutats i enlighet med artikel 124.2.
 - e) Totala förluster från exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av kommersiella fastigheter upp till den del av exponeringen som behandlas som fullt ut säkrad genom kommersiella fastigheter i enlighet med artikel 124.1.

f) Exponeringsvärdet av alla utestående exponeringar för vilka ett institut har godtagit säkerhet i form av kommersiella fastigheter begränsat till den del som behandlas som fullt ut säkrad genom kommersiella fastigheter i enlighet med artikel 124.1.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska rapporteras till den behöriga myndigheten i det relevanta institutets hemmedlemsstat. Om ett institut har en filial i en annan medlemsstat, ska de uppgifter som rör denna filial även rapporteras till de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten. Uppgifterna ska rapporteras separat för varje fastighetsmarknad inom unionen mot vilken det relevanta institutet är exponerat.

3. De behöriga myndigheterna ska årligen på aggregerad nivå offentliggöra de uppgifter som anges i punkt 1 a-f, tillsammans med historiska uppgifter om sådana finns. En behörig myndighet ska, på begäran från en annan behörig myndighet i en annan medlemsstat eller på begäran från EBA, till denna behöriga myndighet eller till EBA översända mer detaljerade uppgifter om bostadsmarknaden eller den kommersiella fastighetsmarknaden i den medlemsstaten.

Artikel 430b

Särskilda rapporteringskrav för marknadsrisk

1. Från och med dagen för tillämpning av den delegerade akt som avses i artikel 461a ska institut som varken uppfyller villkoren i artikel 94.1 eller villkoren i artikel 325a.1, för alla sina positioner i handelslagret och alla sina positioner utanför handelslagret som omfattas av valutarisk eller råvarurisk, rapportera resultaten av beräkningarna baserat på den alternativa schablonmetoden i del tre avdelning IV kapitel 1a på samma grund som sådana institut rapporterar de skyldigheter som anges i artikel 92.3 leden b i och c.

2. Institut som avses i punkt 1 i den här artikeln ska separat rapportera de beräkningar som anges i artikel 325c.2 a, b och c för portföljen med alla positioner i handelslagret eller positioner utanför handelslagret som är föremål för valutarisk och råvarurisk.

3. Utöver de krav som anges i punkt 1 i den här artikeln ska instituten, från slutet av en treårsperiod som följer efter dagen för ikraftträdandet av de senaste tekniska tillsynsstandarder som avses i artiklarna 325bd.7, 325be.3, 325bf.9, 325bg.4, för de positioner som har tilldelats handlarbord för vilka de har fått de behöriga myndigheternas tillstånd att använda den alternativa internmodellmetoden i enlighet med artikel 325az.2, rapportera resultaten av beräkningarna baserat på metoden i del tre avdelning IV kapitel 1b på samma grund som sådana institut rapporterar de skyldigheter som anges i artikel 92.3 leden b i och c.

4. Vid tillämpning av rapporteringskravet i punkt 3 i den här artikeln ska instituten separat rapportera de beräkningar som anges i artikel 325ba.1 leden a i, a ii, b i och b ii för portföljen med alla positioner i handelslagret eller positioner utanför handelslagret som är föremål för valutarisk och råvarurisk som tilldelats handlarbord för vilka institutet har fått de behöriga myndigheternas tillstånd att använda den alternativa internmodellmetoden, i enlighet med artikel 325az.2.

5. Institutet får inom en grupp använda de metoder som avses i punkterna 1 och 3 i kombination, förutsatt att beräkningen enligt de metoder som avses i punkt 1 inte överskrider 90 % av den totala beräkningen. I annat fall ska instituten använda den metod som avses i punkt 1 för alla sina positioner i handelslagret och alla sina positioner utanför handelslagret som är föremål för valutarisk och råvarurisk.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera enhetliga rapporteringsmallar, instruktioner och metoder för användning av mallarna, rapporteringsintervall och rapporteringsdatum, definitioner och it-lösningar för den rapportering som avses i denna artikel.

Eventuella nya rapporteringskrav som fastställs i sådana tekniska standarder för genomförande ska inte vara tillämpliga förrän tidigast sex månader från och med den dag de trätt i kraft.

EBA ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 30 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

Artikel 430c

Genomförbarhetsrapport om det integrerade rapporteringssystemet

1. EBA ska utarbeta en rapport om genomförbarheten avseende utvecklingen av ett enhetligt och integrerat system för att samla in uppgifter om statistik, resolution och tillsyn och rapportera sina resultat till kommissionen senast den 28 juni 2020.

2. Vid utarbetandet av genomförbarhetsrapporten ska EBA involvera behöriga myndigheter och myndigheter som ansvarar för insättningsgarantisystem, resolution och i synnerhet Europeiska centralbankssystemet (ECBS). Rapporten ska beakta ECBS tidigare arbete avseende integrerad uppgiftsinsamling och ska baseras på en övergripande kostnadsnyttoanalys som minst innehåller följande:

- a) En översikt över mängden och omfattningen av de aktuella uppgifter som samlats in av de behöriga myndigheterna inom deras jurisdiktioner samt deras härkomst och detaljnivå.
- b) Inrättandet av ett standardlexikon för de uppgifter som ska samlas in i syfte att öka rapporteringskravens konvergens vad gäller de reguljära rapporteringsskyldigheterna och att undvika överflödiga förfrågningar.
- c) Inrättandet av en gemensam kommitté, som minst utgörs av EBA och ECBS, för utveckling och genomförande av det integrerade rapporteringssystemet.
- d) Genomförbarhet och möjlig utformning av en central uppgiftsinsamling för det integrerade rapporteringssystemet, inbegripet krav för att säkerställa sträng sekretess för de uppgifter som samlas in, stark autentisering och hantering av åtkomsträttigheter till systemet samt cybersäkerhet, som
 - i) innehåller ett centralt dataregister med alla uppgifter om statistik, resolution och tillsyn med nödvändig detaljnivå och frekvens för institutet i fråga och som uppdateras så ofta som det krävs,
 - ii) fungerar som kontaktpunkt för de behöriga myndigheterna, genom att ta emot, handlägga och samla alla uppgiftsfrågningar från de behöriga myndigheterna, jämföra förfrågningarna med redan befintliga rapporterade uppgifter och ge de behöriga myndigheterna snabb tillgång till de begärda uppgifterna,
 - iii) ger ytterligare stöd till de behöriga myndigheterna för överföring av uppgiftsfrågningar till instituten och för in de efterfrågade uppgifterna i det centrala dataregistret,
 - iv) har en samordnande roll för informationsutbytet och uppgiftsutbytet mellan de behöriga myndigheterna, och
 - v) tar hänsyn till de behöriga myndigheternas förfaranden och processer och överför dessa till ett standardiserat system.

3. Senast ett år efter det att den rapport som avses i denna artikel har lagts fram ska kommissionen, om så är lämpligt och med beaktande av EBA:s genomförbarhetsrapport, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om inrättandet av ett standardiserat och integrerat rapporteringssystem för rapporteringskrav.

(*) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 191, 28.6.2014, s. 1)."

119. Del åtta ska ersättas med följande:

"DEL ÅTTA

INSTITUTENS OFFENTLIGGÖRANDE AV INFORMATION

AVDELNING I

ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 431

Krav och policy för offentliggörande av information

1. Instituterna ska offentliggöra den information som avses i avdelningarna II och III i enlighet med bestämmelserna i denna avdelning, med förbehåll för de undantag som anges i artikel 432.

2. Institut som i enlighet med del tre har beviljats tillstånd av de behöriga myndigheterna för de instrument och metoder som avses i avdelning III i denna del ska offentliggöra de uppgifter som anges där.

3. Ledningsorganet eller den verkställande ledningen ska anta en formell policy för uppfyllandet av kraven på offentliggörande i denna del samt inrätta och upprätthålla interna processer, system och kontrollrutiner för att kunna bedöma om den information som institutet offentliggör är lämplig och uppfyller kraven i denna del. Minst en medlem av ledningsorganet eller den verkställande ledningen ska skriftligen intyga att institutet i fråga har fullgjort kraven på offentliggörande i denna del, i enlighet med formella riktlinjer och interna processer, system och kontroller. Det skriftliga intyget och de viktigaste delarna av institutets formella riktlinjer för uppfyllande av kraven på offentliggörande ska ingå i den information som institutet offentliggör.

Den information som ska offentliggöras i enlighet med denna del ska vara föremål för samma nivå av intern verifiering som gäller för den förvaltningsberättelse som ingår i institutets redovisning.

Varje institut ska också ha infört riktlinjer för kontroll av att den information det offentliggör ger marknadsaktörerna en heltäckande bild av institutets riskprofil. Om ett institut bedömer att den information som ska offentliggöras enligt bestämmelserna i denna del inte är tillräcklig för att ge en sådan heltäckande bild, ska det offentliggöra ytterligare information utöver den som är obligatorisk enligt denna del. Trots detta ska instituten enligt artikel 432 bara vara skyldiga att offentliggöra information som är väsentlig och som inte utgör företags-hemligheter eller är konfidentiell.

4. Kvantitativ information som offentliggörs ska alltid åtföljas av kvalitativ och annan kompletterande information som kan behövas för att användarna ska förstå den kvantitativa informationen, och det ska särskilt anges om det finns väsentliga skillnader jämfört med när motsvarande information senast offentliggjordes.

5. Institutet ska på begäran förklara sina beslut om riskklassificering för små och medelstora företag och andra företag som ansöker om lån och på begäran göra detta i skriftlig form. Institutens administrativa kostnader för detta ska stå i proportion till lånets storlek.

Artikel 432

Icke väsentlig information, företags-hemligheter eller konfidentiell information

1. Med undantag av offentliggörande enligt artiklarna 435.2 c, 437 och 450 får instituten utelämna en eller flera av de upplysningar som förtecknas i avdelningarna II och III om den information som tillhandahålls genom sådant offentliggörande inte anses vara väsentlig.

Information ska för detta ändamål anses väsentlig om ett utelämnande eller en förvrängning av den skulle kunna förändra eller påverka bedömningar eller beslut hos en användare som förlitar sig på informationen för att fatta ekonomiska beslut.

EBA ska utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för hur instituten ska bedöma väsentlighet i förhållande till kraven på offentliggörande i avdelningarna II och III.

2. Institutet får också utelämna en eller flera av de uppgifter som anges i avdelningarna II och III om dessa uppgifter omfattar information som betraktas som företags-hemligheter eller konfidentiell information enligt denna punkt, med undantag för offentliggörande som föreskrivs i artiklarna 437 och 450.

Information ska betraktas som ett instituts företags-hemligheter om ett offentliggörande av den skulle undergräva institutets konkurrensställning. Företags-hemligheter kan omfatta information om produkter eller system, som – om den spreds till konkurrenterna – skulle göra att institutets investeringar i dem blir mindre värdefulla.

Information ska betraktas som konfidentiell om det finns förpliktelser gentemot kunder eller andra motpartsförbindelser som gör att institutet måste behandla informationen konfidentiellt.

EBA ska utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för hur instituten ska bedöma företags-hemligheter och konfidentialitet i förhållande till kraven på offentliggörande i avdelningarna II och III.

3. I de undantagsfall som avses i punkt 2 ska de berörda instituten ange i den offentliggjorda informationen att vissa specifika uppgifter inte offentliggörs samt skälet till detta; de ska också offentliggöra mer allmän information om föremålet för kravet på offentliggörande, förutom i fall där föremålet för kravet på offentliggörande i sig utgör en företagshemlighet eller konfidentiell information.

Artikel 433

Frekvens för offentliggörande av information och informationens innehåll

Instituten ska offentliggöra den information som krävs enligt avdelningarna II och III på det sätt som anges i artiklarna 433a, 433b och 433c.

Information som offentliggörs på årsbasis ska göras tillgänglig på samma dag som institutet offentliggör sina räkenskaper eller så snart som möjligt därefter.

Information som offentliggörs på halvårs- eller kvartalsbasis ska där så är tillämpligt göras tillgänglig på samma dag som institutet offentliggör sin redovisning för samma period, eller så snart som möjligt därefter.

Om informationen enligt denna del offentliggörs senare än räkenskaperna för den berörda perioden ska fördröjningen däremellan, för att kunna godtas, vara rimlig och i alla händelser inte gå utöver den tidsram som de behöriga myndigheterna fastställt enligt artikel 106 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 433a

Stora instituts offentliggörande av information

1. Stora institut ska offentliggöra den information som anges nedan med följande frekvens:

a) På årsbasis: all information som krävs enligt denna del.

b) På halvårsbasis: den information som avses i

- i) artikel 437 a,
- ii) artikel 438 e,
- iii) artikel 439 e–l,
- iv) artikel 440,
- v) artikel 442 c, e, f och g,
- vi) artikel 444 e,
- vii) artikel 445,
- viii) artikel 448.1 a och b,
- ix) artikel 449 j–l,
- x) artikel 451.1 a och b,
- xi) artikel 451a.3,
- xii) artikel 452 g,
- xiii) artikel 453 f–j,
- xiv) artikel 455 d, e och g.

c) På kvartalsbasis: den information som avses i

- i) artikel 438 d och h,
- ii) de nyckeltal som avses i artikel 447,
- iii) artikel 451a.2.

2. Genom undantag från punkt 1 ska stora institut som inte tillhör kategorin globala systemviktiga institut och som ej är börsnoterade offentliggöra den information som anges nedan med följande frekvens:

- a) På årsbasis: all information som krävs enligt denna del.
- b) På halvårsbasis: de nyckeltal som avses i artikel 447.

3. Stora institut som omfattas av artikel 92a eller 92b ska offentliggöra den information som krävs enligt artikel 437a på halvårsbasis, med undantag för nyckeltalen i artikel 447 h som ska offentliggöras kvartalsvis.

Artikel 433b

Små och icke-komplexa instituts offentliggörande av information

1. Små och icke-komplexa institut ska offentliggöra den information som anges nedan med följande frekvens:

- a) På årsbasis: den information som avses i
 - i) artikel 435.1 a, e och f,
 - ii) artikel 438 d,
 - iii) artikel 450.1 a–d, h, i och j.
- b) På halvårsbasis: de nyckeltal som avses i artikel 447.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska små och icke-komplexa, ej börsnoterade institut offentliggöra de nyckeltal som avses i artikel 447 på årsbasis.

Artikel 433c

Övriga instituts offentliggörande av information

1. Institut som inte omfattas av artikel 433a eller 433b ska offentliggöra den information som anges nedan med följande frekvens:

- a) På årsbasis: all information som krävs enligt denna del.
- b) På halvårsbasis: de nyckeltal som avses i artikel 447.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska andra ej börsnoterade institut offentliggöra följande information på årsbasis:

- a) Artikel 435.1 a, e och f.
- b) Artikel 435.2 a, b och c.
- c) Artikel 437 a.
- d) Artikel 438 c och d.
- e) De nyckeltal som anges i artikel 447.
- f) Artikel 450.1 a–d och h–k.

Artikel 434

Metoder för offentliggörande

1. Instituterna ska offentliggöra all den information som krävs enligt avdelningarna II och III på elektronisk väg via samma medium eller på samma plats. Kravet på offentliggörande via samma medium eller på samma plats ska innefatta att tillsynsinformationen görs lätt tillgänglig för användarna i ett fristående dokument eller i ett särskilt avsnitt som ingår i eller är bifogat institutets räkenskaper eller redovisning, och där all information som omfattas av kraven på offentliggörande finns med, och lätt kan identifieras av användarna.

2. Varje institut ska lagra den information det offentliggjort i enlighet med kraven i denna del, och hålla den fortsatt tillgänglig på sin webbplats eller – om institutet saknar webbplats – på annat lämpligt ställe. Den lagrade informationen ska förbli tillgänglig för minst lika lång tid som föreskrivs för lagring av innehållet i institutets redovisning enligt den gällande nationella rätten.

Artikel 434a

Enhetliga format för offentliggörande av information

Med avseende på kraven på offentliggörande i avdelningarna II och III ska EBA, inom ramen för sina förslag till tekniska standarder för genomförande, utforma enhetliga format för offentliggörande av information, samt instruktioner för detta.

Dessa enhetliga format ska utformas så att användarna ges tillräckligt uttömmande och jämförbar information för att bedöma varje instituts riskprofil samt hur väl institutet uppfyller kraven i delarna ett till sju. I fråga om formaten för offentliggörande av information ska de tekniska standarderna för genomförande syfta till största möjliga enhetlighet i förhållande till internationella standarder, för att göra det lättare att jämföra information.

Enhetliga format ska där så är lämpligt offentliggöras i tabellformat.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta dessa tekniska standarder för genomförande i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

AVDELNING II

TEKNISKA KRITERIER FÖR TRANSPARENS OCH OFFENTLIGGÖRANDE AV INFORMATION

Artikel 435

Offentliggörande av riskhanteringsmål och riskhanteringspolicy

1. Institut ska offentliggöra riskhanteringsmål och riskhanteringspolicy för varje enskild riskkategori, inbegripet de risker som avses i denna avdelning. Informationen ska omfatta följande:

- a) Strategier och processer för att hantera dessa riskkategorier.
- b) Den relevanta riskhanteringsfunktionens struktur och organisation, inbegripet information om grunden för dess behörighet, dess befogenheter och dess ansvar enligt institutets stiftelseurkund och styrdokument.
- c) Riskrapporterings- och riskmätningssystemens omfattning och karaktär.
- d) Riktlinjerna för risksäkring och riskreducering, och strategier och processer för övervakning av de risksäkrande och riskreducerande åtgärdernas fortlöpande effektivitet.
- e) En deklaration godkänd av ledningsorganet om att det relevanta institutets arrangemang för riskhantering är tillfredsställande, där det försäkras att de riskhanteringsssystem som införts är ändamålsenliga i förhållande till institutets profil och strategi.
- f) En kortfattad riskförklaring godkänd av ledningsorganet, där det ges en kort beskrivning av institutets övergripande riskprofil i samband med affärsstrategin; den förklaringen ska innehålla
 - i) nyckeltal och siffror som ger externa intressenter en heltäckande bild av institutets riskhantering, inbegripet hur dess riskprofil samverkar med den risktolerans som ledningsorganet har fastställt,
 - ii) information om gruppinterna transaktioner och transaktioner med närstående parter som kan ha en väsentlig inverkan på den konsoliderade gruppens riskprofil.

2. Instituterna ska offentliggöra följande information om sina styrformer:

- a) Antal styrelseuppdrag som medlemmarna i ledningsorganet har.

- b) Rekryteringspolicy för medlemmar i ledningsorganet och deras faktiska kunskaper, kvalifikationer och sakkunskap.
- c) Mångfaldspolicy när det gäller utnämning av medlemmar till ledningsorganet, dess syften och eventuella mål som ska uppnås enligt policyn, samt i vilken utsträckning dessa syften och mål har uppnåtts.
- d) Huruvida institutet har inrättat en separat riskkommitté och hur många gånger denna kommitté har sammanträtt.
- e) Beskrivning av informationsflödet avseende risk till ledningsorganet.

Artikel 436

Offentliggörande av tillämpningsområde

Institutet ska offentliggöra följande information om tillämpningsområdet för denna förordning:

- a) Namnet på det institut på vilket denna förordning tillämpas.
- b) En avstämning mellan de konsoliderade räkenskaper som upprättats i enlighet med gällande redovisningsregler och de konsoliderade räkenskaper som upprättats i enlighet med tillsynskraven enligt del ett avdelning II avsnitten 2 och 3; den avstämningen ska visa skillnaderna mellan konsolideringen enligt redovisningsreglerna och konsolideringen enligt tillsynskraven samt vilka juridiska personer som ingår i konsolideringen enligt tillsynskrav om det inte är samma som i konsolideringen enligt redovisningsregler; av beskrivningen av vilka juridiska personer som ingår i konsolideringen enligt tillsynskraven ska det framgå vilken metod som använts för denna konsolidering om det inte är samma som för konsolideringen enligt redovisningsregler, om dessa juridiska personer ingår helt eller i proportionerlig grad i konsolideringen och om innehaven i dessa juridiska personer dras av från kapitalbasen.
- c) Tillgångar och skulder i de konsoliderade räkenskaper som upprättats i enlighet med tillsynskraven enligt del ett avdelning II avsnitten 2 och 3, uppdelade per risktyp i enlighet med denna del.
- d) En avstämning som visar de viktigaste orsakerna till skillnader mellan de bokförda värdebeloppen i räkenskaperna i konsolideringen enligt tillsynskrav i enlighet med definitionen i del ett avdelning II avsnitten 2 och 3, och det exponeringsbelopp som används för tillsynsändamål; denna avstämning ska kompletteras med kvalitativ information om dessa huvudsakliga orsaker till skillnader.
- e) För exponeringar i eller utanför handelslagret som justerats i enlighet med artiklarna 34 och 105: beloppen för de olika beståndsdelarna av ett instituts försiktiga värderingsjustering, uppdelade per risktyp, och beståndsdelarnas totalbelopp separat för positioner i och utanför handelslagret.
- f) Eventuella nuvarande eller förväntade väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till sina dotterföretag.
- g) Det totala belopp med vilket den faktiska kapitalbasen understiger kravet i alla de dotterföretag som inte ingår i konsolideringen och namnet eller namnen på dessa dotterföretag.
- h) I tillämpliga fall, under vilka omständigheter undantaget i artikel 7 eller den individuella konsolideringsmetoden i artikel 9 utnyttjas.

Artikel 437

Offentliggörande av kapitalbas

Institutet ska offentliggöra följande information om sin kapitalbas:

- a) En fullständig avstämning mellan kärnprimärkapitalposter, primärkapitaltillskottsposter, supplementärkapitalposter samt filter och avdrag som tillämpats på institutets kapitalbas enligt artiklarna 32–36, 56, 66 och 79 och balansräkningen i institutets reviderade räkenskaper.

- b) En beskrivning av huvuddragen hos kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskottsinstrument och supplementärkapitalinstrument som emitterats av institutet.
- c) De fullständiga villkoren för samtliga kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskottsinstrument och supplementärkapitalinstrument.
- d) Separat information om följande i fråga om beskaffenhet och belopp:
 - i) Varje filter som har tillämpats enligt artiklarna 32–35.
 - ii) Poster som dragits av enligt artiklarna 36, 56 och 66.
 - iii) Poster som inte har dragits av enligt artiklarna 47, 48, 56, 66 och 79.
- e) En beskrivning av samtliga begränsningar som har tillämpats på beräkningen av kapitalbasen i enlighet med denna förordning och de instrument, filter och avdrag som dessa begränsningar ska tillämpas på.
- f) En uttömmande förklaring av på vilken grund kapitalrelationer beräknas om dessa beräknas utifrån delar av kapitalbasen som fastställs på annan grund än den som föreskrivs i denna förordning.

Artikel 437a

Offentliggörande av kapitalbas och kvalificerade skulder

Institut som omfattas av artikel 92a eller 92b ska offentliggöra följande information om kapitalbas och kvalificerade skulder:

- a) Kapitalbasens och de kvalificerade skuldernas sammansättning, löptid och huvuddrag.
- b) Kvalificerade skulders rangordning i borgenärshierarkin.
- c) Det totala värdet av varje emission av de kvalificerade skuldinstrument som avses i artikel 72b och det värde av emissionerna som ingår i kvalificerade skuldposter upp till de tak som fastställs i artikel 72b.3 och 72b.4.
- d) Det totala värdet av de undantagna skulder som avses i artikel 72a.2.

Artikel 438

Offentliggörande av kapitalbaskrav och riskvägda exponeringsbelopp

Institut ska offentliggöra följande information om huruvida de uppfyller artikel 92 i denna förordning och kraven i artiklarna 73 och 104.1 a i direktiv 2013/36/EU:

- a) En sammanfattning av hur de bedömer om det interna kapitalet är tillräckligt för nuvarande och framtida verksamhet.
- b) Beloppet av ytterligare kapitalbaskrav som är en följd av den tillsynsprocess som avses i artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU och dess sammansättning vad gäller kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskottsinstrument eller supplementärkapitalinstrument.
- c) På den relevanta behöriga myndighetens begäran, resultatet av institutets interna bedömning av kapitaltäckningen.
- d) Det totala riskvägda exponeringsbeloppet och motsvarande totala kapitalbaskrav som fastställts i enlighet med artikel 92, indelat i de olika riskkategorier som anges i del tre och, i tillämpliga fall, en förklaring av effekten på beräkningen av kapitalbas och riskvägt exponeringsbelopp som följer av tillämpningen av kapitalgolv och att inga poster dras av från kapitalbasen.
- e) Exponeringarna inom och utanför balansräkningen, de riskvägda exponeringsbeloppen och tillhörande förväntade förluster för varje kategori av specialutlåning som anges i tabell 1 i artikel 153.5 samt exponeringarna i och utanför balansräkningen och de riskvägda exponeringsbeloppen för de kategorier av aktieexponeringar som beskrivs i artikel 155.2.

- f) Exponeringsvärde och riskvägt exponeringsbelopp för innehav av kapitalbasinstrument i försäkringsföretag, återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingföretag som instituten inte drar av från kapitalbasen i enlighet med artikel 49 vid beräkning av sina kapitalkrav på individuell nivå, undergruppsnivå och gruppnivå.
- g) Det extra kapitalbaskrav och den kapitaltäckningsgrad för ett finansiellt konglomerat som beräknas i enlighet med artikel 6 i direktiv 2002/87/EG och bilaga I till det direktivet om metod 1 eller 2 i den bilagan tillämpas.
- h) De variationer vad gäller riskvägda exponeringsbelopp för innevarande offentliggörandeperiod jämfört med den omedelbart föregående offentliggörandeperioden som blir följden av användning av interna modeller, samt en beskrivning av de viktigaste orsakerna till dessa variationer.

Artikel 439

Offentliggörande av exponeringar för motparts kreditrisk

Ett institut ska offentliggöra följande information om sina exponeringar för den motparts kreditrisk som avses i del tre avdelning II kapitel 6:

- a) En beskrivning av den metod som används för att fastställa internt kapital och kreditlimiter för exponeringar för motparts kreditrisk, inbegripet metoder för fastställa sådana limiter för exponeringar mot centrala motparter.
- b) En beskrivning av policyn när det gäller garantier och andra riskreduceringsmetoder, t.ex. policyn för att ta emot säkerheter och upprätta kreditreserver.
- c) En beskrivning av policyn när det gäller allmän korrelationsrisk och specifik korrelationsrisk enligt definitionen i artikel 291.
- d) Värdet på säkerheter som institutet skulle behöva ställa om dess kreditbetyg sänktes.
- e) Värdet på separerade och oseparatorade säkerheter som tagits emot och ställts, fördelat på typ av säkerheter och därefter på säkerheter använda för derivat respektive transaktioner för värdepappersfinansiering.
- f) För derivattransaktioner, exponeringsvärden före och efter effekten av kreditriskreducering enligt metoderna i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitten 3–6, beroende på vilken metod som är tillämplig, och tillhörande riskexponeringsbelopp som delats upp med hjälp av lämplig metod.
- g) För transaktioner för värdepappersfinansiering, exponeringsvärden före och efter effekten av kreditriskreducering enligt metoderna i del tre avdelning II kapitel 4 och 6, beroende på vilken metod som används, och tillhörande riskexponeringsbelopp som delats upp med hjälp av tillämplig metod.
- h) Exponeringsvärden efter effekterna av kreditriskreducering och de tillhörande riskexponeringarna för kapitalkrav för kreditvärdighetsjustering separat för varje metod som beskrivs i del tre avdelning VI.
- i) Exponeringsvärdet mot centrala motparter och de tillhörande riskexponeringar som omfattas av avsnitt 9 i del tre avdelning II kapitel 6, separat för kvalificerade och icke-kvalificerade centrala motparter och uppdelat per exponeringstyp.
- j) Kreditderivattransaktioners teoretiska och verkliga värden; kreditderivattransaktioner ska fördelas på produkttyper; inom varje produkttyp ska kreditderivattransaktioner vidare fördelas på köpt respektive sålt kreditriskskydd.
- k) Skattning av alfa om institutet har fått tillstånd av behöriga myndigheter att använda sin egen skattning av alfa i enlighet med artikel 284.9.
- l) Separat, den information som avses i artiklarna 444 e och 452 g.
- m) För institut som använder metoderna i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitten 4–5, storleken på deras derivatverksamhet i och utanför balansräkningen, beräknat enligt artikel 273a.1 eller 273a.2, beroende på vad som är tillämpligt.

Om centralbanken i en medlemsstat ger likviditetsstöd i form av säkerhetssvappar får den behöriga myndigheten undanta institut från kraven i första stycket leden d och e om den anser att offentliggörandet av den informationen skulle kunna avslöja att akut likviditetsstöd har getts. Den behöriga myndigheten ska i detta syfte ange lämpliga tröskelvärden och objektiva kriterier.

Artikel 440

Offentliggörande av kontracykliska kapitalbuffertar

Institut ska offentliggöra följande information om sitt uppfyllande av kravet på den kontracykliska kapitalbuffert som avses i avdelning VII kapitel 4 i direktiv 2013/36/EU:

- a) Den geografiska fördelningen av exponeringsbeloppen och de riskvägda exponeringsbelopp avseende deras kreditexponeringar som används som underlag för beräkning av deras kontracykliska kapitalbuffert.
- b) Värdet på deras institutspecifika kontracykliska kapitalbuffert.

Artikel 441

Offentliggörande av indikatorer för global systemvikt

Globala systemviktiga institut ska årligen offentliggöra information om värden avseende de indikatorer som används för att bestämma institutens poäng enligt identifieringsmetoden i artikel 131 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 442

Offentliggörande av exponeringar för kreditrisk och utspädningsrisk

Institut ska offentliggöra följande information om sina exponeringar för kreditrisk och utspädningsrisk:

- a) Vilka definitioner av begreppen *förfallen* och *nedskrivnen* de använder vid redovisning och eventuella skillnader mellan definitionerna av *förfallen* och *fallerad* vid redovisning och vid tillsyn.
- b) En beskrivning av tillvägagångssätt och metoder som har antagits för att fastställa specifika och allmänna kreditriskjusteringar.
- c) Information om värde och kvalitet på säkra exponeringar, osäkra exponeringar och exponeringar med anstånd för lån, räntebärande värdepapper och exponeringar utanför balansräkningen, inbegripet ackumulerade nedskrivningar, avsättningar och negativa förändringar av verkligt värde till följd av kreditrisk och värdet på mottagna säkerheter och finansiella garantier.
- d) En förfalloanalys av redovisningen av förfallna exponeringar.
- e) Bokförda bruttovärden för både fallerade och icke-fallerade exponeringar, ackumulerade särskilda och allmänna kreditriskjusteringar och ackumulerade nedskrivningar som gjorts avseende dessa exponeringar och det bokförda nettovärdet och deras geografiska fördelning och fördelning över branscher samt för lån, räntebärande värdepapper och exponeringar utanför balansräkningen.
- f) Eventuella förändringar av bruttovärdet för fallerade exponeringar i och utanför balansräkningen, inbegripet åtminstone information om ingående och utgående saldon avseende dessa exponeringar, bruttovärdet för någon av dessa exponeringar som återgått till icke-fallerad status eller varit föremål för nedskrivning.
- g) Fördelning av lån och räntebärande värdepapper på återstående löptid.

Artikel 443

Offentliggörande av intecknade och ointecknade tillgångar

Institut ska offentliggöra information om intecknade och ointecknade tillgångar. De ska för detta ändamål utgå från det bokförda värdet per exponeringsklass fördelat på tillgångskvalitet och den totala andel av det bokförda värdet som är intecknat respektive ointecknat. Akut likviditetsstöd som beviljats av centralbanker ska inte ingå i informationen om intecknade och ointecknade tillgångar.

Artikel 444

Offentliggörande av användning av schablonmetoden

Institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 ska offentliggöra följande information för var och en av exponeringsklasserna i artikel 112:

- a) Namn på utsedda externa ratinginstitut och exportkreditorgan och skäl till eventuella ändringar av dessa under offentliggörandeperioden.
- b) Exponeringsklasser för vilka varje externt ratinginstitut eller exportkreditorgan används.
- c) Beskrivning av den process som används för att överföra emittentbetyg och kreditbetyg för emissioner till poster som inte är inkluderade i handelslaget.
- d) Sambandet mellan kreditbetyg från varje utsett externt ratinginstitut eller exportkreditorgan och riskvikterna som motsvarar kreditkvalitetsskalan i del tre avdelning II kapitel 2, varvid hänsyn ska tas till att denna information inte behöver offentliggöras om instituten följer den inplacering som offentliggjorts av EBA.
- e) Exponeringsvärden och exponeringsvärden efter kreditriskreducering för varje kreditkvalitetssteg som beskrivs i del tre avdelning II kapitel 2 per exponeringsklass samt de exponeringsvärden som dragits av från kapitalbasen.

Artikel 445

Offentliggörande av exponeringar för marknadsrisk

Institut som beräknar kapitalbaskrav enligt artikel 92.3 b och c ska lämna separata upplysningar om dessa krav för varje risk som avses i dessa led. Dessutom ska separat upplysning ges om kapitalbaskraven för värdepapperiseringspositionernas specifika ränterisk.

Artikel 446

Offentliggörande av operativ riskhantering

Institut ska offentliggöra följande information om sin hantering av operativ risk:

- a) Bedömningsmetoder för kapitalbaskraven för operativ risk som institutet får tillämpa.
- b) En beskrivning av den metod som anges i artikel 312.2, om institutet använder den metoden, samt en diskussion om relevanta interna och externa faktorer som beaktas i institutets internmätningss metod.
- c) Om metoden bara används delvis ska räckvidd och omfattning anges för de olika metoder som används.

Artikel 447

Offentliggörande av nyckeltal

Institut ska offentliggöra information om följande nyckeltal i tabellformat:

- a) Sammansättning av kapitalbas och kapitalbaskravet beräknat i enlighet med artikel 92.
- b) Total riskexponering beräknad i enlighet med artikel 92.3.
- c) I tillämpliga fall belopp och sammanställning av supplementärt kapital som instituten är skyldiga att hålla i enlighet med artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU.
- d) Deras kombinerade buffertkrav, vilka instituten är skyldiga att hålla i enlighet med kapitel 4 i avdelning VII i direktiv 2013/36/EU.

- e) Deras bruttosoliditetsgrad och det totala exponeringsmättet, beräknat i enlighet med artikel 429.
- f) Följande information avseende deras likviditetstäckningsgrad, beräknad i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1:
- i) Genomsnittet eller genomsnitten, beroende på vad som är tillämpligt, av deras likviditetstäckningsgrad på grundval av observationer vid månads slut under de föregående tolv månaderna för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.
 - ii) Genomsnittet eller genomsnitten, beroende på vad som är tillämpligt, av de totala likvida tillgångar som, efter relevanta nedsättningar, ingår i likviditetsbufferten enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, på grundval av observationer vid månads slut under de föregående tolv månaderna för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.
 - iii) Genomsnittet av deras likviditetsutflöden och -inflöden samt nettolikviditetsutflöden, beräknade enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, på grundval av observationer vid månads slut under de föregående tolv månaderna för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.
- g) Följande information om kravet på stabil nettofinansiering, beräknat i enlighet med del sex avdelning IV:
- i) Stabil nettofinansieringskvot i slutet av varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.
 - ii) Tillgänglig stabil finansiering i slutet av varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.
 - iii) Den stabila finansiering som krävs i slutet av varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.
- h) Kvoterna för kapitalbas och kvalificerade skulder och deras komponenter, täljare och nämnare, beräknat i enlighet med artiklarna 92a och 92b, i tillämpliga fall fördelat på enskild resolutionskoncern.

Artikel 448

Offentliggörande av exponering för ränterisk för positioner som inte ingår i handelslagret

1. Från och med den 28 juni 2021 ska institut offentliggöra följande kvantitativa och kvalitativa information om de risker till följd av de potentiella ränteförändringar som avses i artiklarna 84 och 98.5 i direktiv 2013/36/EU och som påverkar både det ekonomiska värdet av eget kapital och nettoränteintäkterna från verksamhet utanför handelslagret.
- a) Förändringar av det ekonomiska värdet av eget kapital, beräknade för de sex chockscenarier som avses i artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU för innevarande och föregående offentliggörandeperioder.
 - b) Förändringar av nettoränteintäkterna, beräknade för de två chockscenarier som avses i artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU för innevarande och föregående offentliggörandeperioder.
 - c) En beskrivning av andra grundläggande modellantaganden och parametriska antaganden än de som avses i artikel 98.5a b och c i direktiv 2013/36/EU, vilka används för att beräkna de förändringar av det ekonomiska värdet av eget kapital och av nettoränteintäkter som krävs enligt leden a och b i denna punkt.
 - d) En förklaring av innebörden av de riskmått som ska offentliggöras enligt leden a och b i denna punkt och av eventuella betydande variationer i dessa riskmått sedan föregående referensdatum för offentliggörande.
 - e) En beskrivning av hur institut definierar, mäter, minskar och begränsar ränterisk i sin verksamhet utanför handelslagret för behöriga myndigheters granskning vid tillämpningen av artikel 84 i direktiv 2013/36/EU, däribland följande:
 - i) En beskrivning av de särskilda riskmått som instituten använder för att värdera förändringar av det ekonomiska värdet av eget kapital och av nettoränteintäkter.
 - ii) En beskrivning av grundläggande modellantaganden och parametriska antaganden i institutens interna mätsystem, om de skiljer sig från de gemensamma modellantaganden och parametriska antaganden som avses i artikel 98.5a i direktiv 2013/36/EU, som används vid beräkning av förändringar av det ekonomiska värdet av eget kapital och av nettoränteintäkter, samt av skälen till dessa skillnader.

- iii) En beskrivning av de räntechockscenarier som institut använder för att skatta ränteriskerna.
 - iv) Redovisning av effekten av säkringar mot dessa ränterisker, inbegripet interna säkringar som uppfyller kraven i artikel 106.3.
 - v) En beskrivning av hur ofta ränterisken värderas.
 - f) Beskrivningen av allmänna strategier för hantering och reducering av dessa risker.
 - g) Genomsnittlig och längsta räntejusteringsperiod som tilldelats inlåningar utan avtalad löptid.
2. Genom undantag från punkt 1 i den här artikeln ska kraven i punkt 1 c och e i–e iv i den här artikeln inte tillämpas på institut som använder den schablonmetod eller den förenklade schablonmetod som avses i artikel 84.1 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 449

Offentliggörande av exponeringar för värdepapperiseringspositioner

Institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med del tre avdelning II kapitel 5 eller kapitalbaskrav enligt artikel 337 eller 338 ska offentliggöra följande information separat för handelslager respektive övrig verksamhet:

- a) En beskrivning av deras värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringsverksamhet, inbegripet riskhanterings- och investeringsmål i samband med denna verksamhet, deras roll i värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringstransaktioner, huruvida de använder enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering (STS-värdepapperisering) enligt definitionen i artikel 242.10, i vilken utsträckning de använder värdepapperiseringstransaktioner för att överföra kreditrisken i de värdepapperiserade exponeringarna på tredje part samt, i förekommande fall, en separat beskrivning av deras policy för risköverföring genom syntetisk värdepapperisering.
- b) Typen av risker som de är exponerade mot i sin värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringsverksamhet, fördelat på de relevanta värdepapperiseringspositionernas förmånsrätt, varvid åtskillnad ska göras mellan STS-positioner och andra positioner och
 - i) kvarvarande risk i transaktioner där instituten själva är originatorer,
 - ii) risk som instituten ådragit sig i samband med transaktioner där tredje parter är originatorer,
- c) De metoder för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp som de tillämpar i sin värdepapperiseringsverksamhet, däribland de slag av värdepapperiseringspositioner på vilka varje metod tillämpas och med åtskillnad mellan STS-positioner och andra positioner.
- d) En förteckning över specialföretag för värdepapperisering som tillhör någon av följande kategorier, med en beskrivning av deras typer av exponeringar mot dessa specialföretag för värdepapperisering, inklusive derivatkontrakt:
 - i) Specialföretag för värdepapperisering som förvärvar exponeringar i vilka instituten varit originatorer.
 - ii) Specialföretag för värdepapperisering i förhållande till vilka instituten är medverkande institut.
 - iii) Specialföretag och andra juridiska personer för vilka instituten tillhandahåller värdepapperiseringsrelaterade tjänster, t.ex. rådgivning och tillgångsförvaltning.
 - iv) Specialföretag för värdepapperisering som ingår i institutens konsolidering enligt tillsynskrav.
- e) En förteckning över juridiska personer som instituten enligt den information som de har offentliggjort har gett stöd i enlighet med del tre avdelning II kapitel 5.
- f) En förteckning över juridiska personer som är anknutna till instituten och som investerar i värdepapperiseringar i vilka instituten är originatorer eller i värdepapperiseringspositioner som emitteras av specialföretag för värdepapperisering i förhållande till vilka instituten är medverkande institut.

- g) En sammanfattning av deras redovisningsprinciper för värdepapperiseringsverksamhet, i relevanta fall med åtskillnad mellan värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringspositioner.
- h) Namnen på de externa ratinginstitut som används vid värdepapperiseringar och de olika slag av exponeringar som de olika instituten används till.
- i) I tillämpliga fall en beskrivning av internmetoden enligt del tre avdelning II kapitel 5, inklusive den interna bedömningsprocessens struktur och förhållandet mellan interna bedömningar och det relevanta externa ratinginstitutets externa värderingar, vilka har offentliggjorts i enlighet med led h, kontrollmekanismer för den interna bedömningsprocessen, med en redogörelse för oberoende, ansvarsfördelning och översyn av den interna bedömningsprocessen, typer av exponeringar som internmetoden tillämpas på och stressfaktorer som används för att fastställa nivåer för kreditförstärkning.
- j) Separat för handelslager respektive övrig verksamhet: bokfört värde för värdepapperiseringsexponeringar, inbegripet information om huruvida instituten har överfört en betydande kreditrisk i enlighet med artiklarna 244 och 245 för vilken institut fungerar som originator, medverkande eller investerare, separat för traditionella och syntetiska värdepapperiseringar och för STS-transaktioner och andra transaktioner och fördelat per typ av värdepapperiseringsexponeringar.
- k) Följande information redovisad för verksamhet utanför handelslagret:
 - i) Aggregerat belopp för värdepapperiseringspositioner om instituten fungerar som originator eller medverkande och därmed sammanhängande riskvägda tillgångar och kapitalkrav, per tillsynsметод, inbegripet exponeringar som dragits av från kapitalbasen eller riskvägts till 1 250 %, fördelat på traditionell respektive syntetisk värdepapperisering och på värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringsexponeringar, separat för STS-positioner och andra positioner, samt vidare fördelat på ett rimligt antal riskvikts- eller kapitalkravsintervall och på varje utnyttjad metod för att beräkna kapitalkrav.
 - ii) Aggregerat belopp för värdepapperiseringspositioner om instituten fungerar som investerare och därmed sammanhängande riskvägda tillgångar och kapitalkrav, per tillsynsметод, inbegripet exponeringar som dragits av från kapitalbasen eller riskvägts till 1 250 %, fördelat på traditionell respektive syntetisk värdepapperisering, värdepapperiserings- och återvärdepapperiseringspositioner, och STS-positioner och andra positioner, samt vidare fördelat på ett rimligt antal riskvikts- eller kapitalkravsintervall och på metoder som utnyttjas för att beräkna kapitalkraven.
- l) För exponeringar som värdepapperiserats av institutet: belopp för fallerande exponeringar och belopp för de specifika kreditriskjusteringar som institutet gjort under löpande period, båda uppdelade på exponeringsslag.

Artikel 449a

Offentliggörande av risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning

Från och med den 28 juni 2022 ska stora institut som har emitterat värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU offentliggöra information om risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning, däribland fysiska risker och övergångsrisker enligt definitionen i den rapport som avses i artikel 98.8 i direktiv 2013/36/EU.

Den information som avses i första stycket ska offentliggöras årsvis det första året och därefter halvårsvis.

Artikel 450

Offentliggörande av ersättningspolicy

1. Institut ska offentliggöra följande information om sin ersättningspolicy och ersättningspraxis för personalkategorier vars verksamhet i tjänsten väsentligt kan påverka institutens riskprofil:
 - a) Information om den beslutsprocess genom vilken ersättningspolicy fastställs samt antal möten i det organ som är huvudansvarigt för övervakning av ersättningen under räkenskapsåret, i tillämpliga fall inbegripet uppgifter om ersättningskommitténs sammansättning och befogenheter, den externa konsult som anlitas för utarbetandet av ersättningspolicy samt relevanta intressenters roll.
 - b) Information om kopplingarna mellan personalens lön och resultat.

- c) Ersättningsystemets viktigaste kännetecken, bl.a. information om kriterier för resultatmätning och riskjustering, policy för uppskjuten ersättning och intjäningskriterier.
- d) Förhållandet mellan fast och rörlig ersättning angivet i enlighet med artikel 94.1 g i direktiv 2013/36/EU.
- e) Information om de resultatkriterier som ligger till grund för rättigheter till aktier, optioner eller rörliga ersättningsdelar.
- f) De huvudsakliga parametrarna och motiveringen för samtliga förekommande system med rörliga ersättningsdelar och andra, icke-kontanta förmåner.
- g) Aggregerad kvantitativ information om ersättningar, fördelat på affärsenhet.
- h) Aggregerad kvantitativ information om ersättningar, fördelat på den verkställande ledningen och den personal vars verksamhet i tjänsten väsentligt kan påverka institutens riskprofil, med angivande av följande:
 - i) Ersättningsbelopp under räkenskapsåret, fördelat på fast ersättning med en beskrivning av fasta lönedelar och rörlig ersättning, samt antal mottagare.
 - ii) Rörliga ersättningsbelopp och former av rörlig ersättning, fördelat på kontant ersättning, aktier och aktierelaterade instrument och andra typer separat för den del som betalas ut direkt och den uppskjutna delen.
 - iii) Uppskjutna ersättningsbelopp under föregående resultatperioder, fördelat på del där äganderätten övergår under räkenskapsåret och den del där äganderätten övergår påföljande år.
 - iv) Uppskjutna ersättningsbelopp där äganderätten övergår och betalas ut under räkenskapsåret, reducerat genom resultatjusteringar.
 - v) Garanterad rörlig ersättning under räkenskapsåret och antal mottagare av sådan ersättning.
 - vi) Avgångsvederlag som beviljats under föregående perioder och betalats ut under räkenskapsåret.
 - vii) Avgångsvederlag som beviljats under räkenskapsåret, fördelat på den del som betalats ut direkt och den del som har skjutits upp, antal mottagare av sådana betalningar och den största utbetalning som har gjorts till en enskild person.
- i) Antal personer som har fått ersättning på 1 miljon EUR eller mer per räkenskapsår, med ersättning mellan 1 miljon EUR och 5 miljoner EUR fördelat på lönesteg om 500 000 EUR, och med ersättning på minst 5 miljoner EUR fördelat på lönesteg om 1 miljon EUR.
- j) På begäran av den relevanta medlemsstaten eller behöriga myndigheten, den totala ersättningen för varje medlem av ledningsorganet eller den verkställande ledningen.
- k) Information om huruvida institutet omfattas av ett undantag enligt artikel 94.3 i direktiv 2013/36/EU.

Vid tillämpning av led k i första stycket i denna punkt ska institut som omfattas av ett sådant undantag ange om de omfattas av undantaget är på grundval av artikel 94.3 a eller b i direktiv 2013/36/EU. De ska även ange för vilken av ersättningsprinciperna som de tillämpar undantaget/undantagen, antal anställda som omfattas av undantaget/undantagen och deras totala ersättning, fördelat på fast och rörlig ersättning.

2. För stora institut ska även kvantitativ information om ersättning till det kollektiva ledningsorgan i institut som avses i denna artikel offentliggöras, fördelat på verkställande och icke-verkställande styrelseledamöter.

Institut ska uppfylla kraven i denna artikel på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till deras storlek och interna organisation och deras verksamhetens art, omfattning och komplexitetsgrad, utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 (*).

*Artikel 451***Offentliggörande av bruttosoliditetsgraden**

1. Institut som omfattas av del sju ska offentliggöra följande information om sin bruttosoliditetsgrad beräknad i enlighet med artikel 429 och om sin hantering av risken för alltför låg bruttosoliditet:
 - a) Bruttosoliditetsgraden och information om hur institutet tillämpar artikel 499.2.
 - b) En uppdelning av det sammanlagda exponeringsmåttet som avses i artikel 429.4 samt en avstämning av det sammanlagda exponeringsmåttet mot den relevanta information som lämnas i offentliggjorda räkenskaper.
 - c) I tillämpliga fall beloppet för exponeringar beräknat i enlighet med artiklarna 429.8 och 429a.1 och den justerade bruttosoliditetsgraden beräknad i enlighet med artikel 429a.7.
 - d) En beskrivning av vilka åtgärder som vidtas för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet.
 - e) En beskrivning av de faktorer som har påverkat bruttosoliditetsgraden under den period som den offentliggjorda bruttosoliditetsgraden avser.
2. Offentliga utvecklingskreditinstitut enligt definitionen i artikel 429a.2 ska offentliggöra bruttosoliditetsgraden utan de justeringar av det totala exponeringsmåttet som fastställs i enlighet med artikel 429a.1 första stycket d.
3. Utöver punkt 1 a och 1 b i denna artikel ska stora institut offentliggöra bruttosoliditetsgraden och en uppdelning av det sammanlagda exponeringsmåttet som avses i artikel 429.4 på grundval av genomsnittsvärden som beräknats i enlighet med den genomförandeakt som avses i artikel 430.7.

*Artikel 451a***Offentliggörande av likviditetskrav**

1. Institut som omfattas av del sex ska offentliggöra information om likviditetstäckningsgraden, den stabila nettofinansieringskvoten och hanteringen av likviditetsrisk i enlighet med denna artikel.
2. Instituterna ska offentliggöra följande information avseende sin likviditetstäckningsgrad, beräknad i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1:
 - a) Genomsnittet eller genomsnittet, beroende på vad som är tillämpligt, av sin likviditetstäckningsgrad på grundval av observationer vid månadens slut under de föregående tolv månaderna för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.
 - b) Genomsnittet eller genomsnittet, beroende på vad som är tillämpligt, av de totala likvida tillgångar som, efter relevanta nedsättningar, ingår i likviditetsbufferten enligt den delegerade akt som avses i artikel 460.1, på grundval av observationer vid månadens slut under de föregående tolv månaderna för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden, och en beskrivning av denna likviditetsbufferts sammansättning.
 - c) Genomsnittet av sina likviditetsutflöden och -inflöden samt nettolikviditetsutflöden, beräknade i enlighet med den delegerade akt som avses i artikel 460.1, på grundval av observationer vid månadens slut under de föregående tolv månaderna för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden, och beskrivningen av dessa flödens sammansättning.
3. Instituterna ska offentliggöra följande information avseende sin stabila nettofinansieringskvot, beräknad i enlighet med del sex avdelning IV:
 - a) Kvartalssiffror över den stabila nettofinansieringskvoten, beräknade i enlighet med del sex avdelning IV kapitel 2 för varje kvartal av den relevanta offentliggörandeperioden.
 - b) En översikt över värdet av den tillgängliga stabila finansieringen, beräknad i enlighet med del 6 avdelning IV kapitel 3.
 - c) En översikt över det belopp av stabil finansiering som krävs, beräknat i enlighet med del sex avdelning IV kapitel 4.
4. Instituterna ska offentliggöra de arrangemang, system, processer och strategier som inrättats för att identifiera, mäta, hantera och övervaka deras likviditetsrisk i enlighet med artikel 86 i direktiv 2013/36/EU.

AVDELNING III

KRAV SOM ÄR VILLKOR FÖR ANVÄNDNING AV SÄRSKILDA INSTRUMENT ELLER METODER

Artikel 452

Offentliggörande av användning av internmetoden för kreditrisk

Institut som beräknar de riskvägda exponeringsbeloppen enligt internmetoden för kreditrisk ska offentliggöra följande information:

- a) De behöriga myndigheternas godkännande av metod eller övergångsordning.
- b) För var och en av de exponeringsklasser som avses i artikel 147: procentandelen av det totala exponeringsvärdet för varje exponeringsklass som är föremål för schablonmetoden i del tre avdelning II kapitel 2 eller för internmetoden i del tre avdelning II kapitel 3 samt den del av varje exponeringsklass som omfattas av en genomförandeplan, om instituten har fått tillstånd att använda egna LGD-värden och konverteringsfaktorer för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp ska de separat offentliggöra procentandelen av det totala exponeringsvärdet av varje exponeringsklass som omfattas av det tillståndet.
- c) Kontrollmekanismerna för riskklassificeringssystemen i de olika skedena av modellutveckling, kontroller och förändringar, vilket ska innehålla information om
 - i) förhållandet mellan riskhanteringsfunktionen och internrevisionsfunktionen,
 - ii) granskningen i riskklassificeringssystemet,
 - iii) förfarandet för att säkerställa oberoendet för den funktion som leder granskningen av modellerna från de funktioner som ansvarar för utarbetandet av modellerna,
 - iv) förfarandet för att säkerställa ansvarsskyldigheten för de funktioner som utarbetar och granskar modellerna.
- d) De uppgifter som funktioner som är involverade i utveckling, godkännande och senare ändringar av kreditriskmodellerna har.
- e) Omfattning och huvudsakligt innehåll i rapporteringen avseende kreditriskmodeller.
- f) En beskrivning av den interna riskklassificeringsmetoden per exponeringsklass, inbegripet antalet nyckelmodeller som används för varje portfölj och en kort redogörelse för de viktigaste skillnaderna mellan modellerna i samma portfölj, med uppgifter om följande:
 - i) Definitioner, metoder och data för skattning och validering av PD-värde, med information om hur PD-skattningar beräknas för lågfallissemangsportföljer, om det finns lagstadgade golv och drivkrafterna bakom skillnader som observerats mellan PD och den faktiska andelen fallissemang under de tre senaste perioderna.
 - ii) I förekommande fall, definitioner, metoder och data för skattning och validering av LGD, däribland metoder för beräkning av LGD vid konjunkturnedgångar, hur LGD beräknas för lågfallissemangsportföljer och den tid som förflyter mellan fallissemang och avslutandet av exponeringen.
 - iii) I förekommande fall, definitioner, metoder och data för skattning och validering av konverteringsfaktorer, däribland de antaganden som användes vid härledningen av dessa variabler.
- g) I tillämpliga fall, följande information avseende var och en av de exponeringsklasser som avses i artikel 147:
 - i) Deras bruttoexponeringar i balansräkningen.
 - ii) Deras exponeringsvärden utanför balansräkningen före relevant konverteringsfaktor.
 - iii) Deras exponeringsvärden efter tillämpning av relevant konverteringsfaktor och kreditriskreducering.
 - iv) Alla modeller, parametrar eller indata som är av relevans för förståelsen för riskviktningen och de därav följande riskexponeringsbelopp som offentliggörs för ett tillräckligt antal gäldenärsklasser (däribland fallissemang) för att medge en lämplig differentiering av kreditrisk.

- v) Separat för de exponeringsklasser för vilka institut som fått tillstånd att använda sig av egna LGD och konverteringsfaktorer för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och för exponeringar för vilka instituten inte använder sådana skattningar: de värden som avses i leden i–iv och som omfattas av tillståndet.
- h) Institutens skattningar av PD-värde i förhållande till den faktiska andelen fallissemang för varje exponeringsklass under en längre period, med separat offentliggörande av variationsvidden för PD-värden, motsvarande externa kreditbetyg, viktat genomsnittligt och aritmetiskt genomsnittligt PD-värde, antal gäldenärer i slutet av närmast föregående år och det år som granskas, antal fallerade gäldenärer inbegripet nya fallerade gäldenärer samt årlig genomsnittlig historisk andel fallissemang.

Instituten ska vid tillämpningen av led b i denna artikel använda de exponeringsvärden enligt definitionen i artikel 166.

Artikel 453

Offentliggörande av användning av kreditriskreduceringsmetoder

De institut som använder kreditriskreduceringsmetoder ska offentliggöra följande information:

- a) De viktigaste riktlinjerna och metoderna för nettning i och utanför balansräkningen samt upplysningar om i vilken utsträckning sådan nettning utnyttjas.
- b) De viktigaste riktlinjerna och metoderna för bedömning och hantering av godtagbara säkerheter.
- c) En beskrivning av de viktigaste typer av säkerheter som institutet accepterar för att reducera kreditrisk.
- d) För garantier och kreditderivat som används som kreditriskskydd: information om de huvudsakliga typer av garantigivare och motparter för kreditderivat och deras kreditvärdighet som används för att minska kapitalkraven, utom de som används som en del av strukturer för syntetisk värdepapperisering.
- e) Information om koncentrationer med avseende på marknads- eller kreditrisk inom de kreditreducerande åtgärder som vidtagits.
- f) För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden eller internmetoden: det totala exponeringsvärdet som inte omfattas av något godtagbart kreditriskskydd och det totala exponeringsvärdet som omfattas av godtagbart kreditriskskydd efter volatilitetsjusteringar; den information som avses i detta led ska lämnas separat för lån och skuldförbindelser och omfatta en uppdelning av fallerade exponeringar.
- g) Den konverteringsfaktor och den kreditriskreducering som hänger samman med exponeringen samt förekomst av kreditriskreduceringsmetoder med och utan substitutionseffekt.
- h) För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden: exponeringsvärde i eller utanför balansräkningen per exponeringsklass före och efter tillämpning av konverteringsfaktorer och eventuell tillhörande kreditriskreducering.
- i) För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden: det riskvägda exponeringsbeloppet och kvoten mellan det riskvägda exponeringsbeloppet och det exponeringsvärde efter tillämpning av den konverteringsfaktor och den kreditriskreducering som hänger samman med den exponeringen; informationen i detta led ska offentliggöras separat för varje exponeringsklass.
- j) För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt internmetoden: det riskvägda exponeringsbeloppet före och efter redovisning av kreditriskreduceringseffekterna av kreditderivat, om instituten har fått tillstånd att använda egna LGD-värden och konverteringsfaktorer för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp ska de lämna den information som föreskrivs i denna punkt separat för de exponeringsklasser som omfattas av detta tillstånd.

Artikel 454

Offentliggörande av användning av internmättningsmetoder för operativ risk

Institut som använder de internmättningsmetoder som anges i artiklarna 321–324 för beräkning av kapitalbaskraven för operativ risk ska offentliggöra en beskrivning av användningen av försäkringar och andra former av risköverföring för att reducera sådana risker.

Artikel 455

Användning av interna modeller för marknadsrisk

Institut som beräknar sina kapitalkrav i enlighet med artikel 363 ska offentliggöra följande information:

- a) För varje underportfölj
 - i) särdrag hos de använda modellerna,
 - ii) i tillämpliga fall, för de interna modellerna för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisk samt korrelationshandel, de metoder som tillämpats och de risker som mätts med användning av intern modell, inklusive en beskrivning av den metod institutet använder för att fastställa likviditetshorisonter, de metoder som tillämpas för att nå fram till en kapitalbedömning som är förenlig med den sundhetsstandard som krävs och de metoder som använts vid valideringen av modellen,
 - iii) en beskrivning av det stresstest som tillämpas på underportföljen,
 - iv) en beskrivning av de metoder som används för att göra utfallstest och validera om de interna modellerna och modellförfarandena är noggranna och konsekventa.
- b) Den behöriga myndighetens godkännandespann.
- c) En beskrivning av i vilken utsträckning och med vilka metoder kraven i artiklarna 104 och 105 uppfylls.
- d) Högsta, lägsta och genomsnittliga värden för följande:
 - i) De dagliga Value-at-Risk-värdena under rapportperioden och vid rapportperiodens slut.
 - ii) Stressjusterade Value-at-Risk-värden under rapportperioden och vid rapportperiodens slut.
 - iii) Riskvärdena för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisker och för den specifika risken för korrelationshandelsportföljen under rapportperioden och vid rapportperiodens slut.
- e) Elementen i kapitalbaskravet i enlighet med artikel 364.
- f) Det vägda genomsnittet av likviditetshorisonterna för varje underportfölj som omfattas av de interna modellerna för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisker och för korrelationshandel.
- g) En jämförelse av slutvärdena för Value-at-Risk per dag med den dagliga förändringen av portföljens värde vid utgången av följande affärsdag tillsammans med en analys av eventuella betydande överskridanden under rapportperioden.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1)."

120. I artikel 456 ska följande led läggas till:

"k) Ändringar av de krav på offentliggörande som föreskrivs i delåtta avdelningarna II och III för att ta hänsyn till utveckling eller ändringar av internationella standarder för offentliggörande av information."

121. I artikel 457 ska led i ersättas med följande:

"i) Del två och artikel 430 endast till följd av utveckling av redovisningsstandarder eller redovisningskrav, där unionsrättsakter beaktas."

122. Artikel 458 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Om den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1 i den här artikeln identifierar förändringar i intensiteten i makrotillsynsrisker eller systemrisker i det finansiella systemet som kan medföra allvarliga

negativa konsekvenser för det finansiella systemet och realekonomin i en specifik medlemsstat och som enligt den myndigheten inte kan hanteras genom andra verktyg för makrotillsyn i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU lika effektivt som genom genomförande av strängare nationella åtgärder, ska den underrätta kommissionen och ESRB. ESRB ska utan dröjsmål vidarebefordra denna underrättelse till Europaparlamentet, rådet och EBA.

Underrättelsen ska åtföljas av följande dokument och, om så är lämpligt, inbegripa relevanta kvantitativa eller kvalitativa uppgifter om:

- a) Förändringarna i intensiteten i makrotillsynsrisker eller systemrisker.
 - b) Orsakerna till att dessa förändringar skulle kunna utgöra ett hot mot den finansiella stabiliteten på nationell nivå eller mot realekonomin.
 - c) En förklaring till varför myndigheten anser att verktygen för makrotillsyn i artiklarna 124 och 164 i denna förordning och i artiklarna 133 och 136 i direktiv 2013/36/EU skulle vara mindre lämpliga och effektiva för att hantera dessa risker än de föreslagna nationella åtgärder som avses i led d i denna punkt.
 - d) Förslag till nationella åtgärder för nationellt auktoriserade institut, eller en undergrupp av dessa institut, vilka syftar till att mildra förändringarna i riskintensiteten och avser
 - i) nivån på kapitalbasen enligt artikel 92,
 - ii) kraven avseende stora exponeringar enligt artikel 392 och artiklarna 395–403,
 - iii) likviditetskrav som anges i del sex,
 - iv) riskvikter mot tillgångsbubblor i bostadsfastighetssektorn och sektorn för kommersiella fastigheter,
 - v) kraven på offentliggörande enligt del åtta,
 - vi) nivån på den kapitalkonserveringsbuffert som anges i artikel 129 i direktiv 2013/36/EU, eller
 - vii) exponeringar inom den finansiella sektorn.
 - e) En förklaring till varför den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1 anser att förslagen till åtgärder är lämpliga, effektiva och proportionella för att hantera situationen.
 - f) En bedömning av de föreslagna åtgärdernas sannolika positiva eller negativa inverkan på den inre marknaden på grundval av den information som den berörda medlemsstaten har tillgång till.”
- b) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

”4. Befogenheten att anta en genomförandeakt för att avvisa de föreslagna nationella åtgärder som avses i punkt 2 d delegeras till rådet, som ska anta den med kvalificerad majoritet på grundval av ett förslag från kommissionen.

Inom en månad efter att ha mottagit den underrättelse som avses i punkt 2 ska ESRB och EBA överlämna sina yttranden om de frågor som nämns i leden a–f i den punkten till rådet, kommissionen och den berörda medlemsstaten.

Med största beaktande av de yttranden som avses i andra stycket får kommissionen, om det föreligger robusta, starka och detaljerade bevis för att åtgärden kommer att ha en negativ inverkan på den inre marknaden som uppväger de effekter för den finansiella stabiliteten som blir resultatet av en minskad makrotillsynsrisk eller systemrisk, inom en månad föreslå rådet en genomförandeakt som avvisar de föreslagna nationella åtgärderna.

Om kommissionen inte lägger fram ett förslag inom perioden på en månad, får den berörda medlemsstaten omedelbart anta de föreslagna nationella åtgärderna för en period på upp till två år eller tills makrotillsynsriskerna eller systemrisken upphör att existera, om detta sker tidigare.

Rådet ska fatta beslut om kommissionens förslag inom en månad efter det att förslaget mottagits och motivera varför de föreslagna nationella åtgärderna har avvisats eller inte.

Rådet ska enbart avvisa de föreslagna nationella åtgärderna, om det anser att ett eller flera av följande villkor inte uppfylls:

- a) Förändringarna i intensiteten i makrotillsynsriskerna eller systemriskerna är av sådan karaktär att de utgör en risk för den finansiella stabiliteten på nationell nivå.
- b) Verktygen för makrotillsyn i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU är mindre lämpliga eller effektiva än de föreslagna nationella åtgärderna för att hantera den identifierade makrotillsynsrisken eller systemrisken.
- c) De föreslagna nationella åtgärderna medför inga oproportionella negativa effekter på hela eller delar av det finansiella systemet i andra medlemsstater eller i unionen som helhet, och utgör eller skapar därmed inga hinder för en väl fungerande inre marknad.
- d) Frågan berör endast en medlemsstat.

Rådet ska i sin bedömning beakta ESRB:s och EBA:s yttranden och grunda sig på de belägg som lagts fram i enlighet med punkt 2 av den myndighet som utsetts i enlighet med punkt 1.

Om rådet inte antar någon genomförandeakt för att avvisa de föreslagna nationella åtgärderna inom en månad efter att ha mottagit kommissionens förslag, får den berörda medlemsstaten anta åtgärderna och tillämpa dem för en period på upp till två år eller tills makrotillsynsrisken eller systemrisken upphör att existera, om detta sker tidigare.

5. Andra medlemsstater kan erkänna de åtgärder som antagits i enlighet med denna artikel och tillämpa dem på nationellt auktoriserade institut, som har filialer eller exponeringar som är belägna i den medlemsstat som har fått tillstånd att tillämpa åtgärden.”

- c) Punkterna 9 och 10 ska ersättas med följande:

”9. Innan det tillstånd som utfärdats i enlighet med punkt 4 löper ut ska den berörda medlemsstaten, i samråd med ESRB och EBA, se över situationen och får i enlighet därmed, enligt det förfarande som avses i punkt 4, anta ett nytt beslut om förlängning av tillämpningsperioden för de nationella åtgärderna med högst två år varje gång. Efter den första förlängningen ska kommissionen i samråd med ESRB och EBA minst vartannat år därefter se över situationen.

10. Utan hinder av förfarandet enligt punkterna 3–9 i denna artikel ska medlemsstaterna tillåtas att öka riskvikterna så att de överstiger dem som fastställs i denna förordning med upp till 25 %, för de exponeringar som anges i punkt 2 d iv och d vii i denna artikel, och skärpa den gräns för stora exponeringar som fastställs i artikel 395 med upp till 15 % för en period på upp till två år eller tills makrotillsynsrisken eller systemrisken upphör att existera, om detta sker tidigare, förutsatt att villkoren i och kraven på underrättelse enligt punkt 2 i den här artikeln är uppfyllda.”

123. Artikel 460 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta delegerade akter i enlighet med artikel 462 för att i detalj specificera det allmänna krav som anges i artikel 412.1. Delegerade akter som antas i enlighet med den här punkten ska grundas på de poster som ska rapporteras i enlighet med del sex avdelning II och bilaga III, och ska specificera under vilka omständigheter behöriga myndigheter ska ålägga instituten specifika in- och utflödesnivåer för att fånga upp de specifika risker de är exponerade för och ska respektera de trösklar som anges i punkt 2 i den här artikeln.

I synnerhet ska kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta delegerade akter för att specificera likviditetskraven för tillämpningen av artiklarna 8.3, 411–416, 419, 422, 425, 428a, 428f, 428g, 428j, 428k–428n, 428p, 428r, 428s, 428w, 428ae, 428ag, 428ah, 428ak och 451a.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. Kommissionen ges befogenhet att ändra denna förordning genom att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 för att ändra förteckningen över produkter eller tjänster i artikel 428f.2, om den anser att tillgångar och skulder som är direkt kopplade till andra produkter eller tjänster uppfyller kraven i artikel 428f.1.

Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i första stycket senast den 28 juni 2024.”

124. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 461a

Alternativ schablonmetod för marknadsrisk

Vid tillämpningen av rapporteringskraven i artikel 430b.1 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 462 i syfte att ändra denna förordning genom att göra tekniska justeringar av artiklarna 325e, 325g–325j, 325p, 325q, 325ae, 325ak, 325am, 325ap–325at, 325av och 325ax, och specificera riskvikten för undergrupp 11 i tabell 4 i artikel 325ah och riskvikterna för säkerställda obligationer utfärdade av kreditinstitut i tredjeländer i enlighet med artikel 325ah samt korrelationen av säkerställda obligationer utfärdade av kreditinstitut i tredjeländer i enlighet med artikel 325aj och den alternativa schablonmetoden i del tre avdelning IV kapitel 1a, med beaktande av utvecklingen av internationella tillsynsstandarder.

Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 1 senast den 31 december 2019.”

125. Artikel 462 ska ersättas med följande:

”Artikel 462

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 244.6 och 245.6, i artiklarna 456–460 och i artikel 461a ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 28 juni 2013.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 244.6 och 245.6, i artiklarna 456–460 och i artikel 461a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 244.6 och 245.6, artiklarna 456–460 och artikel 461a ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

126. I artikel 471 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Genom undantag från artikel 49.1 får instituten under perioden från och med den 31 december 2018 till och med den 31 december 2024 välja att inte dra av andelar i försäkringsföretag, återförsäkringsföretag och försäkringsholdingbolag, om följande villkor är uppfyllda:

- a) Villkoren i artikel 49.1 a och e.
- b) De behöriga myndigheterna är nöjda med nivån på den riskkontroll och de förfaranden för finansiell analys som specifikt används av institutet för att övervaka investeringen i företaget eller holdingbolaget.
- c) Institutets andelar i försäkringsföretaget, återförsäkringsföretaget eller försäkringsholdingbolaget överstiger inte 15 % av kärnprimärkapitalinstrument som givits ut av försäkringsenheten den 31 december 2012 och under perioden från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2024.
- d) Det andelsbelopp som inte dras av överstiger inte det belopp som innehades i kärnprimärkapitalinstrument i försäkringsföretaget, återförsäkringsföretaget eller försäkringsholdingbolaget den 31 december 2012."

127. Artikel 493 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska den första meningen ersättas med följande:

"Bestämmelserna om stora exponeringar i artiklarna 387–403 i denna förordning ska inte tillämpas på värdepappersföretag vilkas huvudverksamhet uteslutande består i att erbjuda investeringstjänster eller investeringsverksamhet avseende finansiella instrument enligt punkterna 5, 6, 7, 9, 10 och 11 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, vilka den 31 december 2006 inte omfattades av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1)."

- b) I punkt 3 ska led c ersättas med följande:

"c) Exponeringar, även andelar eller andra typer av innehav, som ett institut har gentemot sitt moderföretag, andra dotterföretag till moderföretaget eller sina egna dotterföretag eller kvalificerade innehav, under förutsättning att dessa företag är föremål för samma gruppbaseade tillsyn som institutet självt i enlighet med denna förordning, direktiv 2002/87/EG eller med motsvarande standarder i ett tredjeland, exponeringar som inte uppfyller dessa kriterier, oavsett om de är undantagna från artikel 395.1 i denna förordning eller ej, ska behandlas som exponeringar gentemot tredje part."

128. Artikel 494 ska ersättas med följande:

"Artikel 494

Övergångsbestämmelser – krav på kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Under perioden 27 juni 2019–31 december 2021 ska, genom undantag från artikel 92a, ett institut som försatts i resolution och som är ett globalt systemviktigt institut eller del av ett sådant, vid varje tidpunkt uppfylla följande krav på kapitalbas och kvalificerade skulder:

- a) En riskbaserad kvot på 16 % som representerar institutets kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som procent av det totala riskexponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 och 92.4.
- b) En icke riskbaserad kvot på 6 % som representerar institutets kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som procent av det totala exponeringsmätt som avses i artikel 429.4.

2. Under perioden 27 juni 2019–31 december 2021 ska, genom undantag från artikel 72b.3, den omfattning i vilken sådana kvalificerade skuldinstrument som avses i artikel 72b.3 får inkluderas i kvalificerade skulder motsvara 2,5 % av det totala riskexponeringsbelopp som beräknats i enlighet med artikel 92.3 och 92.4.

3. Genom undantag från artikel 72b.3 ska skulderna, till dess att resolutionsmyndigheten för första gången bedömer att villkoren som fastställs i led c i den punkten är uppfyllda, räknas som kvalificerade skuldinstrument upp till ett totalt värde som till och med den 31 december 2021 inte överstiger 2,5 %, och därefter 3,5 %, av det totala riskexponeringsbelopp som beräknats i enlighet med artikel 92.3 och 92.4, förutsatt att skulderna fullgör villkoren som fastställs i artikel 72b.3 a och b.”

129. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 494a

Tillämpning av äldre regler avseende emissioner via specialföretag för värdepapperisering

1. Genom undantag från artikel 52 ska sådana kapitalinstrument som inte getts ut direkt av instituten räknas som primärkapitaltillskottsinstrument till och med den 31 december 2021 förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Villkoren i artikel 52.1, utom de villkor som kräver att instrumenten är utgivna direkt av institutet.
- b) Instrumenten ges ut av en enhet inom gruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.
- c) Avkastningen är omedelbart tillgänglig för detta institut utan begränsning och i en form som uppfyller villkoren som fastställs i denna punkt.

2. Genom undantag från artikel 63 ska sådana kapitalinstrument som inte getts ut direkt av instituten räknas som supplementärkapitalinstrument till och med den 31 december 2021 förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Villkoren som fastställs i artikel 63.1, utom de villkor som kräver att instrumenten är utgivna direkt av institutet.
- b) Instrumenten ges ut av en enhet inom gruppen i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2.
- c) Avkastningen är omedelbart tillgänglig för detta institut utan begränsning och i en form som uppfyller villkoren som fastställs i denna punkt.

Artikel 494b

Tillämpning av äldre regler avseende kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument

1. Genom undantag från artiklarna 51 och 52 får instrument som emitterats före den 27 juni 2019 räknas som primärkapitaltillskottsinstrument senast till och med den 28 juni 2025 om de uppfyller villkoren som fastställs i artiklarna 51 och 52, med undantag av de villkor som avses i artikel 52.1 p, q och r.

2. Genom undantag från artiklarna 62 och 63 får instrument som emitterats före den 27 juni 2019 räknas som supplementärkapitalinstrument senast till och med den 28 juni 2025 om de uppfyller villkoren i artiklarna 62 och 63, med undantag av de villkor som avses i artikel 63 n, o och p.

3. Genom undantag från artikel 72a.1 a får skulder som emitterats före den 27 juni 2019 räknas som kvalificerade skuldposter om de uppfyller villkoren i artikel 72b, med undantag av de villkor som avses i artikel 72b.2 leden b ii och f-m.”

130. Artikel 497 ska ersättas med följande:

”Artikel 497

Kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter

1. Om en central motpart från tredjeland ansöker om godkännande i enlighet med artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012 får instituten betrakta denna centrala motpart som en kvalificerad central motpart från och med det datum då den lämnade in sin ansökan om godkännande till Esma, till och med ett av följande datum:

- a) Om kommissionen redan har antagit en sådan genomförandeakt som avses i artikel 25.6 i förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på det tredjeland där den centrala motparten är etablerad och denna genomförandeakt har trätt i kraft: två år efter dagen då ansökan lämnades in.

b) Om kommissionen ännu inte har antagit en sådan genomförandeakt som avses i artikel 25.6 i förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på det tredjeland där den centrala motparten är etablerad eller om denna genomförandeakt ännu inte har trätt i kraft: det av följande datum som infaller först:

- i) Två år efter dagen för genomförandeaktens ikraftträdande.
- ii) För centrala motparter som lämnade in ansökan efter den 27 juni 2019: två år efter dagen då ansökan lämnades in.
- iii) För de centrala motparter som lämnade in ansökan före den 27 juni 2019: 28 juni 2021.

2. Om en sådan central motpart som avses i punkt 1 i denna artikel, fram till utgången av den tidsfrist som anges i den punkten, inte har en obeståndsfond och inte har något bindande arrangemang med sina clearingmedlemmar som tillåter den att använda hela eller en del av den initiala marginalsäkerhet som den har mottagit från clearingmedlemmarna som om den vore förfinansierade bidrag, ska institutet ersätta formeln för beräkning av kapitalbaskravet i artikel 308.2 med följande formel:

$$K_{CM_i} = \frac{1}{4} \max \left(K_{CCP}, \frac{DF_{CCP}}{IM_i} \left(8\% + 2\% \frac{IM_i}{IM} \right) \right)$$

där

K_{CM_i} = kapitalbaskravet,

K_{CCP} = den kvalificerade centrala motpartens hypotetiska kapital som meddelats institutet av den kvalificerade centrala motparten i enlighet med artikel 50c i förordning (EU) nr 648/2012,

DF_{CCP} = den centrala motpartens förfinansierade finansiella resurser som meddelats institutet av motparten i enlighet med artikel 50c i förordning (EU) nr 648/2012,

i = index som anger clearingmedlemmen,

IM_i = den initiala marginalsäkerhet som clearingmedlem i har ställt till den centrala motparten, och

IM = det totala värde av den initiala marginalsäkerhet som den centrala motparten rapporterat till institutet i enlighet med artikel 89.5a i förordning (EU) nr 648/2012.

3. Om det under exceptionella omständigheter, för att undvika störningar på internationella finansmarknader, är nödvändigt och proportionellt, får kommissionen, genom genomförandeakter och efter det granskningsförfarande som avses i artikel 464.2, anta ett beslut för att förlänga övergångsbestämmelserna i punkt 1 i denna artikel en gång, med tolv månader."

131. I artikel 498.1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. Bestämmelserna om kapitalbaskrav i denna förordning ska inte tillämpas på värdepappersföretag vilkas huvudverksamhet uteslutande består i att erbjuda investeringstjänster eller investeringsverksamhet avseende finansiella instrument enligt punkterna 5, 6, 7, 9, 10 och 11 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2014/65/EU, vilka den 31 december 2006 inte omfattades av direktiv 2004/39/EG."

132. Artikel 499.3 ska utgå.

133. Artiklarna 500 och 501 ska ersättas med följande:

"Artikel 500

Justeringar för massiva försäljningar

1. Genom undantag från artikel 181.1 a får ett institut justera sina LGD-estimat genom att helt eller delvis räkna av effekten av massiva försäljningar av fallerade exponeringar på realiserade LGD-värden upp till skillnaden mellan de genomsnittliga skattade LGD-värden för jämförbara fallerande exponeringar som inte har realiserats slutgiltigt och de genomsnittliga realiserade LGD-värdena, inbegripet på grundval av de förluster som realiserats på grund av de massiva försäljningarna, så snart samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Institutet har underrättat den behöriga myndigheten om en plan med angivande av omfattningen av, sammansättningen av och datumen för försäljningarna av fallerade exponeringar.

- b) Datumen för försäljningarna av fallerade exponeringar infaller efter den 23 november 2016 men senast den 28 juni 2022.
- c) Det kumulativa värde av fallerade exponeringar som sålts sedan datumet för den första försäljningen i enlighet med den plan som avses i led a har överskridit 20 % av det kumulativa värdet av alla observerade fallissemang från och med datumet för den första försäljningen som avses i leden a och b.

Den justering som avses i första stycket får enbart utföras till och med den 28 juni 2022, och dess effekter får vara lika länge som de motsvarande exponeringarna ingår i institutets egna LGD-estimat.

2. Institutet ska underrätta den behöriga myndigheten utan dröjsmål när det villkor som fastställs i punkt 1 c är uppfyllt.”

Artikel 501

Justering för riskvägda icke-fallerade exponeringar mot små och medelstora företag

1. Institutet ska justera de riskvägda exponeringsbeloppen (RWEA) för icke-fallerade exponeringar mot ett litet eller medelstort företag, vilka beräknas i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3, beroende på vad som är tillämpligt, enligt följande formel:

$$RWEA^* = \frac{1}{4} RWEA \left(\frac{\min\{E^*; EUR\ 2\ 500\ 000\}}{E^*} \right) \left(\frac{\max\{E^* - EUR\ 2\ 500\ 000; 0\}}{E^*} \right) \left(0,7619 + 0,85 \frac{E^* - EUR\ 2\ 500\ 000}{E^*} \right)$$

där

$RWEA^*$ = RWEA justerat med en stödfaktor för små och medelstora företag, och

E^* = Det totala skuldbeloppet till institutet, dess dotterföretag, moderföretag och andra dotterföretag till dessa moderföretag, inklusive eventuella fallerande exponeringar, men exklusive fordringar eller villkorade fordringar som är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter, av det lilla eller medelstora företaget eller gruppen av kunder med anknytning till det lilla eller medelstora företaget.

2. Vid tillämpningen av denna artikel ska följande gälla:

- a) Exponeringen mot ett litet eller medelstort företag inkluderas i hushålls- eller företagsklassen eller är säkrad genom panträtt i fast egendom.
- b) Små och medelstora företag ska definieras i enlighet med kommissionens rekommendation 2003/361/EG (*); bland de kriterier som förtecknas i artikel 2 i bilagan till den rekommendationen ska enbart årsomsättningen beaktas.
- c) Institutet ska vidta rimliga åtgärder för att korrekt bestämma E^* och erhålla den information som krävs under b.

(*) Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).”

134. Följande artikel ska införas:

”Artikel 501a

Justeringar av kapitalbaskraven för kreditrisken för exponeringar mot enheter som driver eller finansierar fysiska strukturer eller faciliteter, system och nätverk som tillhandahåller eller stöder väsentliga offentliga tjänster

1. Kapitalkrav för kreditrisk som beräknas i enlighet med del III avdelning II ska multipliceras med en faktor på 0,75, förutsatt att exponeringen uppfyller samtliga följande kriterier:
- a) Exponeringen ingår antingen i klassen för företagsexponeringar eller i tillgångsklassen specialutlåning, med undantag för fallerande tillgångar.
- b) Exponeringen är mot en enhet som är särskilt inrättad för att finansiera eller driva fysiska strukturer eller faciliteter, system och nätverk som tillhandahåller eller stöder väsentliga offentliga tjänster.

- c) Finansieringskällan för återbetalningen av lånet utgörs till minst två tredjedelar av beloppet av den inkomst som de finansierade tillgångarna ger upphov till och inte den generella betalningskapaciteten i ett kommersiellt företag med mer omfattande verksamhet, eller av subventioner, bidrag eller finansiering som tillhandahålls av en eller fler av de enheter som förtecknas i punkt 2 leden b i och b ii.
- d) Gälldenären kan fullgöra sina finansiella åtaganden även under starkt stressade förhållanden, som är relevanta för projektets risk.
- e) Gälldenärens kassaflöden är förutsägbara och täcker alla framtida låneåterbetalningar under lånets löptid.
- f) Exponeringens återfinansieringsrisk är låg eller har reducerats på lämpligt sätt med beaktande av eventuella subventioner eller bidrag eller eventuell finansiering som tillhandahålls av en eller fler av de enheter som förtecknas i punkt 2 leden b i och b ii.
- g) De avtalsmässiga arrangemangen ger långivarna ett omfattande skydd, inbegripet följande:
 - i) Om gälldenärens inkomster inte utgörs av betalningar från ett stort antal användare ska de avtalsmässiga arrangemangen innehålla bestämmelser som effektivt skyddar långgivare mot förluster som uppstår till följd av att projektet avslutas av den part som åtagit sig att köpa de varor eller tjänster som gälldenären tillhandahåller.
 - ii) Gälldenären har tillräckliga reservfonder helt i kontanter eller andra finansiella arrangemang med högt rankade garantigivare för att täcka kraven på reserver för oförutsedda utgifter och rörelsekapital under hela livslängden för de tillgångar som avses i led b i denna punkt.
 - iii) Långivarna har betydande kontroll över tillgångarna och den inkomst som gälldenären genererar.
 - iv) Långivarna har, i den omfattning som tillämplig rätt medger, säkerheter i tillgångar och avtal som är kritiska för infrastrukturbranschen eller alternativa mekanismer på plats för att säkra sina positioner.
 - v) Eget kapital ställs som säkerhet till långivarna så att de har möjlighet att ta kontroll över enheten om den fallerar.
 - vi) Användningen av nettokassaflöden från den löpande verksamheten efter obligatoriska betalningar från projektet i andra syften än att betala skulder är begränsad.
 - vii) Det finns kontraktsmässiga begränsningar avseende gälldenärens möjligheter att bedriva verksamhet som kan vara till nackdel för långgivaren, inbegripet begränsningar som innebär att nya skuldinstrument inte får emitteras utan befintliga kreditgivares medgivande.
- h) Förpliktelsen är prioriterad före alla andra fordringar utom lagstadgade fordringar och fordringar från motparter för derivat.
- i) Om gälldenären befinner sig i konstruktionsfasen ska följande kriterier uppfyllas av investeraren, och om det finns mer än en investerare ska följande kriterier uppfyllas av en grupp av investerare som helhet:
 - i) Investerarna har tidigare framgångsrikt övervakat infrastrukturprojekt samt har finansiell styrka och relevant sakkunskap.
 - ii) Investerarna har en låg fallissemangsrisk, alternativt föreligger en låg risk för betydande förluster för gälldenären om investerarna fallerar.
 - iii) Det finns lämpliga mekanismer för att sammanjämka investerarnas och långivarnas intressen.
- j) Gälldenären har tillräckliga skyddsåtgärder för att säkerställa att projektet slutförs i enlighet med specifikationer, budget eller datum för slutförande, inbegripet starka slutförandegarantier eller medverkan av en erfaren leverantör och lämpliga avtalsbestämmelser för avtalsvite.
- k) Om driftsriskerna är betydande hanteras de korrekt.
- l) Gälldenären använder beprövad teknik och konstruktion.
- m) Alla nödvändiga tillstånd och godkännanden har erhållits.

- n) Gäldenären använder endast derivat i riskreduceringssyfte.
- o) Gäldenären har bedömt huruvida de finansierade tillgångarna bidrar till följande miljömässiga mål:
- i) Begränsning av klimatförändringar.
 - ii) Klimatanpassning.
 - iii) Hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser.
 - iv) Övergång till en cirkulär ekonomi, förebyggande och återvinning av avfall.
 - v) Förebyggande och begränsning av föroreningar.
 - vi) Skydd av sunda ekosystem.
2. Vid tillämpning av punkt 1 e ska de kassaflöden som genereras endast anses förutsägbara om en betydande del av inkomsterna uppfyller följande kriterier:
- a) Ett av följande kriterier är uppfyllt:
- i) Intäkterna är tillgänglighetsbaserade.
 - ii) Intäkterna omfattas av en avkastningsreglering.
 - iii) Intäkterna omfattas av ett take-or-pay-avtal.
 - iv) Nivån på produktionen eller användningen och prisnivån ska var och en för sig uppfylla följande kriterier:
 - De ska vara reglerade.
 - De ska vara fastställda i avtal.
 - De ska till följd av låg efterfrågerisk vara tillräckligt förutsägbara.
- b) Om gäldenärens intäkter inte hänför sig till ett stort antal användare ska den part som åtar sig att köpa de varor eller tjänster som gäldenären tillhandahåller vara en av följande:
- i) en centralbank, en nationell regering, delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter, förutsatt att de har åsatts en riskvikt på 0 % i enlighet med artiklarna 114 och 115 eller som av ett externt kreditvärderingsinstitut placerats in i kreditkvalitetssteg 3 eller högre.
 - ii) Ett offentligt organ som åsatts en riskvikt på högst 20 % i enlighet med artikel 116 eller som av ett externt kreditvärderingsinstitut placerats in i kreditkvalitetssteg 3 eller högre.
 - iii) En multilateral utvecklingsbank enligt artikel 117.2.
 - iv) En internationell organisation enligt artikel 118.
 - v) Ett företag som av ett externt kreditvärderingsinstitut placerats in i kreditkvalitetssteg 3 eller högre.
 - vi) En enhet som kan ersättas utan att det leder till en betydande förändring av intäktsnivåerna eller till en betydande ändring av tidpunkten för intäkterna.
3. Instituterna ska var sjätte månad rapportera till de behöriga myndigheterna om det totala exponeringsbeloppet mot infrastrukturprojektheter, beräknat i enlighet med punkt 1 i denna artikel.
4. Kommissionen ska senast den 28 juni 2022 rapportera om hur de kapitalbaskrav som fastställs i denna förordning har påverkat utlåning till infrastrukturprojektheter och överlämna denna rapport till Europaparlamentet och rådet, om det är lämpligt tillsammans med ett lagstiftningsförslag.
5. Vid tillämpning av punkt 4 ska EBA förelägga kommissionen följande:
- a) En analys av utvecklingen av trender och villkor på marknaderna för infrastrukturutlåning och projektfinansiering under den period som avses i punkt 4.

- b) En analys av den effektiva risken hos de enheter som avses i punkt 1 b under en fullständig konjunkturcykel.
- c) Uppgifter om hur kapitalbaskravet i denna förordning överensstämmer med resultaten av analysen enligt leden a och b i denna punkt.

Artikel 501b

Undantag från rapporteringskrav

Genom undantag från artikel 430 får en behörig myndighet under perioden mellan dagen då de relevanta bestämmelserna i denna förordning börjar tillämpas och det första överföringsdatumet för rapporter som specificeras i de tekniska standarder för genomförande som avses i den artikeln frångå kravet att rapportera information i det format som fastställts i mallarna i den genomförandeakt som avses i artikel 430.7, om dessa mallar inte har uppdaterats för att återspegla bestämmelserna i denna förordning.”

135. I del tio ska följande artikel införas efter avdelning II: RAPPORTER OCH GRANSKNINGAR

”Artikel 501c

Tillsynsbehandling av exponering med avseende på miljömässiga och/eller sociala mål

EBA ska efter samråd med ESRB, på basis av tillgängliga data och slutsatserna från kommissionens högnivågrupp om hållbar finansiering, bedöma huruvida det skulle vara motiverat med en särskild tillsynsbehandling av exponeringar med avseende på tillgångar eller verksamheter som är väsentligen kopplade till miljömässiga och/eller sociala mål. EBA ska framför allt bedöma följande:

- a) Metoder för bedömning av den effektiva risken hos exponeringar med avseende på tillgångar eller verksamheter som är väsentligen kopplade till miljömässiga och/eller sociala mål jämfört med risken hos annan exponering.
- b) Utarbetandet av lämpliga kriterier för bedömning av fysiska risker och övergångsrisker, inbegripet risker i samband med avskrivningar av tillgångar till följd av regleringsändringar.
- c) De effekter som en särskild tillsynsbehandling av exponeringar med avseende på tillgångar och verksamheter som är väsentligen kopplade till miljömässiga och/eller sociala mål kan komma att få för den finansiella stabiliteten och bankernas utlåning i unionen.

EBA ska lägga fram en rapport om sina resultat för Europaparlamentet, rådet och kommissionen senast den 28 juni 2025

På grundval av den rapporten ska kommissionen, om det är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet.”

136. Följande artikel ska införas:

”Artikel 504a

Innehav av kvalificerade skuldinstrument

Senast den 28 juni 2022 ska EBA rapportera till kommissionen om beloppen och fördelningen av innehav av kvalificerade skuldinstrument bland institut som identifierats som globala systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut och om potentiella hinder för resolution och spridningsrisken i samband med dessa innehav.

På grundval av EBA:s rapport ska kommissionen senast den 28 juni 2023 rapportera till Europaparlamentet och rådet om den lämpliga behandlingen av sådana innehav, åtföljt av ett lagstiftningsförslag om så är lämpligt.”

"Artikel 507

Stora exponeringar

1. EBA ska övervaka tillämpningen av undantagen i artikel 390.6 b, artikel 400.1 f–m och artikel 400.2 a, c–g, i, j och k och senast den 28 juni 2021 lämna in en rapport till kommissionen med en bedömning av vilken kvantitativ påverkan ett upphävande eller en begränsning av dessa undantag skulle ha. Rapporten ska för vart och ett av undantagen i dessa artiklar särskilt bedöma

- a) antalet stora exponeringar i varje medlemsstat som omfattas av undantaget,
- b) antalet institut i varje medlemsstat som använder undantaget,
- c) det aggregerade exponeringsbelopp som undantas i varje medlemsstat.

2. Senast den 31 december 2023 ska kommissionen lämna in en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av de undantag som avses i artiklarna 390.4 och 401.2 beträffande metoderna för beräkning av exponeringsvärdet för transaktioner för värdepappersfinansiering, och i synnerhet behovet av att beakta ändringar av internationella standarder där metoderna för denna beräkning fastställs."

138. I artikel 510 ska följande punkter läggas till:

"4. EBA ska övervaka det belopp av stabil finansiering som krävs för att täcka den finansieringsrisk som hänger samman med de derivatkontrakt som förtecknas i bilaga II samt kreditderivat under den ettårsperiod som omfattas av den stabila nettofinansieringskvoten, i synnerhet den framtida finansieringsrisken för dessa derivatkontrakt enligt artiklarna 428s.2 och 428at.2, och senast den 28 juni 2024 lämna in en rapport till kommissionen om möjligheten att anta en högre faktor för beräkning av stabil finansiering eller ett mer riskkänsligt mått. I den rapporten ska åtminstone följande bedömas:

- a) Möjligheten att skilja mellan derivatkontrakt med respektive utan ställda marginalsäkerheter.
- b) Möjligheten att upphäva, höja eller ersätta kravet i artiklarna 428s.2 och 428at.2.
- c) Möjligheten att på ett mer övergripande sätt ändra behandlingen av derivatkontrakt vid beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten, enligt artiklarna 428d, 428k.4 och 428s.2, artikel 428ag a och b, artiklarna 428ah.2, 428al.4 och 428at.2 och artikel 428ay a och b för att bättre fånga upp den finansieringsrisk som är förbunden med dessa kontrakt under den stabila nettofinansieringskvotens ettårsperspektiv.
- d) De föreslagna ändringarnas påverkan på beloppet av stabil finansiering som krävs för institutens derivatkontrakt.

5. Om internationella standarder påverkar behandlingen av derivatkontrakt i bilaga II och kreditderivat för beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten ska kommissionen, vid behov och med beaktande av den rapport som avses i punkt 4, ändringarna av internationella standarder samt mångfalden inom banksektorn i unionen, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om hur behandlingen av bestämmelserna om derivatkontrakt i bilaga II och kreditderivat för beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten enligt del sex avdelning IV kan ändras för att bättre beakta de finansieringsrisker som är kopplade till de transaktionerna.

6. EBA ska övervaka vilket belopp av stabil finansiering som krävs för att täcka den finansieringsrisk som är kopplad till transaktioner för värdepappersfinansiering, inbegripet de tillgångar som mottagits eller givits i dessa transaktioner, och till transaktioner utan säkerhet med en återstående löptid på mindre än sex månader med finansiella kunder, och senast den 28 juni 2023 lämna in en rapport till kommissionen om hur lämplig denna behandling är. I den rapporten ska åtminstone följande bedömas:

- a) möjligheten att tillämpa högre eller lägre stabila nettofinansieringsfaktorer på transaktioner för värdepappersfinansiering med finansiella kunder och på transaktioner utan säkerhet med en återstående löptid kortare än sex månader med finansiella kunder, för att bättre ta hänsyn till deras finansieringsrisk under den stabila nettofinansieringskvotens ettårsperspektiv och till potentiella spridningseffekter mellan finansiella kunder,

- b) möjligheten att tillämpa behandlingen i artikel 428r.1 g på transaktioner för värdepappersfinansiering för vilka säkerhet ställts i form av andra typer av tillgångar,
- c) möjligheten att tillämpa stabila finansieringsfaktorer på poster utanför balansräkningen som används i transaktioner för värdepappersfinansiering som ett alternativ till behandlingen i artikel 428p.5,
- d) lämpligheten i den asymmetriska behandlingen mellan skulder med en återstående löptid på mindre än sex månader där långivarna är finansiella kunder, som omfattas av en faktor för tillgänglig stabil finansiering på 0 % i enlighet med artikel 428k.3 c, och tillgångar som uppstår från transaktioner med en återstående löptid på mindre än sex månader med finansiella kunder som omfattas av ett krav på en faktor för stabil finansiering på 0 %, 5 % eller 10 % i enlighet med artiklarna 428r.1 g, 428s.1 c och 428v b,
- e) den effekt som införandet av högre eller lägre faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering för transaktioner för värdepappersfinansiering, i synnerhet med en återstående löptid på mindre än sex månader med finansiella kunder, har på marknadslikviditeten för de tillgångar som erhållits som säkerhet i de transaktionerna, särskilt för stats- och företagsobligationer,
- f) den effekt som de föreslagna ändringarna har på det stabila finansieringsbelopp som krävs för dessa instituts transaktioner, särskilt för transaktioner för värdepappersfinansiering med en återstående löptid på mindre än sex månader med finansiella kunder där statsobligationer erhålls som säkerhet i de transaktionerna.

7. Senast den 28 juni 2024 ska kommissionen, vid behov och med beaktande av den rapport som avses i punkt 6, eventuella internationella standarder och mångfalden inom banksektorn i unionen, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om hur en ändring kan göras av bestämmelserna om behandlingen av transaktioner för värdepappersfinansiering, inbegripet de tillgångar som mottagits eller givits i de transaktionerna, samt av behandlingen av transaktioner utan säkerhet med en kortare löptid än sex månader med finansiella kunder, för beräkning av den stabila nettofinansieringskvoten enligt del sex avdelning IV, om den anser detta lämpligt med tanke på effekten av befintlig behandling av institutens stabila nettofinansieringskvot och för att bättre ta hänsyn till finansieringsrisken i de transaktionerna.

8. Senast den 28 juni 2025 ska de faktorer för beräkning av kravet på stabil finansiering som tillämpas på de transaktioner som avses i artiklarna 428r.1 g, 428s.1 c och 428v b höjas från 0 % till 10 %, från 5 % till 15 % respektive från 10 % till 15 % såvida inte annat anges i en lagstiftningsakt som antagits på grundval av ett förslag från kommissionen i enlighet med punkt 7 i den här artikeln.

9. EBA ska övervaka det belopp av stabil finansiering som krävs för att täcka den finansieringsrisk som hänger samman med instituts innehav av värdepapper för att säkra derivatkontrakt. EBA ska rapportera om behandlingens lämplighet senast den 28 juni 2023. I den rapporten ska åtminstone följande bedömas:

- a) Behandlingens eventuella inverkan på investerarnas förmåga att åstadkomma exponering mot tillgångar och behandlingens inverkan på kreditstillgången i kapitalmarknadsunionen.
- b) Möjligheten att tillämpa justerade krav avseende stabil finansiering på värdepapper som innehas för att säkra derivat som antingen helt eller delvis finansieras genom initial marginalsäkerhet.
- c) Möjligheten att tillämpa justerade krav avseende stabil finansiering på värdepapper som innehas för att säkra derivat som inte finansieras genom initial marginalsäkerhet.

10. Senast den 28 juni 2023 eller ett år efter en överenskommelse om internationella standarder som utarbetats av BCBS, beroende på vilket som infaller först, ska kommissionen, om så är lämpligt och med beaktande av den rapport som avses i punkt 9, eventuella internationella standarder som utarbetats av BCBS, mångfalden inom unionens banksektor och kapitalmarknadsunionens syften, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om hur man skulle kunna ändra bestämmelserna om behandlingen av institutens innehav av värdepapper för att säkra derivatkontrakt för beräkningen av den stabila nettofinansieringskvoten enligt del sex avdelning IV, om den anser detta lämpligt med tanke på den befintliga behandlingens inverkan på institutens stabila nettofinansieringskvot och för att ta bättre hänsyn till den finansieringsrisk som hänger samman med dessa transaktioner.

11. EBA ska bedöma huruvida det skulle vara motiverat att sänka faktorn för beräkning av kravet på stabil finansiering för tillgångar som används för att tillhandahålla clearing- och avvecklingstjänster för ädelmetaller såsom guld, silver, platina och palladium eller tillgångar som används för att tillhandahålla finansieringstransaktioner för ädelmetaller såsom guld, silver, platina och palladium med en löptid på 180 dagar eller mindre. EBA ska överlämna sin rapport till kommissionen senast den 28 juni 2021."

"Artikel 511

Bruttosoliditet

1. Kommissionen ska senast den 31 december 2020 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om huruvida
 - a) det är lämpligt att införa ett påslag på bruttosoliditetskravet för andra systemviktiga institut, och
 - b) definitionen och beräkningen av det sammanlagda exponeringsmättet som avses i artikel 429.4, inbegripet behandlingen av centralbanksreserver, är lämplig.
2. För den rapport som avses i punkt 1 ska kommissionen beakta den internationella utvecklingen och internationellt överenskomna standarder. Den rapporten ska om så är lämpligt åtföljas av ett lagstiftningsförslag."

140. Artikel 513 ska ersättas med följande:

"Artikel 513

Makrotillsynsregler

1. Senast den 30 juni 2022 och vart femte år därefter ska kommissionen, efter att ha samrått med ESRB och EBA, se över huruvida makrotillsynsreglerna i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU är tillräckliga för att minska systemriskerna i sektorer, regioner och medlemsstater och bland annat bedöma
 - a) huruvida de nuvarande verktygen för makrotillsyn i denna förordning eller i direktiv 2013/36/EU är verksamma, effektiva och genomblickbara,
 - b) huruvida täckningen och de tänkbara graderna av överlappning mellan de olika verktygen för makrotillsyn mot liknande risker i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU är adekvata och vid behov föreslå nya makrotillsynsregler,
 - c) hur internationellt överenskomna standarder för systemviktiga institut samspelar med bestämmelserna i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU, och vid behov föreslå nya regler, med beaktande av dessa internationellt överenskomna standarder,
 - d) huruvida andra typer av instrument, såsom låntagarbaserade instrument, bör läggas till de verktyg för makrotillsyn som föreskrivs i denna förordning och i direktiv 2013/36/EU för att komplettera kapitalbaserade instrument och möjliggöra harmoniserad användning av instrumenten på den inre marknaden, med beaktande av huruvida harmoniserade definitioner av dessa instrument samt rapportering av respektive data på unionsnivå ska vara en förutsättning för införandet av sådana instrument,
 - e) huruvida det krav på bruttosoliditetsbuffert som avses i artikel 92.1a bör utvidgas till systemviktiga institut som inte är globala systemviktiga institut, huruvida dess kalibrering bör skilja sig från kalibreringen för globala systemviktiga institut samt huruvida dess kalibrering bör vara beroende av institutets systemvikt,
 - f) huruvida de nuvarande frivilliga ömsesidiga makrotillsynsåtgärderna bör omvandlas till obligatorisk ömsesidighet och huruvida den nuvarande ESRB-ramen för frivillig ömsesidighet är en lämplig grund för detta,
 - g) hur behöriga makrotillsynsmyndigheter inom unionen och på nationell nivå kan förses med verktyg för att hantera nya systemriskerna som uppstår från exponering av kreditinstitut utanför banksektorn, framför allt på derivat- och värdepappersfinansieringsmarknaderna och inom kapitalförvaltnings- och försäkringssektorn.
2. Kommissionen ska senast den 31 december 2022 och vart femte år därefter, på grundval av samråd med ESRB och EBA, rapportera till Europaparlamentet och rådet om den bedömning som avses i punkt 1 och vid behov överlämna ett lagstiftningsförslag till Europaparlamentet och rådet."

141. Artikel 514 ska ersättas med följande:

"Artikel 514

Metod för beräkningen av exponeringsvärdet för derivattransaktioner

1. EBA ska senast den 28 juni 2023 rapportera till kommissionen om inverkan och den relativa kalibreringen av de metoder som anges i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitten 3, 4 och 5 för beräkning av exponeringsvärdena för derivattransaktioner.
2. På grundval av EBA:s rapport ska kommissionen vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av de metoder som fastställs i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitten 3, 4 och 5."

142. Följande artikel ska införas:

"Artikel 518a

Översyn av korsvisa fallissemangsklausuler

Senast den 28 juni 2022 ska kommissionen se över och bedöma huruvida det är lämpligt att kvalificerade skulder kan skrivas ned utan att korsvisa fallissemangsklausuler i andra kontrakt utlöses, i syfte att i största möjliga utsträckning effektivisera skuldnedskrivningsverktyget och bedöma huruvida en bestämmelse som utesluter korsvisa fallissemangsklausuler som avser kvalificerade skulder bör ingå i de villkor eller kontrakt som reglerar andra skulder. Översynen och bedömningen ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag."

143. Följande artikel ska införas:

"Artikel 519b

Kapitalbaskrav för marknadsrisk

1. Senast den 30 september 2019 ska EBA lämna en rapport om hur internationella standarder för att beräkna kapitalbaskraven för marknadsrisk påverkar instituten i unionen.
2. Senast den 30 juni 2020 ska kommissionen, med beaktande av resultaten av den rapport som avses i punkt 1 och de internationella standarder och metoder som beskrivs i del tre, avdelning IV, kapitel 1a och 1b, till Europaparlamentet och rådet lämna en rapport och ett lagförslag, om så är lämpligt, om hur man internationella standarder om lämpliga kapitalbaskrav för marknadsrisk ska genomföras."

144. I del tio ska följande avdelning införas:

"AVDELNING IIA

GENOMFÖRANDE AV REGLER

Artikel 519c

Verktyg för efterlevnad

1. EBA ska utveckla ett elektroniskt verktyg vars syfte ska vara att förenkla institutens efterlevnad av denna förordning och av direktiv 2013/36/EU samt av sådana tekniska standarder för tillsyn, tekniska standarder för genomförande, riktlinjer och mallar som antagits för genomförandet av denna förordning och det direktivet.
2. Det verktyg som avses i punkt 1 ska åtminstone göra det möjligt för instituten att
 - a) snabbt identifiera de bestämmelser som är relevanta för institutet med tanke på dess storlek och affärsmodell,
 - b) följa de ändringar som görs i lagstiftningsakter och i relaterade genomförandebestämmelser, riktlinjer och mallar."

145. Bilaga II ska ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Ändringar av förordning (EU) nr 648/2012

Förordning (EU) nr 648/2012 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 50a ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. En central motpart ska beräkna sitt hypotetiska kapital på följande sätt:

$$K_{CCP} = \frac{1}{4} \times \sum_i EAD_i \times RW_i \times \text{kapitalrelation}$$

där

K_{CCP} = hypotetiskt kapital,

i = index som anger clearingmedlemmen,

EAD_i = den centrala motpartens exponeringsbelopp mot clearingmedlem i , inbegripet clearingmedlemmens egna transaktioner med den centrala motparten, kundtransaktioner som garanteras av clearingmedlemmen och värdet av alla säkerheter som ställts till den centrala motparten, inbegripet clearingmedlemmens förfinansierade bidrag, mot de transaktionerna, till obeståndsfonden, med avseende på värderingen vid slutet av tillsynsrapporteringsperioden innan den marginalsäkerhet som krävts för det sista marginalsäkerhetskravet den dagen har växlats,

RW = en riskvikt på 20 %, och

kapitalkvot = 8 %".

2. Artikel 50b ska ersättas med följande:

"Artikel 50b

Allmänna regler för beräkning av K_{CCP}

Vid beräkning av K_{CCP} enligt artikel 50a.2 ska följande bestämmelser tillämpas:

a) Centrala motparter ska beräkna värdet av de exponeringar de har mot sina clearingmedlemmar på följande sätt:

- i) För exponeringar som följer av de kontrakt och transaktioner som förtecknas i artikel 301.1 a och c i förordning (EU) nr 575/2013 ska centrala motparter beräkna värdet i i enlighet med den metod som fastställs i del tre avdelning II kapitel 6 avsnitt 3 i den förordningen genom att använda en marginalriskperiod på 10 bankdagar.
- ii) För exponeringar som följer av de kontrakt och transaktioner som förtecknas i artikel 301.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 ska centrala motparter beräkna värdet (EAD_i) i enlighet med följande formel:

$$EAD_i = \max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\}$$

där

EAD_i = exponeringsvärdet,

i = index som anger clearingmedlemmen,

$EBRM_i$ = exponeringsvärdet före riskbegränsning, vilket är lika med den centrala motpartens exponeringsvärde mot clearingmedlem i till följd av alla kontrakt och transaktioner med denna clearingmedlem, beräknat utan beaktande av den säkerhet som ställts av denna clearingmedlem,

IM_i = den initiala marginalsäkerhet som clearingmedlem i har ställt till den centrala motparten,

DF_i = clearingmedlem i 's förfinansierade bidrag till obeståndsfonden.

Alla värden i i denna formel ska avse värderingen vid slutet av dagen innan den marginalsäkerhet som krävts för det sista marginalsäkerhetskravet den dagen har växlats.

- iii) Vid sådana situationer som avses i artikel 301.1 andra stycket tredje meningen i förordning (EU) nr 575/2013 ska centrala motparter beräkna värdet för de transaktioner som avses i första meningen i det stycket i enlighet med formeln i led a ii) i den här artikeln, och fastställa $EBRM_i$ i enlighet med del tre avdelning V i den förordningen.
- b) Nettningsmängderna för institut som omfattas av (EU) nr 575/2013 är desamma som de som definieras i artikel 272.4 i den förordningen.
- c) En central motpart som har exponeringar mot en eller flera centrala motparter ska behandla dessa exponeringar som om de vore exponeringar mot clearingmedlemmar och ta med eventuella marginalsäkerheter eller förfinansierade bidrag som erhållits från dessa centrala motparter i beräkningen av K_{CCP} .
- d) En central motpart som har ett bindande avtalsmässigt arrangemang med sina clearingmedlemmar som tillåter den att använda hela eller en del av den initiala marginalsäkerhet som den har mottagit från clearingmedlemmarna som om den var ett förfinansierat bidrag, ska vid beräkningen enligt punkt 1 betrakta denna initiala marginalsäkerhet som förfinansierade bidrag och inte som en initial marginalsäkerhet.
- e) Om en säkerhet hålls för ett konto som innehåller mer än en typ av de kontrakt och transaktioner som avses i artikel 301.1 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de centrala motparterna allokera den initiala marginalsäkerhet som tillhandahållits av deras clearingmedlemmar eller kunder, beroende på vad som är tillämpligt, proportionerligt i förhållande till de fallerade exponeringarna för respektive typ av kontrakt och transaktioner som beräknas i enlighet med led a i denna punkt, utan att ta med den initiala marginalsäkerheten i beräkningen.
- f) Centrala motparter som har mer än en obeståndsfond ska utföra beräkningen för var och en av obeståndsfonderna separat.
- g) Om en clearingmedlem tillhandahåller kundclearingtjänster, och clearingmedlemmens transaktioner och säkerheter hålls på underkonton som är separerade från de för clearingmedlemmens egna affärsverksamhet ska den centrala motparten utföra beräkningen för EAD_i för varje underkonto separat, och beräkna clearingmedlemmens totala EAD_i som summan av fallerade exponeringar på kundens underkonton och fallerade exponeringar på underkonton i förhållande till clearingmedlemmens affärsverksamhet.
- h) Om DF_i inte är delat mellan kundens underkonton och clearingmedlemmens underkonton för den egna affärsverksamheten ska de centrala motparterna, vid tillämpning av led f, allokera DF_i per underkonto enligt respektive del som den initiala marginalsäkerheten för det underkontot har i förhållande till den totala initiala marginalsäkerhet som clearingmedlemmen ställt eller som ställts för clearingmedlemmens räkning.
- i) Centrala motparter får inte utföra beräkningarna enligt artikel 50a.2 om obeståndsfonderna endast omfattar kontantransaktioner.

Vid tillämpning av led a ii) i denna artikel ska den centrala motparten använda den metod som anges i artikel 223 i förordning (EU) nr 575/2013 med de schabloniserade volatilitetsjusteringar som anges i artikel 224 i den förordningen för att beräkna exponeringsvärdet.”

3. I artikel 50c.1 ska leden d och e utgå.
4. I artikel 50d ska led c utgå.
5. I artikel 89 ska punkt 5a ersättas med följande:

”5a. Under den övergångsperiod som anges i artikel 497 i förordning (EU) nr 575/2013 ska en central motpart som avses i den artikeln, i den information som den ska rapportera i enlighet med artikel 50c.1 i den här förordningen rapportera det totala värdet av den initiala marginalsäkerhet, enligt definitionen i artikel 4.1.140 i förordning (EU) nr 575/2013, som den har erhållit från sina clearingmedlemmar, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:

- a) Den centrala motparten har ingen obeståndsfond.
- b) Den centrala motparten har inte något bindande arrangemang med sina clearingmedlemmar som tillåter den att använda hela eller delar av den initiala marginalsäkerhet som den har mottagit från dessa clearingmedlemmar som om den vore förfinansierade bidrag.”

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Denna förordning ska tillämpas från och med den 28 juni 2021, med de undantag som förtecknas i punkterna 3–8.
3. Följande led i artikel 1 i denna förordning ska tillämpas från och med 27 juni 2019.
 - a) Led 1 som innehåller bestämmelserna om tillämpningsområde och om tillsynsbefogenheter.
 - b) Led 2 som innehåller definitionerna, såvida de inte enbart avser bestämmelser som i enlighet med denna artikel gäller från och med ett annat datum i enlighet med denna artikel, varvid de ska gälla från och med detta andra datum.
 - c) Leden 3 b, 6 c, 8, 9 avseende artikel 13 i förordning (EU) nr 575/2013, led 12, avseende artikel 18.1 andra stycket i förordning (EU) nr 575/2013, leden 14–17, 19–44, 47, 128 och 129 som innehåller bestämmelserna om kapitalbas och bestämmelserna om införande av de nya kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder.
 - d) Led 9 avseende de bestämmelser om effekten av nya värdepapperiseringsregler, som fastställs i artikel 14 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - e) Led 57, som innehåller bestämmelserna om riskvikter för multilaterala utvecklingsbanker, och led 58, som innehåller bestämmelserna om riskvikterna för internationella organisationer.
 - f) Led 53, avseende artikel 104b i förordning (EU) nr 575/2013, leden 89 och 90, led 118, avseende artikel 430b i förordning (EU) nr 575/2013, och led 124 som innehåller bestämmelserna om rapporteringskraven för marknadsrisker.
 - g) Led 130 som innehåller bestämmelserna om kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter.
 - h) Led 133, avseende bestämmelserna om massiva försäljningar som avses i artikel 500 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - i) Led 134, avseende artikel 501b i förordning (EU) nr 575/2013, som innehåller bestämmelserna om undantag från rapportering.
 - j) Led 144 som innehåller bestämmelserna om verktyget för efterlevnad.
 - k) De bestämmelser som kräver att de europeiska tillsynsmyndigheterna eller ESRB lägger fram förslag till tekniska standarder och rapporter för kommissionen, de bestämmelser i denna förordning som kräver att kommissionen utarbetar rapporter samt de bestämmelser i denna förordning som ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter eller genomförandeakter, de bestämmelser om översyn och lagstiftningsförslag och de bestämmelser som kräver att de europeiska tillsynsmyndigheterna utfärdar riktlinjer, nämligen leden 2 b, led 12 avseende artikel 18.9 i förordning (EU) nr 575/2013, led 18 b, led 31, avseende artikel 72b.7 i förordning (EU) nr 575/2013, led 38, avseende artikel 78a.3 i förordning (EU) nr 575/2013, led 57 b, led 60, avseende artikel 124.4 och 124.5 i förordning (EU) nr 575/2013, led 63, avseende artikel 132a.4 i förordning (EU) nr 575/2013, led 67, avseende artikel 164.8 och 164.9 i förordning (EU) nr 575/2013, led 74, avseende artiklarna 277.5 och 279a.3 i förordning (EU) nr 575/2013, led 89, avseende artikel 325.9 i förordning (EU) nr 575/2013, led 90, avseende artikel 325u.5, 325w.8, 325ap.3, 325az.8 och 325az.9, 325bd.7, 325be.3, 325bf.9, 325bg.4, 325bh.3, 325bk.3, 325bp.12 i förordning (EU) nr 575/2013, led 93, avseende artikel 390.9 i förordning (EU) nr 575/2013, led 94, led 96 avseende artikel 394.4 i förordning (EU) nr 575/2013, led 98 b, led 104, avseende artikel 403.4 i förordning (EU) nr 575/2013, led 109 b, led 111 b, led 118, avseende artiklarna 430.7 och 430.8, 430b.6 och 430c i förordning (EU) nr 575/2013, led 119, avseende artiklarna 432.1 och 431.2 och 434a i förordning (EU) nr 575/2013, led 123, led 124, led 125, led 134, avseende artikel 501a.4 och 501a.5 i förordning (EU)

nr 575/2013, led 135, led 136, led 137, led 138, led 139, led 140, led 141, avseende artikel 514.1 i förordning (EU) nr 575/2013, led 142 och led 143.

Utan att det påverkar första stycket led f, ska bestämmelserna om offentliggörande och om rapportering tillämpas från och med dagen för tillämpning av det krav som offentliggörandet eller rapporteringen rör.

4. Följande led i artikel 1 i denna förordning ska tillämpas från och med den 28 december 2020.
 - a) Leden 6 a, 6 b och 6 d, 7 samt 12, avseende artikel 18.1 första stycket och artikel 18.2–18.8 i förordning (EU) nr 575/2013 som innehåller bestämmelserna om konsoliderad tillsyn.
 - b) Led 60, som innehåller bestämmelserna om exponeringar genom panträtt i fast egendom, led 67, som innehåller bestämmelserna om förlust vid fallissemang, och led 122 som innehåller bestämmelserna om makrotillsynsrisker eller systemrisker identifierade på medlemsstatsnivå.
5. Artikel 1.46 b i denna förordning, som innehåller bestämmelserna om införande av det nya kapitalbaskravet för globalt systemviktiga institut, ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.
6. Led 53, avseende artikel 104a i förordning (EU) nr 575/2013, och artikel 1.55 och 1.69, som innehåller bestämmelserna om införande av nya kapitalbaskrav för marknadsrisk, ska tillämpas från och med den 28 juni 2023.
7. Artikel 1.18 i denna förordning, avseende artikel 36.1 b i förordning (EU) nr 575/2013, som innehåller bestämmelsen om undantaget från avdrag för försiktigt värderade programvarutillgångar, ska tillämpas från och med tolv månader efter den dag då de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 36.4 i förordning (EU) nr 575/2013 träder i kraft.
8. Artikel 1.126 i denna förordning, som innehåller bestämmelserna om undantag från avdrag av kapitalandelar, ska tillämpas retroaktivt från och med den 1 januari 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 maj 2019.

På Europaparlamentets vägnar
A. TAJANI
Ordförande

På rådets vägnar
G. CIAMBA
Ordförande

BILAGA

Bilaga II ska ändras på följande sätt:

1. I punkt 1 ska led e ersättas med följande:

”e) Räntheoptioner.”

2. I punkt 2 ska led d ersättas med följande:

”d) Valutaoptioner.”

3. Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Kontrakt liknande dem i punkterna 1 a–e och 2 a–d i denna bilaga avseende andra referensposter eller referensindex. Detta ska som ett minimum avse alla instrument som specificeras i punkterna 4–7, 9, 10 och 11 i avsnitt C i bilaga I i direktiv 2014/65/EU vilka inte ingår i punkterna 1 eller 2 i denna bilaga.”

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/879

av den 20 maj 2019

om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och om direktiv 98/26/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den 9 november 2015 offentliggjorde rådet för finansiell stabilitet en villkorsförteckning för total förlustabsorberingskapacitet (nedan kallad *TLAC-standard*), som därefter antogs på G20 i november 2015. Syftet med TLAC-standard är att säkerställa att globala systemviktiga banker, i unionsramverket kallade globala systemviktiga institut, har tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet för att bidra till att säkerställa att dessa institut kan upprätthålla kritiska funktioner utan att skattebetalarnas pengar, dvs. offentliga medel, eller den finansiella stabiliteten äventyras vid och omedelbart efter resolution. I sitt meddelande av den 24 november 2015, *Mot ett fullbordande av bankunionen*, åtog kommissionen sig att senast vid utgången av 2016 lägga fram ett lagstiftningsförslag som skulle göra det möjligt att genomföra TLAC-standard i unionsrätten inom den internationellt överenskomna tidsfristen 2019.
- (2) Vid genomförandet av TLAC-standard i unionsrätten behöver de befintliga institutspecifika minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder beaktas som gäller för samtliga kreditinstitut och värdepappersföretag (nedan kallade *institut*) som är etablerade i unionen, samt för varje annan enhet (nedan kallade *enheter*) som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ⁽⁴⁾. Eftersom TLAC-standard och minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder eftersträvar samma mål om att säkerställa att institut och enheter som är etablerade i unionen har en tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet bör de två kraven komplettera varandra inom ramen för ett gemensamt ramverk.

I operativt hänseende bör den harmoniserade miniminivån enligt TLAC-standard för globala systemviktiga institut (nedan kallad *TLAC-minimikravet*) införas i unionslagstiftningen genom ändringar av förordning (EU) nr 575/2013 ⁽⁵⁾, medan det institutspecifika tillägget för globala systemviktiga institut och det institutspecifika kravet för institut som inte är globala systemviktiga institut, benämnt minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, bör hanteras genom riktade ändringar av direktiv 2014/59/EU och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 ⁽⁶⁾. Bestämmelserna i direktiv 2014/59/EU, ändrat genom det här direktivet,

⁽¹⁾ EUT C 34, 31.1.2018, s. 17.

⁽²⁾ EUT C 209, 30.6.2017, s. 36.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 maj 2019.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

i fråga om instituts och enheters förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet bör tillämpas på ett sätt som är förenligt med dem i förordningarna (EU) nr 575/2013 och (EU) nr 806/2014 samt i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽⁷⁾.

- (3) Om det inte finns några harmoniserade unionsregler för genomförandet av TLAC-standarden i unionen skapar detta ytterligare kostnader och rättsosäkerhet och försvårar tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget för gränsoverskridande institut och enheter. En avsaknad av harmoniserade unionsregler medför också snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden, eftersom institutens och enheternas kostnader för att efterleva befintliga krav och TLAC-standarden skulle kunna variera avsevärt mellan olika länder i unionen. Följaktligen är det nödvändigt att undanröja dessa hinder för den inre marknads funktion och undvika den snedvridning av konkurrensen som följer av att det inte finns några harmoniserade unionsregler för genomförandet av TLAC-standarden. Den lämpliga rättsliga grunden för det här direktivet är således artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (4) I linje med TLAC-standarden bör direktiv 2014/59/EU fortsätta att möjliggöra resolutionsstrategier med en enda ingångspunkt och resolutionsstrategier med flera ingångspunkter. Enligt resolutionsstrategin med en enda ingångspunkt försätts enbart en koncernenhet, vanligtvis moderföretaget, i resolution medan andra koncernenheter, vanligtvis rörelsedrivande dotterföretag, inte försätts i resolution, medan däremot deras förluster och rekapitaliseringsbehov överförs till den enhet som försätts i resolution. Enligt resolutionsstrategin med flera ingångspunkter skulle mer än en koncernenhet kunna försättas i resolution. För att den önskvärda resolutionsstrategin ska bli ändamålsenlig är det viktigt att de enheter som ska försättas i resolution (nedan kallade *resolutionsenheter*) tydligt identifieras och mot vilka resolutionsåtgärder alltså skulle kunna vidtas, samt de dotterföretag som tillhör dem (nedan kallade *resolutionsgrupper*). Denna identifiering är också relevant vid fastställandet av på vilken nivå de regler om förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet bör tillämpas som institut och enheter bör följa. Följaktligen är det nödvändigt att införa begreppen *resolutionsenhet* och *resolutionsgrupp* och att ändra direktiv 2014/59/EU i fråga om koncernresolutionsplanering, så att resolutionsmyndigheterna uttryckligen får ett krav på sig att identifiera resolutionsenheter och resolutionsgrupper inom en koncern och att på lämpligt sätt överväga effekterna av varje planerad åtgärd inom koncernen, för att säkerställa en effektiv resolution på koncernnivå.
- (5) Medlemsstaterna bör säkerställa att instituten och enheterna har en tillräcklig förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet för att säkerställa en smidig och snabb förlustabsorbering och rekapitalisering med minimala effekter för skattebetalarna och den finansiella stabiliteten. Detta bör uppnås genom att instituten efterlever ett institutspecifikt minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som anges i direktiv 2014/59/EU.
- (6) För att anpassa de nämnare som mäter institutens och enheternas förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet till de nämnare som föreskrivs i TLAC-standarden bör minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckas som en procentandel av det berörda institutets eller enhetens totala riskvägda exponeringsbelopp och av institutets eller enhetens totala exponeringsmått, och institutet eller enheter bör samtidigt uppfylla måtten från de två mätningarna.
- (7) För att underlätta långsiktig planering för emittering av instrument och skapa säkerhet med avseende på de nödvändiga buffertarna behöver marknaderna klarhet i god tid om de kriterier som krävs för att instrument ska erkännas som TLAC eller minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder.
- (8) I syfte att säkerställa lika spelregler för institut och enheter som är etablerade i unionen, inbegripet på global nivå, bör kriterierna för att skulder ska kunna betraktas som nedskrivningsbara och medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder nära anpassas till de kriterier för TLAC-minimikravet som anges i förordning (EU) nr 575/2013, med förbehåll för de kompletterande justeringar och krav som införs i det här direktivet. I synnerhet bör vissa skuldinstrument med en inbäddad derivatkomponent, t.ex. vissa strukturerade produkter, med förbehåll för vissa särskilda villkor kunna medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder i den utsträckning som de har ett bestämt eller ökande kapitalbelopp som måste betalas på förfallodagen och som är känt i förväg, medan enbart den ytterligare avkastningen är kopplad till den derivatkomponenten och

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

beror på referenstillgångens resultat. På grund av dessa villkor förväntas dessa skuldinstrument vara i hög grad förlustabsorberande och enkelt nedskrivningsbara vid resolution. Om institut eller enheter innehar en kapitalbas som överstiger kapitalbaskravet bör detta faktum inte i sig påverka beslut om fastställandet av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Dessutom bör det vara möjligt för institut och enheter att fullgöra varje del av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbasen.

- (9) Bland de skulder som kan medräknas för att fullgöra minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder ingår i princip samtliga skulder till följd av fordringar från ordinarie borgenärer utan säkerhet (icke-efterställda skulder), förutsatt att de uppfyller de särskilda kriterier för att kunna medräknas som anges i detta direktiv. För att öka möjligheterna att försätta institut och enheter i resolution genom en ändamålsenlig användning av skuldnedskrivningsverktyget bör resolutionsmyndigheterna kunna kräva att minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder fullgörs med kapitalbas och andra efterställda skulder, särskilt där det finns tydliga indikationer på att borgenärer vars skulder skrivs ned sannolikt kommer att bära förluster vid resolution som skulle överstiga de förluster de i annat fall skulle åsamkas vid normala insolvensförfaranden. Resolutionsmyndigheterna bör bedöma behovet av att kräva att instituten och enheterna uppfyller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbas och andra efterställda skulder, om värdet av de skulder som undantas från tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget når en viss tröskel inom en kategori av skulder som inbegriper kvalificerade skulder som kan medräknas för att fullgöra minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Institut och enheter bör uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbas och andra efterställda skulder i den mån detta krävs för att förhindra att deras borgenärer åsamkas förluster som överstiger de förluster som borgenärer i annat fall skulle åsamkas vid normala insolvensförfaranden.
- (10) Om resolutionsmyndigheterna begär att minimikravet ska fullgöras med efterställda skulder i samband med minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör detta inte påverka möjligheten att delvis uppfylla TLAC-minimikravet med icke-efterställda skuldinstrument i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 och i linje med TLAC-standarden. För resolutionsenheter som hör till globala systemviktiga institut, resolutionsenheter i resolutionsgrupper som har tillgångar överstigande 100 miljarder EUR (toppnivåbanker) och för resolutionsenheter i vissa mindre resolutionsgrupper som sannolikt skulle kunna utgöra en systemrisk i händelse av fallissemang, med beaktande av förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen, en begränsad tillgång till kapitalmarknader för kvalificerade skulder och ett beroende av kärnprimärkapital vid uppfyllande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, bör resolutionsmyndigheterna kunna kräva att en del av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder motsvarande den nivå av förlustabsorbering och rekapitalisering som avses i artiklarna 37.10 och 44.5 i direktiv 2014/59/EU, i dess ändrade lydelse enligt det här direktivet, uppfylls med kapitalbasen och andra efterställda skulder, inbegripet den kapitalbas som används för att efterleva det kombinerade buffertkrav som anges i direktiv 2013/36/EU.
- (11) Resolutionsmyndigheterna bör, på begäran av en resolutionsenhet, kunna minska den del av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som ska uppfyllas med kapitalbasen och andra efterställda skulder upp till en gräns som motsvarar andelen för den minskning som är möjlig enligt artikel 72b.3 i förordning (EU) nr 575/2013 i förhållande till det TLAC-minimikrav som fastställs i den förordningen. Resolutionsmyndigheterna bör kunna kräva, i enlighet med proportionalitetsprincipen, att minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder uppnås med kapitalbasen och efterställda skulder i den utsträckning att den totala nivån för den erforderliga efterställningen i form av kapitalbas och kvalificerade skuldposter som härrör från kravet på att instituten och enheterna uppfyller TLAC-minimikravet, minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder och, i tillämpliga fall, det kombinerade buffertkravet enligt direktiv 2013/36/EU, inte överstiger det som är högst av den nivå av förlustabsorbering och rekapitalisering som avses i artiklarna 37.10 och 44.5 i direktiv 2014/59/EU, i dess ändrade lydelse enligt det här direktivet, eller resultatet av den formel som fastställs i detta direktiv baseras på tillsynskraven enligt pelare 1 och pelare 2 och det kombinerade buffertkravet.
- (12) För särskilda toppnivåbanker bör resolutionsmyndigheterna, på vissa villkor som bedöms av resolutionsmyndigheten, begränsa nivån för minimikravet för efterställning till en viss tröskel och också beakta den eventuella risken för att i oproportionell utsträckning påverka dessa instituts affärsmodell. Den begränsningen bör inte påverka möjligheten att fastställa ett efterställningskrav över denna gräns genom krav på efterställning inom pelare 2, med förbehåll för de villkor som gäller för pelare 2, på grundval av alternativa kriterier, nämligen resolutionshinder, eller resolutionsstrategins genomförbarhet och tillförlitlighet eller institutets risknivå.
- (13) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör ge institut och enheter möjlighet att absorbera förluster som väntas uppstå vid resolution eller vid den tidpunkt då ett institut eller en enhet inte längre är livskraftigt, beroende på vad som är lämpligt, och att bli rekapitaliserat efter genomförandet av de åtgärder som föreskrivs i resolutionsplanen eller efter resolutionsgruppens resolution. På grundval av den resolutionsstrategi som de har valt bör resolutionsmyndigheterna vederbörligen motivera nivån på det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som införs, och de bör, utan onödigt dröjsmål, se över den nivån för att återspegla eventuella förändringar vad gäller nivån på det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU. Denna införda nivå för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör vara summan av de förluster som

väntas uppstå vid resolution och som motsvarar institutets eller enhetens kapitalbaskrav och det rekapitaliseringsbelopp som möjliggör för institutet eller enheten att efter resolution eller efter utövande av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna uppfylla nödvändiga kapitalbaskrav för auktorisation att fortsätta sin verksamhet enligt den valda resolutionsstrategin. Resolutionsmyndigheten bör justera rekapitaliseringsbeloppen nedåt eller uppåt för eventuella förändringar som föranleds av de åtgärder som fastställs i resolutionsplanen.

- (14) Resolutionsmyndigheten bör också kunna höja rekapitaliseringsbeloppet för att säkerställa tillräckligt marknadsförtroende för institutet eller enheten efter genomförandet av de åtgärder som fastställs i resolutionsplanen. Den nivå på marknadsförtroendebufferten som krävs bör möjliggöra för institutet eller enheten att fortsätta att uppfylla auktorisationskraven under en lämplig period, bland annat genom att möjliggöra för institutet eller enheten att täcka kostnaderna för omstrukturering av dess verksamhet efter resolution samt bibehålla ett tillräckligt marknadsförtroende. Marknadsförtroendebufferten bör fastställas utifrån en del av det kombinerade buffertkravet enligt direktiv 2013/36/EU. Resolutionsmyndigheterna bör justera marknadsförtroendebuffertens nivå nedåt om en lägre nivå är tillräcklig för att säkerställa tillräckligt marknadsförtroende eller bör justera denna nivå uppåt om en högre nivå krävs för att säkerställa att enheten efter de åtgärder som fastställs i resolutionsplanen fortsätter att uppfylla auktorisationskraven under en lämplig period och att ett tillräckligt marknadsförtroende bibehålls.
- (15) I linje med kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075⁽⁸⁾ bör resolutionsmyndigheterna granska investerarbasen för ett enskilt instituts eller en enskild enhets instrument för minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder. Om en betydande del av ett instituts eller en enhets instrument för minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder innehas av icke-professionella investerare som eventuellt inte har fått lämplig information om relevanta risker, skulle detta i sig kunna utgöra ett hinder för resolution. Om dessutom en stor del av ett instituts eller en enhets instrument för minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder innehas av andra institut eller enheter kan även systemeffekterna hos en nedskrivning eller konvertering utgöra ett hinder för resolution. Om en resolutionsmyndighet konstaterar ett resolutionshinder till följd av storleken på eller karaktären hos en viss investerarbas bör den kunna rekommendera att ett institut eller en enhet åtgärdar detta hinder.
- (16) För att säkerställa att icke-professionella investerare inte i alltför stor utsträckning investerar i vissa skuldinstrument som kan medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör medlemsstaterna säkerställa att minimibeloppet för denomineringen är relativt högt satt för sådana instrument eller att investeringen i sådana instrument inte motsvarar en alltför stor andel av investerarnas portföljer. Detta krav bör endast tillämpas på instrument som emitterats efter dagen för detta direktivs införlivande. Detta krav omfattas inte i tillräcklig omfattning av direktiv 2014/65/EU och bör därför vara verkställbart i enlighet med direktiv 2014/59/EU, utan att det påverkar de regler om investerarskydd som föreskrivs i direktiv 2014/65/EU. Om resolutionsmyndigheterna under utförandet av sitt uppdrag hittar bevis för potentiella överträdelse av direktiv 2014/65/EU bör de kunna utbyta konfidentiella uppgifter med marknadskontrollmyndigheter för tillämpning av det direktivet. Dessutom bör det även vara möjligt för medlemsstaterna att ytterligare begränsa marknadsföringen och försäljningen av vissa andra instrument till vissa investerare.
- (17) För att öka möjligheterna till resolution bör resolutionsmyndigheterna kunna ålägga globala systemviktiga institut ett institutspecifikt minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder utöver det TLAC-minimikrav som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013. Detta institutspecifika minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder bör åläggas om nivån enligt TLAC-minimikravet inte räcker till för att absorbera förluster och rekapitalisera ett globalt systemviktigt institut enligt den valda resolutionsstrategin.
- (18) Vid fastställandet av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör resolutionsmyndigheterna beakta institutets eller enhetens grad av systemrelevans och de potentiella negativa effekterna av dess fallissemang för den finansiella stabiliteten. Resolutionsmyndigheterna bör också beakta behovet av lika konkurrensvillkor mellan

⁽⁸⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1075 av den 23 mars 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU med avseende på tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i återhämtningsplaner, resolutionsplaner och koncernresolutionsplaner, de minimikriterier som den behöriga myndigheten ska bedöma när det gäller återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner, villkoren för finansiellt stöd inom koncerner, kraven på oberoende värderingsmän, avtalsenligt erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter, förfarandena och innehållet för anmälningskrav och underrättelse om uppskjutande samt resolutionskollegiernas operativa funktionssätt (EUT L 184, 8.7.2016, s. 1).

globala systemviktiga institut och andra jämförbara institut eller enheter med systemrelevans inom unionen. Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för institut eller enheter som inte är globala systemviktiga institut men vars systemrelevans i unionen är jämförbar med de globala systemviktiga institutens bör således inte i oproportionell utsträckning avvika från nivån på och sammansättningen av det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som generellt fastställs för globala systemviktiga institut.

- (19) I linje med förordning (EU) nr 575/2013 bör institut eller enheter som identifierats som resolutionsenheter enbart omfattas av ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder på den konsoliderade resolutionsgrupp-nivån. Detta innebär att resolutionsenheter för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör bli tvungna att emittera kvalificerade instrument och poster till externa tredjepartsborgenärer som kommer att skrivas ned i händelse av att resolutionsenheten försätts i resolution.
- (20) Institut eller enheter som inte utgör resolutionsenheter bör efterleva minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på individuell nivå. Dessa instituts eller enheters förlustabsorberings- och rekapitaliseringsbehov bör i allmänhet uppfyllas av deras respektive resolutionsenheter genom att resolutionsenheterna direkt eller indirekt förvärvar kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som emitteras av dessa institut eller enheter och genom att dessa skrivs ned eller konverteras till äganderättsinstrument när instituten eller enheterna inte längre är bärkraftiga. Det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som tillämpas på institut eller enheter som inte utgör resolutionsenheter bör tillämpas tillsammans med och i överensstämmelse med de krav som är tillämpliga på resolutionsenheter. Därmed bör resolutionsmyndigheterna kunna försätta en resolutionsgrupp i resolution utan att några av dess dotterföretag försätts i resolution, vilket gör att potentiellt störande effekter på marknaden undviks. Tillämpningen av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för institut eller enheter som inte utgör resolutionsenheter bör överensstämma med den valda resolutionsstrategin och bör i synnerhet inte ändra ägandeförhållandena mellan instituten eller enheterna och deras resolutionsgrupp efter att dessa institut har rekapitaliserats.
- (21) Om både resolutionsenheten eller moderföretaget och dess dotterföretag är etablerade i samma medlemsstat och är del av samma resolutionsgrupp bör resolutionsmyndigheten kunna få bevilja ett undantag från minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som är tillämpligt på dessa dotterföretag som inte utgör resolutionsenheter eller tillåta dem att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder med säkerställda garantier mellan moderföretaget och dess dotterföretag, vilka kan utlösas inom tidsramar som är likvärdiga med de som gäller för nedskrivning eller konvertering av kvalificerade skulder. De säkerheter som ställs för garantin bör vara högljudda och kännetecknas av minimal marknads- och kreditrisk.
- (22) I förordning (EU) nr 575/2013 föreskrivs att de behöriga myndigheterna får bevilja undantag från tillämpningen av vissa solvens- och likviditetskrav för kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ (nedan kallat *nätverk för samarbete*) om vissa särskilda villkor är uppfyllda. För att resolutionsmyndigheterna ska kunna beakta särdragen hos sådana nätverk för samarbete, bör de också kunna bevilja undantag från minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som tillämpas på sådana kreditinstitut och för det centrala organet på liknande villkor som de som anges i förordning (EU) nr 575/2013, om kreditinstituten och det centrala organet är etablerade i samma medlemsstat. Resolutionsmyndigheterna bör även kunna behandla kreditinstituten och det centrala organet som en helhet när de bedömer villkoren för resolution på grundval av solidaritetsmekanismens utformning. Resolutionsmyndigheterna bör kunna säkerställa efterlevnad av det externa minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsgruppen som helhet på olika sätt, beroende på hur solidaritetsmekanismen för varje koncern är utformad, genom att räkna kvalificerade skulder hos enheter som, i enlighet med resolutionsplanen, av resolutionsmyndigheterna har ålagts att emittera instrument som kan medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder utanför resolutionsgruppen.
- (23) För att säkerställa lämpliga nivåer på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsändamål bör de myndigheter som ska ansvara för fastställandet av nivån på minimikravet vara resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, resolutionsmyndigheten på koncernnivå, dvs. resolutionsmyndigheten för det yttersta moderföretaget, och resolutionsmyndigheterna för andra enheter inom resolutionsgruppen. Alla tvister mellan myndigheterna bör ingå i Europeiska bankmyndighetens (EBA) befogenhet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽⁹⁾, med förbehåll för de villkor och begränsningar som fastställs i detta direktiv.

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (24) De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna bör behandla och på lämpligt sätt åtgärda alla underlåtelser att uppnå TLAC-minimikravet och minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Eftersom underlåtelser att uppnå dessa krav skulle kunna utgöra ett hinder för resolution av ett institut eller en koncern bör de befintliga förfarandena för att avlägsna resolutionshinder förkortas, så att sådana underlåtelser kan behandlas ändamålsenligt. Resolutionsmyndigheterna bör också kunna kräva att institut eller enheter ändrar sina löptidsprofiler för kvalificerade instrument och poster och att de utarbetar och genomför planer för att återställa efterlevnaden av dessa krav. Resolutionsmyndigheterna bör också kunna förbjuda vissa utdelningar om de anser att ett institut eller en enhet underlåter att uppfylla det kombinerade buffertkravet enligt direktiv 2013/36/EU när det beaktas utöver minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.
- (25) För att säkerställa transparent tillämpning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder bör instituten och enheterna till sina behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheterna rapportera och för allmänheten regelbundet offentliggöra sina minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder, nivåerna på sina kvalificerade och nedskrivningsbara skulder och sammansättningen av dessa skulder, inbegripet deras löptidsprofil och rangordning vid normala insolvensförfaranden. För institut eller enheter som omfattas av TLAC-minimikravet bör frekvensen för tillsynsrapportering och offentliggörande av det institutspecifika minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt detta direktiv vara förenlig med de frekvenser som anges i förordning (EU) nr 575/2013 för TLAC-minimikravet. I vissa fall som anges i detta direktiv bör det vara tillåtet att göra totala eller delvisa undantag från skyldigheterna i fråga om rapportering och offentliggörande för vissa institut eller enheter, men sådana undantag bör inte begränsa resolutionsmyndigheternas befogenhet att begära upplysningar för att fullgöra sina skyldigheter enligt direktiv 2014/59/EU, i dess ändrade lydelse enligt det här direktivet.
- (26) Ett krav på att ta med avtalsenligt erkännande av effekterna av skuldnedskrivningsverktyget i avtal eller instrument som upprättar skulder som regleras av tredjelandets rätt bör underlätta och förbättra processen för nedskrivning av dessa skulder i fall av resolution. Avtalsgrundade arrangemang kan erbjuda en genomförbar lösning, om de formuleras korrekt och antas i bred omfattning i fall av gränsöverskridande resolution, fram till dess att det utformas en lagbaserad metod enligt unionsrätten eller att det utformas incitament att välja en medlemsstats rätt för avtal som utarbetas eller lagstadgade ramar som möjliggör att effektiv gränsöverskridande resolution antas i alla tredjelandetsjurisdiktioner. Även när lagstadgade ramar för erkännande har införts bör avtalsenliga arrangemang för erkännande bidra till att förstärka medvetenheten hos borgenärer enligt avtalsenliga arrangemang som inte regleras av en medlemsstats rätt om rörande potentiella resolutionsåtgärder vad gäller institut eller enheter som regleras av unionsrätten. Det kan dock finnas fall där institut eller enheter inte kan ta med sådana avtalsgrundade villkor i avtal eller instrument som upprättar vissa typer av skulder, särskilt skulder som inte undantas från skuldnedskrivningsverktyget enligt direktiv 2014/59/EU, garanterade insättningar eller kapitalbasinstrument.

Till exempel skulle det under vissa omständigheter kunna anses vara ogörligt att införa klausuler avseende avtalsenligt erkännande i skuldavtal, för det fall att det enligt tredjelandets rätt är olagligt för ett institut eller en enhet att införa sådana klausuler i avtal eller instrument som upprättar skulder som regleras av tredjelandets rätt, när ett institut eller en enhet på individuell nivå inte har makt att ändra avtalsvillkoren, eftersom de införs genom internationella protokoll eller bygger på internationellt överenskomna standardvillkor, eller där skulden som skulle omfattas av avtalsvillkoret för erkännande är beroende av ett avtalsbrott eller härrör från garantier, motgarantier eller andra instrument som används i samband med operationer för handelsfinansiering. Om motparten inte vill gå med på att vara bunden av en avtalsenlig bestämmelse om erkännande av skuldnedskrivning, bör detta emellertid inte i sig betraktas som orsak till ogörlighet. EBA bör utarbeta förslag till teknisk standard för tillsyn som kommissionen ska anta i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att mer exakt identifiera fall av ogörlighet. När den tillämpar dessa tekniska standarder för tillsyn, och med beaktande av särdragen på den berörda marknaden, bör resolutionsmyndigheten, om den anser det vara nödvändigt, specificera klasser av skulder där det kan finnas skäl för ogörlighet. Inom dessa ramar bör det vara upp till institutet eller enheten att avgöra om det är ogörligt att införa en bestämmelse om erkännande av skuldnedskrivning i ett avtal eller en klass av avtal. Instituterna och enheterna bör lämna regelbundna uppdateringar till resolutionsmyndigheterna för att hålla dem underrättade om framstegen med att genomföra avtalsvillkor för erkännande.

I detta sammanhang bör instituten och enheterna ange de avtal eller klasser av avtal i vilka det är ogörligt att införa en bestämmelse om erkännande av skuldnedskrivning och förklara skälen till denna bedömning. Resolutionsmyndigheterna bör inom rimlig tid bedöma ett instituts eller en enhets fastställande att det är ogörligt att införa klausuler avseende avtalsenligt erkännande i ett skuldavtal och vidta åtgärder för att avhjälpa eventuella felaktiga bedömningar och hinder för möjlighet till resolution till följd av att formuleringar om avtalsenligt erkännande inte är införda. Instituterna och enheterna bör vara beredda att motivera sitt fastställande på begäran av resolutionsmyndigheten om att göra detta. För att säkerställa att möjligheterna att försätta institut och enheter i resolution inte påverkas bör vidare skulder, som inte inkluderar de relevanta avtalsbestämmelserna, inte kunna medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

- (27) Det är lämpligt och nödvändigt att anpassa resolutionsmyndigheternas befogenheter att för en begränsad period tillfälligt upphäva vissa av institutens och enheternas avtalsförpliktelser. I synnerhet bör det vara möjligt för en resolutionsmyndighet att utöva denna befogenhet innan ett institut eller en enhet försätts i resolution och från och med det ögonblick då det avgörs att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att falla, om någon åtgärd från den privata sektorn som resolutionsmyndigheten anser skulle, inom rimlig tid, förhindra att institutet eller enheten fallerar inte finns omedelbart tillgänglig och utövande av den befogenheten anses nödvändig för att undvika ytterligare försämring av institutets eller enhetens finansiella villkor. Resolutionsmyndigheterna bör i det sammanhanget kunna utöva denna befogenhet om de inte är nöjda med den föreslagna åtgärd från den privata sektorn som är omedelbart tillgänglig. En befogenhet att tillfälligt upphäva vissa avtalsförpliktelser skulle också göra det möjligt för resolutionsmyndigheterna att fastställa huruvida en resolutionsåtgärd är i allmänhetens intresse, välja ut de lämpligaste resolutionsverktygen eller säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av ett eller flera resolutionsverktyg. Det tillfälliga upphävandets varaktighet bör begränsas till högst två bankdagar. Så länge denna längsta frist varar kan upphävandet fortsätta gälla efter det att resolutionsbeslutet har fattats.
- (28) För att befogenheten att tillfälligt upphäva vissa avtalsförpliktelser ska kunna användas på ett proportionerligt sätt bör resolutionsmyndigheterna ha möjlighet att beakta omständigheterna i varje enskilt fall och att bestämma det tillfälliga uppskjutandets omfattning därefter. De bör vidare kunna godkänna vissa betalningar – särskilt, men inte begränsat till, det berörda institutets eller den berörda enhetens administrativa utgifter – från fall till fall. Det bör även vara möjligt att tillämpa befogenheten rörande tillfälligt upphävande på kvalificerade insättningar. Resolutionsmyndigheten bör dock noggrant bedöma om det är lämpligt att tillämpa befogenheten på vissa kvalificerade insättningar, särskilt garanterade insättningar som innehas av fysiska personer och mikro-, små- och medelstora företag, och bedöma risken för att tillämpningen av ett tillfälligt upphävande på sådana insättningar allvarligt skulle kunna störa de finansiella marknadernas funktion. Om befogenheten att tillfälligt upphäva vissa avtalsförpliktelser utövas med avseende på garanterade insättningar bör dessa insättningar inte anses vara indisponibla vid tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU⁽¹⁰⁾. I syfte att säkerställa att insättare inte råkar i finansiella svårigheter under perioden för upphävande bör medlemsstaterna kunna föreskriva att de ska beviljas ett visst uttag per dag.
- (29) Under perioden för upphävande bör resolutionsmyndigheterna, utifrån bland annat resolutionsplanen för institutet eller enheten, också beakta möjligheten att institutet eller enheten i slutändan inte försätts i resolution utan i stället utvecklas enligt nationell rätt. I sådana fall bör resolutionsmyndigheterna vidta de åtgärder som de anser vara lämpliga för att uppnå lämplig samordning med berörda nationella myndigheter och säkerställa att det tillfälliga upphävandet inte hindrar en effektiv utveckling.
- (30) Befogenheten att tillfälligt upphäva en betalnings- eller leveransskyldighet bör inte tillämpas på skyldigheter som hänför sig till betecknade system eller operatörer av betecknade system i enlighet med direktiv 98/26/EG, centralbanker, auktoriserade centrala motparter eller centrala motparter från tredjeland som godkänts av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma). Direktiv 98/26/EG

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

minskar den risk som är förknippad med att delta i betalningssystem och system för värdepappersavveckling, i synnerhet genom att minska störningarna i händelse av att en deltagare i systemet blir insolvent. För att säkerställa att de skydden tillämpas korrekt i krissituationer, samtidigt som lämplig säkerhet för operatörer av betalningssystem och system för värdepappersavveckling och andra marknadsaktörer upprätthålls, bör direktiv 2014/59/EU ändras så att en krisförebyggande åtgärd, ett tillfälligt upphävande enligt artikel 33a eller en krishanteringsåtgärd inte ensam anses utgöra ett insolvensförfarande i den mening som avses i direktiv 98/26/EG, under förutsättning att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet fortsätter att fullgöras. Direktiv 2014/59/EU bör dock inte inkräkta på driften av ett betecknat system enligt direktiv 98/26/EG eller den rätt till säkerhet som garanteras i det direktivet.

- (31) En viktig aspekt i en effektiv resolution är att, med avseende på finansiella avtal, säkerställa att motparter till ett institut eller en enhet enligt artikel 1.1 b, c eller d i direktiv 2014/59/EU, när institut eller enheter väl försätts i resolution, inte kan säga upp sina positioner enbart till följd av att dessa institut eller enheter försätts i resolution. Dessutom bör resolutionsmyndigheterna ha befogenhet att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter enligt ett avtal med ett institut under resolution och bör ha befogenhet att, för en begränsad tidsperiod, begränsa motparters rätt att slutavräkna, påskynda eller på annat sätt avsluta finansiella avtal. Dessa krav är inte direkt tillämpliga på avtal som regleras av tredjelandets rätt. I avsaknad av en lagstadgad ram för gränsöverskridande erkännande bör medlemsstaterna kräva att de institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d i direktiv 2014/59/EU tar med ett avtalsvillkor i berörda finansiella avtal som erkänner att avtalet kan komma att bli föremål för resolutionsmyndigheternas utövande av sina befogenheter att tillfälligt upphäva vissa betalnings- och leveransskyldigheter, att begränsa möjligheterna att göra säkerhetsrätt gällande eller att tillfälligt skjuta upp uppsägningsrätt och att vara bunden av kraven i artikel 68, som om det finansiella avtalet reglerades av den berörda medlemsstatens rätt. En sådan skyldighet bör föreskrivas i den utsträckning avtalet omfattas av dessa bestämmelser. Skyldigheten att införa avtalsklausulen uppkommer således inte med anledning av artiklarna 33a, 69, 70 och 71 i direktiv 2014/59/EU i dess lydelse enligt det här direktivet vad gäller bland annat avtal med centrala motparter eller operatörer av betecknade system enligt direktiv 98/26/EG, eftersom resolutionsmyndigheterna med avseende på sådana avtal inte har de befogenheter som anges i dessa artiklar, även om avtalet regleras i den berörda medlemsstatens rätt.
- (32) Möjligheten att undanta vissa av institutens eller enheternas skulder från tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget eller från befogenheten att tillfälligt upphäva vissa betalnings- och leveransskyldigheter, att begränsa möjligheterna att göra säkerhetsrätt gällande eller att tillfälligt skjuta upp uppsägningsrätt som anges i direktiv 2014/59/EU bör också omfatta skulder till centrala motparter som är etablerade i unionen och till centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma.
- (33) För att få en gemensam förståelse av de begrepp som används i olika rättsakter bör de definitioner och begrepp som införs genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012⁽¹⁾ avseende *central motpart* och *deltagare* införas i direktiv 98/26/EG.
- (34) Direktiv 98/26/EG minskar den risk som är förknippad med instituts och andra enheters deltagande i betalningssystem och system för värdepappersavveckling, i synnerhet genom att minska störningarna i händelse av att en deltagare i systemet blir insolvent. I skäl 7 i det direktivet klargörs att medlemsstaterna har möjligheten att tillämpa bestämmelserna i det direktivet på sina inhemska institut, som direkt deltar i system som regleras av rätten i tredje land och på säkerhet som ställs i samband med deltagande i sådana system. Med beaktande av den globala storleken på och de globala verksamheterna inom vissa system som regleras av rätten i tredje land och det ökande deltagandet av enheter etablerade i unionen i sådana system bör kommissionen se över hur medlemsstaterna tillämpar den möjlighet som anges i skäl 7 i det direktivet och bedöma behovet av ytterligare ändringar av det direktivet vad gäller sådana system.
- (35) För att möjliggöra en ändamålsenlig tillämpning av befogenheterna att minska, skriva ned och konvertera kapitalbasposter som inte bryter mot skyddsåtgärderna för borgenärer enligt detta direktiv bör medlemsstaterna säkerställa att fordringar som härrör från kapitalbasposter vid normala insolvensförfaranden har en lägre rangordning än andra efterställda fordringar. Instrument som endast delvis betraktas som kapitalbas bör

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

fortfarande behandlas som fordringar som härrör från kapitalbasen med avseende på hela beloppet. Ett sådant delvis betraktande skulle exempelvis kunna vara resultatet av tillämpning av äldre regler som delvis tar bort instrumentet från balansräkningen eller som ett resultat av tillämpningen av den kalender för avskrivning av supplementärkapitalinstrument som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013.

- (36) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att fastställa ett enhetligt regelverk för instituts och enheters återhämtning och resolution, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (37) För att ge medlemsstaterna en tillräcklig period för införlivande och tillämpning av detta direktiv i deras nationella rätt bör de ha arton månader på sig från och med dagen för dess ikraftträdande att göra detta. Bestämmelserna i detta direktiv om offentliggörande bör emellertid tillämpas från och med den 1 januari 2024 för att säkerställa att instituten och enheterna i unionen får tillräckligt med tid på sig för att uppnå den nivå som krävs när det gäller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på ett ordnat sätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2014/59/EU

Direktiv 2014/59/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led 5 ska ersättas med följande:

”5. *dotterföretag*: dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.16 i förordning (EU) nr 575/2013 och vid tillämpning av artiklarna 7, 12, 17, 18, 45–45m, 59–62, 91 och 92 i detta direktiv på resolutionsgrupper som avses i led 83b b i denna punkt inbegriper, om lämpligt och på lämpligt sätt, kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ, själva det centrala organet och dessas respektive dotterföretag, med beaktande av hur dessa resolutionsgrupper uppfyller kravet i artikel 45e.3 i detta direktiv.

5a. *större dotterföretag*: större dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.135 i förordning (EU) nr 575/2013.”

b) Följande led ska införas:

”68a. *kärnprimärkapital*: kärnprimärkapital beräknat i enlighet med artikel 50 i förordning (EU) nr 575/2013.”

c) I led 70 ska ”kvalificerade skulder” ersättas med ”nedskrivningsbara skulder”.

d) Led 71 ska ersättas med följande:

”71. *nedskrivningsbara skulder*: skulder och kapitalinstrument som inte räknas som kärnprimärkapitalinstrument, övriga primärkapitalinstrument eller supplementärkapitalinstrument för ett institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som inte är undantagna från tillämpningsområdet för skuldnedskrivningsverktyget enligt artikel 44.2.

71a. *kvalificerade skulder*: nedskrivningsbara skulder som uppfyller villkoren i artikel 45b eller, i tillämpliga fall, artikel 45f.2 a i detta direktiv samt supplementärkapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 72a.1 b i förordning (EU) nr 575/2013.

71b. *efterställda kvalificerade instrument*: instrument som uppfyller alla villkoren i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013 förutom artikel 72b.3–72b.5 i den förordningen.”

e) Följande led ska införas:

”83a. *resolutionsenhet*:

- a) en i unionen etablerad juridisk person som av resolutionsmyndigheten i enlighet med artikel 12 identifieras som en enhet för vilken resolutionsplanen föreskriver resolutionsåtgärder, eller
- b) ett institut som inte utgör en del av en koncern som är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU, för vilken resolutionsplanen som utarbetats enligt artikel 10 i det här direktivet föreskriver resolutionsåtgärder.

83b. *resolutionsgrupp*:

- a) en resolutionsenhet och dess dotterföretag som inte själva utgör
 - i) resolutionsenheter,
 - ii) dotterföretag till andra resolutionsenheter, eller
 - iii) enheter som har sitt säte i ett tredjeland och som inte ingår i resolutionsgruppen i enlighet med resolutionsplanen och deras dotterföretag, eller
- b) kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ och själva det centrala organet om minst ett av dessa kreditinstitut eller det centrala organet är en resolutionsenhet, tillsammans med deras respektive dotterföretag.

83c. *globalt systemviktigt institut*: globalt systemviktigt institut enligt definitionen i artikel 4.1.133 i förordning (EU) nr 575/2013.”

f) Följande led ska införas:

”109. *kombinerat buffertkrav*: kombinerat buffertkrav enligt definitionen i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU.”

2. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 6 ska följande stycken läggas till:

”Den översyn som avses i första stycket i denna punkt ska genomföras efter genomförandet av resolutionsåtgärderna eller utövandet av de befogenheter som avses i artikel 59.

När, under de omständigheter som avses i tredje stycket i den här punkten, sådana tidsfrister som avses i punkt 7 o och p i denna artikel fastställs, ska resolutionsmyndigheten beakta tidsfristen för uppfyllande av det krav som avses i artikel 104b i direktiv 2013/36/EU.”

b) I punkt 7 ska leden o och p ersättas med följande:

”o) De krav som avses i artiklarna 45e och 45f, och en tidsfrist för att nå avsedd nivå i enlighet med artikel 45m.

p) Om en resolutionsmyndighet tillämpar artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, en tidsfrist för när resolutionsenheten ska uppfylla kraven i enlighet med artikel 45m.”

3. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna på koncernnivå tillsammans med resolutionsmyndigheterna för dotterföretag och efter samråd med resolutionsmyndigheterna för betydande filialer i den mån det är relevant för den betydande filialen, upprättar koncernresolutionsplaner. I koncernresolutionsplanen ska det anges vilka åtgärder som ska vidtas i fråga om:

a) Moderföretaget inom unionen.

b) De dotterföretag som ingår i koncernen och som är etablerade i unionen.

- c) De enheter som avses i artikel 1.1 c och d.
- d) Om inte annat följer av avdelning VI, de dotterföretag som ingår i koncernen och som är etablerade utanför unionen.

I enlighet med de åtgärder som avses i första stycket ska resolutionsplanen för varje koncern identifiera resolutionsenheterna och resolutionsgrupperna.”

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Leden a och b ersätts med följande:

- ”a) fastställa de resolutionsåtgärder som kommer bli vidtagna för resolutionsenheter enligt de scenarier som avses i artikel 10.3 och effekterna av dessa resolutionsåtgärder avseende de andra koncernenheter som avses i artikel 1.1 b, c och d, moderföretaget och dotterinstitutet,
- aa) om en koncern inbegriper mer än en resolutionsgrupp, fastställa de resolutionsåtgärder som kommer bli vidtagna för resolutionsenheterna i varje resolutionsgrupp och effekterna av dessa åtgärder för båda av följande
 - i) andra koncernenheter som tillhör samma resolutionsgrupp,
 - ii) andra resolutionsgrupper.
- b) undersöka i vilken utsträckning det skulle vara möjligt att använda resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter i fråga om resolutionsenheter etablerade i unionen på ett samordnat sätt, inklusive åtgärder för att underlätta tredje mans köp av hela koncernen eller enskilda affärsområden eller verksamheter som tillhandahålls av ett flertal koncernenheter, eller av särskilda koncernenheter eller resolutionsgrupper, samt identifiera potentiella hinder för en samordnad resolution.”

ii) Led e ska ersättas med följande:

- ”e) fastställa eventuella ytterligare åtgärder som inte avses i detta direktiv men som de relevanta resolutionsmyndigheterna har för avsikt att vidta med avseende på enheterna inom respektive resolutionsgrupp.”

4. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Om en koncern består av mer än en resolutionsgrupp ska planeringen av de resolutionsåtgärder som avses i artikel 12.3 aa ingå i ett gemensamt beslut enligt första stycket i den här punkten.”

b) I punkt 6 ska första stycket ersättas med följande:

”Om ett gemensamt beslut inte har antagits av resolutionsmyndigheterna inom fyra månader ska varje resolutionsmyndighet som ansvarar för ett dotterföretag och som invänder mot koncernresolutionsplanen fatta sitt eget beslut och, i tillämpliga fall, identifiera resolutionsenheten och utforma och upprätthålla en resolutionsplan för resolutionsgruppen innefattande enheter under dess jurisdiktion. Varje enskilt beslut som fattas av resolutionsmyndigheter som invänder mot koncernresolutionsplanen ska vara fullt underbyggt, ange skälen till att myndigheten invänder mot den föreslagna koncernresolutionsplanen och beakta de synpunkter och reservationer som förs fram av andra resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter. Varje resolutionsmyndighet ska meddela sitt beslut till de andra medlemmarna i resolutionskollegiet.”

5. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”En resolution av en koncern ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att resolutionsmyndigheterna antingen kan avveckla koncernenheter enligt normala insolvensförfaranden eller försätta den koncernen i resolution med tillämpning av resolutionsverktyg eller resolutionsbefogenheter i förhållande till resolutionsenheter inom den koncernen samtidigt som betydande negativa effekter på de finansiella systemen i största möjliga mån undviks, i de medlemsstater där koncernenheter eller filialer är belägna, eller i andra medlemsstater eller i unionen, inklusive omfattande finansiell instabilitet eller systemomfattande händelser, för att säkerställa att dessa koncernenheters kritiska funktioner kan upprätthållas, om de utan svårigheter kan avskiljas vid lämplig tidpunkt eller på annat sätt.

Resolutionsmyndigheterna på koncernnivå ska i god tid meddela EBA när en resolution av en koncern inte anses vara möjlig.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”4. I de fall en koncern består av mer än en resolutionsgrupp ska medlemsstaterna säkerställa att de myndigheter som avses i punkt 1 ska bedöma varje resolutionsgrupps möjlighet till resolution i enlighet med denna artikel.

Den bedömning som avses i första stycket i den här punkten ska utföras utöver bedömningen av hela koncernens möjlighet till resolution och ska ske inom ramen för den beslutsprocess som anges i artikel 13.”

6. Följande artikel ska införas:

”Artikel 16a

Befogenhet att förbjuda vissa utdelningar

1. Om en enhet befinner sig i en situation där den uppfyller det kombinerade buffertkravet när den beaktas utöver vart och ett av de villkor som avses i artikel 141a.1 a, b och c i direktiv 2013/36/EU, men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när den beaktas utöver de villkor som avses i artiklarna 45c och 45d i det här direktivet och när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a i det här direktivet, ska resolutionsmyndigheten för den enheten ha befogenhet, i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln, att förbjuda en enhet att dela ut mer än det högsta utdelningsbara belopp som avser minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (nedan kallat *det högsta utdelningsbara beloppet*) som beräknas i enlighet med punkt 4 i den här artikeln genom någon av följande åtgärder:

- a) Göra en utdelning kopplad till kärnprimärkapital.
- b) Skapa en skyldighet att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut rörlig ersättning om skyldigheten att betala skapades vid en tidpunkt då enheten inte uppfyllde det kombinerade buffertkravet.
- c) Göra utbetalningar avseende övriga primärkapitalinstrument.

Om en enhet befinner sig i en situation som avses i första stycket ska den omedelbart underrätta resolutionsmyndigheten därom.

2. I den situation som avses i punkt 1 ska enhetens resolutionsmyndighet, efter samråd med den behöriga myndigheten, utan onödigt dröjsmål bedöma huruvida den ska utöva den befogenhet som avses i punkt 1 med beaktande av samtliga följande aspekter:

- a) Skälen till underlåtelsen, dess varaktighet och omfattning samt dess inverkan på möjligheten att försätta den berörda enheten i resolution.
- b) Utvecklingen av enhetens finansiella situation och sannolikheten för att den inom en överblickbar framtid kommer att uppfylla det villkor som avses i artikel 32.1 a.
- c) Utsikterna för att enheten kommer att kunna säkerställa efterlevnad av kraven i punkt 1 inom en rimlig tidsram.
- d) Om enheten inte skulle vara i stånd att ersätta skulder som inte längre uppfyller de kvalificerings- eller löptidskriterier som fastställs i artiklarna 72b och 72c i förordning (EU) nr 575/2013 eller i artikel 45b eller artikel 45f.2 i detta direktiv, huruvida denna oförmåga är idiosynkratisk eller beror på marknadsomfattande störningar.
- e) Huruvida utövandet av den befogenhet som anges i punkt 1 är den mest lämpliga och proportionella åtgärden för att ta itu med enhetens situation med beaktande särskilt av dess potentiella inverkan på både finansieringsvillkoren och möjligheten att försätta den berörda enheten i resolution.

Resolutionsmyndigheten ska upprepa sin prövning av om den ska utöva befogenheten i punkt 1 åtminstone en gång i månaden så länge enheten fortsatt befinner sig i den situation som avses i punkt 1.

3. Om resolutionsmyndigheten bedömer att enheten fortsatt befinner sig i den situation som avses i punkt 1 nio månader efter det att underrättelse om situationen lämnats av enheten ska resolutionsmyndigheten, efter samråd med behörig myndighet, utöva den befogenhet som avses i punkt 1 utom i de fall där resolutionsmyndigheten finner, efter en bedömning, att minst två av följande villkor är uppfyllda:

- a) Underlåtelser beror på allvarliga störningar av de finansiella marknadernas funktion, som orsakar omfattande finansiella påfrestningar på marknaden i flera segment av de finansiella marknaderna.
- b) De störningar som avses i led a leder inte bara till ökad prisvolatilitet för enhetens kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument eller ökade kostnader för enheten utan leder också till att marknaderna helt eller delvis stängs, vilket hindrar enheten från att emittera kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument på dessa marknader.
- c) Den stängning av marknaden som avses i led b tillämpas inte enbart på den berörda enheten utan också på flera andra enheter.
- d) Den störning som avses i led a hindrar den berörda enheten från att emittera kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument i tillräckligt stor volym för att avhjälpa underlåtelser.
- e) Utövande av den befogenhet som avses i punkt 1 leder till negativa spridningseffekter för en del av banksektorn, vilket potentiellt underminerar den finansiella stabiliteten.

Om det undantag som avses i första stycket tillämpas ska resolutionsmyndigheten underrätta den behöriga myndigheten om sitt beslut och ska lämna en skriftlig förklaring till sin bedömning.

Varje månad ska resolutionsmyndigheten upprepa sin bedömning huruvida det undantag som avses i första stycket är tillämpligt.

4. Det högsta utdelningsbara beloppet ska beräknas genom att multiplicera den summa som beräknas i enlighet med punkt 5 med den faktor som fastställs i enlighet med punkt 6. Det högsta utdelningsbara beloppet ska minskas med belopp som blir resultatet av någon av de åtgärder som avses i punkt 1 a, b eller c.

5. Den summa som ska multipliceras i enlighet med punkt 4 ska bestå av

- a) delårsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 med avdrag för eventuell vinstutdelning eller betalning som blir resultatet av de åtgärder som avses i punkt 1 a, b eller c i den här artikeln

plus

- b) årsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 med avdrag för eventuell vinstutdelning eller betalning som blir resultatet av de åtgärder som avses i punkt 1 a, b eller c i den här artikeln

minus

- c) belopp som skulle ha erlagts som skatt om utdelning inte hade skett på de poster som anges under leden a och b i denna punkt.

6. Den faktor som avses i punkt 4 ska fastställas enligt följande:

- a) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det kapitalbaskrav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets första (dvs. lägsta) kvartil, ska faktorn vara 0.
- b) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det krav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets andra kvartil, ska faktorn vara 0,2.

- c) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det krav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets tredje kvartil, ska faktorn vara 0,4.
- d) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det krav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets fjärde (dvs. högsta) kvartil, ska faktorn vara 0,6.

De undre och övre gränserna i varje kvartil i det kombinerade buffertkravet ska beräknas enligt följande:

$$\text{Undre gränsen i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Övre gränsen i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \times Q_n$$

där 'Q_n' = ordningstalet för den berörda kvartilen."

7. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att när en resolutionsmyndighet, enligt en bedömning av resolutionsmöjligheterna för en enhet i enlighet med artiklarna 15 och 16, efter samråd med den behöriga myndigheten, slår fast att det finns väsentliga hinder för möjligheten att försätta den enheten i resolution, ska den resolutionsmyndigheten skriftligen meddela det fastställandet till den berörda enheten, till den behöriga myndigheten och till resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna."

b) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

"3. Inom fyra månader från mottagandet av ett meddelande i enlighet med punkt 1, ska enheten till resolutionsmyndigheten föreslå möjliga åtgärder för att åtgärda eller avlägsna de väsentliga hinder som angetts i meddelandet.

Enheten ska inom två veckor efter mottagandet av ett meddelande som skickats i enlighet med punkt 1 i den här artikeln föreslå resolutionsmyndigheten möjliga åtgärder och en tidsplan för genomförandet av dessa, för att säkerställa att enheten efterlever bestämmelserna i artiklarna 45e eller 45f i detta direktiv och det kombinerade buffertkravet, om ett väsentligt hinder för möjligheten till resolution har sin grund i en situation där antingen

a) enheten uppfyller det kombinerade buffertkravet när den beaktas utöver vart och ett av de villkor som avses i artikel 141a.1 a, b och c i direktiv 2013/36/EU, men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när den beaktas utöver de villkor som avses i artiklarna 45c och 45d i det här direktivet och när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a i det här direktivet, eller

b) enheten inte uppfyller de krav som avses i artiklarna 92a och 494 i förordning (EU) nr 575/2013 eller de krav som avses i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv.

I tidsplanen för genomförandet av de föreslagna åtgärderna enligt andra stycket ska hänsyn tas till orsakerna till det väsentliga hindret.

Resolutionsmyndigheten ska, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedöma huruvida de åtgärder som föreslås enligt första och andra styckena effektivt minskar eller avlägsnar de ifrågasvarande väsentliga hindren.

4. Om resolutionsmyndigheten finner att de av en enhet föreslagna åtgärderna i enlighet med punkt 3 inte effektivt minskar eller avlägsnar de ifrågasvarande hindren, ska den, antingen direkt eller indirekt genom den behöriga myndigheten, kräva att enheten vidtar alternativa åtgärder som skulle kunna uppnå det målet samt skriftligt meddela enheten dessa åtgärder, vilket inom en månad ska föreslå en plan för att genomföra dem.

När resolutionsmyndigheten identifierar alternativa åtgärder ska den visa på vilket sätt de av enheten föreslagna åtgärderna inte skulle kunna avlägsna hindren för möjligheten till resolution och hur de föreslagna alternativa åtgärderna är proportionerliga för att avlägsna hindren. Resolutionsmyndigheten ska beakta det hot som de hindren för möjligheten till resolution innebär för den finansiella stabiliteten samt den inverkan åtgärderna har på enhetens verksamhet, dess stabilitet och dess förmåga att bidra till ekonomin.”

c) Punkt 5 ska ändras på följande sätt:

i) I leden a, b, d, e, g och h ska ”institut” ersättas med ”enhet”.

ii) Följande led ska införas:

”ha) Kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv lämnar in en plan för att återställa efterlevnad av kraven i artiklarna 45e eller 45f i detta direktiv, uttryckt som en procentandel av det totalt riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och, i tillämpliga fall, av det kombinerade buffertkravet, samt av de krav som avses i artiklarna 45e eller 45f i detta direktiv, uttryckt som en procentandel av det totala exponeringsmått som avses i artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013.”

iii) Leden i, j och k ska ersättas med följande:

”i) Kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d emitterar kvalificerade skulder för att uppfylla kraven i artiklarna 45e eller 45f.

j) Kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d vidtar andra åtgärder för att uppfylla minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt artiklarna 45e och 45f, inbegripet att inte minst försöka omförhandla eventuella kvalificerade skulder, övriga primärkapitalinstrument eller supplementärkapitalinstrument som det eller den har utfärdat, för att säkerställa att resolutionsmyndighetens eventuella beslut om att skriva ned eller konvertera den skulden eller det instrumentet verkställs enligt rätten i den jurisdiktion som skulden eller instrumentet omfattas av.

ja) I syfte att säkerställa en fortlöpande efterlevnad av artikel 45e eller artikel 45f, kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d ändrar löptidsprofilen för

i) kapitalbasinstrument, efter att ha fått godkännande från den behöriga myndigheten, och

ii) sådana kvalificerade skulder som avses i artikel 45b och i artikel 45f.2 a.

k) Om en enhet är ett dotterföretag till ett holdingföretag med blandad verksamhet, kräva att holdingföretaget med blandad verksamhet bildar ett separat finansiellt holdingföretag för att kontrollera enheten, om nödvändigt för att underlätta resolutionen av enheten och för att undvika att tillämpningen av de resolutionsverktyg och utövandet av de resolutionsbefogenheter som avses i avsnitt IV får negativa konsekvenser för den icke-finansiella delen av koncernen.”

d) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Innan resolutionsmyndigheten identifierar eventuella åtgärder enligt punkt 4, ska resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten och i förekommande fall den utsedda nationella makrotillsynsmyndigheten, noggrant överväga åtgärdernas potentiella effekter på enheten i fråga, på den inre marknaden för finansiella tjänster, och på den finansiella stabiliteten i andra medlemsstater och i unionen som helhet.”

8. I artikel 18 ska punkterna 1–7 ersättas med följande:

”1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska tillsammans med resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen, efter samråd med tillsynskollegiet och resolutionsmyndigheterna i jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, i den mån det är relevant för den betydande filialen, överväga den bedömning som krävs enligt artikel 16 inom resolutionskollegiet och vidta alla rimliga mått och steg för att nå ett gemensamt beslut i fråga om tillämpningen av åtgärder som har identifierats i enlighet med artikel 17.4 med avseende på samtliga resolutionsenheter och deras dotterföretag som är sådana enheter som avses i artikel 1.1 och ingår i koncernen.

2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska, i samarbete med den samordnande tillsynsmyndigheten och EBA och i enlighet med artikel 25.1 i förordning (EU) nr 1093/2010, utarbeta och överlämna en rapport till moderföretaget inom unionen, till dotterföretagens resolutionsmyndigheter, som ska överlämna den till de dotterföretag som de ansvarar för, och till resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna. Rapporten ska utarbetas efter samråd med de behöriga myndigheterna och ska analysera de väsentliga hindren för en effektiv tillämpning av resolutionsverktygen och utövandet av resolutionsbefogenheter med avseende på koncernen och även resolutionsgrupper när en koncern består av mer än en resolutionsgrupp. Rapporten ska beakta effekterna på koncernens affärsmodell och rekommendera proportionerliga och riktade åtgärder som, enligt resolutionsmyndigheten på koncernnivå, är nödvändiga eller lämpliga för att avlägsna de hindren.

Om ett hinder för möjligheten att försätta koncernen i resolution har sin grund i att en koncernenhet befinner sig i en sådan situation som avses i artikel 17.3 andra stycket ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå meddela sin bedömning av det hindret till moderföretaget inom unionen efter samråd med resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten och resolutionsmyndigheterna för dess dotterinstitut.

3. Inom fyra månader från mottagandet av en sådan rapport får moderföretaget inom unionen inkomma med synpunkter och för resolutionsmyndigheten på koncernnivå föreslå alternativa åtgärder för att lösa de hinder som konstaterats i rapporten.

Om de hinder som konstaterats i rapporten har sin grund i att en koncernenhet befinner sig i en sådan situation som avses i artikel 17.3 andra stycket i detta direktiv ska moderföretaget inom unionen inom två veckor efter mottagandet av ett meddelande som skickats i enlighet med punkt 2 andra stycket i den här artikeln föreslå resolutionsmyndigheten på koncernnivå möjliga åtgärder och tidsplanen för dessas genomförande i syfte att säkerställa att koncernenheten uppfyller kraven i artiklarna 45e eller 45f i detta direktiv, uttryckt som en procentandel av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och, i förekommande fall, det kombinerade buffertkravet, och de krav som avses i artiklarna 45e och 45f i detta direktiv, uttryckt som en procentandel av det totala exponeringsmått som avses i artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013.

I tidsplanen för genomförandet av de föreslagna åtgärderna enligt andra stycket ska hänsyn tas till orsakerna till det väsentliga hindret. Resolutionsmyndigheten ska, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedöma huruvida de åtgärderna effektivt minskar eller avlägsnar det väsentliga hindret.

4. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska meddela alla eventuella åtgärdsförslag från moderföretaget inom unionen till den samordnande tillsynsmyndigheten, EBA, dotterföretagens resolutionsmyndigheter och resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, i den mån det är relevant för den betydande filialen. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen ska, efter samråd med de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, göra allt de kan för att inom resolutionskollegiet nå ett gemensamt beslut om fastställandet av de väsentliga hindren och, om så krävs, bedömningen av de åtgärder som har föreslagits av moderföretaget inom unionen och av de åtgärder som krävs av myndigheterna för att åtgärda eller avlägsna hindren, med hänsyn till åtgärdernas potentiella effekter i alla medlemsstater där koncernen är verksam.

5. Det gemensamma beslutet ska nås inom fyra månader från det att moderföretaget inom unionen inkommit med synpunkter. Om moderföretaget inom unionen inte har inkommit med synpunkter ska det gemensamma beslutet nås inom en månad från utgången av den fyramånadersperiod som avses i punkt 3 första stycket.

Det gemensamma beslutet rörande ett resolutionshinder med grund i en situation som avses i artikel 17.3 andra stycket ska nås inom två veckor efter att moderföretaget inom unionen inkommit med synpunkter i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

Det gemensamma beslutet ska motiveras och fastställas i ett dokument som resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna till moderföretaget inom unionen.

EBA får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31 andra stycket c i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. Om ett gemensamt beslut inte nås inom den relevanta period som avses i punkt 5, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå fatta ett eget beslut om de lämpliga åtgärder som i enlighet med artikel 17.4 ska vidtas på koncernnivå.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer som andra resolutionsmyndigheter har fört fram. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna beslutet till moderföretaget inom unionen.

Om en resolutionsmyndighet vid utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln har hänskjutit ett ärende som avses i punkt 9 i denna artikel till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om EBA inte fattar ett beslut ska beslutet av resolutionsmyndigheten på koncernnivå tillämpas.

6a. Om ett gemensamt beslut inte nås inom den relevanta period som avses i punkt 5 i denna artikel, ska den berörda resolutionsenhetens resolutionsmyndighet fatta ett eget beslut om de lämpliga åtgärder som i enlighet med artikel 17.4 ska vidtas på resolutionsgruppsnivå.

Det beslut som avses i första stycket ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer som resolutionsmyndigheter för andra enheter i samma resolutionsgrupp och resolutionsmyndigheten på koncernnivå har fört fram. Berörda resolutionsmyndighet ska lämna beslutet till resolutionsenheten.

Om en resolutionsmyndighet vid utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i denna artikel har hänskjutit ett ärende som avses i punkt 9 i den här artikeln till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsenhetens resolutionsmyndighet skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Den relevanta period som avses i punkt 5 i denna artikel ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i denna artikel eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om EBA inte fattar ett beslut ska beslutet av resolutionsenhetens resolutionsmyndighet tillämpas.

7. Om ett gemensamt beslut inte nås ska resolutionsmyndigheterna för dotterföretag som inte är resolutionsenheter fatta sina egna beslut om de lämpliga åtgärder som i enlighet med artikel 17.4 ska vidtas av dotterföretag på individuell nivå.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer som de övriga resolutionsmyndigheterna har fört fram. Beslutet ska lämnas till det berörda dotterföretaget och till resolutionsenheten i samma resolutionsgrupp, till den resolutionsenhetens resolutionsmyndighet och, om denna inte är densamma, till resolutionsmyndigheten på koncernnivå.

Om en resolutionsmyndighet vid utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln har hänskjutit ett ärende som avses i punkt 9 i den här artikeln till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsmyndigheten för dotterföretaget skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om EBA inte fattar ett beslut ska beslutet av resolutionsmyndigheten för dotterföretaget tillämpas.”

9. I artikel 32.1 ska led b ersättas med följande:

”b) Det finns, med beaktande av tidsaspekter och andra relevanta omständigheter, inga rimliga utsikter att några alternativa åtgärder från den privata sektorns sida, inbegripet åtgärder av ett institutionellt skyddssystem, eller tillsynsåtgärder, inbegripet åtgärder för tidigt ingripande eller nedskrivning eller konvertering av tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59.2, avseende institutet inom rimlig tid skulle förhindra att institutet fallerar.”

10. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 32a

Resolutionsvillkor vad gäller centrala organ och kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ

Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna får vidta en resolutionsåtgärd med avseende på ett centralt organ och alla kreditinstitut som är permanent underställda detta som ingår i samma resolutionsgrupp om denna resolutionsgrupp som helhet uppfyller de villkor som fastställs i artikel 32.1.

Artikel 32b

Insolvensförfaranden för institut och enheter som inte omfattas av resolutionsåtgärder

Medlemsstaterna ska säkerställa att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som resolutionsmyndigheten anser uppfyller villkoren i artikel 32.1 a och b, men för vilken en resolutionsåtgärd inte skulle ligga i allmänintresset i enlighet med artikel 32.1 c, avvecklas under ordnade former i enlighet med tillämplig nationell rätt.”

11. I artikel 33 ska punkterna 2, 3 och 4 ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna vidtar en resolutionsåtgärd gentemot en enhet som avses i artikel 1.1 c eller d, om den enheten uppfyller villkoren i artikel 32.1.

3. Om dotterinstitutet till ett holdingföretag med blandad verksamhet innehas direkt eller indirekt av ett mellanvarande finansiellt holdingföretag ska det i resolutionsplanen föreskrivas att det mellanvarande finansiella holdingföretaget identifieras som en resolutionsenhet, och medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsåtgärder för koncernresolution vidtas gentemot det mellanvarande finansiella holdingföretaget. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna inte vidtar resolutionsåtgärder för koncernresolution gentemot holdingföretaget med blandad verksamhet.

4. Om inte annat sägs i punkt 3 i denna artikel och trots att en enhet som avses i artikel 1.1 c eller d inte uppfyller villkoren i artikel 32.1 får resolutionsmyndigheterna vidta resolutionsåtgärder gentemot en sådan enhet som avses i artikel 1.1 c eller d om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Enheten är en resolutionsenhet.
- b) Ett eller flera av de dotterföretag till den enheten som är institut, men inte resolutionsenheter, uppfyller villkoren i artikel 32.1.
- c) De dotterföretags tillgångar och skulder som avses i led b är sådana att ett fallissemang för dotterföretagen hotar resolutionsgruppen som helhet, och resolutionsåtgärder gentemot enheten är nödvändiga för resolution av de av dessa dotterföretag som är institut eller för resolution av den berörda resolutionsgruppen som helhet.”

12. Följande artikel ska införas:

”Artikel 33a

Befogenhet att tillfälligt upphäva vissa skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, efter samråd med de behöriga myndigheterna, som ska svara i tid, har befogenhet att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter, enligt ett avtal i vilket ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d är part, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Det har fastställts att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt artikel 32.1 a.

- b) Det finns ingen omedelbart tillgänglig åtgärd från den privata sektorn som avses i artikel 32.1 b som skulle förhindra att institutet eller enheten fallerar.
- c) Utövandet av befogenheten att tillfälligt upphäva bedöms vara nödvändigt för att undvika ytterligare försämring av de finansiella villkoren för institutet eller enheten.
- d) Utövandet av befogenheten att tillfälligt upphäva är antingen
 - i) nödvändigt för att uppnå det fastställande som föreskrivs i artikel 32.1 c, eller
 - ii) nödvändigt för att välja lämpliga resolutionsåtgärder eller för att säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av ett eller flera resolutionsverktyg.

2. Den befogenhet som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på betalnings- eller leveransskyldigheter för följande:

- a) System eller operatörer av system som har betecknats enligt direktiv 98/26/EG.
- b) Centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esmå enligt artikel 25 i den förordningen.
- c) Centralbanker.

Resolutionsmyndigheterna ska fastställa omfattningen av den befogenhet som avses i punkt 1 i den här artikeln med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet. Resolutionsmyndigheterna ska i synnerhet noga undersöka om det är lämpligt att utvidga det tillfälliga upphävandet till att omfatta kvalificerade insättningar enligt definitionen i artikel 2.1.4 i direktiv 2014/49/EU, särskilt till garanterade insättningar som gjorts av fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att resolutionsmyndigheterna, om befogenheten att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter utövas med avseende på kvalificerade insättningar, ska säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag från dessa insättningar.

4. Perioden för tillfälligt upphävande enligt punkt 1 ska vara så kort som möjligt och får inte överskrida den minimiperiod som resolutionsmyndigheten anser vara nödvändig för de syften som avses i punkt 1 c och d, och får under inga omständigheter vara längre än den period som sträcker sig från och med offentliggörandet av en underrättelse om tillfälligt upphävande enligt punkt 8 till och med midnatt den medlemsstat där resolutionsmyndigheten för institutet eller enheten är etablerad på den bankdag som följer på dagen för offentliggörandet.

Vid utgången av den period för tillfälligt upphävande som avses i första stycket ska det tillfälliga upphävandet upphöra att ha verkan.

5. Resolutionsmyndigheterna ska, när de utövar den befogenhet som avses i punkt 1 i den här artikeln, ta hänsyn till vilken effekt utövandet av befogenheten kan få på de finansiella marknadernas korrekta funktion och beakta befintliga nationella regler samt tillsynsbefogenheter och rättsliga befogenheter för att skydda borgenärernas rättigheter och likabehandling av borgenärer i normala insolvensförfaranden. Resolutionsmyndigheter ska särskilt ta hänsyn till möjligheten att tillämpa nationella insolvensförfaranden på institutet eller enheten till följd av fastställandet i artikel 32.1 c och ska vidta de åtgärder som de anser vara lämpliga för att säkerställa lämplig samordning med de nationella administrativa eller rättsliga myndigheterna.

6. Om betalnings- eller leveransskyldigheter enligt ett avtal tillfälligt upphävs enligt punkt 1 ska betalnings- eller leveransskyldigheterna för eventuella motparter till samma avtal tillfälligt upphävas under samma tidsperiod.

7. En betalnings- eller leveransskyldighet som skulle ha fullgjorts under perioden för tillfälligt upphävande ska fullgöras omedelbart efter utgången av den perioden.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna utan dröjsmål underrättar det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och de myndigheter som avses i artikel 83.2 a–h när de utövar den befogenhet som avses i punkt 1 i den här artikeln efter det att det fastställts att institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt artikel 32.1 a och innan resolutionsbeslutet har fattats.

Resolutionsmyndigheten ska offentliggöra eller säkerställa offentliggörande av det beslut eller det instrument som ligger till grund för det tillfälliga upphävandet av skyldigheter enligt den här artikeln samt villkoren och perioden för det tillfälliga upphävandet genom de åtgärder som avses i artikel 83.4.

9. Den här artikeln ska inte påverka de bestämmelser i medlemsstaternas nationella rätt som ger befogenheter att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter för institut och enheter som avses i punkt 1 i den här artikeln innan det har fastställts att dessa institut eller enheter fallerar eller sannolikt kommer att falla i enlighet med artikel 32.1 a, eller att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter för institut eller enheter som ska avvecklas under normala insolvensförfaranden och som överskrider den räckvidd och varaktighet som föreskrivs i den här artikeln. Sådana befogenheter ska utövas i enlighet med den räckvidd och varaktighet och de villkor som föreskrivs i relevant nationell rätt. De villkor som anges i den här artikeln ska inte påverka de villkor som gäller sådan befogenhet att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter.

10. Medlemsstaterna ska säkerställa att en resolutionsmyndighet som enligt punkt 1 i den här artikeln utövar sin befogenhet att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter med avseende på ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d också har möjlighet att utöva befogenhet under den perioden att

- a) införa restriktioner för det institutets eller den enhetens borgenärer att göra säkerhetsrätter gällande beträffande det institutets eller den enhetens tillgångar, under samma period i vilket fall artikel 70.2, 70.3 och 70.4 ska tillämpas,
- b) tillfälligt upphäva uppsägningsrätter som institutets eller enhetens avtalsparter har under samma period i vilket fall artikel 71.2–71.8 ska tillämpas.

11. Om en resolutionsmyndighet, efter det att det fastställts att ett institut eller en enhet fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt artikel 32.1 a, har utövat befogenheten att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter under någon av de omständigheter som anges i punkt 1 eller 10 i den här artikeln, och om resolutionsåtgärder sedermera vidtas med avseende på detta institut eller denna enhet ska resolutionsmyndigheten inte utöva sina befogenheter enligt artiklarna 69.1, 70.1 eller 71.1 med avseende på det institutet eller den enheten.”

13. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska ”kapitalinstrument” ersättas med ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59”.
- b) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:
 - i) Ordet ”kapitalinstrument” ska ersättas med ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59”.
 - ii) I led d ska ”kvalificerade skulder” ersättas med ”nedskrivningsbara skulder”.
- c) I punkterna 5, 12 och 13 ska ”kapitalinstrument” ersättas med ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59”.

14. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 2 ska ”kapitalinstrument” ersättas med ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder”.
- b) I punkt 10 a ska ”kvalificerade skulder” ersättas med ”nedskrivningsbara skulder”.

15. Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:
 - i) Led f ersättas med följande:
 - f) Skulder med en återstående löptid på mindre än sju dagar till system eller systemoperatörer som har utsetts i enlighet med direktiv 98/26/EG eller till deras deltagare och som uppstår till följd av deltagandet i ett sådant system, eller till centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i den förordningen.”

ii) Följande led ska läggas till:

”h) Skulder till institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d som ingår i samma resolutionsgrupp utan att själva utgöra resolutionsenheter, oberoende av deras löptider, utom om dessa skulder har en lägre rangordning än vanliga skulder utan säkerhet enligt den relevanta nationella rätt som reglerar normala insolvensförfaranden som är tillämplig dagen för detta direktivs införlivande, i de fall när det undantaget är tillämpligt, ska resolutionsmyndigheten för det berörda dotterföretag som inte är en resolutionsenhet bedöma huruvida beloppet för de poster som uppfyller kraven i artikel 45f.2 är tillräckligt för att stödja tillämpningen av den föredragna resolutionsstrategin.”

iii) I femte stycket ska ”kvalificerade skulder för skuldnedskrivningsverktyg” ersättas med ”nedskrivningsbara skulder”.

b) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Resolutionsmyndigheterna ska noga bedöma huruvida skulder till de institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som ingår i samma resolutionsgrupp utan att själva vara resolutionsenheter och som inte är undantagna från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter enligt punkt 2 h i denna artikel bör undantas eller delvis undantas enligt första stycket a–d i den här punkten för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolutionsstrategin.

I de fall där en resolutionsmyndighet beslutar att inom ramen för denna punkt helt eller delvis undanta en nedskrivningsbar skuld eller en klass nedskrivningsbara skulder får den nedskrivnings- eller konverteringsnivå som tillämpas på andra nedskrivningsbara skulder ökas för att ta hänsyn till sådana undantag, under förutsättning att den nedskrivnings- och konverteringsnivå som tillämpas på andra nedskrivningsbara skulder följer principen i artikel 34.1 g.”

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. I de fall där en resolutionsmyndighet beslutar att helt eller delvis undanta en nedskrivningsbar skuld eller en klass nedskrivningsbara skulder enligt denna artikel, och de förluster som skulle ha tillkommit de skulderna inte fullt ut har överförts på andra borgenärer, får ett bidrag göras från finansieringsarrangemanget för resolution till institutet under resolution för att göra ett eller flera av följande:

a) Absorbera eventuella förluster som inte har absorberats av nedskrivningsbara skulder och återställa substansvärdet i institutet under resolution till noll i enlighet med artikel 46.1 a.

b) Förvärva aktier eller andra äganderättsinstrument eller kapitalinstrument i institutet under resolution för att i enlighet med artikel 46.1 b rekaptalisera institutet.”

d) I punkt 5 a ska ”kvalificerade skulder” ersättas med ”nedskrivningsbara skulder”.

16. Följande artikel ska införas:

”Artikel 44a

Försäljning av efterställda kvalificerade skulder till icke-professionella kunder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en säljare av kvalificerade skulder som uppfyller samtliga de villkor som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, undantaget artikel 72a.1 b, och i artikel 72b.3–72b.5 i den förordningen säljer sådana skulder till icke-professionella kunder enligt definitionen i artikel 4.1.11 i direktiv 2014/65/EU endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Säljaren har utfört ett lämplighetstest i enlighet med artikel 25.2 i direktiv 2014/65/EU.

b) Säljaren har på grundval av ett sådant test som avses i led a förvässat sig om att sådana kvalificerade skulder är lämpliga för den icke-professionella kunden.

c) Säljaren har dokumenterat lämpligheten i enlighet med artikel 25.6 i direktiv 2014/65/EU.

Utan hinder av första stycket får medlemsstaterna föreskriva att de villkor som fastställs i leden a–c i det stycket ska gälla säljare av andra instrument som räknas som kapitalbas eller nedskrivningsbara skulder.

2. Om de villkor som anges i punkt 1 är uppfyllda och den icke-professionella kundens portfölj med finansiella instrument vid tidpunkten för köpet inte överstiger 500 000 EUR ska säljaren, på grundval av den information som lämnats av den icke-professionella kunden i enlighet med punkt 3, säkerställa att båda av följande villkor är uppfyllda:

a) Den icke-professionella kunden investerar totalt inte mer än 10 % av sin portfölj i sådana skulder som avses i punkt 1.

b) Det ursprungliga investeringsbelopp som investeras i ett eller flera skuldinstrument som avses i punkt 1 är minst 10 000 EUR.

3. Den icke-professionella kunden ska lämna korrekt information om sin portfölj med finansiella instrument till säljaren, inklusive eventuella investeringar i skulder som avses i punkt 1.

4. Vid tillämpning av punkterna 2 och 3 ska den icke-professionella kundens portfölj med finansiella instrument inkludera kontanta depositioner och finansiella instrument men exkludera eventuella finansiella instrument som har lämnats som säkerhet.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25 i direktiv 2014/65/EU och genom undantag från kraven i punkterna 1–4 i den här artikeln får medlemsstaterna fastställa ett minimibelopp för denomineringen på minst 50 000 EUR för skulder som avses i punkt 1, med beaktande av medlemsstatens marknadsvillkor och marknadspraxis samt befintliga konsumentskyddsåtgärder som faller inom medlemsstatens jurisdiktion.

6. Om värdet av totala tillgångar för enheter som avses i artikel 1.1 och som är etablerade i en medlemsstat och omfattas av det krav som avses i artikel 45e inte överstiger 50 miljarder EUR får den medlemsstaten genom undantag från kraven i punkterna 1–5 i den här artikeln tillämpa endast det krav som anges i punkt 2 b i den här artikeln.

7. Medlemsstaterna är inte skyldiga att tillämpa denna artikel på skulder som avses i punkt 1 och som emitterats före den 28 december 2020.”

17. Artikel 45 ska ersättas med följande artiklar:

”Artikel 45

Tillämpning och beräkning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d alltid uppfyller kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder om så krävs enligt den här artikeln och artiklarna 45a–45i och i enlighet med dessa artiklar.

2. Det krav som avses i punkt 1 i den här artikeln ska beräknas i enlighet med artikel 45c.3, 45c.5 eller 45c.7, i tillämpliga fall, som ett belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder, och det ska uttryckas som procentandelar av följande:

a) Det totala riskvägda exponeringsbeloppet för den berörda enhet som avses i punkt 1 i den här artikeln, beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Det totala exponeringsmättet för den berörda enhet som avses i punkt 1 i den här artikeln, beräknat i enlighet med artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 45a

Undantag från minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Trots vad som sägs i artikel 45 ska resolutionsmyndigheterna från kravet enligt artikel 45.1 undanta hypoteklåneinstitut som finansieras genom säkerställda obligationer och som inte får ta emot insättningar enligt nationell rätt, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Dessa institut kommer att avvecklas vid nationella insolvensförfaranden eller vid andra typer av förfaranden som fastställts för sådana institut och som genomförs i enlighet med artikel 38, 40 eller 42.

b) De förfaranden som avses i led a säkerställer att borgenärer till dessa institut, inbegripet i tillämpliga fall innehavare av säkerställda obligationer, bär förluster på ett sätt som gör att resolutionsmålen uppnås.

2. De institut som undantas från kravet enligt artikel 45.1 ska inte ingå i den konsolidering som avses i artikel 45e.1.

Artikel 45b

Kvalificerade skulder för resolutionsenheter

1. Skulder ska räknas med i resolutionsenheters belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder enbart om de uppfyller de villkor som avses i följande artiklar i förordning (EU) nr 575/2013:

a) Artikel 72a.

b) Artikel 72b, med undantag av punkt 2 d.

c) Artikel 72c.

Genom undantag från första stycket i denna punkt ska kvalificerade skulder, när det i detta direktiv hänvisas till kraven i artikel 92a eller 92b i förordning (EU) nr 575/2013, vid tillämpning av de artiklarna utgöras av kvalificerade skulder enligt definitionen i artikel 72k i den förordningen och fastställda i enlighet med del två avdelning I kapitel 5a i den förordningen.

2. Skulder som hänför sig till skuldinstrument med inbäddade derivat, exempelvis strukturerade produkter, som uppfyller villkoren i punkt 1 första stycket, undantaget artikel 72a.2 l i förordning (EU) nr 575/2013, ska räknas med i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder enbart om något av följande villkor är uppfyllt:

a) Kapitalbeloppet för den skuld som hänför sig till skuldinstrumentet vid tidpunkten för emissionen, är fast eller ökande och påverkas inte av någon inbäddad derivatens egenskap, och det totala belopp för skulden som hänför sig till skuldinstrumentet inbegripet det inbäddade derivatet kan värderas dagligen genom hänvisning till en aktiv och likvid tvåvägsmarknad för ett likvärdigt instrument utan kreditrisk i enlighet med artiklarna 104 och 105 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Skuldinstrumentet omfattar ett avtalsvillkor som anger att värdet av fordran i fall av emittentens insolvens och av att emittenten försätts i resolution är fast eller ökande, och inte överstiger det belopp som ursprungligen betalades för skulden.

Skuldinstrument som avses i första stycket, inbegripet deras inbäddade derivat, ska inte omfattas av något nettningsavtal och deras värdering av sådana instrument ska inte omfattas av artikel 49.3.

De skulder som avses i första stycket ska bara räknas med i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder i fråga om den del av skulderna som motsvarar det kapitalbelopp som avses i led a i det stycket eller det fasta eller ökande belopp som avses i led b i det stycket.

3. Om skulder emitteras av ett dotterföretag som är etablerat i unionen till en befintlig aktieägare som inte ingår i samma resolutionsgrupp, och det dotterföretaget ingår i samma resolutionsgrupp som resolutionsenheten, ska dessa skulder räknas med i den resolutionsenhetens belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder förutsatt att de uppfyller samtliga följande villkor:

a) De emitteras i enlighet med artikel 45f.2 a.

b) Utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter med avseende på dessa skulder i enlighet med artikel 59 eller 62 inverkar inte på resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget.

c) Dessa skulder överskrider inte ett belopp som fastställts genom att subtrahera

i) summan av de skulder som emitteras till och förvärvas av resolutionsenheten, antingen direkt eller indirekt genom andra enheter i samma resolutionsgrupp, och beloppet av kapitalbas som emitteras i enlighet med artikel 45f.2 b från

ii) det belopp som krävs i enlighet med artikel 45f.1.

4. Utan att det påverkar minimikravet i artikel 45c.5 eller artikel 45d.1 a ska resolutionsmyndigheterna säkerställa att en del av det krav som avses i artikel 45e motsvarande 8 % av de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, ska uppfyllas av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 med kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument, eller med skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln. Resolutionsmyndigheten får tillåta att en nivå som är lägre än 8 % av de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, men högre än det belopp som resulterar av tillämpningen av formeln $(1-X1/X2) \times 8\%$ på de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, ska uppfyllas av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 med kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument eller med skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln, under förutsättning att samtliga villkor som anges i artikel 72b.3 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda, och där, mot bakgrund av den minskning som är möjlig enligt artikel 72b.3 i den förordningen

$X1 = 3,5\%$ av det riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och

$X2 =$ summan av 18% av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och det kombinerade buffertkravet.

Om tillämpningen av första stycket i denna punkt leder till ett krav som överstiger 27% av det totala riskvägda exponeringsbeloppet för resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 för den berörda resolutionsenheten ska resolutionsmyndigheten begränsa den del av kravet i artikel 45e som ska uppfyllas med kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln, till ett belopp motsvarande 27% av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, om resolutionsmyndigheten har bedömt att

- a) tillgång till finansieringsarrangemanget för resolution inte övervägs som ett alternativ i resolution av den resolutionsenheten i resolutionsplanen, och
- b) om led a inte är tillämpligt, att det krav som avses i artikel 45e gör det möjligt för den resolutionsenheten att uppfylla kraven som anges i artikel 44.5 eller 44.8, beroende på vad som är tillämpligt.

Vid den bedömning som anges i andra stycket ska resolutionsmyndigheten även beakta risken för att i oproportionerlig utsträckning påverka den berörda resolutionsenhetens affärsmodell.

Andra stycket i denna punkt ska inte tillämpas på resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.6.

5. För resolutionsenheter som varken är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 får resolutionsmyndigheten besluta att en del av det krav som avses i artikel 45e upp till det som är högst av 8% av enhetens totala skulder, inbegripet kapitalbas, och den formel som avses i punkt 7 ska uppfyllas med kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument, eller med skulder som avses i punkt 3 i denna artikel, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) De icke-efterställda skulder som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln har samma rangordning vid nationella insolvensförfaranden som vissa skulder som undantas från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3.
- b) Det finns en risk för att, till följd av en planerad tillämpning av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter på icke-efterställda skulder som inte undantas från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3, borgenärer vars fordringar hänför sig till dessa skulder åsamkas större förluster än de skulle åsamkas vid en avveckling enligt normala insolvensförfaranden.
- c) Beloppet av kapitalbas och andra efterställda skulder överstiger inte det belopp som krävs för att säkerställa att borgenärer enligt led b inte åsamkas större förluster än de i annat fall skulle åsamkas vid avveckling enligt normala insolvensförfaranden.

Om resolutionsmyndigheten konstaterar att värdet av de skulder, inom en kategori av skulder som inbegriper kvalificerade skulder, som är undantagna eller sannolikt kommer att undantas från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3 uppgår till mer än 10% av den kategorin, ska resolutionsmyndigheten bedöma den risk som avses i första stycket led b i den här punkten.

6. Vid tillämpning av punkterna 4, 5 och 7 ska derivatskulder inkluderas i de totala skulderna på grundval av att nettningsrättigheter gentemot motparter erkänns fullt ut.

En resolutionsenhets kapitalbas som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet ska anses uppfylla det krav som avses i punkterna 4, 5 och 7.

7. Med avvikelse från punkt 4 i den här artikeln får resolutionsmyndigheten besluta att det krav som avses i artikel 45e i detta direktiv ska uppfyllas av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 i detta direktiv med kapitalbasen, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln, i den mån som, till följd av resolutionsenhetens skyldighet att efterleva det kombinerade buffertkravet och de krav som avses i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och artiklarna 45c.5 och 45e i detta direktiv, summan av kapitalbasen, instrumenten och skulderna inte överstiger det som är högst av

a) 8 % av enhetens totala skulder, inbegripet kapitalbasen, eller

b) det belopp som resulterar av tillämpningen av formeln Ax^2+Bx+C , där A, B och C är följande belopp:

A = det belopp som resulterar av det krav som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013

B = det belopp som resulterar av det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU

C = det belopp som resulterar av det kombinerade buffertkravet.

8. Resolutionsmyndigheterna får utöva den befogenhet som avses i punkt 7 i den här artikeln med avseende på de resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 och som uppfyller ett av de villkor som anges i andra stycket i denna punkt, upp till ett tröskelvärde på 30 % av det totala antalet resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 och för vilka resolutionsmyndigheten fastställer det krav som avses i artikel 45e.

De villkor som resolutionsmyndigheterna ska beakta är

a) om det i den föregående bedömningen av möjligheten till resolution har identifierats väsentliga hinder för möjligheten till resolution och

i) inga korrigerande åtgärder har vidtagits efter tillämpningen av de åtgärder som avses i artikel 17.5 inom den tidsfrist som krävs av resolutionsmyndigheten, eller

ii) de identifierade väsentliga hindren inte kan åtgärdas genom åtgärder som avses i artikel 17.5 och utövandet av den befogenhet som avses i punkt 7 i denna artikel helt eller delvis skulle kompensera för väsentliga hindrens negativa effekter på möjligheten till resolution,

b) resolutionsmyndigheten bedömer att den resolutionsstrategi som resolutionsenheten föredrar har begränsad genomförbarhet och tillförlitlighet, med hänsyn tagen till enhetens storlek, enhetens sammanlänkning, verksamhetens slag, omfattning, risk och komplexitet samt enhetens rättsliga status och aktieägarstruktur, eller

c) det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU återspeglar det faktum att den resolutionsenhet som är ett systemviktigt institut eller som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 i det här direktivet i risktermer är bland topp 20 % av institut för vilka resolutionsmyndigheten fastställer det krav som avses i artikel 45.1 i det här direktivet.

Vid tillämpning av de procentandelar som avses i första och andra styckena ska resolutionsmyndigheten avrunda det uträknade talet uppåt till närmaste heltal.

Medlemsstaterna får med beaktande av särdragen för deras nationella banksektor, särskilt inbegripet antalet resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 och för vilka den nationella resolutionsmyndigheten fastställer det krav som avses i artikel 45e, fastställa den procentandel som avses i första stycket till en nivå som överstiger 30 %.

9. Efter samråd med den behöriga myndigheten ska resolutionsmyndigheten fatta de beslut som avses i punkt 5 eller 7.

När resolutionsmyndigheterna fattar dessa beslut ska även följande beaktas:

- a) Marknadsdjupet för resolutionsenhetens kapitalbasinstrument och efterställda kvalificerade instrument, prissättningen för sådana instrument, i förekommande fall, och den tid som behövs för att verkställa nödvändiga transaktioner för att uppfylla kraven i beslutet.
- b) Beloppet av kvalificerade skuldinstrument, som uppfyller samtliga villkor som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, har en återstående löptid på mindre än ett år vid tidpunkten för beslutet i syfte att göra kvantitativa justeringar av de krav som avses i punkterna 5 och 7 i denna artikel.
- c) Tillgången till och beloppet av instrument som uppfyller samtliga krav som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, andra än artikel 72b.2 d i den förordningen.
- d) Huruvida det skuldbelopp som är undantaget från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3 och som, vid normala insolvensförfaranden, rangordnas lika högt som eller under de högst rangordnade kvalificerade skulderna är betydande jämfört med resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder. Om beloppet av undantagna skulder inte överstiger 5 % av beloppet av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder, ska det undantagna beloppet inte betraktas som betydande. Över det tröskelvärde ska de undantagna skuldernas betydelsegrad bedömas av resolutionsmyndigheterna.
- e) Resolutionsenhetens affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil samt dess stabilitet och förmåga att bidra till ekonomin.
- f) Den inverkan som eventuella omstruktureringskostnader kan ha på resolutionsenhetens rekapitalisering.

Artikel 45c

Fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Resolutionsmyndigheten ska efter samråd med den behöriga myndigheten fastställa det krav enligt artikel 45.1 som ska gälla på grundval av följande kriterier:
 - a) Behovet av att säkerställa att resolutionsgruppen kan försättas i resolution med tillämpning av resolutionsverktygen på resolutionsenheten, inbegripet, i lämpliga fall, skuldnedskrivningsverktyget, på ett sätt som uppfyller resolutionsmålen.
 - b) Behovet av att i lämpliga fall säkerställa att resolutionsenheten och de av dess dotterföretag som är institut eller enheter som avses i artikel 1.1 a, c och d men som inte är resolutionsenheter har en tillräcklig nivå av kapitalbas och kvalificerade skulder som säkerställer att, om skuldnedskrivningsverktyget eller nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter tillämpas på dem, förluster skulle kunna absorberas och att det är möjligt att återgå till den totala kapitalrelationen och, i tillämpliga fall, bruttosoliditetsgraden för de berörda enheterna till den nivå som krävs för att de ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken de auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.
 - c) Behovet av att säkerställa, om resolutionsplanen förutser möjligheten att vissa klasser av kvalificerade skulder undantas från skuldnedskrivning enligt artikel 44.3 i detta direktiv eller kanske överförs i sin helhet till en mottagande enhet inom ramen för en partiell överföring, att resolutionsenheten har en tillräcklig nivå vad gäller kapitalbas och andra kvalificerade skulder för att absorbera förluster och att återställa den totala kapitalrelationen och, i tillämpliga fall, bruttosoliditetsgraden till den nivå som krävs för att den ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken den auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.
 - d) Enhetens storlek, affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil.
 - e) I vilken utsträckning enhetens fallissemang skulle få negativa effekter på den finansiella stabiliteten, inklusive spridningseffekter till andra institut eller enheter till följd av enhetens sammankoppling med dessa andra institut eller enheter eller med det övriga finansiella systemet.

2. Om resolutionsplanen föreskriver att resolutionsåtgärder ska vidtas eller att befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 ska utövas i enlighet med ett relevant scenario som avses i artikel 10.3 ska det krav som avses i artikel 45.1 motsvara ett belopp som är tillräckligt för att säkerställa följande:

- a) Att de förluster som väntas uppstå för enheten absorberas till fullo (förlustabsorbering).
- b) Att resolutionsenheten och de av dess dotterföretag som är institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d, men inte resolutionsenheter, rekapitaliseras till den nivå som krävs för att den eller de ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken den eller de auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU, direktiv 2014/65/EU eller en likvärdig lagstiftningsakt under en lämplig period som inte är längre än 1 år (rekapitalisering).

Om resolutionsplanen föreskriver att enheten ska avvecklas enligt normala insolvensförfaranden, eller andra motsvarande nationella förfaranden, ska resolutionsmyndigheten bedöma om det är motiverat att begränsa kravet enligt artikel 45.1 på den enheten, så att den inte överskrider det belopp som räcker till för att absorbera förluster i enlighet med första stycket a.

Resolutionsmyndighetens bedömning ska särskilt utvärdera den begränsning som avses i andra stycket när det gäller eventuell inverkan på den finansiella stabiliteten och på risken för spridning till det finansiella systemet.

3. För resolutionsenheter ska det belopp som avses i punkt 2 första stycket bestå av följande belopp:

- a) Vid beräkningen av det krav som avses i artikel 45.1 i enlighet med artikel 45.2 a, summan av
 - i) det belopp av förluster som ska absorberas vid resolution och som motsvarar de krav som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 104a i direktiv 2013/36/EU för resolutionsenheten på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, och
 - ii) ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för den resolutionsgrupp som blir resultatet av resolution att återigen uppfylla kravet vad gäller total kapitalrelation enligt artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och dess krav enligt artikel 104a i direktiv 2013/36/EU på konsoliderad resolutionsgruppsnivå efter genomförandet av den föredragna resolutionsstrategin.
- b) Vid beräkningen av det krav som avses i artikel 45.1 i enlighet med artikel 45.2 b, summan av
 - i) det belopp av de förluster som ska absorberas vid resolution och som motsvarar bruttosoliditetskravet för resolutionsenheten enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, och
 - ii) ett kapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för den resolutionsgrupp som blir resultatet av resolution att återigen uppfylla kravet vad gäller bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 på konsoliderad resolutionsgruppsnivå efter det att den föredragna resolutionsåtgärden har genomförts.

För tillämpning av artikel 45.2 a ska det krav som avses i artikel 45.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt första stycket a i denna punkt dividerat med det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

För tillämpning av artikel 45.2 b ska det krav som avses i artikel 45.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt första stycket b i denna punkt dividerat med det totala exponeringsmåttet.

Vid fastställandet av det individuella krav som anges i första stycket b i denna punkt, ska resolutionsmyndigheten beakta de krav som avses i artiklarna 37.10, 44.5 och 44.8.

När resolutionsmyndigheten fastställer det rekaptaliseringsbelopp som avses i de föregående styckena ska den

- a) använda de senast rapporterade värdena för det relevanta totala riskexponeringsbeloppet eller det totala exponeringsmättet, efter justering för förändringar till följd av resolutionsåtgärder som föreskrivs i resolutionsplanen, och
- b) efter samråd med den behöriga myndigheten justera det belopp som motsvarar det nuvarande krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU nedåt eller uppåt för att fastställa det krav som ska tillämpas på resolutionsenheten efter genomförandet av den föredragna resolutionsstrategin.

Resolutionsmyndigheten ska kunna höja det krav som föreskrivs i första stycket led a ii med ett lämpligt belopp som är nödvändigt för att säkerställa att enheten efter resolution kan bibehålla tillräckligt marknadsförtroende under en lämplig tidsperiod som inte får överstiga ett år.

I de fall sjätte stycket i denna punkt tillämpas ska det belopp som avses i det stycket fastställas till samma värde som det kombinerade buffertkrav som ska tillämpas efter användningen av resolutionsverktygen, minus det belopp som avses i artikel 128.6 a i direktiv 2013/36/EU.

Det belopp som anges i sjätte stycket i den här punkten ska justeras nedåt om resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedömer att det skulle vara rimligt och trovärdigt att ett lägre belopp är tillräckligt för att upprätthålla marknadsförtroendet och för att säkerställa både institutets eller enhetens, som avses i artikel 1.1 b, c och d, fortsatta tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner och dess tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från resolutionsfinansieringssystem, i enlighet med artikel 44.5 och 44.8 och artikel 101.2, efter genomförandet av resolutionsstrategin. Det beloppet ska justeras uppåt om resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedömer att det krävs ett högre belopp för att upprätthålla marknadsförtroendet och för att säkerställa både institutets eller enhetens, som avses i artikel 1.1.b, c och d, fortsatta tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner och dess tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från resolutionsfinansieringssystem, i enlighet med artikel 44.5 och 44.8 samt artikel 101.2, under en lämplig period som inte får överstiga ett år.

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera den metod som regleringsmyndigheterna ska använda för att beräkna det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU och det kombinerade buffertkravet för resolutionsenheter på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, om resolutionsgruppen i sig inte omfattas av dessa krav enligt det direktivet.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. För resolutionsenheter som inte omfattas av artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och som ingår i en resolutionsgrupp vars sammanlagda tillgångar överstiger 100 miljarder EUR ska nivån på det krav som avses i punkt 3 i den här artikeln åtminstone vara lika med

a) 13,5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a, och

b) 5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 b.

Genom undantag från artikel 45b ska de resolutionsenheter som avses i första stycket i denna punkt uppfylla en nivå på det krav som avses i första stycket i denna punkt som är lika med 13,5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a och 5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 b med användande av kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i artikel 45b.3 i detta direktiv.

6. En resolutionsmyndighet får, efter samråd med den behöriga myndigheten, besluta att tillämpa de krav som fastställs i punkt 5 i denna artikel på en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och som ingår i en resolutionsgrupp vars sammanlagda tillgångar understiger 100 miljarder EUR, och som resolutionsmyndigheten har bedömts utgöra en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang.

När resolutionsmyndigheten fattar det beslut som avses i första stycket i denna punkt ska den även beakta följande:

- a) Förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument, i finansieringsmodellen.
- b) I vilken utsträckning tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder är begränsad.
- c) I vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla det krav som avses i artikel 45e.

Om inget beslut fattas enligt första stycket i denna punkt påverkar detta inte eventuella beslut enligt artikel 45b.5.

7. För enheter som själva inte utgör resolutionsenheter ska det belopp som avses i första stycket i punkt 2 vara följande belopp:

- a) Vid beräkningen av det krav som avses i artikel 45.1 i enlighet med artikel 45.2 a, summan av följande:
 - i) Det belopp av enhetens förluster som ska absorberas och som motsvarar de krav som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 104a i direktiv 2013/36/EU.
 - ii) Ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för enheten att återigen uppfylla kravet vad gäller total kapitalrelation enligt artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och dess krav enligt artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 i detta direktiv, eller efter resolutionsgruppens resolution.
- b) Vid beräkningen av det krav som avses i artikel 45.1 i enlighet med artikel 45.2 b, summan av följande:
 - i) Det belopp av de förluster som ska absorberas och som motsvarar bruttosoliditetskravet för enheten enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013.
 - ii) Ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för enheten att återigen uppfylla kravet vad gäller bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 i detta direktiv, eller efter resolutionsgruppens resolution.

För tillämpning av artikel 45.2 a ska det krav som avses i artikel 45.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat i enlighet med första stycket a i denna punkt dividerat med det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

För tillämpning av artikel 45.2 b ska det krav som avses i artikel 45.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt första stycket b i denna punkt dividerat med det totala exponeringsmättet.

Vid fastställandet av det individuella krav som anges i led b i första stycket i denna punkt ska resolutionsmyndigheten beakta de krav som avses i artiklarna 37.10, 44.5 och 44.8.

När resolutionsmyndigheten fastställer de rekapitaliseringsbelopp som avses i de föregående styckena ska den

- a) använda de senast rapporterade värdena för det relevanta totala riskexponeringsbeloppet eller det totala exponeringsmättet, justerat för förändringar till följd av åtgärder som anges i resolutionsplanen, och
- b) efter samråd med den behöriga myndigheten justera det belopp som motsvarar det gällande krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU nedåt eller uppåt för att fastställa det krav som ska tillämpas på den relevanta enheten efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 i det här direktivet, eller efter resolutionsgruppens resolution.

Resolutionsmyndigheten ska kunna höja det krav som föreskrivs i första stycket led a ii i denna punkt med ett lämpligt belopp som är nödvändigt för att säkerställa att enheten, efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59, kan bibehålla tillräckligt marknadsförtroende under en lämplig tidsperiod som inte får överstiga ett år.

I de fall sjätte stycket i denna punkt tillämpas ska beloppet som avses i det stycket fastställas till samma som i det kombinerade buffertkravet som ska tillämpas efter utövandet av den befogenhet som avses i artikel 59 i detta direktiv eller efter resolutionsgruppens resolution minus det belopp som avses i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU.

Beloppet som avse i sjätte stycket i denna punkt ska justeras nedåt om resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedömer att det skulle vara rimligt och trovärdigt att ett lägre belopp är tillräckligt för att säkerställa marknadsförtroendet och säkerställa både det fortsatta tillhandahållande av institutet eller enheten som avses i artikel 1.1 b, c och d av kritiska ekonomiska funktioner och tillgången till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från finansieringsarrangemang för resolution, i enlighet med artikel 44.5 och 44.8 och artikel 101.2, efter utövandet av den befogenhet som avses i artikel 59, eller efter resolutionen av resolutionsgruppen. Det beloppet ska justeras uppåt om resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedömer att det krävs en högre nivå för att upprätthålla marknadsförtroendet och för att säkerställa både det fortsatta tillhandahållande av institutet eller enheten som avses i artikel 1.1 b, c och d av kritiska ekonomiska funktioner och tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från resolutionsfinansieringssystem, i enlighet med artikel 44.5 och 44.8, samt artikel 101.2 under en lämplig period som inte får överstiga ett år.

8. Om resolutionsmyndigheten förutser att vissa klasser av kvalificerade skulder sannolikt kommer att undantas helt eller delvis från skuldnedskrivning enligt artikel 44.3 eller kanske överförs i sin helhet till en mottagande enhet inom ramen för en partiell överföring, ska det krav som avses i artikel 45.1 uppnås med användande av kapitalbas eller andra kvalificerade skulder som är tillräckliga för att

- a) täcka beloppet av undantagna skulder som identifierats i enlighet med artikel 44.3,
- b) säkerställa att villkoren enligt punkt 2 är uppfyllda.

9. Resolutionsmyndighetens beslut att ålägga ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt denna artikel ska innehålla skälen till beslutet, inbegripet en fullständig bedömning av de aspekter som avses i punkterna 2–8 i denna artikel, och ska utan onödigt dröjsmål ses över av resolutionsmyndigheten för att återspegla eventuella förändringar i nivån på det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU.

10. Vid tillämpning av punkterna 3 och 7 i denna artikel ska kapitalkraven tolkas i enlighet med den behöriga myndighetens tillämpning av de övergångsbestämmelser som anges i del tio avdelning I kapitlet 1, 2 och 4 i förordning (EU) nr 575/2013 och de bestämmelser i nationell lagstiftning där de valmöjligheter genomförs som i kraft av den förordningen beviljas behöriga myndigheter.

Artikel 45d

Fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsenheter inom globala systemviktiga institut och större unionsdotterföretag till icke EU-baserade globala systemviktiga institut

1. Kravet enligt artikel 45.1 på en resolutionsenhet som utgör ett globalt systemviktigt institut eller som ingår i ett globalt systemviktigt institut ska bestå av följande:

- a) De krav som avses i artiklarna 92a och 494 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Det av resolutionsmyndigheten fastställda ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder som är specifikt vad gäller den enheten i enlighet med punkt 3 i denna artikel.

2. Det krav som avses i artikel 45.1 på ett större unionsdotterföretag till icke EU-baserade globala systemviktiga institut ska utgöras av följande:

- a) De krav som avses i artiklarna 92b och 494 i förordning (EU) nr 575/2013.

- b) Det eventuella ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder som resolutionsmyndigheten fastställt specifikt vad gäller det större dotterföretaget i enlighet med punkt 3 i denna artikel, som ska uppnås med användande av kapitalbas och skulder som uppfyller villkoren i artiklarna 45f och 89.2.
3. Resolutionsmyndigheten ska ålägga ett ytterligare krav gällande kapitalbas och kvalificerade skulder enligt punkterna 1 b och 2 b enbart
- a) när det krav som avses i punkt 1 a eller punkt 2 a i den här artikeln inte räcker till för att uppfylla villkoren i artikel 45c, och
- b) i en utsträckning som säkerställer att villkoren i artikel 45c är uppfyllda.
4. Vid tillämpningen av artikel 45h.2, i de fall där mer än en G-SII-enhet tillhörande samma globala systemviktiga institut utgör resolutionsenheter, ska de berörda resolutionsmyndigheterna beräkna det belopp som avses i punkt 3
- a) för respektive resolutionsenhet,
- b) för moderenheten inom unionen som om den utgjorde den enda resolutionsenheten inom det globala systemviktiga institutet.
5. Resolutionsmyndighetens beslut att ålägga ett ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt punkt 1 b eller punkt 2 b i denna artikel ska innehålla skälen till beslutet, inbegripet en fullständig bedömning av de aspekter som avses i punkt 3 i denna artikel, och ska utan onödigt dröjsmål ses över av resolutionsmyndigheten för att återspegla eventuella förändringar i nivån på det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU och som är tillämpligt på resolutionsgruppen eller det större unionsdotterföretaget till icke EU-baserade globala systemviktiga institut.

Artikel 45e

Tillämpning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på resolutionsenheter

1. Resolutionsenheter ska efterleva kraven i artiklarna 45b–45d på konsoliderad basis på resolutionsgruppsnivå.
2. Resolutionsmyndigheten ska fastställa kravet enligt artikel 45.1 på en resolutionsenhet på den konsoliderade resolutionsgruppsnivån i enlighet med artikel 45h och på grundval av kraven i artiklarna 45b–45d samt på grundval av huruvida koncernens dotterföretag i tredjeländer enligt resolutionsplanen ska försättas i resolution separat.
3. För resolutionsgrupper som har fastställts i enlighet med artikel 2.1.83b b ska den relevanta resolutionsmyndigheten, beroende på solidaritetsmekanismens egenskaper och den föredragna resolutionsstrategin, besluta vilka enheter i resolutionsgruppen som måste följa artiklarna 45c.3, 45c.5 och 45d.1 för att det ska säkerställas att resolutionsgruppen som helhet efterlever punkterna 1 och 2 i denna artikel samt hur sådana enheter ska göra detta i överensstämmelse med resolutionsplanen.

Artikel 45f

Tillämpning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på enheter som själva inte utgör resolutionsenheter

1. Institut som är dotterföretag till en resolutionsenhet eller till en enhet i ett tredjeland men som själva inte utgör resolutionsenheter ska efterleva kraven i artikel 45c på individuell basis.

En resolutionsmyndighet får, efter samråd med den behöriga myndigheten, besluta att tillämpa kravet i den här artikeln på en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som är dotterföretag till en resolutionsenhet men som själv inte utgör en resolutionsenhet.

Genom undantag från första stycket i denna punkt ska moderföretag inom unionen som själva inte utgör resolutionsenheter och som är dotterföretag till enheter i tredjeland uppfylla kraven i artiklarna 45c och 45d på konsoliderad basis.

För resolutionsgrupper som identifieras i enlighet med artikel 2.1.83b b ska kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ, men som själva inte utgör resolutionsenheter, ett centralt organ som själv inte utgör en resolutionsenhet samt alla resolutionsenheter som inte omfattas av ett krav enligt artikel 45e.3, efterleva artikel 45c.7 på individuell basis.

Kravet enligt artikel 45.1 på en enhet som avses i denna punkt ska fastställas i enlighet med artiklarna 45h och 89, i tillämpliga fall, och på grundval av kraven i artikel 45c.

2. Kravet enligt artikel 45.1 på enheter som avses i punkt 1 i denna artikel ska uppnås med användande av ett eller flera av följande:

a) Skulder

- i) som emitteras till och förvärvas av resolutionsenheten, antingen direkt eller indirekt genom andra enheter i samma resolutionsgrupp som har förvärvat skulderna från den enhet som omfattas av den här artikeln, eller som emitteras till och förvärvas av en befintlig aktieägare som inte ingår i samma resolutionsgrupp, så länge utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter i enlighet med artiklarna 59–62 inte inverkar på resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget,
- ii) som uppfyller de kvalificeringskriterier som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, utom i fråga om artikel 72b.2 b, c, k, l och m och artikel 72b.3–5 i den förordningen,
- iii) som vid normala insolvensförfaranden rangordnas lägre än skulder som inte uppfyller de krav som avses i led i och som inte kan medräknas i kapitalbaskraven,
- iv) som omfattas av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter i enlighet med artiklarna 59–62 på ett sätt som är i överensstämmelse med resolutionsstrategin för resolutionsgruppen, i synnerhet genom att resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget inte påverkas,
- v) som vid förvärvet av äganderätten inte har finansierats direkt eller indirekt av den enhet som omfattas av den här artikeln,
- vi) som regleras av bestämmelser som inte uttryckligen eller implicit anger att skulderna ska lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg, beroende på vad som är tillämpligt, av den enhet som omfattas av den här artikeln, utom om den enheten blir insolvent eller försätts i likvidation, och den enheten inte på annat sätt ger någon sådan indikation,
- vii) som regleras av bestämmelser som inte ger innehavaren rätt att tidigarelägga framtida planerade utbetalningar av ränta eller kapital, utom om den enhet som omfattas av den här artikeln blir insolvent eller försätts i likvidation,
- viii) där storleken på den ränta eller utdelning, beroende på vad som är tillämpligt, som ska betalas på skulderna inte ändras beroende på kreditvärdigheten hos den enhet som omfattas av den här artikeln eller dess moderföretag.

b) Kapitalbas enligt följande

- i) Kärnprimärkapital och
- ii) annan kapitalbas som
 - emitteras till och förvärvas av enheter som ingår i samma resolutionsgrupp, eller
 - emitteras till och förvärvas av enheter som inte ingår i samma resolutionsgrupp, så länge som utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artiklarna 59–62 inte inverkar på resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget.

3. Resolutionsmyndigheten för ett dotterföretag som inte utgör en resolutionsenhet får bevilja ett undantag från tillämpningen av denna artikel på det dotterföretaget om följande villkor är uppfyllda:

- a) Både dotterföretaget och resolutionsenheten är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.
- b) Resolutionsenheten efterlever det krav som avses i artikel 45e.

- c) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder för att resolutionsenheten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till ett dotterföretag för vilket ett fastställande har gjorts i enlighet med artikel 59.3, särskilt när resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.
- d) Resolutionsenheten uppfyller den behöriga myndighetens krav på ansvarsfull ledning av dotterföretaget och har åtagit sig att, med den behöriga myndighetens samtycke, svara för dotterföretagets åtaganden, alternativt löper dotterföretaget endast försumbara risker.
- e) Resolutionsenhetens förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget.
- f) Resolutionsenheten innehar mer än 50 % av rösträtten knuten till aktier och andelar i dotterföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i dotterföretagets ledningsorgan.
4. Resolutionsmyndigheten för ett dotterföretag som inte utgör en resolutionsenhet får även bevilja ett undantag från tillämpningen av denna artikel på det dotterföretaget om följande villkor är uppfyllda:
- a) Både dotterföretaget och dess moderföretag är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.
- b) Moderföretaget uppfyller det krav som avses i artikel 45.1 på konsoliderad basis, i den medlemsstaten.
- c) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till ett dotterföretag för vilket ett fastställande har gjorts enligt artikel 59.3, särskilt när resolutionsåtgärder eller befogenheter som avses i artikel 59.1 vidtas i fråga om resolutionsenheten.
- d) Moderföretaget uppfyller behöriga myndigheters krav på sund förvaltning av dotterföretaget och har åtagit sig att, med den behöriga myndighetens samtycke, svara för dotterföretagets åtaganden, alternativt löper dotterföretaget endast försumbara risker.
- e) Moderföretagets förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget.
- f) Moderföretaget innehar mer än 50 % av rösträtten knuten till aktier och andelar i dotterföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i dotterföretagets ledningsorgan.
5. Om villkoren i punkt 3 a och b är uppfyllda får resolutionsmyndigheten för ett dotterföretag tillåta att det krav som avses i artikel 45.1 helt eller delvis uppnås med en garanti som resolutionsenheten tillhandahåller, om garantin uppfyller följande villkor:
- a) Garantibeloppet är minst ett belopp som lika med beloppet av det krav som garantin ersätter.
- b) Garantin utlöses om dotterföretaget inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning eller om ett fastställande enligt artikel 59.3 görs beträffande dotterföretaget, beroende på vad som infaller först.
- c) Garantin säkerställs genom ett avtal om finansiellt säkerhetsställande enligt definitionen i artikel 2.1 a i direktiv 2002/47/EG till en andel på minst 50 % av dess belopp.
- d) De säkerheter som ställs för garantin uppfyller kraven i artikel 197 i förordning (EU) nr 575/2013, vilket efter lämpliga konservativa nedsättningar är tillräckligt för att täcka det säkerställda belopp som avses i led c.
- e) De säkerheter som ställs för garantin är inte belastade av inteckningar och används i synnerhet inte som säkerhet för någon annan garanti.
- f) Säkerheterna har en effektiv löptid som uppfyller samma förfallovillkor som det som avses i artikel 72c.1 i förordning (EU) nr 575/2013.
- g) Det finns inga rättsliga, regleringsmässiga eller operativa hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till det berörda dotterföretaget, även om resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.

Vid tillämpningen av första stycket led g ska resolutionsenheten, på begäran av resolutionsmyndigheten, tillhandahålla ett opartiskt, skriftligt och motiverat juridiskt yttrande eller ska på annat tillfredsställande sätt styrka att det inte finns några rättsliga, regleringsmässiga eller operativa hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till det berörda dotterföretaget.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som ytterligare specificerar metoder för att undvika att instrument som kan erkännas i enlighet med denna artikel och som i sin helhet eller delvis indirekt tecknas av resolutionsenheten hindrar ett smidigt genomförande av resolutionsstrategin. Sådana ska i synnerhet säkerställa en korrekt överföring av förluster uppåt till resolutionsenheten och korrekt överföring av kapital från resolutionsenheten till enheter som ingår i resolutionsgruppen men som själva inte är resolutionsenheter, och tillhandahålla en mekanism för att undvika dubbelräkning av kvalificerade instrument som kan erkännas i enlighet med denna artikel. De ska bestå av en ordning för avdrag eller en likvärdig robust metod och de ska för enheter som själva inte är resolutionsenheten säkerställa ett resultat som är likvärdigt med resultatet av att kvalificerade instrument som kan erkännas i enlighet med denna artikel fullt ut tecknas direkt av resolutionsenheten.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 45g

Undantag för centrala organ och kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ

Resolutionsmyndigheten får helt eller delvis bevilja undantag från tillämpning av artikel 45f för ett centralt organ eller ett kreditinstitut som är permanent underställt ett centralt organ, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Kreditinstituten och det centrala organet är underkastade tillsyn av samma behöriga myndighet, är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.
- b) För åtaganden som gjorts av det centrala organet och dess permanent underställda kreditinstitut gäller antingen solidariskt ansvar eller också garanteras de permanent underställda kreditinstitutens åtaganden fullt ut av det centrala organet.
- c) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, och solvens och likviditet för det centrala organet och alla dess permanent underställda kreditinstitut övervakas som en helhet grundat på den sammanställda redovisningen från dessa institut.
- d) Det centrala organets ledning är bemyndigad att utfärda instruktioner till ledningen för varje permanent underställt institut, i det fall undantaget beviljas för ett kreditinstitut som är permanent underställt ett centralt organ.
- e) Den berörda resolutionsgruppen uppfyller det krav som avses i artikel 45e.3.
- f) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att det centrala organet snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till de permanent underställda kreditinstituten vid händelse av en resolution.

Artikel 45h

Förfarande för fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, resolutionsmyndigheten på koncernnivå, om den inte är densamma som den föregående, och de resolutionsmyndigheter som ansvarar för de dotterföretag i en resolutionsgrupp som omfattas av det krav som anges i artikel 45f på individuell basis ska göra allt de kan för att fatta ett gemensamt beslut om

- a) beloppet av det krav som ska tillämpas på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, för respektive resolutionsenhet, och
- b) beloppet av det krav som ska tillämpas på individuell basis för respektive enhet i en resolutionsgrupp som inte är en resolutionsenhet.

Det gemensamma beslutet ska säkerställa efterlevnad av artiklarna 45e och 45f, och det ska vara fullständigt motiverat och lämnas till

- a) resolutionsenheten av dess resolutionsmyndighet,
- b) enheterna i en resolutionsgrupp som inte är en resolutionsenhet av resolutionsmyndigheterna för dessa enheter,
- c) koncernens moderföretag inom unionen av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, när det moderföretaget självt inte utgör en resolutionsenhet inom samma resolutionsgrupp.

I det gemensamma beslut som fattas enligt denna artikel får det föreskrivas att, i de fall detta står i överensstämmelse med resolutionsstrategin och resolutionsenheten inte direkt eller indirekt har förvärvat tillräckliga instrument som uppfyller kraven i artikel 45f.2, dotterföretaget i enlighet med artikel 45f.2 delvis kan uppfylla de krav som avses i artikel 45c.7 genom instrument som emitterats till och förvärvats av enheter som inte tillhör resolutionsgruppen.

2. I de fall där mer än en G-SII-enhet tillhörande samma globala systemviktiga institut utgör resolutionsenheter ska de resolutionsmyndigheter som avses i punkt 1 diskutera och, i tillämpliga fall och i överensstämmelse med resolutionsstrategin för det globala systemviktiga institutet, komma överens om att tillämpa artikel 72e i förordning (EU) nr 575/2013 och om justeringar för att minimera eller undanröja skillnader mellan summan av de belopp som avses i artikel 45d.4 a och artikel 12 i förordning (EU) nr 575/2013 för enskilda resolutionsenheter och summan av de belopp som avses i artikel 45d.4 b och artikel 12 i förordning (EU) nr 575/2013.

Sådana justeringar får göras med förbehåll för följande:

- a) Justeringar får göras för skillnader i beräkningen av de totala riskvägda exponeringsbeloppen mellan de berörda medlemsstaterna genom att justera kravets nivå.
- b) Justeringar får inte tillämpas för att undanröja sådana skillnader som beror på exponeringar mellan resolutionsgrupper.

Summan av de belopp som avses i artikel 45d.4 a i detta direktiv och artikel 12 i förordning (EU) nr 575/2013 för enskilda resolutionsenheter får inte vara lägre än summan av de belopp som avses i artikel 45d.4 b i detta direktiv och artikel 12 i förordning (EU) nr 575/2013.

3. Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader ska ett beslut fattas i enlighet med punkterna 4–6.

4. Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader till följd av olika uppfattningar om det konsoliderade resolutionsgruppskrav som avses i artikel 45e ska ett beslut fattas om detta krav av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, efter vederbörlig hänsyn till följande:

- a) Den bedömning av enheter i resolutionsgruppen som inte är en resolutionsenhet, som utförts av relevanta resolutionsmyndigheter.
- b) Yttrandet från resolutionsmyndigheten på koncernnivå, om den myndigheten inte är densamma som resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten.

Om någon av de berörda resolutionsmyndigheterna vid utgången av fyramånadersperioden har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut.

EBA:s beslut ska beakta första stycket a och b.

Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad.

Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

Om EBA inte fattar ett beslut inom en månad efter hänskjutandet av ärendet ska det beslut som fattats av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten tillämpas.

5. Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader till följd av olika uppfattningar om nivån på det krav som avses i artikel 45f och som ska tillämpas på en enhet i en resolutionsgrupp på individuell basis, ska beslutet fattas av de respektive resolutionsmyndigheterna för den enheten om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) De synpunkter och reservationer som skriftligen framförts av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten har vederbörligen beaktats.
- b) De synpunkter och reservationer som skriftligen framförts av resolutionsmyndigheten på koncernnivå har vederbörligen beaktats, om resolutionsmyndigheten på koncernnivå inte är densamma som resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten.

Om resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten eller resolutionsmyndigheten på koncernnivå vid utgången av fyramånadersperioden har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska de resolutionsmyndigheter som ansvarar för dotterföretagen på individuell basis skjuta upp sina beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sina beslut i enlighet med EBA:s beslut. EBA:s beslut ska beakta första stycket a och b.

Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad.

Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

Resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten eller resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska inte hänskjuta ärendet till EBA för bindande medling i de fall där den nivå som fastställts av dotterföretagets resolutionsmyndighet

- a) faller inom 2 % av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 avseende det krav som avses i artikel 45e, och
- b) uppfyller artikel 45c.7.

Om EBA inte fattar ett beslut inom en månad efter hänskjutandet av ärendet ska de beslut som fattas av resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen tillämpas.

Det gemensamma beslutet och alla eventuella beslut som fattas om inget gemensamt beslut har fattats ska ses över och i tillämpliga fall uppdateras regelbundet.

6. Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader till följd av olika uppfattningar om nivån på det konsoliderade resolutionsgruppskravet och nivån på det krav som ska tillämpas på resolutionsgruppens enheter på individuell basis ska följande tillämpas:

- a) Ett beslut ska fattas om nivån på det krav som ska tillämpas på resolutionsgruppens dotterföretag på individuell basis i enlighet med punkt 5.
- b) Ett beslut ska fattas på nivån för det konsoliderade resolutionsgruppskravet i enlighet med punkt 4.

7. Det gemensamma beslut som avses i punkt 1 och alla beslut som i avsaknad av ett gemensamt beslut fattas av resolutionsmyndigheterna enligt punkterna 4, 5 och 6 ska vara bindande för de berörda resolutionsmyndigheterna.

Det gemensamma beslutet och alla eventuella beslut som fattas om inget gemensamt beslut har fattats ska ses över och i tillämpliga fall uppdateras regelbundet.

8. Resolutionsmyndigheterna ska i samordning med de behöriga myndigheterna kräva och kontrollera att enheter uppnår det krav som avses i artikel 45.1 och ska fatta alla beslut enligt denna artikel parallellt med att de utarbetar och upprätthåller resolutionsplaner.

*Artikel 45i***Tillsynsrapportering och offentliggörande avseende kravet**

1. Enheter som avses i artikel 1.1 ska, om inte annat följer av kravet i artikel 45.1, rapportera följande till sina behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter:

- a) Beloppen av kapitalbas som, i tillämpliga fall, uppfyller villkoren i artikel 45f.2 b i detta direktiv, och beloppen av kvalificerade skulder samt dessa belopp uttryckta i enlighet med artikel 45.2 i detta direktiv efter eventuellt tillämpligt avdrag i enlighet med artiklarna 72e–72j i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Beloppen av övriga nedskrivningsbara skulder.
- c) För sådana poster som avses i leden a och b:
 - i) Deras sammansättning, inbegripet deras löptidsprofil.
 - ii) Deras rangordning vid normala insolvensförfaranden.
 - iii) Huruvida de regleras av rätten i tredje land och, i så fall, vilket tredjeland samt huruvida de innehåller de avtalsvillkor som avses i artikel 55.1 i detta direktiv samt artiklarna 52.1 p, 52.1 q, 63 n och 63 o i förordning (EU) nr 575/2013.

Den skyldighet att rapportera beloppen av övriga nedskrivningsbara skulder som avses i första stycket b i denna punkt b ska inte tillämpas på enheter som vid tidpunkten för rapporteringen av den informationen innehar belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder till minst 150 % av det krav som avses i artikel 45.1, som har beräknats i enlighet med första stycket a i denna punkt.

2. De enheter som avses i punkt 1 ska rapportera

- a) den information som avses i punkt 1 a minst en gång i halvåret,
- b) den information som avses i punkt 1 b och c minst en gång per år.

På begäran av en behörig myndighet eller resolutionsmyndighet ska dock de enheter som avses i punkt 1 rapportera den information som avses i punkt 1 oftare.

3. Enheter som avses i punkt 1 ska offentliggöra följande information minst en gång per år:

- a) Beloppen av kapitalbas som, i tillämpliga fall, uppfyller villkoren i artikel 45f.2 b samt kvalificerade skulder.
- b) Sammansättningen av de poster som avses i led a, inbegripet deras löptidsprofil och rangordning vid normala insolvensförfaranden.
- c) Tillämpligt krav som avses i artikel 45e eller artikel 45f uttryckt i enlighet med artikel 45.2.

4. Punkterna 1 och 3 i denna artikel ska inte tillämpas på enheter vars resolutionsplaner föreskriver att enheten ska avvecklas enligt normala insolvensförfaranden.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för specificering av enhetliga rapporteringsmallar, instruktioner och metoder för hur rapporteringsmallar används, rapporteringsintervall och rapporteringsdatum, definitioner och it-lösningar för den tillsynsrapportering som avses i punkterna 1 och 2.

Sådana förslag till tekniska genomförandestandarder ska specificera ett standardiserat sätt att tillhandahålla information om klassificering av sådana poster som avses i punkt 1 c som är tillämpliga i nationella insolvensförfaranden i varje medlemsstat.

För institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d i detta direktiv som omfattas av artikel 92a och artikel 92b i förordning (EU) nr 575/2013, ska sådana förslag till tekniska genomförandestandarder, i förekommande fall, anpassas till de tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med artikel 430 i den förordningen.

EBA ska överlämna dessa tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. Med avseende på kraven på offentliggörande i punkt 3 ska EBA, inom ramen för sina förslag till tekniska standarder för genomförande, utforma enhetliga format för offentliggörande av information, intervall samt instruktioner för detta.

Sådana enhetliga format ska ge tillräckligt omfattande och jämförbar information för att bedöma riskprofilen för de enheter som avses i artikel 1.1 och deras grad av överensstämmelse med de tillämpliga krav som avses i artikel 45e eller 45f. Där så är lämpligt ska informationen offentliggöras i tabellformat.

För institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d i detta direktiv som omfattas av artikel 92a och artikel 92b i förordning (EU) nr 575/2013, ska sådana förslag till tekniska genomförandestandarder, i förekommande fall, anpassas till de tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med artikel 434a i den förordningen.

EBA ska överlämna dessa tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. Om resolutionsåtgärder har genomförts eller skuldnedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter som avses i artikel 59 har utövats ska de krav på offentliggörande som avses i punkt 3 tillämpas från den dag då tidsfristen för att uppfylla de krav i artikel 45e eller 45f som avses i artikel 45m har löpt ut.

Artikel 45j

Rapportering till EBA

1. Resolutionsmyndigheterna ska underrätta EBA om det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som har fastställts, i enlighet med artikel 45e eller 45f, för varje enhet inom deras jurisdiktion.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för specificering av enhetliga rapporteringsmallar, instruktioner och metoder för hur rapporteringsmallar används, rapporteringsintervall och rapporteringsdatum, definitioner och it-lösningar för resolutionsmyndigheters identifiering och överföring av information, i samordning med behöriga myndigheter, till EBA vid tillämpning av punkt 1.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 45k

Underlåtelse att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder

1. Om en enhet underlåter att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i artikel 45e eller 45f ska detta åtgärdas av de berörda myndigheterna på grundval av åtminstone något av följande:

- a) Befogenheter att åtgärda eller avlägsna resolutionshinder i enlighet med artiklarna 17 och 18.
- b) Befogenheter som avses i artikel 16a.
- c) Åtgärder som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU.
- d) Åtgärder för tidigt ingripande i enlighet med artikel 27.
- e) Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder i enlighet med artiklarna 110 och 111.

Relevanta myndigheter får även göra en bedömning av om institutet eller enheten som avses i artikel 1.1 b, c och d fallerar eller sannolikt kommer att falla, i enlighet med artikel 32, 32a eller 33 vilket som är tillämpligt.

2. Resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna ska samråda med varandra när de utövar de respektive befogenheter som avses i punkt 1.

*Artikel 45l***Rapporter**

1. EBA ska i samarbete med de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna varje år lägga fram en rapport för kommissionen med bedömningar av åtminstone följande:

- a) Hur kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i enlighet med artikel 45e eller 45f har genomförts på nationell nivå, och särskilt huruvida det har förekommit skillnader i de nivåer som fastställts för jämförbara enheter mellan olika medlemsstater.
- b) Hur den befogenhet som avses i artikel 45b.4, 45b.5 och 45b.7 har utövats av resolutionsmyndigheterna och huruvida det har förekommit skillnader i utövandet av denna befogenhet mellan olika medlemsstater.
- c) Den totala nivån och sammansättningen av kapitalbas och kvalificerade skulder för institut och enheter, beloppet för de instrument som emitterats under perioden, och de ytterligare belopp som behövs för att uppfylla tillämpliga krav.

2. Utöver den årliga rapport som föreskrivs i punkt 1 ska EBA vart tredje år inför kommissionen lägga fram en rapport med bedömning av följande:

- a) Effekten av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, och av alla föreslagna harmoniserade nivåer för minimikravet, på följande:
 - i) Finansiella marknader i allmänhet och marknader för osäkrade skulder och derivat i synnerhet.
 - ii) Instituts affärsmodeller och hur institutens balansräkningar är uppbyggda, i synnerhet institutens finansieringsprofil och finansieringsstrategi samt koncerners juridiska struktur och verksamhetsstruktur.
 - iii) Institutens lönsamhet, i synnerhet deras finansieringskostnader.
 - iv) Flyttning av exponeringar till enheter som inte omfattas av tillsyn.
 - v) Finansiella innovationer.
 - vi) Hur utbrett kapitalbasinstrument och efterställda kvalificerade instrument är och hur de är beskaffade och hur möjligt det är att avyttra dem.
 - vii) Riskbeteende för instituten eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d.
 - viii) Hur mycket av tillgångar som är intecknade för instituten eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d.
 - ix) Vilka åtgärder som instituten eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d vidtar för att uppnå minimikraven och då särskilt i vilken utsträckning instituten uppnår minimikraven genom att minska skuldsättningen i fråga om tillgångar, emittera långfristiga skulder och anskaffa kapital.
 - x) Kreditinstitutens utlåningsnivåer, särskilt i fråga om utlåning till mikroföretag samt små och medelstora företag, lokala myndigheter, regionala myndigheter och enheter inom den offentliga sektorn och i fråga om finansiering av handel, inbegripet utlåning inom ramen för offentliga exportkreditförsäkringssystem.
- b) Samspelet mellan å ena sidan minimikraven och å andra sidan de kapitalbaskrav, bruttosoliditetskrav och likviditetskrav som föreskrivs i förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv 2013/36/EU.
- c) Kapacitet för instituten eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d att på egen hand anskaffa kapital eller finansiering från marknaderna för att uppfylla föreslagna harmoniserade minimikrav.

3. Den rapport som avses i punkt 1 ska överlämnas till kommissionen senast den 30 september kalenderåret efter det sista år som täcks av rapporten. Den första rapporten ska överlämnas till kommissionen senast den 30 september året efter datumet för tillämpning av detta direktiv.

Den rapport som avses i punkt 2 ska omfatta tre kalenderår och överlämnas till kommissionen senast den 31 december kalenderåret efter det sista år som täcks av rapporten. Den första rapporten ska överlämnas till kommissionen senast den 31 december 2022.

Artikel 45m

Övergångsarrangemang och arrangemang efter resolution

1. Genom undantag från artikel 45.1 ska resolutionsmyndigheterna fastställa lämpliga övergångsperioder så att institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d ska uppnå kraven i artikel 45e eller 45f eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, beroende på vad som är lämpligt. Tidsfristen för institut och enheter att uppfylla kraven i artikel 45e eller 45f eller krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7 ska vara den 1 januari 2024.

Resolutionsmyndigheten ska fastställa mellanliggande målnivåer för kraven i artikel 45e och 45f eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, beroende på vad som är lämpligt, som institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d ska efterleva den 1 januari 2022. De mellanliggande målnivåerna ska, i princip, säkerställa en linjär uppbyggnad av kapitalbas och kvalificerade skulder i riktning mot ett uppfyllande av kravet.

Resolutionsmyndigheten får fastställa en övergångsperiod som löper ut efter den 1 januari 2024, i de fall detta är vederbörligen motiverat och lämpligt på grundval av de kriterier som avses i punkt 7, och genom att ta följande i beaktande:

- a) Utvecklingen av enhetens finansiella situation.
- b) Utsikterna för att enheten kommer att kunna säkerställa efterlevnad inom en rimlig tidsram av kraven i artikel 45e eller 45f eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7.
- c) Huruvida enheten är i stånd att ersätta skulder som inte längre uppfyller de kvalificerings- eller löptidskriterier som fastställs i artiklarna 72b och 72c i förordning (EU) nr 575/2013, och artikel 45b eller 45f.2 i detta direktiv, och, om inte, huruvida en eventuell oförmåga är av idiosynkratisk art eller beror på marknadsomfattande störningar.

2. Tidsfristen för resolutionsenheter för att uppfylla det minimikrav som avses i artikel 45c.5 eller 45c.6 ska vara den 1 januari 2022.

3. Det minimikrav som avses i artikel 45c.5 och 45c.6 ska inte tillämpas inom två år från dagen då

- a) resolutionsmyndigheten började tillämpa skuldnedskrivningsverktyget, eller
- b) resolutionsenheten verkställt en sådan alternativ åtgärd från privata sektorn som avses i artikel 32.1 b genom vilket kapitalinstrument och andra skulder har skrivits ned eller konverterats till kärnprimärkapitalinstrument, eller på vilka befogenheten att skriva ned eller konvertera i enlighet med artikel 59 har utövats avseende den resolutionsenheten, i syfte att rekapitalisera resolutionsenheten utan tillämpning av resolutionsverktyg.

4. De krav som avses i artikel 45b.4 och 45b.7 och artikel 45c.5 och 45c.6 ska, beroende på vad som är tillämpligt, inte tillämpas inom en treårsperiod från den dag då resolutionsenheten eller den koncern som resolutionsenheten är en del av identifierades som ett globalt systemviktigt institut, eller resolutionsenheten hamnade i den situation som avses i artikel 45c.5 eller 45c.6.

5. Genom undantag från artikel 45.1 ska resolutionsmyndigheterna fastställa en lämplig övergångsperiod för att uppnå kraven enligt artikel 45e eller 45f eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, beroende på vad som är lämpligt, för institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d på vilka resolutionsverktyg eller skuldnedskrivnings- eller konverteringsbefogenhet som avses i artikel 59 har tillämpats.

6. Vid tillämpningen av punkterna 1–5 ska resolutionsmyndigheterna meddela det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c och d ett planerat minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder för varje tolv månadersperiod under övergångsperioden, i syfte att underlätta en gradvis uppbyggnad av dess kapacitet för förlustabsorbering och rekapitalisering. Vid slutet av övergångsperioden ska minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder vara lika med det belopp som fastställs enligt artikel 45b.4, 45b.5, 45b.7, 45c.5, 45c.6, 45e eller 45f, beroende på vad som är tillämpligt.

7. När resolutionsmyndigheterna fastställer övergångsperioderna ska de beakta följande:

- a) Förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen.

- b) Tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder.
- c) I vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla det krav som avses i artikel 45e.
8. Resolutionsmyndigheterna ska, med förbehåll för punkt 1, inte vara förhindrade att därefter revidera antingen övergångsperioden eller ett planerat minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som meddelas enligt punkt 6.”
18. I artikel 46 ska ”kvalificerade skulder” ersättas med ”nedskrivningsbara skulder”.
19. I artikel 47.1 b ii ska ”kvalificerade skulder” ersättas med ”nedskrivningsbara skulder”.
20. Artikel 48 ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt 1 ska led e ersättas med följande:
- ”e) Endast om den totala nedsättningen av aktier eller andra äganderättsinstrument, tillämpliga kapitalinstrument och nedskrivningsbara skulder enligt leden a–d i denna punkt är mindre än summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c ska myndigheterna i den utsträckning som krävs och i enlighet med rangordningen av fordringar vid normala insolvensförfaranden inklusive den rangordning av insättningar som föreskrivs i artikel 108 sänka kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, resten av de nedskrivningsbara skulder inbegripet skuldinstrument som avses i artikel 108.3, enligt artikel 44, i kombination med den nedskrivning som avses i leden a–d i denna punkt för att uppnå summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c.”
- b) I punkt 2 ska ”kvalificerade skulder” ersättas med ”nedskrivningsbara skulder”.
- c) Följande punkt ska läggas till:
- ”7. Medlemsstaterna ska, för enheter som avses i artikel 1.1 första stycket a–d, säkerställa att alla fordringar som härrör från kapitalbasposter, i deras nationella rätt som reglerar normala insolvensförfaranden, ges lägre prioritet än fordringar som inte härrör från kapitalbasposter.
- Vid tillämpningen av första stycket ska hela instrumentet, i den utsträckning som det endast delvis erkänns som en kapitalbaspost, behandlas som en fordran som härrör från en kapitalbas och ska ges lägre prioritet än fordringar som inte härrör från kapitalbasposter.”

21. Artikel 55 ska ersättas med följande:

”Artikel 55

Avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning

1. Medlemsstaterna ska kräva att de institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d tar med ett avtalsvillkor enligt vilket borgenären eller parten i ett avtal eller instrument som upprättat en skuld går med på att den skulden kan omfattas av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter och på att vara bunden av alla minskningar av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, konverteringar eller indragningar som blir följden av att en resolutionsmyndighet utövar sådana befogenheter, förutsatt att skulden uppfyller samtliga följande villkor:
- a) Skulden är inte undantagen enligt artikel 44.2.
- b) Skulden utgör inte en insättning som avses i artikel 108 a.
- c) Skulden regleras av rätt i ett tredjeland.
- d) Skulden emitteras eller ingås efter den dag då en medlemsstat börjar tillämpa bestämmelserna för att införliva detta avsnitt.

Resolutionsmyndigheterna får besluta att skyldigheten i första stycket i denna punkt inte ska tillämpas på institut eller enheter för vilka kravet enligt artikel 45.1 är lika med det belopp för förlustabsorbering som fastställts i artikel 45c.2 a, förutsatt att de skulder som uppfyller de villkor som anges i första stycket och vilka inte inbegriper det avtalsvillkor som anges i det stycket räknas med i detta krav.

Första stycket ska inte tillämpas om resolutionsmyndigheten i en medlemsstat fastställer att de skulder eller instrument som avses i första stycket kan komma att omfattas av en medlemsstats resolutionsmyndighets nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter enligt tredjelandets rätt eller av ett bindande avtal som ingåtts med det berörda tredjelandet.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att om ett sådant institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d gör ett fastställande att det av rättslig eller annan anledning är ogörligt att i de avtalsvillkor som reglerar en viss skuld ta med ett sådant villkor som avses i punkt 1, ska detta institut eller denna enhet underrätta resolutionsmyndigheten om sitt fastställande samt ange vilken kategori den fastställda skulden tillhör. Institutet eller enheten ska förse resolutionsmyndigheten med all information som resolutionsmyndigheten begär inom en rimlig tidsram efter att ha emottagit underrättelsen för att resolutionsmyndigheten ska bedöma vilken inverkan en underrättelse av sådant slag har på möjligheterna att försätta det institutet eller den enheten i resolution.

I de fall underrättelse lämnas enligt första stycket i denna punkt ska medlemsstaterna säkerställa att skyldigheten att i avtalsvillkor ta med ett sådant villkor som avses i punkt 1, automatiskt upphör att gälla från och med den tidpunkt då resolutionsmyndigheten tagit emot underrättelsen.

För den händelse att resolutionsmyndigheten konstaterar att det inte är rättsligt eller av annan anledning ogörligt att i avtalsbestämmelserna ta med ett sådant villkor som avses i punkt 1, med hänsyn till behovet av att säkerställa möjligheten att försätta institutet eller enheten i resolution, ska den inom en rimlig tidsfrist efter underrättande enligt första stycket, kräva införande av ett sådant avtalsvillkor. Resolutionsmyndigheten får dessutom kräva att institutet eller enheten ändrar sin praxis avseende tillämpning av undantag från avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning.

De skulder som avses i första stycket i denna punkt får inte innefatta övriga primärkapitalinstrument, supplementärkapitalinstrument och sådana skuldinstrument som avses i artikel 2.1 punkt 48 ii, om dessa instrument är skulder utan säkerhet. De skulder som avses i första stycket i denna punkt ska också rangordnas före de skulder som avses i artikel 108.2 a, b och c och artikel 108.3.

Om resolutionsmyndigheten i samband med bedömningen av den möjlighet att försätta ett institut eller en enhet i resolution som avses artikel 1.1 b, c eller d, i enlighet med artiklarna 15 och 16, eller vid varje annan tidpunkt, fastställer att inom en klass av skulder som omfattar kvalificerade skulder, det skuldbelopp som i enlighet med första stycket i denna punkt inte inbegriper det avtalsvillkor som avses i punkt 1, tillsammans med de skulder som är undantagna från tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyg i enlighet med artikel 44.2 eller som sannolikt kommer att undantas i enlighet med artikel 44.3 uppgår till mer än 10 % av den kategorin, ska den omedelbart bedöma effekten av detta faktum på möjligheten att försätta institutet eller enheten i resolution, inbegripet effekten på den möjlighet till resolution som följer av ett brott mot de skyddsåtgärder för borgenärer som föreskrivs i artikel 73 vid tillämpning av skuldnedskrivnings- och konverteringsbefogenheten avseende kvalificerade skulder.

Om resolutionsmyndigheten på grundval av den bedömning som avses i femte stycket i denna punkt konstaterar att de skulder som enligt första stycket inte innehåller det avtalskrav som avses i punkt 1, skapar ett väsentligt hinder för möjligheten att försätta ett institut i resolution, ska myndigheten tillämpa de befogenheter som anges i artikel 17 när det är lämpligt för att undanröja detta hinder mot resolution.

Skulder för vilka det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i avtalsbestämmelserna inte inkluderar ett villkor som krävs i enlighet med punkt 1 i den här artikeln eller för vilket det kravet i enlighet med den här punkten inte är tillämpligt, får inte medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

3. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheter får kräva att sådana institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d lämnar ett rättsutlåtande till myndigheterna om den rättsliga verkställbarheten hos och verkan av det avtalsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln.

4. Om ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i de avtalsregler som reglerar en viss skuld inte tar med ett sådant avtalsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln ska det inte förhindra resolutionsmyndigheten från att utöva nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter med avseende på den skulden.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för närmare specificering av den förteckning över skulder för vilka utslutningen i punkt 1 tillämpas, och innehållet i avtalsvillkoret enligt den punkten, med beaktande av institutens olika affärsmodeller.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera följande:

- a) de förutsättningar enligt vilka det av rättslig eller annan anledning skulle vara ogörligt för ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d att för vissa kategorier av skulder ta med ett sådant avtalsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln,
- b) de villkor som ska gälla för resolutionsmyndighetens krav på införande av avtalsvillkor enligt punkt 2 tredje stycket,
- c) den rimliga tidsramen för resolutionsmyndigheten att kräva införande av ett avtalsvillkor enligt punkt 2 tredje stycket.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. Resolutionsmyndigheten ska, i de fall den anser det nödvändigt, ange de kategorier av skulder för vilka ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d får göra ett fastställande att det av rättslig eller annan anledning är ogörligt att ta med det avtalsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln utifrån de villkor som närmare fastställts som ett resultat av tillämpningen av punkt 6.

8. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera enhetliga format och mallar för underrättelsen till resolutionsmyndigheterna enligt punkt 2.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

22. I avdelning IV ska rubriken till kapitel V ersättas med följande:

”Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument och kvalificerade skulder”.

23. Artikel 59 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Krav på nedskrivning eller konvertering av berört kapitalinstrument och kvalificerade skulder”.

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder får utövas antingen

a) oberoende av en resolutionsåtgärd, eller

b) i kombination med en resolutionsåtgärd, om de villkor för resolution som anges i artiklarna 32, 32a eller 33 är uppfyllda.

Om berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder har förvärvats av resolutionsenheten indirekt genom andra enheter inom samma resolutionsgrupp ska befogenheten att skriva ned eller konvertera de berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder, i förekommande fall, utövas samtidigt som samma befogenheter utövas på moderföretagsnivå för den berörda enheten eller på moderföretagsnivån i andra moderföretag som inte är resolutionsenheter så att förlusterna faktiskt överförs till, och den berörda enheten rekapitaliseras av, resolutionsenheten.

Efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera relevanta kapitalinstrument eller kvalificerade skulder oberoende av en resolutionsåtgärd ska den värdering som föreskrivs i artikel 74 genomföras och artikel 75 ska tillämpas.”

c) Följande punkter ska införas:

”1a. Befogenheten att skriva ned eller konvertera kvalificerade skulder oberoende av en resolutionsåtgärd får utövas enbart med avseende på kvalificerade skulder som uppfyller villkoren i artikel 45f.2 a i detta direktiv, med undantag för villkoret avseende skuldernas återstående löptid, som anges i artikel 72c.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

Vid utövandet av denna befogenhet ska medlemsstaterna säkerställa att nedskrivningen eller konverteringen görs i enlighet med den princip som avses i artikel 34.1 g.

1b. Om en resolutionsåtgärd vidtas gentemot en resolutionsenhet eller, under exceptionella omständigheter med avvikelse från resolutionsplanen, gentemot en enhet som inte är resolutionsenhet, ska det belopp som minskas, skrivs ned eller konverteras i enlighet med artikel 60.1 på nivån för en sådan enhet tas med i beräkningen av de tröskelvärden som anges i artikel 37.10 och artikel 44.5 a, eller artikel 44.8 a som gäller för den berörda enheten.”

d) I punkt 2 ska ”kapitalinstrument” ersättas med ”kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i punkt 1a”.

e) I punkt 3 ska inledningen och leden a och b ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska kräva att resolutionsmyndigheterna utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheten i enlighet med artikel 60 och utan dröjsmål avseende tillämpliga kapitalinstrument, och kvalificerade skulder som avses i punkt 1a, som emitterats av ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d om en eller flera av följande omständigheter föreligger:

a) Om det har fastställts att villkoren för resolution som anges i artiklarna 32, 32a eller 33 är uppfyllda, innan någon resolutionsåtgärd vidtas.

b) Den berörda myndigheten fastställer att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d inte längre kommer att vara bärkraftigt om inte befogenheten utövas avseende de tillämpliga kapitalinstrument, och kvalificerade skulder som avses i punkt 1a.”

f) I punkterna 4 och 10 ska ”kapitalinstrument” ersättas med ”kapitalinstrument, eller kvalificerade skulder som avses i punkt 1a”.

24. Artikel 60 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Bestämmelser om nedskrivning eller konvertering av tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder”.

b) I punkt 1 ska följande led läggas till som led d:

”d) Kapitalbeloppet för kvalificerade skulder som avses i artikel 59.1a skrivs ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument, eller bådadera, i den utsträckning som krävs för att uppfylla de resolutionsmål som fastställs i artikel 31 eller upp till de tillämpliga kvalificerade skuldernas kapacitet, beroende på vilket som är lägst.”

c) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. I de fall där kapitalbeloppet för ett tillämpligt kapitalinstrument eller en tillämplig kvalificerad skuld som avses i artikel 59.1a skrivs ned

a) ska sänkningen av det kapitalbeloppet vara permanent, med förbehåll för eventuella uppvärderingar i enlighet med ersättningsmekanismen i artikel 46.3,

- b) får inga skulder till innehavaren av det tillämpliga kapitalinstrument eller av den tillämpliga kvalificerade skuld som avses i artikel 59.1a kvarstå enligt eller i samband med det belopp för instrumentet som har skrivits ned, med undantag för upplupna skulder och skadeståndsskulder som kan uppkomma till följd av ett överklagande av lagenligheten av utövandet av nedskrivningsbefogenheten,
- c) betalas ingen ersättning till innehavaren av det tillämpliga kapitalinstrument eller av de tillämpliga skulder som avses i artikel 59.1a annat än i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.”
- d) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:
- i) Inledningen ska ersättas med följande:
- ”Resolutionsmyndigheterna får, i syfte att utföra en konvertering av tillämpliga kapitalinstrument och tillämpliga kvalificerade skulder som avses i artikel 59.1a, enligt punkt 1 b, c och d i den här artikeln, kräva att institut och sådana enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d emitterar kärnprimärkapitalinstrument till innehavarna av de tillämpliga kapitalinstrumenten och de kvalificerade skulderna. Tillämpliga kapitalinstrument och sådana skulder får endast konverteras om följande villkor är uppfyllda.”
- ii) I led d ska ”varje tillämpligt kapitalinstrument” ersättas med ”varje tillämpligt kapitalinstrument eller varje tillämplig skuld som avses i artikel 59.1a”.

25. I artikel 61.3 ska följande stycke läggas till:

”Om de tillämpliga kapitalinstrumenten eller kvalificerade skulderna som avses i artikel 59.1a i det här direktivet bedöms uppfylla det krav som avses i artikel 45f.1 i detta direktiv ska den myndighet som är ansvarig för att göra det fastställande som avses i artikel 59.3 i det här direktivet vara den berörda myndigheten i den medlemsstat där det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i det här direktivet har auktoriserats i enlighet med avdelning III i direktiv 2013/36/EU.”

26. Artikel 62 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ersätts med följande:

”1. Innan de gör ett fastställande som avses i artikel 59.3 b, c, d eller e avseende ett dotterföretag som emitterar tillämpliga kapitalinstrument eller kvalificerade skulder som avses i artikel 59.1a i syfte att fullgöra det krav som avses i artikel 45f på individuell basis eller tillämpliga kapitalinstrument som bedöms fullgöra kravet på kapitalbas på individuell basis eller på gruppbasis ska medlemsstaterna säkerställa att en berörd myndighet uppfyller följande krav:

a) När den överväger att göra ett fastställande som avses i artikel 59.3 b, c, d eller e ska den, efter samråd med resolutionsmyndigheten för berörd resolutionsenhet, inom 24 timmar från samrådet med den resolutionsmyndigheten, underrätta

i) den samordnande tillsynsmyndigheten och, om det är en annan myndighet, den berörda myndigheten i den medlemsstat där den samordnande tillsynsmyndigheten finns,

ii) resolutionsmyndigheterna för andra enheter inom samma resolutionsgrupp som direkt eller indirekt förvärvat skulder som avses i artikel 45f.2 från den enhet som omfattas av artikel 45f.1.

b) När den överväger att göra ett fastställande som avses i artikel 59.3 c ska den, utan dröjsmål, underrätta den behöriga myndighet som är ansvarig för varje institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d som har emitterat de tillämpliga kapitalinstrument med avseende på vilka nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter som skulle utövas om ett fastställande gjordes, och, om det är andra myndigheter, de berörda myndigheterna i de medlemsstater där de behöriga myndigheterna och den samordnande tillsynsmyndigheten finns.”

b) I punkt 4 ska inledningen ersättas med följande:

”Om en underrättelse har lämnats enligt punkt 1 ska den berörda myndigheten efter samråd med de myndigheter som underrättats i enlighet med leden a i eller b i den punkten bedöma följande frågor:”.

27. I artikel 63.1 e, f och j ska "kvalificerade skulder" ersättas med "nedskrivningsbara skulder".

28. I artikel 66.4 ska "kvalificerade skulder" ersättas med "nedskrivningsbara skulder".

29. Artikel 68 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska inledningen ersättas med följande:

"Under förutsättning att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet, inbegripet betalnings- och leveransskyldigheter, även fortsättningsvis fullgörs och säkerheter tillhandahålls, ska en krisförebyggande åtgärd, ett tillfälligt upphävande av skyldigheten enligt artikel 33a eller en krishanteringsåtgärd ensam, inbegripet inträffade händelser med direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd, inte göra det möjligt för någon att".

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Ett tillfälligt upphävande eller en begränsning enligt artiklarna 33a, 69 eller 70 ska inte utgöra underlåtenhet att fullgöra en avtalsförpliktelse vid tillämpningen av punkterna 1 och 3 i den här artikeln och av artikel 71.1."

30. Artikel 69 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Ett tillfälligt uppskjutande enligt punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på betalnings- och leveransskyldigheter som hänför sig till

a) system och operatörer av system som har betecknats i enlighet med direktiv 98/26/EG,

b) centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i den förordningen,

c) centralbanker."

b) I punkt 5 ska följande stycken läggas till:

"Resolutionsmyndigheterna ska fastställa omfattningen av befogenheten med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet. Resolutionsmyndigheterna ska i synnerhet noga undersöka om det är lämpligt att utvidga det tillfälliga upphävandet till att omfatta kvalificerade insättningar enligt definitionen i artikel 2.1.4 i direktiv 2014/49/EU, särskilt till garanterade insättningar som gjorts av fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag.

Medlemsstaterna får föreskriva att resolutionsmyndigheterna, om befogenheten att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter utövas med avseende på kvalificerade insättningar, ska säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag från dessa insättningar."

31. I artikel 70 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Resolutionsmyndigheterna får inte utöva den befogenhet som avses i punkt 1 i denna artikel med avseende på följande:

a) säkerhetsrätter som system eller operatörer av system som betecknats enligt direktiv 98/26/EG,

b) centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012, och

c) centralbanker innehar i tillgångar som institutet under resolution har pantsatt eller tillhandahållit som marginalsäkerhet eller full säkerhet."

32. I artikel 71 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Ett tillfälligt upphävande enligt punkt 1 eller 2 ska inte tillämpas på

a) system eller operatörer av system som betecknats enligt direktiv 98/26/EG,

- b) centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012, centrala motparter från tredjeländ som godkänts av Esmå enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012, eller
- c) centralbanker.”

33. Följande artikel ska införas:

”Artikel 71a

Avtalsenligt erkännande av befogenhet att medge anstånd med resolution

1. Medlemsstaterna ska kräva att sådana institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d, i alla finansiella avtal som de har ingått och som regleras av tredje lands rätt tar med villkor enligt vilket parterna erkänner att det finansiella avtalet kan komma att bli föremål för resolutionsmyndighetens utövande av sina befogenheter att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter enligt artiklarna 33a, 69, 70 och 71 samt erkänner att de är bundna av kraven i artikel 68.
2. Medlemsstaterna får också kräva att unionsmoderföretag säkerställer att deras dotterföretag i tredjeländer i de finansiella avtal som avses i punkt 1 tar med villkor för att utesluta att resolutionsmyndighetens utövande av sina befogenheter att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter för moderföretaget inom unionen i enlighet med punkt 1 används som ett giltigt skäl för förtida uppsägning, tillfälligt upphävande, ändring, nettning, utövande av kvittningsrätter eller hävdande av säkerhetsrätter med avseende på dessa avtal.

Kravet i första stycket kan tillämpas på dotterföretag i tredjeländer som är

- a) kreditinstitut,
 - b) värdepappersföretag (eller företag som skulle betraktas som värdepappersföretag om de hade ett huvudkontor i berörd medlemsstat), eller
 - c) finansinstitut.
3. Punkt 1 ska vara tillämplig på finansiella avtal som
 - a) medför en ny förpliktelse eller en väsentlig ändring av en befintlig förpliktelse efter ikraftträdandet av de bestämmelser som antagits på nationell nivå för att införliva denna artikel,
 - b) föreskriver en eller flera uppsägningsrätter eller rättigheter att göra säkerhetsrätt gällande som artikel 33a, 68, 69, 70 eller 71 skulle vara tillämplig på om det finansiella avtalet reglerades enligt en medlemsstats lagstiftning.
 4. Om ett institut eller en enhet inte tar med det avtalsvillkor som krävs enligt punkt 1 i den här artikeln, ska detta inte hindra resolutionsmyndigheten från att tillämpa de befogenheter som avses artikel 33a, 68, 69, 70 eller 71 på det finansiella avtalet ifråga.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för närmare specificering av innehållet i avtalsvillkoret enligt punkt 1, med beaktande av institutens och enheternas olika affärsmodeller.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den ... 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

34. Artikel 88 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”Om inte annat sägs i artikel 89 ska resolutionsmyndigheterna på koncernnivå inrätta resolutionskollegier som ska utföra de uppgifter som avses i artiklarna 12, 13, 16, 18, 45–45h, 91 och 92 och, i tillämpliga fall, säkerställa samarbete och samordning med resolutionsmyndigheter i tredjeländer.”

- b) I punkt 1 andra stycket led i ska ”artikel 45” ersättas med ”artiklarna 45–45h”.

35. Artikel 89 ska ersättas med följande:

”Artikel 89

Europeiska resolutionskollegier

1. Om ett institut i tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland har dotterföretag etablerade i unionen eller moderföretag inom unionen som är etablerade i två eller flera medlemsstater, eller två eller flera unionsfilialer som betraktas som betydande av två eller flera medlemsstater, ska resolutionsmyndigheterna i de medlemsstater där de enheterna är etablerade eller där de betydande filialerna är belägna inrätta ett gemensamt europeiskt resolutionskollegium.

2. Det europeiska resolutionskollegium som avses i punkt 1 i den här artikeln ska utföra de funktioner och de uppgifter som anges i artikel 88 med avseende på de enheter som avses i punkt 1 i den här artikeln och, i den mån de uppgifterna är relevanta, på deras filialer.

De uppgifter som avses i första stycket i denna punkt ska inbegripa fastställandet av det krav som avses i artiklarna 45–45h.

Vid fastställandet av det krav som avses i artiklarna 45–45h ska medlemmarna i det europeiska resolutionskollegiet beakta den globala resolutionsstrategi som eventuellt antagits av myndigheter i tredjeländer.

Om dotterföretag etablerade inom unionen eller ett moderföretag inom unionen och dess dotterinstitut i enlighet med den globala resolutionsstrategin inte utgör resolutionsenheter och medlemmarna i det europeiska resolutionskollegiet går med på den strategin ska dotterföretagen som är etablerade inom unionen eller på konsoliderad basis moderföretaget inom unionen efterleva kravet enligt artikel 45f.1 genom att emittera sådana instrument som avses i artikel 45f.2 a och b till deras yttersta moderföretag som är etablerat i ett tredjeland, eller till dotterföretagen till det yttersta moderbolaget som är etablerade i samma tredjeland eller till andra enheter enligt de villkor som anges i artikel 45f.2 a i och artikel 45f.2 b ii.

3. Om enbart ett moderföretag inom unionen innehåller samtliga dotterföretag inom unionen till ett institut eller moderföretag från tredjeland ska resolutionsmyndigheten för den medlemsstat där moderföretaget inom unionen är etablerat vara ordförande i det europeiska resolutionskollegiet.

Om första stycket inte är tillämpligt ska resolutionsmyndigheten för det moderföretag eller dotterföretag inom unionen som har det högsta värdet av totala tillgångar i balansräkningen vara ordförande i det europeiska resolutionskollegiet.

4. Medlemsstaterna får, i samförstånd med alla berörda parter, bevilja undantag från kravet på att inrätta ett europeiskt resolutionskollegium om en annan grupp eller ett annat kollegium utför samma funktioner och uppgifter som anges i den här artikeln och iakttar alla de villkor och förfaranden, även de som rör medlemskap och deltagande i europeiska resolutionskollegier, som fastställs i den här artikeln och i artikel 90. I sådana fall ska alla hänvisningar till europeiska resolutionskollegier i detta direktiv även tolkas som hänvisningar till dessa andra grupper eller kollegier.

5. Om inte annat följer av punkterna 3 och 4 i den här artikeln ska det europeiska resolutionskollegiet fullgöra uppgifter i enlighet med artikel 88.”

36. I avsnitt B punkt 6 och avsnitt C punkt 17 i bilagan ska ”kvalificerade skulder” ersättas med ”nedskrivningsbara skulder”.

Artikel 2

Ändringar av direktiv 98/26/EG

Direktiv 98/26/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led c ska ersättas med följande:

”c) *central motpart*: en central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012.”

b) Led f ska ersättas med följande:

”f) *deltagare*: ett institut, en central motpart, en avvecklingsagent, en clearingorganisation, en systemoperatör eller en clearingmedlem i en central motpart med auktorisation enligt artikel 17 i förordning (EU) nr 648/2012.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 12a

Senast den 28 juni 2021 ska kommissionen se över hur medlemsstaterna tillämpar detta direktiv på de av sina inhemska institut som direkt deltar i system som regleras av rätten i tredje land och på säkerhet som ställs i samband med deltagande i sådana system. Kommissionen ska särskilt bedöma om direktivet behöver ändras ytterligare med avseende på system som regleras av rätten i tredje land. Kommissionen ska överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av förslag till revidering av detta direktiv.”

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 28 december 2020. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

Medlemsstaterna ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den dag då de träder i kraft i den nationella lagstiftningen, vilket ska ske senast den 28 december 2020.

Medlemsstaterna ska tillämpa artikel 1.17 i detta direktiv, vad gäller artikel 45i.3 i direktiv 2014/59/EU från och med den 1 januari 2024. Om resolutionsmyndigheten i enlighet med artikel 45m.1 i direktiv 2014/59/EU har fastställt en tidsfrist för efterlevnad som löper ut efter den 1 januari 2024 ska tillämpningsdatumet för artikel 1.17 i detta direktiv, vad gäller artikel 45i.3 i direktiv 2014/59/EU vara detsamma som tidsfristen för efterlevnad.

2. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkt 1 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen och EBA överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 maj 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

Sammanfattning av betänkandet EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder (SOU 2019:60)

EU har antagit nya förordningar och direktiv som innebär ändringar i de befintliga rättsakterna i fråga om kapitaltäckning och hantering av banker i kris. Samlingsnamnet för dessa förändringar i det europeiska regelverket är EU:s bankpaket. Detta betänkande innehåller förslag till de lagändringar som behövs för att anpassa och komplettera svensk rätt med anledning av ändringarna i förordningarna och genomföra ändringarna i direktiven.

Betänkandet innehåller förslag på bestämmelser som innebär att ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag kan göras ansvarig för kapitalkraven på gruppnivå. För att gruppkraven ska kunna riktas mot ett holdingföretag införs det även en skyldighet för företagen att ansöka om ett särskilt godkännande eller undantag från kravet på godkännande. Om ett holdingföretag inte ansöker om eller inte uppfyller förutsättningarna för ett godkännande eller undantag ska Finansinspektionen ingripa. I fråga om grupper från tredjeland, som är av viss storlek och som har två eller fler kreditinstitut eller värdepappersbolag inom EU, innebär förslagen vidare att de blir skyldiga att ha ett intermediärt moderföretag etablerat inom EU.

Det sker dessutom förändringar i fråga om det särskilda kapitalbaskravet, det så kallade pelare 2-kravet. Det införs bland annat ett särskilt kapitalbaskrav avseende bruttosoliditet, som ska utgöra ett parallellt krav till det riskvägda särskilda kapitalbaskravet. Möjligheterna att beakta risker som institutet utsätter det finansiella systemet för inom ramen för kraven tas dock bort. Finansinspektionen blir vidare skyldig att fatta skriftliga beslut avseende de särskilda kapitalbaskraven. Vid sidan av dessa krav föreslås det införas riktlinjer för särskild kapitalbas. Riktlinjerna ska täcka risker och hantera framtida stressscenarier som inte täcks av övriga delar i kapitalkraven. Enstaka brister att efterleva en riktlinje ska inte leda till ingripanden, men ett särskilt kapitalbaskrav ska beslutas vid upprepade överträdelser.

I fråga om kapitalbuffertar föreslås ändringar som bland annat innebär att den möjliga nivån på vissa buffertar höjs, att systemriskbufferten och bufferten för systemviktiga institut blir additiva samt att restriktioner aktualiseras och ingripande kan ske om bruttosoliditetsbufferten, som tillkommer i tillsynsförordningen, inte uppfylls.

Därtill innehåller betänkandet bland annat förslag som möjliggör för Finansinspektionen att samarbeta och utbyta information med andra myndigheter och vissa mellanstatliga organ, samt krav på institutens bolagsstyrning och riskhantering.

Bankpaketets bestämmelser om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder²⁰ finns i krishanteringsdirektivet och tillsynsförordningen. De är till stor del en följd av genomförandet av de globalt överenskomna TLAC-principerna, se avsnitt 3.7.

²⁰ I krishanteringsdirektivet benämnt minimikravet på nedskrivningsbara skulder, på engelska minimum requirement for own funds Eligible Liabilities, förkortat MREL

De större ändringarna i svensk rätt innebär en mer utförlig reglering av de skulder som får användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder och de särskilda kraven på kapitalbas och efterställda skulder. De nya bestämmelserna om beräkningen av kravet har koppling till kapitaltäckningskraven. Kravet ska uttryckas som en procentandel av såväl det totala riskvägda exponeringsbeloppet som det totala exponeringsmättet.

En ny ordning för både planering och genomförande av resolution införs som stärker möjligheten att genomföra resolution av delar av en koncern, så kallade resolutionsgrupper. En resolutionsgrupp ska typiskt sett bestå av en resolutionsenhet som är ett moderföretag med ett eller flera underliggande dotterföretag. När resolutionsgruppen försätts i resolution tillämpas resolutionsåtgärderna endast på resolutionsenheten efter det att dotterföretagens skulder till resolutionsenheten skrivits ner eller konverterats. Meningen är att resolutionsenheten ska uppfylla ett konsoliderat krav på kapitalbas och kvalificerade skulder för hela resolutionsgruppen. En resolutionsenhet i en resolutionsgrupp ska kunna vara ett annat företag än ett institut. Särskilda krav ska gälla för de resolutionsenheter som enskilt eller genom resolutionsgruppen har tillgångar som överskrider 100 miljarder euro eller som bedöms utgöra en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang.

Vidare kompletteras åtgärderna mot resolutionshinder, när hindret avser bristande efterlevnad av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Bland annat införs en möjlighet att besluta om förfoganderestriktioner liknande de som gäller för det kombinerade buffertkravet enligt lagen (2014:966) om kapitalbuffertar. Finansinspektionen föreslås få möjlighet att även ingripa mot andra företag än institut, och mot vissa fysiska personer, om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder inte uppnås. Det införs också bestämmelser om närmare samarbete mellan Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om åtgärder.

I syfte att skydda icke-professionella kunder föreslås bestämmelser som begränsar dessa aktörers möjlighet att investera i vissa skuldinstrument som används av ett företag för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Betänkandet innehåller också förslag som innebär att Riksgäldskontoret ges möjlighet att vidta tillfälliga åtgärder som berör ett företag i kris samt dess motparter och borgenärer även när ett beslut om resolution inte har fattats.

Ändringarna föreslås i fråga om kapitaltäckning i huvudsak träda i kraft den 29 december 2020 och i fråga om hantering av banker i kris i huvudsak träda i kraft den 28 december 2020. I fråga om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder föreslås Riksgäldskontoret besluta om lämplig övergångsperiod med gradvis uppbyggnad fram till 2024.

Lagförslagen i betänkandet EU:s bankpaket om riskreducerande åtgärder (SOU 2019:60)

Förslag till lag om ändring i lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden att 2 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

I denna lag avses med

administratör: ett företag som är ansvarigt för verksamheten i ett avvecklingssystem; företaget anses som deltagare i systemet,

anmält avvecklingssystem: ett avvecklingssystem som en stat inom EES har anmält till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten eller till Eftas övervakningsmyndighet, eller ett likställt avvecklingssystem,

central motpart: en central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i förordningen (EU) nr 648/2012.

clearingorganisation: ett företag som har tillstånd att driva clearingverksamhet enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

deltagare: ett institut, en central motpart, en avvecklingsagent, en clearingorganisation, en systemoperatör eller en clearingmedlem i en central motpart med auktorisation enligt artikel 17 i förordningen (EU) nr 648/2012

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

kollektivt obeståndsförfarande: konkurs, företagsrekonstruktion eller annat därmed jämförbart förfarande,

likställt avvecklingssystem: ett avvecklingssystem som Finansinspektionen enligt 9 a § har beslutat att likställa med ett avvecklingssystem som en stat inom EES har anmält till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten eller till Eftas övervakningsmyndighet,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879.

² Senaste lydelse (2018:2019).

Bilaga 4

samverkande system: två eller flera anmälda avvecklingsystem vars administratörer har ingått ett ömsesidigt arrangemang som innebär att överföringsuppdrag verkställs mellan systemen, och

värdepapperscentral: detsamma som i artikel 2.1.1 i förordning (EU) nr 909/2014, i den ursprungliga lydelsen.

Denna lag träder ikraft den 28 december 2020.

Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

dels att nuvarande 8 kap. 4 a och 4 b §§ ska betecknas som 8 kap. 4 b och 4 c §§,

dels att rubriken närmast före 8 kap. 4 a § ska sättas närmast före 8 kap. 4 b §,

dels att 1 kap. 4 a §, 8 kap. 4 §, 8 b kap. 4 §, 9 kap. 45 §, 23 kap. 1 och 5 §§ samt 25 kap. 1 d § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fem nya paragrafer, 8 kap. 4 a §, 9 kap. 25 a och 25 b §§, 13 kap. 6 b och 9 a §§, och närmast före 9 kap. 25 a § ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 a §²

I denna lag betyder

direktivet om marknader för finansiella instrument: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1034,

kapitaltäckningsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878.

² Senaste lydelse 2019:419.

rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

marknadsmisbruksförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmisbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG,

prospektförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juli 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

öppenhetsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/50/EU.

8 kap.

4 §³

Ett värdepappersbolag ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Bolaget ska se till att det har en tillfredsställande intern kontroll.

Sådana värdepappersbolag som anges i 8 a kap. 1 § ska också upprätta en återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan enligt samma kapitel.

Ett värdepappersbolag ska särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för.

Ett värdepappersbolag ska särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav ska bolaget ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som bolaget är eller kan komma att bli exponerat för.
Bolaget ska fastställa det internt bedömda kapitalbehovet till tillfredsställande kapitalbasnivåer.

Bolaget ska utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.

4 a §

Ifråga om ränterisker som följer av verksamhet utanför handelslagret får Finansinspektionen i de situationer som anges i artikel 84.3 och 84.4 i kapitaltäckningsdirektivet kräva att ett värdepappersbolag använder schablonmetoden enligt artikel 84.1 i samma direktiv.

8 b kap.4 §⁴

Finansinspektionen ska godkänna ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd, om stödet

1. i betydande grad avhjälpes de finansiella svårigheterna i det företag som tar emot det,

2. syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen som helhet eller i något av företagen inom koncernen, och

3. inte äventyrar den finansiella stabiliteten i ett eller flera länder inom EES, i synnerhet i det land där det stödgivande företaget finns.

Dessutom ska följande krav vara uppfyllda med avseende på det stödgivande företaget:

1. Det kan antas att ersättningen för stödet kommer att betalas och, om det avser ett lån, även kapitalbeloppet återbetalas. Om stödet ges i form av en garanti eller annan slags säkerhet, tillämpas samma villkor på den skuld som uppkommer ifall garantin eller säkerheten utlöses.

2. Det finansiella stödet ges på sådana villkor att det stödgivande företagets intressen gynnas.

3. Likviditeten eller solvensen i det stödgivande företaget äventyras inte till följd av tillhandahållandet av det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104.2 i samma direktiv vid tidpunkten för det finansiella stödet.

4. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller avseende kapitalbas och likviditet i kapitaltäckningsdirektivet samt de övriga krav som gäller enligt artikel 104a i samma direktiv vid tidpunkten för det finansiella stödet.

5. Det stödgivande företaget uppfyller de krav som gäller för stora exponeringar.

6. Det finansiella stödet leder inte till att de krav som anges i 4 eller 5 inte uppfylls.

7. Möjligheten till resolution av det stödgivande företaget äventyras inte till följd av det finansiella stödet.

Finansinspektionen får bevilja undantag från kraven i andra stycket 4 och 5.

⁴ Senaste lydelse 2015:1032.

9 kap.

**Särskilda villkor vid försäljning till
icke-professionella kunder**

25 a §

Ett värdepappersinstitut får endast sälja primärkapitaltillskottinstrument, supplementärkapitalinstrument och efterställda kvalificerade skuldinstrument som emitterats efter den 27 december 2020 till en icke-professionell kund om

- 1. institutet har utfört en lämplighetsbedömning enligt 23 §,*
- 2. institutet har bedömt att instrumenten är lämpliga för kunden, och*
- 3. institutet har lämnat kunden en lämplighetsförklaring enligt 28 §.*

Med efterställda kvalificerade skuldinstrument avses detsamma som i 2 kap. 2 b § lagen (2015:1016) om resolution.

25 b §

Ett värdepappersinstitut får kräva att den icke-professionella kunden lämnar institutet information om sin portfölj.

Om den icke-professionella kundens portfölj vid tidpunkten för köpet inte överstiger 500 000 euro, ska värdepappersinstitutet säkerställa att

- 1. kunden inte investerar mer än totalt 10 procent av sin portfölj i instrument som avses i 25 a §, och*
- 2. det ursprungliga investeringsbeloppet som investeras i ett eller flera sådana instrument är minst 10 000 euro.*

En portfölj enligt andra stycket ska innehålla kontanta insättningar och finansiella instrument, med undantag för sådana finansiella instrument som har lämnats som säkerhet.

Vid kreditgivning enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 gäller för värdepappersbolag denna paragraf och 44 § i stället för 21 kap. aktiebolagslagen (2005:551).

Ett värdepappersbolag får inte på andra villkor än sådana som bolaget normalt ställer upp lämna kredit till

1. en styrelseledamot,
2. en person som ensam eller i förening med någon annan får avgöra kreditärenden som ska avgöras av styrelsen,
3. en anställd som har en ledande ställning inom bolaget,
4. någon annan aktieägare än staten med ett aktieinnehav som motsvarar minst 3 procent av hela aktiekapitalet,
5. den som är make eller sambo till någon som avses i 1–4, eller
6. en juridisk person i vilken någon som avses i 1–5 har ett väsentligt ekonomiskt intresse i egenskap av delägare eller medlem.

Finansinspektionen prövar efter ansökan om en anställd har sådan ledande ställning som avses i andra stycket 3.

Värdepappersbolagets styrelse ska avgöra ärenden om kredit till de personer och företag som avses i andra stycket. Bolaget ska föra in uppgifter om sådana krediter i en förteckning.

Värdepappersbolagets styrelse ska avgöra ärenden om kredit till de personer och företag som avses i andra stycket. Bolaget ska föra in uppgifter om sådana krediter i en förteckning. *Förteckningen ska också innehålla uppgift om kredit som har lämnats till*

1. ett barn eller en förälder till en styrelseledamot eller den verkställande direktören för bolaget, och

2. en juridisk person som en sådan person som avses i 1 eller i andra stycket 1–3 eller 5

a) har ett kvalificerat innehav om minst 10 procent av kapitalet eller rösterna, eller

b) har en sådan ställning som avses i andra stycket 1–3.

För att uppfylla kravet på en förteckning enligt fjärde stycket får värdepappersbolaget även föra en förteckning över de närstående som omfattas av kravet.

Andra-fjärde styckena tillämpas också på krediter mot säkerhet av borgen eller fordringsrätt som utfärdas av någon som avses i andra stycket. Detsamma gäller för en fordran som bolaget förvärfvar och för vilken någon som avses i andra stycket är betalningsskyldig.

23 kap.

⁵ Senaste lydelse 2017:679.

Finansinspektionen har tillsyn över värdepappersinstitut, börser, svenska leverantörer av datarapporterings tjänster, clearingorganisationer samt sådana utländska företag som har tillstånd att driva en reglerad marknad från filial i Sverige.

För svenska värdepappersinstitut, börser, svenska leverantörer av datarapporterings tjänster och svenska clearingorganisationer omfattar tillsynen att rörelsen drivs enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, företagets bolagsordning, stadgar eller reglemente och interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar företagets verksamhet.

För ett utländskt företag som driver värdepappersrörelse eller en reglerad marknad eller clearingverksamhet från filial i Sverige omfattar tillsynen att företaget följer de lagar och andra författningar som gäller för företagets verksamhet i Sverige.

Inspektionen har dessutom tillsyn över att ägare och ledning uppfyller lämplighetskraven i denna lag. Inspektionen ska i synnerhet kontrollera att ägare och ledning uppfyller dessa krav när det finns rimlig anledning att misstänka att institutet har koppling till eller utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism eller det finns en ökad risk för detta.

Finansinspektionen har därutöver tillsyn över att bestämmelserna om regelbunden finansiell information i 16 kap. följs.

Lydelse enligt prop. 2018/19:150 Föreslagen lydelse

5 §

Finansinspektionen ska, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med

1. andra behöriga myndigheter,
2. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten,
3. Europeiska systemrisknämnden,
4. Europeiska centralbanken,
5. byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer),
6. offentliga organ som har behörighet för tillsyn över spotmarknader och auktionsmarknader,
7. behöriga myndigheter, registerförvaltare och andra offentliga organ som har uppdrag att utöva tillsyn enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, i lydelsen enligt
7. behöriga myndigheter, registerförvaltare och andra offentliga organ som har uppdrag att utöva tillsyn enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, i lydelsen enligt

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 421/2014, och

8. offentliga organ som är ansvariga för tillsyn, förvaltning och reglering av fysiska jordbruksmarknader enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 421/2014,

8. offentliga organ som är ansvariga för tillsyn, förvaltning och reglering av fysiska jordbruksmarknader enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007, och

9. myndigheter som har ansvar för tillämpningen av regler om strukturell uppdelning inom en bankgrupp.

6 b §

Finansinspektionen får efter begäran från Internationella valutafonden, Världsbanken, Banken för internationell betalningsutjämning och Rådet för finansiell stabilitet lämna information under de förutsättningar och i den utsträckning som följer av kapitaltäckningsdirektivet.

9 a §

Finansinspektionen får kräva att en revisor eller en särskild granskare som åsidosatt sina skyldigheter enligt 8 och 9 §§ ska bytas ut.

25 kap.

1 d §⁷

Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem

⁷ Senaste lydelse 2018:1399.

att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,

3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6, 8 eller 8 f §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,

5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ *eller 8 a kap. 3 och 4 §§* lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

11. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

14. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen,

15. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

16. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

17. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,

18. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

19. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen, eller

21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen.

20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

22. är ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 i tillsynsförordningen och det inte vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att se till att kraven i del tre, fyra, sex och sju i tillsynsförordningen samt kraven i 2 kap. 1 och 2 §§ i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag efterlevs på grupp-nivå eller undergruppsnivå, eller

23. inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som följer av 4 kap. och 4 a kap. lagen om resolution.

Om en sådan person som avses i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 8 och 9 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Denna lag träder i kraft den 28 juni 2021 i fråga om 8 kap. 4 a § och i övrigt den 29 december 2020.

Förslag till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2015:1016) om resolution

dels att 4 kap. 4 och 11 §§ och 8 kap. 10 § ska upphävas,

dels att mellanrubriken närmast före 4 kap. 1 § ska utgå,

dels att 1 kap. 2–4 §§, 2 kap. 1–3 §§, 3 kap. 1–3, 5, 11–13, 15–18 och 21–24 §§, 4 kap. 1–3, 5, 10 och 12 §§, 5 kap. 1 och 2 §§, 6 kap. 1, 2, 7 och 14–16 §§, 8 kap. 7–9 §§, 11 kap. 3 §, 13 kap. 1, 5, 11 och 12 §§, 21 kap. 2, 15, 27, 28 och 30 §§, 28 kap. 1, 5, 7 och 8 §§ samt 29 kap. 1 och 2 §§, och rubrikerna närmast före 3 kap. 12 §, 4 kap. 1 och 10 §§ samt 6 kap. 1 och 14 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya kapitel, 4 a kap. och 7 a kap., 25 nya paragrafer, 2 kap. 2 a och 2 b §§, 3 kap. 26–30 §§, 4 kap. 1 a, 1 b, 3 a–3 c, 4, 11 och 13 §§, 5 kap. 1 a, 1 b, 3 a och 3 b §§, 6 kap. 19–21 §§, 13 kap. 6 a och 18 §§ och 16 kap. 6 § och närmast före 3 kap. 26 §, 5 kap. 1 a § och 13 kap. 18 § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

Innehållet i denna lag är uppdelat enligt följande.

AVDELNING I. INLEDANDE BESTÄMMELSER

1 kap. – Övergripande om lagen

2 kap. – Definitioner

AVDELNING II. ÅTGÄRDER FÖR ATT FÖRBEREDA RESOLUTION OCH UNDVIKA FALLISSEMANG

3 kap. – Resolutionsplaner

4 kap. – *Minimikravet* på nedskrivningsbara skulder

4 kap. – *Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder*

4 a kap. – *Om att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder*

5 kap. – Ytterligare åtgärder för att förbereda resolution och undvika fallissemang

6 kap. – Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument utanför resolution

6 kap. – Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument och kvalificerade skulder utanför resolution

7 kap. – Värdering

7 a kap. – *Tillfälliga åtgärder*

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879.

AVDELNING III. RESOLUTION

- 8 kap. – Inledande av resolution
 9 kap. – Beslutsförfarande för gränsöverskridande koncerner
 10 kap. – Följder av ett beslut om resolution för ägare och ledning
 11 kap. – Hinder mot exekutiva åtgärder och vissa rättshandlingar knutna till resolution
 12 kap. – Resolutionsåtgärder
 13 kap. – Beslut om ändring av vissa avtalsvillkor och om förbud mot att fullgöra förpliktelser, ta i anspråk säkerheter och att utöva vissa rättshandlingar
 14 kap. – Kompletterande befogenheter
 15 kap. – Särskild förvaltare
 16 kap. – Åtgärder mot ägare
 17 kap. – Försäljningsverktyget
 18 kap. – Broinstitutsvärket
 19 kap. – Avskiljandeverktyget
 20 kap. – Kompletterande befogenheter vid överföring
 21 kap. – Skuldnedskrivningsverktyget
 22 kap. – De statliga stabiliseringsverktygen
 23 kap. – Skyddsåtgärder
 24 kap. – Konkurs, likvidation och avslutande av resolution
 25 kap. – Verkan av vissa beslut fattade av resolutionsmyndigheter i andra länder inom EES
 26 kap. – Erkännande och verkställighet av resolution i tredjeland
 27 kap. – Finansiering av resolution

AVDELNING IV. AVSLUTANDE BESTÄMMELSER

- 28 kap. – Samarbete och informationsutbyte
 29 kap. – Bemyndiganden
 30 kap. – Överklagande och verkställighet av beslut m.m.

3 §

Frågor om åtgärder enligt denna lag prövas av Riksgäldskontoret (resolutionsmyndigheten), om inte annat följer av 4 eller 5 §.

Frågor om åtgärder enligt denna lag prövas av Riksgäldskontoret (resolutionsmyndigheten), om inte annat följer av 4 eller 5 §. *Riksgäldskontoret prövar även frågor som enligt tillsynsförordningen ska prövas av resolutionsmyndigheten.*

Om Riksgäldskontoret överväger en åtgärd som kan få direkta budget- eller systemeffekter, ska Riksgäldskontoret, med ett eget yttrande i saken, till regeringen överlämna frågan om huruvida åtgärden med hänsyn till risken för sådana effekter kan godtas.

4 §

Frågor om nedskrivning eller konvertering *av kapitalinstrument* utanför resolution enligt 6 kap. prövas av Finansinspektionen.

Frågor om nedskrivning eller konvertering utanför resolution enligt 6 kap. prövas av Finansinspektionen.

I denna lag avses med

anmält avvecklingsystem: ett anmält avvecklingsystem enligt 2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

bankdag: en dag som inte är en lördag, en söndag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton eller en allmän helgdag,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

berörd myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES, den myndighet som länderna identifierat enligt artikel 61.2 i krishanteringsdirektivet,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

central motpart: en central motpart enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister som har auktoriserats enligt artikel 14 eller godkänts enligt artikel 25 i samma förordning,

dotterföretag: ett dotterföretag enligt artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-filial: en filial till ett tredjelandsinstitut som är etablerad i ett land inom EES,

EES-institut: ett institut enligt artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen som är hemmahörande i ett annat land inom EES än Sverige,

europiskt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i till-

syndförordningen och som enskilt eller, om den ingår i en resolutionsgrupp, samlat har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro,

filial: en filial enligt artikel 4.1.17 i tillsynsförordningen,
finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett företag enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,
finansieringsplan: en plan enligt artikel 107 i krishanteringsdirektivet,
finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

finansieringsarrangemang: ett arrangemang för finansiering av kostnader för resolution som upprättats av ett land inom EES enligt artikel 100 i krishanteringsdirektivet,

förordningen om resolutionsavgifter: kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 21 oktober 2014 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution,

garanterad insättning: en insättning som omfattas av insättningsgarantin enligt 4 och 4 c §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

globalt systemviktigt institut: ett globalt systemviktigt institut enligt artikel 4.1.133 i tillsynsförordningen,

globalt systemviktigt institut utanför EES: ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES enligt artikel 4.1.134 i tillsynsförordningen,

gruppbaserad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen,

gränsöverskridande koncern: en koncern med moder- och dotterföretag i flera länder inom EES,

holdingföretag med blandad verksamhet: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

institut: kreditinstitut och värdepappersbolag,

kapitalbas: detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i

lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU, *i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878, kombinerat buffertkrav: kombinerat buffertkrav enligt 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar,*

koncern: ett moderföretag och dess dotterföretag,
koncernresolutionsordning: en plan enligt artikel 91.6 i krishanteringsdirektivet,

kreditinstitut: banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

krisavvärjande åtgärd:

a) en åtgärd för att undanröja väsentliga brister eller väsentliga hinder för återhämtning enligt 6 a kap. 6 och 7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 7 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

b) en åtgärd för att undanröja eller minska väsentliga hinder för rekonstruktion eller avveckling enligt 3 kap. 3–5 och 12–24 §§,

c) en åtgärd som enligt beslut av Finansinspektionen är en krisavvärjande åtgärd enligt 15 kap. 2 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 c § lagen om värdepappersmarknaden,

d) ett beslut av Finansinspektionen om att tillsätta en tillfällig förvaltare enligt 15 a kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 a kap. lagen om värdepappersmarknaden, eller

e) nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument enligt 6 kap.,

krishanteringsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, *i den ursprungliga lydelsen*,

krishanteringsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 *i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879*,

kritisk verksamhet: en tjänst eller en transaktion som, om den upphörde, sannolikt skulle leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

kvalificerad insättning: en insättning enligt lagen om insättningsgaranti som inte är undantagen enligt 4 b eller 5 § den lagen,

kärnprimärkapital: kapital som avses i artikel 50 tillsynsförordningen,

kärnprimärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i tillsynsförordningen,

moderföretag: ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 a i tillsynsförordningen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderföretag i tredjeland: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är hemmahörande i ett land utanför EES,

moderinstitut inom EES: ett institut eller ett EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat institut eller ett EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

nationellt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet enligt beslut som avses i 4 kap. 4 §,

relevanta kapitalinstrument: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument,

resolutionsenhet: en juridisk person för vilken resolutionsplanen anger en resolutionsåtgärd,

resolutionsförfarande i tredjeland: en åtgärd som enligt rätten i ett land utanför EES syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller i ett moderföretag i tredjeland, om åtgärden är jämförbar med sådana resolutionsåtgärder som får vidtas enligt denna lag i fråga om ändamål och förväntat resultat,

resolutionsgrupp: en resolutionsgrupp består av en resolutionsenhet och de av dess dotterföretag som omfattas av samma resolutionsgrupp enligt resolutionsplanen och som inte själv är en resolutionsenhet eller ett dotterföretag till en annan resolutionsenhet,

resolutionskollegium: ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i krishanteringsdirektivet,

resolutionsåtgärd: någon av de åtgärder som anges i 12 kap. 1 §,

samordnande berörd myndighet: den berörda myndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande resolutionsmyndighet: resolutionsmyndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaseerad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

supplementärkapitalinstrument: kapitalinstrument och efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i tillsynsförordningen,

större dotterföretag: ett större dotterföretag enligt artikel 4.1.135 i tillsynsförordningen,

tillsynsförordningen:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynsförordningen:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet,

tredjelandsinstitut: ett företag som har sitt huvudkontor i ett land utanför EES och som skulle vara ett institut om det var hemmahörande inom EES,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd

a) för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3, 6, 7, 8 och 9 den lagen,

b) att som sidotjänst förvara finansiella instrument för kunders räkning och ta emot medel med redovisningsskyldighet enligt 2 kap. 2 § första stycket 1 den lagen, eller

c) att som sidotjänst ta emot kunders medel på konto för att underlätta värdepappersrörelsen enligt 2 kap. 2 § första stycket 8 den lagen, och

övriga primärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i tillsynsförordningen.

2 §

En *kvalificerad* skuld är en skuld som inte räknas som ett primärkapitalinstrument eller ett supplementärkapitalinstrument, och som inte är

En *nedskrivningsbar* skuld är en skuld som inte räknas som ett primärkapitalinstrument eller ett supplementärkapitalinstrument, och som inte är

1. en garanterad insättning,

2. en skuld som är säkerställd, till den del skulden täcks av säkerhet,

3. en skuld som hänför sig till kundtillgångar eller kundmedel förutsatt att kunden är skyddad vid konkurs eller ett motsvarande utländskt förfarande,

4. en skuld som hänför sig till ett kommissionsavtal eller annat avtal som innebär att institutet är redovisningsskyldigt för anförtrödda medel,

5. en skuld till ett institut eller ett EES-institut som inte ingår i samma koncern som institutet eller det företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2, med en ursprunglig löptid som är kortare än sju dagar,

6. en skuld med en kortare återstående löptid än sju dagar, som hänför sig till system eller operatörer i ett anmält avvecklingssystem eller deras deltagare,

6. en skuld med en kortare återstående löptid än sju dagar, som hänför sig till system eller operatörer i ett anmält avvecklingssystem eller deras deltagare
eller till centrala motparter,

7. en skuld till anställda avseende inarbetad lön, pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag för den rörliga delen av ersättningen

a) som inte regleras av kollektivavtal, eller

b) som avser en risktagare med väsentlig inverkan,

8. en skuld till en borgenär inom affärs- eller handelssektorn, där skulden hänför sig till att institutet eller det företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 har tillhandahållits varor eller tjänster som är kritiska för dess löpande verksamhet,

9. en skuld till en skatte- eller en socialförsäkringsmyndighet, förutsatt att myndighetens fordran har förmånsrätt, *eller*

9. en skuld till en skatte- eller en socialförsäkringsmyndighet, förutsatt att myndighetens fordran har förmånsrätt,

10. en skuld till garantimyndigheten till följd av avgifter som ska betalas i enlighet med 12 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.

10. en skuld till garantimyndigheten till följd av avgifter som ska betalas i enlighet med 12 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, *eller*

11. en skuld till företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 i samma resolutionsgrupp men som inte är resolutionsenhet, med undantag för skulder som är efterställda andra oprioriterade borgenärsfordringar i händelse av konkurs eller likvidation.

Som en *kvalificerad* skuld räknas även en skuld som enligt lagen i ett annat land inom EES eller tredjeland inte motsvarar en sådan skuld som anges i första stycket.

Som en *nedskrivningsbar* skuld räknas även en skuld som enligt lagen i ett annat land inom EES eller tredjeland inte motsvarar en sådan skuld som anges i första stycket.

2 a §

En kvalificerad skuld är en sådan nedskrivningsbar skuld, eller ett sådant supplementärkapitalinstrument, som uppfyller villkoren som avses i 4 a kap.

2 b §

Ett efterställt kvalificerat instrument är ett instrument som uppfyller villkoren i artikel 72a tillsynsförordningen, med undantag för

3 §

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck finns i nedan angivna paragrafer:

- minimikrav på nedskrivningsbara skulder i 4 kap. 1 §
- försäljningsverktyget i 17 kap. 1 §
- broinstitutsverktyget i 18 kap. 1 §
- broinstitut i 18 kap. 2 §
- avskiljandeverktyget i 19 kap. 1 §
- tillgångsförvaltningsbolag i 19 kap. 2 §
- skuldnedskrivningsverktyget i 21 kap. 1 §
- statliga stabiliseringsverktyg i 22 kap. 1 §
- arrangemang om strukturerad finansiering i 23 kap. 1 §
- arrangemang om säkerheter i 23 kap. 1 §
- arrangemang om säkerhetsöverlåtelser i 23 kap. 1 §
- kvittningsarrangemang i 23 kap. 1 §
- nettningsarrangemang i 23 kap. 1 §
- partiell överföring i 23 kap. 1 §

3 kap.

1 §

Riksgäldskontoret ska upprätta en resolutionsplan för varje institut. Planen ska ange de *resolutionsåtgärder* som Riksgäldskontoret avser att vidta om institutet försätts i resolution. Riksgäldskontoret ska hålla planen aktuell.

Riksgäldskontoret ska upprätta en resolutionsplan för varje institut. Planen ska ange de *åtgärder* som avses att vidtas i, eller i samband med, resolution enligt denna lag. Riksgäldskontoret ska hålla planen aktuell.

Resolutionsplanen ska upprättas efter samråd med Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där institutet har betydande filialer

En resolutionsplan ska inte upprättas för institut som tillsammans med andra koncernföretag inom EES är föremål för gruppbaserad tillsyn.

2 §

Ett institut som tillsammans med andra koncernföretag inom EES är föremål för gruppbaserad tillsyn, ska omfattas av en av Riksgäldskontoret antagen koncernresolutionsplan. Planen ska ange vilka åtgärder som Riksgäldskontoret, eller i förekommande fall en utländsk resolutionsmyndighet, avser att vidta om

Ett institut som tillsammans med andra koncernföretag inom EES är föremål för gruppbaserad tillsyn, ska omfattas av en av Riksgäldskontoret antagen koncernresolutionsplan. Planen ska ange vilka åtgärder som avses att vidtas i, eller i samband med resolution, enligt denna lag samt, i förekommande fall, som en utländsk resolutionsmyndighet,

institutet eller ett annat koncernföretag försätts i resolution.

avser att vidta om institutet eller ett annat koncernföretag försätts i resolution. *Planen ska ange koncernens resolutionsenheter och resolutionsgrupper.*

Av koncernresolutionsplanen ska det också framgå hur resolutionen ska finansieras. Planen ska ange hur kostnaderna för åtgärderna fördelas mellan resolutionsreserven och de övriga finansieringsarrangemangen.

För en koncern som inte är gränsöverskridande ska koncernresolutionsplanen upprättas, och vid behov uppdateras, av Riksgäldskontoret efter samråd med Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där det finns betydande filialer.

För en gränsöverskridande koncern ska koncernresolutionsplanen upprättas, och vid behov uppdateras, av Riksgäldskontoret, om myndigheten är samordnande resolutionsmyndighet i resolutionskollegiet, tillsammans med berörda resolutionsmyndigheter och efter samråd med relevanta behöriga myndigheter.

3 §

Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet för en gränsöverskridande koncern, ska myndigheten lämna över den information som myndigheten fått från moderföretaget inom EES till relevanta utländska resolutionsmyndigheter. Riksgäldskontoret ska därefter inom fyra månader från det att informationen överlämnats, försöka komma överens med dessa resolutionsmyndigheter om att anta koncernresolutionsplanen.

Om Riksgäldskontoret inte är samordnande myndighet, ska myndigheten inom fyra månader från det att den samordnande myndigheten har sänt över informationen, försöka komma överens med de utländska resolutionsmyndigheterna om att anta koncernresolutionsplanen.

Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet, ska myndigheten göra en ny bedömning av planen, om myndigheten underrättas av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES om att den myndigheten bedömer att en omtvistad fråga avseende koncernresolutionsplanen kan få väsentlig finanspolitisk inverkan i det landet. Riksgäldskontoret ska då också göra en ny bedömning av *minimikravet* på *nedskrivningsbara skulder* enligt 4 kap.

Om Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet, ska myndigheten göra en ny bedömning av planen, om myndigheten underrättas av en resolutionsmyndighet i ett annat land inom EES om att den myndigheten bedömer att en omtvistad fråga avseende koncernresolutionsplanen kan få väsentlig finanspolitisk inverkan i det landet. Riksgäldskontoret ska då också göra en ny bedömning av *kravet* på *kapitalbas och kvalificerade skulder* enligt 4 kap. och 4 a kap.

5 §

Om Riksgäldskontoret inte är den samordnande resolutionsmyndigheten och en överenskommelse enligt 3 § inte har träffats

Om Riksgäldskontoret inte är den samordnande resolutionsmyndigheten *men invänder mot den samordnade myndighetens*

inom fyra månader, ska Riksgäldskontoret fatta beslut om en resolutionsplan för de dotterföretag som myndigheten ansvarar för.

resolutionsplan och en överenskommelse enligt 3 § inte har träffats inom fyra månader, ska Riksgäldskontoret fatta beslut om en resolutionsplan för de dotterföretag som myndigheten ansvarar för.

När Riksgäldskontoret fattar beslut, ska myndigheten beakta synpunkter och reservationer från de utländska resolutionsmyndigheterna och från behöriga myndigheter.

11 §

När Riksgäldskontoret upprättar en koncernresolutionsplan enligt 2 §, ska Riksgäldskontoret pröva i vilken utsträckning det är möjligt att *rekonstruera eller* avveckla koncernföretagen genom konkurs, likvidation eller *resolution* eller motsvarande utländska förfaranden på ett sätt som inte leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet i EES. Riksgäldskontoret får inte förutsätta att det lämnas likviditetsstöd på särskilda villkor från Riksbanken eller någon annan centralbank eller annat statligt stöd än medel ur något finansieringsarrangemang.

När Riksgäldskontoret upprättar en koncernresolutionsplan enligt 2 §, ska Riksgäldskontoret pröva i vilken utsträckning det är möjligt att avveckla koncernföretagen genom konkurs, likvidation eller motsvarande utländska förfaranden, *eller att försätta koncernen eller en resolutionsgrupp i resolution genom att tillämpa en resolutionsåtgärd på dess resolutionsenhet eller genomföra åtgärd som avses i 6 kap.*, på ett sätt som inte leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet i EES. *En sådan prövning ska utgöra en del i beslutsprocessen enligt 3–9 §§.* Riksgäldskontoret får inte förutsätta att det lämnas likviditetsstöd på särskilda villkor från Riksbanken eller någon annan centralbank eller annat statligt stöd än medel ur något finansieringsarrangemang.

Prövningen ska göras efter samråd med de behöriga myndigheterna för dotterföretagen och resolutionsmyndigheter i de länder inom EES där koncernföretagen har betydande filialer. För en gränsöverskridande koncern ska prövningen göras tillsammans med resolutionsmyndigheterna för andra koncernföretag.

**Åtgärder för att hantera
väsentliga hinder mot att
rekonstruera eller avveckla
institut som inte ingår i en
finansiell koncern**

**Åtgärder för att hantera
väsentliga resolutionshinder**

Bilaga 4

12 §

Om Riksgäldskontoret finner att det finns väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett institut, ska Riksgäldskontoret underrätta institutet, Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där institutet har betydande filialer. Riksgäldskontoret ska samtidigt förelägga institutet att inom fyra månader ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska de väsentliga hinder som Riksgäldskontoret funnit.

Om Riksgäldskontoret finner att det finns väsentliga hinder, mot resolution, inbegripet en åtgärd som avses i 6 kap. eller 16 kap. i samband med resolution, av ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 ska Riksgäldskontoret underrätta företaget, Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där företaget har betydande filialer.

Om ett hinder som avses i första stycket har sin grund i en situation där företaget

1. uppfyller det kombinerade buffertkravet enligt lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när det beaktas utöver de riskvägda krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i 4 kap. 3 a § och 3 c §, eller

2. inte uppfyller de krav som avses i artiklarna 92a och 494 i tillsynsförordningen eller i 4 kap. 3 a, 3 b eller 3 c §§,

ska Riksgäldskontoret samtidigt med en underrättelse enligt första stycket förelägga företaget att inom två veckor inkomma med

1. förslag till möjliga åtgärder för att säkerställa att företaget efterlever kraven, och

2. en tidsplan för genomförandet av åtgärderna.

Har ett sådant hinder som avses i första stycket annan grund än vad som avses i andra stycket, ska Riksgäldskontoret förelägga företaget att inom fyra månader ange

Om Riksgäldskontoret har funnit att det finns väsentliga hinder mot *att rekonstruera eller avveckla ett institut*, får Riksgäldskontoret inte upprätta en resolutionsplan för *institutet* förrän åtgärder enligt 13 § har vidtagits eller Riksgäldskontoret har funnit att sådana åtgärder inte är nödvändiga.

vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska de väsentliga hinder som Riksgäldskontoret funnit.

Om Riksgäldskontoret har funnit att det finns *sådana* väsentliga hinder mot *resolution* får Riksgäldskontoret inte upprätta en resolutionsplan för *företaget* förrän åtgärder enligt 13 § har vidtagits eller Riksgäldskontoret har funnit att sådana åtgärder inte är nödvändiga.

13 §

Om Riksgäldskontoret, efter samråd med Finansinspektionen, bedömer att de åtgärder som *institutet* anger inte effektivt undanröjer eller minskar de väsentliga hindren *mot att rekonstruera eller avveckla institutet*, ska Riksgäldskontoret besluta om vilka andra åtgärder som *institutet* ska vidta för att undanröja eller minska dessa hinder. Ett sådant beslut får dock bara avse sådana åtgärder som anges i 24 §.

Om Riksgäldskontoret, efter samråd med Finansinspektionen, bedömer att de åtgärder som *ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2* anger enligt 12 § inte effektivt undanröjer eller minskar de väsentliga hindren, ska Riksgäldskontoret, *efter samråd med Finansinspektionen*, besluta om vilka andra åtgärder som *företaget* ska vidta för att undanröja eller minska dessa hinder. Ett sådant beslut får dock bara avse sådana åtgärder som anges i 24 §.

Åtgärder för att hantera väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla en koncern

Åtgärder för att hantera väsentliga resolutionshinder som avser en gränsöverskridande koncern

15 §

Om Riksgäldskontoret vid en prövning enligt 11 § finner att det finns väsentliga hinder mot *att rekonstruera eller avveckla* en gränsöverskridande koncern, ska Riksgäldskontoret samråda med tillsynskollegiet och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där betydande filialer är belägna och därefter försöka komma överens med de utländska resolutionsmyndigheterna om vilka åtgärder som ska vidtas *beträffande samtliga institut i koncernen. Riksgäldskontorets bedömning av*

Om Riksgäldskontoret vid en prövning enligt 11 § finner att det finns väsentliga hinder mot *resolution av* en gränsöverskridande koncern, ska Riksgäldskontoret samråda med tillsynskollegiet och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där betydande filialer är belägna och därefter försöka komma överens med de utländska resolutionsmyndigheterna om vilka åtgärder som ska vidtas.

möjligheten att rekonstruera eller avveckla koncernen ska tjäna som utgångspunkt för beslut i frågan om vilka åtgärder som ska vidtas.

16 §

När Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet för en gränsöverskridande koncern och företagen som ingår i koncernen ska bli föremål för åtgärder enligt beslut enligt 15 §, ska Riksgäldskontoret tillsammans med den samordnande tillsynsmyndigheten och Europeiska bankmyndigheten ta fram en rapport som ska innehålla en analys av de väsentliga hindren mot att vidta effektiva resolutionsåtgärder beträffande koncernen. Rapporten ska belysa vilka effekter olika åtgärder har på *institutets* affärsmodell och ge förslag på sådana proportionella och riktade åtgärder som enligt Riksgäldskontoret är nödvändiga och lämpliga för att undanröja eller begränsa hindren.

När Riksgäldskontoret är samordnande resolutionsmyndighet för en gränsöverskridande koncern och företagen som ingår i koncernen ska bli föremål för åtgärder enligt beslut enligt 15 §, ska Riksgäldskontoret tillsammans med den samordnande tillsynsmyndigheten och Europeiska bankmyndigheten ta fram en rapport som ska innehålla en analys av de väsentliga hindren mot att vidta effektiva resolutionsåtgärder beträffande koncernen *och dess resolutionsgrupper*. Rapporten ska belysa vilka effekter olika åtgärder har på *koncernens eller resolutionsgruppens* affärsmodell och ge förslag på sådana proportionella och riktade åtgärder som enligt Riksgäldskontoret är nödvändiga och lämpliga för att undanröja eller begränsa hindren.

17 §

En rapport enligt 16 § ska lämnas till moderföretaget inom EES med möjlighet att inom fyra månader från mottagandet av rapporten lämna synpunkter och föreslå alternativa åtgärder för att undanröja eller begränsa de hinder som identifierats i rapporten.

En rapport enligt 16 § ska lämnas till moderföretaget inom EES med möjlighet att inom fyra månader från mottagandet av rapporten lämna synpunkter och föreslå alternativa åtgärder för att undanröja eller begränsa de hinder som identifierats i rapporten.

Om ett hinder enligt första stycket har sin grund i ett förhållande som avses i 12 § andra stycket ska Riksgäldskontoret, efter samråd med övriga resolutionsmyndigheter meddela sin bedömning till moderföretaget inom EES.

En bedömning enligt andra stycket ska lämnas till moderföretaget inom EES med ett föreläggande att inom två veckor efter mottagande av bedömningen före-

slå möjliga åtgärder för att säkerställa att kraven efterlevs och en tidsplan för genomförandet av åtgärderna.

18 §

När moderföretaget har yttrat sig enligt 17 § eller den tid för yttrande som anges i den paragrafen har löpt ut, ska Riksgäldskontoret, efter samråd med behöriga myndigheter och med resolutionsmyndigheter i länder inom EES där moderföretaget, dotterföretag eller betydande filialer till institut i koncernen finns, försöka komma överens med resolutionsmyndigheterna om

1. vilka väsentliga hinder som finns,
2. hur de åtgärder som föreslagits av moderföretaget inom EES ska bedömas, och
3. vilka ytterligare åtgärder som krävs för att undanröja eller begränsa hindren.

Överenskommelsen ska träffas inom fyra månader från det att moderföretaget yttrat sig över rapporten eller, om moderföretaget inte yttrat sig, *vid* utgången av den fyramånadersperiod som anges i 17 §.

Överenskommelsen ska träffas inom fyra månader från det att moderföretaget yttrat sig över rapporten eller om moderföretaget inte yttrat sig *inom en månad räknat från* utgången av den fyramånadersperiod som anges i 17 §.

En överenskommelse om ett hinder som avses i 12 § andra stycket, ska träffas inom två veckor efter det att moderföretaget inom EES yttrat sig.

21 §

Om en överenskommelse enligt 18 § inte har träffats inom föreskriven tid och Riksgäldskontoret inte är samordnande resolutionsmyndighet, ska Riksgäldskontoret med tillämpning av 12 och 13 §§ och med hänsyn tagen till synpunkter och reservationer från de övriga resolutionsmyndigheterna fatta beslut om åtgärder som ska vidtas mot *ett institut*.

Om en överenskommelse enligt 18 § inte har träffats inom föreskriven tid och Riksgäldskontoret inte är samordnande resolutionsmyndighet, ska Riksgäldskontoret med tillämpning av 12 och 13 §§ och med hänsyn tagen till synpunkter och reservationer från de övriga resolutionsmyndigheterna fatta beslut om åtgärder som ska vidtas mot *den resolutionsenheten, eller något av dess dotterföretag som omfattas av 4 kap. 1 b §, som Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för.*

22 §

Om myndigheterna inte har kommit överens om någon av de åtgärder som anges i 24 § första

Om myndigheterna inte har kommit överens om någon av de åtgärder som anges i 24 § första

stycket 7, 8 eller 10, och någon berörd utländsk resolutionsmyndighet inom tidsfristen i 18 § andra stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska Riksgäldskontoret skjuta upp sitt beslut enligt 20 eller 21 § med en månad och invänta det beslut som Europeiska bankmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Riksgäldskontoret ska följa ett beslut i saken från Europeiska bankmyndigheten.

Riksgäldskontoret får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten enligt 28 kap. 7 § om *fyråmånadersfristen* i 18 § andra stycket har löpt ut eller en överenskommelse har träffats.

stycket 7, 8 eller 10, och någon berörd utländsk resolutionsmyndighet inom tidsfristen i 18 § andra *eller tredje* stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska Riksgäldskontoret skjuta upp sitt beslut enligt 20 eller 21 § med en månad och invänta det beslut som Europeiska bankmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Riksgäldskontoret ska följa ett beslut i saken från Europeiska bankmyndigheten.

Riksgäldskontoret får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten enligt 28 kap. 7 § om *tidsfristen* i 18 § andra *eller tredje* stycket har löpt ut eller en överenskommelse har träffats.

23 §

Ett beslut enligt 18 § av en utländsk samordnande resolutionsmyndighet gäller i Sverige, om det fattats efter en överenskommelse med en eller flera resolutionsmyndigheter eller på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom *fyra månader*.

Ett beslut enligt 18 § av en utländsk samordnande resolutionsmyndighet gäller i Sverige, om det fattats efter en överenskommelse med en eller flera resolutionsmyndigheter eller på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom *tidsfristen i 18 § andra eller tredje stycket*.

24 §

För att undanröja eller begränsa väsentliga hinder som har identifierats enligt 13 eller 18 § får Riksgäldskontoret

1. förelägga företaget att skaffa eller se över sina koncerninterna arrangemang för finansiering, eller ingå serviceavtal som säkrar att företaget kan tillhandahålla kritiska verksamheter,

2. förelägga företaget att begränsa sina största enskilda eller totala exponeringar,

3. införa kompletterande informationskrav som är relevanta för resolutionsändamålen,

4. förelägga företaget att avyttra särskilda tillgångar,

5. förelägga företaget att begränsa eller upphöra med en viss verksamhet,

6. förelägga företaget att begränsa eller förhindra utveckling av vissa affärsområden eller försäljning av vissa produkter,

7. förelägga företaget att minska komplexiteten i de juridiska eller operativa strukturerna i företaget eller i ett koncernföretag som direkt eller indirekt står under företagets kontroll för att säkerställa att det går att med resolutionsverktygen juridiskt och operativt avskilja kritiska verksamheter från övriga verksamheter,

8. förelägga ett *institut* eller ett moderföretag att inrätta ett finansiellt moderholdingföretag i Sverige eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EES,

9. förelägga ett institut eller ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 att öka sina kvalificerade skulder eller att vidta åtgärder för att uppfylla *minimikravet* på *nedskrivningsbara* skulder, *eller*

10. förelägga ett holdingföretag med blandad verksamhet som är moderföretag till ett *institut* att inrätta ett finansiellt holdingföretag för att kontrollera *institutet*, om det är nödvändigt för att underlätta resolution och undvika att resolutionen får negativ effekt på den icke-finansiella delen av koncernen.

8. förelägga ett *företag* eller ett moderföretag att inrätta ett finansiellt moderholdingföretag i Sverige eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EES,

9. förelägga ett institut eller ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 att öka sina kvalificerade skulder eller att vidta *andra* åtgärder för att uppfylla *kraven som avses i 4 kap. 1 a och 1 b §§*,

10. förelägga ett holdingföretag med blandad verksamhet som är moderföretag till ett *företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2* att inrätta ett finansiellt holdingföretag för att kontrollera *företaget*, om det är nödvändigt för att underlätta resolution och undvika att resolutionen får negativ effekt på den icke-finansiella delen av koncernen,

11. förelägga ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 att återställa efterlevnad av kraven som avses i 4 kap. 1 a och 1 b §§ och, i tillämpliga fall, det kombinerade buffertkravet som avses i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar, eller

12. förelägga ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 att, i syfte att säkerställa fortsatt efterlevnad av de krav som avses i 4 kap. 1 a och 1 b §§, ändra löptidsprofilen för

a) kapitalbasinstrument, efter godkännande av Finansinspektionen, och

b) kvalificerade skulder.

När Riksgäldskontoret meddelar ett föreläggande enligt första stycket, ska myndigheten samtidigt förelägga företaget att inom en månad ta fram en plan för hur företaget avser att genomföra de åtgärder som föreläggandet avser.

26 §

Om ett företag som omfattas av 4 kap. 1 a § eller 1 b §,

1. uppfyller det kombinerade buffertkravet enligt lagen om (2014:966) om kapitalbuffertar, men

2. inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när det beaktas utöver företagets riskvägda krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i 4 kap. 3 a § och 4 kap. 3 c §,

får Riksgäldskontoret, efter samråd med Finansinspektionen och efter en sådan bedömning som avses i 28 §, förbjuda företaget att

1. göra en värdeöverföring kopplad till institutets kärnprimärkapital,

2. förbinda sig att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut sådan rörlig ersättning där skyldigheten att betala uppstod vid en tidpunkt då institutet inte uppfyllde det kombinerade buffertkravet, eller

3. göra utbetalningar kopplade till primärkapitaltillskottsinstrument.

När en situation som avses i första stycket uppkommer ska företaget omedelbart underrätta Riksgäldskontoret.

27 §

Ett förbud enligt 26 § första stycket gäller inte åtgärder som ryms inom ett högsta förfogandebelopp i relation till kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

28 §

Om ett företag befinner sig i en situation som avses i 26 § första stycket, ska Riksgäldskontoret utan

dröjsmål pröva förutsättningarna för ett förbud som avses i 26 §. Riksgäldskontoret ska, så länge en sådan situation föreligger, göra en förnyad prövning varje månad.

En bedömning enligt första stycket ska beakta

1. skälen till situationen enligt första stycket, dess varaktighet, omfattning och inverkan på resolutionsbarheten,

2. sannolikheten för en situation som avses i 8 kap. 2 § första stycket, och

3. om en oförmåga att ersätta skulder som inte längre uppfyller kvalificerings- eller löptidskriterierna i enlighet med artiklarna 72b och 72c tillsynsförordningen eller 4 a kap. beror på företaget eller på marknadsomfattande störningar.

29 §

Om företaget nio månader efter att en situation som avses i 26 § första stycket uppkommit fortfarande befinner sig i en sådan situation och något beslut som avses där inte fattats, ska Riksgäldskontoret, efter samråd med Finansinspektionen, besluta om ett sådant förbud.

Riksgäldskontoret ska dock inte besluta om sådana inskränkningar om myndigheten bedömer att fler än ett av följande förhållanden är uppfyllda:

1. Underlåtelsen beror på allvarliga störningar av de finansiella marknadernas funktion, som orsakar omfattande finansiella påfrestningar i flera segment av de finansiella marknaderna.

2. De störningar som avses i 1 inte bara leder till ökad prisvolatilitet för företagets kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument eller ökade kostnader för företaget, utan också leder till att marknaderna helt eller delvis är stängda med följden att

företaget inte kan ge ut kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument på dessa marknader.

3. En sådan stängning av marknaden som avses i 2 inte enbart drabbar det berörda företaget utan också flera andra företag.

4. Den störning som avses i 1 hindrar det berörda företaget från att ge ut den volym kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som krävs för att avhjälpa underlåtelsen.

5. Ett beslut enligt första stycket kan leda till negativa spridningseffekter för en del av banksektorn som riskerar att underminera den finansiella stabiliteten.

30 §

Riksgäldskontoret ska meddela Finansinspektionen om den bedömning som avses i 29 §. Ett sådant meddelande ska innehålla en skriftlig förklaring till bedömningen.

Riksgäldskontoret ska, så länge en situation som avses i 29 § föreligger, göra en förnyad bedömning varje månad.

4 kap. Minimikravet på nedskrivningsbara skulder

Hur minimikravet beräknas

Med minimikravet på nedskrivningsbara skulder avses ett krav, uttryckt i procent, som anger hur stora företagets medräkningsbara kvalificerade skulder och kapitalbas minst måste vara i förhållande till företagets totala skulder och kapitalbas

Vid beräkningen av de totala skulderna ska derivatskulder tas upp till det belopp som återstår när

4 kap. Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder

1 §

Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 ska uppfylla ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder i enlighet med detta kapitel och 4 a kap.

Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska beräknas i enlighet med 3–3 c §§ som ett

hänsyn har tagits till motparters rätt till netting.

belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som procent av

1. det totala riskvägda exponeringsbeloppet beräknat i enlighet med artikel 92.3 tillsynsförordningen (avser det riskvägda kravet), respektive

2. det totala exponeringsmåttet beräknat i enlighet med artiklarna 429 och 429a tillsynsförordningen (avser bruttosoliditetskravet).

Det riskvägda kravet och bruttosoliditetskravet ska uppfyllas samtidigt.

1 a §

För en resolutionsenhet ska kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder beräknas och uppfyllas på konsoliderad basis på resolutionsgruppnivå om den ingår i en resolutionsgrupp. En resolutionsenhet som inte ingår i en resolutionsgrupp ska uppfylla kravet på individuell nivå.

1 b §

För ett institut som ingår i en resolutionsgrupp utan att vara resolutionsenhet och som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet, eller som är ett dotterföretag till ett företag i tredje land, ska kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder beräknas och uppfyllas på individuell nivå.

Riksgäldskontoret får, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att första stycket ska tillämpas avseende ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 och som är dotterföretag till en resolutionsenhet men utan att vara resolutionsenhet.

Är ett företag som omfattas av första stycket ett moderföretag inom EES som i sin tur är dotterföretag till ett företag i

tredjeland, ska kravet beräknas och uppfyllas på konsoliderad nivå.

2 §

Riksgäldskontoret ska, efter samråd med Finansinspektionen, besluta om *det minimikrav på nedskrivningsbara* skulder som ska uppfyllas av ett institut på individuell nivå.

Riksgäldskontoret ska dessutom, efter samråd med Finansinspektionen, besluta vilket minimikrav på nedskrivningsbara skulder som ska uppfyllas av ett moderföretag inom EES på grupp-nivå. För en gränsöverskridande koncern ska ett sådant beslut fattas enligt 5–9 §§.

Riksgäldskontoret får, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att ett svenskt finansiellt institut, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet ska uppfylla ett minimikrav på nedskrivningsbara skulder på individuell nivå.

Riksgäldskontoret ska, efter samråd med Finansinspektionen, besluta om *krav på kapitalbas och kvalificerade* skulder som ska uppfyllas av *företag som omfattas av 1 a och 1 b §§.*

För ett globalt systemviktigt institut, eller ett större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut utanför EES, ska ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt denna lag fastställas med utgångspunkt i kraven i artikel 92a respektive artikel 92b och andra tillämpliga bestämmelser i tillsynsförordningen.

3 §

Minimikravet på nedskrivningsbara skulder ska beslutas i anslutning till resolutionsplaneringen enligt 3 kap. *Kravet ska fastställas* med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, *i syfte att säkerställa att ett företag, om det försätts i resolution, har kvalificerade skulder och en kapitalbas som tillsammans är tillräckligt stora för att kunna vidta resolutionsåtgärder som uppfyller resolutionsändamålen.*

Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska beslutas i anslutning till resolutionsplaneringen enligt 3 kap. *Utifrån vad som anges i resolutionsplanen, och med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet och effekterna av företagets fallissemang på den finansiella stabiliteten, ska beräkning och fastställande av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder säkerställa att*

1. resolution och nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. kan genomföras på ett sätt som effektivt uppfyller resolutionsändamålen,

2. de resolutionsåtgärder och den nedskrivning eller konvertering som resolutionsplanen förutsätter kan utövas i enlighet med planen,

3. företaget har kapitalbas och kvalificerade skulder till ett belopp som är tillräcklig för att

a) förväntade förluster ska absorberas, och

b) företaget, i enlighet med resolutionsplanen, åter kan uppfylla kraven för verksamhetstillståndet och för att fortsatt bedriva sådan verksamhet,

4. kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder till storlek och innehåll säkerställer att också omfatta de skulder som sannolikt helt eller delvis kommer att undantas från skuldnedskrivning genom 21 kap. 27 § eller som överförs i sin helhet till en mottagande enhet inom ramen för en partiell överföring, och

5. de belopp som avses i 3 a § första stycket 2 och 3 b § första stycket 2 baseras på de senaste värdena för det relevanta risk-exponeringsbeloppet respektive det totala exponeringsmättet samt att storleken på det belopp som efter genomförd resolutionsstrategi, eller nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap., motsvarar det särskilda kapitalbaskrav som beslutas i enlighet med 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag. Riksgäldskontoret ska utan dröjsmål se till att kravet genomgår nödvändiga justeringar till följd av Finansinspektionens tillämpning och beslut.

Om minimikravet avser ett institut som ingår i en finansiell koncern eller moderföretaget inom EES, ska beslutet fattas i enlighet med 5–9 §§.

För en gränsöverskridande koncern eller resolutionsgrupp ska beslutet fattas i enlighet med 5–9 §§ och med utgångspunkt i kravet som avses i 1 a § och om ett företag som avses i 1 b § i tredjeland enligt resolutionsplanen ska försättas i resolution separat.

3 a §

Det riskvägda kravet som avses i 1 § andra stycket 1 ska, i enlighet

med ändamålen i 3 § och kravet i 1 a § respektive 1 b §, motsvara det sammanlagda beloppet av

1. det belopp som krävs för att absorbera förluster och som motsvarar det krav som avses i artikel 92.1 c tillsynsförordningen och det särskilda kapitalbaskrav som beslutats i enlighet med 2 kap. 1 § första stycket lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, och

2. det belopp som gör det möjligt att återigen uppfylla kraven som avses i 1 efter resolution eller, vad avser företag som omfattas av 1 b §, efter nedskrivning eller konvertering i enlighet med 6 kap.

Riksgäldskontoret får besluta att beloppet som avses i första stycket 2 ska kompletteras med det belopp som behövs för att säkerställa att företaget kan upprätthålla marknadsförtroendet, tillhandahålla kritisk verksamhet och har tillgång till finansiering utan annat offentligt stöd än vad som avses i 21 kap. 30 §, för den period efter genomförd resolution, eller åtgärd som avses i 6 kap., som behövs. En sådan period får dock inte överstiga ett år. Bedömningen av storleken på ett sådant tilläggsbelopp ska som referensvärde utgå från det kombinerade buffertkravet som avses i 2 kap. 2 § lag (2014:966) om kapitalbuffertar, med undantag för det konjunktionscykliska buffertkravet.

3 b §

Det bruttosoliditetskrav som avses i 1 § andra stycket 2 ska, i enlighet med ändamålen i 3 § och kravet i 1 a § respektive 1 b §, motsvara det sammanlagda beloppet av

1. det belopp som krävs för att absorbera förluster och som motsvarar det krav som avses i

artikel 92.1 d i tillsynsförordningen, och

2. det belopp som gör det möjligt att återigen uppfylla kravet som avses i 1 efter genomförd resolution eller, vad avser företag som omfattas av 1 b §, efter nedskrivning eller konvertering i enlighet med 6 kap.

Fastställande av det belopp som avses i första stycket ska beakta de krav som avses i 21 kap. 30 § och 22 kap. 2 § 2.

3 c §

Ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder får inte underskrida ett belopp som för en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet utgör

1. 13,5 procent enligt det riskvägda kravet, och

2. 5 procent enligt bruttosoliditetskravet.

Beloppet som avses i första stycket ska uppfyllas med sådan kapitalbas och sådana skulder som avses i 4 a kap. 4 §, dock i enlighet med 2 kap. 1 § andra stycket lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.

4 §

Riksgäldskontoret får, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att en resolutionsenhet som varken är ett globalt systemviktigt institut eller en europeiskt systemviktig resolutionsenhet, men som bedöms utgöra en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang, ska omfattas av samma krav som en europeiskt systemviktig resolutionsenhet.

Inför ett beslut enligt första stycket ska Riksgäldskontoret även pröva i vilken utsträckning

1. finansiering sker till större del genom insättningar och till mindre del genom skuldinstrument,

2. tillgången till kapitalmarknaden för kvalificerade skulder är begränsad, och

3. resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla det krav som avses i 1 a §.

Även om Riksgäldskontoret inte har fattat ett beslut enligt första stycket påverkar det inte Riksgäldskontorets möjlighet att fatta ett beslut enligt 4 a kap. 7 §.

5 §

För en gränsöverskridande koncern ska Riksgäldskontoret försöka komma överens med de resolutionsmyndigheter som ansvarar för de utländska dotterinstituten och, om Riksgäldskontoret inte är samordnande resolutionsmyndighet, den samordnande myndigheten, om storleken på minimikravet på nedskrivningsbara skulder för

1. moderföretaget inom EES på gruppnivå, och

2. ett dotterinstitut och utländskt dotterinstitut på individuell nivå.

Vid bedömningen enligt första stycket 2 ska Riksgäldskontoret beakta det krav som har fastställts på gruppnivå

Om myndigheterna kommer överens, ska Riksgäldskontoret fatta beslut om minimikravet enligt 1 § i enlighet med överenskommelsen.

För en gränsöverskridande koncern eller resolutionsgrupp ska Riksgäldskontoret om myndigheten är ansvarig för resolutionsenheten, försöka komma överens med de resolutionsmyndigheter som ansvarar för de utländska företag som avses i 1 b § om storleken på kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för

1. en resolutionsenhet som avses i 1 a §, och

2. ett företag som avses i 1 b §.

Om myndigheterna kommer överens, ska Riksgäldskontoret fatta beslut i enlighet med överenskommelsen, meddela resolutionsenheten om beslutet och överlämna åt de andra resolutionsmyndigheterna att informera utländska företag inom resolutionsgruppen samt i tillämpliga fall, koncernens moderföretag inom EES, under myndigheternas respektive ansvar.

6 §

Om en överenskommelse inte har träffats inom fyra månader ska Riksgäldskontoret, om myndigheten är samordnande resolutionsmyndighet, fatta beslut

Om en överenskommelse som avses i 5 § inte har träffats inom fyra månader ska Riksgäldskontoret, om myndigheten är resolutionsmyndighet för reso-

om *minimikravet* för moderföretaget enligt 5 § första stycket 1 och för dotterinstitut enligt 5 § första stycket 2.

Om Riksgäldskontoret inte är samordnande resolutionsmyndighet, ska Riksgäldskontoret fatta beslut om *minimikravet* för dotterinstitut enligt 5 § första stycket 2.

lutionsgruppen resolutionsenhet, fatta beslut om kravet för de företag som avses i 5 § första stycket efter bedömning av de företag som avses i 5 § första stycket 1 och, i förekommande fall, med hänsyn till yttrande från resolutionsmyndigheten för ett moderföretag inom EES som avses i 5 § andra stycket.

Om Riksgäldskontoret inte är resolutionsmyndighet för *resolutionsgruppen resolutionsenhet*, ska Riksgäldskontoret fatta beslut om *kravet som avses i 5 § första stycket 2 med beaktande av synpunkter och reservationer från resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, för övriga företag i resolutionsgruppen och, i tillämpliga fall, det moderföretag inom EES som avses i 5 § andra stycket.*

7 §

Om någon av de berörda utländska resolutionsmyndigheterna inom fyramånadersfristen i 6 § första stycket har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska Riksgäldskontoret skjuta upp sitt beslut enligt 6 § med en månad och invänta det beslut som Europeiska bankmyndigheten kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i samma förordning. Riksgäldskontoret ska följa ett beslut i saken från Europeiska bankmyndigheten.

Riksgäldskontoret får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten enligt 28 kap. 7 § efter det att fyramånadersfristen har löpt ut *eller* en överenskommelse har träffats.

Riksgäldskontoret får inte hänskjuta ett ärende till Europeiska bankmyndigheten enligt 28 kap. 7 § efter det att fyramånadersfristen har löpt ut *om* en överenskommelse har träffats *eller om den nivå som fastställts av dotterföretagets resolutionsmyndighet inte överstiger 2 procent av det riskvägda kravet som avses i 1 a § och dottern uppfyller kravet som avses i 1 b §.*

8 §

Ett sådant beslut som avses i 5 § gäller i Sverige om det fattas av
1. en utländsk samordnande resolutionsmyndighet avseende en eller flera jurisdiktioner efter en överenskommelse med resolutionsmyndigheten, eller

2. en utländsk resolutionsmyndighet inom dess jurisdiktion på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom fyra månader.

Beslutet är bindande för Riksgäldskontoret, och det ska ligga till grund för myndighetens övervakning av om *minimikravet* på *nedskrivningsbara* skulder är uppfyllt.

Beslutet är bindande för Riksgäldskontoret, och det ska ligga till grund för myndighetens övervakning av om *kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder* är uppfyllt.

Undantag för institut som ingår i en koncern

Undantag för dotterföretag som ingår i en koncern eller resolutionsgrupp

10 §

Riksgäldskontoret får undanta ett dotterinstitut från att uppfylla *minimikravet på nedskrivningsbara skulder på individuell nivå, om*

1. institutet är undantaget från tillsyn på individuell nivå enligt artikel 7.1 i tillsynsförordningen, och

2. moderinstitutet, om det inte också är moderinstitutet inom EES, uppfyller kravet som ställs på moderinstitutet i Sverige och på dotterinstitutet.

Riksgäldskontoret får undanta ett dotterföretag som omfattas av 1 b § från att uppfylla *kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, om moderföretaget uppfyller kravet på konsoliderad basis eller, om moderföretaget är en resolutionsenhet, uppfyller det krav som avses i 1 a § och*

1. både dotterföretaget och moderföretaget är etablerade i Sverige och ingår i samma resolutionsgrupp,

2. det inte finns några rådande eller förväntade väsentliga, praktiska eller rättsliga, hinder för moderföretaget att snabbt överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala sina skulder till dotterföretaget om bedömning om nedskrivning utanför resolution gjorts enligt 6 kap. 2 §, särskilt när resolutionsåtgärder genomförs på resolutionsenheten,

3. moderföretaget uppfyller Finansinspektionens krav på ansvarsfull ledning av dotterföretaget och har gett sitt godkännande till att resolutionsenheten åtar sig att svara för dotterföretagets åtaganden,

4. moderföretagets riskkontroll också omfattar dotterföretaget, samt

5. moderföretaget innehar mer än 50 procent av rösträtten knuten

till aktier och andelar i dotterföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i dotterföretagets ledningsorgan.

11 §

Riksgäldskontoret får, i samråd med Finansinspektionen, tillåta att en resolutionsenhet som avses i 10 § helt eller delvis garanterar dotterföretagets krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i 1 b §. Ett sådant tillstånd får dock inte ges med mindre än att

1. resolutionsenheten uppfyller kravet som avses i 1 a § och villkoret i 10 § 1,

2. det garanterade beloppet minst motsvarar det krav som ska ersättas,

3. garantin utfaller så snart

a) dotterföretaget inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning, eller

b) förutsättningarna för nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. fastställts beträffande dotterföretaget,

4. garantin säkerställs genom pantavtal eller avtal om säkerhetsöverlåtelse till en andel på minst 50 procent av beloppet,

5. de säkerheter som ställs för garantin ska uppfylla kraven i artikel 197 tillsynsförordningen, vilket efter lämpliga konservativa nedsättningar är tillräckligt för att täcka det säkerställda beloppet som avses i 4,

6. de säkerheter som ställs för garantin inte är belastade av panträtter och andra säkerhetsrätter, och

7. säkerheterna har en effektiv löptid som uppfyller samma förfallovillkor som avses i artikel 72c.1 tillsynsförordningen.

12 §

Riksgäldskontoret ska övervaka att *minimikraven* på *nedskrivningsbara* skulder uppfylls på *individuell nivå* och, i förekommande fall, på *gruppnivå*. Riksgäldskontoret ska samordna sin övervakning med den tillsyn som utövas av Finansinspektionen.

Riksgäldskontoret ska övervaka att *kraven* på *kapitalbas* och *kvalificerade* skulder uppfylls. Riksgäldskontoret ska samordna sin övervakning med den tillsyn som utövas av Finansinspektionen.

13 §

Om ett institut eller företag som ingår i samma koncern som institutet inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som följer av bestämmelserna i detta kapitel och 4 a kap, ska Finansinspektionen, efter samråd med Riksgäldskontoret, ingripa mot institutet eller företaget enligt 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

4 a kap. Om att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder

Resolutionsenheter

1 § De skulder som ska räknas med i beloppet kapitalbas och kvalificerade skulder ska för en resolutionsenhet uppfylla kriterierna i artiklarna 72a, 72b, med undantag för 72b.2 d och 72c, tillsynsförordningen.

2 § Skulder som uppfyller kriterierna i 1 §, med undantag för artikel 72a.2 l tillsynsförordningen, och som hänför sig till skuldinstrument med en derivatkomponent, ska omfattas av 1 § till den del som avser

1. kapitalbeloppet, om det är känt vid tidpunkten för emissionen, är fast eller ökande och inte påverkas av någon derivatgenskap och det totala beloppet för skulden är föremål för daglig värdering på en aktiv och likvid tvåvägsmarknad för ett likvärdigt instrument utan kreditrisk i enlighet med artiklarna 104 och 105 tillsynsförordningen, eller

2. det fasta eller ökande beloppet, om skuldinstrumentet omfattar ett avtalsvillkor som anger att värdet på fordran i händelse av emittentens insolvens eller resolution är fast eller ökande, och inte är lägre än den nominella skulden.

De skuldinstrument som avses i första stycket, inklusive derivatkomponenten, får inte omfattas av något avtal om slutavräkning (nettningsavtal) eller värdering i enlighet med 21 kap. 17 §.

3 § En resolutionsenhet får även uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med sådana skulder som ett av resolutionsenhetens dotterföretag som omfattas av 4 kap. 1 b § i samma resolutionsgrupp utfärdat till och som förvärvats av en av dotterföretagets befintliga aktieägare utanför resolutionsgruppen i enlighet med 9 §, förutsatt att

1. resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget inte påverkas av nedskrivning eller konvertering av skulderna som avses i 6 kap. eller 21 kap., och

2. beloppet inte överskrider dotterföretagets krav på kapitalbas och kvalificerade skulder, efter avdrag för de skulder som utfärdats till och förvärvats av resolutionsenheten och den kapitalbas som utfärdat i enlighet med 9 §.

4 § En resolutionsenhet ska uppfylla det belopp som avses i 5–7 §§ med kapitalbas, inklusive kärnprimärkapital som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet, samt efterställda kvalificerade skuldinstrument och skulder som avses i 3 §.

5 § Ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet och en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla en del av det krav som avses i 4 kap. 1 a § med sådan kapitalbas och sådana kvalificerade skulder som avses i 4 § till ett belopp som motsvarar 8 procent av totala skulder och eget kapital inklusive derivataskulder efter avräkning.

Efter ansökan av resolutionsenheten får Riksgäldskontoret tillåta en lägre nivå än som avses i första stycket i överensstämmelse med artikel 72b.3 tillsynsförordningen och i enlighet med Riksgäldskontorets bedömning. Förutsättningarna för en sådan ansökan och bedömning ska framgå av föreskrifter meddelade i enlighet med bemyndigandet i 29 kap. 1 §.

Riksgäldskontoret ska begränsa det belopp som en europeiskt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla enligt första och andra stycket till motsvarande 27 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, om myndigheten bedömer att

1. resolutionsplanen inte förutsätter tillgång till finansiering genom resolutionsreserven för att avveckla resolutionsenheten, eller,

2. om inte 1 är tillämplig, resolutionsenheten uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder i den utsträckning som gör det möjligt att uppfylla villkoren för finansiering enligt 21 kap. 30 och 32 §§.

6 § Riksgäldskontoret får, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla det krav som avses i 4 kap. 1 a § med sådan kapitalbas och sådana kvalificerade skulder som avses i 4 § i enlighet med 8 §, om antingen

1. ett väsentligt hinder för resolution, eller för nedskrivning eller konvertering enligt denna lag, inte undanröjts eller begränsats i enlighet med ett föreläggande att vidta någon av de åtgärder som avses i 3 kap. 24 §,

2. ett hinder som avses i 1 inte helt eller delvis kan undanröjas eller begränsas genom åtgärderna i 3 kap. 24 § och ett krav enligt denna

paragraf bedöms helt eller delvis kunna kompensera för hindrets negativa effekter på resolutionsbarheten,

3. den resolutionsenhetens storlek, dess juridiska form eller ägarstruktur, verksamhetens art, omfattning, risker eller komplexitet eller resolutionsenhetens kopplingar till andra företag eller den finansiella marknaden kan innebära begränsade förutsättningar för genomförbarheten eller tillförlitligheten i en planerad resolutionsåtgärd eller nedskrivning eller konvertering enligt denna lag, eller

4. det krav som avses i 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag återspeglar att resolutionsenheten i risktermer tillhör de översta 20 procenten av alla institut för vilka Riksgäldskontoret kan besluta om ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Riksgäldskontorets beslutsmandat enligt första stycket är begränsat till det antal av alla resolutionsenheter som omfattas av bestämmelsen som motsvarar 30 procent, avrundat uppåt.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får med hänsyn till särdragen i den svenska banksektorn, särskilt med beaktande av det antal resolutionsenheter som omfattas av bestämmelsen besluta om en högre andel än 30 procent.

7 § Riksgäldskontoret får, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att en resolutionsenhet som varken är ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla en del av det krav på kapitalbas och kvalificerad skuld som avses i 4 kap. 1a § med sådan kapitalbas och sådana kvalificerade skulder som avses i 4 § upp till det belopp som beräknats i enlighet med 8 §.

Ett beslut enligt första stycket förutsätter att

1. resolutionsenheten har kvalificerade skulder som avses i 1 och 2 §§ med inbördes lika rätt enligt förmånsrättslagen som skulder som inte utgör nedskrivningsbara skulder enligt 2 kap. 2 § eller undantas från nedskrivning och konvertering enligt 21 kap. 27 §,

2. det till följd av ett förhållande som avses i 1 finns risk för att borgenärer med en fordran som hänför sig till en sådan kvalificerad skuld som inte undantas åsamkas större förluster till följd av en planerad tillämpning av nedskrivning och konvertering enligt denna lag än vad borgenären hade gjort till följd av likvidation eller konkurs, och

3. att det befintliga beloppet kapitalbas och skulder som avses i 4 § inte är tillräckligt stort för att säkerställa att det förhållande som avses i 2 inte inträffar.

Också om värdet av de skulder som är undantagna eller sannolikt kommer att undantas från nedskrivning inom en viss kategori kvalificerade skulder uppgår till mer än 10 procent inom den kategorin ska Riksgäldskontoret bedöma risken enligt 2.

8 § Ett beslut enligt 6 och 7 §§ får inte avse ett belopp som överstiger det högre av motsvarande

1. 8 procent av resolutionsenhetens totala skulder och eget kapital inklusive derivatskulder efter avräkning, och

2. summan av

a) det belopp som krävs för att uppfylla det kombinerade buffertkravet som avses i 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar,

b) två gånger det belopp som krävs för att uppfylla kravet som avses i artikel 92.1 c i tillsynsförordningen, och

c) två gånger det belopp som krävs för att uppfylla det särskilda kapitalbaskrav som avses i 2 kap. 1 § första stycket 2 lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

När ett beslut fattas i enlighet med 6 eller 7 §§ ska Riksgäldskontoret även beakta

1. marknadsdjupet för resolutionsenhetens kapitalbasinstrument och efterställda kvalificerade instrument, prissättning för sådana instrument, i den mån det förekommer, samt den tid som behövs för att verkställa de transaktioner som krävs för att uppfylla beslutet,

2. beloppet av de kvalificerade skuldinstrument som uppfyller samtliga kriterier i artikel 72a i tillsynsförordningen och som har en kvarvarande löptid under ett år vid tidpunkten för beslutet i syfte att göra kvantitativa justeringar av nivåkraven,

3. tillgång och belopp avseende de instrument som uppfyller samtliga krav i artikel 72a i tillsynsförordningen med undantag för artikel 72b.2 d,

4. graden av kvalificerade skulder som inte är efterställda och som har inbördes lika rätt enligt förmånsrättslagen som skulder som inte räknas som nedskrivningsbara skulder, om dessa undantagna skulder överstiger 5 procent av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder,

5. resolutionsenhetens affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil samt dess stabilitet och förmåga att bidra till ekonomin, och

6. den inverkan som eventuella omstruktureringskostnader kan ha på resolutionsenhetens återkapitalisering.

Andra företag i en resolutionsgrupp

9 § Ett företag som avses i 4 kap. 1 b § får endast uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med

1. kvalificerade skulder

a) som har utfärdats till och som direkt eller indirekt förvärvats av resolutionsenheten eller som, utan att det påverkar resolutionsenhetens kontroll av företaget i händelse av nedskrivning eller konvertering, utfärdats till och som förvärvats av en annan av företagets aktieägare,

b) som har sämre rätt enligt förmånsrättslagen än skulder som inte uppfyller 1 och som inte får medräknas i kapitalbaskraven,

c) som omfattas av nedskrivning eller konvertering som avses i 6 kap. eller 21 kap. i överensstämmelse med resolutionsstrategin för resolutionsgruppen utan att resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget påverkas,

d) som uppfyller kriterierna i artikel 72a i tillsynsförordningen med undantag för artikel 72b.2 b, c, k, l och m samt artikel 72b.3–5 i den förordningen,

e) vars förvärv av äganderätten inte finansierats direkt eller indirekt av det företaget,

f) som inte omfattas av någon bestämmelse eller att det på annat sätt uttryckligen eller implicit framgår att skulden ska lösas in, återbetalas eller

återköpas i förväg av det företag som avses i första stycket utom i händelse av det företags insolvens eller likvidation,

g) som inte ger innehavaren av skulden rätt att tidigarelägga framtida planerade utbetalningar av ränta eller kapital, utom om företaget som avses i första stycket blir föremål för konkurs eller försätts i likvidation och

h) för vilken storleken på ränta eller utdelning inte är beroende av kreditvärdigheten hos vare sig företaget som avses i första stycket eller dess moderföretag, eller

2. kapitalbas som är

a) kärnprimärkapital, eller

b) annan kapitalbas som uppfyller kriterierna i 1.

Övergångsperioder

10 § Beslut enligt 5 och 6 §§ och krav som avses i 4 kap. 3 c § ska inte tillämpas avseende en resolutionsenhet inom en treårsperiod från det datum som den resolutionsenheten når upp till förutsättningarna för en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet eller identifierats som ett globalt systemviktigt institut.

Om ett företag varit föremål för nedskrivning eller konvertering enligt denna lag, ska Riksgäldskontoret fastställa en lämplig övergångsperiod för företaget för att åter uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. För ett globalt systemviktigt institut, en europeiskt systemviktig resolutionsenhet eller en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska övergångsperioden vara två år från dagen för en sådan nedskrivning eller konvertering. Krav på publicering enligt 28 kap. 1 § andra stycket ska åter tillämpas först från den dag övergångsperioden enligt detta stycke löpt ut.

Riksgäldskontoret ska var tolfte månad under varje övergångsperiod meddela företaget ett planerat krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Riksgäldskontoret ska inte vara förhindrad att revidera de övergångsperioder myndigheten beslutat eller de planerade krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i tredje stycket, med undantag för de initiala övergångsperioder myndigheten beslutat i enlighet med punkten 3 i övergångsbestämmelserna till denna lag.

5 kap.

1 §³

För en motpart till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket gäller 11 kap. 3–7 §§ beträffande ett beslut om en krisavvärjande åtgärd eller en händelse som har direkt koppling till ett sådant beslut. Det som anges om ett beslut om resolution eller resolutionsåtgärder ska då avse ett beslut om krisavvärjande åtgärder.

För en motpart till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket gäller 11 kap. 3–7 §§ beträffande ett beslut om en kris-avvärjande åtgärd *eller en tillfällig åtgärd enligt 7 a kap.*, eller en händelse som har direkt koppling till ett sådant beslut. Det som anges om ett beslut om resolution eller resolutionsåtgärder ska då avse ett beslut om kris-

³ Senaste lydelse 2017:1310.

avvärijande åtgärder eller tillfälliga åtgärder.

Avtalsvillkor om erkännande av befogenhet att vidta tillfälliga åtgärder

1 a §

Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 ska i finansiella avtal som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ta in villkor som innebär att

1. avtalet kan komma att bli föremål för tillfälliga åtgärder enligt 7 a kap. 1 § och 13 kap. 1, 7, 8, 11 och 12 §§, och

2. ett beslut om resolution, en resolutionsåtgärd eller en tillfällig åtgärd utgör hinder mot att utöva rättshandlingar enligt 11 kap. 3–7 §§.

1 b §

Ett moderföretag i EES ska säkerställa att dess dotterföretag i tredjeland i finansiella avtal tar in ett villkor om att en sådan åtgärd som avses i 11 kap. 3 § inte får vidtas på grund av ett beslut om tillfälliga åtgärder enligt 7 a kap. 1 § och 13 kap. 1, 7, 8, 11 och 12 §§ avseende moderföretaget. Skyldigheten gäller dock endast om dotterföretaget är ett företag som skulle betraktas som ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag om det bedrivit verksamhet i Sverige eller är ett finansiellt institut.

2 §

Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 ska i avtal som avser relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder och som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ta in villkor som innebär att skulden kan komma att skrivas ned eller

Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 ska i avtal som avser relevanta kapitalinstrument och nedskrivningsbara skulder och som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ta in villkor som innebär att skulden kan komma att skrivas ned eller

konverteras och att borgenärerna accepterar

1. en eventuell minskning av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, eller

2. konverteringar eller indragningar som kan bli följden av ett beslut om resolution eller av ett beslut om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument.

konverteras och att borgenärerna accepterar

1. en eventuell minskning av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, eller

2. de konverteringar eller indragningar som kan bli följden av ett beslut om resolution eller av ett beslut om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder*.

Kravet enligt första stycket gäller dock inte

1. kvalificerade insättningar från fysiska personer,

2. kvalificerade insättningar från mikroföretag samt små och medelstora företag enligt kriteriet för årsomsättning i artikel 2.1 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003,

3. insättningar genom en filial utanför EES till ett svenskt institut och som skulle betraktas som insättningar avseende personer eller företag som avses i 1 eller 2 om de inte hade gjorts via filialen, eller

4. om det framgår av tekniska standarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 55.3 i krishanteringsdirektivet att sådana avtalsvillkor inte krävs.

4. om det framgår av tekniska standarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 55.5 i krishanteringsdirektivet att sådana avtalsvillkor inte krävs.

Riksgäldskontoret får besluta att kravet enligt första stycket inte ska gälla för företag vars krav på kapitalbas och kvalificerade skulder fastställts till det belopp som ska absorberas enligt 4 kap. 3 § första stycket 3 a.

3 a §

Om ett företag bedömer att det av rättslig eller annan anledning inte är möjligt att ta in ett villkor enligt 2 § första stycket i skuldavtalet ska företaget underrätta Riksgäldskontoret och samtidigt ange till vilken kategori skulden hör utifrån föreskrifter som meddelats med stöd av 29 kap. 1 § 4. Detta gäller dock inte skuldavtal som innefattar relevanta kapitalinstrument eller skuldinstrument utan säkerhet.

En underrättelse enligt första stycket innebär att kravet enligt 2 § första stycket upphör att gälla i

samband med att Riksgäldskontoret tar emot underrättelsen. Om Riksgäldskontoret bedömer att det är möjligt att ta med villkoret ska Riksgäldskontoret dock kräva att företaget inom rimlig tid inför villkoret.

Riksgäldskontoret ska bedöma vilken inverkan en underrättelse enligt första stycket har på möjligheten att försätta företaget i resolution.

3 b §

Riksgäldskontoret ska bedöma möjligheten att försätta ett företag i resolution om en kategori, som omfattar kvalificerade skulder, till mer än 10 procent består av skulder som

1. inte är nedskrivningsbara enligt 2 kap. 2 § första stycket 1–11,

2. har undantagits från kravet på avtalsvillkor enligt 3 a §, eller

3. sannolikt kommer att undantas från nedskrivning eller konvertering enligt 21 kap 27 §.

6 kap.

Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument utanför resolution

Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument och kvalificerade skulder utanför resolution

1 §

När Finansinspektionen ska pröva en fråga om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument utanför resolution, ska inspektionen se till att det görs en värdering motsvarande den som föreskrivs i 7 kap. av företaget eller koncernen i fråga.

Finansinspektionen ska på eget initiativ eller på begäran av Riksgäldskontoret pröva en fråga om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i 20 § utanför resolution. I samband med en sådan prövning ska inspektionen se till att det görs en värdering motsvarande den som föreskrivs i 7 kap. av företaget eller koncernen i fråga.

Värderingen ska ligga till grund för Finansinspektionens prövning av om

Värderingen ska ligga till grund för Finansinspektionens prövning av om

relevanta kapitalinstrument ska skrivas ned eller konverteras. Värderingen ska också ligga till grund för inspektionens beslut i fråga om

relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder som avses i 20 §* ska skrivas ned eller konverteras. Värderingen ska också ligga till grund för inspektionens beslut i fråga om

1. minskning av kärnprimärkapital,
2. omfattning av indragning eller överföring av kärnprimärkapitalinstrument, eller

3. minskning av ägandet för existerande ägare genom konvertering av relevanta kapitalinstrument till kärnprimärkapitalinstrument.

3. minskning av ägandet för existerande ägare genom konvertering av relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder som avses i 20 §* till kärnprimärkapitalinstrument.

2 §

Finansinspektionen ska skyndsamt besluta att relevanta kapitalinstrument som har getts ut av ett institut eller ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 ska skrivas ned eller konverteras, om

Finansinspektionen ska, *efter samråd med Riksgäldskontoret*, skyndsamt besluta att relevanta kapitalinstrument som har getts ut av ett institut eller ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 ska skrivas ned eller konverteras, *liksom relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i 20 § och som ett sådant företag utfärdat i syfte att uppfylla det krav som avses i 4 kap. 1 b § på individuell basis*, om

1. företaget fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt 8 kap. 2 och 3 §§, och

2. åtgärden är nödvändig och tillräcklig för att avhjälpa eller förhindra fallissemang i företaget och det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang.

5 §

Om ett institut eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket behöver statligt stöd, ska relevanta kapitalinstrument som institutet eller företaget gett ut skrivas ned eller konverteras.

Om ett institut eller ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket behöver statligt stöd, ska relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder som avses i 20 §* som institutet eller företaget gett ut skrivas ned eller konverteras.

Om det krävs för att stödet ska vara förenligt med unionsrätten, får Finansinspektionen besluta att andra efterställda skulder än de relevanta kapitalinstrumenten ska skrivas ned eller konverteras.

Om det krävs för att stödet ska vara förenligt med unionsrätten, får Finansinspektionen besluta att andra efterställda skulder än de relevanta kapitalinstrumenten *och de kvalificerade skulderna som*

avse i 20 § ska skrivas ned eller konverteras.

Nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument eller andra efterställda skulder får inte ske, om det statliga stödet uppfyller villkoren i 8 kap. 3 § första stycket 3 och en sådan nedskrivning eller konvertering skulle hota den finansiella stabiliteten eller leda till oproportionerliga resultat.

7 §

När Finansinspektionen överväger att fatta beslut avseende ett dotterföretag enligt 2, 3 eller 5 §, ska inspektionen skyndsamt underrätta den samordnande tillsynsmyndigheten och den samordnande berörda myndigheten.

När inspektionen överväger att fatta ett beslut enligt 3 §, ska inspektionen dessutom *skyndsamt* underrätta den behöriga myndighet som är ansvarig för det institut eller företag som har gett ut de relevanta kapitalinstrument som eventuellt ska skrivas ned eller konverteras och den berörda myndigheten i samma land inom EES som den nämnda behöriga myndigheten samt den samordnande berörda myndigheten.

När inspektionen överväger att fatta ett beslut enligt 3 §, ska inspektionen *inom 24 timmar efter en underrättelse som avses i första stycket* dessutom underrätta den behöriga myndighet som är ansvarig för det institut eller företag som har gett ut de relevanta kapitalinstrument som eventuellt ska skrivas ned eller konverteras och den berörda myndigheten i samma land inom EES som den nämnda behöriga myndigheten samt den samordnande berörda myndigheten.

Av underrättelsen ska det framgå vilket beslut Finansinspektionen överväger att fatta och skälen för detta.

Nedskrivning och konvertering av relevanta kapitalinstrument

Nedskrivning och konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder

14 §

När kärnprimärkapitalet har minskats i proportion till förlusterna, ska Finansinspektionen skriva ned kapitalbeloppet för relevanta kapitalinstrument eller konvertera relevanta kapitalinstrument till kärnprimärkapitalinstrument i den utsträckning som krävs för att företaget eller koncernen inte längre ska bedömas falla eller sannolikt komma att falla.

När kärnprimärkapitalet har minskats i proportion till förlusterna, ska Finansinspektionen skriva ned kapitalbeloppet för relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder som avses i 20 §* eller konvertera relevanta kapitalinstrument *och kvalificerade skulder som avses i 20 §* till kärnprimärkapitalinstrument i den utsträckning som krävs för att företaget eller koncernen inte längre ska bedömas falla eller sannolikt komma att falla.

Relevanta kapitalinstrument ska skrivas ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument i följande ordning:

1. övriga primärkapitalinstrument,
2. supplementärkapitalinstrument.

Relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i 20 § ska skrivas ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument i följande ordning:

3. Kapitalbeloppet för kvalificerade skulder som avses i 20 §.

15 §

Vid konvertering av relevanta kapitalinstrument gäller följande:

Vid konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i 20 § gäller följande:

1. De kärnprimärkapitalinstrument som konverteringen ska ske till ska vara utgivna av företaget i fråga eller av dess moderföretag, beroende på vad Finansinspektionen beslutar. Finansinspektionen får dock besluta att instrumenten ska ges ut av moderföretaget, bara om det har godkänts av resolutionsmyndigheten för moderföretaget.

2. Kärnprimärkapitalinstrumenten ska ha getts ut innan företaget ger ut aktier eller andra äganderättsinstrument i syfte att få kapital från staten eller ett offentligt organ.

3. Kärnprimärkapitalinstrumenten ska tilldelas och överföras utan dröjsmål efter beslutet att konvertera de relevanta kapitalinstrumenten.

4. Konverteringskursen för de relevanta kapitalinstrumentens konvertering till kärnprimärkapitalinstrument bestäms enligt de principer som anges i 21 kap. 19 och 20 §§.

16 §

Ett beslut om nedskrivning eller konvertering är bindande för företaget och innehavare av kärnprimärkapitalinstrument och relevanta kapitalinstrument. Den som berörs av nedskrivningen eller konverteringen förlorar inte sin rätt mot borgensmän eller andra som förutom gäldenären svarar för fordringen.

Ett beslut om nedskrivning eller konvertering är bindande för företaget och innehavare av kärnprimärkapitalinstrument, relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i 20 §. Den som berörs av nedskrivningen eller konverteringen förlorar inte sin rätt mot borgensmän eller andra som förutom gäldenären svarar för fordringen.

En av Finansinspektionen beslutad kapitalökning eller kapitalminskning är fastställd när den har registrerats i aktiebolagsregistret, föreningsregistret eller bankregistret.

19 §

För tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i 4a kap. 9 § och som en resolutionsenhet förvärvat indirekt genom andra företag inom samma resolutionsgrupp, ska nedskrivning

eller konvertering genomförs gemensamt på moderföretagsnivån för det företag som utfärdat skulderna eller på nivå som avser andra moderföretag som inte är resolutionsenheter.

Efter en sådan nedskrivning eller konvertering ska en värdering enligt 7 kap. 10 § göras.

20 §

Nedskrivning eller konvertering av kvalificerade skulder enligt detta kapitel avser endast skulder som avses i 4a kap. 9 § 1, oaktat återstående löptid.

21 §

Det belopp som minskas, skrivs ned eller konverteras i enlighet med 14 § ska tas med i beräkningen av de tröskelvärden som avses i 21 kap. 30 § och 22 kap. 2 § för det företaget.

7 a kap. Tillfälliga åtgärder utanför resolution

Förbud mot att fullgöra vissa förpliktelser

1 § Riksgäldskontoret får, efter samråd med Finansinspektionen, besluta att ett institut eller ett sådant företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 tillfälligt inte ska fullgöra en betalnings- eller en leveransförpliktelse som följer av ett avtal som har ingåtts av företaget. Ett sådant beslut får fattas om

1. Finansinspektionen har fastställt att företaget fallerar eller att det är sannolikt att företaget kommer att falla,

2. det inte finns alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang i företaget,

3. åtgärden bedöms nödvändig för att undvika ytterligare försämring av de finansiella villkoren för företaget, och

4. åtgärden är antingen

a) nödvändig med hänsyn till det allmännas intresse, eller

b) nödvändig för att välja lämpliga resolutionsåtgärder eller för att säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av ett eller flera resolutionsverktyg.

Om Riksgäldskontoret fattat ett beslut enligt första stycket, behöver inte heller motparten fullgöra sin betalnings- eller leveransförpliktelse enligt avtalet.

2 § Riksgäldskontoret ska så snart som möjligt offentliggöra ett beslut enligt 1 §. Offentliggörandet ska innehålla villkoren för åtgärden och den tidsperiod som åtgärden gäller.

Ett beslut av Riksgäldskontoret enligt 1 § ska gälla under så kort tid som möjligt och får inte överskrida den period som Riksgäldskontoret anser är nödvändig med hänsyn till de syften som avses i 1 § första stycket 3 och 4. Som längst får dock beslutet gälla från offentliggörandet av en underrättelse enligt första stycket och till klockan 24.00 den bankdag som följer närmast efter dagen för offentliggörandet.

3 § Om en betalnings- eller leveransförpliktelse skulle ha fullgjorts under den tid som Riksgäldskontoret beslutat om enligt 2 §, ska förpliktelsen fullgöras så snart tiden har gått ut.

4 § Ett beslut enligt 1 § första stycket får inte avse

1. överföringsuppdrag avseende betalningar eller leveranser av finansiella instrument som har lagts in i ett anmält avvecklingssystem, eller

2. betalnings- eller leveransförpliktelser som ska fullgöras mot centrala motparter eller centralbanker.

5 § Om ett företag fullgör en betalnings- eller leveransförpliktelse i strid med ett beslut enligt 1 § första stycket, ska betalningen eller leveransen ändå gälla, om Riksgäldskontoret inte visar att motparten kände till beslutet eller att det förekom omständigheter som gav motparten skälig anledning att anta att Riksgäldskontoret hade fattat ett sådant beslut.

6 § Om ett beslut enligt 1 § omfattar kvalificerade insättningar ska Riksgäldskontoret säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag från dessa insättningar.

Förbud mot att ta i anspråk säkerhetsrätter och att utöva vissa rättshandlingar

7 § Om Riksgäldskontoret beslutar om ett förbud enligt 1 § får Riksgäldskontoret under samma period även besluta att

1. en borgenär till företaget som omfattas av åtgärden inte får ta i anspråk en säkerhet som har ställts ut i tillgångar som tillhör företaget, och

2. en motpart till företaget som omfattas av åtgärden inte får

a) säga upp eller häva ett avtal med företaget,

b) ändra villkoren i ett avtal med företaget,

c) ställa in fullgörelsen mot företaget,

d) kvitta en fordran som företaget har på motparten, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,

e) omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse, eller

f) tillämpa en slutavräkningsklausul.

Vid beslut enligt första stycket ska vad som sägs i 13 kap. 8–10 §§ respektive 12–16 §§ tillämpas.

8 kap.

7 §

Riksgäldskontoret får försätta ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 b–2 d i resolution, om

1. ett institut, ett EES-institut eller ett tredjelandsinstitut som är dotterföretag till holdingföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution, och

2. holdingföretaget uppfyller de förutsättningar för resolution som anges i 5 §.

I fråga om ett EES-institut eller tredjelandsinstitut ska den utländska myndighet som ansvarar för institutet ha konstaterat att förutsättningarna för resolution är uppfyllda enligt lagstiftningen i det landet.

Riksgäldskontoret ska försätta ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 b–2 d i resolution, om holdingföretaget uppfyller de förutsättningar för resolution som anges i 5 §.

8 §

Riksgäldskontoret får försätta ett holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 b–2 d i resolution trots att det inte uppfyller förutsättningarna för resolution i 5 §, om

1. holdingföretaget är en resolutionsenhet,

1. ett institut eller ett EES-institut som är dotterföretag till holdingföretaget uppfyller förutsättningarna för resolution,

2. ett institut eller ett EES-institut som är dotterföretag till holdingföretaget, *men inte resolutionsenhet*, uppfyller förutsättningarna för resolution,

2. institutets eller EES-institutets fallissemang hotar *koncernen* som helhet eller *insolvensrätten* kräver att *koncernen* behandlas som en helhet, och

3. institutets eller EES-institutets fallissemang hotar *resolutionsgruppen* som helhet, och

3. resolutionsåtgärder mot holdingföretaget är nödvändiga för resolutionen av ett institut eller ett EES-institut eller av hela *koncernen*.

4. resolutionsåtgärder mot holdingföretaget är nödvändiga för resolutionen av ett institut eller ett EES-institut eller av hela *resolutionsgruppen*.

I fråga om ett EES-institut ska den utländska myndighet som ansvarar för institutet ha konstaterat att förutsättningarna för resolution är uppfyllda enligt lagstiftningen i det landet.

9 §

Riksgäldskontoret får inte försätta ett holdingföretag med blandad verksamhet i resolution med stöd av 7 eller 8 §, om institutet eller EES-institutet innehas direkt eller indirekt av ett mellanliggande finansiellt holdingföretag. I sådana fall får i stället det finansiella holdingföretaget försättas i resolution.

Riksgäldskontoret får inte försätta ett holdingföretag med blandad verksamhet i resolution med stöd av 7 eller 8 §, om *det relevanta* institutet eller EES-institutet innehas direkt eller indirekt av ett mellanliggande finansiellt holdingföretag. I sådana fall får i stället det finansiella holdingföretaget, *som är en resolutionsenhet*, försättas i resolution.

11 kap.

3 §

En motpart till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket får på grund av ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd, eller en händelse som har ett direkt samband med ett sådant beslut, inte

1. säga upp eller häva ett avtal med företaget,
2. ändra villkoren i ett avtal med företaget,
3. ställa in fullgörelse av en förpliktelse mot företaget,
4. kvitta en fordran som företaget har på motparten, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,
5. omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse (nettning),
6. tillämpa en slutavräkningsklausul, eller
7. ta emot, förfoga över eller ta i anspråk en säkerhet i tillgångar som tillhör företaget.

Ett sådant beslut eller en sådan händelse som anges i första stycket utgör inte ett kollektivt obeståndsförfarande enligt lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden.

Första och andra styckena gäller endast om

1. företaget fortsätter att fullgöra väsentliga skyldigheter enligt avtalet i förhållande till motparten, eller
2. företaget inte kan fullgöra dessa skyldigheter till följd av ett beslut av Riksgäldskontoret enligt 13 kap. 2, 7, 8, 11 eller 12 §.
2. företaget inte kan fullgöra dessa skyldigheter till följd av ett beslut av Riksgäldskontoret enligt 7 a kap. 1 § eller 13 kap. 2, 7 eller 8 §.

13 kap.

1 §

I fråga om *kvalificerade* skulder och relevanta kapitalinstrument som tillkommit innan ett företag

I fråga om *nedskrivningsbara* skulder och relevanta kapitalinstrument som tillkommit innan ett

försatts i resolution får företag försatts i resolution får
Riksgäldskontoret besluta att Riksgäldskontoret besluta att

1. ändra löptiden för skulden,
2. ändra den ränta som ska betalas för skulden, eller
3. ändra dagen då räntan förfaller till betalning.

Första stycket gäller inte för en skuld som är säkerställd.

5 §

Ett beslut enligt 2 § första stycket får inte avse

1. *kvalificerade insättningar,*
 2. överföringsuppdrag avseende betalningar eller leveranser av finansiella instrument som har lagts in i ett anmält avvecklingssystem,
 3. betalnings- eller leveransförpliktelser som ska fullgöras mot centrala motparter och centralbanker, *eller*
 4. *finansiella instrument och medel som omfattas av lagen (1999:158) om investerarskydd.*
1. överföringsuppdrag avseende betalningar eller leveranser av finansiella instrument som har lagts in i ett anmält avvecklingssystem, *eller*
 2. betalnings- eller leveransförpliktelser som ska fullgöras mot centrala motparter eller centralbanker.

6 a §

Om ett beslut enligt 2 § omfattar kvalificerade insättningar ska Riksgäldskontoret säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag från dessa insättningar.

11 §

Riksgäldskontoret får besluta att en motpart till ett företag i resolution inte får

1. säga upp eller häva ett avtal med företaget,
2. ändra villkoren i ett avtal med företaget,
3. ställa in fullgörelsen mot företaget,
4. kvitta en fordran som företaget har på motparten, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, mot en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som motparten ska fullgöra mot företaget,
5. omvandla en fordran som motparten har på företaget, eller en förpliktelse som företaget ska fullgöra mot motparten, till en nettofordran eller en nettoförpliktelse, eller
6. tillämpa en slutavräkningsklausul.

Första stycket gäller endast om företaget fortsätter att fullgöra väsentliga avtalsförpliktelser i förhållande till motparten.

Första stycket gäller endast om företaget fortsätter att fullgöra väsentliga avtalsförpliktelser i förhållande till motparten. *Om företaget inte kan fullgöra dessa skyldigheter till följd av ett beslut*

1. Först ska någon av de åtgärder som anges i 16 kap. vidtas beträffande aktier eller andelar i företaget i resolution.

2. Därefter ska de relevanta kapitalinstrumenten skrivas ned eller konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument i följande ordning:

- a) övriga primärkapitalinstrument,
- b) supplementärkapitalinstrument.

3. Om åtgärderna i 1 och 2 inte är tillräckliga, ska de *kvalificerade* skulderna skrivas ned eller konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument i följande ordning:

a) andra efterställda skulder än de relevanta kapitalinstrumenten,
b) skuldinstrument som inte är derivat eller innefattar derivat och vars ursprungliga löptid är minst ett år, om borgenärens rätt till betalning enligt 18 § första stycket andra meningen förmånsrättslagen (1970:979) för en fordran som är hänförlig till ett sådant instrument framgår av det fordringsavtal och, i förekommande fall, prospekt som avser emissionen av instrumentet,

- c) enligt förmånsrättsordningen i omvänd ordning.

3. Om åtgärderna i 1 och 2 inte är tillräckliga, ska de *nedskrivningsbara* skulderna skrivas ned eller konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument i följande ordning:

27 §

Riksgäldskontoret får helt eller delvis undanta *kvalificerade* skulder från nedskrivning eller konvertering, om

Riksgäldskontoret får helt eller delvis undanta *nedskrivningsbara* skulder från nedskrivning eller konvertering, om

1. det inte är möjligt att skriva ned eller konvertera den kvalificerade skulden inom rimlig tid,

2. det är nödvändigt och proportionellt för att företaget eller någon som har övertagit verksamheten från företaget ska kunna upprätthålla kritisk verksamhet eller affärsverksamhet som är viktig för företagets intjäning eller lönsamhet,

3. det är nödvändigt och proportionellt för att undvika omfattande spridning av negativa effekter som leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet, eller

4. det krävs för att undvika värdeförstörelse som innebär att förlusterna för andra borgenärer blir högre än om skulderna undantas.

28 §

När Riksgäldskontoret prövar frågan om undantag för *kvalificerade* skulder enligt 27 §, ska myndigheten beakta

När Riksgäldskontoret prövar frågan om undantag för *nedskrivningsbara* skulder enligt 27 §, ska myndigheten beakta

1. principen att förluster i första hand ska drabba ägarna och därefter borgenärerna i företaget i resolution i prioritetsordning,

2. vilken förlustabsorberingskapacitet företaget i resolution har kvar, om skulderna undantas, och

2. vilken förlustabsorberingskapacitet företaget i resolution har kvar, om skulderna undantas,

3. behovet av att behålla tillräckliga resurser för finansiering av resolution.

3. behovet av att behålla tillräckliga resurser för finansiering av resolution, och

4. om en kvalificerad skuld som avses i 4 a kap. 9 § 1 till ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 i samma resolutionsgrupp, men som inte själv är en resolutionsenhet, behövs eller bör undantas för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolutionsstrategin.

30 §

Om Riksgäldskontoret beslutar att undanta *kvalificerade* skulder, får myndigheten använda medel från resolutionsreserven eller alternativa finansieringskällor enligt vad som anges i 27 kap. 1 och 6 §§, om det behövs för att absorbera förluster i eller ge kapitaltillskott till företaget i resolution. Det får dock bara göras om innehavare av aktier eller andra äganderättsinstrument eller innehavare av relevanta kapitalinstrument eller *kvalificerade skulder*, genom nedskrivning, konvertering eller på annat sätt, har absorberat förluster i eller bidragit till kapitaliseringen av företaget med ett belopp som minst motsvarar

Om Riksgäldskontoret beslutar att undanta *nedskrivningsbara* skulder, får myndigheten använda medel från resolutionsreserven eller alternativa finansieringskällor enligt vad som anges i 27 kap. 1 och 6 §§, om det behövs för att absorbera förluster i eller ge kapitaltillskott till företaget i resolution. Det får dock bara göras om innehavare av aktier eller andra äganderättsinstrument eller innehavare av relevanta kapitalinstrument eller *nedskrivningsbara* skulder, genom nedskrivning, konvertering eller på annat sätt, har absorberat förluster i eller bidragit till kapitaliseringen av företaget med ett belopp som minst motsvarar

1. 8 procent av totala skulder och eget kapital i företaget i resolution baserat på värderingen enligt 7 kap., eller

2. 20 procent av det berörda företagens riskvägda tillgångar, baserat på värderingen enligt 7 kap.

Alternativet i första stycket 2 får användas bara om

1. resolutionsreserven har tillgång till ett belopp som anskaffats genom resolutionsavgift enligt 27 kap. 13 § motsvarande minst 3 procent av de garanterade insättningarna, och

2. det berörda företagens konsoliderade tillgångar är mindre än motsvarande 900 miljarder euro.

28 kap.

1 §

Ett institut och ett företag som ingår i samma koncern som institutet ska lämna Riksgäldskontoret de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som

Ett institut och ett företag som ingår i samma koncern som institutet ska lämna Riksgäldskontoret och Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande

myndigheten begär för sin verksamhet enligt denna lag.

omständigheter som myndigheten begär för sin verksamhet enligt denna lag.

Ett institut ska årligen offentliggöra ett krav som avses 4 kap. 1 a och 1 b §§ samt belopp och sammansättning av den kapitalbas och de kvalificerade skulder som omfattas av 4 a kap. 9 §.

Om ett institut eller företag som ingår i samma koncern som institutet har åsidosatt sina skyldigheter enligt första stycket, ska Finansinspektionen ingripa mot institutet eller företaget enligt 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Om ett institut eller företag som ingår i samma koncern som institutet har åsidosatt sina skyldigheter enligt första eller andra stycket, ska Finansinspektionen ingripa mot institutet eller företaget enligt 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

5 §

Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska samarbeta och utbyta information med varandra, med motsvarande myndigheter inom EES och med Europeiska bankmyndigheten i den utsträckning som följer av kris- hanteringsdirektivet.

Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska samarbeta och utbyta information med varandra, med motsvarande myndigheter inom EES och med Europeiska bankmyndigheten i den utsträckning som följer av kris- hanteringsdirektivet, *tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet.*

Riksgäldskontoret ska också lämna regeringen de uppgifter som behövs för regeringens verksamhet enligt denna lag.

7 §

Riksgäldskontoret får hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av följande artiklar i krishanteringsdirektivet:

- 13.5 andra stycket och 13.6 andra stycket.
- 18.6 tredje stycket och 18.7 andra stycket.
- 45.9 tredje stycket och 45.10 femte stycket.
- 18.6 tredje stycket, *18.6a tredje stycket* och 18.7 andra stycket.
- 45h.4 andra stycket och 45h.5 andra stycket.

8 §

Riksgäldskontoret får begära att Europeiska bankmyndigheten ska bistå myndigheterna att nå en överenskommelse i de fall som framgår av följande artiklar i krishanteringsdirektivet:

- 13.4 tredje stycket.
- 18.5 andra stycket.
- 91.7 andra stycket.
- 92.3 andra stycket
- 13.4 fjärde stycket.
- 18.5 fjärde stycket.

29 kap.

1 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka kvalificerade skulder som är medräkningsbara vid beräkningen av om minimikravet på nedskrivningsbara skulder enligt 4 kap. 1 § är uppfyllt,
1. tillämpningen av bestämmelserna i 3 kap. 26–30 §§ och genomförande av bestämmelserna om beräkningen av det högsta förfogandebelopp som avses i 3 kap. 27 §,
2. vilka kriterier som ska ligga till grund för ett beslut om storleken på minimikravet på nedskrivningsbara skulder enligt 4 kap. 3 §,
2. tillämpning av beräkning och fastställande av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 4 kap. 1–3 c §§, tillämpning av beslutsförfarandet enligt 4 kap. 4 § samt kompletterade bestämmelser om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för ett globalt systemviktigt institut eller ett större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut utanför EES,
3. vilken information om nedskrivningsbara skulder ett företag ska lämna till Riksgäldskontoret och när den ska lämnas,
4. undantag enligt 5 kap. 3 § från skyldigheten i 5 kap. 2 § om att ta in vissa villkor i avtalen för sina skulder,
4. undantag enligt 5 kap. 3 § från skyldigheten i 5 kap. 2 § om att ta in vissa villkor i avtalen för sina skulder och de kategorier av skulder för vilka ett företag enligt 5 kap. 3 a § får bedöma att det inte är möjligt att ta in ett villkor enligt 5 kap. 2 §,
5. vilka företag som ska upprätta register som avses i 5 kap. 5 §, vad registren ska innehålla och när företagen ska ge in register för olika typer av avtal,
6. vad en omstruktureringsplan enligt 21 kap. 5 § ska innehålla,
7. hur storleken på de skulder som är hänförliga till derivat enligt 21 kap. 17 § ska beräknas,
8. metoden för riskjustering av resolutionsavgift enligt 27 kap. 13 § tredje stycket,
9. vilka uppgifter en avgiftsskyldig ska lämna till Riksgäldskontoret enligt 27 kap. 20 §, och
9. vilka uppgifter en avgiftsskyldig ska lämna till Riksgäldskontoret enligt 27 kap. 20 §,
10. vilka upplysningar ett institut eller något annat koncernföretag
10. vilka upplysningar ett institut eller något annat företag ska lämna

ska lämna till Riksgäldskontoret för dess verksamhet enligt denna lag.

till Riksgäldskontoret eller Finansinspektionen för dess verksamhet enligt denna lag,

11. bestämmelser om det ansökningsförfarande och beräkning som avses i 4 a kap. 5 § andra stycket,

12. till vilken procentandel som ett beslut enligt 4 a kap. 6 § får fattas, och

13. kompletterande bestämmelser om nedskrivning och konvertering enligt 21 kap. 15 §.

2 §

Regeringen får meddela föreskrifter om

1. innehållet i en resolutionsplan och en koncernresolutionsplan enligt 3 kap. och vad som ska beaktas vid planernas utformning liksom när de ska upprättas och hur ofta de behöver uppdateras,

2. vilka omständigheter Riksgäldskontoret ska beakta vid sin prövning av en resolutionsplan enligt 3 kap. 10 och 11 §§, och

3. när och var ett beslut om resolution enligt 8 kap. 13 § och ett beslut om resolutionsåtgärder enligt 12 kap. 5 § ska offentliggöras och vad offentliggörandet ska innehålla.

3. när och var ett beslut om resolution enligt 8 kap. 13 §, resolutionsåtgärder enligt 12 kap. 5 § och åtgärder enligt 7 a kap. 2 § samt uppgifter som avses i 28 kap. 1 § andra stycket ska offentliggöras och vad offentliggörandet ska innehålla.

1. Denna lag träder ikraft den 28 december 2020.

2. Europeiskt systemviktiga resolutionsenheter och nationellt systemviktiga resolutionsenheter ska uppfylla de krav som följer av 4 kap. 3c § senast den 1 januari 2022.

3. Utöver vad som anges i 1, ska företag som omfattas av 4 kap. 1 § uppfylla det krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i 4 kap. 1 a § respektive 1 b § och som fastställts i enlighet med 4 kap. 3 § senast den 1 januari 2024. För en gradvis övergång till det nya kravet ska Riksgäldskontoret besluta om lämpliga övergångsperioder fram till den 1 januari 2024 med mellanliggande målnivåer varav en ska vara den 1 januari 2022.

4. Riksgäldskontoret ska var tolfte månad under varje övergångsperiod meddela företaget planerat krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

5. 28 kap. 1 § andra stycket ska tillämpas från och med den 1 januari 2024.

Efter remiss har yttranden kommit in från AB Svensk Exportkredit, FAR, Finansbolagens Förening, Finansinspektionen, Förvaltningsrätten Stockholm, Kommuninvest Sverige AB, Regelrådet, Revisorsinspektionen, Riksgäldskontoret, Sparbankernas Riksförbund, Svenska Bankföreningen, Svenskt Näringsliv och Sveriges riksbank.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Ekobrottsmyndigheten, Nasdaq Stockholm Aktiebolag, Näringslivets Regelnämnd och Svenska Fondhandlarenföreningen.

Parallelluppställning över genomförandet i svensk rätt av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879

Artikel i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet	Svenska bestämmelser
2.1.5	2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution
2.1.5a	2 kap. 1 § lagen om resolution
2.1.68a	2 kap. 1 § lagen om resolution
2.1.70	21 kap. 13 § lagen om resolution
2.1.71	2 kap. 2 § lagen om resolution
2.1.71a	2 kap. 2 a § lagen om resolution
2.1.71b	2 kap. 2 b § lagen om resolution
2.1.83a	2 kap. 1 § lagen om resolution
2.1.83b	2 kap. 1 § lagen om resolution
2.1.83c	2 kap. 1 § lagen om resolution
2.1.109	2 kap. 1 § lagen om resolution
10.6 tredje och fjärde styckena	Föreskrifter med stöd av 29 kap. 2 § 1 lagen om resolution
10.7	Föreskrifter med stöd av 29 kap. 2 § 1 lagen om resolution
12.1	3 kap. 2 § lagen om resolution
12.3	Föreskrifter med stöd av 29 kap. 2 § 1 lagen om resolution
13.4 andra stycket	28 kap. 8 § och föreskrifter med stöd av 29 kap. 2 § 1 lagen om resolution
13.6 första stycket	3 kap. 2 och 5 §§ lagen om resolution
16.1 andra stycket	3 kap. 11 § och föreskrifter med stöd av 29 kap. 2 § 2 lagen om resolution
16.4	3 kap. 11 § lagen om resolution
16a.1	4 kap. 29 och 30 §§ lagen om resolution
16a.2 första stycket	Föreskrifter med stöd av 29 kap. 2 § 4 lagen om resolution
16a.2 andra stycket	4 kap. 31 och 32 §§ lagen om resolution

16a.3 första och andra styckena	4 kap. 31 § lagen om resolution
16a.3 tredje stycket	4 kap. 32 § lagen om resolution
16a.4	Föreskrifter med stöd av 29 kap. 1 § 2 lagen om resolution
16a.5	Föreskrifter med stöd av 29 kap. 1 § 2 lagen om resolution
16a.6	Föreskrifter med stöd av 29 kap. 1 § 2 lagen om resolution
17.1	3 kap. 12 § lagen om resolution
17.3	3 kap. 12 § lagen om resolution
17.4	3 kap. 13 § lagen om resolution
17.5	3 kap. 24 § lagen om resolution
17.7	3 kap. 13 § lagen om resolution
18.1	3 kap. 15 § lagen om resolution
18.2	3 kap. 16 och 17 §§ lagen om resolution
18.3	3 kap. 17 och 18 §§ lagen om resolution
18.4	3 kap. 18 § lagen om resolution
18.5 första–tredje styckena	3 kap. 18 § lagen om resolution
18.5 fjärde stycket	28 kap. 8 § lagen om resolution
18.6 första och andra styckena	3 kap. 20 § lagen om resolution
18.6 tredje stycket	3 kap. 22 och 23 §§ och 28 kap. 7 § lagen om resolution
18.6a första och andra styckena	3 kap. 21 § lagen om resolution
18.6a tredje stycket	3 kap. 22 och 23 §§ och 28 kap. 7 § lagen om resolution
18.7 första och andra styckena	3 kap. 21 § lagen om resolution
18.7 tredje stycket	3 kap. 22 § och 28 kap. 7 § lagen om resolution
32.1	8 kap. 5 § lagen om resolution
32a	Inte relevant för Sverige
32b	Civil- och näringsrättslig lagstiftning om likvidation och konkurs, bl.a. 15 kap. 4 § lagen (2004:299) om bank- och finansieringsrörelse
33.2	8 kap. 7 § lagen om resolution
33.3	3 kap. 2 § lagen om resolution
33.4	8 kap. 8 och 10 §§ lagen om resolution
33a.1	5 kap. 7 § lagen om resolution och 8 § förvaltningslagen (2017:900)
33a.2 första stycket	2 kap. 1 § och 5 kap. 7 § lagen om resolution
33a.2 andra stycket	12 kap. 2 § lagen om resolution och 5 § tredje stycket förvaltningslagen

Bilaga 6	33a.3	5 kap. 7 § och föreskrifter med stöd av 29 kap. 1 § 8 lagen om resolution
	33a.4	5 kap. 7 § lagen om resolution
	33a.5	5 kap. 7 § och 12 kap. 2 § lagen om resolution och 5 § tredje stycket förvaltningslagen
	33a.6	5 kap. 7 § lagen om resolution
	33a.7	5 kap. 7 § lagen om resolution
	33a.8	5 kap. 7 § och föreskrifter med stöd av 29 kap. 2 § 5 lagen om resolution
	33a.9	5 kap. 7 § lagen om resolution
	33a.10	5 kap. 8 § lagen om resolution
	33a.11	13 kap. 18 § lagen om resolution
	36.1	6 kap. 1 § lagen om resolution
	36.4	6 kap. 1 § lagen om resolution
	36.5	6 kap. 1 § lagen om resolution
	36.12	6 kap. 1 § lagen om resolution
	36.13	6 kap. 1 § lagen om resolution
	37.2	16 kap. 1 och 4 §§ lagen om resolution
	37.10	22 kap. 2 § lagen om resolution
	44.2 första stycket f	2 kap. 2 § lagen om resolution
	44.2 första stycket h	2 kap. 2 § och 21 kap. 28 § lagen om resolution
	44.2 femte stycket	21 kap. 2 § lagen om resolution
	44.3 andra och tredje styckena	21 kap. 28 § lagen om resolution
	44.4	21 kap. 30 § lagen om resolution
	44.5	21 kap. 30 § lagen om resolution
	44a.1	7 kap. 3 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder och 9 kap. 25 a § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden
	44a.2	7 kap. 3 § lagen om värdepappersfonder och 9 kap. 25 b § lagen om värdepappersmarknaden
	44a.3	7 kap. 3 § lagen om värdepappersfonder och 9 kap. 25 b § lagen om värdepappersmarknaden
	44a.4	7 kap. 3 § lagen om värdepappersfonder och 9 kap. 25 b § lagen om värdepappersmarknaden

44a.5	Sverige har inte utnyttjat valmjligheten
44a.6	Sverige har inte utnyttjat valmjligheten
44a.7	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser till lagen om värdepappersmarknaden
45	4 kap. 1 § lagen om resolution
45a	Inte relevant för Sverige
45b.1	4 kap. 9 § lagen om resolution
45b.2	4 kap. 10 § lagen om resolution
45b.3	4 kap. 11 § lagen om resolution
45b.4 första stycket	4 kap. 13 § lagen om resolution
45b.4 andra–fjärde styckena	4 kap. 14 § lagen om resolution
45b.5	4 kap. 16 § lagen om resolution
45b.6	4 kap. 13–16 §§ lagen om resolution
45b.7	4 kap. 15 § lagen om resolution
45b.8	4 kap. 15 § och föreskrifter med stöd av 29 kap. 1 § 3 lagen om resolution
45b.9 första stycket	4 kap. 15 och 16 §§ lagen om resolution
45b.9 andra stycket	4 kap. 17 § lagen om resolution
45c.1	4 kap. 1–8 §§ och 13–23 §§ lagen om resolution
45c.2 första stycket	3 kap. 1 § lagen om resolution
45c.2 andra och tredje styckena	4 kap. 4 § lagen om resolution
45c.3 första–tredje styckena	4 kap. 3 § lagen om resolution
45c.3 fjärde stycket	4 kap. 5 § lagen om resolution
45c.3 femte stycket a	4 kap. 5 § lagen om resolution
45c.3 femte stycket b	4 kap. 3 § lagen om resolution
45c.3 sjätte–åttonde styckena	4 kap. 6 § lagen om resolution
45c.4	Inte relevant för Sverige
45c.5 första stycket	4 kap. 3 § lagen om resolution
45c.5 andra stycket	4 kap. 18 § lagen om resolution
45c.6	4 kap. 3 och 19 §§ lagen om resolution
45c.7 första–tredje styckena	4 kap. 4 § lagen om resolution
45c.7 fjärde stycket	4 kap. 5 § lagen om resolution
45c.7 femte stycket a	4 kap. 5 § lagen om resolution
45c.7 femte stycket b	4 kap. 4 § lagen om resolution
45c.7 sjätte–åttonde styckena	4 kap. 6 § lagen om resolution
45c.8	4 kap. 7 § lagen om resolution
45c.9	4 kap. 8 § lagen om resolution
45c.10	4 kap. 8 § lagen om resolution
45d.1–3	4 kap. 2 § lagen om resolution
45d.4	4 kap. 36 § lagen om resolution
45d.5	4 kap. 8 § lagen om resolution
45e.1	4 kap. 23 § lagen om resolution

45e.2	4 kap. 34 § lagen om resolution
45f.1 första och tredje styckena	4 kap. 23 § lagen om resolution
45f.1 andra stycket	4 kap. 22 § lagen om resolution
45f.1 fjärde stycket	Inte relevant för Sverige
45f.1 femte stycket	4 kap. 12 § lagen om resolution
45f.2	4 kap. 12 § lagen om resolution
45f.3	4 kap. 20 § lagen om resolution
45f.4	4 kap. 20 § lagen om resolution
45f.5	4 kap. 21 § lagen om resolution
45f.6	Inte relevant för Sverige
45g	Inte relevant för Sverige
45h.1	4 kap. 34 § lagen om resolution
45h.2	4 kap. 35 § lagen om resolution
45h.4 första stycket	4 kap. 37 § lagen om resolution
45h.4 andra stycket	4 kap. 38 § och 28 kap. 7 § lagen om resolution
45h.4 fjärde stycket	4 kap. 38 § lagen om resolution
45h.5 första stycket	4 kap. 37 § lagen om resolution
45h.5 andra stycket	4 kap. 38 § och 28 kap. 7 § lagen om resolution
45h.5 fjärde stycket	4 kap. 38 § lagen om resolution
45h.5 femte stycket	4 kap. 38 § lagen om resolution
45h.5 sjunde stycket	4 kap. 39 § lagen om resolution
45h.6	4 kap. 37 § lagen om resolution
45h.7	4 kap. 39 § lagen om resolution
45h.8	4 kap. 1 och 33 §§ lagen om resolution
45i.1	28 kap. 1 § och föreskrifter med stöd av 29 kap. 1 § 13 och 14 lagen om resolution
45i.2	28 kap. 1 § och föreskrifter med stöd av 29 kap. 1 § 13 och 14 lagen om resolution
45i.3	4 kap. 28 § och föreskrifter med stöd av 29 kap. 1 § 4 lagen om resolution
45i.4	4 kap. 28 § och 28 kap. 1 § och föreskrifter med stöd av 29 kap. 1 § 4, 13 och 14 lagen om resolution
45i.5	Inte relevant för Sverige
45i.6	Inte relevant för Sverige
45i.7	4 kap. 28 § lagen om resolution
45j.1	28 kap. 5 § lagen om resolution
45j.2	Inte relevant för Sverige
45k.1	15 kap. 1 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse, 25 kap. 1 d § lagen om värdepappersmarknaden och 4 kap. 33 § lagen om resolution

45k.2	3 kap. 13 och 18 §§ och 4 kap. 29 och 33 §§ lagen om resolution	Bilaga 6
45l.1	28 kap. 5 § lagen om resolution	
45l.2	Inte relevant för Sverige	
45l.3	Inte relevant för Sverige	
45m.1	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om resolution	
45m.2	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om resolution	
45m.3	4 kap. 25 § lagen om resolution	
45m.4	4 kap. 24 och 25 §§ lagen om resolution	
45m.5	4 kap. 26 § lagen om resolution	
45m.6	4 kap. 27 § och ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om resolution	
45m.7	29 kap. 2 § 3 och ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om resolution	
45m.8	4 kap. 27 § och ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om resolution	
46	21 kap. 13 och 14 §§ lagen om resolution	
47.1	16 kap. 2 § lagen om resolution	
48.1	21 kap. 15 § lagen om resolution	
48.2	21 kap. 15 § lagen om resolution	
48.7 första stycket	18 § förmånsrättslagen (1970:979)	
48.7 andra stycket	18 § förmånsrättslagen	
55.1 första stycket	5 kap. 2 § lagen om resolution	
55.1 andra stycket	5 kap. 2 § och 5 kap. 3 c § lagen om resolution	
55.1 tredje stycket	5 kap. 3 § lagen om resolution	
55.2 första stycket	5 kap. 3 a och 28 kap. 1 § lagen om resolution	
55.2 andra och tredje stycket	5 kap. 3 a lagen om resolution	
55.2 fjärde stycket	18 § första stycket förmånsrättslagen	
55.2 femte stycket	5 kap. 3 b lagen om resolution	
55.2 sjätte stycket	3 kap. 12–24 §§ lagen om resolution	
55.2 sjunde stycket	5 kap. 3 c § lagen om resolution	
55.3	5 kap. 3 § lagen om resolution	
55.4	5 kap. 2 och 3 §§ lagen om resolution	

55.5	5 kap. 2 § lagen om resolution
55.6	Inte relevant för Sverige
55.7	Föreskrifter med stöd av 29 kap. 1 § 6 lagen om resolution
55.8	Inte relevant för Sverige
59.1 första och andra styckena	6 kap. 2 § lagen om resolution
59.1 tredje stycket	6 kap. 1 § lagen om resolution
59.1a första stycket	1 kap. 4 § och 6 kap. 1 a § lagen om resolution
59.1a andra stycket	1 kap. 8 § lagen om resolution
59.1b	6 kap. 16 § och 16 kap. 5 § lagen om resolution
59.2	6 kap. 2 § och 21 kap. 16 § lagen om resolution
59.3	6 kap. 2 § och 6 kap. 5 § lagen om resolution
59.4	6 kap. 2 § lagen om resolution
59.10	6 kap. 1 § lagen om resolution
60.1 d	6 kap. 14 § lagen om resolution
60.2	6 kap. 14 § lagen om resolution
60.3	6 kap. 15 § lagen om resolution
61.3 andra stycket	6 kap. 2 § lagen om resolution
62.1	6 kap. 7 § lagen om resolution
62.4	6 kap. 8 § lagen om resolution
63.1	13 kap. 1 § och 21 kap. 16 § lagen om resolution
66.4	25 kap. 2 § lagen om resolution
68.3	5 kap. 1 § lagen om resolution
68.5	11 kap. 3 § och 13 kap. 11 § lagen om resolution
69.4	2 kap. 1 § och 13 kap. 5 § lagen om resolution
69.5 andra stycket	5 § tredje stycket förvaltningslagen och 12 kap. 2 § lagen om resolution
69.5 tredje stycket	13 kap. 5 § och föreskrifter med stöd av 29 kap. 1 § 8 lagen om resolution
70.2	2 kap. 1 § och 13 kap. 9 § lagen om resolution
71.3	2 kap. 1 § och 13 kap. 14 § lagen om resolution
71a.1	5 kap. 9 § lagen om resolution
71a.2	5 kap. 10 § lagen om resolution
71a.3	5 kap. 9 § och ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om resolution
71a.4	5 kap. 9 § lagen om resolution
71a.5	Inte relevant för Sverige
88.1	28 kap. 5 § lagen om resolution
89.1	28 kap. 5 § lagen om resolution

89.2	28 kap. 5 § lagen om resolution	Bilaga 6
89.3	28 kap. 5 § lagen om resolution	
89.4	28 kap. 5 § lagen om resolution	
89.5	28 kap. 5 § lagen om resolution	
Punkt 6 i bilaga B	Föreskrifter med stöd av 29 kap. 1 § 5 lagen om resolution	
Punkt 17 i bilaga C	Föreskrifter med stöd av 29 kap. 2 § 1 lagen om resolution	

Artikel i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 98/26/EU om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper

Svenska bestämmelser

2.1	2 och 8 §§ lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden
2.2	Inte relevant för Sverige
12a	Inte relevant för Sverige